Treaty Series

Treaties and international agreements registered or filed and recorded with the Secretariat of the United Nations

VOLUME 2339 **2005** **I. Nos. 41932-41938**
Annex A-Annexe A

Recueil des Traités

Traités et accords internationaux enregistrés ou classés et inscrits au répertoire au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies

UNITED NATIONS • NATIONS UNIES

Treaty Series

Treaties and international agreements registered or filed and recorded with the Secretariat of the United Nations

VOLUME 2339

Recueil des Traités

Traités et accords internationaux enregistrés ou classés et inscrits au répertoire au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies

United Nations • Nations Unies
New York, 2009

Copyright © United Nations 2009
All rights reserved
Manufactured in the United States of America

Copyright © Nations Unies 2009
tous droits réservés
Imprimé aux États-Unis d'Amérique

TABLE OF CONTENTS

I

Treaties and international agreements
registered in October 2005
Nos. 41932 to 41938

No. 41932. Lithuania and Armenia:

Treaty between the Republic of Lithuania and the Republic of Armenia on legal assistance and legal relations in civil, family and criminal matters. Yerevan, 15 September 2003 3

No. 41933. Lithuania and Belarus:

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Belarus on transfer of persons sentenced to imprisonment or to whom coercive medical measures are applied. Vilnius, 12 July 1996 137

No. 41934. Lithuania and Belarus:

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Belarus on cooperation in the field of prevention and elimination of consequences of catastrophes, natural disasters and serious accidents. Vilnius, 16 December 2003 203

No. 41935. Lithuania and Belarus:

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Belarus on the cooperation concerning the prevention of the violations of customs laws. Vilnius, 12 July 1996 235

No. 41936. Lithuania and Belarus:

Interim Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Belarus on travels of nationals of both States (with annexes). Minsk, 26 November 2002 287

No. 41937. Lithuania and Belarus:

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Belarus on social security. Minsk, 4 February 1999 321

No. 41938. Lithuania and Bulgaria:

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Bulgaria on trade and economic and scientific - technical cooperation. Sofia, 10 April 1996 365

ANNEX A

Ratifications, accessions, subsequent agreements, etc., concerning treaties and international agreements registered in October 2005 with the Secretariat of the United Nations

588. Multilateral:

Convention (No. 5) fixing the minimum age for admission of children to industrial employment, as modified by the Final Articles Revision Convention, 1946. Washington, 28 November 1919

Denunciation (pursuant to the ratification of Convention No. 138, in accordance with article 10): Djibouti 396

593. Multilateral:

Convention (No. 10) concerning the age for admission of children to employment in agriculture, as modified by the Final Articles Revision Convention, 1946. Geneva, 16 November 1921

Denunciation (pursuant to the ratification of Convention No. 138, in accordance with article 10): Djibouti 397

598. Multilateral:

Convention (No. 15) fixing the minimum age for the admission of young persons to employment as trimmers or stokers, as modified by the Final Articles Revision Convention, 1946. Geneva, 11 November 1921

Denunciation (pursuant to the ratification of Convention No. 138, in accordance with article 10): Djibouti 398

600. Multilateral:

Convention (No. 17) concerning workmen's compensation for accidents, as modified by the Final Articles Revision Convention 1946. Geneva, 10 June 1925

Ratification: Kyrgyzstan 399

601. Multilateral:

Convention (No. 18) concerning workmen's compensation for occupational diseases, as modified by the Final Articles Revision Convention 1946. Geneva, 10 June 1925

Ratification: Armenia 400

605. Multilateral:

Convention (No. 22) concerning seamen's articles of agreement, as modified by the Final Articles Revision Convention 1946. Geneva, 24 June 1926

Notification of application without modification: China (in respect of: Macao Special Administrative Region)..... 401

606. Multilateral:

Convention (No. 23) concerning the repatriation of seamen, as modified by the Final Articles Revision Convention 1946. Geneva, 23 June 1926

Notification of application without modification: China..... 402

Ratification: Belize 402

612. Multilateral:

Convention (No. 29) concerning forced or compulsory labour, as modified by the Final Articles Revision Convention, 1946. Geneva, 28 June 1930

Ratification: Sao Tome and Principe 403

Ratification: Philippines 403

Ratification: Bolivia..... 404

615. Multilateral:

Convention (No. 33) concerning the age for admission of children to non-industrial employment, as modified by the Final Articles Revision Convention, 1946. Geneva, 30 April 1932

Denunciation (pursuant to the ratification of Convention No. 138, in accordance with article 10): Djibouti 405

633. Multilateral:

Convention (No. 55) concerning the liability of the shipowner in case of sickness, injury or death of seamen, as modified by the Final Articles Revision Convention, 1946. Geneva, 24 October 1936

Ratification: Belize 406

635. Multilateral:

Convention (No. 58) fixing the minimum age for the admission of children to employment at sea (revised 1936), as modified by the Final Articles Revision Convention, 1946. Geneva, 24 October 1936

Denunciation (pursuant to the ratification of Convention No. 138, in accordance with article 10): Djibouti 407

637. Multilateral:

Convention (No. 62) concerning safety provisions in the building industry, as modified by the Final Articles Revision Convention, 1946. Geneva, 23 June 1937

Denunciation (Pursuant to the ratification of Convention No. 167, in accordance with Article 24 (1) (a) of the Convention.): Uruguay..... 408

881. Multilateral:

Convention (No. 87) concerning freedom of association and protection of the right to organise. San Francisco, 9 July 1948

Ratification: Uganda 409

1691. Multilateral:

Agreement for the establishment of a General Fisheries Council for the Mediterranean. Rome, 24 September 1949

Agreement for the establishment of a General Fisheries Council for the Mediterranean as amended by the General Fisheries Council for the Mediterranean at its first special session (May 1963), at its thirteenth session (July 1976) and at its twenty-second session (October 1997) and approved by the FAO Conference at its twelfth session (December 1963) and by the FAO Council at its seventieth session (December 1976) and at its hundred and thirteenth session (November 1997). Rome, 6 November 1997

Acceptance: Algeria..... 410

1870. Multilateral:

Convention (No. 94) concerning labour clauses in public contracts, as modified by the Final Articles Revision Convention, 1961. Geneva, 29 June 1949

Ratification: Armenia 412

1871. Multilateral:

Convention (No. 95) concerning the protection of wages. Geneva, 1 July 1949

Termination of the obligations under article 11 (pursuant to the acceptance of Part II of Convention No. 173, in accordance with article 3 (6)): Armenia 413

2109. Multilateral:

Convention (No. 92) concerning crew accommodation on board ship (revised 1949). Geneva, 18 June 1949

Ratification: Belize 414

2181. Multilateral:

Convention (No. 100) concerning equal remuneration for men and women workers for work of equal value. Geneva, 29 June 1951

Ratification: Uganda 415

4648. Multilateral:

Convention (No. 105) concerning the abolition of forced labour. Geneva, 25 June 1957

Ratification: Sao Tome and Principe 416

Ratification: Oman 416

5181. Multilateral:

Convention (No. 111) concerning discrimination in respect of employment and occupation. Geneva, 25 June 1958

Ratification: Uganda 417

7247. Multilateral:

International Convention for the Protection of Performers, Producers of Phonograms and Broadcasting Organisations. Rome, 26 October 1961

Accession: Bahrain 418

7310. Multilateral:

Vienna Convention on Diplomatic Relations. Vienna, 18 April 1961

Accession: Monaco 419

7515. Multilateral:

Single Convention on Narcotic Drugs, 1961. New York, 30 March 1961

Accession: Angola 420

8638. Multilateral:

Vienna Convention on Consular Relations. Vienna, 24 April 1963

Accession: Monaco 421

8836. Multilateral:

Convention (No. 123) concerning the minimum age for admission to employment underground in mines. Geneva, 22 June 1965

Denunciation (pursuant to the ratification of Convention No. 138, in accordance with article 10): Madagascar 422

Denunciation (pursuant to the ratification of Convention No. 138, in accordance with article 10): Djibouti 422

12320. Multilateral:

Convention (No. 134) concerning the prevention of occupational accidents to seafarers. Geneva, 30 October 1970

Ratification: Belize 423

12659. Multilateral:

Convention (No. 135) concerning protection and facilities to be afforded to workers' representatives in the undertaking. Geneva, 23 June 1971

Ratification: Sao Tome and Principe 424

14151. Multilateral:

Protocol amending the Single Convention on Narcotic Drugs, 1961. Geneva, 25 March 1972

Accession: Angola 425

14152. Multilateral:

Single Convention on Narcotic Drugs, 1961, as amended by the Protocol amending the Single Convention on Narcotic Drugs, 1961. New York, 8 August 1975

Participation in the Convention by virtue of accession to the Protocol of 25 March 1972 or to the 1961 Convention after the entry into force of the Protocol: Angola 426

14668. Multilateral:

International Covenant on Civil and Political Rights. New York, 16 December 1966

Objection to the reservations made by Mauritania upon accession: Sweden 427

Notification under article 4 (3) of the Covenant: Guatemala 429

Objection to the reservations made by Mauritania upon accession: Greece 446

14861. Multilateral:

International Convention on the Suppression and Punishment of the Crime of Apartheid. New York, 30 November 1973

Accession: Republic of Moldova 448

14862. Multilateral:

Convention (No. 138) concerning minimum age for admission to employment. Geneva, 26 June 1973

Ratification: Sao Tome and Principe 450

Ratification: Djibouti 450

Ratification: Saint Kitts and Nevis 451

Ratification: Oman 451

Ratification: Lao People's Democratic Republic 452

14956. Multilateral:

Convention on psychotropic substances. Vienna, 21 February 1971

Accession: Angola 453

16510. Multilateral:

Customs Convention on the International Transport of Goods under Cover of TIR Carnets (TIR Convention). Geneva, 14 November 1975

Amendments to Article 1(b) of the Customs Convention on the International Transport of Goods under Cover of TIR Carnets (TIR Convention). Geneva, 1 July 2005 454

Amendments to the Customs Convention on the International Transport of Goods under Cover of TIR Carnets (TIR Convention). Geneva, 1 July 2005 455

16705. Multilateral:

Convention (No. 144) concerning tripartite consultations to promote the implementation of international labour standards. Geneva, 21 June 1976

Ratification: Serbia and Montenegro 456

17847. Multilateral:

European Agreement supplementing the Convention on road traffic opened for signature at Vienna on 8 November 1968. Geneva, 1 May 1971

Accession: Albania 457

17863. Multilateral:

Convention (No. 146) concerning annual leave with pay for seafarers. Geneva, 29 October 1976

Ratification: Turkey 458

17949. Multilateral:

Convention relating to the distribution of programme-carrying signals transmitted by satellite. Brussels, 21 May 1974

Accession: Viet Nam 459

19183. Multilateral:

Convention (No. 150) concerning labour administration: role, functions and organisation. Geneva, 26 June 1978

Ratification: Armenia 460

19653. Multilateral:

Convention (No. 151) concerning protection of the right to organise and procedures for determining conditions of employment in the public service. Geneva, 27 June 1978

Ratification: Sao Tome and Principe 461

20378. Multilateral:

Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women. New York, 18 December 1979

Objection to the reservations made by the United Arab Emirates upon accession: Greece 462

Objection to the reservations made by the United Arab Emirates upon accession: Latvia 464

Objection to the reservations made by the United Arab Emirates upon accession: Sweden 466

Objection to the reservation made by the United Arab Emirates upon accession: Austria 468

Objection to the reservations made by the United Arab Emirates upon accession: Spain 470

Optional Protocol to the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women. New York, 6 October 1999

Ratification: Burkina Faso 475

Accession: South Africa 475

20690. Multilateral:

Convention (No. 147) concerning minimum standards in merchant ships. Geneva, 29 October 1976

Ratification: Ghana 476

Ratification: Belize 476

Protocol of 1996 to the Merchant Shipping (Minimum Standards) Convention, 1976. Geneva, 22 October 1996

Ratification: Belize 477

Ratification: Bulgaria 477

22344. Multilateral:

Convention (No. 154) concerning the promotion of collective bargaining. Geneva, 19 June 1981

Ratification: Sao Tome and Principe 478

22345. Multilateral:

Convention (No. 155) concerning occupational safety and health and the working environment. Geneva, 22 June 1981

Ratification: Sao Tome and Principe 479

22514. Multilateral:

Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction. The Hague, 25 October 1980

Acceptance of accession of the Bahamas: Belize 480

Acceptance of accession of Belarus: Belize 480

Acceptance of accession of Brazil: Belize 480

Acceptance of accession of Bulgaria: Belize 481

Acceptance of accession of Chile: Belize 481

Acceptance of accession of the Dominican Republic: Belize 481

Acceptance of accession of the Dominican Republic: Bulgaria 482

Acceptance of accession of Estonia: Belize 482

Acceptance of accession of Guatemala: Belize 482

Acceptance of accession of Georgia: Belize 482

Acceptance of accession of Iceland: Belize 483

Acceptance of accession of Latvia: Belize 483

Acceptance of accession of Lithuania: Belize 483

Acceptance of accession of Malta: Belize 483

Acceptance of accession of Panama: Belize 484

Acceptance of accession of Peru: Belize 484

Acceptance of accession of Slovenia: Belize 484

Acceptance of accession of South Africa: Belize 484

Acceptance of accession of Sri Lanka: Belize 485

Acceptance of accession of Thailand: Belize 485

Acceptance of accession of Turkmenistan: Belize 485

Acceptance of accession of Uruguay: Belize 485

26369. Multilateral:

Montreal Protocol on Substances that Deplete the Ozone Layer. Montreal, 16 September 1987

Amendment to the Montreal Protocol on Substances that Deplete the Ozone Layer adopted by the Ninth Meeting of the Parties. Montreal, 17 September 1997

Acceptance: Ireland 486

Amendment to the Montreal Protocol on Substances that Deplete the Ozone Layer. Beijing, 3 December 1999

Ratification: Kyrgyzstan 486

Acceptance: Ireland 487

27310. Multilateral:

African Regional Cooperative Agreement for research, development and training related to nuclear science and technology. 21 February 1990

Acceptance of the third extension of the Agreement: Mali 488

27531. Multilateral:

Convention on the Rights of the Child. New York, 20 November 1989

Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on the involvement of children in armed conflict. New York, 25 May 2000

Objection to the reservation made by Oman upon accession: Sweden . 489

27627. Multilateral:

United Nations Convention against Illicit Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances. Vienna, 20 December 1988

Accession: Angola 491

Ratification: Democratic Republic of the Congo 491

27865. Multilateral:

Convention (No. 167) concerning safety and health in construction. Geneva, 20 June 1988

Ratification: Uruguay 492

28382. Multilateral:

Convention (No. 133) concerning crew accommodation on board ship (supplementary provisions). Geneva, 30 October 1970

Ratification: Belize 493

28911. Multilateral:

Basel Convention on the Control of Transboundary Movements of Hazardous Wastes and their Disposal. Basel, 22 March 1989

Amendments to Annexes VIII and IX of the Basel Convention on the Control of Transboundary Movements of Hazardous Wastes and their Disposal. Geneva, 8 October 2005 494

30382. Multilateral:

European Agreement on Important International Combined Transport Lines and Related Installations (AGTC). Geneva, 1 February 1991

Accession: Serbia and Montenegro 501

30609. Multilateral:

Convention (No. 170) concerning safety in the use of chemicals at work. Geneva, 25 June 1990

Ratification: Poland 502

30619. Multilateral:

Convention on biological diversity. Rio de Janeiro, 5 June 1992

Cartagena Protocol on Biosafety to the Convention on Biological Diversity. Montreal, 29 January 2000

Accession: Kyrgyzstan 503

Accession: Papua New Guinea 503

30865. Multilateral:

Agreement on the Conservation of Small Cetaceans of the Baltic and North Seas. New York, 17 March 1992

Accession: France 504

31922. Multilateral:

Convention on Protection of Children and Cooperation in respect of Intercountry Adoption. The Hague, 29 May 1993

Ratification: China (in respect of: Hong Kong Special Administrative Region and Macao Special Administrative Region) 505

Territorial application: Canada (in respect of: Labrador and Newfoundland) 505

32088. Multilateral:

Convention (No. 173) concerning the protection of workers' claims in the event of the insolvency of their employer. Geneva, 23 June 1992

Ratification: Armenia 506

33757. Multilateral:

Convention on the Prohibition of the Development, Production, Stockpiling and Use of Chemical Weapons and on their Destruction. Geneva, 3 September 1992

Ratification: Democratic Republic of the Congo 507

Territorial application: United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland (in respect of: Akrotiri and Dhekelia, Anguilla, Bermuda, British Antarctic Territory, British Indian Ocean Territory, British Virgin Islands, Cayman Islands, Falkland Islands (Malvinas), Gibraltar, Guernsey, Isle of Man, Jersey, Montserrat, Pitcairn, Henderson, Ducie and Oeno Islands, Saint Helena and Dependencies, South Georgia and South Sandwich Islands and Turks and Caicos Islands) 507

33836. Multilateral:

Agreement on the establishment of the International Vaccine Institute. New York, 28 October 1996

Accession: Liberia 508

36467. Austria and Lithuania:

Agreement between the Austrian Federal Government and the Government of the Republic of Lithuania on the readmission of persons, who illegally entered the territory of the other contracting party (Readmission Agreement). Vienna, 9 December 1998

Protocol on the application of the Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Federal Government of the Republic of Austria on the readmission of persons entering the territory of the other State illegally (Readmission Agreement). Vilnius, 9 December 1998 509

36660. Multilateral:

Convention (No. 178) concerning the inspection of seafarers' working and living conditions. Geneva, 22 October 1996

Ratification: Bulgaria..... 532

37245. Multilateral:

Convention (No. 182) concerning the prohibition and immediate action for the elimination of the worst forms of child labour. Geneva, 17 June 1999

Ratification: Sao Tome and Principe 533

Ratification: Tajikistan 533

Ratification: Lao People's Democratic Republic 534

37770. Multilateral:

Convention on Access to Information, Public Participation in Decision-Making and Access to Justice in Environmental Matters. Aarhus, Denmark, 25 June 1998

Ratification: Luxembourg 535

38090. International Development Association and Madagascar:

Development Credit Agreement (Second Health Sector Support Project) between the Republic of Madagascar and the International Development Association. Washington, 3 February 2000

Agreement amending the Development Credit Agreement (Second Health Sector Support Project) between the Republic of Madagascar and the International Development Association (with schedule). Washington, 13 July 2005 536

38349. Multilateral:

International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism. New York, 9 December 1999

Objection to the reservation made by the Syrian Arab Republic upon accession: Norway 537

Objection to the explanatory declaration made by Egypt upon ratification: Sweden 538

Objection to a reservation made by the Syrian Arab Republic upon accession: Sweden 540

Objection to a reservation made by the Syrian Arab Republic upon accession: Belgium 542

Ratification: Democratic Republic of the Congo 543

Accession: Vanuatu 543

38544. Multilateral:

Rome Statute of the International Criminal Court. Rome, 17 July 1998

Ratification: Mexico 544

39481. Multilateral:

International Convention on the Protection of the Rights of All Migrant Workers and Members of their Families. New York, 18 December 1990

Accession: Nicaragua 546

39574. Multilateral:

United Nations Convention against Transnational Organized Crime. New York, 15 November 2000

Ratification: Lebanon 549

Ratification: Bolivia 549

Accession: Democratic Republic of the Congo 549

Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime. New York, 15 November 2000

Ratification: Lebanon 550

Accession: Democratic Republic of the Congo 550

Protocol against the Smuggling of Migrants by Land, Sea and Air, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime. New York, 15 November 2000

Ratification: Lebanon 551

Accession: Democratic Republic of the Congo 551

Protocol against the Illicit Manufacturing of and Trafficking in Firearms, Their Parts and Components and Ammunition, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime. New York, 31 May 2001

Accession: Democratic Republic of the Congo 552

39591. Multilateral:

Convention (No. 184) concerning safety and health in agriculture. Geneva, 21 June 2001

Ratification: Sao Tome and Principe 553

Ratification: Uruguay 553

40214. Multilateral:

Stockholm Convention on Persistent Organic Pollutants. Stockholm, 22 May 2001

Ratification: Bahamas 554

Ratification: Mozambique 554

40446. Multilateral:

Agreement on the Privileges and Immunities of the International Criminal Court. New York, 9 September 2002

Ratification: Burkina Faso 555

Accession: The Former Yugoslav Republic of Macedonia 555

40832. Netherlands and United States of America:

Convention between the Kingdom of the Netherlands and the United States of America for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income. Washington, 18 December 1992

Protocol amending the Convention between the Kingdom of the Netherlands and the United States of America for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income (with exchange of notes). Washington, 13 October 1993 556

Protocol amending the Convention between the Kingdom of the Netherlands and the United States of America for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income (with exchange of letters). Washington, 8 March 2004 557

41032. Multilateral:

WHO Framework Convention on Tobacco Control. Geneva, 21 May 2003

Ratification: Cape Verde 558

Ratification: China 558

Declaration in respect of Hong Kong and Macao: China (in respect of: Hong Kong and Macao) 560

Ratification: Rwanda 562

Ratification: Mali 562

Ratification: Nigeria 562

Ratification: Cyprus 562

Ratification: Democratic Republic of the Congo 563

Ratification: Mauritania 563

Ratification: Sudan 563

41259. Germany and United States of America:

Arrangement between the Government of the Federal Republic of Germany and the Government of the United States of America concerning "Analytical Support Services for the U.S. Forces - General Conditions relating to the legal Status of such Enterprises and their Employees". Berlin, 29 June 2001

Arrangement between the Government of the Federal Republic of Germany and the Government of the United States of America concerning the activities of enterprises charged with providing services in the field of analytical activities to the United States Forces stationed in the Federal Republic of Germany (with annex). Berlin, 28 July 2005 564

41569. Germany and United States of America:

Arrangement between the Government of the Federal Republic of Germany and the Government of the United States of America concerning the activities of enterprises charged with providing analytical support services "CACI (DOCPER-AS-24-08) and CSC (DOCPER-AS-22-02)". Berlin, 18 January 2005

Arrangement between the Government of the Federal Republic of Germany and the Government of the United States of America concerning the granting of exemptions and benefits to the enterprises "CACI Premier Technology, Inc. (DOCPER-AS-24-08)". Berlin, 16 June 2005 565

41607. Multilateral:

Intergovernmental Agreement on the Asian Highway Network. Bangkok, 18 November 2003

Ratification: Pakistan 566

41856. Latvia and United States of America:

Treaty between the Government of the Republic of Latvia and the Government of the United States of America for the encouragement and reciprocal protection of investment. Washington, 13 January 1995

Additional Protocol between the Government of the Republic of Latvia and the Government of the United States of America to the Treaty for the encouragement and reciprocal protection of investment of 13 January 1995. Brussels, 22 September 2003 567

TABLE DES MATIÈRES

I

Traités et accords internationaux
enregistrés en octobre 2005
N°s 41932 à 41938

N° 41932. Lituanie et Arménie :

Traité entre la République de Lituanie et la République d'Arménie relatif à l'assistance juridique et aux relations juridiques en matière civile, familiale et pénale. Yerevan, 15 septembre 2003 3

N° 41933. Lituanie et Bélarus :

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Bélarus relatif au transfert des personnes condamnées à l'emprisonnement ou auxquelles des mesures médicales coercitives ont été appliquées. Vilnius, 12 juillet 1996..... 137

N° 41934. Lituanie et Bélarus :

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Bélarus relatif à la coopération dans le domaine de la prévention et de l'élimination des conséquences en cas de catastrophes, de catastrophes naturelles et d'accidents graves. Vilnius, 16 décembre 2003 ... 203

N° 41935. Lituanie et Bélarus :

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Bélarus relatif à la coopération pour la prévention des violations des lois douanières. Vilnius, 12 juillet 1996 235

N° 41936. Lituanie et Bélarus :

Accord provisoire entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Bélarus relatif aux voyages des ressortissants des deux États (avec annexes). Minsk, 26 novembre 2002 287

N° 41937. Lituanie et Bélarus :

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Bélarus sur la sécurité sociale. Minsk, 4 février 1999... 321

N° 41938. Lituanie et Bulgarie :

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République de Bulgarie relatif au commerce et à la coopération économique, scientifique et technique. Sofia, 10 avril 1996 365

ANNEXE A

Ratifications, adhésions, accords ultérieurs, etc., concernant des traités et accords internationaux enregistrés en octobre 2005 au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies

588. Multilatéral :

Convention (No 5) fixant l'âge minimum d'admission des enfants aux travaux industriels, telle qu'elle a été modifiée par la Convention portant révision des articles finals, 1946. Washington, 28 novembre 1919

Dénonciation (en vertu de la ratification de la Convention No 138, conformément à l'article 10): Djibouti..... 396

593. Multilatéral :

Convention (No 10) concernant l'âge d'admission des enfants au travail dans l'agriculture, telle qu'elle a été modifiée par la Convention portant révision des articles finals, 1946. Genève, 16 novembre 1921

Dénonciation (en vertu de la ratification de la Convention No 138, conformément à l'article 10): Djibouti..... 397

598. Multilatéral :

Convention (No 15) fixant l'âge minimum d'admission des jeunes gens au travail en qualité de soutiers ou chauffeurs, telle qu'elle a été modifiée par la Convention portant révision des articles finals, 1946. Genève, 11 novembre 1921

Dénonciation (en vertu de la ratification de la Convention No 138, conformément à l'article 10): Djibouti..... 398

600. Multilatéral :

Convention (No 17) concernant la réparation des accidents du travail, telle qu'elle a été modifiée par la Convention portant révision des articles finals 1946. Genève, 10 juin 1925

Ratification: Kirghizistan..... 399

601. Multilatéral :

Convention (No 18) concernant la réparation des maladies professionnelles, telle qu'elle a été modifiée par la Convention portant révision des articles finals 1946. Genève, 10 juin 1925

Ratification: Arménie 400

605. Multilatéral :

Convention (No. 22) concernant le contrat d'engagement des marins, telle qu'elle a été modifiée par la Convention portant révision des articles finals 1946. Genève, 24 juin 1926

Notification d'application sans modification: Chine (à l'égard de : Région administrative spéciale de Macao) 401

606. Multilatéral :

Convention (No 23) concernant le rapatriement des marins, telle qu'elle a été modifiée par la Convention portant révision des articles finals, 1946. Genève, 23 juin 1926

Notification d'application sans modification: Chine..... 402

Ratification: Belize 402

612. Multilatéral :

Convention (No 29) concernant le travail forcé ou obligatoire, telle qu'elle a été modifiée par la Convention portant révision des articles finals, 1946. Genève, 28 juin 1930

Ratification: Sao Tomé-et-Principe 403

Ratification: Philippines 403

Ratification: Bolivie..... 404

615. Multilatéral :

Convention (No 33) concernant l'âge d'admission des enfants aux travaux non industriels, telle qu'elle a été modifiée par la Convention portant révision des articles finals, 1946. Genève, 30 avril 1932

Dénonciation (en vertu de la ratification de la Convention No 138, conformément à l'article 10): Djibouti..... 405

633. Multilatéral :

Convention (No 55) concernant les obligations de l'armateur en cas de maladie, d'accident ou de décès des gens de mer, telle qu'elle a été modifiée par la Convention portant révision des articles finals, 1946. Genève, 24 octobre 1936

Ratification: Belize 406

635. Multilatéral :

Convention (No 58) fixant l'âge minimum d'admission des enfants au travail maritime (révisée en 1936), telle qu'elle a été modifiée par la Convention portant révision des articles finals, 1946. Genève, 24 octobre 1936

Dénonciation (en vertu de la ratification de la Convention No 138, conformément à l'article 10): Djibouti..... 407

637. Multilatéral :

Convention (No 62) concernant les prescriptions de sécurité dans l'industrie du bâtiment, telle qu'elle a été modifiée par la Convention portant révision des articles finals, 1946. Genève, 23 juin 1937

Dénonciation (En vertu de la ratification de la Convention No 167, conformément à l'alinéa a) du paragraphe 1 de l'Article 24 de la Convention.): Uruguay 408

881. Multilatéral :

Convention (No 87) concernant la liberté syndicale et la protection du droit syndical. San Francisco, 9 juillet 1948

Ratification: Ouganda 409

1691. Multilatéral :

Accord relatif à la création d'un Conseil général des pêches pour la Méditerranée. Rome, 24 septembre 1949

Accord relatif à la création d'un Conseil général des pêches pour la Méditerranée tel qu'amendé par le Conseil général des pêches pour la Méditerranée par sa première session extraordinaire (mai 1963), par sa treizième session (juillet 1976) et par sa vingt-deuxième session (octobre 1997) et approuvé par la Conférence de la FAO à sa douzième session (décembre 1963) et par le Conseil de la FAO à sa soixante-dixième session (décembre 1976) et à sa cent-treizième session (novembre 1997). Rome, 6 novembre 1997

Acceptation: Algérie 410

1870. Multilatéral :

Convention (No 94) concernant les clauses de travail dans les contrats passés par une autorité publique, telle qu'elle a été modifiée par la Convention portant révision des articles finals, 1961. Genève, 29 juin 1949

Ratification: Arménie 412

1871. Multilatéral :

Convention (No 95) concernant la protection du salaire. Genève, 1 juillet 1949

Abrogation des obligations stipulées à l'article 11 (en vertu de l'acceptation de la Partie II de la Convention No 173, conformément au paragraphe 6 de l'article 3.): Arménie 413

2109. Multilatéral :

Convention (No 92) concernant le logement de l'équipage à bord (revisée en 1949). Genève, 18 juin 1949

Ratification: Belize 414

2181. Multilatéral :

Convention (No 100) concernant l'égalité de rémunération entre la main-d'oeuvre masculine et la main-d'oeuvre féminine pour un travail de valeur égale. Genève, 29 juin 1951

Ratification: Ouganda 415

4648. Multilatéral :

Convention (No 105) concernant l'abolition du travail forcé. Genève, 25 juin 1957

Ratification: Sao Tomé-et-Principe 416

Ratification: Oman 416

5181. Multilatéral :

Convention (No 111) concernant la discrimination en matière d'emploi et de profession. Genève, 25 juin 1958

Ratification: Ouganda 417

7247. Multilatéral :

Convention internationale sur la protection des artistes interprètes ou exécutants, des producteurs de phonogrammes et des organismes de radiodiffusion. Rome, 26 octobre 1961

Adhésion: Bahreïn 418

7310. Multilatéral :

Convention de Vienne sur les relations diplomatiques. Vienne, 18 avril 1961

Adhésion: Monaco 419

7515. Multilatéral :

Convention unique sur les stupéfiants de 1961. New York, 30 mars 1961

Adhésion: Angola 420

8638. Multilatéral :

Convention de Vienne sur les relations consulaires. Vienne, 24 avril 1963

Adhésion: Monaco 421

8836. Multilatéral :

Convention (No 123) concernant l'âge minimum d'admission aux travaux souterrains dans les mines. Genève, 22 juin 1965

Dénonciation (en vertu de la ratification de la Convention No 138, conformément à l'article 10): Madagascar..... 422

Dénonciation (en vertu de la ratification de la Convention No 138, conformément à l'article 10): Djibouti..... 422

12320. Multilatéral :

Convention (No 134) concernant la prévention des accidents du travail des gens de mer. Genève, 30 octobre 1970

Ratification: Belize 423

12659. Multilatéral :

Convention (No 135) concernant la protection des représentants des travailleurs dans l'entreprise et les facilités à leur accorder. Genève, 23 juin 1971

Ratification: Sao Tomé-et-Principe 424

14151. Multilatéral :

Protocole portant amendement de la Convention unique sur les stupéfiants de 1961. Genève, 25 mars 1972

Adhésion: Angola 425

14152. Multilatéral :

Convention unique sur les stupéfiants de 1961, telle que modifiée par le Protocole portant amendement de la Convention unique sur les stupéfiants de 1961. New York, 8 août 1975

Participation à la Convention en vertu de l'adhésion au Protocole du 25 mars 1972 ou à la Convention de 1961 après l'entrée en vigueur du Protocole: Angola 426

14668. Multilatéral :

Pacte international relatif aux droits civils et politiques. New York, 16 décembre 1966

Objection aux réserves formulées par la Mauritanie lors de l'adhésion: Suède..... 427

Notification en vertu du paragraphe 3 de l'article 4 du Pacte: Guatemala.... 429

Objection aux réserves formulées par Mauritanie lors de l'adhésion: Grèce 446

14861. Multilatéral :

Convention internationale sur l'élimination et la répression du crime d'apartheid. New York, 30 novembre 1973

Adhésion: République de Moldova 448

14862. Multilatéral :

Convention (No 138) concernant l'âge minimum d'admission à l'emploi. Genève, 26 juin 1973

Ratification: Sao Tomé-et-Principe 450

Ratification: Djibouti 450

Ratification: Saint-Kitts-et-Nevis 451

Ratification: Oman..... 451

Ratification: République démocratique populaire lao 452

14956. Multilatéral :

Convention sur les substances psychotropes. Vienne, 21 février 1971

Adhésion: Angola 453

16510. Multilatéral :

Convention douanière relative au transport international de marchandises sous le couvert de carnets TIR (Convention TIR). Genève, 14 novembre 1975

Amendements à l'article 1(b) de la Convention douanière relative au transport international de marchandises sous le couvert de carnets TIR (Convention TIR). Genève, 1 juillet 2005 454

Amendements à la Convention douanière relative au transport international de marchandises sous le couvert de carnets TIR (Convention TIR). Genève, 1 juillet 2005 455

16705. Multilatéral :

Convention (No 144) concernant les consultations tripartites destinées à promouvoir la mise en oeuvre des normes internationales du travail. Genève, 21 juin 1976

Ratification: Serbie-et-Monténégro 456

17847. Multilatéral :

Accord européen complétant la Convention sur la circulation routière ouvert à la signature à Vienne le 8 novembre 1968. Genève, 1 mai 1971

Adhésion: Albanie 457

17863. Multilatéral :

Convention (No 146) concernant les congés payés annuels des gens de mer. Genève, 29 octobre 1976

Ratification: Turquie 458

17949. Multilatéral :

Convention concernant la distribution de signaux porteurs de programmes transmis par satellite. Bruxelles, 21 mai 1974

Adhésion: Viet Nam 459

19183. Multilatéral :

Convention (No 150) concernant l'administration du travail : rôle, fonctions et organisation. Genève, 26 juin 1978

Ratification: Arménie 460

19653. Multilatéral :

Convention (No 151) concernant la protection du droit d'organisation et les procédures de détermination des conditions d'emploi dans la fonction publique. Genève, 27 juin 1978

Ratification: Sao Tomé-et-Principe 461

20378. Multilatéral :

Convention sur l'élimination de toutes les formes de discrimination à l'égard des femmes. New York, 18 décembre 1979

Objection aux réserves formulées par les Émirats arabes unis lors de l'adhésion: Grèce..... 462

Objection aux réserves formulées par les Émirats arabes unis lors de l'adhésion: Lettonie..... 464

Objection aux réserves formulées par les Émirats arabes unis lors de l'adhésion: Suède 466

Objection à la réserve formulée par les Émirats arabes unis lors de l'adhésion: Autriche 468

Objection aux réserves formulées par les Émirats arabes Unis lors de l'adhésion: Espagne..... 470

Protocole facultatif à la Convention sur l'élimination de toutes les formes de discrimination à l'égard des femmes. New York, 6 octobre 1999

Ratification: Burkina Faso..... 475

Adhésion: Afrique du Sud 475

20690. Multilatéral :

Convention (No 147) concernant les normes minima à observer sur les navires marchands. Genève, 29 octobre 1976

Ratification: Ghana 476

Ratification: Belize 476

Protocole de 1996 relatif à la Convention sur la marine marchande (normes minima), 1976. Genève, 22 octobre 1996

Ratification: Belize 477

Ratification: Bulgarie..... 477

22344. Multilatéral :

Convention (No 154) concernant la promotion de la négociation collective. Genève, 19 juin 1981

Ratification: Sao Tomé-et-Principe 478

22345. Multilatéral :

Convention (No 155) concernant la sécurité, la santé des travailleurs et le milieu de travail. Genève, 22 juin 1981

Ratification: Sao Tomé-et-Principe 479

22514. Multilatéral :

Convention sur les aspects civils de l'enlèvement international d'enfants. La Haye, 25 octobre 1980

Acceptation d'adhésion des Bahamas: Belize 480

Acceptation d'adhésion du Bélarus: Belize..... 480

Acceptation d'adhésion du Brésil: Belize 480

Acceptation d'adhésion de la Bulgarie: Belize 481

Acceptation d'adhésion du Chili: Belize 481

Acceptation d'adhésion de la République dominicaine: Belize 481

Acceptation d'adhésion de la République dominicaine: Bulgarie 482

Acceptation d'adhésion de l'Estonie: Belize 482

Acceptation d'adhésion du Guatemala: Belize..... 482

Acceptation d'adhésion de la Géorgie: Belize 482

Acceptation d'adhésion de l'Islande: Belize 483

Acceptation d'adhésion de la Lettonie: Belize 483

Acceptation d'adhésion de la Lituanie: Belize 483

Acceptation d'adhésion de Malte: Belize 483

Acceptation d'adhésion du Panama: Belize 484

Acceptation d'adhésion du Pérou: Belize..... 484

Acceptation d'adhésion de la Slovénie: Belize 484

Acceptation d'adhésion de l'Afrique du Sud: Belize..... 484

Acceptation d'adhésion de Sri Lanka: Belize 485

Acceptation d'adhésion de la Thaïlande: Belize 485

Acceptation d'adhésion du Turkménistan: Belize..... 485

Acceptation d'adhésion de l'Uruguay: Belize 485

26369. Multilatéral :

Protocole de Montréal relatif à des substances qui appauvrissent la couche d'ozone. Montréal, 16 septembre 1987

Amendement au Protocole de Montréal relatif à des substances qui appauvrissent la couche d'ozone adopté par la neuvième réunion des Parties. Montréal, 17 septembre 1997

Acceptation: Irlande..... 486

Amendement au Protocole de Montréal relatif à des substances qui appauvrissent la couche d'ozone. Beijing, 3 décembre 1999

Ratification: Kirghizistan..... 486

Acceptation: Irlande..... 487

27310. Multilatéral :

Accord régional de coopération pour l'Afrique sur la recherche, le développement et la formation dans le domaine de la science et de la technologie nucléaires. 21 février 1990

Acceptation de la troisième prorogation de l'Accord: Mali 488

27531. Multilatéral :

Convention relative aux droits de l'enfant. New York, 20 novembre 1989

Protocole facultatif à la Convention relative aux droits de l'enfant, concernant l'implication d'enfants dans les conflits armés. New York, 25 mai 2000

Objection à la réserve formulée par l'Oman lors de l'adhésion: Suède . 489

27627. Multilatéral :

Convention des Nations Unies contre le trafic illicite de stupéfiants et de substances psychotropes. Vienne, 20 décembre 1988

Adhésion: Angola 491

Ratification: République démocratique du Congo..... 491

27865. Multilatéral :

Convention (No 167) concernant la sécurité et la santé dans la construction. Genève, 20 juin 1988

Ratification: Uruguay 492

28382. Multilatéral :

Convention (No 133) concernant le logement de l'équipage à bord des navires (dispositions complémentaires). Genève, 30 octobre 1970

Ratification: Belize 493

28911. Multilatéral :

Convention de Bâle sur le contrôle des mouvements transfrontières de déchets dangereux et de leur élimination. Bâle, 22 mars 1989

Amendements aux Annexes VIII et IX de la Convention de Bâle sur le contrôle des mouvements transfrontières de déchets dangereux et de leur élimination. Genève, 8 octobre 2005..... 494

30382. Multilatéral :

Accord européen sur les grandes lignes de transport international combiné et les installations connexes (AGTC). Genève, 1 février 1991

Adhésion: Serbie-et-Monténégro..... 501

30609. Multilatéral :

Convention (No 170) concernant la sécurité dans l'utilisation des produits chimiques au travail. Genève, 25 juin 1990

Ratification: Pologne 502

30619. Multilatéral :

Convention sur la diversité biologique. Rio de Janeiro, 5 juin 1992

Protocole de Cartagena sur la prévention des risques biotechnologiques relatif à la Convention sur la diversité biologique. Montréal, 29 janvier 2000

Adhésion: Kirghizistan 503

Adhésion: Papouasie-Nouvelle-Guinée..... 503

30865. Multilatéral :

Accord sur la conservation des petits cétacés de la mer Baltique et de la mer du Nord. New York, 17 mars 1992

Adhésion: France 504

31922. Multilatéral :

Convention sur la protection des enfants et la coopération en matière d'adoption internationale. La Haye, 29 mai 1993

Ratification: Chine (à l'égard de : Région administrative spéciale de Hong-Kong et Région administrative spéciale de Macao) 505

Application territoriale: Canada (à l'égard de : Labrador et Terre-Neuve)... 505

32088. Multilatéral :

Convention (No 173) concernant la protection des créances des travailleurs en cas d'insolvabilité de leur employeur. Genève, 23 juin 1992

Ratification: Arménie 506

33757. Multilatéral :

Convention sur l'interdiction de la mise au point, de la fabrication, du stockage et de l'emploi des armes chimiques et sur leur destruction. Genève, 3 septembre 1992

Ratification: République démocratique du Congo..... 507

Application territoriale: Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord (à l'égard de : Akrotiri et Dhekelia, Anguilla, Bermudes, Territoire britannique de l'Antarctique, Territoire britannique de l'océan Indien, Îles Vierges britanniques, Îles Caïmanes, Îles Falkland (Malvinas), Gibraltar, Guernesey, Île de Man, Jersey, Montserrat, Îles Pitcairn, Henderson, Ducie and Oeno, Sainte-Hélène et dépendances, Îles Georgie du Sud et Sandwich du Sud et Îles Turques et Caïques) 507

33836. Multilatéral :

Accord portant création du Centre International du Vaccin. New York, 28 octobre 1996

Adhésion: Libéria 508

36467. Autriche et Lituanie :

Accord entre le Gouvernement fédéral de la République d'Autriche et le Gouvernement de la République de Lituanie concernant la réadmission des personnes entrées illégalement sur le territoire de l'autre Partie contractante (Accord de réadmission). Vienne, 9 décembre 1998

Protocole d'application de l'Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement fédéral de la République d'Autriche concernant la réadmission des personnes qui entrent illégalement sur le territoire de l'autre Partie (Accord de réadmission). Vilnius, 9 décembre 1998 509

36660. Multilatéral :

Convention (No 178) concernant l'inspection des conditions de travail et de vie des gens de mer. Genève, 22 octobre 1996

Ratification: Bulgarie 532

37245. Multilatéral :

Convention (No 182) concernant l'interdiction des pires formes de travail des enfants et l'action immédiate en vue de leur élimination. Genève, 17 juin 1999

Ratification: Sao Tomé-et-Principe 533

Ratification: Tadjikistan 533

Ratification: République démocratique populaire lao 534

37770. Multilatéral :

Convention sur l'accès à l'information, la participation du public au processus décisionnel et l'accès à la justice en matière d'environnement. Aarhus (Danemark), 25 juin 1998

Ratification: Luxembourg 535

38090. Association internationale de développement et Madagascar :

Accord de crédit de développement (Deuxième projet d'appui au secteur de la santé) entre la République de Madagascar et l'Association internationale de développement. Washington, 3 février 2000

Accord modifiant l'Accord de crédit de développement (Deuxième projet d'appui au secteur de la santé) entre la République de Madagascar et l'Association internationale de développement (avec annexe). Washington, 13 juillet 2005 536

38349. Multilatéral :

Convention internationale pour la répression du financement du terrorisme. New York, 9 décembre 1999

Objection à la réserve formulée par la République arabe syrienne lors de l'adhésion: Norvège 537

Objection à la déclaration explicative formulée par l'Egypte lors de la ratification: Suède 538

Objection à la réserve formulée par la République arabe syrienne lors de l'adhésion: Suède 540

Objection à une réserve formulée par la République arabe syrienne lors de l'adhésion: Belgique 542

Ratification: République démocratique du Congo 543

Adhésion: Vanuatu 543

38544. Multilatéral :

Statut de Rome de la Cour pénale internationale. Rome, 17 juillet 1998

Ratification: Mexique 544

39481. Multilatéral :

Convention internationale sur la protection des droits de tous les travailleurs migrants et des membres de leur famille. New York, 18 décembre 1990

Adhésion: Nicaragua 546

39574. Multilatéral :

Convention des Nations Unies contre la criminalité transnationale organisée. New York, 15 novembre 2000

Ratification: Liban 549

Ratification: Bolivie 549

Adhésion: République démocratique du Congo 549

Protocole additionnel à la Convention des Nations Unies contre la criminalité transnationale organisée visant à prévenir, réprimer et punir la traite des personnes, en particulier des femmes et des enfants. New York, 15 novembre 2000

Ratification: Liban 550

Adhésion: République démocratique du Congo 550

Protocole contre le trafic illicite de migrants par terre, air et mer, additionnel à la Convention des Nations Unies contre la criminalité transnationale organisée. New York, 15 novembre 2000

Ratification: Liban 551

Adhésion: République démocratique du Congo 551

Protocole contre la fabrication et le trafic illicites d'armes à feu, de leurs pièces, éléments et munitions, additionnel à la Convention des Nations Unies contre la criminalité transnationale organisée. New York, 31 mai 2001

Adhésion: République démocratique du Congo 552

39591. Multilatéral :

Convention (No 184) concernant la sécurité et la santé dans l'agriculture. Genève, 21 juin 2001

Ratification: Sao Tomé-et-Principe 553

Ratification: Uruguay 553

40214. Multilatéral :

Convention de Stockholm sur les polluants organiques persistants. Stockholm, 22 mai 2001

Ratification: Bahamas 554

Ratification: Mozambique 554

40446. Multilatéral :

Accord sur les privilèges et immunités de la Cour pénale internationale. New York, 9 septembre 2002

Ratification: Burkina Faso 555

Adhésion: Ex-République yougoslave de Macédoine 555

40832. Pays-Bas et États-Unis d'Amérique :

Convention entre le Royaume des Pays-Bas et les États-Unis d'Amérique tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu. Washington, 18 décembre 1992

Protocole modifiant la Convention entre le Royaume des Pays-Bas et les États-Unis d'Amérique tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu (avec échange de notes). Washington, 13 octobre 1993 556

Protocole modifiant la Convention entre le Royaume des Pays-Bas et les États-Unis d'Amérique tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu (avec échange de lettres). Washington, 8 mars 2004 557

41032. Multilatéral :

Convention-cadre de l'OMS pour la lutte antitabac. Genève, 21 mai 2003

Ratification: Cap-Vert..... 558

Ratification: Chine 558

Déclaration à l'égard de Hong Kong et Macao: Chine (à l'égard de : Hong-Kong et Macao) 560

Ratification: Rwanda 562

Ratification: Mali 562

Ratification: Nigéria 562

Ratification: Chypre..... 562

Ratification: République démocratique du Congo..... 563

Ratification: Mauritanie 563

Ratification: Soudan 563

41259. Allemagne et États-Unis d'Amérique :

Arrangement entre le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne et le Gouvernement des États-Unis d'Amérique relatif aux "Services d'appui analytique aux forces américaines - Conditions générales relatives au statut légal de telles entreprises et de leurs employés". Berlin, 29 juin 2001

Arrangement entre le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne et le Gouvernement des États-Unis d'Amérique relatif aux activités des entreprises chargées de fournir des services dans le domaine des activités analytiques aux forces américaines stationnées dans la République fédérale d'Allemagne (avec annexe). Berlin, 28 juillet 2005 564

41569. Allemagne et États-Unis d'Amérique :

Arrangement entre le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne et le Gouvernement des États-Unis d'Amérique relatif aux activités des entreprises chargées de fournir des services d'appui analytique "CACI (DOCPER-AS-24-08) et CSC (DOCPER-AS-22-02)". Berlin, 18 janvier 2005

Arrangement entre le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne et le Gouvernement des États-Unis d'Amérique relatif à l'octroi d'exemptions et d'allocations aux entreprises "CACI Premier Technology, Inc. (DOCPER-AS-24-08)". Berlin, 16 juin 2005 565

41607. Multilatéral :

Accord intergouvernemental sur le réseau routier asiatique. Bangkok, 18 novembre 2003

Ratification: Pakistan 566

41856. Lettonie et États-Unis d'Amérique :

Traité entre le Gouvernement de la République de Lettonie et le Gouvernement des États-Unis d'Amérique relatif à l'encouragement et à la protection réciproque des investissements. Washington, 13 janvier 1995

Protocole additionnel au Traité relatif à l'encouragement et à la protection réciproque des investissements du 13 janvier 1995 entre le Gouvernement de la République de Lettonie et le Gouvernement des États-Unis d'Amérique. Bruxelles, 22 septembre 2003 567

NOTE BY THE SECRETARIAT

Under Article 102 of the Charter of the United Nations every treaty and every international agreement entered into by any Member of the United Nations after the coming into force of the Charter shall, as soon as possible, be registered with the Secretariat and published by it. Furthermore, no party to a treaty or international agreement subject to registration which has not been registered may invoke that treaty or agreement before any organ of the United Nations. The General Assembly, by resolution 97 (I), established regulations to give effect to Article 102 of the Charter (see text of the regulations, vol. 859, p.,VIII).

The terms "treaty" and "international agreement" have not been defined either in the Charter or in the regulations, and the Secretariat follows the principle that it acts in accordance with the position of the Member State submitting an instrument for registration that so far as that party is concerned the instrument is a treaty or an international agreement within the meaning of Article 102. Registration of an instrument submitted by a Member State, therefore, does not imply a judgement by the Secretariat on the nature of the instrument, the status of a party or any similar question. It is the understanding of the Secretariat that its action does not confer on the instrument the status of a treaty or an international agreement if it does not already have that status and does not confer on a party a status which it would not otherwise have.

*

* *

Unless otherwise indicated, the translations of the original texts of treaties, etc., published in this Series have been made by the Secretariat of the United Nations.

NOTE DU SECRÉTARIAT

Aux termes de l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tout traité ou accord international conclu par un Membre des Nations Unies après l'entrée en vigueur de la Charte sera, le plus tôt possible, enregistré au Secrétariat et publié par lui. De plus, aucune partie à un traité ou accord international qui aurait dû être enregistré mais ne l'a pas été ne pourra invoquer ledit traité ou accord devant un organe des Nations Unies. Par sa résolution 97 (I), l'Assemblée générale a adopté un règlement destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte (voir texte du règlement, vol. 859, p. lX).

Le terme « traité » et l'expression « accord international » n'ont été définis ni dans la Charte ni dans le règlement, et le Secrétariat a pris comme principe de s'en tenir à la position adoptée à cet égard par l'Etat Membre qui a présenté l'instrument à l'enregistrement, à savoir que pour autant qu'il s'agit de cet Etat comme partie contractante l'instrument constitue un traité ou un accord international au sens de l'Article 102. Il s'ensuit que l'enregistrement d'un instrument présenté par un Etat Membre n'implique, de la part du Secrétariat, aucun jugement sur la nature de l'instrument, le statut d'une partie ou toute autre question similaire. Le Secrétariat considère donc que les actes qu'il pourrait être amené à accomplir ne confèrent pas à un instrument la qualité de « traité » ou d'« accord international » si cet instrument n'a pas déjà cette qualité, et qu'ils ne confèrent pas à une partie un statut que, par ailleurs, elle ne posséderait pas.

*

* *

Sauf indication contraire, les traductions des textes originaux des traités, etc., publiés dans ce Recueil ont été établies par le Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies.

I

Treaties and international agreements

registered in

October 2005

Nos. 41932 to 41938

Traités et accords internationaux

enregistrés en

octobre 2005

N°s 41932 à 41938

No. 41932

Lithuania
and
Armenia

Treaty between the Republic of Lithuania and the Republic of Armenia on legal assistance and legal relations in civil, family and criminal matters. Yerevan, 15 September 2003

Entry into force: *8 July 2005 by the exchange of instruments of ratification, in accordance with article 82*

Authentic texts: *Armenian, Lithuanian and Russian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 19 October 2005*

Lituanie
et
Arménie

Traité entre la République de Lituanie et la République d'Arménie relatif à l'assistance juridique et aux relations juridiques en matière civile, familiale et pénale. Yerevan, 15 septembre 2003

Entrée en vigueur : *8 juillet 2005 par échange des instruments de ratification, conformément à l'article 82*

Textes authentiques : *arménien, lituanien et russe*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 19 octobre 2005*

[ARMENIAN TEXT — TEXTE ARMÉNIEN]

ՊԱՅՄԱՆԱԳԻՐ

ԼԻՏՎԱՅԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՄԻՋԵՎ ՔԱՂԱՔԱՑԻԱԿԱՆ, ԸՆՏԱՆԵԿԱՆ ԵՎ ՔՐԵԱԿԱՆ ԳՈՐԾԵՐՈՎ ԻՐԱՎԱԿԱՆ ՕԳՆՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ԻՐԱՎԱԿԱՆ ՀԱՐԱԲԵՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ

Լիտվայի Հանրապետությունը և Հայաստանի Հանրապետությունը, այսուհետև անվանվելով Պայմանավորվող կողմեր,

հիմնվելով միջազգային իրավունքի հանրաճանաչ նորմերի վրա,

ելնելով երկու Պայմանավորվող կողմերի քաղաքացիներին անձնական և գույքային իրավունքների հավասար իրավական պաշտպանություն ապահովելու ձգտումից,

կարևոր նշանակություն տալով քաղաքացիական, ընտանեկան և քրեական գործերով իրավական համագործակցության զարգացմանը,

պայմանավորվեցին հետևյալի մասին.

ՄԱՍ ԱՌԱՋԻՆ

ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԴՐՈՒՅԹՆԵՐ

ՀՈԴՎԱԾ 1
Իրավական պաշտպանություն տրամադրելը

1. Պայմանավորվող կողմերից յուրաքանչյուրի քաղաքացիները, ինչպես նաև նրանց տարածքում մշտապես բնակվող քաղաքացիություն չունեցող անձինք (այսուհետև՝ քաղաքացիներ) մյուս Պայմանավորվող կողմի տարածքում իրենց անձնական և գույքային իրավունքների առնչությամբ օգտվում են նույն իրավական պաշտպանությունից, ինչ տվյալ Պայմանավորվող կողմի քաղաքացիները:

2. Պայմանավորվող կողմերից յուրաքանչյուրի քաղաքացիներն իրավունք ունեն ազատորեն և անարգել դիմել դատարաններ, դատախազություն և մյուս Պայմանավորվող կողմի այլ հիմնարկներ, որոնց իրավասությանն են վերաբերում քաղաքացիական, ընտանեկան և քրեական գործերը (այսուհետև անվանվում են արդարադատության հիմնարկներ), կարող են հանդես գալ դրանցում, հարուցել միջնորդություններ, ներկայացնել հայցեր և իրականացնել այլ դատավարական գործողություններ նույն պայմաններով, ինչ տվյալ Պայմանավորվող կողմի քաղաքացիները:

3. Սույն Պայմանագրի դրույթները համապատասխանաբար կիրառվում են Պայմանավորվող կողմերի տարածքներում՝ նրանց օրենսդրությանը համապատասխան ստեղծված իրավաբանական անձանց, ինչպես նաև դատավարական իրավունակությամբ օժտված այլ կազմակերպությունների նկատմամբ:

ՀՈԴՎԱԾ 2
Իրավական օգնություն ցույց տալը

1. Պայմանավորվող կողմերի արդարադատության հիմնարկները քաղաքացիական, ընտանեկան և քրեական գործերով փոխադարձ իրավական օգնություն են ցույց տալիս սույն Պայմանագրի դրույթներին համապատասխան:

2. Արդարադատության հիմնարկները սույն հոդվածի 1-ին կետում նշված գործերով իրավական օգնություն են ցույց տալիս նաև այլ հիմնարկների:

3. Պայմանավորվող կողմերի այլ հիմնարկները սույն հոդվածի 1-ին կետով նախատեսված գործերով իրավական օգնության մասին հարցումը ուղարկում են իրենց համապատասխան արդարադատության հիմնարկների միջոցով:

ՀՈԴՎԱԾ 3
Իրավական օգնության ծավալը

Իրավական օգնությունն ընդգրկում է դատավարական գործողությունների կատարումը, որոնք նախատեսված են հայցվող Պայմանավորվող կողմի օրենսդրությամբ, այդ թվում՝ կողմերի, մեղադրյալների, ամբաստանյալների, վկաների, փորձագետների հարցաքննությունը, փորձաքննությունների, զննությունների անցկացումը, իրեղեն ապացույցների փոխանցումը, քրեական հետապնդում իրականացնելը և հանցագործություններ կատարած անձանց հանձնելը, քաղաքացիական գործերով դատական որոշումները ճանաչելը և կատարելը, փաստաթղթեր հանձնելը և փոխանցելը, մյուս Կողմի հարցումով՝ մեղադրյալների դատվածության մասին տեղեկություններ տրամադրելը:

ՀՈԴՎԱԾ 4
Հաղորդակցության կարգը

Իրավական օգնություն ցույց տալիս Պայմանավորվող կողմերի հիմնարկները միմյանց հետ հաղորդակցվում են Հայաստանի Հանրապետության արդարադատության նախարարության միջոցով՝ քաղաքացիական և ընտանեկան գործերով, ինչպես նաև դատական գործերով, Հայաստանի Հանրապետության Գլխավոր դատախազության միջոցով՝ քրեական գործերով, և Լիտվայի Հանրապետության արդարադատության նախարարության ու Գլխավոր դատախազության միջոցով:

ՀՈԴՎԱԾ 5
Լեզուն

1. Իրավական օգնության մասին հարցումները կազմվում են հայցող Պայմանավորվող կողմի լեզվով, և դրանց կցվում են մյուս Պայմանավորվող կողմի լեզվով կամ ռուսերենով թարգմանության հաստատված պատճենները:

2. Թարգմանությունը հաստատվում է պաշտոնական թարգմանչի կամ նոտարի կամ հայցող հիմնարկի պաշտոնատար անձի կամ հայցող Պայմանավորվող կողմի դիվանագիտական ներկայացուցչության կամ հյուպատոսական հիմնարկի կողմից:

ՀՈԴՎԱԾ 6
Հասցեներ և այլ տվյալներ պարզելը

1. Պայմանավորվող կողմերի արդարադատության հիմնարկները հարցումով, իրենց պետությունների օրենսդրության համապատասխան, փոխադարձ օգնություն են ցույց տալիս Պայմանավորվող կողմերի տարածքներում բնակվող անձանց հասցեները պարզելու գործում, եթե դա պահանջվում է քաղաքացիների իրավունքների իրականացման համար: Ընդ որում, հայցող արդարադատության հիմնարկը հաղորդում է իր մոտ առկա այն տվյալները, որոնք կարող են օգնել՝ պարզելու հարցման մեջ նշված անձի հասցեն:

2. Պայմանավորվող կողմերի արդարադատության հիմնարկները փոխադարձ օգնություն են ցույց տալիս հայցվող Պայմանավորվող կողմի տարածքում բնակվող այն անձանց քաղաքացիական կացությունը, աշխատանքի վայրը կամ զբաղմունքի տեսակը և եկամուտները պարզելու գործում, որոնց նկատմամբ հայցող Պայմանավորվող կողմի արդարադատության հիմնարկներում քաղաքացիական, ընտանեկան և քրեական գործերով գույքային պահանջներ են ներկայացվել:

ՀՈԴՎԱԾ 7
Իրավական օգնություն ցույց տալու մասին հարցման ձևը

1. Իրավական օգնություն ցույց տալու մասին հարցումը կազմվում է գրավոր, որում պետք է նշվեն.

1) հայցող հիմնարկի անվանումը,

2) հայցվող հիմնարկի անվանումը,

3) այն գործի անվանումը, որի առնչությամբ հայցվում է իրավական օգնություն,

4) կողմերի, վկաների, կասկածյալների, մեղադրյալների, ամբաստանյալների կամ դատապարտյալների անունները և ազգանունները, նրանց քաղաքացիությունը, զբաղմունքը և մշտական բնակության վայրը կամ գտնվելու վայրը, իսկ իրավաբանական անձանց համար՝ նրանց անվանումը, իրավաբանական հասցեն և/կամ գտնվելու վայրը.

5) ներկայացուցիչների կամ լիազորված անձանց անուններն ու ազգանունները, ինչպես նաև հասցեները,

6) հարցման բովանդակությունը և նպատակները, հայցվող օգնության նկարագրությունը, իսկ քրեական գործով՝ նաև կատարված հանցագործության փաստացի հանգամանքների նկարագրությունը և դրա իրավաբանական որակավորումը:

2. Անհրաժեշտության դեպքում հարցմանը կցվում են այն փաստաթղթերի՝ պատշաճ կերպով հաստատված պատճենները կամ դրանցից արված քաղվածքները, որոնք կարող են հեշտացնել հարցման

կատարումը կամ անհրաժեշտ են դատախազների կամ դատարանների կողմից թույլատրված (սանկցիավորված) դատավարական գործողությունների կատարման համար:

3. Հարցումը պետք է ստորագրված լինի համապատասխան պաշտոնատար անձի կողմից և ամրագրված հայցող արդարադատության հիմնարկի գինանշանի պատկերով կնիքով:

ՀՈԴՎԱԾ 8
Կատարման կարգը

1. Իրավաբանական օգնության մասին հարցումը կատարելիս արդարադատության հիմնարկը, որին ուղղված է հարցումը, կիրառում է իր պետության օրենսդրությունը: Սակայն, հայցող արդարադատության հիմնարկի խնդրանքով, նա կարող է կիրառել այն Պայմանավորվող կողմի դատավարական նորմերը, որը հարցում է կատարում, եթե դրանք չեն հակասում հայցվող արդարադատության հիմնարկի պետության օրենսդրությանը:

2. Եթե արդարադատության հիմնարկը, որին հարցումն ուղղված է, իրավասու չէ այն կատարելու, ապա նա հարցումը փոխանցում է իրավասու արդարադատության հիմնարկին և այդ մասին ծանուցում է այն հիմնարկին, որը հարցում է կատարում:

3. Հայցող արդարադատության հիմնարկի հարցումով հայցվող արդարադատության հիմնարկը նրան և շահագրգիռ կողմերին ժամանակին հայտնում է իրավական օգնության մասին հարցման կատարման ժամանակի և տեղի մասին այն հաշվով, որ նրանք կարողանան ներկա լինել հարցման կատարմանը, եթե դա թույլատրվում է հայցվող Պայմանավորվող կողմի օրենսդրությամբ:

4. Հարցումը կատարելուց հետո արդարադատության հիմնարկը, որին այն ուղղված է եղել, փաստաթղթերն ուղարկում է հայցող հիմնարկին: Այն դեպքում, եթե իրավական օգնություն հնարավոր չի եղել ցույց տալ, նա հարցումը վերադարձնում է և ծանուցում այն հանգամանքների մասին, որոնք խոչընդոտում են դրա կատարմանը:

ՀՈԴՎԱԾ 9
Փաստաթղթերի հանձնման կարգը

1. Հայցվող արդարադատության հիմնարկը փաստաթղթերի հանձնումն իրականացնում է իր պետությունում գործող օրենսդրության համապատասխան, եթե հանձնվող փաստաթղթերը կազմված են նրա լեզվով կամ ուղեկցվում են վավերացված թարգմանությամբ: Այն դեպքերում, երբ փաստաթղթերը հայցվող Պայմանավորվող կողմի լեզվով չեն կազմված և չեն ուղեկցվում թարգմանությամբ, դրանք ստացողին են հանձնվում, եթե նա համաձայն է կամավոր դրանք ընդունել:

2. Փաստաթղթերի հանձնման հարցման մեջ պետք է նշվեն ստացողի ճիշտ հասցեն և հանձնվող փաստաթղթի անվանումը: Եթե պարզվում է, որ փաստաթղթերի հանձնման մասին հարցման մեջ նշված հասցեն լրիվ կամ

ճիշտ չէ. ապա հայցվող հիմնարկը, իր պետության օրենսդրության համապատասխան, միջոցներ է ձեռնարկում ճիշտ հասցեն պարզելու համար:

ՀՈԴՎԱԾ 10
Փաստաթղթերի հանձնումը հաստատելը

Փաստաթղթերի հանձնումը հաստատելը ձևակերպվում է հայցվող Պայմանավորվող կողմի տարածքում գործող օրենսդրության համապատասխան: Հաստատման մեջ պետք է նշվեն հանձնման ժամանակը և վայրը, ինչպես նաև այն անձը, որին հանձնվել է փաստաթուղթը:

ՀՈԴՎԱԾ 11
Փաստաթղթեր հանձնելը և քաղաքացիներ հարցաքննելը դիվանագիտական ներկայացուցչությունների կամ հյուպատոսական հիմնարկների միջոցով

Պայմանավորվող կողմերն իրավունք ունեն մյուս Պայմանավորվող կողմի տարածքում գտնվող սեփական քաղաքացիներին փաստաթղթեր հանձնել և հարցաքննել իրենց դիվանագիտական ներկայացուցչությունների կամ հյուպատոսական հիմնարկների միջոցով: Այդ դեպքում չեն կարող կիրառվել հարկադրական բնույթի միջոցներ:

ՀՈԴՎԱԾ 12
Վկաներին, տուժողներին, քաղաքացիական հայցվորներին, քաղաքացիական պատասխանողներին, նրանց ներկայացուցիչներին և փորձագետներին կանչելը

1. Եթե նախաքննության կամ դատաքննության ընթացքում մի Պայմանավորվող կողմի տարածքում վկայի, տուժողի, քաղաքացիական հայցվորի և/կամ պատասխանողի, նրանց ներկայացուցիչների կամ փորձագետի անձնական ներկայության անհրաժեշտություն է առաջանում, ովքեր գտնվում են մյուս Պայմանավորվող կողմի տարածքում, ապա պետք է դիմել այդ Կողմի համապատասխան արդարադատության հիմնարկին՝ ծանուցագիր հանձնելու մասին հարցումով:

2. Դատաքննությանը կանչված անձի չներկայանալու դեպքում Պայմանավորվող կողմերն իրավունք չունեն կիրառել դատավարական և այլ հարկադրանքի միջոցներ:

3. Սույն հոդվածի 1-ին կետում նշված անձինք, ովքեր, անկախ իրենց քաղաքացիությունից, ըստ կանչի՝ կամավոր ներկայացել են մյուս Պայմանավորվող կողմի համապատասխան արդարադատության հիմնարկ, այդ Կողմի տարածքում չեն կարող քրեական կամ վարչական պատասխանատվության ենթարկվել, ձերբակալվել կամ պատժի ենթարկվել որևէ արարքի կապակցությամբ, որը նրանք կատարել են նախքան պետական սահմանը հատելը: Այդ անձինքչեն կարող նաև քրեական կամ վարչական պատասխանատվության ենթարկվել, ձերբակալվել կամ պատժի ենթարկվել իրենց ցուցմունքների կամ որպես փորձագետ տված եզրակացությունների կամ քննության առարկա հանդիսացող արարքի կապակցությամբ:

4. Սույն հոդվածի 3-րդ կետում նշված արտոնություններից սույն հոդվածի 1-ին կետում նշված անձինք չեն օգտվում, եթե իրենց ներկայությունն անհրաժեշտ չլինելու մասին ծանուցելու պահից 15 օրվա ընթացքում նրանք չեն հեռանում հայցող Պայմանավորվող կողմի տարածքից: Այդ ժամկետի մեջ չի հաշվարկվում այն ժամանակը, որի ընթացքում այդ անձինք չէին կարող հեռանալ հայցող Պայմանավորվող կողմի տարածքից՝ իրենցից անկախ հանգամանքներով:

5. Ըստ կանչի՝ մյուս Պայմանավորվող կողմի տարածք ներկայացած վկաները և փորձագետները արտասահման մեկնելու և այնտեղ մնալու հետ կապված ծախսերի դիմաց հատուցում ստանալու, ինչպես նաև աշխատանքից կտրված օրերի համար չստացած աշխատավարձը իրենց կանչած արդարադատության հիմնարկից որպես հատուցում ստանալու իրավունք ունեն: Փորձագետները, դրանից բացի, անցկացված փորձաքննության համար վարձատրության իրավունք ունեն: Կանչի մեջ պետք է նշվի, թե կանչված անձինք ինչ տեսակի վճարների իրավունք ունեն: Նրանց միջնորդությամբ՝ Պայմանավորվող կողմը, որը կանչ է ուղարկում, կանխավճար է տալիս համապատասխան ծախսերը ծածկելու համար:

ՀՈԴՎԱԾ 13
Փաստաթղթերի վավերականությունը

1. Փաստաթղթերը, որոնք Պայմանավորվող կողմերից որևէ մեկի տարածքում կազմվել կամ հաստատվել են համապատասխան հիմնարկի կամ հատուկ դրա համար լիազորված անձի կողմից՝ նրանց իրավասության շրջանակներում, սահմանված ձևով և ամրագրված են զինանշանի պատկերով կնիքով, մյուս Պայմանավորվող կողմի տարածքում ընդունվում են առանց որևէ այլ հաստատման:

2. Փաստաթղթերը, որոնք մի Պայմանավորվող կողմի տարածքում դիտվում են որպես պաշտոնական, մյուս Պայմանավորվող կողմի տարածքում օժտվում են պաշտոնական փաստաթղթերի ապացուցողական ուժով:

ՀՈԴՎԱԾ 14
Իրավական օգնություն ցույց տալու հետ կապված ծախսերը

Պայմանավորվող կողմը, որին ուղղված է հարցումը, իրավական օգնություն ցույց տալու հետ կապված ծախսերի հատուցում չի պահանջի՝ բացառությամբ փորձաքննություններ անցկացնելու և տարանցիկ փոխադրման համար:

ՀՈԴՎԱԾ 15
Տեղեկատվություն տրամադրելը

Պայմանավորվող կողմերի արդարադատության նախարարությունները և Գլխավոր դատախազությունները հարցումներով փոխադարձ տեղեկատվություն են տրամադրում իրենց պետություններում գործող կամ

նախկինում գործած օրենսդրության և արդարադատության հիմնարկների կողմից դրա կիրառման հարցերի վերաբերյալ:

ՀՈԴՎԱԾ 16
Անվճար իրավական օգնություն

Մի Պայմանավորվող կողմը մյուս Պայմանավորվող կողմի քաղաքացիներին դատարաններում և այլ արդարադատության հիմնարկներում անվճար իրավաբանական օգնություն է ցույց տալիս և անվճար դատաքննություն է ապահովում նույն հիմքերով և նույն արտոնություններով, ինչ իր պետության քաղաքացիներին:

ՀՈԴՎԱԾ 17
Քաղաքացիական կացության վերաբերյալ վկայականների և այլ փաստաթղթերի փոխանցումը

1. Պայմանավորվող կողմերը պարտավորվում են հարցումով, առանց բարգմանության և անվճար, փոխադարձորեն փոխանցել քաղաքացիական կացության ակտերի գրանցման մասին վկայականները և այլ փաստաթղթերը (կրթության մասին, աշխատանքի մասին և այլն), որոնք վերաբերում են մյուս Պայմանավորվող կողմի քաղաքացիների անձնական իրավունքներին և գույքային շահերին:

2. Սույն հոդվածի 1-ին կետում նշված փաստաթղթերը Պայմանավորվող կողմերի արդարադատության հիմնարկների կողմից, առանց բարգմանության և անվճար, կարող են անմիջականորեն փոխանցվել շահագրգիռ անձանց, ովքեր բնակվում են մյուս Պայմանավորվող կողմի տարածքում՝ նրանց միջնորդություններով:

ՀՈԴՎԱԾ 18
Իրավական օգնություն ցույց տալը մերժելը

1. Պայմանավորվող կողմերի արդարադատության հիմնարկները կարող են լրիվ կամ մասամբ մերժել իրավական օգնության մասին հարցումը բավարարելը, եթե դրա կատարումը կարող է հանգեցնել մարդու իրավունքների խախտման, վնաս պատճառել պետության ինքնիշխանությանը կամ անվտանգությանը կամ հակասում է հայցվող Պայմանավորվող կողմի օրենսդրությանը:

2. Այդպիսի հարցումը բավարարելը մերժելու մասին որոշում ընդունելու դեպքում Պայմանավորվող կողմերի արդարադատության հիմնարկներն անհապաղ գրավոր ծանուցում են այդ մասին՝ նշելով մերժման պատճառը:

ՄԱՍ ԵՐԿՐՈՐԴ

ԻՐԱՎԱԿԱՆ ՕԳՆՈՒԹՅՈՒՆԸ ԵՎ ԻՐԱՎԱԿԱՆ ՀԱՐԱԲԵՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ ՔԱՂԱՔԱՑԻԱԿԱՆ ԵՎ ԸՆՏԱՆԵԿԱՆ ԳՈՐԾԵՐՈՎ

ՀՈԴՎԱԾ 19
Դատական ծախսերից ազատելը

Մի Պայմանավորվող կողմի քաղաքացիները մյուս Պայմանավորվող կողմի տարածքում դատական ծախսերի վճարումից ազատվում են նույն հիմքերով և նույն ծավալով, ինչ նրա պետության քաղաքացիները:

ՀՈԴՎԱԾ 20
Անձնական, ընտանեկան և գույքային դրության մասին փաստաթղթեր տալը

1. Դատական ծախսերի վճարումից ազատելու թույլտվություն ստանալու համար անհրաժեշտ անձնական, ընտանեկան և գույքային դրության մասին փաստաթղթերը տրվում են այն Պայմանավորվող կողմի իրավասու հիմնարկի կողմից, որի տարածքում դիմողը բնակության վայր ունի, կամ՝ ըստ գտնվելու վայրի:

2. Եթե դիմողը Պայմանավորվող կողմերի տարածքում բնակության վայր կամ գտնվելու վայր չունի, ապա բավարար է նրա պետության դիվանագիտական ներկայացուցչության կամ հյուպատոսական հիմնարկի կողմից տրված կամ հաստատված փաստաթուղթը:

3. Դատական ծախսերի վճարումից ազատելու միջնորդության վերաբերյալ որոշում կայացնող դատարանը կարող է փաստաթուղթը տված հիմնարկին հարցում անել լրացուցիչ պարզաբանումների մասին:

ՀՈԴՎԱԾ 21
Դատարանների իրավասությունը

1. Եթե սույն Պայմանագիրն այլ բան չի սահմանում, ապա Պայմանավորվող կողմերից յուրաքանչյուրի դատարանները իրավասու են քննելու քաղաքացիական և ընտանեկան գործեր, եթե պատասխանողը նրա տարածքում բնակության վայր ունի: Իրավաբանական անձանց և դատավարական իրավունակությամբ օժտված կազմակերպությունների դեմ հայցերով նրանք իրավասու են, եթե տվյալ Կողմի տարածքում է գտնվում իրավաբանական անձի կառավարման մարմինը, ներկայացուցչությունը կամ մասնաճյուղը:

2. Պայմանավորվող կողմերի դատարանները գործեր են քննում նաև այլ դեպքերում, եթե այդ մասին առկա է Կողմերի գրավոր համաձայնությունը: Այդպիսի համաձայնության առկայության դեպքում դատարանը, պատասխանողի դիմումով, գործի վարույթը կարճում է, եթե նման դիմումը տրվել է նախքան հայցի էության վերաբերյալ առարկություններ ներկայացնելը: Դատարանների բացառիկ իրավասությունը կողմերի համաձայնությամբ չի կարող փոփոխվել:

3. Միևնույն կողմերի միևնույն առարկայի վերաբերյալ և միևնույն հիմքով երկու Պայմանավորվող կողմերի դատարաններում գործով վարույթ հարուցելու դեպքում, որոնք, սույն Պայմանագրին համապատասխան, իրավասու են, դատարանը, որը գործն ավելի ուշ է հարուցել, կարճում է վարույթը:

ՀՈԴՎԱԾ 22
Գործունակություն և իրավունակություն

1. Ֆիզիկական անձի գործունակությունը որոշվում է այն Պայմանավորվող կողմի օրենսդրությամբ, որի քաղաքացին է հանդիսանում այդ անձը:

2. Իրավաբանական անձի իրավունակությունը որոշվում է այն Պայմանավորվող կողմի օրենքով, որի տարածքում հիմնադրվել է:

ՀՈԴՎԱԾ 23
Սահմանափակ գործունակ կամ անգործունակ ճանաչելը: Գործունակությունը վերականգնելը

1. Անձին սահմանափակ գործունակ կամ անգործունակ ճանաչելու վերաբերյալ գործերով, բացառությամբ սույն հոդվածի 2-րդ կամ 3-րդ կետերով նախատեսված դեպքերի, իրավասու է այն Պայմանավորվող կողմի դատարանը, որի քաղաքացին է հանդիսանում անձը:

2. Այն դեպքում, եթե Պայմանավորվող կողմերից մեկի դատարանին հայտնի են դառնում իր տարածքում բնակվող մյուս Պայմանավորվող կողմի քաղաքացի հանդիսացող անձին սահմանափակ գործունակ կամ անգործունակ ճանաչելու հիմքերը, ապա նա այդ մասին ծանուցում է այն Պայմանավորվող կողմի դատարանին, որի քաղաքացին է հանդիսանում տվյալ անձը:

3. Երբ Պայմանավորվող կողմի դատարանը, որը ծանուցվել է սահմանափակ գործունակ կամ անգործունակ ճանաչելու հիմքերի մասին, երեք ամսվա ընթացքում գործը չի քննում կամ իր կարծիքը չի հայտնում, ապա սահմանափակ գործունակ կամ անգործունակ ճանաչելու վերաբերյալ գործը քննում է այն Պայմանավորվող կողմի դատարանը, որի տարածքում այդ քաղաքացին բնակության վայր ունի: Անձին սահմանափակ գործունակ կամ անգործունակ ճանաչելու մասին որոշումն ուղարկվում է այն Պայմանավորվող կողմի իրավասու դատարան, որի քաղաքացին է հանդիսանում այդ անձը:

4. Սույն հոդվածի 1-3-րդ կետերի դրույթները համապատասխանաբար կիրառվում են նաև գործունակությունը վերականգնելու դեպքում:

5. Սույն հոդվածի 2-րդ և 3-րդ կետերով նախատեսված և անհետաձգելի դեպքերում այդ անձի կամ նրա գույքի պաշտպանության համար անհրաժեշտ միջոցներ կարող է ինքնուրույնաբար ընդունել այն Պայմանավորվող կողմի դատարանը, որի տարածքում գտնվում է տվյալ անձը: Այդ միջոցների կապակցությամբ ընդունված կարգադրությունները ուղարկվում են այն Պայմանավորվող կողմի դատարան, որի քաղաքացին է հանդիսանում տվյալ անձը: Այդ կարգադրությունները կարող են վերացվել, եթե այդ Պայմանավորվող կողմի դատարանն այլ որոշում կայացնի:

6. Քաղաքացուն սահմանափակ գործունակ կամ անգործունակ ճանաչելու վերաբերյալ գործերը Պայմանավորվող կողմերից յուրաքանչյուրի դատարանները քննում են դատախազի մասնակցությամբ, եթե դա նախատեսված է նրանց ազգային օրենսդրությամբ:

ՀՈԴՎԱԾ 24
Անհայտ բացակայող ճանաչելը, մահացած հայտարարելը և մահվան փաստը հաստատելը

1. Անհայտ բացակայող ճանաչելու և մահացած հայտարարելու կամ մահվան փաստը հաստատելու վերաբերյալ գործերով իրավասու են այն Պայմանավորվող կողմի հիմնարկները, որի քաղաքացին է համարվել անձն այն ժամանակ, երբ, ըստ վերջին տեղեկությունների, նա կենդանի է եղել:

2. Մի Պայմանավորվող կողմի հիմնարկները կարող են մյուս Պայմանավորվող կողմի քաղաքացուն անհայտ բացակայող կամ մահացած ճանաչել, ինչպես նաև նրա մահվան փաստը հաստատել այն անձանց միջնորդությամբ, ովքեր բնակվում են նրա տարածքում, եթե նրանց իրավունքներն ու շահերը հիմնվում են այդ Պայմանավորվող կողմի օրենսդրության վրա:

3. Սույն հոդվածի 1-ին և 2-րդ կետերով նախատեսված դեպքերում Պայմանավորվող կողմերի հիմնարկները կիրառում են իրենց պետության օրենսդրությունը:

ՀՈԴՎԱԾ 25
Ամուսնություն

1. Ամուսնացող անձանցից յուրաքանչյուրի համար ամուսնության պայմանները որոշվում են այն Պայմանավորվող կողմի օրենսդրությամբ, որի քաղաքացին է համարվում նա: Դրանից բացի, ամուսնության նկատմամբ խոչընդոտների վերաբերյալ պետք է պահպանվեն այն Պայմանավորվող կողմի օրենսդրության պահանջները, որի տարածքում տեղի է ունենում ամուսնությունը:

2. Ամուսնության ձևը որոշվում է այն Պայմանավորվող կողմի օրենսդրությամբ, որի տարածքում տեղի է ունենում ամուսնությունը:

ՀՈԴՎԱԾ 26
Ամուսինների անձնական և գույքային իրավահարաբերությունները

1. Ամուսինների անձնական և գույքային իրավահարաբերությունները որոշվում են այն Պայմանավորվող կողմի օրենսդրությամբ, որի տարածքում նրանք համատեղ բնակության վայր ունեն:

2. Եթե ամուսիններից մեկը բնակվում է մի Պայմանավորվող կողմի տարածքում, իսկ մյուսը՝ մյուս Պայմանավորվող կողմի տարածքում, և երկու ամուսիններն էլ ունեն միևնույն քաղաքացիությունը, ապա նրանց անձնական և գույքային իրավահարաբերությունները որոշվում են այն Պայմանավորվող կողմի օրենսդրությամբ, որի քաղաքացի են հանդիսանում նրանք:

3. Եթե ամուսիններից մեկը հանդիսանում է մի Պայմանավորվող կողմի քաղաքացի, իսկ մյուսը՝ մյուս Պայմանավորվող կողմի քաղաքացի, և նրանցից մեկը բնակվում է մի Պայմանավորվող կողմի տարածքում, իսկ մյուսը՝ մյուս Պայմանավորվող կողմի տարածքում, ապա նրանց անձնական և գույքային իրավահարաբերությունները որոշվում են այն Պայմանավորվող կողմի օրենսդրությամբ, որի տարածքում նրանք ունեցել են իրենց վերջին համատեղ բնակության վայրը:

4. Եթե սույն հոդվածի 3-րդ կետում նշված անձինք Պայմանավորվող կողմերի տարածքներում համատեղ բնակության վայր չեն ունեցել, ապա կիրառվում է այն Պայմանավորվող կողմի օրենսդրությունը, որի հիմնարկը գործը քննում է:

ՀՈԴՎԱԾ 27
Ամուսնալուծությունը և ամուսնությունն անվավեր ճանաչելը

1. Ամուսնալուծության գործերով կիրառվում է այն Պայմանավորվող կողմի օրենսդրությունը և իրավասու են այդ նույն Կողմի հիմնարկները, որի քաղաքացիներն են եղել ամուսինները դիմումը տալու պահին: Եթե ամուսինները բնակության վայր ունեն մյուս Պայմանավորվող կողմի տարածքում, ապա իրավասու են նաև այդ Պայմանավորվող կողմի հիմնարկները:

2. Եթե ամուսնալուծության վերաբերյալ դիմում տալու պահին ամուսիններից մեկը համարվում է մի Պայմանավորվող կողմի քաղաքացի, իսկ մյուսը՝ մյուս Պայմանավորվող կողմի քաղաքացի, և նրանցից մեկը բնակվում է մի Պայմանավորվող կողմի տարածքում, իսկ մյուսը՝ մյուս Պայմանավորվող կողմի տարածքում, ապա իրավասու են երկու Պայմանավորվող կողմերի հիմնարկները: Ընդ որում, նրանք կիրառում են իրենց պետության օրենսդրությունը:

3. Ամուսնությունն անվավեր ճանաչելու վերաբերյալ գործերով կիրառվում է այն Պայմանավորվող կողմի օրենսդրությունը, որը կիրառվել է ամուսնանալիս՝ սույն Պայմանագրի 25-րդ հոդվածին համապատասխան: Ընդ որում, դատարանների իրավասությունը որոշվում է, համապատասխանաբար, սույն հոդվածի 1-ին և 2-րդ կետերի հիման վրա:

ԻՐԱՎԱՀԱՐԱԲԵՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ ԾՆՈՂՆԵՐԻ ԵՎ ԵՐԵԽԱՆԵՐԻ ՄԻՋԵՎ

ՀՈԴՎԱԾ 28
Հայրությունը կամ երեխայի ծնունդը հաստատելը և վիճարկելը

Հայրությունը հաստատելու և վիճարկելու և տվյալ ամուսնությունից երեխայի ծնվելը հաստատելու վերաբերյալ գործերը լուծվում են այն Պայմանավորվող կողմի օրենսդրության համապատասխան, որի քաղաքացին է հանդիսանում երեխան ծնունդով:

ՀՈԴՎԱԾ 29
Իրավահարաբերությունները ծնողների և երեխաների միջև

1. Իրավահարաբերությունները ծնողների և երեխաների միջև որոշվում են այն Պայմանավորվող կողմի օրենսդրությամբ, որի տարածքում նրանք համատեղ բնակության վայր ունեն:

2. Եթե ծնողներից և երեխաներից որևէ մեկի բնակության վայրը գտնվում է մյուս Պայմանավորվող կողմի տարածքում, ապա նրանց միջև իրավահարաբերությունները որոշվում են այն Պայմանավորվող կողմի օրենսդրությամբ, որի քաղաքացին է հանդիսանում երեխան:

ՀՈԴՎԱԾ 30
Արտաամուսնական երեխան

Իրավահարաբերությունները արտաամուսնական երեխայի և նրա մոր ու հոր միջև որոշվում են այն Պայմանավորվող կողմի օրենսդրությամբ, որի քաղաքացին է հանդիսանում երեխան:

ՀՈԴՎԱԾ 31
Դատարանների իրավասությունը

1. Սույն Պայմանագրի 28-30-րդ հոդվածներում նշված իրավահարաբերությունների առնչությամբ իրավասու են այն Պայմանավորվող կողմի դատարանները, որի օրենքները պետք է կիրառվեն այդ դեպքերում:

2. Եթե հայցվորը և պատասխանողը բնակվում են մի Պայմանավորվող կողմի տարածքում, ապա նրանց միջև իրավահարաբերությունների առնչությամբ իրավասու են նաև այդ Պայմանավորվող կողմի դատարանները՝ սույն Պայմանագրի 28-30-րդ հոդվածների դրույթները պահպանելով:

Ո Ր Դ Ե Գ Ր Ո Ւ Մ

ՀՈԴՎԱԾ 32
Որդեգրելը և այն չեղյալ հայտարարելը

1. Որդեգրելիս կիրառվում է այն Պայմանավորվող կողմի օրենսդրությունը, որի քաղաքացին է հանդիսանում որդեգրողը:

2. Եթե երեխան որդեգրվում է ամուսինների կողմից, որոնցից մեկը հանդիսանում է մի Պայմանավորվող կողմի քաղաքացի, իսկ մյուսը՝ մյուս Պայմանավորվող կողմի քաղաքացի, ապա որդեգրումը պետք է համապատասխանի Պայմանավորվող կողմերից յուրաքանչյուրի տարածքում գործող օրենսդրության պահանջներին:

3. Եթե երեխան մի Պայմանավորվող կողմի քաղաքացի է, իսկ որդեգրողը՝ մյուս Պայմանավորվող կողմի քաղաքացի, ապա որդեգրելու կամ դրա չեղյալ հայտարարելու դեպքում անհրաժեշտ է ստանալ երեխայի համաձայնությունը (եթե դա պահանջվում է այն Պայմանավորվող կողմի օրենքով, որի քաղաքացին է նա հանդիսանում), նրա օրինական

ներկայացուցչի և այդ Պայմանավորվող կողմի իրավասու պետական մարմնի համաձայնությունը:

ՀՈԴՎԱԾ 33
Իրավասությունը

Որդեգրման մասին որոշումներ կայացնելու համար իրավասու է այն Պայմանավորվող կողմի արդարադատության հիմնարկը, որի քաղաքացին է հանդիսանում որդեգրվողը, իսկ սույն Պայմանագրի 32-րդ հոդվածի 2-րդ կետով նախատեսված դեպքում իրավասու է այն Պայմանավորվող կողմի հիմնարկը, որի տարածքում ամուսիններն ունեն կամ ունեին վերջին համատեղ բնակության վայր կամ գտնվելու վայր:

ԽՆԱՄԱԿԱԼՈՒԹՅՈՒՆ ԵՎ ՀՈԳԱԲԱՐՁՈՒԹՅՈՒՆ

ՀՈԴՎԱԾ 34
Հիմնարկների իրավասությունը

1. Եթե սույն Պայմանագրով այլ բան նախատեսված չէ, ապա Պայմանավորվող կողմերի քաղաքացիների նկատմամբ խնամակալության և հոգաբարձության վերաբերյալ որոշումներ կայացնելու համար իրավասու է այն Պայմանավորվող կողմի խնամակալության և հոգաբարձության մարմինը, որի քաղաքացին է հանդիսանում խնամարկյալը: Այդ դեպքերում կիրառվում է այդ Պայմանավորվող կողմի օրենսդրությունը:

2. Խնամակալի կամ հոգաբարձուի և խնամակալության կամ հոգաբարձության ներքո գտնվող անձանց միջև իրավահարաբերությունները որոշվում են այն Պայմանավորվող կողմի օրենսդրությամբ, որի խնամակալության և հոգաբարձության մարմինը նշանակել է խնամակալին կամ հոգաբարձուին:

ՀՈԴՎԱԾ 35
Խնամակալության և հոգաբարձության վերաբերյալ միջոցներ կիրառելու կարգը

1. Մի Պայմանավորվող կողմի քաղաքացու շահերի համար խնամակալության կամ հոգաբարձության վերաբերյալ միջոցներ կիրառելու անհրաժեշտության դեպքում, որի մշտական բնակության վայրը, գտնվելու վայրը կամ գույքը գտնվում է մյուս Պայմանավորվող կողմի տարածքում, այդ Պայմանավորվող կողմի հիմնարկն անհապաղ ծանուցում է այն մարմնին, որը իրավասու է՝ սույն Պայմանագրի 34-րդ հոդվածին համապատասխան:

2. Անհետաձգելի դեպքերում մյուս Պայմանավորվող կողմի հիմնարկն ինքը կարող է կիրառել անհրաժեշտ ժամանակավոր միջոցներ՝ իր օրենսդրության համապատասխան: Ընդ որում, նա պարտավոր է այդ մասին անհապաղ ծանուցել այն մարմնին, որն իրավասու է՝ սույն Պայմանագրի 34-րդ հոդվածին համաձայն: Այդ միջոցները ուժը պահպանում են մինչև սույն

Պայմանագրի 34-րդ հոդվածում նշված մարմնի կողմից այլ որոշում կայացվելը:

ՀՈԴՎԱԾ 36
Միջոցներ անհետաձգելի դեպքերում

1. Եթե խնամակալության և հոգաբարձության վերաբերյալ միջոցներն անհրաժեշտ են խնամարկյալի կամ հոգաբարձության ներքո գտնվող անձի շահերի համար, որի բնակության կամ գտնվելու վայրը, կամ որի գույքը գտնվում է մյուս Պայմանավորվող կողմի տարածքում, ապա այդ Պայմանավորվող կողմի խնամակալության և հոգաբարձության մարմինը պետք է անհապաղ ծանուցի այն Պայմանավորվող կողմի խնամակալության և հոգաբարձության մարմնին, որն իրավասու է՝ սույն Պայմանագրի 34-րդ հոդվածին համաձայն:

2. Անհետաձգելի դեպքերում մյուս Պայմանավորվող կողմի խնամակալության և հոգաբարձության մարմինը կարող է ինքը կիրառել անհրաժեշտ միջոցներ, սակայն նա պետք է կիրառված միջոցների մասին նախօրոք անհապաղ ծանուցի խնամակալության և հոգաբարձության այն մարմնին, որն իրավասու է՝ սույն Պայմանագրի 34-րդ հոդվածին համաձայն: Կիրառված միջոցներն ուժի մեջ են մնում մինչև այդ մարմինը այլ որոշում կայացնի:

ՀՈԴՎԱԾ 37
Խնամակալությունը և հոգաբարձությունը փոխանցելը

1. Սույն Պայմանագրի 34-րդ հոդվածի 1-ին կետի համաձայն իրավասու՝ խնամակալության և հոգաբարձության մարմինն իրավունք ունի խնամակալությունը կամ հոգաբարձությունը փոխանցել մյուս Պայմանավորվող կողմի համապատասխան մարմիններին, եթե խնամարկյալի կամ հոգաբարձության ներքո գտնվող անձի բնակության կամ գտնվելու վայրը կամ գույքը գտնվում են այդ Պայմանավորվող կողմի տարածքում: Փոխանցումը վավերական է միայն այն դեպքում, եթե հայցվող մարմինը համաձայնություն է տալիս խնամակալությունը կամ հոգաբարձությունն ընդունելու վերաբերյալ և այդ մասին ծանուցում է հայցող մարմնին:

2. Սույն հոդվածի 1-ին կետի համաձայն խնամակալությունը կամ հոգաբարձությունն ընդունած մարմինը դրանք իրականացնում է իր պետության օրենսդրության համապատասխան: Սակայն նա իրավունք չունի որոշումներ կայացնել այն հարցերով, որոնք վերաբերում են խնամակալության կամ հոգաբարձության ներքո գտնվող անձի կարգավիճակին, բայց կարող է ամուսնության թույլտվություն տալ, որն անհրաժեշտ է այն Պայմանավորվող կողմի օրենսդրությամբ, որի քաղաքացին է հանդիսանում այդ անձը:

ԳՈՒՅՔԱՅԻՆ ԻՐԱՎԱՀԱՐԱԲԵՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

ՀՈԴՎԱԾ 38
Սեփականության իրավունքը

1. Անշարժ գույքի նկատմամբ սեփականության իրավունքը որոշվում է այն Պայմանավորվող կողմի օրենսդրությամբ, որի տարածքում այն գտնվում է:

2. Պետական գրանցամատյաններ մտցնելու ենթակա տրանսպորտային միջոցների նկատմամբ սեփականության իրավունքը որոշվում է այն Պայմանավորվող կողմի օրենսդրությամբ, որի տարածքում գտնվում է տրանսպորտային միջոցի գրանցումն իրականացրած մարմինը:

3. Գույքի նկատմամբ սեփականության իրավունքի կամ այլ իրային իրավունքի ծագումը և դադարումը որոշվում է այն Պայմանավորվող կողմի օրենսդրությամբ, որի տարածքում գույքը գտնվել է այն պահին, երբ տեղի է ունեցել այդպիսի իրավունքի ծագման կամ դադարման հիմք հանդիսացած գործողությունը կամ այլ հանգամանքը: Գործարքի առարկա հանդիսացող գույքի նկատմամբ սեփականության իրավունքի կամ այլ իրային իրավունքի ծագումը և դադարումը որոշվում է գործարքի կատարման վայրի օրենսդրությամբ, եթե, Կողմերի համաձայնությամբ, այլ բան նախատեսված չէ:

ՀՈԴՎԱԾ 39
Գործարքի ձևը

1. Գործարքի ձևը որոշվում է դրա կնքման վայրի օրենսդրությամբ:

2. Անշարժ գույքի և դրա նկատմամբ իրավունքների վերաբերյալ գործարքի ձևը որոշվում է այն Պայմանավորվող կողմի օրենսդրությամբ, որի տարածքում այդ գույքը գտնվում է:

ՀՈԴՎԱԾ 40
Վնասը հատուցելը

1. Վնասի հատուցման վերաբերյալ պարտավորությունները, բացի պայմանագրից և այլ իրավաչափ գործողություններից բխողներից, որոշվում են այն Պայմանավորվող կողմի օրենսդրությամբ, որի տարածքում տեղի է ունեցել գործողությունը կամ այլ հանգամանքը, որը վնասի հատուցման վերաբերյալ պահանջի համար հիմք է հանդիսացել:

2. Եթե հայցվորը և պատասխանողը մի Պայմանավորվող կողմի քաղաքացիներ են, ապա կիրառվում է այդ Պայմանավորվող կողմի օրենսդրությունը:

3. Սույն հոդվածի 1-ին և 2-րդ կետերում նշված գործերով իրավասու է այն Պայմանավորվող կողմի դատարանը, որի տարածքում տեղի է ունեցել գործողությունը կամ այլ հանգամանքը, որը վնասի հատուցման վերաբերյալ պահանջի համար հիմք է հանդիսացել: Տուժողը կարող է հայց ներկայացնել նաև այն Պայմանավորվող կողմի դատարան, որի տարածքում պատասխանողը բնակության վայր ունի:

ՀՈԴՎԱԾ 41
Հայցային վաղեմություն

Հայցային վաղեմության հարցերը լուծվում են այն օրենսդրությամբ, որը կիրառվում է համապատասխան իրավահարաբերության կարգավորման համար:

ԺԱՌԱՆԳՈՒԹՅՈՒՆ

ՀՈԴՎԱԾ 42
Իրավունքներում հավասարության սկզբունքը

Յուրաքանչյուր Պայմանավորվող կողմի քաղաքացիները մյուս Պայմանավորվող կողմի տարածքում կարող են, ըստ օրենքի կամ կտակի, գույք կամ իրավունքներ ժառանգել հավասար պայմաններով և նույն ծավալով, ինչ տվյալ Պայմանավորվող կողմի քաղաքացիները:

ՀՈԴՎԱԾ 43
Ժառանգության իրավունքը

1. Շարժական գույքի ժառանգության իրավունքը կարգավորվում է այն Պայմանավորվող կողմի օրենսդրությամբ, որի տարածքում ժառանգատուն վերջին մշտական բնակության վայր է ունեցել:
2. Անշարժ գույքի ժառանգության իրավունքը կարգավորվում է այն Պայմանավորվող կողմի օրենսդրությամբ, որի տարածքում գույքը գտնվում է:

ՀՈԴՎԱԾ 44
Անժառանգ գույքը

Եթե Պայմանավորվող կողմի օրենսդրությամբ, որը ժառանգության դեպքում ենթակա է կիրառման, ժառանգորդ է համարվում պետությունը, ապա ժառանգական շարժական գույքը փոխանցվում է այն պետությանը, որի քաղաքացին է համարվել ժառանգատուն մահվան պահին, իսկ անշարժ գույքը անցնում է այն պետությանը ի սեփականություն, որի տարածքում գտնվում է:

ՀՈԴՎԱԾ 45
Կտակ

Կտակ կազմելու և վերացնելու առնչությամբ անձի ունակությունը, ինչպես նաև կտակի և դրա վերացման ձևը որոշվում են այն Պայմանավորվող կողմի օրենսդրությամբ, որտեղ կտակը կազմելու պահին կտակարարը բնակության վայր է ունեցել: Սակայն ձևը չպահպանելու հետևանքով կտակը կամ դրա վերացնելը չեն կարող անվավեր ճանաչվել, եթե այդ ձևը բավարարում է կտակը կազմելու կամ դրա վերացնելու վայրի օրենսդրության պահանջները:

ՀՈԴՎԱԾ 46
Ժառանգության վերաբերյալ գործերով իրավասությունը

1. Շարժական գույքի ժառանգության վերաբերյալ գործերով վարույթը, բացառությամբ սույն հոդվածի 2-րդ կետով նախատեսված դեպքերի, վարում են այն Պայմանավորվող կողմի արդարադատության հիմնարկները, որի տարածքում գտնվում է ժառանգական շարժական գույքը:

2. Եթե ամբողջ ժառանգական շարժական գույքը գտնվում է այն Պայմանավորվող կողմի տարածքում, որտեղ ժառանգատուն վերջին մշտական բնակության վայր չի ունեցել, ապա ժառանգորդի կամ հրիտակառուի դիմումով, եթե դրան համաձայն են բոլոր ժառանգորդները, ժառանգության վերաբերյալ գործով վարույթը վարում են այդ Պայմանավորվող կողմի արդարադատության հիմնարկները:

3. Անշարժ գույքի ժառանգության վերաբերյալ գործերով վարույթը վարում են այն Պայմանավորվող կողմի արդարադատության հիմնարկները, որի տարածքում այդ գույքը գտնվում է:

4. Սույն հոդվածի դրույթները համապատասխանաբար կիրառվում են նաև ժառանգության վերաբերյալ գործերով վեճերի նկատմամբ:

ՀՈԴՎԱԾ 47
Ժառանգության պահպանման միջոցները

1. Մի Պայմանավորվող կողմի մարմինները, իրենց օրենսդրության համաձայն, անհրաժեշտ միջոցներ են ձեռնարկում այդ Կողմի տարածքում գտնվող ժառանգական գույքի պահպանության համար, որը թողնվել է մյուս Պայմանավորվող կողմի քաղաքացու կողմից:

2. Ժառանգության պահպանության ուղղությամբ միջոցներ ձեռնարկելու համար պատասխանատու մարմինները մյուս Պայմանավորվող կողմի քաղաքացու մահվանից հետո պարտավոր են այդ Պայմանավորվող կողմի դիվանագիտական ներկայացուցչությանը կամ հյուպատոսական հիմնարկին անհապաղ ծանուցել ժառանգատուի մահվան և այն անձանց մասին, ովքեր դիմել են ժառանգության նկատմամբ իրենց իրավունքների, ժառանգության իրավունք ունեցող անձանց վերաբերյալ իրենց հայտնի հանգամանքների և նրանց գտնվելու վայրի, կտակի առկայության, ժառանգության չափի և արժեքի, ինչպես նաև այն մասին, թե ինչ միջոցներ են ձեռնարկվել ժառանգության պահպանության ուղղությամբ:

3. Դիվանագիտական ներկայացուցչության կամ հյուպատոսական հիմնարկի պահանջով՝ նրան են փոխանցվում մահացածի ժառանգական շարժական գույքը և փաստաթղթերը:

ՀՈԴՎԱԾ 48
Դիվանագիտական ներկայացուցչության և հյուպատոսական հիմնարկի իրավունքները

Առանց հատուկ լիազորության մի Պայմանավորվող կողմի դիվանագիտական ներկայացուցչությունը կամ հյուպատոսական հիմնարկն

իրավունք ունի ժառանգության հարցերով այդ Պայմանավորվող կողմի քաղաքացիների շահերը ներկայացնել մյուս Պայմանավորվող կողմի մարմինների առաջ, եթե բացակայության կամ այլ հարգելի պատճառներով այդ քաղաքացիներն ի վիճակի չեն ժամանակին պաշտպանելու իրենց իրավունքներն ու շահերը և լիազորված անձ չեն նշանակել:

ՀՈԴՎԱԾ 49
Հատուկ կանոն

Եթե մի Պայմանավորվող կողմի քաղաքացին մահացել է մյուս Պայմանավորվող կողմի տարածքով երթևեկելու ժամանակ, որտեղ նա մշտական բնակության վայր չի ունեցել, ապա նրա մոտ գտնվող փողը և իրերը հանձնվում են այն Պայմանավորվող կողմի դիվանագիտական ներկայացուցչությանը կամ հյուպատոսական հիմնարկին, որի քաղաքացին եղել է մահացածը:

ՀՈԴՎԱԾ 50
Ժառանգությունը փոխանցելը

1. Եթե ժառանգական շարժական գույքը կամ դրամական գումարը, որը ստացվել է ժառանգական շարժական կամ անշարժ գույքի վաճառքից, ժառանգական վարույթի ավարտից հետո ենթակա են փոխանցման այն ժառանգորդներին, որոնց բնակության վայրը կամ գտնվելու վայրը գտնվում է մյուս Պայմանավորվող կողմի տարածքում, ապա ժառանգական գույքը կամ ստացված դրամական գումարը փոխանցվում են այդ Պայմանավորվող կողմի դիվանագիտական ներկայացուցչությանը կամ հյուպատոսական հիմնարկին:

2. Ժառանգության վերաբերյալ գործերով իրավասու հիմնարկը կարգադրություն է անում ժառանգական գույքը դիվանագիտական ներկայացուցչությանը կամ հյուպատոսական հիմնարկին փոխանցելու մասին:

3. Այդ գույքը կարող է ժառանգորդներին փոխանցվել, եթե.

1) ժառանգատուի պարտատերերի բոլոր պահանջները, որոնք հայտարարվել են այն Պայմանավորվող կողմի օրենսդրությամբ սահմանված ժամկետում, որտեղ գտնվում է ժառանգական գույքը, վճարված կամ ապահովված են,

2) վճարված կամ ապահովված են ժառանգության հետ կապված բոլոր գանձումները,

3) Պայմանավորվող կողմերի օրենսդրությամբ նախատեսված դեպքերում իրավասու հիմնարկները տվել են ժառանգական գույքի արտահանման թույլտվություն:

4. Դրամական գումարների փոխանցումը կատարվում է Պայմանավորվող կողմերից յուրաքանչյուրի տարածքում գործող օրենսդրության համապատասխան:

ՈՐՈՇՈՒՄՆԵՐԸ ՃԱՆԱՉԵԼԸ ԵՎ ԿԱՏԱՐԵԼԸ

ՀՈԴՎԱԾ 51
Քաղաքացիական և ընտանեկան գործերով, ինչպես նաև վնասի հատուցման մասով քրեական գործերով որոշումները ճանաչելը և կատարելը

1. Պայմանավորվող կողմերը փոխադարձաբար ճանաչում և կատարում են քաղաքացիական և ընտանեկան գործերով արդարադատության հիմնարկների օրինական ուժի մեջ մտած որոշումները, ինչպես նաև այն վնասի հատուցման մասով վճիռները, որը պատճառվել է հանցագործությամբ:

2. Պայմանավորվող կողմերի տարածքում առանց հատուկ վարույթի ճանաչվում են նաև քաղաքացիական և ընտանեկան գործերով խնամակալության և հոգաբարձության մարմինների, ինչպես նաև մյուս արդարադատության հիմնարկների այն որոշումները, որոնք իրենց բնույթով կատարում չեն պահանջում:

ՈՐՈՇՈՒՄՆԵՐԻ ԿԱՏԱՐՄԱՆ ԹՈՒՅԼՏՎՈՒԹՅԱՆ ՎԵՐԱԲԵՐՅԱԼ ՄԻՋՆՈՐԴՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ ՔՆՆԱՐԿԵԼԸ

ՀՈԴՎԱԾ 52
Դատարանների իրավասությունը

1. Կատարման թույլտվության վերաբերյալ միջնորդությունների քննարկումը մտնում է այն Պայմանավորվող կողմի դատարանների իրավասության մեջ, որի տարածքում պետք է իրականացվի կատարումը:

2. Կատարման թույլտվության վերաբերյալ միջնորդությունը տրվում է այն դատարանին, որը, որպես առաջին ատյան, գործով որոշում է կայացրել: Այդ դատարանի կողմից միջնորդությունն ուղարկվում է այն Պայմանավորվող կողմի դատարանին, որն իրավասու է միջնորդության վերաբերյալ որոշում կայացնել:

ՀՈԴՎԱԾ 53
Միջնորդությունը

Կատարման թույլտվության վերաբերյալ միջնորդությանը կցվում են.

1) դատարանի կողմից հաստատված որոշման պատճենը,

2) որոշումն օրինական ուժի մեջ մտնելու մասին պաշտոնական փաստաթուղթը, եթե դա չի երևում բուն որոշման տեքստից,

3) փաստաթուղթ, որից հետևում է, որ պատասխանողին, որը դատավարությանը չի մասնակցել, ժամանակին և պատշաճ ձևով գոնե մեկ անգամ ծանուցագիր է հանձնվել դատարան կանչվելու մասին,

4) միջնորդության և սույն հոդվածի 1-ին և 2-րդ կետերում նշված փաստաթղթերի հաստատված թարգմանությունը՝ սույն Պայմանագրի 5-րդ հոդվածի 2-րդ կետին համապատասխան:

ՀՈԴՎԱԾ 54
Կասկածները
կատարման թույլտվություն տալիս

Եթե կատարման թույլտվություն տալիս դատարանի մոտ կասկածներ առաջանան, ապա նա կարող է որոշման կատարման մասին միջնորդություն հարուցած անձից հայցել բացատրություններ, ինչպես նաև հարցաքննել պարտապանին, ըստ միջնորդության էության, և անհրաժեշտության դեպքում պարզաբանումներ պահանջել որոշում կայացրած դատարանից:

ՈՐՈՇՈՒՄՆԵՐԻ ԿԱՏԱՐՄԱՆ ԿԱՐԳԸ

ՀՈԴՎԱԾ 55
Կատարման կարգը

Կատարման կարգը կարգավորվում է այն Պայմանավորվող կողմի օրենսդրությամբ, որի տարածքում պետք է իրականացվի կատարումը:

ՀՈԴՎԱԾ 56
Դատական ծախսերը

Կատարման հետ կապված դատական ծախսերի առնչությամբ կիրառվում է այն Պայմանավորվող կողմի օրենսդրությունը, որի տարածքում որոշումը պետք է ի կատար ածվի:

ՀՈԴՎԱԾ 57
Դատական որոշումները ճանաչելը
և կատարելը մերժելը

Դատական որոշման ճանաչումը կամ կատարման թույլտվությունը կարող է մերժվել, եթե.

1) միջնորդություն հարուցած անձը կամ գործով պատասխանողը դատավարությանը չի մասնակցել այն բանի հետևանքով, որ նրան կամ նրա լիազորված անձին ժամանակին և պատշաճորեն դատարան կանչելու մասին ծանուցագիր չի հանձնվել,

2) միևնույն կողմերի միջև նույն իրավական վեճով՝ այն Պայմանավորվող կողմի տարածքում, որտեղ պետք է ճանաչվի և կատարվի որոշումը, նախկինում արդեն օրինական ուժի մեջ մտած որոշում է կայացվել, կամ եթե այդ Պայմանավորվող կողմի արդարադատության հիմնարկի կողմից տվյալ գործով նախկինում վարույթ է հարուցված եղել,

3) սույն Պայմանագրի դրույթների համաձայն, իսկ սույն Պայմանագրով չնախատեսված դեպքերում՝ այն Պայմանավորվող կողմի օրենսդրության համաձայն, որի տարածքում որոշումը պետք է ճանաչվի և կատարվի, գործը վերաբերում է նրա արդարադատության հիմնարկների բացառիկ իրավասությանը:

ՀՈԴՎԱԾ 58
Հաշտության համաձայնություն

Դատական որոշումների վերաբերյալ սույն Պայմանագրի 51-57-րդ հոդվածների դրույթները կիրառվում են նաև դատարանի կողմից հաստատված հաշտության համաձայնության նկատմամբ:

ՀՈԴՎԱԾ 59
Իրերի արտահանումը և դրամական գումարների փոխանցումը

Որոշումների կատարման վերաբերյալ սույն Պայմանագրի դրույթները չեն շոշափում դրամական գումարների փոխանցման և կատարման հետևանքով ձեռք բերված առարկաների արտահանման վերաբերյալ Պայմանավորվող կողմերի օրենսդրությունը:

ՄԱՍ ԵՐԲՈՐԴ
ԻՐԱՎԱԿԱՆ ՕԳՆՈՒԹՅՈՒՆԸ ԵՎ ԻՐԱՎԱԿԱՆ ՀԱՐԱԲԵՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ ՔՐԵԱԿԱՆ ԳՈՐԾԵՐՈՎ
ՀՈԴՎԱԾ 60
Քրեական հետապնդում իրականացնելը

Յուրաքանչյուր Պայմանավորվող կողմ, մյուս Պայմանավորվող կողմի հարցումով, կարող է, իր օրենսդրության համապատասխան, քրեական հետապնդում իրականացնել իր այն քաղաքացիների նկատմամբ, ովքեր կասկածվում են մյուս Պայմանավորվող կողմի տարածքում հանցագործություններ կատարելու մեջ:

ՀՈԴՎԱԾ 61
Քրեական հետապնդում իրականացնելու մասին հարցումը և անհրաժեշտ փաստաթղթերը

1. Քրեական հետապնդում իրականացնելու վերաբերյալ հարցումը ուղարկվում է գրավոր և պետք է պարունակի.

1) *հայցող արդարադատության հիմնարկի անվանումը,*

2) հայցվող այն արդարադատության հիմնարկի անվանումը, որն իրավասու է անցկացնել քննություն կամ դատաքննություն,

3) այն արարքի նկարագրությունը, որի կապակցությամբ ուղարկվել է քրեական դատավարություն իրականացնելու վերաբերյալ հարցումը, ներառյալ՝ կատարված հանցագործության տեղի և ժամանակի կոնկրետ նշումը,

4) *քննության արդյունքների շարադրանքը, որոնք հիմնավորում են* հանցագործության կատարման վերաբերյալ կասկածը,

5) հնարավոր ճշգրիտ տեղեկատվություն կասկածյալ անձի, քաղաքացիության և բնակության վայրի մասին,

6) հանցագործությամբ պատճառված վնասի չափի վերաբերյալ տվյալները:

2. Քրեական հետապնդում իրականացնելու մասին հարցումը պետք է ուղեկցվի

1) Պայմանավորվող կողմի այն օրենքի դրույթի տեքստով, որի հիման վրա տվյալ արարքը հանցագործություն է համարվում, ինչպես նաև, անհրաժեշտության դեպքում, այլ օրենսդրական նորմերի տեքստերով, որոնք քննության համար նշանակություն ունեն,

2) տուժողների դիմումներով այն քրեական գործերով, որոնք հարուցվել են տուժողի գանգատով, և վնասի հատուցման մասին դիմումներով,

3) քրեական հետապնդման վերաբերյալ ապացույցներ պարունակող նյութերով, ինչպես նաև հայցող Պայմանավորվող կողմի մոտ առկա ցանկացած տեղեկատվությամբ, որը հնարավորություն կտա պարզելու կասկածյալի անձը, ներառյալ՝ նրա արտաքինի նկարագրությունը, լուսանկարները և անձը նույնականացնող այլ տվյալներ:

3. Հարցումը և դրան կցվող փաստաթղթերը ուղեկցվում են հայցվող Պայմանավորվող կողմի լեզվով հաստատված թարգմանությամբ կամ ռուսերենով:

ՀՈԴՎԱԾ 62
Հարցման կատարման պայմանը

Քրեական հետապնդում իրականացնելու վերաբերյալ հարցումը կարող է բավարարվել միայն այն դեպքում, եթե արարքը, որի կապակցությամբ հարցումն ուղարկվում է, հանցագործություն կհամարվեր, եթե այն կատարված լիներ հայցվող Պայմանավորվող կողմի տարածքում:

ՀՈԴՎԱԾ 63
Քրեական հետապնդում իրականացնելու անհնարինությունը

Քրեական հետապնդում իրականացնելու վերաբերյալ հարցումը չի կատարվում, եթե անձի նկատմամբ, որի հետապնդումը պահանջվում է, միևնույն հանցագործության համար հայցվող Պայմանավորվող կողմի տարածքում կայացվել է օրինական ուժի մեջ մտած դատավճիռ կամ գործով այլ վերջնական որոշում, որի մասին ծանուցվում է հայցող Պայմանավորվող կողմը: Այդ դեպքում հայցող Պայմանավորվող կողմի արդարադատության հիմնարկների կողմից քրեական գործ չի կարող հարուցվել, իսկ նրանց կողմից հարուցված գործը ենթակա է կարճման:

ՀԱՆՁՆՈՒՄ

ՀՈԴՎԱԾ 64
Հանձնում առաջացնող հանցագործությունները

1. Պայմանավորվող կողմերը փոխադարձորեն պարտավորվում են, սույն Պայմանագրի դրույթներին համապատասխան, ըստ հարցման, հանձնել իրենց տարածքում գտնվող անձանց՝ քրեական պատասխանատվության ենթարկելու կամ դատավճիռն ի կատար ածելու համար:

2. Քրեական պատասխանատվության ենթարկելու համար հանձնումը կատարվում է այնպիսի արարքների համար, որոնք Պայմանավորվող կողմերից յուրաքանչյուրի օրենքներով հանցագործություն են համարվում, և որոնց կատարման համար որպես պատիժ նախատեսվում է ազատազրկում վեց ամսից ոչ պակաս ժամկետով կամ այլ ավելի խիստ պատիժ:

3. Դատավճիռն ի կատար ածելու համար հանձնումը կատարվում է այն արարքների համար, որոնք Պայմանավորվող կողմերից յուրաքանչյուրի օրենքներով պատժելի են համարվում, և որոնց կատարման համար որպես պատիժ նշանակված է ազատազրկում մեկ տարուց ոչ պակաս ժամկետով:

4. Եթե հանձնման մասին հարցումը վերաբերում է մի քանի առանձին հանցագործությունների, որոնցից բոլորը չէ, որ համապատասխանում են սույն հոդվածի 2-րդ կետով նախատեսված պայմաններին, ապա պահանջվող անձի հանձնումը կարող է թույլատրվել այն պայմանով, եթե այդ հանցագործություններից գոնե մեկը հանձնում է առաջացնում:

ՀՈԴՎԱԾ 65
Հանձնումը մերժելը

1. Հանձնում չի կատարվում, եթե.

1) անձը, որի հանձնման վերաբերյալ հարցում է ուղարկվել, համարվում է հայցվող Պայմանավորվող կողմի քաղաքացի կամ անձ, որին այդ պետությունում ապաստանի իրավունք է տրվել,

2) երկու Պայմանավորվող կողմերի օրենսդրության համապատասխան՝ քրեական հետապնդումը հարուցվում է միայն տուժողի գանգատով (դիմումով, բողոքով),

3) հարցումն ստանալու պահին, հայցվող Պայմանավորվող կողմի օրենսդրության համապատասխան, քրեական հետապնդում չի կարող հարուցվել կամ դատավճիռը չի կարող ի կատար ածվել վաղեմության ժամկետն անցնելու հետևանքով կամ այլ օրինական հիմքով,

4) անձի նկատմամբ, որի հանձնման վերաբերյալ հարցում է ուղարկվել, հայցվող Պայմանավորվող կողմի տարածքում միևնույն հանցագործության համար կայացվել է դատավճիռ, որն օրինական ուժի մեջ է մտել, կամ կայացվել է գործով վարույթը կարճելու մասին որոշում:

2. Հանձնումը կարող է մերժվել, եթե հանցագործությունը, որի առնչությամբ ուղարկվել է հանձնման վերաբերյալ հարցում, կատարվել է հայցվող Պայմանավորվող կողմի տարածքում:

3. Հանձնումը մերժելու դեպքում հայցվող Պայմանավորվող կողմը հայցող Պայմանավորվող կողմին անհապաղ հաղորդում է մերժման հիմքերի մասին:

ՀՈԴՎԱԾ 66
Հանձնումը հետաձգելը

Եթե անձը, որի առնչությամբ հանձնման վերաբերյալ հարցում է ուղարկվել, հայցվող Պայմանավորվող կողմի տարածքում քրեական պատասխանատվության է ենթարկվել կամ պատիժ է կրում այլ հանցագործության համար, ապա հանձնումը կարող է հետաձգվել մինչև

քրեական հետապնդման, պատիժը կրելու ժամկետի ավարտը կամ ցանկացած օրինական հիմքով ազատելը:

ՀՈԴՎԱԾ 67
Ժամանակավոր հանձնելը

1. Եթե հանձնման հետաձգումը, որը նախատեսված է սույն Պայմանագրի 66-րդ հոդվածով, կարող է հանգեցնել քրեական հետապնդման վաղեմության ժամկետի ավարտի կամ լրջորեն կարող է դժվարացնել հանցագործության քննությունը, ապա, հիմնավոր միջնորդությամբ, կարող է կատարվել ժամանակավոր հանձնում՝ պայմանով, որ հանձնված անձը դատավարական գործողությունները կատարելուց հետո, որոնց համար նա հանձնվել է, պետք է անհապաղ վերադարձվի:

2. Անձի ժամանակավոր հանձնման ժամկետները համատեղ որոշում են Պայմանավորվող կողմերը՝ ելնելով արդարադատության իրականացման շահերից և հաշվի առնելով կալանքի տակ պահելու՝ Պայմանավորվող կողմերի օրենսդրությամբ թույլատրված առավելագույն ժամկետները:

ՀՈԴՎԱԾ 68
Հանձնումը մի քանի պետությունների հարցումով

Երբ միևնույն անձի հանձնման վերաբերյալ հարցումներ են ստացվել մի քանի պետություններից, ապա հարցն այն մասին, թե դրանցից որն է ենթակա բավարարման, լուծում է հայցվող Պայմանավորվող կողմը:

ՀՈԴՎԱԾ 69
Հանձնված անձի քրեական հետապնդման սահմանները

1. Առանց հայցվող Պայմանավորվող կողմի համաձայնության, հանձնված անձը չի կարող քրեական պատասխանատվության ենթարկվել կամ պատժի ենթարկվել մինչև հանձնումը կատարած հանցագործության կապակցությամբ, որի համար նա չի հանձնվել՝ կապված հանձնման համար հիմք չհանդիսացող հանցագործության հետ:

2. Հանձնված անձը չի կարող նաև երրորդ պետության հանձնվել առանց հայցվող Պայմանավորվող կողմի համաձայնության:

3. Սույն հոդվածի 1-ին և 2-րդ կետերի դրույթները չեն կիրառվում, եթե հանձնված անձը քրեական հետապնդման, պատիժը կրելու ավարտից կամ ցանկացած օրինական հիմքով ազատվելուց հետո 30 օրվա ընթացքում չի հեռացել հայցող Պայմանավորվող կողմի տարածքից, կամ եթե նա կամավոր այնտեղ է վերադարձել արդեն այն բանից հետո, երբ ինքն այդ տարածքից հեռացել է: Այդ ժամկետի մեջ չի հաշվարկվում այն ժամանակը, որի ընթացքում հանձնված անձը հայցող Պայմանավորվող կողմի տարածքից չէր կարող հեռանալ իրենից անկախ հանգամանքներով:

ՀՈԴՎԱԾ 70
Հանձնման վերաբերյալ հարցումը

1. Հանձնման վերաբերյալ հարցումը պետք է կազմվի գրավոր և պարունակի.

1) հայցող հիմնարկի անվանումը,

2) հայցող Պայմանավորվող կողմի այն օրենքի տեքստը, որի հիման վրա արարքը հանցագործություն է համարվում,

3) անձի անունը և ազգանունը, որի առնչությամբ հանձնման վերաբերյալ հարցում է ուղարկվել, տվյալներ նրա քաղաքացիության, բնակության վայրի կամ գտնվելու տեղի մասին և այլ տվյալներ նրա անձի մասին, ինչպես նաև, հնարավորության դեպքում, այդ անձի արտաքինի նկարագրությունը, նրա լուսանկարը և ձեռքերի մատնահետքերը,

4) նշում պատճառված նյութական վնասի չափի մասին:

2. Քրեական հետապնդում իրականացնելու համար հանձնման վերաբերյալ հարցմանը պետք է կցվի կալանքի վերցնելու մասին որոշման հաստատված պատճենը՝ գործի փաստացի հանգամանքների նկարագրությամբ:

3. Դատավճիռն ի կատար ածելու համար հանձնման վերաբերյալ հարցմանը պետք է կցվեն այն դատավճռի հաստատված պատճենը՝ օրինական ուժի մեջ մտնելու մասին տեղեկանքով, որի հիման վրա անձը դատապարտվել է:

ՀՈԴՎԱԾ 71
Հանձնման համար կալանավորելը

1. Հանձնման վերաբերյալ հարցումը հայցվող Պայմանավորվող կողմը քննարկում է իր օրենսդրությամբ նախատեսված ընթացակարգին համապատասխան և իր որոշման մասին անհապաղ հայտնում է հայցող Պայմանավորվող կողմին:

2. Հանձնման վերաբերյալ հարցումն ստանալով՝ հայցվող Պայմանավորվող կողմը, իր օրենսդրության համապատասխան, միջոցներ է ձեռնարկում այն անձին կալանավորելու համար, որի առնչությամբ հանձնման վերաբերյալ հարցում է ուղարկվել, բացառությամբ այն դեպքերի, երբ, սույն Պայմանագրի դրույթներին համապատասխան, հանձնումը չի թույլատրվում: Այդ անձի կալանավորման փաստի մասին անհապաղ տեղեկացվում է հայցող Պայմանավորվող կողմը:

ՀՈԴՎԱԾ 72
Լրացուցիչ տվյալներ

1. Հայցվող Պայմանավորվող կողմը կարող է լրացուցիչ տեղեկություններ պահանջել, եթե հանձնման վերաբերյալ հարցումը չի պարունակում սույն Պայմանագրի 70-րդ հոդվածում նշված անհրաժեշտ տվյալները: Մյուս Պայմանավորվող կողմը պետք է այդ հարցմանը պատասխանի մեկ ամիսը

չգերազանցող ժամկետում. հարգելի պատճառների առկայության դեպքում այդ ժամկետը կարող է երկարացվել 15 օրով:

2. Եթե հայցող Պայմանավորվող կողմը սահմանված ժամկետում լրացուցիչ տվյալներ չներկայացնի, ապա հայցվող Պայմանավորվող կողմը կարող է ազատել անձին, որը կալանավորվել է սույն Պայմանագրի 71-րդ հոդվածին համաձայն:

ՀՈԴՎԱԾ 73
Կալանավորելը նախքան հանձնման վերաբերյալ հարցումն ստանալը

1. Անհետաձգելի դեպքերում հայցվող Պայմանավորվող կողմը, հայցող Պայմանավորվող կողմի միջնորդությամբ, կարող է անձին կալանավորել նախքան հանձնման վերաբերյալ հարցումն ստանալը: Միջնորդության մեջ պետք է լինի հղում կալանքի վերցնելու մասին որոշմանը կամ օրինական ուժի մեջ մտած դատավճռին և նշում այն մասին, որ հանձնման վերաբերյալ հարցումը կուղարկվի անհապաղ:

Միջնորդությունը կարող է փոխանցվել փոստով, հեռագրով, հեռակապով, հեռատիպով կամ Քրեական ոստիկանության միջազգային կազմակերպության (Ինտերպոլ) միջոցով կամ ցանկացած այլ գրավոր ձևով:

2. Սույն հոդվածի 1-ին կետի համաձայն կալանավորման մասին կամ այն պատճառների մասին, որոնց պատճառով սույն հոդվածի 1-ին կետում նշված միջնորդությունը չի բավարարվել, պետք է անհապաղ ծանուցել մյուս Պայմանավորվող կողմին:

3. Սույն հոդվածի 1-ին կետին համաձայն կալանավորված անձը պետք է ազատվի, եթե կալանավորման մասին ծանուցում ստանալու օրվանից հետո մեկ ամսվա ընթացքում մյուս Պայմանավորվող կողմից հանձնման վերաբերյալ հարցում չի ստացվել:

4. Սույն հոդվածի 3-րդ կետին համապատասխան անձին ազատելը չի խոչընդոտում հանձնելու նպատակով պահանջվող անձին կրկին կալանավորելու համար՝ հանձնման վերաբերյալ հարցումը և հաստատող փաստաթղթերը հետագայում ստանալու դեպքում:

5. Անձը կարող է կալանավորվել առանց սույն հոդվածի 1-ին կետով նախատեսված միջնորդության, եթե առկա են հայցող Պայմանավորվող կողմի օրենսդրությամբ նախատեսված հիմքեր՝ կասկածելու, որ նա մյուս Պայմանավորվող կողմի տարածքում կատարել է հանձնում առաջացնող հանցագործություն:

ՀՈԴՎԱԾ 74
Հանձնման կարգը

1. Հայցվող Պայմանավորվող կողմը հայցող Պայմանավորվող կողմին հայտնում է հանձնման վերաբերյալ իր որոշման մասին՝ տեղեկացնելով հանձնման տեղի և ժամանակի մասին:

2. Եթե հանձնման սահմանված օրվանից հետո 15 օրվա ընթացքում հայցող Պայմանավորվող կողմը չընդունի հանձնման ենթակա անձին, ապա այդ անձը պետք է կալանքից ազատվի: Հայցող Պայմանավորվող կողմի հարցումով նշված ժամկետը կարող է երկարացվել, բայց 15 օրվանից ոչ

ավելի: Անձի հանձնումը կատարվում է հայցվող Պայմանավորվող կողմի տարածքում:

3. Անձի փոխանցման ընթացակարգը կարող է ներառել փոխանցման մասին երկու օրինակից արձանագրություն կազմելը, որն ստորագրվում է երկու Պայմանավորվող կողմերի արդարադատության հիմնարկների ներկայացուցիչների կողմից: Անհրաժեշտության դեպքում անձին ստանալու վերաբերյալ հայցող Պայմանավորվող կողմի ներկայացուցիչների լիազորությունները կարող են հաստատվել Պայմանավորվող կողմերի միջև նախապես համաձայնեցված համապատասխան փաստաթղթերով:

4. Եթե, իրենից անկախ հանգամանքներով, Պայմանավորվող կողմերից որևէ մեկը չի կարողանում հանձնել կամ ընդունել հանձնման ենթակա անձին, ապա նա այդ մասին անհապաղ ծանուցում է մյուս Պայմանավորվող կողմին: Պայմանավորվող կողմերը համատեղ որոշում են անձի փոխանցման նոր ժամկետը, որի դեպքում կիրառվում են սույն հոդվածի 2-րդ կետի դրույթները:

ՀՈԴՎԱԾ 75
Կրկնակի հանձնումը

Եթե հանձնված անձը մինչև հայցող Պայմանավորվող կողմի տարածքում այն հանցագործության կատարման համար պատասխանատվությունից վերջնականորեն ազատվելը, որի կապակցությամբ հանձնվել է, վերադառնա հայցվող Պայմանավորվող կողմի տարածք, ապա այդ անձի կրկնակի հանձնումը կարող է իրականացվել հարցումով՝ առանց ներկայացնելու սույն Պայմանագրի 70-րդ հոդվածով նախատեսված փաստաթղթերը:

ՀՈԴՎԱԾ 76
Իրեղեն ապացույցները փոխանցելը

1. Այն չափով, որը հնարավորություն է տալիս հայցվող Պայմանավորվող կողմի օրենսդրությունը, և երրորդ կողմերի իրավունքները հաշվի առնելով՝ առկա բոլոր իրեղեն ապացույցները, որոնք առնչվում են անձի հանձնում առաջացնող հանցագործությանը, հարցման առկայության դեպքում փոխանցվում են հայցող Պայմանավորվող կողմին: Այդ իրեղեն ապացույցները փոխանցվում են նաև այն դեպքում, երբ անձի հանձնումը չի կարող կատարվել նրա մահվան կամ այլ պատճառներով:

2. Հայցվող Պայմանավորվող կողմը կարող է ժամանակավորապես հետաձգել սույն հոդվածի 1-ին կետում նշված իրեղեն ապացույցների փոխանցումը, եթե դրանք անհրաժեշտ են այլ քրեական գործով վարույթի համար:

3. Հայցող Պայմանավորվող կողմին փոխանցված իրեղեն ապացույցների նկատմամբ երրորդ անձանց իրավունքները պահպանվում են, եթե այդ իրեղեն ապացույցները քաղաքացիական վեճի օբյեկտ չեն հանդիսանում: Գործով վարույթն ավարտելուց հետո այդ իրեղեն ապացույցները պետք է վերադարձվեն այն Պայմանավորվող կողմին, որը դրանք փոխանցել է:

ՀՈԴՎԱԾ 77
Տարանցիկ փոխադրում

1. Եթե անձը երրորդ պետությունից մի Պայմանավորվող կողմին պետք է հանձնվի մյուս Պայմանավորվող կողմի տարածքով, ապա այդ անձին ստացող Կողմը մյուս Կողմից թույլտվություն է հայցում նրա տարածքով այդ անձի տարանցիկ փոխադրման համար: Տվյալ դրույթը չի կիրառվում օդային տրանսպորտ օգտագործելու դեպքում, երբ մյուս Պայմանավորվող կողմի տարածքում վայրէջք չի պլանավորվում: Պայմանավորվող կողմերը կարող են չթույլատրել այն անձանց տարանցիկ փոխադրումը, որոնց հանձնումը, սույն Պայմանագրի դրույթներին համապատասխան, չի թույլատրվում:

2. Տարանցիկ փոխադրման թույլտվության վերաբերյալ հարցումը ձևակերպվում և ուղարկվում է նույն կարգով, ինչ հանձնման վերաբերյալ հարցումը:

3. Պայմանավորվող կողմերի իրավասու արդարադատության հիմնարկները յուրաքանչյուր առանձին դեպքում համաձայնեցնում են տարանցման եղանակը, երթուղին և այլ պայմանները:

4. Տարանցիկ փոխադրման ժամանակ համապատասխան Պայմանավորվող կողմը ապահովում է փոխադրվող անձին կալանքի տակ պահելը և անհրաժեշտ օգնություն է ցույց տալիս փոխադրվող անձին ուղեկցող մյուս Պայմանավորվող կողմի ներկայացուցիչներին:

5. Օդանավի չպլանավորված վայրէջքի դեպքում Պայմանավորվող կողմը, որի տարածքի վրայով թռիչքն իրականացվում է, մյուս Պայմանավորվող կողմի ներկայացուցիչների խնդրանքով, ովքեր ուղեկցում են փոխադրվող անձին, կարող է այդ անձին 48 ժամվա ընթացքում կալանքի տակ պահել՝ մինչև սույն հոդվածի 1-ին կետին համապատասխան ներկայացվող տարանցիկ փոխադրման վերաբերյալ հարցումն ստանալը:

6. Այդպիսի հարցումը կարող է փոխանցվել տեքստի փոխանցման տեխնիկական միջոցների օգնությամբ, ներառյալ հեռագիրը, հեռատիպը, հեռակապը, էլեկտրոնային փոստը:

7. Տարանցիկ փոխադրման հետ կապված ծախսերը կրում է հայցող Պայմանավորվող կողմը:

ՀՈԴՎԱԾ 78
Պայմանավորվող կողմերի ներկայացուցիչների ներկայությունը

Պայմանավորվող կողմերից մեկի ներկայացուցիչները, մյուս Պայմանավորվող կողմի համաձայնությամբ, կարող են ներկա գտնվել մյուս Պայմանավորվող կողմի կողմից քրեական գործերով իրավական օգնության վերաբերյալ հարցումները կատարելիս:

ՀՈԴՎԱԾ 79
Դատվածության մասին տվյալները

Պայմանավորվող կողմերը հարցումով փոխադարձաբար տվյալներ են տրամադրում նախկինում իրենց դատարանների կողմից դատապարտված

անձանց դատվածության մասին, եթե այդ անձինք քրեական պատասխանատվության են ենթարկվում հայցող Պայմանավորվող կողմի տարածքում:

ՀՈԴՎԱԾ 80
Քրեական հետապնդման արդյունքների վերաբերյալ տվյալները

Պայմանավորվող կողմերը փոխադարձաբար տվյալներ են տրամադրում այն անձի քրեական հետապնդման արդյունքների մասին, որի առնչությամբ քրեական հետապնդում հարուցելու վերաբերյալ հարցում է ուղարկվել, ինչպես նաև՝ դատապարտված անձի վերաբերյալ: Ըստ հարցման՝ ուղարկվում է օրինական ուժի մեջ մտած դատավճռի կամ այլ վերջնական որոշման պատճենը:

ՀՈԴՎԱԾ 81
Դատավճիռների վերաբերյալ տվյալները

Պայմանավորվող կողմերը ամեն տարի փոխադարձաբար տեղեկություններ կտրամադրեն օրինական ուժի մեջ մտած դատավճիռների վերաբերյալ, որոնք կայացվել են մի Պայմանավորվող կողմի դատարանների կողմից մյուս Պայմանավորվող կողմի քաղաքացիների նկատմամբ:

ՄԱՍ ՉՈՐՐՈՐԴ
ԵԶՐԱՓԱԿԻՉ ԴՐՈՒՅԹՆԵՐ

ՀՈԴՎԱԾ 82
Պայմանագրի ուժի մեջ մտնելը

1. Սույն Պայմանագիրը ենթակա է վավերացման:
2. Սույն Պայմանագիրն ուժի մեջ է մտնում վավերագրերի փոխանակումից հետո 30 օր անց:

ՀՈԴՎԱԾ 83
Պայմանագրի գործողության ժամկետը

1. Սույն Պայմանագիրը գործելու է ուժի մեջ մտնելու օրվանից հինգ տարվա ընթացքում:
2. Սույն Պայմանագրի գործողության ժամկետը ինքնաբերաբար կերկարաձգվի հետագա հնգամյա ժամանակաշրջաններով, եթե Պայմանավորվող կողմերից ոչ մեկը չի դադարեցնում նրա գործողությունը՝ այդ մասին հայտագրով ծանուցելով մյուս Պայմանավորվող կողմին ոչ ուշ, քան սույն Պայմանագրի գործողության ժամկետն ավարտվելու օրվանից վեց ամիս առաջ:

Կատարված է Երևան քաղաքում 2003 թ. սեպտեմբերի - ին, երկու բնօրինակով, յուրաքանչյուրը՝ լիտվերեն, հայերեն և ռուսերեն, ընդ որում բոլոր տեքստերը հավասարազոր են:

Սույն Պայմանագրի դրույթները մեկնաբանելիս տարաձայնություններ առաջանալու դեպքերում հիմք կընդունվի ռուսերեն տեքստը:

ԼԻՏՎԱՅԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԿՈՂՄԻՑ՝	ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԿՈՂՄԻՑ՝

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

LIETUVOS RESPUBLIKOS

IR

ARMĖNIJOS RESPUBLIKOS

S U T A R T I S

DĖL TEISINĖS PAGALBOS IR TEISINIŲ SANTYKIŲ CIVILINĖSE, ŠEIMOS IR BAUDŽIAMOSIOSE BYLOSE

Lietuvos Respublika ir Armėnijos Respublika, toliau – Susitariančiosios Šalys,

remdamosi visuotinai pripažintomis tarptautinės teisės normomis;

siekdamos užtikrinti vienodą abiejų Susitariančiųjų Šalių piliečių asmeninių ir turtinių teisių apsaugą;

teikdamos svarbią reikšmę bendradarbiavimo plėtojimui teisinės pagalbos srityje – civilinėse, šeimos ir baudžiamosiose bylose,

susitarė:

PIRMOJI DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis
Teisinės gynybos teikimas

1. Vienos Susitariančiosios Šalies piliečiai, taip pat asmenys be pilietybės, nuolat gyvenantys jos teritorijoje (toliau – piliečiai), kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje savo asmeninių ir turtinių teisių atžvilgiu naudojasi tokia pat teisine gynyba kaip ir tos Susitariančiosios Šalies piliečiai.

2. Vienos Susitariančiosios Šalies piliečiai turi teisę laisvai ir nekliudomai kreiptis į kitos Susitariančiosios Šalies teismus, prokuratūrą bei kitas įstaigas, kurioms pagal kompetenciją priklauso civilinės, šeimos ir baudžiamosios bylos (toliau – teisingumo įstaigos), gali dalyvauti nagrinėjant šias bylas, teikti prašymus, pareikšti ieškinius ir atlikti kitus procesinius veiksmus tokiomis pat sąlygomis kaip ir tos Susitariančiosios Šalies piliečiai.

3. Šios Sutarties nuostatos taikytinos ir juridiniams asmenims, įsteigtiems Susitariančiųjų Šalių teritorijose pagal jų įstatymus, taip pat kitoms organizacijoms, turinčioms procesinį veiksnumą.

2 straipsnis
Teisinės pagalbos teikimas

1. Abiejų Susitariančiųjų Šalių teisingumo įstaigos teikia viena kitai teisinę pagalbą civilinėse, šeimos ir baudžiamosiose bylose vadovaudamosi šios Sutarties nuostatomis.

2. Teisingumo įstaigos teikia teisinę pagalbą ir kitoms įstaigoms šio straipsnio 1 dalyje nurodytose bylose.

3. Kitos Susitariančiųjų Šalių įstaigos prašymus dėl teisinės pagalbos šio straipsnio 1 dalyje nurodytose bylose siunčia per savo atitinkamas teisingumo įstaigas.

3 straipsnis
Teisinės pagalbos mastas

Teisinė pagalba apima Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, įstatymų numatytus procesinius veiksmus, kaip antai: šalių, kaltinamųjų, teisiamųjų, liudytojų, ekspertų apklausą, ekspertizių, teisminės apžiūros atlikimą, daiktinių įrodymų perdavimą, baudžiamojo persekiojimo vykdymą ir nusikaltimus padariusių asmenų išdavimą, teismo sprendimų civilinėse bylose pripažinimą ir vykdymą, dokumentų įteikimą ir persiuntimą, duomenų apie kaltinamųjų teistumą pateikimą kitos Šalies prašymu.

4 straipsnis
Susižinojimo tvarka

Teikdamos teisinę pagalbą, Susitariančiųjų Šalių teisingumo įstaigos tarpusavyje susižino per Lietuvos Respublikos teisingumo ministeriją ir Lietuvos Respublikos generalinę prokuratūrą, per Armėnijos Respublikos teisingumo ministeriją – civilinėse ir šeimos, taip pat teisminėse bylose ir Armėnijos Respublikos generalinę prokuratūrą – baudžiamosiose bylose.

5 straipsnis
Kalba

1. Prašymai suteikti teisinę pagalbą surašomi prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies kalba ir prie jų pridedamos patvirtintos vertimų į kitos Susitariančiosios Šalies kalbą arba rusų kalbą kopijos.

2. Vertimą tvirtina oficialus vertėjas ar notaras arba įstaigos, kuri pateikia prašymą, pareigūnas, arba prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies diplomatinė atstovybė ar konsulinė įstaiga.

6 straipsnis
Adresų ir kitų duomenų nustatymas

1. Susitariančiųjų Šalių teisingumo įstaigos, gavusios prašymą, vadovaudamosi savo valstybių įstatymais, teikia viena kitai pagalbą, kai reikia nustatyti asmenų, gyvenančių Susitariančiųjų Šalių teritorijose, adresus, jeigu to reikia piliečių teisėms įgyvendinti. Be to, prašymą pateikianti teisingumo įstaiga praneša turimus duomenis, kurie gali padėti nustatyti prašyme nurodyto asmens adresą.

2. Susitariančiųjų Šalių teisingumo įstaigos teikia viena kitai pagalbą, kai reikia nustatyti Susitariančiosios Šalies teritorijoje gyvenančių asmenų, kuriems prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies teisingumo įstaigose yra pateikta turtinių reikalavimų civilinėse, šeimos ir baudžiamosiose bylose, civilinę būklę, darbo vietą ar užsiėmimo rūšį ir pajamas.

7 straipsnis
Prašymo suteikti teisinę pagalbą forma

1. Prašymas suteikti teisinę pagalbą turi būti rašytinės formos ir jame turi būti nurodyta:

1) prašymą pateikiančios įstaigos pavadinimas;

2) įstaigos, kuriai pateikiamas prašymas, pavadinimas;

3) bylos, kurioje prašoma suteikti teisinę pagalbą, pavadinimas;

4) šalių, liudytojų, įtariamųjų, kaltinamųjų, teisiamųjų arba nuteistųjų vardai ir pavardės, jų pilietybė, užsiėmimas ir nuolatinė gyvenamoji vieta arba buveinė, o juridiniams asmenims – jų pavadinimas, juridinis adresas ir (arba) buveinė;

5) atstovų ar įgaliotų asmenų vardai ir pavardės bei adresai;

6) prašymo turinys ir tikslai, prašomos pagalbos aprašymas, o baudžiamosiose bylose ir padaryto nusikaltimo faktinių aplinkybių aprašymas bei jo juridinė kvalifikacija.

2. Kai būtina, prie prašymo pridedamos tinkamai patvirtintos dokumentų kopijos ar dokumentų išrašai, palengvinantys prašymo įvykdymą arba reikalingi prokurorų ar teismų sankcionuojamiems procesiniams veiksmams įvykdyti.

3. Prašymas turi būti pasirašytas atitinkamo pareigūno ir patvirtintas prašymą pateikiančios teisingumo įstaigos antspaudu su valstybės herbu.

8 straipsnis
Vykdymo tvarka

1. Teisingumo įstaiga, kuriai adresuotas prašymas, vykdydama prašymą suteikti teisinę pagalbą taiko savo valstybės įstatymus. Tačiau prašymą pateikiančios teisingumo įstaigos prašymu ji gali taikyti prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies procesines normas, jeigu šios normos neprieštarauja prašymą gaunančios teisingumo įstaigos valstybės įstatymams.

2. Jeigu teisingumo įstaiga, kuriai adresuotas prašymas, nekompetentinga jį įvykdyti, ji prašymą persiunčia kompetentingai teisingumo įstaigai ir praneša apie tai prašymą pateikiančiai įstaigai.

3. Prašymą pateikiančios teisingumo įstaigos prašymu teisingumo įstaiga, kuriai pateikiamas prašymas, laiku praneša jai ir suinteresuotoms šalims apie prašymo suteikti teisinę pagalbą įvykdymo laiką ir vietą, kad jos, jeigu tai leidžia Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, įstatymai, galėtų dalyvauti vykdant prašymą.

4. Įvykdžiusi prašymą, teisingumo įstaiga, kuriai buvo adresuotas prašymas, išsiunčia dokumentus prašymą pateikusiai įstaigai. Tuo atveju, jei teisinė pagalba negalėjo būti suteikta, prašymas grąžinamas ir nurodomos aplinkybės, kliudančios jį įvykdyti.

9 straipsnis
Dokumentų įteikimo tvarka

1. Teisingumo įstaiga, kuriai pateikiamas prašymas, įteikia dokumentus pagal savo valstybėje galiojančius įstatymus, jeigu įteikiami dokumentai surašyti jos kalba arba prie jų pridėtas patvirtintas vertimas. Tais atvejais, kai dokumentai surašyti ne Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, kalba ir prie jų nepridėtas vertimas, jie įteikiami gavėjui, jei jis sutinka savo noru juos priimti.

2. Prašyme įteikti dokumentus turi būti nurodytas tikslus gavėjo adresas ir įteikiamo dokumento pavadinimas. Jeigu paaiškėjo, kad prašyme įteikti dokumentus nurodytas ne visas ar netikslus adresas, įstaiga, kuriai pateikiamas prašymas, vadovaudamasi savo valstybės įstatymais, imasi priemonių tiksliam adresui nustatyti.

10 straipsnis
Dokumentų įteikimo patvirtinimas

Dokumentų įteikimo patvirtinimas įforminamas pagal įstatymus, galiojančius Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, teritorijoje. Patvirtinime turi būti nurodyta įteikimo laikas ir vieta, taip pat asmuo, kuriam įteiktas dokumentas.

11 straipsnis
Dokumentų įteikimas ir piliečių apklausa
per diplomatines atstovybes ar konsulines įstaigas

Susitariančiosios Šalys turi teisę per savo diplomatines atstovybes ar konsulines įstaigas įteikti dokumentus ir apklausti savo piliečius, esančius kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje. Tokiu atveju priverstinės priemonės negali būti taikomos.

12 straipsnis
Liudytojų, nukentėjusiųjų, civilinių ieškovų,
civilinių atsakovų, jų atstovų ir ekspertų iškvietimas

1. Jeigu, atliekant parengtinį tardymą arba teisme nagrinėjant bylą, vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje atsiranda būtinybė iškviesti liudytoją, nukentėjusįjį, civilinį ieškovą ir (ar) atsakovą, jų atstovus ar ekspertą, esančius kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, reikia kreiptis į tos Šalies atitinkamą teisingumo įstaigą su prašymu įteikti šaukimą.

2. Jeigu iškviestas į bylos nagrinėjimą teisme asmuo neatvyksta, Susitariančiosios Šalys neturi teisės taikyti procesinių ir kitokių prievartos priemonių.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys, nesvarbu, kokia jų pilietybė, atvykę pagal šaukimą į kitos Susitariančiosios Šalies atitinkamą teisingumo įstaigą savo noru, tos Šalies teritorijoje negali būti patraukti baudžiamojon arba administracinėn atsakomybėn

suimti ar nubausti už kokią nors veiką, padarytą iki jiems kertant valstybės sieną. Tokie asmenys taip pat negali būti patraukti baudžiamojon arba administracinėn atsakomybėn, suimti ar nubausti, vadovaujantis jų parodymais ir išvadomis, kuriuos jie davė kaip ekspertai, arba dėl veikos, kuri yra nagrinėjimo dalykas.

4. Lengvatomis, nurodytomis šio straipsnio 3 dalyje, nesinaudoja šio straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys, jeigu jie per 15 dienų po to, kai jiems buvo pranešta, kad jų buvimas nėra būtinas, neišvyksta iš prašymą pateikusios Susitariančiosios Šalies teritorijos. Į šį terminą neįskaitomas laikas, per kurį šie asmenys negalėjo išvykti iš prašymą pateikusios Susitariančiosios Šalies teritorijos dėl nuo jų nepriklausančių aplinkybių.

5. Liudytojai ir ekspertai, pagal šaukimą atvykę į kitos Susitariančiosios Šalies teritoriją, turi teisę gauti iš juos iškvietusios teisingumo įstaigos kelionės ir gyvenimo užsienyje išlaidų, taip pat dėl atitraukimo nuo darbo negauto darbo užmokesčio atlyginimą. Be to, ekspertai turi teisę gauti atlyginimą už atliktą ekspertizę. Šaukime turi būti nurodyta, kokias išmokų rūšis turi teisę gauti iškviesti asmenys. Jų prašymu šaukimą išsiuntusi Susitariančioji Šalis išmoka avansą atitinkamoms išlaidoms atlyginti.

13 straipsnis
Dokumentų galiojimas

1. Dokumentai, surašyti vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje arba patvirtinti atitinkamos įstaigos ar specialiai tam įgalioto asmens pagal jų kompetenciją ir pagal nustatytą formą bei patvirtinti antspaudu su valstybės herbu, kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje priimami be jokio kito patvirtinimo.

2. Dokumentai, kurie vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje laikomi oficialiais, ir kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje turi oficialių dokumentų įrodomąją galią.

14 straipsnis
Išlaidos teikiant teisinę pagalbą

Susitariančioji Šalis, kuriai adresuotas prašymas, nereikalauja atlyginti išlaidų teikiant teisinę pagalbą, išskyrus išlaidas už ekspertizių atlikimą ir vežimą tranzitu.

15 straipsnis
Informacijos teikimas

Susitariančiųjų Šalių teisingumo ministerijos bei generalinės prokuratūros teikia viena kitai, jeigu to prašoma, informaciją apie jų valstybėse galiojančius ar galiojusiu įstatymus ir jų taikymą teisingumo įstaigose.

16 straipsnis
Nemokama teisinė gynyba

Vienos Susitariančiosios Šalies piliečiams kitos Susitariančiosios Šalies teismuose ir kitose teisingumo įstaigose teisinė pagalba teikiama nemokamai, jiems užtikrinamas nemokamas teismo procesas tokiais pačiais pagrindais ir su tokiomis pačiomis privilegijomis kaip ir jos pačios piliečiams.

17 straipsnis
Civilinės būklės liudijimų ir kitų dokumentų persiuntimas

1. Susitariančiosios Šalys įsipareigoja viena kitos prašymu be vertimo ir nemokamai persiųsti civilinės būklės aktų registravimo liudijimus ir kitus dokumentus (apie išsilavinimą, darbą ir t. t.) apie kitos Susitariančiosios Šalies piliečių asmenines teises ir turtinius interesus.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti dokumentai Susitariančiųjų Šalių teisingumo įstaigų gali būti persiunčiami neišversti ir nemokamai tiesiogiai suinteresuotiems asmenims, gyvenantiems kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, pagal jų prašymus.

18 straipsnis
Atsisakymas teikti teisinę pagalbą

1. Susitariančiųjų Šalių teisingumo įstaigos gali visiškai ar iš dalies atsisakyti patenkinti prašymą dėl teisinės pagalbos suteikimo, jeigu jo įvykdymas gali pažeisti žmogaus teises, pakenkti valstybės suverenitetui ar saugumui arba prieštarauja Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, įstatymams.

2. Priėmusios sprendimą atsisakyti patenkinti tokį prašymą, Susitariančiųjų Šalių teisingumo įstaigos nedelsdamos informuoja raštu apie tai viena kitą nurodydamos atsisakymo priežastį.

ANTROJI DALIS

TEISINĖ PAGALBA IR TEISINIAI SANTYKIAI CIVILINĖSE IR ŠEIMOS BYLOSE

19 straipsnis
Atleidimas nuo teismo išlaidų

Vienos Susitariančiosios Šalies piliečiai kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje atleidžiami nuo teismo išlaidų mokėjimo tokiais pačiais pagrindais ir tokiais pačiais dydžiais kaip ir tos Šalies piliečiai.

20 straipsnis
Dokumentų apie asmeninę, šeiminę ir turtinę padėtį išdavimas

1. Dokumentus apie asmeninę, šeiminę ir turtinę padėtį, reikalingus gauti atleidimą nuo teismo išlaidų mokėjimo, išduoda tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra pareiškėjo gyvenamoji vieta ar buveinė, kompetentinga įstaiga.

2. Jeigu pareiškėjas neturi gyvenamosios vietos ar buveinės Susitariančiųjų Šalių teritorijose, pakanka dokumento, kurį išduoda ar patvirtina jo valstybės diplomatinė atstovybė ar konsulinė įstaiga.

3. Teismas, priimantis sprendimą dėl prašymo atleisti nuo teismo išlaidų mokėjimo, gali paprašyti papildomo paaiškinimo iš įstaigos, išdavusios dokumentą.

21 straipsnis
Teismų kompetencija

1. Jeigu šioje Sutartyje nenustatyta kitaip, abiejų Susitariančiųjų Šalių teismai yra kompetentingi nagrinėti civilines ir šeimos bylas, jeigu atsakovas turi jos teritorijoje gyvenamąją vietą. Teismai kompetentingi nagrinėti juridiniams asmenims ir organizacijoms, turinčioms procesinį veiksnumą, pareikštus ieškinius, jeigu šios Šalies teritorijoje yra juridinio asmens valdymo įstaiga, atstovybė arba filialas.

2. Susitariančiųjų Šalių teismai nagrinėja bylas ir kitais atvejais, kai yra rašytinis šalių susitarimas. Kai toks susitarimas yra, teismas pagal atsakovo pareiškimą nutraukia bylos nagrinėjimą, jeigu šis pareiškimas gautas iki atsikirtimų dėl ieškinio esmės pateikimo. Šalys savo susitarimu išimtinės teismų kompetencijos pakeisti negali.

3. Jeigu abiejų Susitariančiųjų Šalių teismuose, kompetentinguose pagal šią Sutartį iškelta byla tarp tų pačių šalių, dėl to paties dalyko ir tuo pačiu pagrindu, teismas, iškėlęs bylą vėliau, ją nutraukia.

22 straipsnis
Veiksnumas ir teisnumas

1. Fizinio asmens veiksnumą nustato tos Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra šis asmuo, įstatymai.

2. Juridinio asmens teisnumą nustato tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje jis įsteigtas, įstatymai.

23 straipsnis
Pripažinimas ribotai veiksniu arba neveiksniu.
Veiksnumo sugrąžinimas

1. Bylose dėl asmens pripažinimo ribotai veiksniu arba neveiksniu, išskyrus atvejus, numatytus šio straipsnio 2 ar 3 dalyje, kompetentingas yra tos Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra asmuo, teismas.

2. Jeigu vienos Susitariančiosios Šalies teismas nustato, kad yra pagrindas pripažinti ribotai veiksniu arba neveiksniu kitos Susitariančiosios Šalies pilietį, kuris gyvena tos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, jis praneša apie tai Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra šis asmuo, teismui.

3. Jeigu teismas, kuriam buvo praneštas pagrindas pripažinti ribotai veiksniu arba neveiksniu, per tris mėnesius neišnagrinėja bylos arba nepareiškia savo nuomonės, byla dėl pripažinimo ribotai veiksniu arba neveiksniu nagrinėjama tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra šio asmens gyvenamoji vieta, teisme. Sprendimas pripažinti asmenį ribotai veiksniu arba neveiksniu siunčiamas Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra šis asmuo, kompetentingam teismui.

4. Šio straipsnio 1–3 dalių nuostatos atitinkamai taikomos ir sugrąžinant veiksnumą.

5. Neatidėliotinais atvejais, numatytais šio straipsnio 2 ir 3 dalyse, priemonių, būtinų apginti tą asmenį ar jo turtą, gali savarankiškai imtis Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra tas asmuo, teismas. Potvarkiai, susiję su šiomis priemonėmis, išsiunčiami Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra tas asmuo, teismui. Šie potvarkiai gali būti panaikinti, jei tos Susitariančiosios Šalies teismas priims kitokį sprendimą.

6. Bylos dėl piliečio pripažinimo ribotai veiksniu arba neveiksniu abiejų Susitariančiųjų Šalių teismuose nagrinėjamos, kai dalyvauja prokuroras, jeigu tai numatyta jų nacionaliniuose įstatymuose.

24 straipsnis
Pripažinimas nežinia kur esančiu, paskelbimas
mirusiu ir mirties fakto nustatymas

1. Nagrinėti bylas dėl pripažinimo nežinia kur esančiu, paskelbimo mirusiu arba dė mirties fakto nustatymo kompetentingos yra tos Susitariančiosios Šalies, kurios pilieti asmuo buvo tuo metu, kai paskutiniais duomenimis jis buvo gyvas, įstaigos.

2. Vienos Susitariančiosios Šalies įstaigos gali pripažinti kitos Susitariančiosio Šalies pilietį nežinia kur esančiu arba mirusiu, taip pat nustatyti jo mirties faktą jo teritorijoje gyvenančių asmenų prašymu, jeigu jų teisės ir interesai yra pagrįsti šio Susitariančiosios Šalies įstatymais.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytais atvejais Susitariančiųjų Šalių įstaigos taik savo valstybės įstatymus.

25 straipsnis
Santuokos sudarymas

1. Santuokos sudarymo sąlygas kiekvienam tuoktis ketinančiam asmeniui nustato Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis jis yra, įstatymai. Be to, turi būti laikomasi Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje sudaroma santuoka, įstatymų reikalavimų dėl kliūčių santuokai sudaryti.

2. Santuokos sudarymo formą nustato tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje sudaroma santuoka, įstatymai.

26 straipsnis
Sutuoktinių asmeniniai ir turtiniai teisiniai santykiai

1. Sutuoktinių asmeninius ir turtinius teisinius santykius nustato Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje jie turi bendrą gyvenamąją vietą, įstatymai.

2. Jei vienas sutuoktinis gyvena vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, o antrasis – kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, bet abu sutuoktiniai turi tą pačią pilietybę, jų asmeninius ir turtinius teisinius santykius nustato Susitariančiosios Šalies, kurios piliečiai jie yra, įstatymai.

3. Jei vienas sutuoktinis yra vienos Susitariančiosios Šalies, o antrasis – kitos Susitariančiosios Šalies pilietis ir vienas iš jų gyvena vienos, o antrasis – kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, jų asmeninius ir turtinius teisinius santykius nustato Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje buvo jų paskutinė bendra gyvenamoji vieta, įstatymai.

4. Jeigu šio straipsnio 3 dalyje nurodyti asmenys neturėjo bendros gyvenamosios vietos Susitariančiųjų Šalių teritorijose, taikomi Susitariančiosios Šalies, kurios įstaiga nagrinėja bylą, įstatymai.

27 straipsnis
Santuokos nutraukimas ir santuokos pripažinimas negaliojančia

1. Byloms dėl santuokos nutraukimo taikomi tos Susitariančiosios Šalies įstatyma ir kompetentingos yra tos Susitariančiosios Šalies, kurios piliečiai sutuoktiniai buvo duodami prašymą, įstaigos. Jeigu sutuoktinių gyvenamoji vieta yra kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, tai kompetentingos yra ir tos Susitariančiosios Šalies įstaigos.

2. Jeigu duodant prašymą nutraukti santuoką vienas sutuoktinis yra vieno Susitariančiosios Šalies, o antrasis – kitos Susitariančiosios Šalies pilietis ir vienas iš jų gyvena vienos, o antrasis – kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, kompetentingos yra abiejų Susitariančiųjų Šalių įstaigos. Šiuo atveju jos taiko savo valstybės įstatymus.

3. Byloms dėl santuokos pripažinimo negaliojančia taikomi tos Susitariančiosios Šalies įstatymai, kurie pagal šios Sutarties 25 straipsnį buvo taikyti sudarant santuoką. Šiuo atveju teismų kompetencija nustatoma atitinkamai vadovaujantis šio straipsnio 1 ir 2 dalimis.

TĖVŲ IR VAIKŲ TARPUSAVIO TEISINIAI SANTYKIAI

28 straipsnis
Tėvystės ar vaiko gimimo nustatymas ir nuginčijimas

Tėvystės nustatymo ir nuginčijimo bei vaiko kilmės iš šios santuokos nustatymo bylos nagrinėjamos vadovaujantis Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis vaikas yra pagal gimimą, įstatymais.

29 straipsnis
Tėvų ir vaikų tarpusavio teisiniai santykiai

1. Tėvų ir vaikų teisinius santykius nustato Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje jie turi bendrą gyvenamąją vietą, įstatymai.

2. Jeigu kurio nors iš tėvų ir vaikų gyvenamoji vieta yra kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, jų teisinius santykius nustato Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra vaikas, įstatymai.

30 straipsnis
Nesantuokinis vaikas

Vaiko ir jo motinos bei jo tėvo, kurie nėra susituokę, teisinius santykius nustatc Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra vaikas, įstatymai.

31 straipsnis
Teismų kompetencija

1. Teisinių santykių, nurodytų šios Sutarties 28 – 30 straipsniuose, klausimai kompetentingi yra Susitariančiosios Šalies, kurios įstatymai taikytini tokiais atvejais teismai.

2. Jeigu ieškovas ir atsakovas gyvena vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, j teisinių santykių klausimais kompetentingi taip pat ir tos Susitariančiosios Šalies teismai laikantis šios Sutarties 28 – 30 straipsnių nuostatų.

ĮVAIKINIMAS

32 straipsnis
Įvaikinimas ir jo panaikinimas

1. Įvaikinant taikomi tos Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra vaikas, įstatymai.

2. Jeigu įvaikina sutuoktiniai, kurių vienas yra vienos, o antrasis – kitos Susitariančiosios Šalies pilietis, tai įvaikinimas turi atitikti įstatymų, galiojančių abiejų Susitariančiųjų Šalių teritorijose, reikalavimus.

3. Jeigu vaikas yra vienos, o įvaikintojas – kitos Susitariančiosios Šalies pilietis, įvaikinimui ar jo panaikinimui reikalingas vaiko, jei to reikalauja Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis jis yra, įstatymas, jo atstovo pagal įstatymą ir tos Susitariančios Šalies kompetentingos valstybinės įstaigos sutikimas.

33 straipsnis
Kompetencija

Priimti sprendimą dėl įvaikinimo kompetentinga yra Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra vaikas, teisingumo įstaiga, o šios Sutarties 32 straipsnio 2 dalyje numatytu atveju kompetentinga yra Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje sutuoktiniai turi arba turėjo paskutinę bendrą gyvenamąją vietą arba buveinę, įstaiga.

GLOBA IR RŪPYBA

34 straipsnis
Įstaigų kompetencija

1. Priimti sprendimus dėl Susitariančiųjų Šalių piliečių globos ir rūpybos kompetentinga yra Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra globotinas asmuo, globos ir rūpybos įstaiga, jeigu šioje Sutartyje nenumatyta kitaip. Tokiais atvejais taikomi tos Susitariančiosios Šalies įstatymai.

2. Globėjo ir globotinio arba rūpintojo ir rūpintinio teisinius santykius nustato Susitariančiosios Šalies, kurios globos ir rūpybos įstaiga paskyrė globėją ar rūpintoją, įstatymai.

35 straipsnis
Priemonių dėl globos ir rūpybos taikymo tvarka

1. Jeigu vienos Susitariančiosios Šalies piliečio, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta, buveinė arba turtas yra kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, labui būtina imtis priemonių dėl globos ir rūpybos, tos Susitariančiosios Šalies globos ir rūpybos įstaiga nedelsdama privalo apie tai pranešti kompetentingai pagal 34 straipsnį globos ir rūpybos įstaigai.

2. Neatidėliotinais atvejais kitos Susitariančiosios Šalies globos ir rūpybos įstaiga, vadovaudamasi savo įstatymais, gali pati imtis būtinų laikinų priemonių. Tačiau apie tai ji turi nedelsdama pranešti kompetentingai pagal 34 straipsnį globos ir rūpybos įstaigai. Šios priemonės galioja tol, kol įstaiga, nurodyta šios Sutarties 34 straipsnyje, nepriima kitokio sprendimo.

36 straipsnis
Priemonės neatidėliotinais atvejais

1. Jeigu priemonės dėl globos ir rūpybos yra būtinos globotinio ar rūpintinio, kurio gyvenamoji vieta, buveinė arba turtas yra kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, labui, šios Susitariančiosios Šalies globos ir rūpybos įstaiga nedelsdama turi apie tai pranešti kompetentingai pagal šios Sutarties 34 straipsnį Susitariančiosios Šalies globos ir rūpybos įstaigai.

2. Neatidėliotinais atvejais kitos Susitariančiosios Šalies globos ir rūpybos įstaiga gali pati imtis būtinų priemonių, tačiau apie priemones, kurių buvo imtasi iš anksto, ji privalo nedelsdama pranešti kompetentingai pagal šios Sutarties 34 straipsnį globos ir rūpybos įstaigai. Priemonės, kurių buvo imtasi, galioja tol, kol ši įstaiga nepriima kitokio sprendimo.

37 straipsnis
Globos ir rūpybos perdavimas

1. Kompetentinga pagal šios Sutarties 34 straipsnio 1 dalį globos ir rūpybos įstaiga turi teisę perduoti globą ar rūpybą atitinkamoms kitos Susitariančiosios Šalies įstaigoms, jeigu globotinio ar rūpintinio gyvenamoji vieta, buveinė ar turtas yra šios Susitariančiosios Šalies teritorijoje. Perdavimas galioja tik tuo atveju, jei įstaiga, kuriai pateiktas prašymas, sutinka perimti globą ar rūpybą ir apie tai informuoja prašymą pateikusią įstaigą.

2. Įstaiga, priėmusi globą ar rūpybą pagal šio straipsnio 1 dalį, vykdo ją vadovaudamasi savo valstybės įstatymais. Tačiau ji neturi teisės priimti sprendimų dėl globotinio ar rūpintinio asmeninio statuso, bet gali duoti leidimą sudaryti santuoką, kuris yra būtinas pagal Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis yra šis asmuo, įstatymus.

TURTINIAI TEISINIAI SANTYKIAI

38 straipsnis
Nuosavybės teisė

1. Nuosavybės teisę į nekilnojamąjį turtą nustato Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra šis turtas, įstatymai.

2. Nuosavybės teisę į transporto priemones, kurios registruotinos valstybiniuose registruose, nustato Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra transporto priemonę įregistravusi įstaiga, įstatymai.

3. Nuosavybės teisės ar kitokios daiktinės teisės į turtą atsiradimas ir pabaiga nustatomi pagal Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje turtas buvo tuo momentu, kai įvyko veiksmas arba buvo kitokia aplinkybė, tapusi tokios teisės atsiradimo ar pabaigos pagrindu, įstatymus. Nuosavybės teisės ar kitokios daiktinės teisės į turtą, kuris yra sandorio dalykas, atsiradimas ir pabaiga nustatomi pagal sandorio sudarymo vietos įstatymus, jeigu šalių susitarimu nenumatyta kitaip.

39 straipsnis
Sandorio forma

1. Sandorio formą nustato sandorio sudarymo vietos įstatymai.

2. Sandorio dėl nekilnojamojo turto ir teisių į jį formą nustato Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje toks turtas yra, įstatymai.

40 straipsnis
Žalos atlyginimas

1. Prievolės atlyginti žalą, išskyrus prievoles, atsirandančias dėl sutarčių ir kitų teisėtų veiksmų, nustatomos pagal Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje įvyko veiksmas arba buvo kitokia aplinkybė, tapusi pagrindu reikalauti atlyginti žalą, įstatymus.

2. Jeigu ieškovas ir atsakovas yra vienos Susitariančiosios Šalies piliečiai, taikomi tos Susitariančiosios Šalies įstatymai.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytose bylose kompetentingas yra Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje įvyko veiksmas arba buvo kitokia aplinkybė, tapusi pagrindu reikalauti atlyginti žalą, teismas. Nukentėjusysis taip pat gali pareikšti ieškinį Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra atsakovo gyvenamoji vieta, teismui.

41straipsnis
Ieškinio senatis

Ieškinio senaties klausimai sprendžiami remiantis įstatymais, kurie taikomi tokiems teisiniams santykiams reglamentuoti.

PAVELDĖJIMAS

42 straipsnis
Lygiateisiškumo principas

Vienos Susitariančiosios Šalies piliečiai gali paveldėti kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje esantį turtą ar teises pagal įstatymą ar testamentą tokiomis pačiomis sąlygomis ir tokio paties dydžio kaip ir tos Susitariančiosios Šalies piliečiai.

43 straipsnis
Paveldėjimo teisė

1. Kilnojamojo turto paveldėjimo teisę nustato Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje buvo palikėjo paskutinė nuolatinė gyvenamoji vieta, įstatymai.

2. Nekilnojamojo turto paveldėjimo teisę nustato Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra turtas, įstatymai.

44 straipsnis
Išmarinis turtas

Jeigu pagal Susitariančiosios Šalies įstatymus, taikytinus paveldėjimui, paveldėtojas yra valstybė, tai paveldimas kilnojamasis turtas perduodamas valstybei, kurios pilietis mirties momentu buvo palikėjas, o nekilnojamasis turtas pereina nuosavybėn tos valstybės, kurios teritorijoje jis yra.

45 straipsnis
Testamentas

Asmens gebėjimą sudaryti testamentą ir jį atšaukti, taip pat testamento sudarymo ir jo atšaukimo formą nustato Susitariančiosios Šalies, kurioje buvo testatoriaus gyvenamoji vieta sudarant testamentą, įstatymai. Tačiau testamentas ar jo atšaukimas negali būti pripažinti negaliojančiais dėl to, kad nebuvo laikytasi nustatytos formos, jeigu ši atitinka testamento sudarymo ar atšaukimo vietos įstatymų reikalavimus.

46 straipsnis
Kompetencija paveldėjimo bylose

1. Kilnojamojo turto paveldėjimo bylas, išskyrus šio straipsnio 2 dalyje numatytus atvejus, nagrinėja Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra paveldimas kilnojamasis turtas, teisingumo įstaigos.

2. Tuo atveju, kai visas paveldimas kilnojamasis turtas yra Susitariančiosios Šalies, kurioje palikėjas neturėjo paskutinės nuolatinės gyvenamosios vietos, teritorijoje, pagal įpėdinio arba testamentinės išskirtinės gavėjo pareiškimą paveldėjimo bylą nagrinėja šios Susitariančiosios Šalies teisingumo įstaigos, jeigu su tuo sutinka visi įpėdiniai.

3. Nekilnojamojo turto paveldėjimo bylas nagrinėja Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra tas turtas, teisingumo įstaigos.

4. Šio straipsnio nuostatos taip pat taikomos ginčams paveldėjimo bylose.

47 straipsnis
Palikimo apsauga

1. Vienos Susitariančiosios Šalies įstaigos imasi savo įstatymuose numatytų priemonių apsaugoti jos teritorijoje esantį paveldimą turtą, paliktą kitos Susitariančiosios Šalies piliečio.

2. Įstaigos, atsakingos už palikimo apsaugą po kitos Susitariančiosios Šalies piliečio mirties, privalo nedelsdamos pranešti tos Susitariančiosios Šalies diplomatinei atstovybei ar konsulinei įstaigai apie palikėjo mirtį ir apie asmenis, pareiškusius savo teises į palikimą, žinomas aplinkybes apie asmenis, turinčius teises į palikimą, jų buvimo vietą, esamą testamentą, turto dydį ir vertę, taip pat apie priemones, kurių imtasi palikimui apsaugoti.

3. Diplomatinės atstovybės ar konsulinės įstaigos reikalavimu joms perduodamas paveldimas kilnojamasis turtas ir mirusiojo dokumentai.

48 straipsnis
Diplomatinės atstovybės ir konsulinės įstaigos teisės

Vienos Susitariančiosios Šalies diplomatinė atstovybė ar konsulinė įstaiga turi teisę atstovauti savo Šalies piliečių interesams dėl paveldėjimo kitos Susitariančiosios Šalies įstaigose be atskiro įgaliojimo, jeigu tie piliečiai dėl to, kad jų nėra arba dėl kitų svarbių priežasčių negali laiku apginti savo teisių bei interesų ir nepaskyrė įgaliotinio.

49 straipsnis
Specialioji taisyklė

Jeigu vienos Susitariančiosios Šalies pilietis mirė kelionės metu kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, kurioje jis neturėjo nuolatinės gyvenamosios vietos, tai pinigai ir daiktai, kuriuos jis turėjo su savimi, be jokių formalumų perduodami Susitariančiosios Šalies, kurios pilietis buvo mirusysis, diplomatinei atstovybei ar konsulinei įstaigai.

50 straipsnis
Palikimo perdavimas

1. Jeigu paveldimas kilnojamasis turtas ar pinigų suma, gauta pardavus paveldimą kilnojamąjį ar nekilnojamąjį turtą, baigus paveldėjimo bylą, turi būti perduoti įpėdiniams, kurių gyvenamoji vieta arba buveinė yra kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, tai paveldimas turtas ar gauta pinigų suma perduodami tos Susitariančiosios Šalies diplomatinei atstovybei ar konsulinei įstaigai.

2. Kompetentinga paveldėjimo bylose įstaiga paveda perduoti paveldimą turtą diplomatinei atstovybei ar konsulinei įstaigai.

3. Šis turtas gali būti perduotas įpėdiniams, jeigu:

1) yra apmokėti arba užtikrinti visi palikėjo kreditorių reikalavimai, pareikšti Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra paveldimas turtas, įstatymuose nustatytu terminu;

2) yra sumokėti arba užtikrinti visi su paveldėjimu susiję mokesčiai;

3) Susitariančiųjų Šalių įstatymuose numatytais atvejais kompetentingos įstaigos davė leidimą išvežti paveldimą turtą.

4. Pinigų sumos pervedamos vadovaujantis Susitariančiųjų Šalių teritorijose galiojančiais įstatymais.

SPRENDIMŲ PRIPAŽINIMAS IR VYKDYMAS

51 straipsnis
Sprendimų civilinėse ir šeimos bylose, taip pat baudžiamosiose bylose dėl žalos atlyginimo pripažinimas ir vykdymas

1. Susitariančiosios Šalys abipusiškai pripažįsta ir vykdo įsiteisėjusius teisingumo įstaigų sprendimus civilinėse ir šeimos bylose, taip pat nuosprendžius dėl nusikaltimo padarytos žalos atlyginimo.

2. Susitariančiųjų Šalių teritorijose be specialios teisenos taip pat pripažįstami pagal savo pobūdį nereikalaujantys vykdymo globos ir rūpybos bei kitų teisingumo įstaigų sprendimai civilinėse ir šeimos bylose.

PRAŠYMŲ LEISTI VYKDYTI SPRENDIMUS NAGRINĖJIMAS

52 straipsnis
Teismų kompetencija

1. Nagrinėti prašymus leisti vykdyti sprendimus kompetentingi yra Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje jie turi būti vykdomi, teismai.

2. Prašymas leisti vykdyti sprendimą paduodamas pirmosios instancijos teismui, priėmusiam sprendimą byloje. Šis teismas persiunčia prašymą Susitariančiosios Šalies teismui, kompetentingam priimti sprendimą dėl prašymo.

53 straipsnis
Prašymas

Prie prašymo leisti vykdyti sprendimą pridedami:

1) teismo patvirtinta sprendimo kopija;

2) oficialus dokumentas apie sprendimo įsiteisėjimą, jeigu iš paties sprendim teksto tai nėra aišku;

3) dokumentas, patvirtinantis, kad atsakovui, nedalyvavusiam teismo procese, buv laiku ir tinkamai bent vieną kartą įteiktas šaukimas į teismą;

4) pagal šios Sutarties 5 straipsnio 2 dalį patvirtinti prašymo ir šio straipsnio 1 ir dalyse nurodytų dokumentų vertimai.

54 straipsnis
Abejonės išduodant leidimus vykdyti sprendimus

Jeigu teismui, išduodančiam leidimą vykdyti sprendimus, kyla tam tikrų abejonių, jis gali paprašyti paaiškinimų asmens, pateikusio prašymą dėl sprendimo vykdymo, taip pat apklausti skolininką dėl prašymo esmės ir prireikus pareikalauti teismo, priėmusio sprendimą, išaiškinimų.

SPRENDIMŲ VYKDYMO TVARKA

55 straipsnis
Vykdymo tvarka

Sprendimų vykdymo tvarką nustato Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje sprendimai turi būti vykdomi, įstatymai.

56 straipsnis
Teismo išlaidos

Teismų sprendimų vykdymo išlaidoms taikomi Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje sprendimai turi būti vykdomi, įstatymai.

57 straipsnis
Atsisakymas pripažinti ir vykdyti teismų sprendimus

Pripažinti teismo sprendimą arba leisti jį vykdyti gali būti atsisakyta, jeigu:

1) padavęs prašymą asmuo arba atsakovas nedalyvavo teismo procese dėl to, kad jam arba jo įgaliotam asmeniui nebuvo laiku ir tinkamai įteiktas šaukimas į teismą;

2) dėl to paties teisinio ginčo tarp tų pačių šalių Susitariančiosios Šalies teritorijoje, kur sprendimas turi būti pripažintas ir vykdomas, jau anksčiau buvo priimtas ir yra įsiteisėjęs sprendimas arba jeigu tos Susitariančiosios Šalies teisingumo įstaiga buvo anksčiau pradėjusi dėl šios bylos teismo procesą;

3) pagal šios Sutarties nuostatas, o šioje Sutartyje nenumatytais atvejais pagal Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje sprendimas turi būti pripažintas ir vykdomas, įstatymus, byla priklauso išimtinei jos teisingumo įstaigų kompetencijai.

58 straipsnis
Taikos sutartis

Šios Sutarties 51–57 straipsnių nuostatos dėl teismų sprendimų taikomos taip pat teismo patvirtintai taikos sutarčiai.

59 straipsnis
Daiktų išvežimas ir pinigų pervedimas

Šios Sutarties nuostatos dėl sprendimų vykdymo neturi įtakos Susitariančiųjų Šalių įstatymams dėl pinigų pervedimo ir dėl daiktų, įgytų vykdant sprendimus, išvežimo.

TREČIOJI DALIS

TEISINĖ PAGALBA IR TEISINIAI SANTYKIAI BAUDŽIAMOSIOSE BYLOSE

60 straipsnis
Baudžiamojo persekiojimo vykdymas

Viena Susitariančioji Šalis kitos Susitariančiosios Šalies prašymu pagal savo įstatymus gali vykdyti savų piliečių, įtariamų padarius nusikaltimus kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, baudžiamąjį persekiojimą.

61 straipsnis
Prašymas vykdyti baudžiamąjį persekiojimą ir būtini dokumentai

1. Prašymas vykdyti baudžiamąjį persekiojimą pateikiamas raštu ir jame turi būti nurodyta:

1) prašymą pateikiančios teisingumo įstaigos pavadinimas;

2) prašymą gaunančios teisingumo įstaigos, kompetentingos atlikti tyrimą ar teisminį nagrinėjimą, pavadinimas;

3) veikos, dėl kurios pateikiamas prašymas vykdyti baudžiamąjį procesą aprašymas, taip pat konkreti nusikaltimo padarymo vieta ir laikas;

4) tyrimo rezultatų, pagrindžiančių įtarimą, kad įvykdytas nusikaltimas, išdėstymas;

5) pakankamai tiksli informacija apie įtariamojo asmenybę, jo pilietybę ir gyvenamąją vietą;

6) duomenys apie dėl nusikaltimo padarytos materialinės žalos dydį.

2. Prie prašymo vykdyti baudžiamąjį persekiojimą taip pat turi būti pridėti:

1) Susitariančiosios Šalies įstatymo, kuriuo remiantis ši veika pripažįstam nusikaltimu, tekstas, taip pat, jeigu būtina, kitų įstatymų, turinčių reikšmės tyrimui, tekstai;

2) nukentėjusiųjų pareiškimai baudžiamosiose bylose, keliamose remiantis nukentėjusiojo skundu, ir prašymai atlyginti žalą;

3) dokumentai, patvirtinantys baudžiamąjį persekiojimą, taip pat bet kokia informacija, kurią turi prašymą pateikianti Susitariančioji Šalis, leidžianti nustatyti įtariamojo asmenybę, taip pat to asmens išvaizdos aprašymas, nuotraukos ir kiti duomenys, leidžiantys nustatyti asmens tapatybę.

3. Prie prašymo ir jį lydinčių dokumentų turi būti pridėtas patvirtintas vertimas į Susitariančiosios Šalies, kuriai pateiktas prašymas, kalbą arba į rusų kalbą.

62 straipsnis
Sąlyga prašymui patenkinti

Prašymas vykdyti baudžiamąjį persekiojimą gali būti patenkintas tik tuo atveju, jeigu veika, dėl kurios pateikiamas prašymas, būtų laikoma nusikaltimu, jei ji būtų įvykdyta Susitariančiosios Šalies, kuriai pateiktas prašymas, teritorijoje.

63 straipsnis
Negalėjimas vykdyti baudžiamojo persekiojimo

Prašymas vykdyti baudžiamąjį persekiojimą netenkinamas, jeigu dėl asmens, dėl kurio turi būti vykdomas persekiojimas, prašymą gavusios Susitariančiosios Šalies teritorijoje už tą patį nusikaltimą buvo priimtas ir įsiteisėjo nuosprendis arba kitas byloje galutinis sprendimas, apie kurį pranešama prašymą pateikusiai Susitariančiajai Šaliai. Tokiu atveju prašymą pateikusios Susitariančiosios Šalies teisingumo įstaigos baudžiamosios bylos iškelti negali, o jei ji iškelta, turi ją nutraukti.

IŠDAVIMAS

64 straipsnis
Nusikaltimai, dėl kurių išduodama

1. Susitariančiosios Šalys, remdamosi šios Sutarties nuostatomis, įsipareigoja pagal prašymą išduoti viena kitai asmenis, esančius jų teritorijose, kad jiems būtų taikoma baudžiamoji atsakomybė arba įvykdytas nuosprendis.

2. Išduodama patraukti baudžiamojon atsakomybėn už veikas, kurios pagal abiejų Susitariančiųjų Šalių įstatymus yra nusikaltimai ir už kurių padarymą numatyta ne trumpesnė kaip šešių mėnesių laisvės atėmimo bausmė ar kita griežtesnė bausmė.

3. Išduodama vykdyti nuosprendį už veikas, už kurias pagal abiejų Susitariančiųjų Šalių įstatymus yra baudžiama ir už kurių padarymą paskirta ne trumpesnė kaip vienerių metų laisvės atėmimo bausmė.

4. Jeigu prašoma išduoti dėl kelių nusikaltimų, iš kurių ne visi atitinka sąlygas, nurodytas šio straipsnio 2 dalyje, gali būti leista išduoti reikiamą asmenį tuo atveju, jei bent vienas iš šių nusikaltimų numato išdavimą.

65 straipsnis
Atsisakymas išduoti

1. Neišduodama, jeigu:

1) asmuo, kurį prašoma išduoti, yra Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, pilietis arba asmuo, kuriam šioje valstybėje suteikta prieglobsčio teisė;

2) pagal abiejų Susitariančiųjų Šalių įstatymus baudžiamasis persekiojimas pradedamas tik esant nukentėjusiojo skundui (pareiškimui, protestui);

3) prašymo gavimo momentu pagal Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, įstatymus baudžiamasis persekiojimas negali būti pradėtas arba nuosprendis negali būti įvykdytas dėl senaties arba dėl kito teisėto pagrindo;

4) dėl asmens, kurį prašoma išduoti, Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, teritorijoje už tą patį nusikaltimą buvo priimtas ir įsiteisėjo nuosprendis arba nutarimas nutraukti bylą.

2. Gali būti atsisakyta išduoti, jeigu nusikaltimas, dėl kurio prašoma išduoti, padarytas Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, teritorijoje.

3. Atsisakiusi išduoti Susitariančioji Šalis, kuriai pateikiamas prašymas, nedelsdama praneša prašymą pateikusiai Susitariančiajai Šaliai atsisakymo motyvus.

66 straipsnis
Išdavimo atidėjimas

Jeigu asmuo, kurį prašoma išduoti, patrauktas baudžiamojon atsakomybėn arba atlieka bausmę už kitą nusikaltimą Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, teritorijoje, jo išdavimas gali būti atidėtas iki baudžiamojo persekiojimo, bausmės atlikimo pabaigos ar atleidimo nuo jos bet kuriuo teisėtu pagrindu.

67 straipsnis
Laikinas išdavimas

1. Jei dėl šios Sutarties 66 straipsnyje numatyto išdavimo atidėjimo gali pasibaigti baudžiamojo persekiojimo senaties terminas arba tai labai apsunkintų nusikaltimo tyrimą, esant pagrįstam prašymui, asmuo gali būti išduotas laikinai su sąlyga, kad jis bus nedelsiant grąžintas atlikus byloje procesinius veiksmus, dėl kurių buvo išduotas.

2. Asmens laikino išdavimo terminus kartu nustato abi Susitariančiosios Šalys atsižvelgdamos į teisingumo vykdymo interesus bei į Susitariančiųjų Šalių įstatymuose nustatytus ilgiausius suėmimo terminus.

68 straipsnis
Išdavimas prašant kelioms valstybėms

Jeigu prašymai išduoti vieną ir tą patį asmenį gauti iš kelių valstybių, Susitariančioji Šalis, kuriai pateikti prašymai, sprendžia, kuris iš tų prašymų turi būti patenkintas.

69 straipsnis
Išduoto asmens baudžiamojo persekiojimo ribos

1. Be Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, sutikimo išduotam asmeniui negali būti taikoma baudžiamoji atsakomybė arba jis negali būti nubaustas už iki jo išdavimo padarytą nusikaltimą, už kurį jis nebuvo išduotas, dėl kito nusikaltimo, negu tas, dėl kurio buvo išduotas.

2. Išduotas asmuo taip pat negali būti išduotas trečiajai valstybei be Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, sutikimo.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos, jeigu išduotas asmuo, pasibaigus baudžiamajam persekiojimui, atlikęs bausmę arba nuo jos atleistas bet kuriuo teisėtu pagrindu, per 30 dienų neišvyko iš prašymą pateikusios Susitariančiosios Šalies teritorijos arba savo noru grįžo į ją jau po to, kai buvo iš jos išvykęs. Į šį terminą laikas, per kurį išduotas asmuo negalėjo išvykti iš prašymą pateikusios Susitariančiosios Šalies teritorijos dėl nuo jo nepriklausančių aplinkybių, neįskaičiuojamas.

70 straipsnis
Prašymas išduoti

1. Prašymas išduoti turi būti pateikiamas raštu ir jame nurodoma:

1) prašymą pateikiančios įstaigos pavadinimas;

2) prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies įstatymo, kuriuo remiantis veika pripažįstama nusikaltimu, tekstas;

3) prašomo išduoti asmens vardas ir pavardė, duomenys apie jo pilietybę, gyvenamąją vietą arba buveinę ir kiti jo asmens duomenys, taip pat, jeigu galima, – jo išvaizdos aprašymas, nuotrauka ir rankų pirštų atspaudai;

4) padarytos materialinės žalos dydis.

2. Prie prašymo išduoti baudžiamajam persekiojimui vykdyti turi būti pridėti patvirtinta nutarimo suimti kopija ir faktinių bylos aplinkybių aprašymas.

3. Prie prašymo išduoti nuosprendžiui vykdyti turi būti pridėtos patvirtinta nuosprendžio, kuriuo remiantis asmuo nuteistas, kopija ir pažyma apie nuosprendžio įsiteisėjimą.

71 straipsnis
Išduotino asmens suėmimas

1. Susitariančioji Šalis, kuriai pateiktas prašymas, prašymą išduoti išnagrinėja pagal jos įstatymuose numatytą procedūrą ir nedelsdama praneša apie savo sprendimą prašymą pateikusiai Susitariančiajai Šaliai.

2. Gavusi prašymą išduoti, Susitariančioji Šalis, kuriai pateiktas prašymas, vadovaudamasi savo įstatymais imasi priemonių asmenį, dėl kurio gautas prašymas išduoti, suimti, išskyrus atvejus, kai išduoti, remiantis šios Sutarties nuostatomis, neleidžiama. Apie šio asmens suėmimą nedelsiant informuojama prašymą pateikusi Susitariančioji Šalis.

72 straipsnis
Papildomi duomenys

1. Jeigu prašyme išduoti nėra reikalingų duomenų, nurodytų šios Sutarties 70 straipsnyje, tai Susitariančioji Šalis, kuriai pateiktas prašymas, gali prašyti jų papildomai. Kita Susitariančioji Šalis turi atsakyti į šį prašymą ne vėliau kaip per vieną mėnesį; šis terminas dėl svarbių priežasčių gali būti pratęstas 15 dienų.

2. Jeigu prašymą pateikusi Susitariančioji Šalis per nustatytą terminą nepateikia papildomų duomenų, Susitariančioji Šalis, kuriai pateiktas prašymas, gali paleisti asmenį, suimtą pagal šios Sutarties 71 straipsnį.

73 straipsnis
Suėmimas iki prašymo išduoti gavimo

1. Neatidėliotinais atvejais Susitariančioji Šalis, kuriai pateiktas prašymas, jį pateikusios Susitariančiosios Šalies prašymu gali suimti asmenį ir dar negavusi prašymo išduoti. Prašyme turi būti remiamasi nutarimu suimti arba įsiteisėjusiu nuosprendžiu ir nurodoma, kad prašymas išduoti bus išsiųstas nedelsiant.

Prašymas gali būti perduotas per paštą, telegrafu, teleksu, telefaksu arba per Tarptautinę kriminalinės policijos organizaciją (Interpolą) ar bet kokiu kitu būdu raštu.

2. Apie suėmimą pagal šio straipsnio 1 dalį arba priežastis, dėl kurių 1 dalyje nurodytas prašymas nebuvo patenkintas, turi būti nedelsiant pranešta kitai Susitariančiajai Šaliai.

3. Asmuo, suimtas pagal šio straipsnio 1 dalį, turi būti paleistas, jeigu per mėnesį nuo tos dienos, kai buvo gautas pranešimas apie suėmimą, iš kitos Susitariančiosios Šalies nebus gautas prašymas išduoti.

4. Asmens paleidimas pagal šio straipsnio 3 dalį nekliudo pakartotinai suimti šį asmenį turint tikslą jį išduoti, jei gautas prašymas jį išduoti ir tai patvirtinantys dokumentai.

5. Asmuo gali būti sulaikytas, kai nėra šio straipsnio 1 dalyje numatyto prašymo, jeigu pagal prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies įstatymus yra pagrindas įtarti, kad asmuo kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje padarė nusikaltimą, už kurį išduodama.

74 straipsnis
Išdavimo tvarka

1. Susitariančioji Šalis, kuriai pateikiamas prašymas, praneša Susitariančiajai Šaliai, kuri pateikia prašymą, apie savo sprendimą dėl išdavimo ir informuoja apie išdavimo vietą ir laiką.

2. Jeigu prašymą pateikusi Susitariančioji Šalis išduotino asmens nepriima per 15 dienų po nustatytos išdavimo datos, suimtas asmuo turi būti paleistas. Prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies prašymu šis terminas gali būti pratęstas, bet ne ilgiau kaip 15 dienų. Asmens perdavimas vykdomas Susitariančiosios Šalies, kuriai pateiktas prašymas, teritorijoje.

3. Asmens perdavimo procedūra gali būti įforminama perdavimo protokolu dviem egzemplioriais, kuriuos pasirašo abiejų Susitariančiųjų Šalių teisingumo įstaigų atstovai. Jei būtina, prašymą pateikusios Susitariančiosios Šalies atstovų įgaliojimai gauti asmenį gali būti patvirtinti atitinkamais dokumentais, iš anksto suderintais abiejų Susitariančiųjų Šalių.

4. Jeigu kuri nors iš Susitariančiųjų Šalių dėl nuo jos nepriklausančių aplinkybių negali perduoti ar priimti išduotino asmens, ji nedelsdama apie tai praneša kitai Susitariančiajai Šaliai. Susitariančiosios Šalys kartu nustato kitą asmens perdavimo laiką, tokiu atveju taikomos šio straipsnio 2 dalies nuostatos.

75 straipsnis
Pakartotinis išdavimas

Jeigu išduotas asmuo iki galutinio jo atleidimo prašymą pateikusios Susitariančiosios Šalies teritorijoje nuo atsakomybės už nusikaltimą, dėl kurio jis buvo išduotas, sugrįš į prašymą gavusios Susitariančiosios Šalies teritoriją, esant prašymui, jis gali būti išduotas pakartotinai nepateikiant šios Sutarties 70 straipsnyje nurodytų dokumentų.

76 straipsnis
Daiktinių įrodymų perdavimas

1. Kiek leidžia Susitariančiosios Šalies, kuriai pateikiamas prašymas, įstatymai ir atsižvelgiant į trečiųjų šalių teises, visi turimi nusikaltimo, numatančio išdavimą, daiktiniai įrodymai, jei yra prašymas, perduodami prašymą pateikusiai Susitariančiajai Šaliai. Šie daiktiniai įrodymai perduodami ir tuo atveju, kai asmuo negali būti išduotas dėl jo mirties ar dėl kitų priežasčių.

2. Susitariančioji Šalis, kuriai pateikiamas prašymas, gali laikinai užlaikyti šio straipsnio 1 dalyje nurodytų daiktinių įrodymų perdavimą, jeigu jie būtini atliekant procesinius veiksmus kitoje baudžiamojoje byloje.

3. Trečiųjų asmenų teisės į daiktinius įrodymus, perduotus pateikusiai prašymą Susitariančiajai Šaliai, išsaugomos, jei šie daiktiniai įrodymai nėra civilinio ginčo objektas. Baigus nagrinėti bylą, šie daiktiniai įrodymai turi būti grąžinti juos perdavusiai Susitariančiajai Šaliai.

77 straipsnis
Vežimas tranzitu

1. Jeigu asmuo turi būti išduotas vienai Susitariančiajai Šaliai iš trečiosios valstybės per kitos Susitariančiosios Šalies teritoriją, tai Šalis, kuri reikalauja išduoti šį asmenį, prašo kitą Šalį leidimo vežti šį asmenį tranzitu per jos teritoriją. Ši nuostata netaikoma naudojantis oro transportu, jeigu neplanuojama tūpti kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje. Susitariančiosios Šalys gali neleisti vežti tranzitu asmenų, kurių išduoti pagal šios Sutarties nuostatas neleidžiama.

2. Prašymas leisti vežti tranzitu įforminamas ir siunčiamas ta pačia tvarka kaip ir prašymas išduoti.

3. Susitariančiųjų Šalių kompetentingos teisingumo įstaigos kiekvienu konkrečiu atveju suderina tranzito būdą, maršrutą ir kitas sąlygas.

4. Vežimo tranzitu metu atitinkama Susitariančioji Šalis užtikrina, kad vežamas asmuo bus laikomas suimtas, ir suteikia reikalingą pagalbą kitos Susitariančiosios Šalies atstovams, lydintiems vežamą asmenį.

5. Nenumatytu orlaivio nutūpimo atveju Susitariančioji Šalis, virš kurios teritorijos skrendama, kitos Susitariančiosios Šalies atstovų, lydinčių vežamą asmenį, prašymu gali laikyti tą asmenį suimtą 48 valandas, kol bus gautas prašymas dėl vežimo tranzitu, pateiktas pagal šio straipsnio 1 dalį.

6. Toks prašymas gali būti perduotas techninėmis teksto perdavimo priemonėmis įskaitant telegrafą, teleksą, telefaksą, elektroninį paštą.

7. Vežimo tranzitu išlaidas atlygina prašymą pateikianti Susitariančioji Šalis.

78 straipsnis
Susitariančiųjų Šalių atstovų dalyvavimas

Vienos Susitariančiosios Šalies atstovai kitos Susitariančiosios Šalies sutikimu gali dalyvauti tenkinant kitos Susitariančiosios Šalies prašymus suteikti teisinę pagalbą baudžiamosiose bylose.

79 straipsnis
Duomenys apie teistumą

Susitariančiosios Šalys pagal prašymą teikia viena kitai duomenis apie teistumą asmenų, kuriuos anksčiau buvo nuteisę jų teismai, jeigu šie asmenys yra traukiami baudžiamojon atsakomybėn prašymą pateikiančios Susitariančiosios Šalies teritorijoje.

80 straipsnis
Duomenys apie baudžiamojo persekiojimo rezultatus

Susitariančiosios Šalys praneša viena kitai duomenis asmens, dėl kurio buvo prašyta pradėti baudžiamąjį persekiojimą, taip pat išduoto asmens baudžiamojo persekiojimo rezultatus. Esant prašymui, išsiunčiama įsiteisėjusio nuosprendžio ar kitokio galutinio sprendimo kopija.

81 straipsnis
Duomenys apie nuosprendžius

Susitariančiosios Šalys kasmet informuoja viena kitą apie įsiteisėjusius nuosprendžius, kuriuos vienos Susitariančiosios Šalies teismai priėmė dėl kitos Susitariančiosios Šalies piliečių.

KETVIRTOJI DALIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

82 straipsnis
Sutarties įsigaliojimas

1. Ši Sutartis turi būti ratifikuota.
2. Ši Sutartis įsigalioja praėjus 30 dienų po pasikeitimo ratifikavimo raštais.

83 straipsnis
Sutarties galiojimas

1. Ši Sutartis galioja penkerius metus nuo jos įsigaliojimo dienos.

2. Ši Sutartis savaime pratęsiama paskesniems penkerių metų laikotarpiams, jeigi nė viena Susitariančioji Šalis jos nedenonsuoja pranešdama apie tai nota kita Susitariančiajai Šaliai ne vėliau kaip prieš šešis mėnesius iki šios Sutaries galiojim pabaigos.

PASIRAŠYTA JEREVANĖ... 2003 m. rugsėjo 15 d. dviem egzemplioriais lietuvių, armėnų ir rusų kalbomis, visi tekstai turi vienodą teisinę galią.

Kilus nesutarimų dėl šios Sutarties nuostatų aiškinimo, remiamasi tekstu rusų kalba

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VARDU

ARMĖNIJOS RESPUBLIKOS
VARDU

[RUSSIAN TEXT — TEXTE RUSSE]

Д О Г О В О Р

Между Литовской Республикой и Республикой Армения о правовой помощи и правовых отношениях по гражданским, семейным и уголовным делам

Литовская Республика и Республика Армения, именуемые далее Договаривающиеся Стороны,

основываясь на общепризнанных нормах международного права,

исходя из стремления обеспечить равную правовую защиту личных и имущественных прав граждан обеих Договаривающихся Сторон,

придавая важное значение развитию правового сотрудничества по гражданским, семейным и уголовным делам,

договорились о нижеследующем:

ЧАСТЬ ПЕРВАЯ

ОБЩИЕ ПОЛОЖЕНИЯ

Статья 1
Предоставление правовой защиты

1. Граждане каждой из Договаривающихся Сторон, а также лица без гражданства, постоянно проживающие на их территории (далее граждане), пользуются на территории другой Договаривающейся Стороны в отношении своих личных и имущественных прав такой же правовой защитой, как и собственные граждане данной Договаривающейся Стороны.

2. Граждане каждой из Договаривающихся Сторон имеют право свободно и беспрепятственно обращаться в суды, прокуратуру и иные учреждения другой Договаривающейся Стороны, к компетенции которых относятся гражданские, семейные и уголовные дела (далее именуемые учреждениями юстиции), могут выступать в них, возбуждать ходатайства, предъявлять иски и осуществлять иные процессуальные действия на тех же условиях, что и граждане данной Договаривающейся Стороны.

3. Положения настоящего Договора применяются соответственно к юридическим лицам, учрежденным на территориях Договаривающихся Сторон в соответствии с их законодательством, а также другим организациям, обладающим процессуальной правоспособностью.

Статья 2
Оказание правовой помощи

1. Учреждения юстиции Договаривающихся Сторон взаимно оказывают правовую помощь по гражданским, семейным и уголовным делам в соответствии с положениями настоящего Договора.

2. Учреждения юстиции оказывают правовую помощь и другим учреждениям, по делам, указанным в пункте 1 настоящей статьи.

3. Другие учреждения Договаривающихся Сторон по делам, указанным в пункте 1 настоящей статьи, направляют запрос о правовой помощи через свои соответствующие учреждения юстиции.

Статья 3
Объем правовой помощи

Правовая помощь охватывает выполнение процессуальных действий, предусмотренных законодательством запрашиваемой Договаривающейся Стороны, в том числе, допрос сторон, обвиняемых, подсудимых, свидетелей, экспертов, проведение экспертиз, осмотр, передачу вещественных доказательств, осуществление уголовного преследования и выдачу лиц, совершивших преступления, признание и исполнение судебных решений по гражданским делам, вручение и пересылку документов, предоставление по запросу другой Стороны сведений о судимости обвиняемых.

Статья 4
Порядок сношений

При оказании правовой помощи учреждения Договаривающихся Сторон сносятся друг с другом через Министерство юстиции Республики Армения - по гражданским и семейным делам, а также по судебным делам и Генеральную прокуратуру Республики Армения - по уголовным делам и Министерство юстиции и Генеральную прокуратуру Литовской Республики.

Статья 5
Язык

1. Запросы об оказании правовой помощи составляются на языке запрашивающей Договаривающейся Стороны и к ним прилагаются заверенные копии перевода на язык другой Договаривающейся Стороны или на русский язык.

2. Перевод заверяется официальным переводчиком, или нотариусом, или должностным лицом запрашивающего учреждения, или дипломатическим представительством, или консульским учреждением запрашивающей Договаривающейся Стороны.

Статья 6
Установление адресов и других данных

1. Учреждения юстиции Договаривающихся Сторон по запросу взаимно оказывают в соответствии с законодательством своих государств помощь в установлении адресов лиц, проживающих на территориях Договаривающихся Сторон, если это требуется для осуществления прав граждан. При этом запрашивающее учреждение юстиции сообщает имеющиеся у него данные, которые могут помочь в установлении адреса лица, указанного в запросе.

2. Учреждения юстиции Договаривающихся Сторон взаимно оказывают помощь в установлении гражданского состояния, места

работы или рода занятий и доходов проживающих на территории запрашиваемой Договаривающейся Стороны лиц, к которым в учреждениях юстиции запрашивающей Договаривающейся Стороны предъявлены имущественные требования по гражданским, семейным и уголовным делам.

Статья 7
Форма запроса об оказании правовой помощи

1. Запрос об оказании правовой помощи составляется в письменном виде, в котором должны быть указаны:

1) наименование запрашивающего учреждения;

2) наименование запрашиваемого учреждения;

3) наименование дела, по которому запрашивается правовая помощь;

4) имена и фамилии сторон, свидетелей, подозреваемых, обвиняемых, подсудимых или осужденных, их гражданство, занятие и постоянное местожительство или место пребывания, а для юридических лиц – их наименование, юридический адрес и (или) местонахождение;

5) имена и фамилии, а также адреса представителей или уполномоченных лиц;

6)содержание и цели запроса, описание запрашиваемой помощи, а по уголовным делам также описание фактических обстоятельств совершенного преступления и его юридическая квалификация.

2. При необходимости к запросу прилагаются надлежащим образом заверенные копии документов или выписки из них, облегчающие выполнение запроса либо необходимые для совершения процессуальных действий, санкционируемых прокурорами или судами.

3. Запрос должен быть подписан соответствующим должностным лицом и скреплен гербовой печатью запрашивающего учреждения юстиции.

Статья 8
Порядок исполнения

1. При исполнении запроса об оказании правовой помощи учреждение юстиции, к которому обращен запрос, применяет законодательство своего государства. Однако по просьбе запрашивающего учреждения юстиции, оно может применять процессуальные нормы Договаривающейся Стороны, от которой исходит запрос, если они не противоречат законодательству государства, запрашиваемого учреждения юстиции.

2. Если учреждение юстиции, к которому обращен запрос, не компетентно его исполнить, оно пересылает запрос компетентному учреждению юстиции и уведомляет об этом учреждение, от которого исходит запрос.

3. По запросу запрашивающего учреждения юстиции запрашиваемое учреждение юстиции своевременно сообщает ему и заинтересованным сторонам о времени и месте исполнения запроса о правовой помощи с тем, чтобы они могли присутствовать при

исполнении запроса, если это допускается законодательством запрашиваемой Договаривающейся Стороны запроса.

4. После выполнения запроса учреждение юстиции, к которому он был обращен, направляет документы запрашивающему учреждению, в том случае, если правовая помощь не могла быть оказана, оно возвращает запрос и уведомляет об обстоятельствах, препятствующих его исполнению.

Статья 9
Порядок вручения документов

1. Запрашиваемое учреждение юстиции осуществляет вручение документов в соответствии с законодательством, действующим в его государстве, если вручаемые документы составлены на его языке или снабжены заверенным переводом. В тех случаях, когда документы составлены не на языке запрашиваемой Договаривающейся Стороны и не снабжены переводом, они вручаются получателю, если он согласен добровольно их принять.

2. В запросе о вручении документов должны быть указаны точный адрес получателя и наименование вручаемого документа. Если указанный в запросе о вручении адрес оказался неполным или неточным, запрашиваемое учреждение в соответствии с законодательством своего государства принимает меры для установления точного адреса.

Статья 10
Подтверждение вручения документов

Подтверждение вручения документов оформляется в соответствии с законодательством, действующим на территории запрашиваемой Договаривающейся Стороны. В подтверждении должны быть указаны время и место вручения, а также лицо, которому вручен документ.

Статья 11
Вручение документов и допрос граждан через дипломатические представительства или консульские учреждения

Договаривающиеся Стороны имеют право вручать документы и допрашивать собственных граждан, находящихся на территории другой Договаривающейся Стороны, через свои дипломатические представительства или консульские учреждения. При этом не могут применяться меры принудительного характера.

Статья 12
Вызов свидетелей, потерпевших, гражданских истцов, гражданских ответчиков, их представителей и экспертов

1. Если в ходе предварительного следствия или судебного рассмотрения на территории одной Договаривающейся Стороны возникнет необходимость в личной явке свидетеля, потерпевшего,

гражданского истца и/или ответчика, их представителей или эксперта, находящегося на территории другой Договаривающейся Стороны, то следует обратиться к соответствующему учреждению юстиции этой Стороны с запросом о вручении повестки.

2. В случае неявки лица, вызванного на судебное рассмотрение, Договаривающиеся Стороны не имеют права применять процессуальные и иные меры принуждения.

3. Лица, указанные в пункте 1 настоящей статьи, которые, независимо от их гражданства, добровольно явились по вызову в соответствующее учреждение юстиции другой Договаривающейся Стороны, не могут быть привлечены к уголовной или административной ответственности, взяты под стражу или подвергнуты наказанию на территории этой Стороны в связи с каким-либо деянием, совершенным допересечения ими государственной границы. Эти лица не могут бытьтакже привлечены к уголовной или административной ответственности, взяты под стражу или подвергнуты наказанию в связи с их показаниями или заключениями в качестве экспертов либо с деянием, являющимся предметом разбирательства.

4. Привилегиями, указанными в пункте 3 настоящей статьи, не пользуются лица, указанные в пункте 1 настоящей статьи, если они в течение 15 дней с момента уведомления их о том, что их присутствие не является необходимым, не покинут территорию запрашивающей Договаривающейся Стороны. В этот срок не зачитывается время, в течение которого эти лица не могли покинуть территорию запрашивающей Договаривающейся Стороны по не зависящим от них обстоятельствам.

5. Свидетели и эксперты, явившиеся по вызову на территорию другой Договаривающейся Стороны, имеют право на возмещение вызвавшим их учреждением юстиции расходов, связанных с проездом и пребыванием за границей, а также на возмещение неполученной заработной платы за дни отвлечения от работы. Эксперты, кроме того, имеют право на вознаграждение за проведение экспертизы. В вызове должно быть указано, на какие виды выплат имеют право вызванные лица. По их ходатайству Договаривающаяся Сторона, от которой исходит вызов, выплачивает аванс на покрытие соответствующих расходов.

Статья 13
Действительность документов

1. Документы, составленые на территории одной из Договаривающихся Сторон или засвидетельствованые соответствующим учреждением или специально на то уполномоченным лицом в пределах их компетенции и по установленной форме и скреплены гербовой печатью, принимаются на территории другой Договаривающейся Стороны без какого-либо иного удостоверения.

2. Документы, которые на территории одной Договаривающейся Стороны рассматриваются как официальные, пользуются и на территории другой Договаривающейся Стороны доказательной силой официальных документов.

Статья 14
Расходы, связанные с оказанием правовой помощи

Договаривающаяся Сторона, к которой обращен запрос, не будет требовать возмещения расходов по оказанию правовой помощи, за исключением проведения экспертиз и транзитной перевозки.

Статья 15
Предоставление информации

Министерства юстиции и Генеральные прокуратуры Договаривающихся Сторон по запросам взаимно предоставляют информацию о действующем или действовавшем в их государствах законодательстве и о вопросах его применения учреждениями юстиции.

Статья 16
Бесплатная правовая защита

Гражданам одной Договаривающейся Стороны в судах и иных учреждениях юстиции другой Договаривающейся Стороны оказывается бесплатная юридическая помощь и обеспечивается бесплатное судопроизводство на тех же основаниях и с теми же привилегиями, как и собственным гражданам.

Статья 17
Пересылка свидетельств о гражданском состоянии и других документов

1. Договаривающиеся Стороны обязуются по запросу взаимно пересылать без перевода и бесплатно свидетельства о регистрации актов гражданского состояния и другие документы (об образовании, о работе и т.д.), которые касаются личных прав и имущественных интересов граждан другой Договаривающейся Стороны.

2. Документы, указанные в пункте 1 настоящей статьи, учреждениями юстиции Договаривающихся Сторон могут пересылаться без перевода и бесплатно непосредственно заинтересованным лицам, проживающим на территории другой Договаривающейся Стороны, по их ходатайствам.

Статья 18
Отказ в оказании правовой помощи

1. Учреждения юстиции Договаривающихся Сторон могут полностью или частично отказать в удовлетворении запроса о правовой помощи, если его исполнение может повлечь за собой нарушение прав человека, нанести ущерб суверенитету или безопасности государства, либо противоречит законодательству запрашиваемой Договаривающейся Стороны.

2. В случае принятия решения об отказе в удовлетворении такого запроса учреждения юстиции Договаривающихся Сторон незамедлительно письменно уведомляют об этом, с указанием причины отказа.

ЧАСТЬ ВТОРАЯ

ПРАВОВАЯ ПОМОЩЬ И ПРАВОВЫЕ ОТНОШЕНИЯ ПО ГРАЖДАНСКИМ И СЕМЕЙНЫМ ДЕЛАМ

Статья 19
Освобождение от судебных расходов

Граждане одной Договаривающейся Стороны освобождаются на территории другой Договаривающейся Стороны от уплаты судебных расходов на тех же основаниях и в том же объеме, как и граждане данного государства.

Статья 20
Выдача документов о личном,семейном и имущественном положении

1. Документы о личном, семейном и имущественном положении, необходимые для получения разрешения на освобождение от уплаты судебных расходов, выдаются компетентным учреждением Договаривающейся Стороны, на территории которой заявитель имеет местожительство или по месту пребывания.

2. Если заявитель не имеет местожительства или местопребывания на территории Договаривающихся Сторон, то достаточно документа, выданного или заверенного дипломатическим представительством или консульским учреждением его государства.

3. Суд, выносящий решение по ходатайству об освобождении от уплаты судебных расходов, может запросить учреждение, выдавшее документ,о дополнительном разъяснении.

Статья 21
Компетенция судов

1. Если настоящий Договор не устанавливает иного, суды каждой из Договаривающихся Сторон компетентны рассматривать гражданские и семейные дела, если ответчик имеет на её территории местожительство. По искам к юридическим лицам и организациям, обладающим процессуальной правоспособностью, они компетентны, если на территории данной Стороны находится орган управления, представительство либо филиал юридического лица.

2. Суды Договаривающихся Сторон рассматривают дела и в других случаях, если об этом имеется письменное соглашение сторон. При наличии такого соглашения суд прекращает производство по делу по заявлению ответчика, если такое заявление сделано до представления возражений по существу иска. Исключительная компетенция судов не может быть изменена соглашением сторон.

3. В случае возбуждения производства по делу между теми же сторонами, о том же предмете и по тому же основанию в судах обеих Договаривающихся Сторон, компетентных в соответствии с настоящим

Договором, суд, который возбудил дело позднее, прекращает производство.

Статья 22
Дееспособность и правоспособность

1. Дееспособность физического лица определяется законодательством Договаривающейся Стороны, гражданином которой является это лицо.

2. Правоспособность юридического лица определяется по закону Договаривающейся Стороны, на территории которой оно учреждено.

Статья 23
Признание ограниченно дееспособным или недееспособным. Восстановление дееспособности

1. По делам о признании лица ограниченно дееспособным или недееспособным, за исключением случаев, предусмотренных пунктами 2 или 3 настоящей статьи, компетентен суд Договаривающейся Стороны, гражданином которой является лицо.

2. В случае, если суду одной из Договаривающихся Сторон станут известны основания признания ограниченно дееспособным или недееспособным проживающего на ее территории лица, являющегося гражданином другой Договаривающейся Стороны, он уведомит об этом суд Договаривающейся Стороны, гражданином которой является данное лицо.

3. Если суд Договаривающейся Стороны, который был уведомлен об основаниях для признания ограниченно дееспособным или недееспособным, в течении трех месяцев не рассмотрит дело или не сообщит свое мнение, дело о признании ограниченно дееспособным или недееспособным будет рассматривать суд той Договаривающейся Стороны, на территории которой этот гражданин имеет местожительство. Решение о признании лица ограниченно дееспособным или недееспособным направляется компетентному суду Договаривающейся Стороны, гражданином которой является это лицо.

4. Положения пунктов 1—3 настоящей статьи применяются соответственно и к восстановлению дееспособности.

5. В случаях, предусмотренных пунктами 2 и 3 настоящей статьи и не терпящих отлагательства, меры, необходимые для защиты этого лица или его имущества, может самостоятельно принять суд Договаривающейся Стороны, на чьей территории данное лицо пребывает. Распоряжения, принятые в связи с этими мерами, направляются в суд Договаривающейся Стороны, гражданином которой является данное лицо. Эти распоряжения могут быть отменены, если суд этой Договаривающейся Стороны примет иное решение.

6. Дела о признании гражданина ограниченно дееспособным или недееспособным суды каждой из Договаривающихся Сторон рассматривают с участием прокурора, если это предусмотрено их национальным законодательством.

Статья 24
Признание безвестно отсутствующим, объявление умершим и установление факта смерти

1. По делам о признании безвестно отсутствующим, объявлении умершим или об установлении факта смерти компетентны учреждения той Договаривающейся Стороны, гражданином которой являлось лицо в то время, когда оно по последним сведениям было в живых.

2. Учреждения одной Договаривающейся Стороны могут признать гражданина другой Договаривающейся Стороны безвестно отсутствующим или умершим, а также установить факт его смерти по ходатайству лиц, проживающих на её территории, если их права и интересы основаны на законодательстве этой Договаривающейся Стороны.

3. В случаях, предусмотренных в пунктах 1 и 2 настоящей статьи, учреждения Договаривающихся Сторон применяют законодательство своего государства.

Статья 25
Заключение брака

1. Условия заключения брака определяются для каждого из лиц, вступающих в брак, законодательством Договаривающейся Стороны, гражданином которой оно является. Кроме того, в отношении препятствий к заключению брака, должны быть соблюдены требования законодательства Договаривающейся Стороны, на территории которой заключается брак.

2. Форма заключения брака определяется законодательством Договаривающейся Стороны, на территории которой заключается брак.

Статья 26
Личные и имущественные правоотношения супругов

1. Личные и имущественные правоотношения супругов определяются законодательством Договаривающейся Стороны, на территории которой они имеют совместное местожительство.

2. Если один из супругов проживает на территории одной Договаривающейся Стороны, а второй—на территории другой Договаривающейся Стороны и притом оба супруга имеют одно и то же гражданство, то их личные и имущественные правоотношения определяются законодательством той Договаривающейся Стороны, гражданами которой они являются.

3. Если один из супругов является гражданином одной Договаривающейся Стороны, а второй—другой Договаривающейся Стороны и один из них проживает на территории одной, а второй—на территории другой Договаривающейся Стороны, то их личные и имущественные правоотношения определяются законодательством Договаривающейся Стороны, на территории которой они имели свое последнее совместное местожительство.

4. Если лица, указанные в пункте 3 настоящей статьи, не имели совместного местожительства на территориях Договаривающихся

Сторон, применяется законодательство той Договаривающейся Стороны, учреждение которой рассматривает дело.

Статья 27
Расторжение брака и признание брака недействительным

1. По делам о расторжении брака применяется законодательство и компетентны учреждения Договаривающейся Стороны, гражданами которой супруги были в момент подачи заявления. Если супруги имеют местожительство на территории другой Договаривающейся Стороны, компетентны также учреждения этой Договаривающейся Стороны.

2. Если в момент подачи заявления о расторжении брака один из супругов является гражданином одной Договаривающейся Стороны, а второй—другой Договаривающейся Стороны и один из них проживает на территории одной, а второй—на территории другой Договаривающейся Стороны, то компетентны учреждения обеих Договаривающихся Сторон. При этом они применяют законодательство своего государства.

3. По делам о признании брака недействительным применяется законодательство Договаривающейся Стороны, которое в соответствии со статьей 25 настоящего Договора применялось при заключении брака.
При этом компетентность судов определяется соответственно на основании пунктов 1 и 2 настоящей статьи.

ПРАВООТНОШЕНИЯ МЕЖДУ РОДИТЕЛЯМИ И ДЕТЬМИ

Статья 28
Установление и оспаривание отцовства или рождения ребенка

Дела об установлении и оспаривании отцовства и об установлении рождения ребенка от данного брака решаются в соответствии с законодательством Договаривающейся Стороны, гражданином которой является ребенок по рождению.

Статья 29
Правоотношения между родителями и детьми

1. Правоотношения между родителями и детьми определяются законодательством той Договаривающейся Стороны, на территории которой они имеют совместное местожительство.

2. Если местожительство какого-либо из родителей и детей находится на территории другой Договаривающейся Стороны, то правоотношения между ними определяются законодательством Договаривающейся Стороны, гражданином которой является ребенок.

Статья 30
Внебрачный ребенок

Правоотношения между внебрачным ребенком и его матерью и отцом определяются законодательством Договаривающейся Стороны, гражданином которой является ребенок.

Статья 31
Компетенция судов

1. По правоотношениям, указанным в статьях 28—30 настоящего Договора, компетентны суды Договаривающейся Стороны, законы которой должны применяться в этих случаях.

2. Если истец и ответчик проживают на территории одной Договаривающейся Стороны, то по правоотношениям между ними компетентны также и суды этой Договаривающейся Стороны с соблюдением положений статей 28 – 30 настоящего Договора.

УСЫНОВЛЕНИЕ

Статья 32
Усыновление и его отмена

1. При усыновлении применяется законодательство Договаривающейся Стороны, гражданином которой является усыновляемый.

2. Если ребенок усыновляется супругами, один из которых является гражданином одной, а второй—гражданином другой Договаривающейся Стороны, то усыновление должно отвечать требованиям законодательства, действующего на территории каждой из Договаривающихся Сторон.

3. Если ребенок является гражданином одной Договаривающейся Стороны, а усыновитель — гражданином другой Договаривающейся Стороны, то при усыновлении или его отмене надлежит получить согласие ребенка, если это требуется по закону Договаривающейся Стороны, гражданином которой он является, его законного представителя и компетентного государственного органа этой Договаривающейся Стороны.

Статья 33
Компетенция

Выносить решения об усыновлении компетентно учреждение юстиции Договаривающейся Стороны, гражданином которой является усыновляемый; а в случае, предусмотренном пунктом 2 статьи 32 настоящего Договора, компетентно учреждение Договаривающейся Стороны, на территории которой супруги имеют или имели последнее совместное местожительство или местопребывание.

ОПЕКА И ПОПЕЧИТЕЛЬСТВО

Статья 34
Компетенция учреждений

1. Выносить решения об опеке и попечительстве над гражданами Договаривающихся Сторон, если настоящим Догозором не предусмотрено иное, компетентен орган опеки и попечительства Договаривающейся Стороны, гражданином которой является опекаемое лицо. В этих случаях применяется законодательство этой Договаривающейся Стороны.

2. Правоотношения между опекуном или попечителем и лицом, находящимся под опекой или попечительством, определяются законодательством Договаривающейся Стороны, орган опеки и попечительства которой назначил опекуна или попечителя.

Статья 35
Порядок принятия мер по опеке и попечительству

1. В случае необходимости принятия мер по опеке или попечительству в интересах гражданина одной Договаривающейся Стороны, постоянное местожительство, местопребывание или имущество которого находится на территории другой Договаривающейся Стороны, учреждение этой Догозаривающейся Стороны безотлагательно уведомляет орган, компетентный в соответствии со статьей 34 настоящего Договора.

2. В случаях не терпящих отлагательства, учреждение другой Договаривающейся Стороны может само принять необходимые временные меры в соответствии со своим законодательством. При этом оно обязано безотлагательно уведомить об этом орган, компетентный согласно статье 34 настоящего Договора. Эти меры сохраняют силу до принятия органом, указанным в статье 34 настоящего Договора, иного решения.

Статья 36
Меры в безотлагательных случаях

1. Если меры по опеке и попечительству необходимы в интересах опекаемого лица или лица, состоящего под попечительством, место жительства или пребывания, либо имущество которого находится на территории другой Договаривающейся Стороны, то орган опеки и попечительства этой Договаривающейся Стороны немедленно должен известить орган опеки и попечительства Договаривающейся Стороны, компетентный согласно статье 34 настоящего Договора.

2. В безотлагательных случаях орган опеки и попечительства другой Договаривающейся Стороны может сам принять необходимые меры, однако он должен немедленно известить о предварительно принятых мерах орган опеки и попечительства, компетентный согласно статье 34 настоящего Договора. Принятые меры остаются в силе, пока этот орган не вынесет иного решения.

Статья 37
Передача опеки и попечительства

1. Орган опеки и попечительства, компетентный согласно пункту 1 статьи 34 настоящего Договора, вправе передать опеку или попечительство соответствующим органам другой Договаривающейся Стороны, если место жительства или пребывания либо имущество опекаемого или состоящего под попечительством лица находится на территории этой Договаривающейся Стороны.

Передача действительна лишь в том случае, если запрашиваемый орган даст согласие принять опеку или попечительство и известит об этом запрашивающий орган.

2. Орган, который согласно пункту 1 настоящей статьи принял опеку или попечительство, осуществляет их в соответствии с законодательством своего государства. Однако, он не вправе выносить решение по вопросам, касающимся личного статуса лица, находящегося под опекой или попечительством, но может дать разрешение на заключение брака, необходимое по законодательству Договаривающейся Стороны, гражданином которой является это лицо.

ИМУЩЕСТВЕННЫЕ ПРАВООТНОШЕНИЯ

Статья 38
Право собственности

1. Право собственности на недвижимое имущество определяется по законодательству Договаривающейся Стороны, на территории которой оно находится.

2. Право собственности на транспортные средства, подлежащие внесению в государственные реестры, определяется по законодательству Договаривающейся Стороны, на территории которой находится орган, осуществивший регистрацию транспортного средства.

3. Возникновение и прекращение права собственности или иного вещного права на имущество определяется по законодательству Договаривающейся Стороны, на территории которой имущество находилось в момент, когда имело место действие или иное обстоятельство, послужившее основанием возникновения или прекращения такого права. Возникновение и прекращение права собственности или иного вещного права на имущество, являющееся предметом сделки, определяется по законодательству места совершения сделки, если иное не предусмотрено соглашением сторон.

Статья 39
Форма сделки

1. Форма сделки определяется по законодательству места её совершения.

2. Форма сделки по поводу недвижимого имущества и прав на него определяется по законодательству Договаривающейся Стороны, на территории которой находится такое имущество.

Статья 40
Возмещение вреда

1. Обязательства о возмещении вреда, кроме вытекающих из договоров и других правомерных действий, определяются по законодательству Договаривающейся Стороны, на территории которой имело место действие или иное обстоятельство, послужившее основанием для требования о возмещении вреда.

2. Если истец и ответчик являются гражданами одной Договаривающейся Стороны, применяется законодательство этой Договаривающейся Стороны.

3. По делам, упомянутым в пунктах 1 и 2 настоящей статьи, компетентен суд Договаривающейся Стороны, на территории которой имело место действие или иное обстоятельство, послужившее основанием для требования о возмещении вреда. Потерпевший может предъявить иск также в суд Договаривающейся Стороны, на территории которой имеет местожительство ответчик.

Статья 41
Исковая давность

Вопросы исковой давности разрешаются по законодательству, которое применяется для регулирования соответствующего правоотношения.

НАСЛЕДОВАНИЕ

Статья 42
Принцип равенства в правах

Граждане каждой Договаривающейся Стороны могут наследовать на территории другой Договаривающейся Стороны имущество или права, по закону или завещанию, на равных условиях и в том же объеме, как и граждане данной Договаривающейся Стороны.

Статья 43
Право наследования

1. Право наследования движимого имущества регулируется законодательством Договаривающейся Стороны, на территории которой наследодатель имел последнее постоянное местожительство.

2. Право наследования недвижимого имущества регулируется законодательством Договаривающейся Стороны, на территории которой находится имущество.

Статья 44
Выморочное имущество

Если по законодательству Договаривающейся Стороны, подлежащему применению при наследовании, наследником является

государство, то движимое наследственное имущество передается государству, гражданином которого к моменту смерти являлся наследодатель, а недвижимое имущество переходит в собственность государства, на территории которого оно находится.

Статья 45
Завещание

Способность лица к составлению и отмене завещания, а также форма завещания и его отмены определяются по законодательству той Договаривающейся Стороны, где завещатель имел местожительства в момент составления завещания. Однако, завещание или его отмена не могут быть признаны недействительными вследствии несоблюдения формы, если последняя удовлетворяет требованиям законодательства места составления завещания или его отмены.

Статья 46
Компетенция по делам о наследовании

1. Производство по делам о наследовании движимого имущества, за исключением случаев, предусмотренных пунктом 2 настоящей статьи, ведут учреждения юстиции Договаривающейся Стороны, на территории которой находится наследственное движимое имущество.

2. Если все движимое наследственное имущество находится на территории Договаривающейся Стороны, где наследодатель не имел последнего постоянного местожительства, то по заявлению наследника или отказополучителя, если с этим согласны все наследники, производство по делу о наследовании ведут учреждения юстиции этой Договаривающейся Стороны.

3. Производство по делам о наследовании недвижимого имущества ведут учреждения юстиции Договаривающейся Стороны, на территории которой находится это имущество.

4. Положения настоящей статьи применяются соответственно и к спорам по делам о наследовании.

Статья 47
Меры по охране наследства

1. Органы одной Договаривающейся Стороны принимают согласно своему законодательству меры, необходимые для охраны наследственного имущества, находящегося на ее территории, оставленного гражданином другой Договаривающейся Стороны.

2. Органы, ответственные за принятие мер по охране наследства, после смерти гражданина другой Договаривающейся Стороны обязаны немедленно уведомить дипломатическое представительство или консульское учреждение этой Договаривающейся Стороны о смерти наследодателя и о лицах, заявивших о своих правах на наследство, об известных им обстоятельствах, касающихся лиц, имеющих право на наследство, и о месте их пребывания, о наличии завещания, о размере и стоимости наследства, а также о том, какие приняты меры по охране наследства.

3. По требованию дипломатического представительства или консульского учреждения ему передается наследственное движимое имущество и документы умершего.

Статья 48
Права дипломатического представительства и консульского учреждения

Дипломатическое представительство или консульское учреждение одной Договаривающейся Стороны имеет право представлять интересы граждан этой Стороны по вопросам наследования перед органами другой Договаривающейся Стороны без особой доверенности, если эти граждане из-за отсутствия или по другим уважительным причинам не в состоянии своевременно защищать свои права и интересы и не назначили уполномоченного.

Статья 49
Специальное правило

Если гражданин одной Договаривающейся Стороны умер во время поездки по территории другой Договаривающейся Стороны, где он не имел постоянного местожительства, то находившиеся при нем деньги и вещи передаются дипломатическому представительству или консульскому учреждению Договаривающейся Стороны, гражданином которой был умерший.

Статья 50
Передача наследства

1. Если движимое наследственное имущество или денежная сумма, вырученная от продажи движимого или недвижимого наследственного имущества, подлежит после окончания наследственного производства передаче наследникам, местожительство или местопребывание которых находится на территории другой Договаривающейся Стороны, то наследственное имущество или вырученная денежная сумма передается дипломатическому представительству или консульскому учреждению этой Договаривающейся Стороны.

2. Учреждение, компетентное по делам о наследовании, дает распоряжение о передаче наследственного имущества дипломатическому представительству или консульскому учреждению.

3. Это имущество может быть передано наследникам, если:

1) все требования кредиторов наследодателя, заявленные в срок, установленный законодательством Договаривающейся Стороны, где находится наследственное имущество, оплачены или обеспечены;

2) уплачены или обеспечены все связанные с наследованием сборы;

3) в случаях, предусмотренных законодательством Договаривающихся Сторон, компетентные учреждения дали разрешение на вывоз наследственного имущества.

4. Перевод денежных сумм производится в соответствии с законодательством, действующим на территории каждой из Договаривающихся Сторон.

ПРИЗНАНИЕ И ИСПОЛНЕНИЕ РЕШЕНИЙ

Статья 51
Признание и исполнение решений по гражданским и семейным делам, а также по уголовным делам в части возмещения ущерба

1. Договаривающиеся Стороны взаимно признают и исполняют вступившие в законную силу решения учреждений юстиции по гражданским и семейным делам, а также приговоры в части возмещения ущерба, причиненного преступлением.

2. На территории Договаривающихся Сторон без специального производства признаются также решения органов опеки и попечительства и других учреждений юстиции по гражданским и семейным делам, не требующие по своему характеру исполнения.

РАССМОТРЕНИЕ ХОДАТАЙСТВ О РАЗРЕШЕНИИ ИСПОЛНЕНИЯ РЕШЕНИЙ

Статья 52
Компетенция судов

1. Рассмотрение ходатайств о разрешении исполнения входит в компетенцию судов Договаривающейся Стороны, на территории которой должно быть осуществлено исполнение.

2. Ходатайство о разрешении исполнения подается в суд, который вынес решение по делу по первой инстанции. Ходатайство этим судом препровождается суду Договаривающейся Стороны, компетентному вынести решение по ходатайству.

Статья 53
Ходатайство

К ходатайству о разрешении исполнения прилагаются:

1) заверенная судом копия решения;

2) официальный документ о вступлении решения в законную силу, если это не следует из текста самого решения;

3) документ, из которого следует, что ответчику, который не принял участие в процессе, было своевременно и в надлежащей форме хотя бы один раз вручено извещение о вызове в суд;

4) заверенный перевод ходатайства и документов, указанных в пунктах 1 и 2 настоящей статьи в соответствии с пунктом 2 статьи 5 настоящего Договора.

Статья 54
Сомнения при выдаче разрешений на исполнение

Если у суда при выдаче разрешения на исполнение возникнут сомнения, он может запросить у лица, возбудившего ходатайство об исполнении решения, объяснения, а также опросить должника по существу ходатайства и в случае необходимости затребовать разъяснения у суда, вынесшего решение.

ПОРЯДОК ИСПОЛНЕНИЯ РЕШЕНИЙ

Статья 55
Порядок исполнения

Порядок исполнения регулируется законодательством Договаривающейся Стороны, на территории которой должно быть осуществлено исполнение.

Статья 56
Судебные расходы

В отношении судебных расходов, связанных с исполнением, применяется законодательство Договаривающейся Стороны, на территории которой решение должно быть приведено в исполнение.

Статья 57
Отказ в признании и исполнении судебных решений

В признании судебного решения или в разрешении исполнения может быть отказано, если:

1) лицо, возбудившее ходатайство, или ответчик по делу не принял участия в процессе вследствие того, что ему или его уполномоченному лицу не была своевременно и надлежащим образом вручена повестка о вызове в суд;

2) по тому правовому спору между теми же сторонами на территории Договаривающейся Стороны, где должно быть признано и исполнено решение, было уже ранее вынесено вступившее в законную силу решение или если учреждением юстиции этой Договаривающейся Стороны было ранее возбуждено производство по данному делу;

3) согласно положениям настоящего Договора, а в случаях, не предусмотренных настоящим Договором, согласно законодательству Договаривающейся Стороны, на территории которой решение должно быть признано и исполнено, дело относится к исключительной компетенции её учреждений юстиции.

Статья 58
Мировое соглашене

Положения статей 51—57 настоящего Договора о судебных решениях применяются и к мировому соглашению, утвержденному судом.

Статья 59
Вывоз вещей и перевод денежных сумм

Положения настоящего Договора об исполнении решений не затрагивают законодательства Договаривающихся Сторон о переводе денежных сумм и о вывозе предметов, приобретенных в результате исполнения.

ЧАСТЬ ТРЕТЬЯ

ПРАВОВАЯ ПОМОЩЬ И ПРАВОВЫЕ ОТНОШЕНИЯ ПО УГОЛОВНЫМ ДЕЛАМ

Статья 60
Осуществление уголовного преследования

Каждая Договаривающаяся Сторона по запросу другой Договаривающейся Стороны может осуществлять в соответствии со своим законодательством уголовное преследование против своих граждан, подозреваемых в совершении преступлений на территории другой Договаривающейся Стороны.

Статья 61
Запрос об осуществлении уголовного преследования и необходимые документы

1. Запрос об осуществлении уголовного преследования направляется в письменном виде и должен содержать:

1) наименование запрашивающего учреждения юстиции;

2) наименование запрашиваемого учреждения юстиции, компетентного проводить расследование или судебное разбирательство;

3) описание деяния, в связи с которым направлен запрос об осуществлении уголовного судопроизводства, включая конкретное указание места и времени совершенного преступления;

4) изложение результатов расследования, обосновывающих подозрение в совершении преступления;

5) достаточно точная информация о личности, гражданстве и местожительстве подозреваемого;

6) сведения о размере ущерба, причиненного преступлением.

2. Запрос об осуществлении уголовного преследования должен сопровождаться:

1) текстом положения закона Договаривающейся Стороны, на основании которого данное деяние признается преступлением, а также при необходимости, текстами других законодательных норм, имеющих значение для расследования;

2) заявлениями потерпевших по уголовным делам, возбуждаемым по жалобе потерпевшего, и заявлениями о возмещении вреда;

3) материалами с доказательствами об уголовном преследовании, а также имеющейся у запрашивающейся Договаривающейся Стороны любой информацией, позволяющей установить личность подозреваемого, включая описание его внешности, фотографии и иные данные, идентифицирующие личность.

3. Запрос и прилагаемые документы сопровождаются заверенным переводом на язык запрашиваемой Договаривающейся Стороны или на русский язык.

Статья 62
Условие удовлетворения запроса

Запрос об осуществлении уголовного преследования может быть удовлетворен только в том случае, если деяние, в связи с которым направляется запрос, считалось бы преступлением, если бы оно было совершено на территории запрашиваемой Договаривающейся Стороны.

Статья 63
Невозможность осуществления уголовного преследования

Запрос об осуществлении уголовного преследования не выполняется, если в отношении лица, преследование которого требуется, на территории запрашиваемой Договаривающейся Стороны за то же преступление был вынесен приговор, вступивший в законную силу или иное окончательное решение по делу, о чем уведомляется запрашивающая Договаривающаяся Сторона. В таком случае учреждениями юстиции запрашивающей Договаривающейся Стороны уголовное дело не может быть возбуждено, а возбужденное ими дело подлежит прекращению.

ВЫДАЧА

Статья 64
Преступления, влекущие выдачу

1. Договаривающиеся Стороны взаимно обязуются в соответствии с положениями настоящего Договора по запросу выдать лиц, находящихся на их территории, для привлечения к уголовной ответственности или для приведения в исполнение приговора.

2. Выдача для привлечения к уголовной ответственности производится за такие деяния, которые по законам каждой из Договаривающихся Сторон являются преступлениями и за совершение которых предусматривается наказание в виде лишения свободы на срок не менее шести месяцев или другое более строгое наказание.

3. Выдача для приведения приговора в исполнение производится за такие деяния, которые по законам каждой из Договаривающихся Сторон являются наказуемыми и за совершение которых назначенно наказание в виде лишения свободы сроком не менее одного года.

4. Если запрос о выдаче касается нескольких отдельных преступлений, не все из которых соответствуют условиям, предусмотренным пунктом 2 настоящей статьи, то выдача требуемого лица может быть разрешена при условии, что если хотя бы одно из этих преступлений влечет за собой выдачу.

Статья 65
Отказ в выдаче

1. Выдача не производится, если:

1) лицо, в отношении которого направлен запрос о выдаче, является гражданином запрашиваемой Договаривающейся Стороны или лицом, которому в этом государстве предоставлено право убежища;

2) уголовное преследование в соответствии с законодательством обеих Договаривающихся Сторон возбуждается только по жалобе (заявлению, протесту) потерпевшего;

3) на момент получения запроса уголовное преследование в соответствии с законодательством запрашиваемой Договаривающейся Стороны не может быть возбуждено или приговор не может быть приведен в исполнение вследствие истечения срока давности или по иному законному основанию;

4) в отношении лица, о выдаче которого направлен запрос, на территории запрашиваемой Договаривающейся Стороны за то же преступление был вынесен приговор, вступивший в законную силу, или постановление о прекращении производства по делу.

2. В выдаче может быть отказано, если преступление, в связи с которым направлен запрос о выдаче, совершено на территории запрашиваемой Договаривающейся Стороны.

3. При отказе в выдаче запрашиваемая Договаривающаяся Сторона незамедлительно сообщает запрашивающей Договаривающейся Стороне основания отказа.

Статья 66
Отсрочка выдачи

Если лицо, в отношении которого направлен запрос о выдаче, привлечено к уголовной ответственности или отбывает наказание за другое преступление на территории запрашиваемой Договаривающейся Стороны, выдача может быть отсрочена до окончания уголовного преследования, отбытия наказания или освобождения по любому законному основанию.

Статья 67
Временная выдача

1. Если отсрочка выдачи, предусмотренная статьей 66 настоящего Договора, может повлечь за собой истечение срока давности уголовного

преследования или серьезно затруднит расследование преступления, по обоснованному ходатайству может быть произведена временная выдача при условии, что выданное лицо будет немедленно возвращено после проведения процессуальных действий, для которых оно было выдано.

2. Сроки временной выдачи лица совместно определяются Договаривающимися Сторонами, исходя из интересов осуществления правосудия и с учетом разрешенных законодательством Договаривающихся Сторон предельных сроков содержания под стражей.

Статья 68
Выдача по запросу нескольких государств

Если о выдаче одного и того же лица получены запросы от нескольких государств, то вопрос о том, какой из них подлежит удовлетворению, решает запрашиваемая Договаривающаяся Сторона.

Статья 69
Пределы уголовного преследования выданного лица

1. Без согласия запрашиваемой Договаривающейся Стороны выданное лицо не может быть привлечено к уголовной ответственности или подвергнуто наказанию за совершенное до его выдачи преступление, за которое оно не было выдано, в связи с преступлением иным, чем то, которое явилось основанием для выдачи.

2. Выданное лицо не может быть также выдано третьему государству без согласия запрашиваемой Договаривающейся Стороны.

3. Положения пункта 1 и 2 настоящей статьи не применяются, если выданное лицо не покинуло в течение 30 дней после окончания уголовного преследования, отбытия наказания или освобождения по любому законному основанию территорию запрашивающей Договаривающейся Стороны или если оно добровольно возвратилось туда уже после того, как оно ее покинуло. В этот срок не засчитывается время, в течение которого выданное лицо не могло покинуть территорию запрашивающей Договаривающейся Стороны по не зависящим от него обстоятельствам.

Статья 70
Запрос о выдаче

1. Запрос о выдаче должен быть составлен в письменной форме и содержать:

1) наименование запрашивающего учреждения;

2) текст закона запрашивающей Договаривающейся Стороны, на основании которого деяние признается преступлением;

3) фамилию и имя лица, в отношении которого направлен запрос о выдаче, сведения о его гражданстве, местожительстве или местопребывании и другие сведения о его личности, а также, по возможности, описание внешности этого лица, его фотографию и отпечатки пальцев рук;

4) указание о размере причиненного материального ущерба.

2. К запросу о выдаче для осуществления уголовного преследования должна быть приложена заверенная копия постановления о взятии под стражу с описанием фактических обстоятельств дела.

3. К запросу о выдаче для приведения приговора в исполнение должны быть приложены заверенная копия приговора со справкой о вступлении его в законную силу, на основании которого лицо осуждено.

Статья 71
Взятие под стражу для выдачи

1. Запрашиваемая Договаривающаяся Сторона рассматривает запрос о выдаче в соответствии с процедурой, предусмотренной своим законодательством, и безотлогательно сообщает о своем решении запрашивающей Договаривающейся Стороне.

2. По получении запроса о выдаче запрашиваемая Договаривающаяся Сторона в соответствии со своим законодательством принимает меры к взятию под стражу лица, в отношении которого направлен запрос о выдаче, за исключением случаев, когда в соответствии с положениями настоящего Договора выдача не допускается. О факте взятия под стражу этого лица безотлогательно информируется запрашивающаяся Договаривающаяся Сторона.

Статья 72
Дополнительные сведения

1. Запрашиваемая Договаривающаяся Сторона может затребовать дополнительные сведения, если запрос о выдаче не содержит необходимых данных, указанных в статье 70 настоящего Договора. Другая Договаривающаяся Сторона должна ответить на этот запрос в срок, не превышающий одного месяца; этот срок может быть продлен на 15 дней при наличии уважительных причин.

2. Если запрашивающая Договаривающаяся Сторона не представит в установленный срок дополнительных сведений, запрашиваемая Договаривающаяся Сторона может — освободить лицо, взятое под стражу согласно статье 71 настоящего Договора.

Статье 73
Взятие под стражу до получения запроса о выдаче

1. В случаях, не терпящих отлагательства, запрашиваемая Договаривающаяся Сторона может по ходатайству запрашивающей Договаривающейся Стороны взять лицо под стражу и до получения запроса о выдаче. В ходатайстве должны содержаться ссылка на постановление о взятии подстражу или на вступивший в законную силу приговор и указание на то, что запрос о выдаче будет выслан незамедлительно. Ходатайство может быть передано по почте, телеграфу, телексу, телефаксу или через Международную организацию уголовной полиции (Интерпол), или любым иным способом в письменной форме.

2. О взятии под стражу согласно пункту 1 настоящей статьи или о причинах, по которым указанное в пункте 1 настоящей статьи

ходатайство не было удовлетворено, следует незамедлительно уведомить другую Договаривающуюся Сторону.

3. Лицо, взятое под стражу согласно пункту 1 настоящей статьи, должно быть освобождено, если в течение месяца со дня получения уведомления о взятии под стражу от другой Договаривающейся Стороны не поступит запрос о выдаче.

4. Освобождение лица в соответствии с пунктом 3 настоящей статьи не препятствует повторному взятию под стражу с целью выдачи требуемого лица в случае последующего получения запроса о выдаче и подтверждающих документов.

5. Лицо может быть задержано без ходатайства, предусмотренного пунктом 1 настоящей статьи, если имеются предусмотренные законодательством запрашивающей Договаривающейся Стороны основания подозревать, что оно совершило на территории другой Договаривающейся Стороны преступление, влекущее выдачу.

Статья 74
Порядок выдачи

1. Запрашиваемая Договаривающаяся Сторона сообщает запрашивающей Договаривающейся Стороне о своем решении в отношении выдачи, информируя о месте и времени выдачи.

2. Если запрашивающая Договаривающаяся Сторона не примет лицо, подлежащее выдаче, в течение 15 дней после установленной даты выдачи, это лицо должно быть освобождено из-под стражи. По запросу запрашивающей Договаривающейся Стороны указанный срок может быть продлен, но не более чем на 15 дней. Выдача лица производится на территории запрашиваемой Договаривающейся Стороны.

3. Процедура передачи лица может включать составление протокола о передаче в двух экземплярах, подписываемого представителями учреждений юстиции обеих Договаривающихся Сторон. При необходимости полномочия представителей запрашивающей Договаривающейся Стороны на получение лица могут подтверждаться соответствующими документами предварительно согласованными между Договаривающимися Сторонами.

4. Если по независящим от нее обстоятельствам какое-либо из Договаривающихся Сторон не сможет передать или принять лицо, подлежащее выдаче, она незамедлительно уведомляет об этом другую Договаривающуюся Сторону. Договаривающиеся Стороны совместно определяют новый срок передачи лица, при этом применяются положения пункта 2 настоящей статьи.

Статья 75
Повторная выдача

Если выданное лицо до окончательного освобождения его на территории запрашивающей Договаривающейся Стороны от ответственности за преступление, в связи с которым оно было выдано, возвратится на территорию запрашиваемой Договаривающейся Стороны, то повторная выдача этого лица может быть осуществлена по запросу, без представления документов, предусмотренных статьей 70 настоящего Договора.

Статья 76
Передача вещественных доказательств

1. В той мере, в какой это позволяет законодательство запрашиваемой Договаривающейся Стороны, и с учетом прав третьих сторон, все имеющиеся вещественные доказательства преступления, влекущего выдачу лица, при наличии запроса передаются запрашивающей Договаривающейся Стороне. Эти вещественные доказательства передаются и в том случае, когда выдача лица вследствие его смерти или по другим причинам не может состояться.

2. Запрашиваемая Договаривающаяся Сторона может временно задержать передачу указанных в пункте 1 настоящей статьи вещественных доказательств, если они необходимы для производства по другому уголовному делу.

3. Права третьих лиц на переданные запрашивающей Договаривающейся Стороне вещественные доказательства сохраняются, если эти вещественные доказательства не являются объектом гражданского спора. После окончания производства по делу эти вещественные доказательства должны быть возвращены Договаривающейся Стороне, которая их передала.

Статья 77
Транзитная перевозка

1. Если лицо должно быть выдано одной Договаривающейся Стороне из третьего государства через территорию другой Договаривающейся Стороны, то Сторона, которая получает это лицо, запрашивает у другой Стороны разрешение на транзитную перевозку этого лица через ее территорию. Данное положение не применяется в случае использования воздушного транспорта, когда не планируется посадка на территории другой Договаривающейся Стороны. Договаривающиеся Стороны могут не разрешать транзитную перевозку лиц, выдача которых не допускается в соответствии с положениями настоящего Договора.

2. Запрос о разрешении транзитной перевозки оформляется и направляется в том же порядке, что и запрос о выдаче.

3. Компетентные учреждения юстиции Договаривающихся Сторон согласуют в каждом отдельном случае способ, маршрут и иные условия транзита.

4. Во время транзитной перевозки соответствующая Договаривающаяся Сторона обеспечивает содержание перевозимого лица под стражей и оказывает необходимую помощь представителям другой Договаривающейся Стороны, сопровождающим перевозимое лицо.

5. В случае незапланированной посадки воздушного судна, Договаривающаяся Сторона, над территорией которой осуществляется полет, может по просьбе представителей другой Договаривающейся Стороны, сопровождающих перевозимое лицо, содержать это лицо под стражей в течении 48 часов до получения запроса о транзитной

перевозки, представляемой в соответствии с пунктом 1 настоящей статьи.

6. Такой запрос может быть передан с помощью технических средств передачи текста, включая телеграф, телекс, телефакс, электронную почту.

7. Расходы, связанные с транзитной перевозкой, несет запрашивающая Договаривающаяся Сторона.

Статья 78
Присутствие представителей Договаривающихся Сторон

Представители одной из Договаривающихся Сторон могут с согласия другой Договаривающейся Стороны присутствовать при выполнении запросов об оказании правовой помощи по уголовным делам другой Договаривающейся Стороны.

Статья 79
Сведения о судимости

Договаривающиеся Стороны взаимно предоставляют по запросу сведения о судимости лиц, осужденных ранее их судами, если эти лица привлекаются к уголовной ответственности на территории запрашивающей Договаривающейся Стороны.

Статья 80
Сведения о результатах уголовного преследования

Договаривающиеся Стороны взаимно представляют сведения о результатах уголовного преследования лица, в отношении которого был направлен запрос о возбуждении уголовного преследования, а также выданного лица. По запросу высылается копия приговора, вступившего в законную силу, или иного окончательного решения.

Статья 81
Сведения о приговорах

Договаривающиеся Стороны будут ежегодно взаимно представлять сведения о вступивших в законную силу приговорах, вынесенных судами одной Договаривающейся Стороны в отношении граждан другой Договаривающейся Стороны.

ЧАСТЬ ЧЕТВЕРТАЯ

ЗАКЛЮЧИТЕЛЬНЫЕ ПОЛОЖЕНИЯ

Статья 82

Вступление в силу Договора

1. Настоящий Договор подлежит ратификации.

2. Настоящий Договор вступает в силу по истечении 30 дней после обмена ратификационными грамотами.

Статья 83
Срок действия Договора

1. Настоящий Договор будет действовать в течение пяти лет со дня вступления его в силу.

2. Срок действия настоящего Договора автоматически продлевается на последующие пятилетние периоды, если ни одна из Договаривающихся Сторон не денонсирует его, уведомив об этом нотой другую Договаривающуюся Сторону не позднее чем за шесть месяцев до даты истечения срока действия настоящего Договора.

Совершено в городе Ереване 15 сентября 2003 года в двух экземплярах, каждый на литовском, армянском и русском языках, причем все тексты имеют одинаковую силу.

В случаях возникновения разногласий по толкованию положений настоящего Договора, за основу будет приниматься текст на русском языке.

ЗА ЛИТОВСКУЮ РЕСПУБЛИКУ

ЗА РЕСПУБЛИКУ АРМЕНИЯ

[TRANSLATION - TRADUCTION]

TREATY BETWEEN THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE REPUBLIC OF ARMENIA ON LEGAL ASSISTANCE AND LEGAL RELATIONS IN CIVIL, FAMILY AND CRIMINAL MATTERS

The Republic of Lithuania and the Republic of Armenia, hereinafter the Contracting Parties,

Based on generally recognized norms of international law,

Proceeding from the goal of achieving equal legal protection of personal and property rights for nationals of both Contracting Parties, and

Attributing great significance to the development of legal cooperation in civil, family, and criminal matters,

Have agreed as follows:

PART I. GENERAL PROVISIONS

Article 1. Legal Protection

1. Nationals of both Contracting Parties and persons without nationality who are permanently residing on their territory (hereinafter nationals), shall enjoy on the territory of the other Contracting Party with respect to their personal and property rights the same legal protection that is enjoyed by nationals of the first Contracting Party.

2. Nationals of both Contracting Parties shall have free and unhindered access to the courts, the office of the public prosecutor, and other institutions of the other Contracting Party having jurisdiction in civil, family, and criminal cases (hereinafter judicial authorities), and may appear in court, present petitions, bring actions, and institute other proceedings under the same conditions as the nationals of the first Contracting Party.

3. The provisions of the present Treaty shall be applied accordingly to juridical persons that are constituted on the territory of the Contracting Parties in accordance with their domestic law, as well as to other organizations having procedural legal capacity.

Article 2. Legal Assistance

1. The judicial authorities of the Contracting Parties shall provide one another with legal assistance in civil, family, and criminal cases in accordance with the provisions of this Treaty.

2. The judicial authorities shall also provide legal assistance to other authorities in the cases mentioned in paragraph 1 of this article.

3. Other authorities of the Contracting Parties in cases referred to in paragraph 1 of this article shall transmit requests for legal assistance through the appropriate judicial authorities.

Article 3. Scope of legal assistance

Legal assistance shall encompass the execution of proceedings provided for under the law of the requested Contracting Party, including the questioning of parties, suspects, defendants, witnesses, and experts, the conduct of expert examinations and searches, the transfer of physical evidence, the institution of criminal proceedings, the extradition of persons who committed offenses, the recognition and enforcement of judgments in civil cases, the service and transmission of documents, and the provision, at the request of the other Contracting Party, of information on previous convictions of accused persons.

Article 4. Method of communication

In rendering legal assistance, the authorities of the Contracting Parties shall communicate with each other through the Ministry of Justice of the Republic of Armenia, for civil and family cases, and the public prosecutor's office of the Republic of Armenia, for judicial proceedings, and both the Ministry of Justice and the public prosecutor's office of the Republic of Lithuania, for criminal cases.

Article 5. Language

1. Requests for legal assistance shall be drawn up in the language of the requesting Contracting Party, and attached thereto shall be a certified copy of a translation in the language of the other Contracting Party or in the Russian language.

2. The translation shall be certified by an official translator, a Notary Public, an official of the requesting authority, a diplomatic representative, or a consular authority of the requesting Contracting Party.

Article 6. Ascertaining addresses and other information

1. The judicial authorities of the Contracting Parties shall upon request mutually render assistance to each other in accordance with their domestic law in ascertaining the addresses of persons residing on the territory of the Contracting Parties, provided this is necessary for securing the rights of nationals. In this context, the requesting judicial authority shall communicate the information in its possession that may be of assistance in ascertaining the addresses of the persons indicated in said request.

2. The judicial authorities of the Contracting Parties shall render each other assistance in ascertaining the civil status, place of work or of birth, occupation, and income of persons residing on the territory of the requested Contracting Party in regard to whom property claims in civil, family, and criminal cases have been filed with the judicial authorities of the requesting Contracting Party.

Article 7. Form of a request for legal assistance

1. A request for legal assistance shall be prepared in writing, and must contain the following:

1) the title of the requesting authority;

2) the title of the requested authority;

3) the title of the case in respect of which legal assistance is applied for;

4) the first and last names of the parties, witnesses, suspects, accused persons, defendants, or convicted persons, their nationality, occupation, and domicile or residence, and for juridical persons, their title, juridical address, and/or domicile;

5) the first and last names, and addresses of representatives and authorized agents;

6) the nature and purposes of the request, a description of the requested assistance, and for criminal cases a description of the factual circumstances of the offense as well as its juridical description.

2. If necessary, the request shall be accompanied by duly certified copies of documents and extracts from them which may facilitate the execution of the request or which may be necessary for carrying out the procedures called for by prosecutors or courts.

3. The request must be signed by the appropriate official and authenticated by the official seal of the requesting judicial authority.

Article 8. Procedure for execution

1. In executing a request for judicial legal assistance, the requested judicial authority shall follow the law of its own State. However, upon the request of the requesting judicial authority, it may employ the judicial procedures of the requesting Contracting Party, provided such procedures do not conflict with the law of the requested judicial authority.

2. If the requested judicial authority is not competent to carry out the request, it shall transmit said request to the competent judicial authority and shall notify the requesting authority accordingly.

3. Upon the request of the requesting judicial authority, the requested judicial authority shall in due time inform the former and any interested parties regarding the time and place of the execution of the request for legal assistance, so that they may be present at the execution of the request, provided that such is permitted by the law of the requested Contracting Party.

4. After the requested judicial authority has executed the request, it shall transmit documents to the requesting authority, even if legal assistance was not able to be afforded, in which case it shall return the request, informing the other Party regarding the circumstances that prevented its execution.

Article 9. Procedure for serving documents

1. The requested judicial authority shall serve documents in accordance with the law in effect in its State, provided the documents to be served are drawn up in its language or are accompanied by a certified translation. In cases where documents are not drawn up in the language of the requested Contracting Party and are not accompanied by a translation, they shall be served to the addressee if he is willing to accept them.

2. Requests for the service of documents must indicate the exact address of the addressee and the title of the document to be served. If the address indicated in the request is incomplete or inaccurate, the requested authority shall take steps to determine the exact address, in accordance with the law of its State.

Article 10. Confirmation of service of documents

Service of documents shall be confirmed in accordance with the law in effect on the territory of the requested Contracting Party. Such confirmation shall contain particulars of the time and place of service and the person to whom the document has been served.

Article 11. Service of documents and interrogation of nationals through the intermediary of diplomatic missions or consular authorities

The Contracting Parties shall have the right to serve documents on and interrogate their own nationals residing on the territory of the other Contracting Party through the intermediary of their diplomatic missions or consular authorities. No compulsion may be used in such service.

Article 12. Issuing summonses to witnesses, injured parties, civil plaintiffs and defendants, their representatives, or experts

1. If, during the preliminary investigation or judicial proceedings on the territory of one Contracting Party, the need arises for the personal appearance of witnesses, injured parties, civil litigants and/or defendants, their representatives, or experts, who are on the territory of the other Contracting Party, it shall be necessary to request the appropriate judicial authority of that Contracting Party to serve a summons.

2. In the event that a person summoned for judicial examination should not appear, the Contracting Parties shall not have the right to carry out procedural or other measures of compulsion.

3. The persons mentioned in paragraph 1 of the present article, who regardless of their nationality have of their own accord appeared in response to a summons before the relevant judicial authority of the other Contracting Party, shall not be held criminally or administratively liable, detained, or punished on the territory of that Contracting Party in connection with any acts committed before they crossed the State border. Such persons shall also not be held criminally or administratively liable, detained, or punished in connection with their evidence or conclusions in their capacity as experts or in connection with the acts under investigation.

4. The privileges mentioned in paragraph 3 of this article shall not be extended to persons mentioned in paragraph 1 of this article if they fail to leave the territory of the requesting Contracting Party within 15 days from the time they are informed that their presence is not required. This period shall not be deemed to include any period of time during which

said persons may be unable to leave the territory of the requesting Contracting Party owing to circumstances beyond their control.

5. Witnesses and experts who have appeared in response to a summons on the territory of the other Contracting Party shall be entitled to reimbursement by the authority issuing the summons for expenses connected with travel and subsistence abroad, as well as compensation for salary lost during their absence from work. In addition, experts shall be entitled to remuneration for carrying out expert examinations. The summons must indicate what payments the persons summoned are entitled to receive. At their request, the Contracting Party that issued the summons shall pay an advance to cover the relevant expenses.

Article 13. Validity of documents

1. Documents drawn up on the territory of either Contracting Party or attested to by the appropriate authority or by an official with special authority within the limits of their competence, and being prepared in due form and authenticated by a seal, shall be accepted on the territory of the other Contracting Party without any other authentication.

2. Documents which are considered official documents on the territory of either Contracting Party shall have the evidential value of official documents on the territory of the other Contracting Party.

Article 14. Costs associated with providing legal assistance

The requested Contracting Party shall not require reimbursement for expenses for providing legal assistance, with the exception of drawing up expert reports and carrying out transit conveyance.

Article 15. Provision of information

The Ministries of Justice and the offices of the public prosecutor of the Contracting Parties upon request shall provide each other with information regarding the law that is or was in effect in their respective States and regarding questions concerning its application by the judicial authorities.

Article 16. Legal protection without charge

Nationals of one Contracting Party, in the courts and other judicial authorities of the other Contracting Party, shall receive free legal assistance, and free court proceedings shall be provided, under the same conditions and with the same privileges that are accorded to their own nationals.

Article 17. Transmittal of documents on civil status and other documents

1. The Contracting Parties shall be required upon request to send each other, untranslated and without charge, evidence of registration of civil acts and other documents (regard-

ing education, work, etc.), which concern the personal rights and property interests of nationals of the other Contracting Party.

2. The documents mentioned in paragraph 1 of the present article may be transmitted by the judicial authorities of the Contracting Parties, untranslated and free of charge, directly to the interested persons residing on the territory of the other Contracting Party, upon their request.

Article 18. Refusal to provide legal assistance

1. The judicial authorities of the Contracting Parties may refuse totally or partly to fulfill a request for legal assistance, if such fulfillment may involve violations of human rights, may injure the sovereignty or the security of the State, or may violate the law of the requested Contracting Party.

2. In the event a decision is taken to refuse to fulfill a request of this type, the judicial authorities of the Contracting Parties shall communicate same without delay in writing, indicating the reasons for the refusal.

PART II. LEGAL ASSISTANCE AND LEGAL RELATIONS IN CIVIL AND FAMILY CASES

Article 19. Exemption from legal costs

Nationals of one Contracting Party on the territory of the other Contracting Party shall be exempted from the payment of legal costs under the same conditions and to the same extent as nationals of the other Contracting Party.

Article 20. Issuance of documents on personal, family, and property status

1. Documents relating to personal, family, and property status that are required for exemption from the payment of legal costs shall be issued by the competent authority of the Contracting Party on whose territory the applicant is domiciled or resident.

2. If the applicant is neither domiciled nor resident on the territory of the Contracting Parties, a document that is issued or authenticated by the diplomatic mission or consular authority of that State shall be sufficient.

3. The court ruling on an application for exemption from payment of legal costs may request additional information from the authority that issued the document.

Article 21. Competence of courts

1. Save as otherwise provided in this Treaty, the courts of each Contracting Party shall be competent in civil and criminal cases, if the defendant is resident on its territory. The courts shall be competent in litigation against juridical persons and organizations having procedural competence if an administrative organ, mission, or branch of the juridical person is situated on the territory of that Contracting Party.

2. The courts of the Contracting Parties shall institute legal proceedings in other cases, provided that there is written agreement to this effect between the litigants. If such agreement exists, the court shall, at the defendant's request, terminate proceedings in the case, provided that the request is made prior to the submission of objections regarding the substance of the litigation. The exclusive jurisdiction of the courts may not be altered by an agreement between the litigants.

3. If the proceedings are instituted in the same case between the same litigants in the same legal dispute and on the same grounds in the courts of the two Contracting Parties having jurisdiction under this Treaty, the court which instituted the proceedings later shall terminate the proceedings.

Article 22. Legal capacity or competence

1. The legal capacity or competence of a physical person shall be determined by the law of the Contracting Party of which the person is a national.

2. The legal capacity of a juridical person shall be determined by the law of the Contracting Party on whose territory it was established.

Article 23. Restriction of legal competence or declaration of legal incompetence, restoration of legal competence

1. For the purpose of restricting a person's legal competence or declaring him legally incompetent, with the exception of cases mentioned in paragraphs 2 and 3 of this article, the court of the Contracting Party of which the person is a national shall be competent.

2. In the event that a court of one of the Contracting Parties should learn of reasons to restrict the legal competence of, or declare legally incompetent, a person residing on its territory who is a national of the other Contracting Party, it shall so inform a court of the Contracting Party of which said person is a national.

3. If a court of the Contracting Party which has been informed regarding the basis for limiting legal competence or declaring legally incompetent does not handle the case within three months or does not communicate its opinion, the case regarding limiting legal competence or declaring legally incompetent shall be handled by the court of the Contracting Party on whose territory said national is domiciled. A decision regarding the restriction of legal competence or the declaration of legal incompetence shall be transmitted to the competent court of the Contracting Party of which said person is a national.

4. The provisions of paragraphs 1-3 of the present article shall be applied accordingly to the restoration of legal competence.

5. In urgent cases as mentioned in paragraphs 2 and 3 of the present article, measures necessary for the protection of said person or his property may be taken independently by the court of the Contracting Party on whose territory said person is resident. Decisions taken in connection with such measures shall be transmitted to the court of the Contracting Party of which said person is a national. These decisions may be revoked if the court of this Contracting Party proposes a different course.

6. Cases of limiting legal competence or declaring legal incompetence shall be handled by the courts of each of the Contracting Parties with the participation of the public prosecutor, provided that such is stipulated by their domestic law.

Article 24. Declaration of persons as missing or dead, and establishment of the fact of death

1. In cases regarding declarations of missing persons or of death, or of establishing the fact of death, the authorities shall be competent of the Contracting Party of which the person was a national at the time when he was last known to be alive.

2. The authorities of one Contracting Party may declare a national of the other Contracting Party as missing or dead, or establish the fact of his death, upon the request of persons resident on its territory, provided that their rights and interests are governed by the law of the latter Contracting Party.

3. In the cases referred to in paragraphs 1 and 2 of this article, the authorities of each Contracting Party shall apply the law of its own State.

Article 25. Contract of marriage

1. The conditions for the contracting of marriage shall be determined for each of the persons contracting marriage by the law of the Contracting Party of which he or she is a national. In addition, the requirements of the law of the Contracting Party on whose territory the marriage is contracted must be complied with in respect to impediments to the contract of marriage.

2. The form of the marriage contract shall be determined by the law of the Contracting Party on whose territory the marriage is contracted.

Article 26. Personal and property relations between spouses

1. The personal and property relations between spouses shall be determined by the law of the Contracting Party on whose territory they have joint residence.

2. If one spouse is resident on the territory of one Contracting Party and the other is resident on the territory of the other Contracting Party, and both spouses have the same nationality, their personal and property relations shall be determined by the law of the Contracting Party of which they are nationals.

3. If one of the spouses is a national of one Contracting Party, and the other is a national of the other Contracting Party, and one of them is resident on the territory of one and the other on the territory of the other Contracting Party, their personal and property relations shall be determined by the law of the Contracting Party on whose territory they had their most recent joint residence.

4. If the persons mentioned in paragraph 3 of the present article do not have joint residence on the territories of the Contracting Parties, the law shall be applied of the Contracting Party whose authority is handling the case.

Article 27. Dissolution and annulment of marriage

1. In cases of dissolution of marriage, the law shall apply and the authorities shall be competent of the Contracting Party of which the spouses were nationals at the moment the petition was filed. If the spouses are domiciled on the territory of the other Contracting Party, jurisdiction shall also be exercised by the authorities of that Contracting Party.

2. If, at the time the petition for dissolution of marriage is filed, one spouse is a national of one Contracting Party and the other is a national of the other Contracting Party, and one of them is resident on the territory of one while the other is resident on the territory of the other Contracting Party, then the authorities of both Contracting Parties shall be competent. In this case, each authority shall apply the law of its own State.

3. In cases of the annulment of marriage, the law shall be applied of a Contracting Party which was applied in contracting the marriage in accordance with article 25 of this Treaty. The jurisdiction of the courts shall be defined accordingly on the basis of paragraphs 1 and 2 of the present article.

LEGAL RELATIONS BETWEEN PARENTS AND CHILDREN

Article 28. Establishing and contesting the paternity or the birth of a child

Cases regarding establishing or contesting paternity or establishing that a child is the issue of a particular marriage shall be decided in accordance with the law of the Contracting Party of which the child is a national by birth.

Article 29. Legal relations between parents and children

1. Legal relations between parents and children shall be determined by the law of the Contracting Party on whose territory they have a common domicile.

2. If the domicile either of parents or of children is situated on the territory of the other Contracting Party, then the legal relations between them shall be determined by the law of the Contracting Party of which the child is a national.

Article 30. Child born out of wedlock

The legal relations between a child born out of wedlock and its mother or father shall be determined by the law of the Contracting Party of which the child is a national.

Article 31. Courts' jurisdictions

1. In accordance with the legal relations indicated in articles 28-30 of the present Treaty, jurisdiction shall be exercised in accordance with the Contracting Party whose law is applicable in such cases.

2. If the plaintiff and the respondent are both resident on the territory of one Contracting Party, then regarding the legal relations between them, jurisdiction shall also be exer-

cised by the courts of the Contracting Party in conformity with the provisions of articles 28-30 of the present Treaty.

ADOPTION

Article 32. Adoption and its revocation

1. In cases of adoption, the law shall be applied of the Contracting Party of which the adopted person is a national.

2. If a child is adopted by spouses, one of which is a national of one Contracting Party and the other a national of the other Contracting Party, the adoption must conform to the requirements of the law in effect on the territory of both Contracting Parties.

3. If the child is a national of one Contracting Party, and the adopter is a national of the other Contracting Party, then in cases of adoption or its revocation, it shall be necessary to obtain the agreement of the child, provided such is required by the law of the Contracting Party of which the child is a national, of his legal representative, and of the competent state organ of that Contracting Party.

Article 33. Jurisdiction

For the purpose of executing decisions concerning adoption, jurisdiction shall be exercised by the judicial authority of the Contracting Party of which the adopted person is a national; and in a case as specified in paragraph 2 article 32 of this Treaty, jurisdiction shall be exercised by the Contracting Party on the territory of which the spouses have or had their most recent common domicile or residence.

GUARDIANSHIP AND CUSTODIANSHIP

Article 34. Jurisdiction of authorities

1. In executing decisions regarding the guardianship and custodianship of nationals of the Contracting Parties, provided the present Treaty does not stipulate otherwise, jurisdiction shall be exercised by the authority responsible for guardianship and custodianship of the Contracting Party of which the prospective ward is a national. In these cases, the law of that Contracting Party shall be applied.

2. The legal relations between a guardian or a custodian and the ward under guardianship or custodianship shall be determined by the law of the Contracting Party under whose authority for guardianship and custodianship the guardian or custodian was appointed.

Article 35. Procedure for taking measures regarding guardianship and custodianship

1. If it should be necessary to take measures regarding guardianship and custodianship in the interests of a national of one Contracting Party, whose permanent domicile, residence, or property is situated on the territory of the other Contracting Party, the authority

of the latter Contracting Party shall without delay so inform the authority that has jurisdiction in accordance with article 34 of the present Treaty.

2. In urgent cases, the authority of the other Contracting Party may itself take the necessary temporary measures in accordance with its law. In this regard, it shall be obliged without delay to so notify the authority having jurisdiction in accordance with article 34 of the present Treaty. The aforesaid measures shall remain in force until the authority indicated in article 34 of the present Treaty decides otherwise.

Article 36. Urgent measures

1. In the event that measures with regard to guardianship and custodianship are necessary in the interests of the ward or the person under custodianship, whose domicile, residence, or property is situated on the territory of the other Contracting Party, the authority of that Contracting Party charged with guardianship and custodianship shall without delay inform the authority charged with guardianship and custodianship of the Contracting Party that has jurisdiction in accordance with article 34 of the present Treaty.

2. In situations requiring urgency, the authority charged with guardianship and custodianship of the other Contracting Party may itself take the necessary measures, but it shall be obligated without delay to inform the agency charged with guardianship and custodianship and having jurisdiction in accordance with article 34 of the present Treaty regarding the preliminary measures that have been taken. The measures taken shall remain in effect until said authority decides otherwise.

Article 37. Transfer of guardianship and custodianship

1. The authority responsible for guardianship and custodianship with jurisdiction in accordance with paragraph 1 of article 34 of the present Treaty may transfer guardianship or custodianship to the appropriate authorities of the other Contracting Party, provided that the domicile, residence, or property of the ward or the person under custodianship is situated on the territory of that Contracting Party.

Said transfer shall be effective only if the requested authority agrees to accept guardianship or custodianship and so informs the requesting authority.

2. The authority that has taken guardianship or custodianship in accordance with paragraph 1 of the present article shall implement same in accordance with the law of its State. However, it may not execute a decision regarding questions having to do with the personal status of the person under custodianship or guardianship, although it may permit the contracting of a marriage that is mandated by the law of the Contracting Party of which said person is a national.

PROPERTY RELATIONS OF LAW

Article 38. Right of ownership

1. The right to own immovable property shall be determined by the law of the Contracting Party on whose territory said immovable property is situated.

2. The right to own means of transport which are subject to entry in the State registers shall be determined by the law of the Contracting Party on whose territory the authority which registered the means of transport is situated.

3. The commencement or termination of the right of ownership or any other material right to property shall be determined by the law of the Contracting Party on whose territory the property was situated when the action or other circumstances took place which became the basis for the commencement or termination of such rights. The commencement or termination of the right of ownership or any other material right to property which is the subject of a contract shall be determined by the law of the place where the agreement became effective, except as otherwise provided in the agreement between the Parties.

Article 39. Form of contracts

1. The form of a contract shall be determined by the law of the place where the contract was concluded.

2. The form of a contract relating to immovable property and to the rights to such property shall be determined by the law of the Contracting Party on whose territory such property is situated.

Article 40. Compensation for damage

1. Liability for damage, with the exception of liability arising from treaties and other lawful acts, shall be determined by the law of the Contracting Party on whose territory the act or other circumstance serving as the basis for the claim for damages took place.

2. If the plaintiff or the respondent is a national of said Contracting Party, the law of this Contracting Party shall be applied.

3. In the cases specified in paragraphs 1 and 2 of this article, jurisdiction shall be exercised by the court of the Contracting Party on whose territory the act or other circumstance serving as the basis for the claim for damages took place. The injured party may also bring an action in a court of the Contracting Party on whose territory the defendant is domiciled.

Article 41. Statute of limitations

Questions of the statute of limitations shall be determined according to the law that is applied for regulating similar legal relations.

INHERITANCE

Article 42. Principle of equality

Nationals of each Contracting Party may on the territory of the other Contracting Party inherit property or rights, through law or through a will, under the same conditions and to the same extent as nationals of that Contracting Party.

Article 43. Law of succession

1. Succession to movable property shall be governed by the law of the Contracting Party on whose territory the testator had his last domicile.

2. Succession to immovable property shall be governed by the law of the Contracting Party on whose territory the property is situated.

Article 44. Escheat

If according to the law of the Contracting Party that is applied in cases of inheritance, the successor is the State, then a movable estate shall be transferred to the State of which the testator was a national at the moment of death, and an immovable estate shall be transferred to the property of the State on whose territory it is situated.

Article 45. Last will and testament

The competence of the person to draw up and alter a will, and the form of a will and its revocation shall be determined by the law of the Contracting Party where the testator was domiciled at the time of drawing up the will. However, a will or its revocation may not be declared invalid for reasons of form if said form satisfies the requirements of law of the place where the will was drawn up or revoked.

Article 46. Jurisdiction in cases of succession

1. Proceedings in cases of succession to movable property, with the exception of the cases specified in paragraph 2 of this article, shall be conducted by the authorities of the Contracting Party on whose territory the movable estate is situated.

2. If the entire movable estate is on the territory of a Contracting Party where the testator did not have his last domicile, proceedings relating to succession, upon petition by an heir or a legatee, and subject to the consent of all heirs, shall be conducted by the authorities of that Contracting Party.

3. Proceedings in cases of succession to immovable property shall be conducted by the authorities of the Contracting Party on whose territory such property is situated.

4. The provisions of this article shall also apply mutatis mutandis to disputes arising in connection with succession.

Article 47. Measures for the protection of an estate

1. The authorities of one Contracting Party in accordance with its law shall take measures that are necessary for protecting inherited property that is situated on its territory which has been bequeathed by a national of the other Contracting Party.

2. The authorities responsible for taking measures to protect an estate upon the death of a national of the other Contracting Party shall be obliged to immediately inform the diplomatic mission or consular authority of that Contracting Party of the death of the testator, of any persons who have asserted their rights with respect to the estate, of any circumstances known to them concerning persons with a claim to the estate, of their whereabouts, of the existence of a will, of the size and value of the estate, and of any measures that have been taken to protect the estate.

3. The movable estate and the papers of the deceased shall be delivered to the diplomatic mission or consular authority, upon request.

Article 48. Rights of the diplomatic mission and consular authority

The diplomatic mission or consular authority of one Contracting Party shall be entitled, without authorization, to represent the interests of the nationals of that Contracting Party before the authorities of the other Contracting Party in succession proceedings where such nationals are not able to defend their own rights and interests and have not appointed a representative because they are not present or for other valid reasons.

Article 49. Special rules

If a national of one Contracting Party dies during a trip on the territory of the other Contracting Party, where he did not have a domicile, any money and personal effects on his person shall be delivered to the diplomatic mission or consular authority of the Contracting Party of which the deceased was a national.

Article 50. Delivery of an estate

1. If a movable estate or monies earned from the sale of a movable or an immovable estate shall upon the conclusion of the succession proceedings be subject to being transferred to heirs whose domicile or residence is situated on the territory of the other Contracting Party, the estate or the earned monies shall be delivered to the diplomatic mission or consular authority of that Contracting Party.

2. The authority having jurisdiction in succession cases shall make arrangements for the delivery of the estate to the diplomatic mission or consular authority.

3. Such an estate may be delivered to the heirs, provided that:

1) all claims of the deceased's creditors presented within the time prescribed by the law of the Contracting Party where the estate is situated have been paid or secured;

2) all estate duties have been paid or secured;

3) in cases stipulated by the law of the Contracting Parties, the competent authorities have approved the export of the estate.

4. Monies shall be transported in accordance with the law in force on the territory of each Contracting Party.

Recognition and enforcement of judgments

Article 51. Recognition and enforcement of judgments in civil and family cases, and judgments relating to damages in criminal cases

1. The Contracting Parties shall mutually recognize and execute the enforceable judgments of judicial authorities in civil and family cases, as well as judgments for damages caused by criminal acts.

2. On the territory of the Contracting Parties, and without special proceedings, judgments that by their nature do not require enforcement shall be recognized that are issued by authorities charged with custodianship and guardianship, as well as other judicial authorities in civil and family cases.

Consideration of petitions for authorization of enforcement of judgments

Article 52. Courts' jurisdictions

1. Petitions for authorization of enforcement shall be considered by the courts of the Contracting Party on whose territory the judgment is to be enforced.

2. Petitions for authorization of enforcement shall be made to the court that rendered judgment in the case in the first instance. Such petition shall be transmitted by said court to the court of the Contracting Party having jurisdiction in decisions regarding such petitions.

Article 53. Petitions

Petitions for authorization of enforcement must be accompanied by the following:

1) a copy of the judgment, certified by the court;

2) an official document regarding the enforceability of the judgment, if the text of the judgment itself does not indicate this;

3) a document showing that the respondent, who did not participate in the proceedings, was served at least once, in due time and in proper form, with a summons to appear in court;

4) a certified translation of the petition and of documents indicated in paragraphs 1 and 2 of the present article in accordance with paragraph 2 of article 5 of the present Treaty.

Article 54. Doubts regarding the issuance of authorization of enforcement

If a court has doubts regarding issuing an authorization of enforcement, it may request the person who filed the petition for enforcement of the judgment to provide clarification,

it may interrogate the debtor concerning the petition, and, if necessary, it may request the court that rendered the judgment to furnish additional information.

PROCEDURE TO ENFORCE JUDGMENTS

Article 55. Enforcement procedure

The enforcement procedure shall be governed by the law of the Contracting Party on whose territory the judgment is to be enforced.

Article 56. Legal costs

With respect to the legal costs of enforcement, the applicable law shall be that of the Contracting Party on whose territory the judgment is to be enforced.

Article 57. Refusal of recognition and enforcement of judgments

Recognition and enforcement of a judgment may be refused:

1) if the petitioner or the respondent did not participate in the proceedings because neither he nor his representative was served in due time and proper form with the summons to appear in court;

2) if a final judgment was rendered and enforced previously in an action between the same litigants in relation to the same legal dispute on the territory of the Contracting Party in which the judgment is to be recognized and enforced, or if proceedings in the case in question were instituted previously by an authority of the latter Contracting Party;

3) if the authorities of the latter Contracting Party have exclusive jurisdiction to render judgment in the case, in accordance with the provisions of this Treaty or, in cases not covered by this Treaty, in accordance with the law of the Contracting Party on whose territory the judgment is to be recognized and enforced.

Article 58. Amicable agreements

The provisions of articles 51-57 of the present Treaty relating to court judgments shall also apply to amicable agreements confirmed by a court.

Article 59. Export of articles and transfer of funds

The provisions of the present Treaty regarding the enforcement of judgments shall not affect the laws of the Contracting Parties regarding the transfer of funds and regarding the export of objects obtained as a result of enforcement.

PART III. LEGAL ASSISTANCE AND LEGAL RELATIONS IN CRIMINAL CASES

Article 60. Instituting criminal proceedings

Each Contracting Party upon the request of the other Contracting Party may in accordance with its domestic law institute criminal proceedings against its nationals suspected of committing crimes on the territory of the other Contracting Party.

Article 61. Requests for instituting criminal proceedings and necessary documents

1. A request to institute criminal proceedings shall be filed in writing and must contain:

1) the title of the requesting judicial authority;

2) the title of the requested judicial authority having jurisdiction to conduct the investigation or the judicial proceedings;

3) a description of the act based on which the request was filed to institute criminal proceedings, including a specific indication of time and place of the criminal acts;

4) a statement of the results of the investigation providing a basis for the suspicion that a crime was committed;

5) sufficiently precise information regarding the identity, nationality, and domicile or residence of the person under investigation;

6) information on the scope of the damages caused by the criminal act.

2. A request to institute criminal proceedings must be accompanied by:

1) the text of the provisions of the law of the Contracting Party based on which the act in question is considered to be a crime, and, if necessary, the texts of other legal norms relevant to the investigation;

2) any statements of the victims in criminal cases instituted upon the complaint of the victim, and any statements regarding damages;

3) materials containing evidence in the criminal investigation as well as any information available to the requesting Contracting Party which might permit the establishment of the identity of the suspect, including descriptions of appearance and photographs, and other information establishing identity.

3. The request and any attached documents shall be accompanied by a certified translation in the language of the requested Contracting Party or in Russian.

Article 62. Conditions for granting requests

A request to institute criminal proceedings may be granted only if the action in relation to which the request has been filed is considered a criminal act and if it was committed on the territory of the requested Contracting Party.

Article 63. Impossibility of instituting criminal proceedings

A request to institute criminal proceedings shall not be executed if, with regard to the person who is the subject of the investigation, on the territory of the requested Contracting Party an enforceable judgment or another final judgment in the case has been rendered for the same crime, with regard to which the requesting Contracting Party shall provide information. In such a case, the judicial authorities of the requesting Contracting Party may not institute a criminal case, and any case so instituted is subject to termination.

EXTRADITION

Article 64. Criminal acts subject to extradition

1. The Contracting Parties in accordance with the provisions of the present Treaty shall be mutually obliged upon request to extradite persons located on their territory for the purposes of instituting criminal proceedings or enforcing a sentence.

2. Extradition for the purpose of instituting criminal proceedings shall be carried out for actions that are criminal acts in accordance with the laws of each of the Contracting Parties, for the commission of which punishments are stipulated in the form of a loss of freedom for a period of not less than six months, or other heavier penalties.

3. Extradition for the purpose of enforcing a sentence shall be instituted for such acts that are punishable under the laws of each of the Contracting Parties, for the commission of which a punishment is stipulated in the form of a loss of freedom for a period of not less than one year.

4. If a request for extradition concerns several separate criminal acts, not all of which meet the conditions as set out in paragraph 2 of the present article, then the extradition of the person in question may be granted, provided that at least one of said criminal acts is subject to extradition.

Article 65. Refusal of extradition

1. Extradition shall not be carried out if:

1) the person with regard to whom the request for extradition was filed is a national of the requested Contracting Party or is a person who has been granted refugee rights by said State;

2) a criminal prosecution in accordance with the law of both Contracting Parties has been initiated only through a complaint (petition, protest) of the victim;

3) at the moment the request is received, the criminal prosecution in accordance with the law of the requested Contracting Party may not be initiated or the judgment may not be executed due to the fact that the statute of limitations had run out or for other legal reasons;

4) in regard to the person for whose extradition a request was submitted, on the territory of the requested Contracting Party for the same criminal act an enforceable judgment was rendered or a motion filed to dismiss the proceedings in the case.

2. Extradition may be refused if the criminal act in connection with which the extradition request was made was committed on the territory of the requested Contracting Party.

3. In the event of refusing extradition, the requested Contracting Party shall without delay inform the requesting Contracting Party of the reasons for the refusal.

Article 66. Postponement of extradition

If a person in relation to whom a request for extradition has been filed is being prosecuted or is serving a sentence for another offense on the territory of the requested Contracting Party, the extradition may be postponed until the conclusion of the criminal proceedings, the serving of the sentence, or release for any legal reasons.

Article 67. Temporary extradition

1. If the postponement of extradition as stipulated in article 66 of the present Treaty may result in the expiration of the statute of limitations in the criminal proceedings or may seriously prejudice the investigation of the offense, a temporary extradition may be accomplished on the basis of a valid petition, under the condition that the extradited person be returned without delay after the completion of the proceedings for which he was extradited.

2. The periods for the temporary extradition of a person shall be determined jointly by the Contracting Parties, assuming the interests of the administration of justice and taking into account the maximum periods for being held in detention as permitted by the law of the Contracting Parties.

Article 68. Extradition upon request of several States

In the event that petitions are received from more than one State for the extradition of the same person, the requested Contracting Party shall decide which of them should be granted.

Article 69. Limits to the criminal prosecution of extradited persons

1. Without the consent of the requested Contracting Party, an extradited person may not be criminally prosecuted in connection with an offense other than that for which there was a basis for extradition, or punished for an offense committed before his extradition and for which he was not extradited.

2. The extradited person may not be extradited to a third State without the consent of the requested Contracting Party.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 of the present article shall not be applicable if the extradited person fails to leave the territory of the requesting Contracting Party within 30 days from the completion of the criminal investigation, the serving of the punishment, or release for any legal reasons, or if he returned there of his own free will after leaving same. Said time period shall not be considered to include any time during which the extra-

dited person was not able to leave the territory of the requesting Contracting Party due to circumstances beyond his control.

Article 70. Request for extradition

1. A request for extradition must be drawn up in writing and must contain:

1) the title of the requesting authority;

2) the text of the law of the requesting Contracting Party on the basis of which the act is considered a criminal offense;

3) the last name and first name of the person regarding whom the request for extradition was submitted, information regarding his nationality, domicile or residence, and other information on his identity, including, if possible, a description of the appearance of said person, a photograph, and fingerprints; and

4) indication of the scope of material damages caused.

2. A request for extradition for purposes of instituting criminal proceedings must be accompanied by a certified copy of the order to detain, along with a description of the factual circumstances of the case.

3. A request for extradition for purposes of enforcing a judgment must be accompanied by a certified copy of the judgment with a certificate of enforceability, on the basis of which the person was convicted.

Article 71. Detaining for purposes of extradition

1. The requested Contracting Party shall consider a request for extradition in accordance with the procedure set out in its law, and shall inform the requesting Contracting Party of its decision without delay.

2. Upon receipt of the request for extradition, the requested Contracting Party in accordance with its law shall take measures to detain the person in regard to whom the request for extradition was issued, excluding such cases in which extradition is not permitted in accordance with the provisions of the present Treaty. The requesting Contracting Party shall be informed regarding the fact of the detention of said person without delay.

Article 72. Supplementary information

1. The requested Contracting Party may require supplementary information if a request for extradition does not contain the necessary information as indicated in article 70 of the present Treaty. The other Contracting Party must respond to this request within a period not to exceed one month; this period may be extended by 15 days for cause.

2. If the requesting Contracting Party does not provide the supplementary information within the agreed period, the requesting Contracting Party may release the person who had been detained in accordance with article 71 of the present Treaty.

Article 73. Detention before receipt of a request for extradition

1. In urgent cases, the requested Contracting Party upon the petition of the requesting Contracting Party may detain a person even before receiving the request for extradition. Said petition must contain references to the detention order or to the enforceable judgment and an indication that said request for extradition will be submitted without delay. The petition may be transmitted by post, telegraph, telex, fax, via the International Organization of Criminal Police (Interpol), or by any other means in writing.

2. The other Contracting Party must be informed without delay concerning a detention in accordance with paragraph 1 of the present article or concerning the reasons for which such a petition as indicated in paragraph 1 of the present article was not granted.

3. A person detained in accordance with paragraph 1 of the present article must be released if a request for extradition has not been received from the other Contracting Party within one month from the day of receiving notification regarding the detention.

4. The release of the person in accordance with paragraph 3 of the present article shall not stand in the way of a second detention in order to extradite the requested person in the event of a subsequent receipt of a request for extradition and of confirmatory documents.

5. A person may be detained without a petition as stipulated in paragraph 1 of the present article if grounds exist as stipulated by the law of the requesting Contracting Party to suppose that said person has committed on the territory of the other Contracting Party an offense that is subject to extradition.

Article 74. Extradition procedure

1. The requested Contracting Party shall inform the requesting Contracting Party of its decision with regard to extradition and will supply information regarding the place and time of the extradition.

2. If the requesting Contracting Party does not accept the person subject to extradition within 15 days after the date of extradition is determined, said person must be released from detention. Upon the request of the requesting Contracting Party, the agreed upon time may be extended by no more than 15 days. The extradition of said person shall be carried out on the territory of the requested Contracting Party.

3. The procedure for transferring said person may include drawing up a protocol for transfer in two copies, to be signed by representatives of the judicial authorities of both Contracting Parties. If necessary, the qualifications of the representatives of the requesting Contracting Party for acceptance of said person may be confirmed by appropriate documents as agreed on a provisional basis between the Contracting Parties.

4. If either of the Contracting Parties is not able to transfer or to receive a person subject to extradition due to circumstances beyond its control, it shall so inform the other Contracting Party without delay. The Contracting Parties shall jointly determine a new time for the transfer of said person, and the provisions of paragraph 2 of the present article shall apply.

Article 75. Re-extradition

If an extradited person is returned to the territory of the requested Contracting Party before his exoneration on the territory of the requesting Contracting Party from liability for a crime in connection with which he was extradited, then a re-extradition of said person may be carried out upon request without submitting the documents as stipulated by article 70 of the present Treaty.

Article 76. Delivery of physical evidence

1. To the extent permitted by the law of the requested Contracting Party, and taking into account the rights of third parties, all available physical evidence with regard to a crime that is subject to extradition shall be delivered upon request to the requesting Contracting Party. Such physical evidence shall be delivered even when extradition of the person cannot take place due to his death or for other reasons.

2. The requesting Contracting Party may temporarily delay the transfer of the physical evidence indicated in paragraph 1 of the present article if such is necessary for proceedings being carried out in another criminal case.

3. The rights of third parties to physical evidence delivered to the requesting Contracting Party shall be reserved, provided such physical evidence is not the object of a civil dispute. After the conclusion of such proceedings, said physical evidence must be returned to the Contracting Party that supplied it.

Article 77. Transit conveyance

1. If a person must be extradited to a Contracting Party from a third State through the territory of the other Contracting Party, then the Contracting Party that is to receive such a person shall request permission of the other Contracting Party for a transit conveyance of said person through its territory. The present provision shall not be applied in cases where air transport is used, provided no landing is planned on the territory of the other Contracting Party. The Contracting Parties are entitled to not approve the transit conveyance of persons whose extradition is not permitted in accordance with the provisions of the present Treaty.

2. A request for permission of transit conveyance shall be made and filed in the same manner as requests for extradition.

3. The competent judicial authorities of the Contracting Parties shall reach agreement in each individual case regarding the means, routes, and other conditions of transit.

4. During the transit conveyance, the appropriate Contracting Party shall see to the maintenance during transit of the detained person and shall provide all necessary assistance to representatives of the other Contracting Party accompanying the transferred person.

5. In the event of an unplanned landing of an aircraft, the Contracting Party over whose territory the flight was occurring, upon the request of the representatives of the other Contracting Party accompanying the transferred person, may detain said person for 48 hours until the receipt of a request for transit conveyance that is to be submitted in accordance with paragraph 1 of the present article.

6. Such a request may be transmitted using technical means for transmitting a text, including telegraph, telex, fax, and e-mail.

7. Costs in connection with transit conveyance shall be borne by the requesting Contracting Party.

Article 78. Presence of representatives of the Contracting Parties

The representatives of one of the Contracting Parties with the agreement of the other Contracting Party may be present at the execution of requests for legal assistance in criminal cases by the other Contracting Party.

Article 79. Information concerning previous convictions

The Contracting Parties upon request shall mutually provide information concerning previous convictions of persons who had been convicted earlier by their courts if such persons are prosecuted on the territory of the requesting Contracting Party.

Article 80. Notification of the results of criminal proceedings

The Contracting Parties shall mutually provide information on the results of criminal prosecution of a person in regard to whom a request to initiate criminal prosecution was submitted, as well as for extradited persons. Upon request, a copy of the enforceable judgment or other final judgment shall be sent.

Article 81. Notification of sentences

The Contracting Parties shall annually supply information regarding the enforceable sentences that have been handed down by the courts of one Contracting Party with regard to nationals of the other Contracting Party.

PART IV. FINAL PROVISIONS

Article 82. Entry into force of the Treaty

1. The present Treaty is subject to ratification.

2. The present Treaty shall enter into force thirty days after the exchange of ratification instruments.

Article 83. Duration of the Treaty

1. The present Treaty shall be valid for five years from the date of its entry into force.

2. The period of validity of the present Treaty shall be automatically extended for another five-year period if neither of the Contracting Parties abrogates it, having informed the other Contracting Party by a note to this effect no later than six months before the expiration of the period of validity of the present Treaty.

Done in Yerevan on 15 September 2003 in two copies, each in the Lithuanian, Armenian, and Russian languages, all texts being equally authentic.

In the event that differences of interpretation arise concerning the provisions of the present Treaty, the text in the Russian language shall be considered fundamental.

For the Republic of Lithuania:

For the Republic of Armenia:

[TRANSLATION - TRADUCTION]

TRAITÉ ENTRE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LA RÉPUBLIQUE D'ARMÉNIE RELATIF À L'ASSISTANCE JURIDIQUE ET AUX RELATIONS JURIDIQUES EN MATIÈRE CIVILE, FAMILIALE ET PÉNALE

La République de Lituanie et la République d'Arménie, dénommées ci-après les Parties contractantes,

Sur la base des normes du droit international communément reconnues,

Dans le but d'assurer une même protection juridique des droits personnels et des droits de propriété aux ressortissants des deux Parties contractantes,

Accordant une grande importance au développement de la coopération juridique en matière civile, familiale et pénale,

Sont convenues de ce qui suit:

TITRE I. DISPOSITIONS GÉNÉRALES

Article premier. Garantie de protection judiciaire

1. Les ressortissants de chacune des Parties contractantes, ainsi que les apatrides résidant en permanence sur leur territoire (ci-après dénommés ressortissants) jouissent, sur le territoire de l'autre Partie, en ce qui concerne leurs droits personnels et leurs droits de propriété, de la même protection judiciaire que les propres ressortissants de ladite Partie.

2. Les ressortissants de chacune des Parties contractantes ont accès librement et sans difficulté aux tribunaux, parquets et aux autres autorités de l'autre Partie contractante compétentes en matière civile, familiale et pénale (ci-après dénommés "autorités judiciaires"); ils peuvent comparaître, former des requêtes, intenter des actions et effectuer d'autres actes de procédure dans les mêmes conditions que les ressortissants de ladite Partie.

3. Le règlement prévu par le présent Accord s'applique en conséquence aux personnes juridiques créées sur les territoires des Parties contractantes, conformément à leur législation, ainsi qu'à d'autres organisations ayant la capacité d'effectuer des actes de procédure.

Article 2. Octroi d'entraide judiciaire

1. Les autorités judiciaires des Parties contractantes se prêtent mutuellement concours en matière civile, familiale et pénale conformément aux dispositions du présent Accord.

2. Les autorités judiciaires prêteront également leur concours aux autres autorités, chargées des questions visées au paragraphe 1 du présent article.

3. Les autres autorités des Parties contractantes, chargées des affaires visées au paragraphe 1 du présent article, présentent une demande d'entraide judiciaire par l'intermédiaire de leurs autorités judiciaires compétentes.

Article 3. Étendue de l'entraide judiciaire

L'entraide judiciaire concerne l'exécution de tous les actes de procédure prévus par la législation de la Partie contractante requise, notamment l'interrogatoire de parties, d'inculpés et de prévenus, de témoins, d'experts, les expertises, l'inspection, et la remise de pièces à conviction, l'exécution d'une instance pénale, l'extradition des personnes qui se sont rendues coupables de crimes, la déclaration et l'exécution de décisions judiciaires en matière civile, la remise et l'expédition de documents, la présentation à la demande de l'autre Partie d'informations sur le casier judiciaire des inculpés.

Article 4. Mode des rapports

Dans l'exercice de l'entraide judiciaire, les autorités des Parties contractantes communiquent entre elles par l'intermédiaire du Ministère de la justice de la République d'Arménie en matière civile et familiale ainsi qu'en matière judiciaire et du Parquet général de la République d'Arménie en matière pénale d'une part et du Ministère de la justice et du Parquet général de la République de Lituanie d'autre part.

Article 5. Langue utilisée

1. Les demandes d'entraide judiciaire sont établies dans la langue de la Partie contractante requérante. Y sont jointes des copies certifiées conformes de leur traduction dans la langue de l'autres Partie contractante ou en langue russe.

2. La traduction est légalisée par un traducteur officiel ou un notaire, par l'agent de l'autorité requérante ou par la mission diplomatique ou consulaire de la Partie contractante requérante.

Article 6. Établissement des adresses et autres données

1. Les autorités judiciaires des Parties contractantes se prêtent mutuellement concours conformément à la législation de leurs États, pour établir les adresses des personnes vivant sur les territoires de Parties contractantes, si cela s'avère nécessaire à l'exercice des droits des ressortissants. En outre, l'autorité judiciaire requérante communique les données qu'elle possède et qui peuvent aider à établir les adresses de la personne figurant dans la requête.

2. Les autorités judiciaires des Parties contractantes se prêtent mutuellement concours pour établir l'état civil, le lieu de travail ou la catégorie professionnelle et les revenus des personnes vivant sur le territoire de la Partie contractante requise, auxquelles sont présentées les demandes de fonds en matière civile, familiale et pénale, auprès des autorités judiciaires de la Partie contractante requérante.

Article 7. Forme des commissions rogatoires

1. Les commissions rogatoires doivent se présenter sous forme écrite et contenir les renseignements suivants:

1) Titre de l'autorité requérante;

2) Titre de l'autorité requise;

3) Indication de l'affaire donnant lieu à la commission rogatoire;

4) Noms et prénoms des parties, des témoins, des suspects, des inculpés, des prévenus ou des condamnés, leur nationalité, profession, domicile permanent ou leur lieu de résidence et, pour les personnes morales, leur adresse juridique et (ou) l'adresse de leur siège;

5) Noms, prénoms et adresses de leurs représentants ou mandataires;

6) Contenu et objet de la demande, description de l'assistance requise et en matière pénale description des circonstances du crime ou du délit et qualification de celui-ci.

2. Si nécessaire, sont dûment jointes à la demande les copies certifiées conformes des documents ou d'un extrait des documents qui facilitent l'exécution de la demande ou qui sont nécessaires à l'exécution des actes de procédure qui doivent être sanctionnés par des procureurs ou des tribunaux.

3. La demande doit être signée par le fonctionnaire compétent et munie du sceau officiel de l'autorité judiciaire requérante.

Article 8. Procédure d'exécution

1. Pour exécuter une commission rogatoire, l'autorité judiciaire requise applique la législation de l'État dont elle relève. Toutefois, à la demande de l'autorité judiciaire requérante, elle peut appliquer la procédure de la Partie contractante dont dépend l'autorité requérante, si elle n'est pas contraire à la législation de l'État de l'autorité judiciaire requise.

2. Si l'autorité judiciaire requise n'a pas compétence pour exécuter la commission rogatoire, elle la transmet à l'autorité judiciaire compétente et en avise l'autorité requérante.

3. À la demande de l'autorité judiciaire requérante, l'autorité judiciaire requise l'avise et avise les parties concernées, en temps opportun, de la date et du lieu d'exécution de la commission rogatoire, afin qu'ils puissent y assister si la législation de la Partie contractante requise de la demande l'autorise.

4. Après exécution de la demande, l'autorité judiciaire requise restitue les pièces à l'autorité requérante; si elle n'a pu exécuter la commission rogatoire, elle renvoie la demande et indique les circonstances qui en ont empêché l'exécution.

Article 9. Signification d'actes

1. L'autorité judiciaire requise procède à la signification suivant la législation en vigueur dans le pays dont elle relève si les pièces à signifier sont rédigées dans la langue dudit pays ou si elles sont accompagnées d'une traduction certifiée conforme. Sinon elle remet les pièces au destinataire, si celui-ci est disposé à les accepter.

2. La demande de signification doit indiquer l'adresse exacte du destinataire et le nom de la pièce à signifier. Si l'adresse indiquée dans la demande est incomplète ou inexacte, l'autorité requise prend les dispositions voulues pour établir l'adresse exacte conformément à la législation de l'État dont elle relève.

Article 10. Preuve de la signification

La preuve de la signification est établie selon la législation en vigueur sur le territoire de la Partie contractante requise. La preuve doit comporter la date et le lieu de la remise, ainsi que le nom de la personne destinataire de la pièce à signifier.

Article 11. Signification d'actes et interrogatoire de ressortissants des Parties contractantes par l'intermédiaire des missions diplomatiques et consulaires

Les Parties contractantes sont habilitées à signifier des actes et à interroger leurs ressortissants situés sur le territoire de l'autre Partie contractante, par l'intermédiaire de leurs missions diplomatiques ou consulaires. Pour cela il ne peut être fait usage d'aucune mesure de contrainte.

Article 12. Citation de témoins, de parties lésées, de demandeurs, de défendeurs, de leurs représentants et d'experts

1. Si au cours de l'instruction préliminaire ou de l'instance sur le territoire de l'une des Parties contractantes il paraît indispensable d'obtenir la comparution d'un témoin, d'une partie lésée, d'un demandeur et/ou d'un défendeur en matière civile, de leurs représentants ou d'un expert qui se trouvent sur le territoire de l'autre Partie contractante, on doit s'adresser à l'autorité judiciaire compétente de cette Partie en lui demandant de transmettre une citation à comparaître.

2. En cas de non-comparution de la personne citée à l'instance, les Parties contractantes ne seront pas habilitées à appliquer des procédures et autre mesures de contrainte.

3. Les personnes mentionnées au paragraphe 1 du présent article qui, indépendamment de leur nationalité, ont comparu spontanément après leur citation devant l'autorité judiciaire compétente de l'autre Partie contractante ne peuvent pas, sur le territoire de cette Partie, faire l'objet de poursuites pénales ou administratives, être placées en garde à vue ou encourir une peine pour un acte quelconque qu'elles auraient commis avant de franchir la frontière de l'État considéré. Ces personnes ne peuvent pas non plus faire l'objet de poursuites pénales ou administratives, être placées en garde à vue ou encourir de peine au titre de leurs dépositions ou de leurs avis d'experts ou au titre de l'acte qui fait l'objet des débats.

4. Les personnes mentionnées au paragraphe 1 du présent article seront déchues des privilèges mentionnés au paragraphe 3 du présent article si dans un délai de 15 jours à partir du moment où elles ont été informées de ce que leur présence n'était pas indispensable, elles n'ont pas quitté le territoire de la Partie contractante requérante. Il ne sera pas tenu compte dans ce délai de la période pendant laquelle ces personnes auront été empêchées de quitter le territoire de la Partie contractante requérante pour des raisons indépendantes de leur volonté.

5. Les témoins et les experts ayant comparu après une citation sur le territoire de l'autre Partie contractante ont droit au remboursement par l'autorité judiciaire dont émane la citation de leurs frais de voyage et de séjour à l'étranger ainsi qu'au remboursement des rémunérations non versées du fait de leur absence sur le lieu de travail; les experts ont en

outre droit à des honoraires au titre de leur expertise. La citation doit préciser le type de remboursement auquel ont droit les personnes citées. Sur leur demande, la Partie contractante dont émane la citation versera une avance destinée à couvrir les dépenses correspondantes.

Article 13. Validité des documents

1. Les pièces établies ou certifiées sur le territoire d'une Partie contractante par une autorité compétente ou une personne spécifiquement habilitée à cet effet dans les limites de leur compétence, dans les formes prévues et revêtues du sceau officiel, sont acceptées sans autre visa sur le territoire de l'autre Partie.

2. Les pièces réputées officielles sur le territoire de l'une des Parties contractantes sont aussi considérées sur le territoire de l'autre Partie comme ayant force probante de pièces officielles.

Article 14. Frais d'entraide judiciaire

La Partie contractante requise ne demandera pas le remboursement des frais d'entraide judiciaire, à l'exclusion des frais d'expertise et des frais de transport en transit.

Article 15. Fourniture de renseignements

Le Ministère de la justice et les Parquets généraux des Parties contractantes se communiquent sur demande des renseignements sur la législation nationale actuellement ou précédemment en vigueur et sur la pratique suivie en la matière par les autorités judiciaires.

Article 16. Protection juridique gratuite

Les ressortissants de chaque Partie contractante bénéficient de l'assistance judiciaire gratuite devant les tribunaux et autorités judiciaires de l'autre Partie contractante et le respect de la procédure judiciaire gratuite leur est garanti aux mêmes conditions et avec les mêmes privilèges que pour ses propres ressortissants.

Article 17. Communication de certificats d'état civil et d'autres documents

1. Chaque Partie contractante s'engage à communiquer à l'autre Partie, sur la demande de cette dernière, sans traduction et gratuitement les certificats d'enregistrement d'actes d'état civil et autres documents (relatifs aux études, au travail, etc.) qui concernent les droits personnels et les intérêts patrimoniaux des ressortissants de l'autre Partie contractante.

2. Sur la demande des personnes intéressées vivant sur le territoire de l'une des Parties contractantes, les documents indiqués au paragraphe 1 du présent article peuvent leur être expédiés directement, sans traduction et gratuitement par les autorités judiciaires des Parties contractantes.

Article 18. Refus d'entraide judiciaire

1. Les autorités judiciaires des Parties contractantes sont en droit de refuser totalement ou partiellement de satisfaire la demande d'entraide judiciaire, si son exécution risque de porter atteinte aux droits de l'homme, de porter préjudice à la souveraineté ou à la sécurité de l'État, ou est contraire à la législation de la Partie contractante requise.

2. En cas de décision de refus de satisfaire la demande, les autorités judiciaires des Parties contractantes s'en informent mutuellement, immédiatement et par écrit, en précisant les raisons de ce refus.

TITRE II. AIDE JUDICIAIRE ET RELATIONS JURIDIQUES EN MATIÈRE CIVILE ET FAMILIALE

Article 19. Exemption de frais de justice

Les ressortissants d'une Partie contractante se trouvant sur le territoire de l'autre Partie contractante ont droit à une exemption du paiement des frais de justice aux mêmes conditions et dans la même mesure que les ressortissants de l'État considéré.

Article 20. Fourniture de documents concernant la situation personnelle, familiale et patrimoniale

1. Les documents relatifs à la situation personnelle, familiale et patrimoniale, nécessaires pour obtenir l'autorisation d'exemption de paiement des frais de justice sont délivrés par l'autorité compétente de la Partie contractante sur le territoire de laquelle l'auteur de la demande a son domicile ou sa résidence.

2. Si l'auteur de la demande n'a pas son domicile ou sa résidence sur le territoire de l'une ou l'autre des Parties contractantes, il suffit qu'il dispose d'un document légalisé par la mission diplomatique ou consulaire de l'État dont il est ressortissant.

3. Le tribunal qui se prononce sur la demande d'exemption de paiement des frais de justice peut demander une explication complémentaire à l'autorité qui a délivré le document.

Article 21. Compétence des tribunaux

1. Sauf disposition contraire du présent Accord, les tribunaux de chaque Partie contractante sont compétents pour examiner les affaires civiles et familiales si le défendeur a son domicile sur le territoire de celle-ci. En ce qui concerne les actions intentées contre une personne morale et les organisations ayant la capacité d'effectuer des actes de procédure, ils sont compétents s'il existe un organe de gestion, une représentation ou une filiale de cette personne morale sur le territoire de ladite Partie.

2. Les tribunaux des Parties contractantes examinent également les affaires dans d'autres cas, s'ils disposent pour cela de l'accord écrit des parties. Si cet accord existe, le tribunal interrompt l'examen de l'affaire à la demande du défendeur, à condition que cette

demande soit faite avant la présentation d'objections concernant le fond de l'action en justice. La compétence exclusive des tribunaux ne peut être modifiée par l'accord des parties.

3. Si une instance est introduite dans une affaire concernant les mêmes parties, avec le même objet et les mêmes motifs devant les tribunaux des deux Parties contractantes compétentes aux termes du présent Accord, le tribunal qui a engagé l'instance en dernier lieu arrêtera la procédure.

Article 22. Capacité d'exercice et capacité juridique

1. La capacité d'exercice d'une personne physique est régie par la législation de la Partie contractante dont elle est ressortissante.

2. La capacité juridique d'une personne morale est régie par la législation de la Partie contractante sur le territoire de laquelle elle a été constituée.

Article 23. Reconnaissance des limitations de la capacité d'exercice ou de l'incapacité, rétablissement de la capacité d'exercice

1. En ce qui concerne la reconnaissance de la capacité d'exercice ou de l'incapacité d'une personne, dans les cas autres que prévus aux paragraphes 2 ou 3 du présent article, le tribunal compétent est celui de la Partie contractante dont la personne considérée est ressortissante.

2. Si le tribunal d'une des Parties contractantes prend connaissance des conditions de reconnaissance de limitation ou de privation de la capacité d'exercice d'une personne qui vit sur le territoire de ladite partie et qui est ressortissante de l'autre Partie contractante, elle en informe le tribunal de la Partie contractante, dont la personne considérée est ressortissante.

3. Si le tribunal de la Partie contractante ainsi informé n'examine pas le cas ou ne communique pas son avis dans un délai de trois mois, la reconnaissance de limitation ou de privation de capacité sera soumise à l'examen du tribunal de la Partie contractante sur le territoire de laquelle ce ressortissant a son domicile. La décision de reconnaissance de limitation ou de privation de capacité doit être communiquée au tribunal compétent de la Partie contractante dont la personne considérée est ressortissante.

4. Les dispositions des paragraphes 1 - 3 du présent article s'appliquent également en cas de rétablissement de la capacité d'exercice.

5. Dans les cas prévus aux paragraphes 2 et 3 du présent article et urgents, les mesures nécessaires pour protéger cette personne ou ses biens peuvent être prises indépendamment par le tribunal de la Partie contractante sur le territoire de laquelle réside ladite personne. Les dispositions prises concernant ces mesures sont communiquées au tribunal de la Partie contractante dont l'intéressé est ressortissant. Ces dispositions peuvent être rapportées si le tribunal de cette Partie contractante prend une décision différente.

6. Les affaires de reconnaissance de limitation de la capacité d'exercice ou de l'incapacité d'un ressortissant sont examinées par les tribunaux de chacune des Parties contractantes avec la participation d'un procureur si leur législation nationale le prévoit.

Article 24. Déclaration d'absence ou de décès et constat de décès

1. Les déclarations d'absence, de décès ou les constats de décès relèvent de la compétence des autorités judiciaires de la Partie contractante dont l'intéressé était ressortissant au moment où selon les derniers renseignements disponibles, il était encore en vie.

2. Les autorités judiciaires de l'une des Parties contractantes peuvent déclarer un ressortissant de l'autre Partie disparu ou décédé, ou constater son décès à la demande d'une personne qui réside sur son territoire si ses droits et intérêts sont régis par la législation de cette Partie.

3. Dans les cas prévus aux paragraphes 1 et 2 du présent article, les autorités de la Partie contractante appliquent leur législation nationale.

Article 25. Mariage

1. Les conditions requises en matière de mariage sont régies pour chacun des futurs conjoints par la législation de la Partie contractante dont l'intéressé(e) est ressortissant(e). En outre, en ce qui concerne les causes d'empêchement de mariage, sont applicables les dispositions de la législation de la Partie sur le territoire de laquelle le mariage est contracté.

2. La forme du mariage est régie par la législation de la Partie contractante sur le territoire de laquelle le mariage est contracté.

Article 26. Droits et devoirs respectifs des époux et régime matrimonial

1. Lorsque les époux ont un domicile commun, leurs droits et leurs devoirs respectifs et leur régime matrimonial sont régis par la législation de la Partie contractante sur le territoire de laquelle ils résident.

2. Si l'un des époux a son domicile sur le territoire de l'une des Parties contractantes et le deuxième sur le territoire de l'autre Partie et s'ils ont l'un et l'autre la même nationalité, leurs droits et leurs devoirs respectifs et leur régime matrimonial sont régis par la législation de la Partie dont ils sont ressortissants.

3. Si l'un des époux est ressortissant de l'une des Parties contractantes et le deuxième ressortissant de l'autre Partie, et si l'un est domicilié sur le territoire de l'une des Parties et le deuxième sur le territoire de l'autre Partie contractante, leurs droits et devoirs respectifs et leur régime matrimonial sont régis par la législation de la Partie contractante sur le territoire de laquelle ils avaient établi leur dernier domicile conjugal.

4. Si les personnes visées au paragraphe 3 du présent article ne résidaient pas au même domicile sur le territoire des Parties contractantes, la législation applicable est celle de la Partie contractante dont relève l'autorité qui examine l'affaire.

Article 27. Divorce et annulation de mariage

1. En matière de divorce, la législation applicable et les autorités compétentes sont celles de la Partie contractante dont les époux étaient ressortissants au moment où l'action

en divorce a été introduite. Si les époux ont leur domicile sur le territoire de l'autre Partie contractante, les autorités de cette Partie sont aussi compétentes.

2. Si au moment où l'action en divorce est introduite l'un des époux est ressortissant de l'une des Parties contractantes et le deuxième ressortissant de l'autre Partie et si l'un d'eux réside sur le territoire de l'une et le deuxième sur celui de l'autre Partie, les autorités compétentes sont celles des deux Parties contractantes. Lesdites autorités appliquent alors la législation de l'État dont elles relèvent.

3. En matière d'annulation de mariage, la législation applicable est celle de la Partie contractante qui a été appliquée lors du mariage conformément à l'article 25 du présent Accord. La compétence du tribunal est définie en conséquence sur la base des paragraphes 1 et 2 du présent article.

RELATIONS JURIDIQUES ENTRE PARENTS ET ENFANTS

Article 28. Recherche et contestation de la paternité ou de la naissance d'un enfant

Les actions en recherche ou en contestation de la paternité et celles visant à établir que l'enfant est né du mariage sont régies par la législation de la Partie contractante sur le territoire de laquelle l'enfant est né.

Article 29. Relations juridiques entre parents et enfants

1. Les relations juridiques entre parents et enfants sont régies par la législation de la Partie contractante sur le territoire de laquelle ils résident de manière permanente.

2. Si le domicile de l'un ou de l'autre des parents et celui des enfants se trouvent sur le territoire de l'autre Partie contractante, leurs relations juridiques sont régies par la législation de la Partie contractante dont l'enfant est ressortissant.

Article 30. Enfant illégitime

Les relations juridiques entre l'enfant illégitime et sa mère et son père sont régies par la législation de la Partie contractante dont l'enfant est ressortissant.

Article 31. Compétence des tribunaux

1. Pour toutes les questions visées aux articles 28 à 30 du présent Accord, les tribunaux compétents sont ceux de la Partie contractante dont les lois s'appliquent dans les cas considérés.

2. Si le demandeur et le défendeur résident sur le territoire d'une des Parties contractantes, les tribunaux de cette Partie contractante sont également compétents pour les relations juridiques entre eux, les dispositions des articles 28 et 30 du présent Accord étant respectées.

ADOPTION

Article 32. L'adoption et sa révocation

1. L'adoption est régie par la législation de la Partie contractante dont l'adoptant est ressortissant.

2. Si l'enfant est adopté par des conjoints dont l'un est ressortissant de l'une des Parties contractantes et l'autre ressortissant de l'autre Partie, l'adoption est régie par la législation en vigueur sur le territoire de chacune des deux Parties.

3. Si l'enfant est ressortissant d'une Partie contractante et l'adoptant ressortissant de l'autre Partie contractante, l'adoption ou la révocation de l'adoption est subordonnée au consentement de l'enfant, si la loi de la Partie contractante dont il est ressortissant l'exige, et à celui de son représentant légal et de l'organe d'État compétent de cette Partie contractante.

Article 33. Compétence

L'autorité compétente pour se prononcer sur l'adoption est l'autorité judiciaire de la Partie contractante dont l'adoptant est ressortissant ou sur le territoire de laquelle il a son domicile permanent et dans le cas prévu au paragraphe 2 de l'article 32 du présent Accord, l'autorité compétente est celle de la Partie contractante sur le territoire de laquelle les époux ont ou ont eu en dernier lieu leur résidence ou leur domicile commun.

TUTELLE ET CURATELLE

Article 34. Compétence des autorités

1. En matière de tutelle et curatelle organisées dans l'intérêt de ressortissants des Parties contractantes, sauf stipulation contraire de l'Accord, l'organe compétent est celui de la Partie contractante dont la personne placée sous tutelle est ressortissante. Dans ce cas, la législation applicable est celle de cette Partie contractante.

2. Les rapports juridiques entre le tuteur ou le curateur et la personne placée sous tutelle ou curatelle sont régis par la législation de la Partie contractante dont l'organe compétent a désigné le tuteur ou le curateur.

Article 35. Procédure d'adoption de mesures de tutelle et de curatelle

1. S'il faut prendre des mesures de tutelle et de curatelle dans l'intérêt du ressortissant de l'une des Parties contractantes, dont le domicile permanent, la résidence ou les biens se trouvent sur le territoire de l'autre Partie contractante, l'autorité de cette dernière informe dans les meilleurs délais l'organe compétent, conformément à l'article 34 du présent Accord.

2. En cas d'urgence, l'autorité de l'autre Partie contractante peut elle-même prendre les mesures provisoires nécessaires conformément à sa législation. Elle est alors tenue d'en informer dans les meilleurs délais l'organe compétent conformément à l'article 34 du pré-

sent Accord. Ces mesures resteront en vigueur jusqu'à ce que l'organe visé à l'article 34 du présent Accord prenne une autre décision.

Article 36. Mesures prises en cas d'urgence

1. Si des mesures de tutelle ou curatelle doivent être prises dans l'intérêt de la personne placée sous tutelle ou curatelle dont le domicile, la résidence ou les biens se trouvent sur le territoire de l'autre Partie contractante, l'organe compétent de cette dernière doit immédiatement en informer l'organe compétent de la Partie contractante aux termes de l'article 34 du présent Accord.

2. En cas d'urgence, l'organe compétent en matière de tutelle ou de curatelle de l'autre Partie contractante peut lui même prendre les mesures nécessaires mais il doit immédiatement informer des mesures prises à titre préventif l'organe compétent en vertu de l'article 34 du présent Accord. Les mesures prises continuent de s'appliquer tant que cette autorité n'a pas pris d'autre décision.

Article 37. Transfert de tutelle et de curatelle

1. L'organe de tutelle et de curatelle, compétent aux termes du paragraphe 1 de l'article 34 du présent Accord peut transférer la tutelle ou la curatelle aux autorités correspondantes de l'autre Partie contractante si le domicile, la résidence ou les biens de la personne placée sous tutelle ou curatelle se trouvent sur le territoire de celle-ci.

Le transfert ne devient effectif que si l'organe requis accepte d'organiser la tutelle ou la curatelle et en informe l'autorité requérante.

2. L'organe qui, aux termes du paragraphe 1 du présent article, a accepté d'organiser la tutelle ou la curatelle exerce celle-ci conformément à la législation de l'État dont elle relève. Cependant elle n'est pas autorisée à prononcer de décision sur des questions concernant la situation personnelle de la personne placée sous tutelle ou curatelle, mais elle peut accorder l'autorisation de mariage indispensable aux termes de la législation de la Partie contractante dont l'intéressé est ressortissant.

RELATIONS JURIDIQUES PATRIMONIALES

Article 38. Droit de propriété

1. Le droit de propriété sur les biens immobiliers est régi par la législation de la Partie contractante sur le territoire de laquelle ils se trouvent.

2. Le droit de propriété sur les moyens de transport astreints à immatriculation sur les registres publics est régi par la législation de la Partie contractante sur le territoire de laquelle se trouve l'organe qui procède à l'immatriculation des véhicules.

3. L'acquisition ou l'extinction du droit de propriété ou d'un autre droit réel est régie par la législation de la Partie contractante sur le territoire de laquelle les biens se trouvaient au moment où s'est produit l'acte ou la circonstance qui a donné lieu à l'acquisition ou à l'extinction de ce droit. L'acquisition ou l'extinction du droit de propriété ou d'un autre droit

réel sur les biens faisant l'objet d'un contrat est régie par la législation du lieu du contrat, sauf si les parties en décident autrement.

Article 39. Forme des transactions

1. La forme des transactions est régie par la législation de l'État où les transactions ont été conclues.

2. La forme des transactions portant sur des biens immobiliers et les droits y relatifs est régie par la législation de la Partie contractante sur le territoire de laquelle se trouvent ces biens.

Article 40. Dommages-intérêts

1. Les obligations relatives à des dommages-intérêts, à l'exception de celles qui découlent de contrats ou d'autres actes juridiques, sont régies par la législation de la Partie contractante sur le territoire de laquelle s'est produit l'événement ou toute autre circonstance justifiant la demande de dommages-intérêts.

2. Si le demandeur et le défendeur sont des ressortissants de la même Partie contractante, la législation applicable est celle de ladite Partie contractante.

3. Pour les questions mentionnées aux paragraphes 1 et 2 du présent article, le tribunal compétent est celui de la Partie contractante sur le territoire de laquelle s'est produit l'événement ou toute autre circonstance justifiant la demande de dommages-intérêts. La personne lésée peut aussi intenter une action devant un tribunal de la Partie contractante sur le territoire de laquelle le défendeur a son domicile.

Article 41. Prescription de l'action pénale

Les questions de prescription de l'action pénale sont résolues conformément à la législation applicable à la réglementation des relations juridiques correspondantes.

SUCCESSION

Article 42. Principe d'égalité des droits

Les ressortissants de chacune des Parties contractantes peuvent hériter sur le territoire de l'autre Partie contractante de biens ou de droits conformément à la loi ou à un testament, dans les mêmes conditions et dans les mêmes proportions que les ressortissants de ladite Partie.

Article 43. Droit successoral

1. En ce qui concerne les biens meubles, le droit de succession est régi par la législation de la Partie contractante sur le territoire de laquelle le de cujus avait son dernier domicile permanent.

2. En ce qui concerne les biens immeubles, le droit de succession est régi par la législation de la Partie contractante sur le territoire de laquelle se trouvent ces biens.

Article 44. Biens tombés en déshérence

Lorsque aux termes de la législation de la Partie contractante applicable à la succession, l'héritier est l'État, les biens meubles passent à l'État dont le de cujus était ressortissant au moment du décès et les biens immobiliers à l'État sur le territoire duquel ils sont sis.

Article 45. Testament

La capacité d'une personne à établir et à annuler un testament ainsi que la forme du testament et de son annulation sont régies par la loi de la Partie contractante sur le territoire de laquelle le testateur était domicilié au moment de l'établissement du testament. Mais le testament ou son annulation ne peut pas être invalidé suite au non respect de la forme, si celle-ci répond aux exigences de la législation du lieu d'établissement ou d'annulation dudit testament.

Article 46. Compétence en matière d'affaires de succession

1. Les successions relatives à des biens meubles, à l'exception des cas prévus au paragraphe 2 du présent article, sont réglées par les autorités judiciaires de la Partie contractante sur le territoire de laquelle se trouvent les biens meubles concernés.

2. Si tous les biens meubles d'une succession se trouvent sur le territoire de la Partie contractante où le de cujus n'avait pas son dernier domicile permanent, à la demande d'un héritier qui accepte la succession ou y renonce et avec le consentement de tous les héritiers, la succession est réglée par les autorités judiciaires de cette Partie contractante.

3. Les successions relatives à des biens immeubles sont réglées par les autorités judiciaires de la Partie contractante sur le territoire de laquelle ces biens immeubles sont sis.

4. Les dispositions du présent article sont applicables mutatis mutandis aux litiges résultant des successions.

Article 47. Mesures conservatoires en matière de succession

1. Les organes d'une Partie contractante prennent conformément à leur législation nationale les mesures nécessaires à la conservation des biens successoraux laissés sur le territoire de cette Partie par un ressortissant de l'autre Partie contractante.

2. Les organes responsables en matière d'adoption de mesures conservatoires doivent, après le décès d'un ressortissant de l'autre Partie contractante, informer immédiatement la mission diplomatique ou consulaire de cette Partie contractante du décès du de cujus et lui indiquer les noms des personnes qui ont fait connaître leurs droits sur l'héritage, leur lieu de résidence, l'existence d'un testament, l'importance et la valeur de la succession et les mesures prises pour assurer la conservation de la succession.

3. Les biens meubles et les documents de la personne décédée sont remis à la mission diplomatique ou consulaire qui en fait la demande.

Article 48. Droits de la mission diplomatique et consulaire

La mission diplomatique ou consulaire de l'une des Parties contractantes a le droit de représenter les intérêts de ressortissants de cette Partie en matière de succession devant les organes de l'autre Partie contractante sans procuration particulière, si ces ressortissants, du fait de leur absence ou pour d'autres raisons importantes, ne sont pas en mesure de défendre en temps utile leurs droits et leurs intérêts et s'ils n'ont pas désigné de mandataire.

Article 49. Réglementation spéciale

Si un ressortissant de l'une des Parties contractantes décède au cours d'un voyage sur le territoire de l'autre Partie contractante où il n'avait pas de domicile permanent, ses effets personnels et ses fonds sont remis à la mission diplomatique ou consulaire de la Partie contractante dont il était ressortissant.

Article 50. Transmission de la succession

1. Si les biens successoraux meubles ou une somme en espèces tirée de la vente de biens successoraux meubles ou immeubles, sont transmis, à la suite d'une succession, à des héritiers dont le domicile ou la résidence se trouve sur le territoire de l'autre Partie contractante, lesdits biens successoraux ou ladite somme sont transmis à la mission diplomatique ou consulaire de cette Partie contractante.

2. L'autorité compétente en matière de succession autorise la transmission des biens successoraux à la mission diplomatique ou consulaire.

3. Ces biens peuvent être remis aux héritiers si:

1) Toutes les créances des créditeurs du de cujus réclamées dans les délais fixés par la législation de la Partie contractante sur le territoire de laquelle se trouvent les biens successoraux ont été payées ou garanties;

2) Tous les droits et taxes sur la succession ont été réglés ou garantis;

3) Dans les cas prévus par la législation des Parties contractantes, les autorités compétentes ont donné l'autorisation d'exporter les biens successoraux.

4. Le transfert des sommes en espèces s'effectue conformément à la législation en vigueur sur le territoire de chacune des Parties contractantes

RECONNAISSANCE ET EXÉCUTIONS DES DÉCISIONS JUDICIAIRES

Article 51. Reconnaissance et exécution des décisions en matière civile et familiale ainsi qu'en matière pénale en ce qui concerne les dommages-intérêts

1. Les Parties contractantes reconnaissent réciproquement et exécutent les sentences définitives et exécutoires des autorités judiciaires en matière civile et familiale, mais aussi les jugements concernant la réparation du préjudice causé par un crime ou un délit.

2. Sont également reconnues sans formalité particulière sur le territoire d'une Partie contractante les décisions des organes de tutelle et de curatelle et d'autres institutions en matière civile et familiale qui de par leur nature ne sont pas exécutoires.

DEMANDE D'EXEQUATUR DE DÉCISIONS JUDICIAIRES

Article 52. Compétence des tribunaux

1. L'examen des demandes d'exequatur relève de la compétence des tribunaux de la Partie contractante sur le territoire de laquelle le jugement doit être exécuté.

2. La demande d'exequatur est introduite auprès du tribunal qui a statué en premier ressort. Elle est ensuite transmise par ce tribunal au tribunal de la Partie contractante compétent pour se prononcer sur la demande.

Article 53. Demande d'exequatur

La demande d'exequatur est accompagnée des pièces suivantes:

1) Une copie certifiée conforme par le tribunal de la décision;

2) Une pièce officielle attestant qu'elle est définitive et exécutoire si cela ne ressort pas du texte de la sentence;

3) Une pièce dont il ressort que le défendeur qui n'a pas participé au procès a reçu en temps utile et en bonne et due forme au moins une fois une assignation à comparaître devant le tribunal;

4) Une traduction certifiée conforme de la demande et des documents indiqués aux paragraphes 1 et 2 du présent article, conformément au paragraphe 2 de l'article 5 du présent Accord.

Article 54. Doutes au sujet de l'octroi de l'exequatur

Si le tribunal a des doutes au sujet de l'octroi de l'exequatur, il peut demander des explications à l'auteur de la demande et peut également interroger les défendeur quant au fond de la demande et, si nécessaire, réclamer des précisions au tribunal qui a rendu le jugement.

PROCÉDURE D'EXÉCUTION DES JUGEMENTS

Article 55. Procédure d'exécution

La procédure d'exécution est réglée par la législation de la Partie contractante sur le territoire de laquelle elle doit avoir lieu.

Article 56. Frais de justice

En ce qui concerne les frais de justice liés à l'exécution, la législation applicable est celle de la Partie contractante sur le territoire de laquelle l'exécution du jugement doit avoir lieu.

Article 57. Refus de reconnaître ou d'exécuter des décisions judiciaires

La reconnaissance de la décision judiciaire ou l'octroi de l'exequatur peut être refusée si:

1) Le demandeur ou le défenseur n'a pas participé au procès parce que l'assignation n'a pas été remise en temps utile et en bonne et due forme ni à l'intéressé ni à son fondé de pouvoir;

2) Dans la même affaire et entre les mêmes parties sur le territoire de la Partie contractante où le jugement doit être reconnu et exécuté il a déjà été rendu une sentence devenue définitive ou si ladite affaire est en instance devant une autorité de cette Partie contractante;

3) Conformément aux dispositions du présent Accord ou, dans les cas non prévus par le présent Accord, conformément à la législation de la Partie contractante sur le territoire de laquelle le jugement doit être reconnu et exécuté, l'affaire relève de la compétence exclusive des autorités judiciaires de cette Partie contractante.

Article 58. Sentences arbitrales

Les dispositions des articles 51 à 57 du présent Accord concernant les décisions judiciaires s'appliquent de la même manière aux sentences arbitrales confirmées par des tribunaux.

Article 59. Remise d'objets et transfert de fonds

Les dispositions du présent Accord relatives à l'exécution des décisions n'affectent pas la législation des Parties contractantes concernant le transfert de fonds et la remise d'objets acquis du fait de l'exécution.

TITRE III. ENTRAIDE JUDICIAIRE ET RELATIONS JURIDIQUES EN MATIÈRE PÉNALE

Article 60. Poursuites pénales

Chaque Partie contractante peut engager à la demande de l'autre Partie contractante et conformément à sa législation nationale des poursuites pénales contre ses ressortissants soupçonnés d'avoir commis des crimes ou des délits sur le territoire de l'autre Partie contractante.

Article 61. Demande d'instance pénale et documents nécessaires

1. La demande d'instance pénale doit être adressée sous forme écrite et comporter les éléments suivants:

1) Titre de l'organe judiciaire requérant;

2) Titre de l'organe judiciaire requérant compétent pour mener l'enquête ou la procédure judiciaire;

3) Description de l'acte concernant lequel est envoyée la demande d'instance pénale, y compris l'indication concrète du lieu et de la date de l'infraction commise;

4) Exposé des résultats de l'enquête qui motivent les soupçons concernant l'infraction commise;

5) Renseignements suffisamment précis sur la personnalité, la nationalité et le domicile du suspect;

6) Données concernant l'importance du dommage causé par l'infraction.

2. La demande d'instance pénale doit être accompagnée des pièces suivantes:

1) Texte de la disposition de la loi de la Partie contractante sur la base de laquelle l'acte considéré est reconnu comme une infraction et, si nécessaire, textes d'autres dispositions légales ayant une signification pour l'enquête;

2) Déclarations des parties lésées dans le cadre des affaires pénales engagées suite à la plainte desdites parties et déclarations concernant le dédommagement;

3) Pièces comportant des preuves de la procédure pénale et toute information appartenant à la Partie contractante requérante et permettant d'établir la personnalité du suspect, y compris son signalement, des photographies et d'autres données identifiant sa personnalité.

3. La demande et les documents qui y sont joints sont accompagnés d'une traduction certifiée conforme dans la langue de la Partie contractante requise ou en langue russe.

Article 62. Condition de satisfaction de la demande

La demande de procédure pénale ne peut être satisfaite que dans le cas où l'acte pour lequel la demande est adressée serait considéré comme une infraction s'il était commis sur le territoire de la Partie contractante requise.

Article 63. Impossibilité de poursuite pénale

La demande de poursuite pénale n'est pas exécutée si, à l'égard de la personne que l'on demande de poursuivre, sur le territoire de la Partie contractante requise et pour le même acte, une sentence a été rendue et a force exécutoire ou une autre décision définitive a été prise concernant l'affaire sur laquelle s'informe la Partie contractante requérante. Dans ce cas, les autorités judiciaires de la Partie contractante requérante ne peuvent pas engager de procédure pénale et toute procédure pénale ainsi engagée devra être suspendue.

EXTRADITION

Article 64. Infractions passibles d'extradition

1. Chacune des Parties contractantes s'engage, conformément aux dispositions du présent Accord, à livrer à l'autre, sur demande, les individus se trouvant sur leur territoire qui sont réclamés aux fins de poursuites pénales ou de l'exécution d'une condamnation.

2. L'extradition aux fins de poursuites pénales a lieu pour des actes qui conformément aux lois de chacune des Parties contractantes sont reconnus comme délictueux et qui sont punis d'une peine privative de liberté d'une durée d'au moins six mois ou d'une peine plus grave.

3. L'extradition pour exécution d'une condamnation a lieu pour des actes qui, conformément aux lois de chacune des Parties contractantes, sont punissables et pour lesquels il est prévu une peine privative de liberté d'au moins un an.

4. Si la demande d'extradition concerne plusieurs infractions dont toutes ne correspondent pas aux conditions visées au paragraphe 2 du présent article, l'extradition de la personne réclamée peut être autorisée si au moins l'une de ces infractions donne lieu à une extradition.

Article 65. Refus d'extrader

1. L'extradition n'a pas lieu si:

1) L'individu faisant l'objet de la demande d'extradition est un ressortissant de la Partie contractante requise ou une personne à laquelle cet État a accordé le droit d'asile;

2) En vertu de la législation des deux Parties contractantes, les poursuites pénales sont subordonnées au dépôt d'une plainte (déclaration, protestation) par la victime;

3) Au moment où la demande est reçue et en vertu de la législation de la Partie contractante requise, les poursuites pénales ne peuvent être engagées ou le jugement ne peut être mis à exécution en raison de l'expiration du délai de prescription ou pour un autre motif légitime;

4) L'individu réclamé a déjà fait l'objet, sur le territoire de la Partie contractante requise, d'une condamnation exécutoire ou d'une ordonnance de non-lieu pour la même infraction.

2. L'extradition peut être refusée si l'infraction sur laquelle porte la demande d'extradition est commise sur le territoire de la Partie contractante requise.

3. En cas de refus d'extrader, la Partie contractante requise informe la Partie contractante requérante du motif du refus.

Article 66. Extradition différée

Si l'individu réclamé est poursuivi pour responsabilité pénale ou s'il purge une peine pour une autre infraction commise sur le territoire de la Partie contractante requise, son extradition peut être différée jusqu'à la clôture de la procédure pénale ou jusqu'à ce qu'il ait purgé sa peine ou fait l'objet d'un non-lieu.

Article 67. Extradition temporaire

1. Si l'extradition différée prévue à l'article 66 du présent Accord risque d'entraîner la prescription ou de compromettre gravement l'instruction, l'individu réclamé peut être extradé temporairement sur demande motivée à condition d'être renvoyé dès la clôture de la procédure pénale ayant motivé son extradition.

2. La durée de l'extradition temporaire de l'individu réclamé est déterminée conjointement par les Parties contractantes, en fonction de l'intérêt qu'il y a à rendre un jugement et en tenant compte de la durée de détention autorisée par la législation des Parties contractantes.

Article 68. Extradition demandée par plusieurs États

Si l'extradition d'un même individu est demandée par plusieurs États, la Partie contractante requise choisit la demande à laquelle elle donnera suite.

Article 69. Limites des poursuites pénales engagées contre l'individu extradé

1. L'individu extradé ne peut sans le consentement de la Partie contractante requise faire l'objet de poursuites pénales ou être puni pour une infraction commise avant son extradition et pour laquelle il n'a pas été extradé, pour une autre infraction que celle qui a motivé l'extradition.

2. De même, l'individu extradé ne peut être livré à un État tiers sans le consentement de la Partie contractante requise.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article ne s'appliquent pas si l'individu extradé n'a pas quitté le territoire de la Partie contractante requérante trente jours après la clôture de la procédure pénale, l'achèvement de sa peine ou sa libération pour un motif légitime quelconque ou s'il y est retourné volontairement après l'avoir quitté. Ce délai ne comprend pas la période pendant laquelle l'extradé n'a pu, pour des raisons indépendantes de sa volonté, quitter le territoire de la Partie contractante requérante.

Article 70. Demande d'extradition

1. La demande d'extradition doit être établie par écrit et contenir les renseignements ci-après:

1) Titre de l'autorité requérante;

2) Texte de la loi de la Partie contractante requérante qui fait de cet acte une infraction;

3) Nom et prénom de l'individu faisant l'objet de la demande d'extradition, renseignements concernant sa nationalité, son domicile ou sa résidence, autres données concernant sa personnalité et, si possible, son signalement, sa photographie et ses empreintes digitales;

4) Indication concernant l'importance du dommage matériel causé par l'infraction.

2. La demande d'extradition aux fins de poursuites pénales doit être accompagnée d'une copie conforme du mandat d'arrêt comportant une description des circonstances effectives de l'affaire.

3. La demande d'extradition aux fins de l'exécution d'une condamnation doit être accompagnée d'une copie certifiée du jugement et d'une pièce attestant que la décision est définitive et exécutoire, sur la base de laquelle l'individu a été condamné.

Article 71. Arrestation aux fins d'extradition

1. La Partie contractante requise examine la demande d'extradition conformément à la procédure prévue par sa législation et informe sans tarder de sa décision la Partie contractante requérante.

2. Lorsqu'elle reçoit une demande d'extradition, la Partie contractante requise prend, conformément à sa législation, des mesures pour arrêter l'individu réclamé, sauf dans les cas où, conformément aux dispositions du présent Accord l'extradition, n'est pas autorisée. La Partie contractante requérante est informée dans les meilleurs délais de cette arrestation.

Article 72. Renseignements complémentaires

1. Si la demande d'extradition ne contient pas les données nécessaires mentionnées à l'article 70 du présent Accord, la Partie contractante requise peut réclamer des renseignements complémentaires. L'autre Partie contractante doit répondre à cette demande dans un délai d'un mois au plus, ce délai pouvant être prolongé de 15 jours pour des motifs importants.

2. Si la Partie contractante requérante ne fournit pas dans le délai fixé les renseignements complémentaires, la Partie contractante requise peut mettre en liberté l'individu arrêté conformément à l'article 71 du présent Accord.

Article 73. Arrestation avant la demande d'extradition

1. Dans les cas urgents, la Partie contractante requise peut, sur la demande de la Partie contractante requérante, arrêter l'individu considéré en attendant de recevoir la demande

d'extradition. La demande doit faire référence au mandat d'arrêt ou au jugement définitif et indiquer que la demande d'extradition va être expédiée immédiatement. La demande peut être transmise par la poste, par télégraphe, télex, télécopie ou par Interpol (organisation internationale de police criminelle) ou par tout autre moyen, sous forme écrite.

2. L'autre Partie contractante doit être immédiatement informée de l'arrestation conformément au paragraphe 1 du présent article ou des motifs pour lesquels la demande indiquée au paragraphe 1 du présent article n'a pu être satisfaite.

3. L'individu arrêté conformément au paragraphe 1 du présent article doit être libéré si dans un délai d'un mois suivant l'avis d'arrestation, la demande d'extradition n'a pas été reçue de l'autre Partie contractante.

4. La libération de l'individu conformément au paragraphe 3 du présent article n'empêche pas une nouvelle arrestation en vue d'extrader l'individu réclamé si une demande d'extradition et les documents de confirmation sont reçus ultérieurement.

5. L'individu peut être arrêté sans la demande prévue au paragraphe 1 du présent article, s'il y a des raisons de suspecter, conformément à la législation de la Partie contractante requérante, que ledit individu a commis sur le territoire de l'autre Partie contractante une infraction donnant lieu à une extradition.

Article 74. Modes d'extradition

1. La Partie contractante requise informe la Partie contractante requérante de sa décision concernant l'extradition, en indiquant la date et le lieu de la remise.

2. Si la Partie contractante requérante ne reçoit pas l'individu réclamé dans un délai de 15 jours à partir de la date fixée, l'intéressé doit être remis en liberté. Sur la demande de la Partie contractante requérante, le délai indiqué peut être prolongé mais de 15 jours au maximum. L'extradition de l'individu a lieu sur le territoire de la Partie contractante requise.

3. La procédure de remise de l'individu réclamé peut comporter l'établissement du protocole de transfert en deux exemplaires, signés par les représentants des autorités judiciaires des deux Parties contractantes. Si nécessaire, les pouvoirs des représentants de la Partie contractante requérante pour la réception de l'individu réclamé, peuvent être confirmés par les documents correspondants convenus au préalable entre les Parties contractantes.

4. Si, pour des raisons indépendantes de sa volonté, l'une des Parties contractantes ne peut pas remettre ou recevoir un individu réclamé, elle doit en informer immédiatement l'autre Partie. Les Parties contractantes déterminent alors conjointement un nouveau délai de remise de l'individu et appliquent à cet effet les dispositions du paragraphe 2 du présent article.

Article 75. Réextradition

Si l'individu extradé regagne le territoire de la Partie contractante requise avant son exonération définitive, sur le territoire de la Partie contractante requérante, de responsabi-

lité pour l'infraction qui a conduit à son extradition, une réextradition peut avoir lieu sur demande sans présentation des documents prévus à l'article 70 du présent Accord.

Article 76. Remise de pièces à conviction

1. Dans la mesure où la législation de la Partie contractante requise l'autorise et en tenant compte des droits de tierces parties, toutes les pièces à conviction dont on dispose et qui sont liées à l'infraction qui a fait l'objet de l'extradition de l'individu, sont remises sur demande à la Partie contractante requérante. Ces pièces à conviction sont également remises dans le cas où l'extradition de l'intéressé ne peut avoir lieu en raison de son décès ou pour d'autres raisons.

2. La Partie contractante requise peut différer la remise des pièces à conviction indiquées au paragraphe 1 du présent article, si elles sont nécessaires à des fins de procédure pour une autre affaire pénale.

3. Les droits des tiers sur les pièces à conviction remises à la Partie contractante requérante demeurent valables si elles ne font pas l'objet d'un litige de droit civil. À la fin de la procédure concernant l'affaire, ces pièces doivent être rendues à la Partie contractante qui les avait remises.

Article 77. Transit

1. Si un individu doit être livré à une Partie contractante par un État tiers en passant par le territoire de l'autre Partie contractante, la Partie qui reçoit cet individu demande à l'autre Partie l'autorisation de transit à travers son territoire. La présente disposition ne s'applique pas en cas de transport aérien quand il n'est pas prévu d'escale sur le territoire de l'autre Partie contractante. Les Parties contractantes peuvent ne pas autoriser le transit des individus dont l'extradition n'est pas admise au titre des dispositions du présent Accord.

2. La demande d'autorisation de transit est établie et transmise selon la même procédure que la demande d'extradition.

3. Les autorités judiciaires compétentes des Parties contractantes définissent dans chaque cas d'un commun accord le mode de transit, l'itinéraire et les autres conditions du transit.

4. Pendant le transit, la Partie contractante concernée assure la détention de l'individu concerné et l'assistance nécessaire aux représentants de l'autre Partie contractante qui accompagnent ledit individu.

5. En cas d'escale imprévue lors d'un transport aérien, la Partie contractante sur le territoire de laquelle a lieu le vol peut, sur la demande des représentants de l'autre Partie contractante qui accompagnent l'individu concerné, le garder en détention dans les 48 heures précédant la réception de la demande de transit remise conformément au paragraphe 1 du présent article.

6. Ladite demande peut être transmise par des moyens techniques tels que le télégraphe, le télex, la télécopie et le courrier électronique.

7. Les frais liés au transit sont à la charge de la Partie contractante requérante.

Article 78. Présence de représentants des Parties contractantes

Les représentants de l'une des Parties contractantes peuvent, avec l'accord de l'autre Partie contractante, assister à l'exécution des demandes d'entraide judiciaire en matière pénale de l'autre Partie contractante.

Article 79. Renseignements relatifs au casier judiciaire

Les Parties contractantes se communiquent réciproquement sur leur demande des renseignements sur le casier judiciaire des individus déjà condamnés par leurs tribunaux si ces individus font l'objet de poursuites pénales sur le territoire de la Partie contractante requérante.

Article 80. Renseignements relatifs aux résultats de poursuites pénales

Les Parties contractantes se communiquent réciproquement des renseignements sur les résultats des poursuites pénales engagées contre l'individu qui a fait l'objet d'une demande de poursuites pénales ainsi que des renseignements sur l'individu extradé. Il est communiqué sur demande une expédition du jugement devenu définitif ou de toute autre décision définitive.

Article 81. Renseignements relatifs aux condamnations

Chaque Partie contractante communique à l'autre chaque année des renseignements sur les sentences exécutoires prononcées par ses tribunaux contre des ressortissants de l'autre Partie.

TITRE IV. DISPOSITIONS FINALES

Article 82. Entrée en vigueur de l'Accord

1. Le présent Accord est soumis à ratification.

2. Le présent Accord entre en vigueur 30 jours après l'échange des instruments de ratification.

Article 83. Durée d'application de l'Accord

1. Le présent Accord restera en vigueur pour une durée de cinq ans à compter de la date de son entrée en vigueur.

2. La durée d'application du présent Accord est automatiquement prolongée par périodes successives de cinq ans si aucune des Parties contractantes ne le dénonce en notifiant l'autre Partie contractante par une note au moins six mois avant la date d'expiration de la durée du présent Accord.

Fait à Yerevan le 15 septembre 2003 en deux exemplaires, chacun en lituanien, en arménien et en russe, tous les textes faisant également foi.

En cas de désaccord sur l'interprétation des dispositions du présent Accord, le texte en langue russe prévaudra.

Pour la République de Lituanie :

Pour la République d'Arménie :

No. 41933

Lithuania
and
Belarus

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Belarus on transfer of persons sentenced to imprisonment or to whom coercive medical measures are applied. Vilnius, 12 July 1996

Entry into force: *22 November 1998 by the exchange of instruments of ratification, in accordance with article 22*

Authentic texts: *Belarusian, Lithuanian and Russian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 19 October 2005*

Lituanie
et
Bélarus

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Bélarus relatif au transfert des personnes condamnées à l'emprisonnement ou auxquelles des mesures médicales coercitives ont été appliquées. Vilnius, 12 juillet 1996

Entrée en vigueur : *22 novembre 1998 par échange des instruments de ratification, conformément à l'article 22*

Textes authentiques : *biélorusse, lituanien et russe*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 19 octobre 2005*

[BELARUSIAN TEXT — TEXTE BIÉLORUSSE]

Д А Г А В О Р

паміж Літоўскай Рэспублікай і Рэспублікай Беларусь аб узаемнай перадачы асоб, асуджаных да пазбаўлення волі, для адбывання пакарання, і асоб, у адносінах да якіх прыменены прымусовыя меры медыцынскага характару

Літоўская Рэспубліка і Рэспубліка Беларусь, названыя ў далейшым - "Дагаворныя Бакі",

а д л ю с т р о ў в а ю ч ы намер і ў далейшым развіваць сяброўскія адносіны,

і м к н у ч ы с я да пашырэння і ўдасканалення супрацоўніцтва ў галіне выканання пакаранняў,

л і ч у ч ы, што такое супрацоўніцтва павінна служыць мэтам справядлівасці і сацыяльнай рэабілітацыі асуджаных,

м я р к у ю ч ы, што гэтыя мэты патрабуюць таго, каб замежным грамадзянам, якія пазбаўляюцца волі ў выніку ўчынення імі крымінальнага злачынства, павінна быць прадастаўлена магчымасць адбываць пакаранне ва ўласнай краіне,

а с э н с о ў в а ю ч ы, што гэта найменшым чынам можна здзейсніць, передаючы іх дзяржаве, грамадзянамі якой яны з'яўляюцца,

г р у н т у ю ч ы с я на Дагаворы паміж Літоўскай Рэспублікай і Рэспублікай Беларусь аб прававой дапамозе і прававых адносінах па грамадзянскіх, сямейных і крымінальных справах (г. Вільнюс, 20 кастрычніка 1992 года),

дамовіліся аб наступным:

Артыкул 1

Вызначэнне паняццяў

Прымяняемыя ў гэтым Дагаворы паняцці азначаюць:

1. "Дзяржава вынясення прыгавору" - дзяржава, у якой вынесена судовая пастанова, што падлягае выкананню.

2. "Дзяржава выканання прыгавору" - дзяржава, якая прыняла або павінна прыняць на сябе выкананне судовай пастановы.

3. "Судовая пастанова" - прыгавор аб назначэнні асобе пакарання ў выглядзе пазбаўлення волі або вызначэнне аб прымяненні да асобы прымусовых мер медыцынскага характару, звязаных з абмежаваннем свабоды, прынятыя кампетэнтнымі судовымі органамі.

4. "Прымусовыя меры медыцынскага характару" - змяшчэнне ў псіхіятрычную бальніцу агульнага або спецыяльнага тыпу на падставе судовага вызначэння.

5. "Асуджаны" - асоба, у адносінах да якой вынесены прыгавор аб назначэнні пакарання ў выглядзе пазбаўлення волі або вызначэнне аб прымяненні прымусовых мер медыцынскага характару, звязаных з абмежаваннем свабоды, прынятыя кампетэнтнымі судовымі органамі.

Артыкул 2

Агульныя прынцыпы

1. Дагаворныя Бакі ўзаемна абавязваюцца па пісьмовай просьбе кампетэнтных органаў прымаць на сябе абавязацельствы па выкананню судовых пастаноў па крымінальных справах, у якіх суды аднаго Дагаворнага Боку ў адносінах да грамадзян другога Дагаворнага Боку назначылі пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі або прымянення прымусовых мер медыцынскага характару.

2. З просьбамі, аб якіх ідзе гаворка ў пункце 1 гэтага артыкула, выступаюць як кампетэнтныя органы Дзяржавы вынясення прыгавору, так і кампетэнтныя органы Дзяржавы выканання прыгавору.

Артыкул 3

Абавязацельствы аб прадастаўленні інфармацыі

1. Дзяржава вынясення прыгавору са зместам гэтага Дагавора азнаемлівае кожнага асуджанага, у адносінах да якога ен можа быць прыменены, або яго законнага прадстаўніка.

2. Асуджаны, яго законны прадстаўнік, муж (жонка), блізкія сваякі або ўпаўнаважаная асуджаным асоба могуць звяртацца з хадайніцтвам у кампетэнтныя органы Дагаворных Бакоў аб учыненні дзеянняў, аб якіх ідзе гаворка ў артыкуле 2 гэтага Дагавора.

3. Дзяржава вынясення прыгавору абавязана інфармаваць Дзяржаву выканання прыгавору аб хадайніцтвах, што паступілі ў адпаведнасці з пунктам 2 гэтага артыкула.

4. Інфармацыя павінна змяшчаць:

1) прозвішча, імя, дату і месца нараджэння асуджанага;

2) яго адрас, калі маецца такі, у Дзяржаве выканання прыгавору;

3) апісанне фактаў, у адпаведнасці з якімі назначана пакаранне;

4) сутнасць пакарання, тэрмін і дату пачатку яго выканання.

5. Асуджанаму або яго законнаму прадстаўніку пісьмова паведамляецца аб рашэнні, прынятым тым ці іншым Дагаворным Бокам у адказ на яго хадайніцтва аб перадачы.

Артыкул 4

Умовы перадачы

1. Перадача асуджанага можа быць праведзена, калі:

1) асуджаны з'яўляецца грамадзянінам Дзяржавы выканання прыгавору;

2) судовая пастанова ўступіла ў законную сілу;

3) на час атрымання просьбы аб перадачы асуджанага яму засталося адбываць пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі або прымянення прымусовых мер медыцынскага характару не менш шасці месяцаў;

4) асоба, у адносінах да якой вынесена судовая пастанова, згодна на перадачу або, калі ў сілу яе ўзросту, фізічнага або псіхічнага стану, адзін з Дагаворных Бакоў лічыць гэта неабходным са згоды законнага прадстаўніка асобы, у адносінах да якой вынесена судовая пастанова;

5) асоба пазбаўлена за дзеянне або бяздзеянне, якое ў Дзяржаве выканання прыгавору прызнаецца злачынствам, або было б прызнана злачынствам, калі б такое дзеянне або бяздзеянне асоба здзейсніла на тэрыторыі Дзяржавы выканання прыгавору;

6) Дагаворныя Бакі згодны на перадачу.

2. У выключных выпадках Дагаворныя Бакі могуць прыйсці да згоды аб перадачы асуджанага, у якога тэрмін адбыцця пакарання менш указаннага ў падпункце 3 пункта 1 гэтага артыкула.

Артыкул 5

Падставы адмовы ў перадачы асуджанага

1. Перадача асуджанага не праводзіцца, калі:

1) па заканадаўству Дзяржавы выканання прыгавору дзеянне, за якое асоба асуджана, не з'яўляецца злачынствам;

2) у Дзяржаве выканання прыгавору за ўчыненае дзеянне асоба панесла пакаранне або была апраўдана, ці справа была спынена, а роўна, калі асоба вызвалена ад пакарання судовым органам гэтай Дзяржавы;

3) пакаранне не можа быць выканана ў Дзяржаве выканання прыгавору з прычыны заканчэння тэрмінаў даўнасці або па іншай падставе, прадугледжанай заканадаўствам гэтай Дзяржавы;

4) па меркаванню Дзяржавы, якая атрымала просьбу аб выкананні судовай пастановы, гэта можа прычыніць шкоду інтарэсам дзяржавы;

5) у Дзяржаве, якая атрымала просьбу аб выкананні прыгавору, не прадугледжаны від пакарання, вызначаны прыгаворам;

6) не дасягнута згода аб перадачы асуджанага на ўмовах, прадугледжаных гэтым Дагаворам;

7) па заканадаўству Дзяржавы вынясення прыгавору дзеянне, за якое асоба была асуджана, з'яўляецца дзяржаўным або воінскім злачынствам.

2. У перадачы асуджанага можа быць адмоўлена або перадача можа быць адтэрмінавана, калі асуджаным не пакрыта шкода, прычыненая злачынствам.

Артыкул 6

Задавальненне просьб Дагаворных Бакоў

Дзяржава выканання прыгавору паведамляе ў магчыма кароткі тэрмін Дзяржаве вынясення прыгавору ў якім аб'еме просьба аб прыняцці выканання судовай пастановы задаволена. Адмова ад выканання судовай пастановы павінна быць абгрунтавана.

Артыкул 7

Выкананне судовай пастановы

1. Калі судовая пастанова прынята да выканання, то суды Дзяржавы выканання прыгавору вызначаюць у адпаведнасці са сваім заканадаўствам падлягаючае выкананню пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі або прымяненне прымусовых мер медыцынскага характару, прымаючы да ўвагі ў максімальнай ступені пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі або прымяненне прымусовых мер медыцынскага характару, вызначаных у Дзяржаве вынясення прыгавору.

2. Выкананне судовой пастановы, уключаючы ўмоўнае вызваленне, ажыццяўляецца ў адпаведнасці з заканадаўствам Дзяржавы выканання прыгавору.

3. У тэрмін пакарання ў выглядзе пазбаўлення волі або прымянення прымусовых мер медыцынскага характару залічваецца адбыты тэрмін у Дзяржаве вынясення прыгавору.

4. Канверсія (замена) пакарання ў выглядзе пазбаўлення волі або прымянення прымусовых мер медыцынскага характару праводзіцца ў адпаведнасці з заканадаўствам Дзяржавы выканання прыгавору.

Пры гэтым Дзяржава выканання прыгавору:

1) будзе звязана ўстаноўленымі фактамі ў той меры, як яны абазначаны або вынікаюць з судовай пастановы, вынесенай у Дзяржаве вынясення прыгавору;

2) не можа замяніць пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі пакараннем у выглядзе грашовага штрафу.

Артыкул 8

Судовая пастанова ў адносінах да адсутнага асуджанага

Судовая пастанова да выканання не прымаецца, калі яна вынесена ў адсутнасць асуджанага або яго законнага прадстаўніка.

Артыкул 9

Вынік выканання

1. У час выканання пакарання ў выглядзе пазбаўлення волі або прымусовых мер медыцынскага характару ў Дзяржаве выканання прыгавору, Дзяржава вынясення прыгавору не прадпрымае далейшых дзеянняў, звязаных з іх выкананнем.

2. Дзяржава вынясення прыгавору мае права на выкананне астатняй часткі пакарання або прымусовых мер медыцынскага характару, калі асуджаны, ухіляючыся ад выканання судовай пастановы ў Дзяржаве выканання прыгавору, пакіне яе тэрыторыю. Дзяржава выканання прыгавору неадкладна паведаміць Дзяржаве вынясення прыгавору аб гэтых акалічнасцях.

3. Паўнамоцтвы Дзяржавы вынясення прыгавору, аб якіх ідзе гаворка ў пункце 2 гэтага артыкула, спыняюцца, калі пакаранне ў выглядзе пазбаўлення волі або прымусовыя меры медыцынскага характару выкананы або калі асуджаны вызвалены ад пакарання.

Артыкул 10

Памілаванне і амністыя

1. Памілаванне асуджанага можа адбыцца як у Дзяржаве вынясення прыгавору, так і ў Дзяржаве выканання прыгавору.

2. Дзяржава выканання прыгавору прымяняе да асуджанага амністыю, аб'яўленную як у Дзяржаве выканання прыгавору, так і ў Дзяржаве вынясення прыгавору.

3. Дзяржава вынясення прыгавору і Дзяржава выканання прыгавору прадстаўляюць узаемную інфармацыю аб памілаванні і амністыі.

Артыкул 11

Адмена або змяненне судовай пастановы

1. У адмене або змяненні судовай пастановы, прынятай да выканання, кампетэнтнай з'яўляецца выключна Дзяржава вынясення прыгавору.

2. Дзяржава вынясення прыгавору інфармуе Дзяржаву выканання прыгавору аб адмене або змяненні судовай пастановы, прынятай да выканання.

Артыкул 12

Інфармацыя адносна выканання судовай пастановы

Дзяржава выканання прыгавору прадаставіць Дзяржаве вынясення прыгавору інфармацыю, якая датычыцца выканання судовай пастановы:

1) калі яна лічыць, што выкананне судовай пастановы завершана;

2) калі асуджаны здзейсніў уцекі да завяршэння выканання судовай пастановы;

3) калі Дзяржава вынясення прыгавору запытае спецыяльную справаздачу.

Артыкул 13

Перадача асуджанага

1. Калі асуджаны знаходзіцца на тэрыторыі Дзяржавы вынясення прыгавору, то яна прымае ўсе неабходныя меры для перадачы асуджанага кампетэнтным органам Дзяржавы выканання прыгавору.

2. Дзяржава вынясення прыгавору і Дзяржава выканання прыгавору дагаворваюцца паміж сабой аб часе, месцы і парадку перадачы асуджанага Дзяржаве выканання прыгавору.

3. Дзяржава вынясення прыгавору можа пасля прыняцця судовай пастановы Дзяржавай выканання прыгавору адтэрмінаваць перадачу асуджанага з мэтай выканання пакарання ў выглядзе пазбаўлення волі або прымянення прымусовых мер медыцынскага характару, назначаных судом за іншае злачынства.

Артыкул 14

Абмежаванні праследавання перададзенай асобы

1. Перададзеная асоба не можа быць прыцягнута да крымінальнай адказнасці або пакарана за ўчыненае да перадачы злачынства, за якое яна не была перададзена.

2. Абмежаванні, указаныя ў пункце 1 гэтага артыкула, не прымяняюцца, калі:

1) Дзяржава вынясення прыгавору дае сваю згоду на крымінальнае праследаванне, выказанне пакарання або прымяненне прымусовых мер медыцынскага характару;

2) перададзены асуджаны застаўся ў Дзяржаве выканання прыгавору на больш, чым на 30 дзен пасля канчатковага вызвалення, хаця меў права і мог пакінуць тэрыторыю Дзяржавы або ў выніку выбыцця з гэтай Дзяржавы па сваей волі, зноў туды вярнуўся.

Артыкул 15

Просьба аб перадачы асуджанага

1. Просьбы, прадугледжаныя гэтым Дагаворам, а таксама прыкладзеныя да іх дакументы выкладаюцца на мове выклікаючага Дагаворнага Боку і суправаджаюцца перакладам на мову выклікаемага Дагаворнага Боку або на рускую мову.

2. Да просьбы, якая падаецца Дзяржавай вынясення прыгавору, прыкладаюцца:

1) дакумент, які пацвярджае, што асуджаны з'яўляецца грамадзянінам Дзяржавы выканання прыгавору;

2) засведчаная копія судовай пастановы з пацвярджэннем уступлення яе ў законную сілу;

3) тэкст артыкула крымінальнага закона, на падставе якога асоба асуджана;

4) даныя аб асуджаным, яго грамадзянстве, месцы жыхарства або месцы прабывання;

5) даведка аб тэрміне пазбаўлення волі або прымусовых мерах медыцынскага характару, што змяшчае звесткі аб даце, з якой пачынаецца тэрмін адбывання пакарання, і аб тэрміне, што падлягае заліку ў адбыты тэрмін;

6) інфармацыя аб медыцынскіх паказаннях, аб лячэнні, рэкамендацыі аб далейшым лячэнні асуджанага;

7) пратакол, складзены ў прысутнасці асуджанага або яго законнага прадстаўніка, у якім есць яго згода на перадачу выканання пакарання ў выглядзе пазбаўлення волі або прымянення прымусовых мер медыцынскага характару;

8) іншыя дакументы, якія могуць мець значэнне для прыняцця рашэння, звязанага з просьбай.

3. Да просьбы, якую прадстаўляе Дзяржава выканання прыгавору, прыкладаюцца матэрыялы і дакументы, указаныя ў падпунктах 4 і 8 пункта 2 гэтага артыкула, а таксама пісьмовая згода асуджанага або яго законнага прадстаўніка.

Артыкул 16

Дапаўненне да просьбы аб перадачы асуджанага

Дзяржава выканання прыгавору можа запатрабаваць дадатковыя звесткі, калі атрыманыя з'яўляюцца недастатковымі для вырашэння просьбы, і пры неабходнасці ўзгадніць тэрмін іх прадстаўлення з Дзяржавай вынясення прыгавору. У выпадку адсутнасці такіх звестак просьба вырашаецца на падставе наяўных даных і дакументаў.

Артыкул 17

Транзіт

1. Кожны Дагаворны Бок па просьбе другога Дагаворнага Боку дазваляе транзіт цераз сваю тэрыторыю асуджаных, перададзеных трэцяй Дзяржавай аднаму з Дагаворных Бакоў, які падаў просьбу.

2. Да просьбы аб транзіце павінны быць прыкладзены: засведчаная копія судовай пастановы з адзнакай аб уступленні яе ў законную сілу і тэкст артыкула крымінальнага закона, на падставе якога асоба асуджана, даныя аб яе грамадзянстве і іншыя даныя аб ей, месцы жыхарства, калі гэтыя даныя адсутнічаюць у судовай пастанове, а таксама апісанне знешнасці асобы, фатаграфія і адпячаткі пальцаў.

3. Дагаворны Бок, якому накіравана просьба аб транзіце асуджанага цераз яго тэрыторыю, не можа пачаць крымінальнае праследаванне ў адносінах да такой асобы, затрымаць або іншым спосабам абмежаваць яе свабоду, за выключэннем выпадкаў, калі гэта неабходна для забеспячэння перавозкі асуджанага цераз яго тэрыторыю.

4. Згоды Дагаворнага Боку на транзіт асуджанага цераз яго тэрыторыю не патрабуецца, калі перавозка асуджанага ажыццяўляецца паветраным транспартам, і пасадка на тэрыторыі гэтага Дагаворнага Боку не прадугледжана.

Калі Дагаворны Бок перавозіць асуджанага паветраным транспартам, то ен абавязаны аб гэтым загадзя паведаміць Дагаворнаму Боку, цераз тэрыторыю якога перавозіцца асуджаны.

5. Дагаворны Бок мае права адмовіць у транзіце:

1) калі асоба, у адносінах да якой вынесена судовая пастанова, з'яўляецца яго грамадзянінам;

2) калі злачынства, за ўчыненне якога вынесена судовая пастанова, не з'яўляецца такім па яго нацыянальнаму заканадаўству.

Артыкул 18

Кампетэнтныя органы Дагаворных Бакоў, адказныя за выкананне Дагавора

1. За выкананне гэтага Дагавора ў Літоўскай Рэспубліцы адказваюць Міністэрства юстыцыі і Міністэрства унутранных спраў Літоўскай Рэспублікі.

2. За выкананне гэтага Дагавора ў Рэспубліцы Беларусь адказваюць Пракуратура і Міністэрства унутраных спраў Рэспублікі Беларусь.

3. Пры перадачы асуджаных кампетэнтныя органы Дагаворных Бакоў звязваюцца адзін з адным цераз свае цэнтральныя органы.

Артыкул 19

Расходы па перадачы асуджаных

Расходы па перадачы асуджаных нясе Дагаворны Бок, на тэрыторыі якога яны узніклі. Расходы, звязаныя з транзітнай перавозкай, нясе Дагаворны Бок, па просьбе якога ажыццяўляецца транзіт.

Артыкул 20

Дзеянне Дагавора ў часе

Гэты Дагавор дзейнічае ў адносінах да просьб, накіраваных пасля яго ўступлення ў сілу, нават калі адпаведныя дзеянні або бяздзеянні мелі месца да гэтай даты.

Артыкул 21

Дзеянне Дагавора ў адносінах да іншых дагавораў

Палажэнні гэтага Дагавора не закранаюць правоў і абавязацельстваў, якія выцякаюць з двухбаковых і шматбаковых дагавораў, заключаных кожным з Дагаворных Бакоў з іншымі дзяржавамі.

Артыкул 22

Уступленне Дагавора ў сілу

Гэты Дагавор падлягае ратыфікацыі і ўступае ў сілу цераз 30 дзен пасля абмену ратыфікацыйнымі граматамі. Абмен ратыфікацыйнымі граматамі адбудзецца

Артыкул 23

Тэрмін дзеяння Дагавора

Гэты Дагавор будзе дзейнічаць пяць гадоў з дня ўступлення яго ў сілу. Пасля заканчэння гэтага тэрміну дзеянне гэтага Дагавора будзе прадаўжацца кожны раз на наступныя пяць гадоў, калі адзін з Дагаворных Бакоў яго не дэнансуе, паведаміўшы аб гэтым нотай не пазней, чым за шэсць месяцаў да заканчэння тэрміну дзеяння гэтага Дагавора другому Дагаворнаму Боку.

Учынена ў г. Вільнюсе 12 ліпеня 1996 г. у двух экземплярах, кожны на літоўскай, беларускай і рускай мовах, прычым усе тэксты маюць аднолькавую сілу.

У выпадку рознагалоссяў перавага аддаецца тэксту на рускай мове.

Ад імя Літоўскай Рэспублікі

Ад імя Рэспублікі Беларусь

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

LIETUVOS RESPUBLIKOS
IR
BALTARUSIJOS RESPUBLIKOS

SUTARTIS

DĖL ASMENŲ, KURIEMS PASKIRTAS LAISVĖS ATĖMIMAS AR PRITAIKYTOS PRIVERČIAMOSIOS MEDICININIO POBŪDŽIO PRIEMONĖS, PERDAVIMO

Lietuvos Respublika ir Baltarusijos Respublika toliau vadinamos "Susitariančiosiomis Šalimis",

i š r e i k š d a m o s norą ir toliau vystyti draugiškus santykius,

s i e k d a m o s plėsti tobulinti ir bendradarbiavimą bausmių vykdyme,

t e i g d a m o s, kad toks bendradarbiavimas turi tarnauti teisingumo ir nuteistų asmenų, socialinės reabilitacijos tikslams,

m a n y d a m o s, jog yra tikslinga suteikti galimybę užsienio piliečiams, kuriems dėl jų padaryto nusikaltimo atimama laisvė, atlikti bausmę savo šalyje,

s u p r a s d a m o s, kad geriausiai tai galima padaryti perduodant juos valstybei, kurios piliečiai jie yra,

r e m d a m o s i o s Baltarusijos Respublikos ir Lietuvos Respublikos sutartimi dėl teisinės pagalbos ir teisinių santykių civilinėse, šeimos ir baudžiamosiose bylose (Vilnius, 1992 m. spalio 20 d.),

s u s i t a r ė:

1 straipsnis
Sąvokų aiškinimas

Šioje Sutartyje naudojamos sąvokos reiškia:

1. "Valstybė, priėmusi nuosprendį" - valstybė, kurioje teismo priimtas sprendimas, būtinas vykdymui;

2. "Valstybė, vykdanti nuosprendį" - valstybė, kuri priėmė arba turi priimti teismo sprendimo vykdymą;

3. "Teismo sprendimas" - kompetentingų teisminių institucijų nuosprendis skirti laisvės atėmimo bausmę ar nutartis skirti asmeniui priverčiamąsias medicininio pobūdžio priemones, susijusias su laisvės apribojimu;

4. "Priverčiamosios medicininio pobūdžio priemonės" - teismo nutartimi patalpinimas į bendrojo ar specialiojo tipo psichiatrinę ligoninę;

5. "Nuteistasis" - asmuo, kurio atžvilgiu yra priimtas kompetentingos teisminės institucijos nuosprendis paskirti laisvės atėmimo bausmę ar nutartis paskyrti priverčiamąsias medicininio pobūdžio priemones, susijusias su laisvės apribojimu.

2 straipsnis

Bendrieji principai

1. Susitariančiosios Šalys tarpusavyje įsipareigoja pagal kompetentingų organų rašytinį prašymą, vykdyti teismo sprendimus baudžiamosiose bylose, kuriose vienos Susitariančiosios Šalies teismai paskyrė kitos Susitariančiosios Šalies piliečiams laisvės atėmimo bausmę arba medicininio pobūdžio priverčiamųjų priemonių taikymą.

2. Prašymus, kurie minimi šio straipsnio 1 punkte, pateikia tiek Valstybės, priėmusios nuosprendį, tiek ir Valstybės, vykdančios nuosprendį, kompetentingi organai.

3 straipsnis

Parciga suteikti informaciją

1. Valstybė, priėmusi nuosprendį, privalo supažindinti kiekvieną nuteistąjį,

kurio atžvilgiu gali būti taikoma ši Sutartis, su šios Sutarties nuostatomis, arba jo įstatyminį atstovą.

2. Nuteistasis, jo įstatyminis atstovas, sutuoktinis, artimi giminaičiai arba nuteistojo įgaliotas asmuo gali kreiptis su prašymu į Susitariančiųjų Šalių kompetentingus organus pradėti veiksmus, apie kuriuos kalbama šios Sutarties 2 straipsnyje.

3. Valstybė priėmusi nuosprendį privalo informuoti Valstybę, vykdančią nuosprendį apie prašymus, gautus pagal šio straipsnio 2 punktą.

4. Informacijoje turi būti nurodoma:

1) nuteistojo vardas, pavardė, gimimo vieta ir laikas;

2) jo adresas, jeigu toks yra, Valstybėje priėmusioje nuosprendį;

3) faktų, remiantis kuriais paskirta bausmė, aprašymas;

4) bausmės esmė, jos vykdymo trukmė ir atlikimo pradžia.

5. Nuteistasis arba jo įstatyminis atstovas raštiškai supažindinamas apie vienos ar kitos Susitariančiosios Šalies priimtą sprendimą, dėl jo prašymo dėl perdavimo.

4 straipsnis

Perdavimo sąlygos

1. Nuteistojo perdavimas galimas, jeigu:

1) nuteistasis yra Valstybės, vykdančios nuosprendį, pilietis;

2) teismo sprendimas įsiteisėjo;

3) gavus prašymą perduoti nuteistąjį jam liko ne mažiau kaip šešis mėnesius atlikti laisvės atėmimo bausmę arba taikyti medicininio pobūdžio priverčiamąsias priemones;

4) asmuo, dėl kurio priimtas teismo sprendimas, sutinka, kad jis būtų perduotas, arba dėl jo amžiaus, fizinės ar psichinės būklės viena iš Susitariančiųjų Šalių mano, kad tai būtina padaryti esant asmens, dėl kurio priimtas sprendimas, įstatyminioatstovo sutikimui;

5) veika ar neveikimas, dėl kurio asmuo buvo nuteistas, yra laikomas nusikaltimu Valstybėje, vykdančioje nuosprendį, ar būtų laikomas nusikaltimu, jeigu asmuo padarytų tokią veiką ar neveikimą Valstybės, vykdančios nuosprendį, teritorijoje;

6) Susitariančiosios Šalys dėl perdavimo sutinka.

2. Išimtiniais atvejais Susitariančiosios Šalys gali susitarti dėl nuteistojo perdavimo, kurio bausmės atlikimo trukmė yra mažesnė, negu numatyta šio straipsnio 1 punkto 3 papunktyje.

5 straipsnis

Atsisakymo perduoti nuteistąjį pagrindai

Nuteistojo perdavimas negalimas, jeigu:

1) pagal Valstybės, vykdančios nuosprendį, įstatymus veika, už kurią asmuo nuteistas, nelaikomas nusikaltimu;

2) asmuo Valstybėje, priėmusioje nuosprendį, už padarytą veiką atliko bausmę arba buvo išteisintas, arba byla buvo nutraukta, o taip pat, jeigu asmuo buvo atleistas nuo bausmės šios Valstybės teismo;

3) bausmė dėl jos terminų senaties arba vadovaujantis kitais pagrindais, numatytais Valstybės, vykdančios nuosprendį, įstatymuose, negali būti įvykdyta šioje Valstybėje;

4) Valstybės, gavusios prašymą vykdyti teismo sprendimą, nuomone, tai padarytų žalą valstybės interesams ;

5) Valstybėje, gavusioje prašymą vykdyti nuosprendį, nenumatyta bausmės rūšis, paskirta nuosprendžiu;

6) nesutarta perduoti nuteistąjį pagal sąlygas, numatytas šioje Sutartyje;

7) pagal Valstybės, priėmusios nuosprendį, įstatymus veika, už kurią buvo nuteistas asmuo, yra valstybinis arba karinis nusikaltimas.

2. Perduoti nuteistąjį gali būti atsisakyta arba perdavimas gali būti atidėtas, jeigu nuteistasis neatlygino nusikaltimu padarytos žalos;

6 straipsnis

Susitariančiųjų Šalių prašymų patenkinimas

Valstybė, vykdanti nuosprendį, trumpiausiu laiku informuoja Valstybę, priėmusią nuosprendį, apie tai, kokia apimtimi patenkintas prašymas priimti vykdyti teismo sprendimą. Atsisakymas vykdyti teismo sprendimą turi būti pagrįstas.

7 straipsnis

Teismų sprendimų vykdymas

1. Jeigu teismo sprendimas priimtas vykdyti, tai Valstybės, vykdančios nuosprendį, teismai, vadovaudamiesi šios Valstybės įstatymais, nustato laisvės atėmimo bausmę arba medicininio pobūdžio priverčiamąsias priemones, maksimaliai atsižvelgdami į Valstybės, priėmusios nuosprendį, paskirtą laisvės atėmimo bausmę arba taikytas medicininio pobūdžio priverčiamąsias priemones.

2. Teismo sprendimas vykdomas, įskaitant lygtinį paleidimą, vadovaujantis Valstybės, vykdančios nuosprendį, įstatymais.

3. Į laisvės atėmimo bausmės vykdymo arba medicininio pobūdžio priverčiamųjų priemonių taikymo laiką įskaitomas laikas, atliktas Valstybėje, priėmusioje nuosprendį.

4. Laisvės atėmimo bausmės arba medicininio pobūdžio priverčiamųjų priemonių taikymo konversija (pakeitimas) vykdomas Valstybės, vykdančios nuosprendį, įstatymų nustatyta tvarka.

Dėl to, Valstybė, vykdanti nuosprendį:

1) apsiribos tokios apimties nustatytais faktais, kokie yra išdėstyti ir aprašyti Valstybės, priėmusios nuosprendį, teismo sprendime;

2) negalės pakeisti laisvės atėmimo bausmę piniginės baudos bausme.

8 straipsnis

Teismo sprendimas nesančio nuteistojo atžvilgiu

Teismo sprendimas nepriimamas vykdyti, jeigu jis buvo priimtas nedalyvaujant nuteistajam arba jo įstatyminiam atstovui.

9 straipsnis

Vykdymo pasekmės

1. Valstybei, vykdančiai nuosprendį, vykdant laisvės atėmimo bausmę arba medicininio pobūdžio priverčiamąsias priemones, Valstybė, priėmusi nuosprendį, joms vykdyti tolimesnių veiksmų nesiima.

2. Valstybė, priėmusi nuosprendį, turi teisę įvykdyti likusią bausmės arba medicininio pobūdžio priverčiamųjų priemonių dalį, jeigu nuteistasis, vengdamas atlikti teismo sprendimą Valstybėje, vykdančioje nuosprendį, paliks jos teritoriją. Valstybė, vykdanti nuosprendį, apie šias aplinkybes nedelsiant praneš Valstybei, priėmusiai nuosprendį.

3. Valstybės, priėmusios nuosprendį, įgaliojimai, kurie minimi šio straipsnio 2 punkte, pasibaigia, jeigu laisvės atėmimo bausmė arba medicininio pobūdžio priverčiamosios priemonės įvykdytos, arba nuteistasis buvo atleistas nuo bausmės.

10 straipsnis

Malonė ir amnestija

1. Malonė nuteistajam gali būti suteikta tiek Valstybėje, priėmusioje nuosprendį, tiek ir Valstybėje, vykdančioje nuosprendį.

2. Valstybė, vykdanti nuosprendį, taiko nuteistajam amnestiją, paskelbtą tiek Valstybėje, vykdančioje nuosprendį, tiek ir Valstybėje, priėmusioje nuosprendį.

3. Valstybė, priėmusi nuosprendį, ir Valstybė, vykdanti nuosprendį, tarpusavyje teikia informaciją apie malonę ir amnestiją.

11 straipsnis

Teismo sprendimo panaikinimas arba pakeitimas

1. Panaikinti arba pakeisti priimtą vykdyti teismo sprendimą kompetentinga tik Valstybė, priėmusi nuosprendį.

2. Valstybė, priėmusi nuosprendį, apie panaikintą arba pakeistą teismo sprendimą informuoja Valstybę, vykdančią nuosprendį.

12 straipsnis

Informacija dėl teismo sprendimo vykdymo

Valstybė, vykdanti nuosprendį, pateiks Valstybei, priėmusiai nuosprendį, informaciją dėl teismo sprendimo vykdymo, jeigu:

1) ji mano, kad teismo sprendimo vykdymas yra užbaigtas;

2) nuteistasis iki teismo sprendimo vykdymo pabaigos pabėgo ;

3) Valstybė, priėmusi nuosprendį, užklaus specialios ataskaitos.

13 straipsnis

Nuteistojo perdavimas

1. Jeigu nuteistasis yra Valstybės, priėmusios nuosprendį, teritorijoje, tai ši Valstybė imasi visų reikiamų priemonių, kad nuteistąjį perduoti Valstybės, vykdančios nuosprendį, kompetentingiems organams.

2. Valstybė, priėmusi nuosprendį, ir Valstybė, vykdanti nuosprendį, tarpusavyje susitaria dėl nuteistojo perdavimo Valstybei, vykdančiai nuosprendį, laiko, vietos ir tvarkos.

3. Valstybė, priėmusi nuosprendį, po Valstybės, vykdančios nuosprendį, teismo sprendimo priėmimo, siekiant įvykdyti laisvės atėmimo bausmę arba taikyti medicininio pobūdžio priverčiamąsias priemones, teismo paskirtas už kitą nusikaltimą, gali atidėti nuteistojo perdavimą.

14 straipsnis

Perduoto asmens persekiojimo apribojimai

1. Perduotas asmuo negali būti patrauktas baudžiamojon atsakomybėn arba

nubaustas bausme dėl nusikaltimo, padaryto iki jo perdavimo, už kurį jis nebuvo perduotas.

2. Apribojimai, numatyti šio straipsnio 1 punkte netaikomi, jeigu:

1) Valstybė, priėmusi nuosprendį, duoda savo sutikimą dėl baudžiamojo persekiojimo, bausmės vykdymo arba medicininio pobūdžio priverčiamųjų priemonių taikymo;

2) perduotas nuteistasis liko Valstybėje, vykdančioje nuosprendį, ilgiau kaip 30 dienų po visiško išlaisvinimo, nors turėjo teisę ir galėjo išvykti iš šios Valstybės teritorijos arba jeigu, išvykęs iš šios Valstybės, savo noru į ją vėl grįžo.

15 straipsnis

Prašymas perduoti nuteistąjį

1. Prašymai, numatyti šioje Sutartyje, o taip pat prie jų pridedami dokumentai paduodami surašant juos užklausiusios Valstybės kalba ir lydimi vertimu į kitos Susitariančiosios Šalies kalbą arba rusų kalbą.

2. Prie prašymo, kurį paduoda Valstybė, priėmusi nuosprendį, pridedama:

1) dokumentas, patvirtinantis kad nuteistasis yra Valstybės, vykdančios nuosprendį, pilietis;

2) teismo sprendimo patvirtintas nuorašas su žyma apie jo įsiteisėjimą;

3) baudžiamojo įstatymo straipsnio, kurio pagrindu asmuo nuteistas, tekstas;

4) duomenys apie nuteistąjį, jo pilietybę, gyvenamąją vietą arba buveinę;

5) laisvės atėmimo bausmės vykdymo ar medicininio poveikio priverčiamųjų priemonių taikymo terminų pažyma, kurioje nurodoma bausmės atlikimo pradžios data ir laiko trukmė, kurią būtina įskaityti į atliktos bausmės laiką;

6) informacija apie medicininius parodymus, gydymą, rekomendacijos dėl nuteistojo tolimesnio gydymo;

7) protokolas, surašytas dalyvaujant nuteistajam arba jo įstatyminiam atstovui, kuriame yra jo sutikimas dėl laisvės atėmimo bausmės vykdymo arba medicininio pobūdžio priverčiamųjų priemonių taikymo perdavimo;

8) kiti dokumentai, kurie gali turėti reikšmės priimant sprendimą dėl prašymo.

3. Prie prašymo, kurį pateikia Valstybė, vykdanti nuosprendį, pridedama medžiaga ir dokumentai, nurodyti šio straipsnio 2 punkto 4 ir 8 papunkčiuose, o taip pat rašytinis nuteistojo arba jo įstatyminio atstovo sutikimas.

16 straipsnis

Prašymų dėl nuteistojo perdavimo papildymas

Valstybė, vykdanti nuosprendį, gali užklausti papildomų duomenų, jeigu gautieji prašymui išnagrinėti yra nepakankami, ir jeigu būtina suderinti su Valstybe priėmusia nuosprendį jų pateikimo terminą. Jeigu tokių duomenų nėra, tai prašymas nagrinėjamas remiantis turimais duomenimis ir dokumentais.

17 straipsnis

Tranzitas

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis kitos Susitariančiosios Šalies prašymu leidžia tranzitu pervežti per savo teritoriją nuteistuosius, kuriuos vienai iš Susitariančiųjų Šalių, padavusiai prašymą, perdavė trečioji valstybė.

2. Prie prašymo tranzitui turi būti pridėta: patvirtintas teismo sprendimo nuorašas su žyma apie nuosprendžio įsiteisėjimą ir baudžiamojo įstatymo straipsnio, kurio pagrindu asmuo nuteistas, tekstas, duomenys apie asmens pilietybę bei kiti duomenys apie jo asmenybę, gyvenamąją vietą, jeigu jų nėra teismo sprendime, o taip pat asmens išvaizdos aprašymas, fotonuotrauka ir pirštų atspaudai.

3. Susitariančioji Šalis, kurios prašoma leisti tranzitu pervežti nuteistąjį per jos teritoriją, negali pradėti baudžiamojo persekiojimo prieš tokį asmenį, sulaikyti ar kitaip apriboti jo laisvės, išskyrus atvejus, kada tai yra būtina, nuteistojo pervežimo per jos teritoriją užtikrinimui.

4. Susitariančiosios Šalies sutikimo nuteistojo tranzitui per jos teritoriją nereikia, jeigu nuteistasis gabenamas oro transportu ir nusileidimas šios Susitariančiosios Šalies teritorijoje nenumatytas.

Jeigu Susitariančioji Šalis gabena nuteistąjį oro transportu, ji privalo iš anksto apie tai pranešti Susitariančiajai Šaliai, per kurios teritoriją yra gabenamas nuteistasis.

5. Susitariančioji Šalis turi teisę atsakyti tranzitą:

1) jeigu asmuo, dėl kurio priimtas teismo sprendimas, yra jos pilietis;

2) jeigu nusikaltimas, už kurio padarymą priimtas teismo sprendimas, pagal jos nacionalinius įstatymus nėra nusikaltimas.

18 straipsnis
Susitariančiųjų Šalių kompetentingi organai, atsakingi už Sutarties vykdymą

1. Už šios Sutarties vykdymą Lietuvos Respublikoje atsakinga Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija ir Vidaus reikalų ministerija.

2. Už šios sutarties vykdymą Baltarusijos Respublikoje atsakinga Baltarusijos Respublikos prokuratūra ir Vidaus reikalų ministerija.

3. Perduodant nuteistuosius kompetentingi Susitariančiųjų Šalių organai tarpusavyje susižino per savo centrinius organus.

19 straipsnis
Išlaidos dėl nuteistųjų perdavimo

Išlaidas, susijusias su nuteistųjų perdavimu, padengia Susitariančioji Šalis, kurios teritorijoje jos atsirado. Išlaidas, susijusias su tranzitiniu pervežimu, padengia Susitariančioji Šalis, kurios prašymu vykdomas tranzitas.

20 straipsnis

Sutarties galiojimas laike

Ši Sutartis galioja prašymams, paduotiems po jos įsigaliojimo, net jeigu atitinkama veika arba neveikimas buvo padaryti iki šios datos.

21 straipsnis

Sutarties galiojimas kitų sutarčių atžvilgiu

Šios Sutarties nuostatos nepažeidžia teisių ir įsipareigojimų, kylančių iš dvišalių ir daugiašalių sutarčių, sudarytų kiekvienos iš Susitariančiųjų Šalių su kitomis valstybėmis.

22 straipsnis

Sutarties įsigaliojimas

Ši Sutartis turi būti ratifikuota ir įsigalios praėjus 30 dienų po apsikeitimo ratifikaciniais raštais. Apsikeitimas ratifikaciniais raštais įvyks

23 straipsnis

Sutarties galiojimo terminas

Sutartis galios penkerius metus nuo jos įsigaliojimo dienos. Pasibaigus šiam terminui, sutartis liks galioti kiekvieną kartą paskesniems penkerių metų laikotarpiams, jeigu viena iš Susitariančiųjų Šalių jos nedenonsuos, nota pranešdama kitai Susitariančiajai Šaliai ne vėliau kaip prieš šešis mėnesius iki šios Sutarties

galiojimo termino pasibaigimo.

Sudaryta VILNIUJE GEGUŽĖS 12 d.
dviem egzemplioriais, kiekvienas lietuvių, baltarusių ir rusų kalbomis, visi tekstai turi vienodą galią. Iškilus nesutarimams pirmenybė bus teikiama tekstui rusų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

BALTARUSIJOS RESPUBLIKOS VARDU

[RUSSIAN TEXT — TEXTE RUSSE]

ДОГОВОР

МЕЖДУ ЛИТОВСКОЙ РЕСПУБЛИКОЙ И РЕСПУБЛИКОЙ БЕЛАРУСЬ

о взаимной передаче лиц, осужденных к лишению свободы, для отбывания наказания, и лиц, в отношении которых применены принудительные меры медицинского характера

Литовская Республика и Республика Беларусь, именуемые в дальнейшем - "Договаривающиеся Стороны",

в ы р а ж а я намерение и в дальнейшем развивать дружеские отношения,

с т р е м я с ь к расширению и совершенствованию сотрудничества в области исполнения наказаний,

с ч и т а я, что такое сотрудничество должно служить целям справедливости и социальной реабилитации осужденных,

п о л а г а я, что эти цели требуют того, чтобы иностранным гражданам, которые лишаются свободы в результате совершения ими уголовного преступления, должна быть предоставлена возможность отбывать наказание в собственной стране,

с о з н а в а я, что это наилучшим образом можно совершить, передавая их государству, гражданами которого они являются,

о с н о в ы в а я с ь на Договоре между Республикой Беларусь и Литовской Республикой о правовой помощи и правовых отношениях по гражданским, семейным и уголовным делам (г.Вильнюс, 20 октября 1992 г.),

договорились о нижеследующем:

Статья 1
Определение понятий

Применяемые в настоящем Договоре понятия означают:

1."Государство вынесения приговора" - государство, в котором вынесено судебное постановление, подлежащее исполнению;

2."Государство исполнения приговора" - государство, которое приняло или должно принять на себя исполнение судебного постановления;

3."Судебное постановление" - приговор о назначении лицу наказания в виде лишения свободы или определение о применении к лицу принудительных мер медицинского характера, связанных с ограничением свободы, принятые компетентными судебными органами.

4."Принудительные меры медицинского характера" - помещение в психиатрическую больницу общего или специального типа на основании судебного определения;

5."Осужденный" - лицо, в отношении которого вынесен приговор о назначении наказания в виде лишения свободы или определение о применении принудительных мер медицинского характера, связанных с ограничением свободы, принятые компетентными судебными органами.

Статья 2
Общие принципы

1.Договаривающиеся Стороны взаимно обязуются по письменной просьбе компетентных органов принимать на себя обязательства по исполнению судебных постановлений по уголовным делам, в которых суды одной Договаривающейся Стороны в отношении граждан другой Договаривающейся Стороны назначили наказание в виде лишения свободы либо применение принудительных мер медицинского характера.

2.С просьбами, о которых идет речь в пункте 1 настоящей статьи, выступают как компетентные органы Государства вынесения приговора, так и компетентные органы Государства исполнения приговора.

Статья 3
Обязательства о предоставлении информации

1.Государство вынесения приговора с содержанием настоящего Договора ознакамливает каждого осужденного, в отношении которого он может быть применен,или его законного представителя.

2.Осужденный, его законный представитель, супруг, близкие родственники или уполномоченное осужденным лицо могут обращаться с ходатайством в компетентные органы Договаривающихся Сторон о совершении действий, о которых идет речь в статье 2 настоящего Договора.

3. Государство вынесения приговора обязано информировать Государство исполнения приговора о ходатайствах, поступивших в соответсвии с пунктом 2 настоящей статьи.

4. Информация должна содержать:

1) фамилию, имя, дату и место рождения осужденного;

2) его адрес, если имеется таковой, в Государстве исполнения приговора;

3) описание фактов, в соответсвии с которыми назначено наказание;

4) сущность наказания, срок и дату начала его исполнения.

5. Осужденный или его законный представитель письменно уведомляется о решении, принятом той или иной Договаривающейся Стороной в ответ на его ходатайство о передаче.

Статья 4
Условия передачи

1.Передача осужденного может быть произведена, если:

1) осужденный является гражданином Государства исполнения приговора;

2) судебное постановление вступило в законную силу;

3) на время получения просьбы о передаче осужденного, ему осталось отбывать наказание в виде лишения свободы или применения принудительных мер медицинского характера не менее шести месяцев;

4) лицо, в отношении которого вынесено судебное постановление, согласно на передачу или, когда, в силу его возраста, физического или психического состояния, одна из Договаривающихся Сторон считает это необходимым с согласия законного представителя лица, в отношении которого вынесено судебное постановление;

5) лицо осуждено за действие или бездействие, которое в Государстве исполнения приговора признается преступлением или было бы признано преступлением, если бы такое действие или бездействие лицо совершило на территории Государства исполнения приговора;

6) Договаривающиеся Стороны согласны на передачу.

2. В исключительных случаях Договаривающиеся Стороны могут прийти к соглашению о передаче осужденного, у которого срок отбывания наказания менее указанного в подпункте 3 пункта 1 настоящей статьи.

Статья 5

Основания отказа в передаче осужденного

Передача осужденного не производится если:

1) по законодательству Государства исполнения приговора деяние, за которое лицо осуждено, не является преступлением;

2) в Государстве исполнения приговора за совершенное деяние лицо понесло наказание или было оправдано, либо дело было

прекращено, а равно если лицо освобождено от наказания судебным органом этого Государства;

3) наказание не может быть исполнено в Государстве исполнения приговора вследствие истечения сроков давности или по иному основанию, предусмотренному законодательством этого Государства;

4) по мнению Государства, получившего просьбу об исполнении судебного постаноления, это может причинить ущерб интересам государства;

5) в Государстве, получившем просьбу об исполнении приговора, не предусмотрен вид наказания, определенный приговором;

6) не достигнуто согласие о передаче осужденного на условиях, предусмотренных настоящим Договором;

7) по законодательству Государства вынесения приговора деяние, за которое лицо было осуждено, является государственным или воинским преступлением.

2. В передаче осужденного может быть отказано либо передача может быть отсрочена, если осужденным не возмещен ущерб, причиненный преступлением.

Статья 6
Удовлетворение просьб Договаривающихся
Сторон

Государство исполнения приговора уведомляет в возможно короткий срок Государство вынесения приговора в каком объеме просьба о принятии исполнения судебного постановления удовлетворена. Отказ от исполнения судебного постановления должен быть обоснован.

Статья 7

Исполнение судебного постановления

1.Если судебное постановление принято к исполнению, то суды Государства исполнения приговора определяют в соответствии со своим законодательством подлежащее исполнению наказание в виде лишения свободы либо применение принудительных мер медицинского характера, принимая во внимание в максимальной степени наказание в в виде лишения свободы либо применение принудительных мер медицинского характера, определенных в Государстве вынесения приговора.

2.Исполнение судебного постановления, включая условное освобождение, осуществляется в соответствии с законодательством Государства исполнения приговора.

3.В срок наказания в виде лишения свободы или применения принудительных мер медицинского характера засчитывается отбытый срок в Государстве вынесения приговора.

4.Конверсия /замена/ наказания в виде лишения свободы или примененения принудительных мер медицинского характера производится в соответсвии с законодательством Государства исполнения приговора.

При этом Государство исполнения приговора:

1) будет связано установленными фактами в той мере, как они обозначены или вытекают из судебного постановления, вынесенного в Государстве вынесения приговора;

2) не может заменить наказание в виде лишения свободы наказанием в виде денежного штрафа.

Статья 8

Судебное постановление в отношении отсутствующего осужденного

Судебное постановление к исполнению не принимается, если оно вынесено в отсутствие осужденного или его законного представителя.

Статья 9
Последствия исполнения

1.Во время исполнения наказания в виде лишения свободы или принудительных мер медицинского характера в Государстве исполнения приговора, Государство вынесения приговора не предпринимает дальнейших действий, связанных с их исполнением.

2.Государство вынесения приговора имеет право на исполнение оставшейся части наказания или принудительных мер медицинского характера, если осужденный, уклоняясь от исполнения судебного постановления в Государстве исполнения приговора, оставит его территорию. Государство исполнения приговора немедленно уведомит Государство вынесения приговора об этих обстоятельствах.

3.Полномочия Государства вынесения приговора, о которых идет речь в пункте 2 настоящей статьи, прекращаются, если наказание в виде лишения свободы или принудительные меры медицинского характера исполнены или когда осужденный освобожден от наказания.

Статья 10
Помилование и амнистия

1.Помилование осужденного может последовать как в Государстве вынесения приговора, так и в Государстве исполнения приговора.

2.Государство исполнения приговора применяет к осужденному амнистию, объявленную как в Государстве исполнения приговора, так и в Государстве вынесения приговора.

3.Государство вынесения приговора и Государство исполнения приговора представляют взаимную информацию о помиловании и амнистии.

Статья 11
Отмена или изменение судебного
постановления

1. В отмене или изменении судебного постановления, принятого к исполнению, компетентным является исключительно Государство вынесения приговора.

2. Государство вынесения приговора информирует Государство исполнения приговора об отмене или изменении судебного постановления, принятого к исполнению.

Статья 12
Информация относительно исполнения
судебного постановления

Государство исполнения приговора предоставит Государству вынесения приговора информацию касающуюся исполнения судебного постановления:

1) если оно считает, что исполнение судебного постановления завершено;

2) если осужденный совершил побег до завершения исполнения судебного постановления;

3) если Государство вынесения приговора запросит специальный отчет.

Статья 13
Передача осужденного

1.Если осужденный находится на территории Государства вынесения приговора, то оно принимает все необходимые меры для передачи осужденного компетентным органам Государства исполнения приговора.

2.Государство вынесения приговора и Государство исполнения приговора договариваются между собой о времени, месте и порядке передачи осужденного Государству исполнения приговора.

3.Государство вынесения приговора может после принятия судебного постановления Государством исполнения приговора отсрочить передачу осужденного с целью исполнения наказания в виде лишения свободы или применения принудительных мер медицинского характера, определенных судом за другое преступление.

Статья 14

Ограничения преследования переданного лица

1. Переданное лицо не может быть привлечено к уголовной ответственности или подвергнуто наказанию за совершенное до передачи преступление, за которое оно не было передано.

2.Ограничения, указанные в пункте 1 настоящей статьи, не применяются, если:

1) Государство вынесения приговора дает свое согласие на уголовное преследование, исполнение наказания или применение принудительных мер медицинского характера;

2) переданный осужденный остался в Государстве исполнения приговора на более, чем 30 дней после окончательного освобождения, хотя имел право и мог покинуть территорию Государства или же в случае убытия из этого Государства по своей воле, вновь туда вернулся.

Статья 15

Просьба о передаче осужденного

1.Просьбы, предусмотренные настоящим Договором, а также прилагаемые к ним документы излагаются на языке запрашивающей Договаривающейся Стороны и сопровождаются переводом на язык запрашиваемой Договаривающейся Стороны или на русский язык.

2.К просьбе, которая подается Государством вынесения приговора, прилагаются:

1) документ, подтверждающий, что осужденный является гражданином Государства исполнения приговора;

2) заверенная копия судебного постановления с подтверждением вступления его в законную силу;

3) текст статьи уголовного закона, на основании которой лицо осуждено;

4) данные об осужденном, его гражданстве, месте жительства или месте пребывания;

5) справка о сроке лишения свободы или принудительных мерах медицинского характера, содержащая сведения о дате, с которой начинается срок отбывания наказания, и о сроке, подлежащему зачету в отбытый срок;

6) информация о медицинских показаниях, о лечении, рекомендации о дальнейшем лечении осужденного;

7) протокол, составленный в присутствии осужденного или его законного представителя, в котором есть его согласие на передачу исполнения наказания в виде лишения свободы или применения принудительных мер медицинского характера;

8) другие документы, которые могут иметь значение для принятия решения, связанного с просьбой.

3.К просьбе, которую представляет Государство исполнения приговора, прилагаются материалы и документы, указанные в 4 и 8 подпунктах пункта 2 настоящей статьи, а также письменное согласие осужденного или его законного представителя.

Статья 16
Дополнение к просьбе о передаче осужденного

Государство исполнения приговора может затребовать дополнительные сведения, если полученные являются недостаточными для разрешения просьбы, и при необходимости соглосовать срок их представления с Государством вынесения приговора. В случае отсутствия таких сведений просьба разрешается на основании имеющихся данных и документов.

Статья 17
Транзит

1.Каждая Договаривающаяся Сторона по просьбе другой Договаривающейся Стороны разрешают транзит через свою территорию осужденных, которых передало третье государство одной из Договаривающихся Сторон, подавшей просьбу.

2.К просьбе о транзите должны быть приложены: заверенная копия судебного постановления с отметкой о вступлении его в законную силу и текст статьи уголовного закона, на основании которого лицо осуждено, данные о его гражданстве и другие данные о его личности, месте жительства, если эти данные отсутствуют в судебном постановлении, а также описание внешности лица, фотография и отпечатки пальцев.

3.Договаривающаяся Сторона, которой направлена просьба о транзите осужденного через ее территорию, не может начать уголовное преследование в отношении такого лица, задержать или иным способом ограничить его свободу, за исключением случаев, когда это необходимо для обеспечения перевозки осужденного через ее территорию.

4.Согласия Договаривающейся Стороны на транзит осужденного через ее территорию не требуется, если перевозка осужденного осуществляется воздушным транспортом и посадка на территории этой Договаривающейся Стороны не предусмотрена.

Если Договаривающаяся Сторона перевозит осужденного воздушным транспортом, то она обязана об этом заранее известить Договаривающуюся Сторону, через территорию которой перевозится осужденный.

5. Договаривающаяся Сторона вправе отказать в транзите:

1) если лицо, в отношении которого вынесено судебное постановление, является ее гражданином;

2) если преступление, за совершение которого вынесено судебное постановление, не является таковым по ее национальному законодательству.

Статья 18
Компетентные органы Договаривающихся
Сторон, отвечающие за исполнение Договора

1.За исполнение настоящего Договора в Литовской Республике отвечают Министерство юстиции и Министерство внутренних дел Литовской Республики.

2.За исполнение настоящего Договора в Республике Беларусь отвечают Прокуратура и Министерство внутренних дел Республики Беларусь.

3. При передаче осужденных компетентные органы Договаривающихся Сторон сносятся друг с другом через свои центральные органы.

Статья 19
Расходы по передаче осужденных

Расходы по передаче осужденных несет Договаривающаяся Сторона, на территории которой они возникли. Расходы, связанные с транзитной перевозкой, несет Договаривающаяся Сторона, по просьбе которой осуществляется транзит.

Статья 20
Действие Договора во времени

Настоящий Договор действует в отношении просьб, направленных после его вступления в силу, даже если соотвествующие действия или бездействия имели место до этой даты.

Статья 21
Действие Договора по отношению к другим договорам

Положения настоящего Договора не затрагивают прав и обязательств, вытекающих из двухсторонних и многосторонних договоров, заключенных каждой изДоговаривающихся Сторон с другими государствами.

Статья 22
Вступление Договора в силу

Настоящий Договор подлежит ратификации и вступает в силу через 30 дней после обмена ратификационными грамотами. Обмен ратификационными грамотами состоится

Статья 23
Срок действия Договора

Настоящий Договор будет действовать пять лет со дня вступления его в силу. По истечению этого срока, действие настоящего Договора будет продлеваться каждый раз на последующие пять лет, если одна из Договаривающихся Сторон его не денонсирует, известив об этом нотой не позднее, чем за шесть месяцев до истечения срока действия настоящего Договора другую Договаривающуюся Сторону.

Совершено в Вильнюсе, июля 12 день в двух экземплярах, каждый на литовском, беларусском и русском языках, при чем все тексты имеют одинаковую силу.

В случае разногласий предпочтение отдается тексту на русском языке.

От имени
Литовской Республики

От имени
Республики Беларусь

[TRANSLATION - TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF BELARUS ON TRANSFER OF PERSONS SENTENCED TO IMPRISONMENT OR TO WHOM COERCIVE MEDICAL MEASURES ARE APPLIED

The Republic of Lithuania and the Republic of Belarus, hereinafter referred to as the Contracting Parties,

Expressing the intention henceforth to develop friendly relations,

Endeavouring to expand and improve cooperation in the area of enforcing sentences,

Regarding that such cooperation must serve the aims of fairness and the social rehabilitation of convicted persons,

Assuming that these objectives require that foreign nationals sentenced to prison for committing a crime have the opportunity to serve their sentences in their own country,

Recognizing that this can best be done by transferring them to the State of which they are a national,

Relying on the Treaty between the Republic of Belarus and the Republic of Lithuania on Legal Assistance and Legal Relations with Regard to Civil, Family and Criminal Affairs (Vilnius, 20 October 1992),

Have agreed as follows:

Article 1. Definition of terms

The terms used in this Agreement shall mean:

1. "Sentencing State" means the State in which the judicial decision to be enforced was handed down;

2. "Enforcing State" means the State that has taken upon itself or must take upon itself the enforcement of the judicial decision.

3. "Judicial decision" means a verdict, accepted by competent judicial authorities, sentencing an individual to imprisonment or a determination to apply to that person coercive medical measures involving restriction of freedom.

4. "Coercive medical measures" means placement into a general or specialized psychiatric hospital on the basis of a judicial determination.

5. "Convicted person" means a person against which a verdict, accepted by competent judicial authorities, is handed down that sentences that person to imprisonment or a determination is made to apply to that person coercive medical measures involving restriction of freedom.

Article 2. General principles

1. The Contracting Parties shall both be obliged, upon the written request of competent authorities, to assume the obligation to enforce judicial decisions in criminal cases in which the courts of one Contracting Party sentence nationals of the other Contracting Party to imprisonment or to the application of coercive medical measures.

2. The requests referred to in paragraph 1 of this article may be made by the competent authorities of the sentencing State, as well as the competent authorities of the enforcing State.

Article 3. Obligations to furnish information

1. The sentencing State shall inform each convicted person to whom this Agreement may apply or his legal representative of the contents of this Agreement.

2. The convicted person, his legal representative, his spouse, his closest relatives or a person authorized by the convicted person may request the competent authorities of the Contracting Parties to take the actions referred to in article 2 of this Agreement.

3. The sentencing State shall be obliged to inform the enforcing State of requests made in accordance with paragraph 2 of this article.

4. The information must contain:

1) the surname, first name and date and place of birth of the convicted person;

2) the convicted person's address, if such exists, in the enforcing State;

3) a statement of the facts on whose basis the sentence was handed down;

4) the nature of the sentence, its length, and the date of the commencement of the serving of the sentence.

5. The convicted person or his legal representative shall be informed in writing of a decision taken by either Contracting Party in response to the convicted person's request for transfer.

Article 4. Conditions for transfer

1. The transfer of the convicted person may take place if:

1) the convicted person is a national of the enforcing State;

2) the judicial decision has entered into legal force;

3) at the time the request for the transfer of the convicted person is received, at least six months of the sentence involving imprisonment or the application of coercive medical measures remain to be served;

4) the person against whom the judicial decision has been handed down has agreed to the transfer or, when by virtue of the person's age or physical or mental condition, one of the Contracting Parties considers the transfer necessary and the legal representative of the person against whom the judicial decision has been handed down consents;

5) the person was convicted of an act or an inaction that, in the enforcing State, is regarded as a crime or would be regarded as such if the person had committed that act or inaction in the territory of the enforcing State;

6) the Contracting Parties agree to the transfer.

2. In exceptional cases, the Contracting Parties may agree to the transfer of a convicted person for whom less than the amount of the sentence indicated in subparagraph (c) of paragraph 1 of this article remains to be served.

Article 5. Grounds for refusing to transfer a convicted person

1. The transfer of a convicted person shall not take place if:

1) under the laws of the enforcing State, the act for which the person was convicted is not a crime;

2) in the enforcing State, the person was punished for the act committed or was acquitted of it or the case was terminated, as well as if the person was released from punishment by a judicial authority of that State;

3) the punishment cannot be enforced in the enforcing State because of the statute of limitations or other grounds stipulated under the laws of that State;

4) in the opinion of the State that received the request regarding enforcement of the judicial decision, the transfer could harm the interests of the State;

5) in the State that received the request regarding the enforcement of the sentence, there are no provisions for the type of punishment stipulated in the sentence;

6) agreement was not reached on the transfer of the convicted person under the conditions stipulated by this Agreement;

7) under the laws of the sentencing State, the act for which the person was convicted is a state or military offense.

2. The transfer of the convicted person may be denied or postponed if the convicted person has not made restitution for the harm done by the crime.

Article 6. Satisfaction of the requests of the Contracting Parties

The enforcing State shall inform the sentencing State as quickly as possible of the extent to which a request to accept enforcement of the judicial decision has been satisfied. Refusal to enforce a judicial decision must have a sound basis.

Article 7. Enforcement of a judicial decision

1. If a judicial decision is accepted for enforcement, the courts of the enforcing State shall determine, in accordance with its laws, the punishment to be enforced in terms of imprisonment or the application of coercive medical measures, taking into account as much as possible the punishment specified by the sentencing State in terms of imprisonment or the application of coercive medical measures.

2. The enforcement of a judicial decision, including release on probation, shall conform to the laws of the enforcing State.

3. Time served in the sentencing State shall be counted toward punishment that takes the form of imprisonment or the application of coercive medical measures.

4. Conversion (substitution) of punishment that takes the form of imprisonment or the application of coercive medical measures shall conform to the laws of the enforcing State.

The enforcing State:

1) shall be bound by the established facts to the extent that they are specified or appear in the judicial decision handed down in the sentencing State;

2) may not substitute punishment that takes the form of a monetary fine for punishment that takes the form of imprisonment.

Article 8. Judicial decision with regard to a convicted person who is not present

A judicial decision shall not be accepted for enforcement if it was handed down in the absence of the convicted person or his legal representative.

Article 9. Consequences for enforcement

1. During the enforcement of punishment that takes the form of imprisonment or coercive medical measures in the enforcing State, the sentencing State shall not undertake further actions associated with their enforcement.

2. The sentencing State shall have the right to enforce the remaining portion of a punishment or coercive medical measures if the convicted person, evading enforcement of the judicial decision in the enforcing State, leaves that State's territory. The enforcing State shall immediately inform the sentencing State of those circumstances.

3. The powers of the sentencing State referred to in paragraph 2 of this article shall terminate if punishment that takes the form of imprisonment or coercive medical measures has been enforced or when the convicted person has been released.

Article 10. Pardon and clemency

1. A pardon may be granted to the convicted person either by the sentencing State or the enforcing State.

2. The enforcing State shall apply to the convicted person clemency granted either by the sentencing State or the enforcing State.

3. The sentencing State and the enforcing State shall provide each other with information on pardons and clemency.

Article 11. Reversal or alteration of a judicial decision

1. Only the sentencing State shall have the competence to reverse or alter a judicial decision accepted for enforcement.

2. The sentencing State shall inform the enforcing State of the reversal or alteration of a judicial decision accepted for enforcement.

Article 12. Information regarding the enforcement of a judicial decision

The enforcing State shall provide the sentencing State with information pertaining to the enforcement of the judicial decision:

1) if it deems the enforcement of the judicial decision to have been completed;

2) if the convicted person has escaped before the completion of the enforcement of the judicial decision;

3) if the sentencing State requests a special report.

Article 13. Transfer of the convicted person

1. If the convicted person is in the territory of the sentencing State, that State shall undertake all necessary measures to transfer the convicted person to the competent authorities of the enforcing State.

2. The sentencing State and the enforcing State shall reach agreement with each other on the time, place and rules for the transfer of the convicted person to the enforcing State.

3. The sentencing State may, after the enforcing State accepts the judicial decision, to postpone the transfer of the convicted person, for the purpose of enforcing punishment that takes the form of imprisonment or the application of coercive medical measures as determined by a court for another crime.

Article 14. Restrictions on the prosecution of a transferred person

1. A transferred person may not be subjected to criminal proceedings or punishment for a crime that was committed before his transfer and for which he was not transferred.

2. The restrictions given in paragraph 1 of this article shall not apply if:

1) the sentencing State gives its consent for the criminal prosecution, the enforcement of punishment or the application of coercive medical measures;

2) a convicted person who had been transferred remained in the enforcing State for more than 30 days after final release, although he had the right to leave and could have left the territory of the State, or if, after leaving that State of his own volition, he returned to it.

Article 15. Request for transfer of a convicted person

1. The requests specified by this Agreement, as well as the documents enclosed with them, shall be in the language of the requesting Contracting Party and shall be accompanied by a translation into the language of the requested Contracting Party or into Russian.

2. The following shall be enclosed with a request filed by the sentencing State:

1) a document verifying that the convicted person is a national of the enforcing State;

2) a certified copy of the judicial decision, with confirmation that it has entered into legal force;

3) the text of the article of the criminal law on whose basis the person was convicted;

4) information about the convicted person, his nationality, his place of residence or habitual abode;

5) a document indicating the term of imprisonment or coercive medical measures and containing information pertaining to the date on which the sentence began to be served and the amount of time to be subtracted as served;

6) information on medical indications, treatment, and recommendations for further treatment of the convicted person;

7) an official record drawn up in the presence of the convicted person or his legal representative and containing his consent to the transfer of the enforcement of the punishment that takes the form of imprisonment or the application of coercive medical measures;

8) other documents that could have significance for a decision associated with the request.

3. The materials and documents indicated in subparagraphs 4) and 8) of paragraph 2 of this article, as well as the written consent of the convicted person or his legal representative, shall be enclosed with a request filed by the enforcing State.

Article 16. Supplements to a request for the transfer of a convicted person

The enforcing State may require additional information if the information it receives is insufficient to approve the request and, if necessary, shall arrange a date for their submission with the sentencing State. If there is no such information, the request shall be approved on the basis of the information and documents available.

Article 17. Transit

1. Each Contracting Party, at the request of the other Contracting Party, shall allow the transit through its territory of convicted persons who have been transferred to a third State by a Contracting Party that has filed a request.

2. The following must be enclosed with the request for transit: a certified copy of the judicial decision, with a note indicating its entry into legal force and the text of the article of criminal law on whose basis the person was convicted; information on the nationality of the convicted person and other information about that person and his place of residence, if that information is not in the judicial decision; and a description of the person's appearance, a photograph, and fingerprints.

3. A Contracting Party with which a request for the transit of a convicted person through its territory is filed may not initiate criminal proceedings against that person, detain that person or otherwise restrict the freedom of that person, except in cases in which that is necessary to ensure the transport of the convicted person through its territory.

4. The consent of a Contracting Party to the transit of a convicted person through its territory shall not be required if the transport of the convicted person is by air and does not involve the aircraft's landing in the territory of that Contracting Party.

If a Contracting Party is transporting a convicted person by air, it shall be obliged to notify beforehand the Contracting Party through whose territory the convicted person will be transported.

5. A Contracting Party shall have the right to deny the transit:

1) if the person against whom the judicial decision was handed down is a national of that Party;

2) if the crime for which the judicial decision was handed down is not a crime under its domestic laws.

Article 18. Competent authorities of the Contracting Parties responsible for enforcing the Agreement

1. The Ministry of Justice and the Ministry of Internal Affairs of the Republic of Lithuania shall be responsible for enforcing this Agreement in the Republic of Lithuania.

2. The Office of the Procurator and the Ministry of Internal Affairs of the Republic of Belarus shall be responsible for enforcing this Agreement in the Republic of Belarus.

3. In the transfer of convicted persons, the competent authorities of the Contracting Parties shall communicate with each other through their central offices.

Article 19. Expenses for the transfer of convicted persons

The expenses for the transfer of convicted persons shall be borne by the Contracting Party on whose territory they arose. The expenses associated with transit shall be borne by the Contracting Party at whose request the transit is being made.

Article 20. Effect of the Agreement in time

This Agreement shall apply to requests forwarded after its entry into force, even if the criminal actions or inaction took place before that date.

Article 21. Effect of the Agreement with regard to other agreements

The provisions of this Agreement shall not affect the rights and obligations following from bilateral and multilateral agreements concluded by each Contracting Party with other States.

Article 22. Entry into force of the Agreement

This Agreement shall be subject to ratification and shall enter into force 30 days after the exchange of the instruments of ratification. The exchange of the instruments of ratification shall take place on _____.

Article 23. Duration of the Agreement

This Agreement shall be valid for five years from the date of its entry into force. Upon the expiration of each such period of time, this Agreement shall be extended for subsequent five-year periods, unless one of the Contracting Parties denounces it by informing the other Contracting Party of its intention with a note served no later than six months before the expiry of this Agreement.

Done at Vilnius, on 12 July 1996, in duplicate, each copy in the Lithuanian, Belarusian and Russian languages, each text being equally authentic.

In case of any divergence of interpretation, the Russian text shall prevail.

For the Republic of Lithuania:

For the Republic of Belarus:

[TRANSLATION - TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DU BÉLARUS RELATIF AU TRANSFERT DES PERSONNES CONDAMNÉES À L'EMPRISSONEMENT OU AUXQUELLES DES MESURES MÉDICALES COERCITIVES ONT ÉTÉ APPLIQUÉES

La République de Lituanie et la République du Bélarus, ci-après dénommées les "Parties contractantes",

Exprimant leur intention de développer à l'avenir leurs relations amicales,

S'efforçant d'élargir et de perfectionner la coopération dans le domaine de l'exécution des peines,

Estimant, qu'une telle coopération doit servir les objectifs de justice et de réhabilitation sociale des condamnés,

Supposant, que ces objectifs exigent que les citoyens étrangers condamnés à l'emprisonnement pour avoir commis un délit pénal aient la possibilité de purger leur peine dans leur propre pays,

Reconnaissant que cela peut se faire par le meilleur moyen, en transférant ces personnes à l'État dont ils ont la nationalité,

Se fondant sur l'Accord entre la République du Bélarus et la République de Lituanie relatif à l'assistance juridique et aux relations juridiques dans les matières civiles, familiales et pénales (Vilnius, 20 octobre 1992),

Sont convenues de ce qui suit:

Article premier. Définitions

Les notions utilisées dans le présent Accord auront la signification suivante:

1. "État de condamnation" désigne l'État dans lequel le jugement, relevant de l'exécution, a été prononcé;

2. "État d'exécution" désigne l'état qui a pris ou qui doit prendre à sa charge l'exécution d'un jugement;

3. "Jugement" désigne la sentence signifiée à un individu d'une peine d'emprisonnement ou l'ordonnance signifiée à un individu du recours à des mesures coercitives liées à la privation de liberté et prises par des organes judiciaires compétents;

4. "Mesures médicales coercitives" désigne le placement dans un hôpital psychiatrique à vocation générale ou spéciale sur la base d'une ordonnance du tribunal;

5. "Condamné" désigne la personne à l'encontre de laquelle a été prononcé un jugement dont la peine prend la forme d'une privation de liberté ou celle d'une ordonnance signifiant le recours à des mesures médicales coercitives liées à la privation de liberté et prises par des organes judiciaires compétents.

Article 2. Principes généraux

1. Les Parties contractantes s'engagent mutuellement, sur demande écrite des organes compétents, à prendre à leur charge les dépenses liées à l'exécution des jugements de droit pénal et dans laquelle les tribunaux d'une Partie contractante signifient à un ressortissant de l'autre Partie contractante une peine sous forme d'une privation de liberté ou de mesures médicales coercitives.

2. Les organes compétents de l'État de condamnation, ainsi que les organes compétents de l'État d'exécution émettent les demandes dont il est question au paragraphe 1 du présent article.

Article 3. Engagement à fournir des renseignements

1. L'État de condamnation communique le contenu du présent Accord à chaque condamné qui pourrait être concerné par ce dernier, ou à son représentant légal.

2. Le condamné, son représentant légal, son conjoint, ses proches parents ou une personne mandatée par le condamné peuvent introduire une requête auprès des organes compétents des Parties contractantes concernant l'exécution des actions dont il est question dans l'article 2 du présent Accord.

3. L'État de condamnation est contraint d'informer l'État d'exécution des requêtes formulées conformément au paragraphe 2 du présent article.

4. Les renseignements doivent mentionner:

1) le nom de famille, le prénom, la date et le lieu de naissance du condamné;

2) son adresse, s'il en possède une, dans l'État d'exécution;

3) une description des faits pour lesquels la condamnation a été prononcée;

4) la nature de la condamnation, la durée et la date de début de son exécution.

5. Le condamné ou son représentant légal se voit notifier par écrit la décision prise par l'une ou l'autre des Parties contractantes en réponse à sa demande de transfert.

Article 4. Conditions de transfert

1. Le transfert du condamné peut avoir lieu si:

1) le condamné est un ressortissant de l'État d'exécution;

2) le jugement est entré en vigueur;

3) au moment de la réception de la demande du transfert du condamné, il lui reste moins de six mois de peine d'emprisonnement ou de mesures médicales coercitives à servir;

4) la personne à l'encontre de qui un jugement a été prononcé accepte d'être transférée, ou quand, compte tenu de son âge, de son état physique ou psychique, une des Parties contractantes le jugent nécessaire, avec l'accord du représentant légal de la personne à l'encontre de qui un jugement a été prononcé;

5) La personne est condamnée pour une action ou une inaction qui est reconnue, dans l'État d'exécution, comme criminelle ou serait reconnue comme criminelle si la personne avait commis cette action ou inaction sur le territoire de l'État d'exécution;

6) Les Parties contractantes consentent au transfert.

2. Dans certains cas exceptionnels, les Parties contractantes peuvent consentir à transférer un condamné dont la durée de la peine qu'il lui reste à purger est inférieure à celle indiquée à l'alinéa 3 du paragraphe 1 du présent article.

Article 5. Motifs de refus de transfert d'un condamné

1. Le transfert du condamné n'a pas lieu si:

1) selon la législation de l'État d'exécution, l'acte pour lequel la personne est condamnée n'est pas un délit;

2) dans l'État d'exécution et pour l'acte considéré, la personne concernée a subi sa peine ou a été acquittée, ou en cas de non-lieu, mais également si la personne bénéficie d'une remise de peine par un organe judiciaire de cet État;

3) la peine ne peut être exécutée dans l'État d'exécution parce qu'il y a prescription ou pour toute autre raison prévue par la législation de cet État;

4) l'État qui a reçu la demande d'exécution considère que cela risque de nuire aux intérêts de l'État;

5) il n'existe pas, dans l'État qui a reçu la demande d'exécution, de peine correspondant à la condamnation;

6) aucun accord n'a été conclu sur le transfert des condamnés aux conditions prévues par le présent Accord;

7) en vertu de la législation de l'État de condamnation, l'acte pour lequel la personne a été condamnée constitue un crime contre l'état ou une infraction militaire.

2. Le transfert du condamné peut être refusé ou différé si ce dernier n'a pas réparé le dommage provoqué par le délit.

Article 6. Satisfaction des demandes des Parties contractantes

L'État d'exécution notifie dans les plus brefs délais à l'État de condamnation dans quelle mesure la demande de mise à exécution de la peine a été satisfaite. Tout refus d'exécution d'un jugement doit être motivé.

Article 7. Exécution d'un jugement

1. Si le jugement est mis à exécution, les tribunaux de l'État d'exécution définissent, conformément à leur législation, la peine à servir sous la forme d'une privation de liberté ou de mesures médicales coercitives, en considérant au maximum une condamnation sous la forme d'une privation de liberté ou de mesures médicales coercitives déterminées dans l'État de condamnation.

2. L'exécution d'un jugement, y inclus la libération conditionnelle, est réalisée conformément à la législation de l'État d'exécution.

3. La durée de la peine dans l'État de condamnation est imputée à la durée de la peine sous la forme d'une privation de liberté ou de mesures médicales coercitives.

4. La conversion /commutation de la peine sous la forme d'une privation de liberté ou de mesures médicales coercitives se fait conformément à la législation de l'État d'exécution.

Par ailleurs, l'État d'exécution:

1) sera lié par des faits établis dans la mesure où ils sont désignés ou découlent d'un jugement prononcé dans l'État de condamnation;

2) ne peut remplacer une peine d'emprisonnement par une peine pécuniaire.

Article 8. Jugement en l'absence du condamné

Le jugement d'exécution ne prend pas cours s'il est prononcé en l'absence du condamné ou de son représentant légal.

Article 9. Conséquences d'exécution

1. Au cours de l'exécution de la peine sous la forme d'une privation de liberté ou de mesures médicales coercitives dans l'État d'exécution, l'État de condamnation n'entreprend pas d'actions supplémentaires liées à leur exécution.

2. L'État de condamnation a le droit d'exécuter la partie restante de la peine ou des mesures médicales coercitives si le condamné, se soustrayant à l'exécution du jugement dans l'État d'exécution, quitte son territoire. L'État d'exécution informe sans délai l'État de condamnation de ces circonstances.

3. Les compétences de l'État de condamnation dont il est question dans le paragraphe 2 du présent article cessent si la peine sous la forme d'une privation de liberté ou de mesures médicales coercitives est exécutée ou lorsque le condamné bénéficie d'une remise de peine.

Article 10. Grâce et amnistie

1. Le condamné peut être gracié aussi bien dans l'État d'exécution que dans l'État de condamnation.

2. L'État d'exécution accorde au condamné l'amnistie qui a été déclarée aussi bien dans l'État d'exécution que dans l'État de condamnation.

3. L'État de condamnation et l'État d'exécution s'informent mutuellement de toute grâce et amnistie.

Article 11. Commutation ou modification du jugement

1. L'État de condamnation a la compétence exclusive de commuter ou de modifier un jugement pris pour être exécuté.

2. L'État de condamnation informe l'État d'exécution de la commutation ou de la modification du jugement pris pour être exécuté.

Article 12. Renseignements relatifs à l'exécution d'un jugement

L'État d'exécution fournit à l'État de condamnation les renseignements concernant l'exécution d'un jugement:

1) si elle estime que l'exécution du jugement est achevée;

2) si le condamné s'est évadé avant la fin de l'exécution du jugement;

3) si l'État de condamnation demande un compte rendu spécial.

Article 13. Transfert du condamné

1. Si le condamné se trouve sur le territoire de l'État de condamnation, toutes les mesures nécessaires au transfert du détenu peuvent être prises par les organes compétents de l'État d'exécution.

2. L'État de condamnation et l'État d'exécution s'accordent sur l'heure, l'endroit et le déroulement du transfert du condamné à l'État d'exécution.

3. L'État de condamnation peut, après que l'État d'exécution a pris le jugement, différer le transfert du condamné afin d'exécuter le jugement sous la forme d'une privation de liberté ou de mesures médicales coercitives définies par un tribunal pour un autre délit.

Article 14. Restrictions de poursuites de la personne transférée

1. La personne transférée ne peut être poursuivie ou condamnée à une peine pour un délit antérieur à son transfert et pour lequel elle n'a pas été transférée.

2. Les restrictions mentionnées au paragraphe 1 du présent article ne s'appliquent pas si:

1) l'État de condamnation donne son accord pour des poursuites judiciaires, l'exécution d'une peine ou l'application de mesures médicales coercitives;

2) le condamné transféré est resté dans l'État d'exécution pendant plus de trente jours après sa libération définitive, bien qu'il eût le droit et pût quitter le territoire de l'État, ou même dans le cas où il serait sorti de par sa propre volonté de cet État, et y serait à nouveau entré.

Article 15. Demande de transfert d'un condamné

1. Les demandes prévues par le présent Accord, de même que les documents qui y sont annexés, sont formulés dans la langue de la Partie contractante requérante et sont accompagnés d'une traduction dans la langue de la Partie contractante requise ou en russe.

2. Sont annexés à la demande qui est introduite par l'État de condamnation:

1) le document attestant que le condamné est ressortissant de l'État d'exécution;

2) une copie certifiée conforme du jugement et une confirmation de son entrée en vigueur;

3) le texte de la disposition légale pénale sur la base de laquelle la personne a été condamnée;

4) les données relatives au condamné, sa nationalité, son lieu de résidence et son domicile;

5) l'attestation de la durée de l'emprisonnement ou des mesures médicales coercitives mentionnant la date à partir de laquelle la peine doit être purgée et la durée qui a déjà été purgée;

6) les renseignements concernant les diagnostics médicaux, le traitement et les recommandations concernant le traitement à venir du condamné;

7) le procès-verbal attestant de la présence du condamné ou de son représentant légal et dans lequel est mentionné l'accord de transfert d'exécution de la peine sous la forme d'une privation de liberté ou de mesures médicales coercitives;

8) d'autres documents qui peuvent avoir de l'importance pour prendre une décision liée à la demande.

3. Sont annexées à la demande introduite par l'État d'exécution, les matériels et documents mentionnés aux alinéas d et h du paragraphe 2 du présent article, ainsi que l'accord écrit du condamné ou de son représentant légal.

Article 16. Complément à la demande de transfert d'un condamné

L'État d'exécution peut exiger des renseignements complémentaires si ceux reçus se révèlent insuffisants pour répondre à la demande, et en cas de nécessité, convenir, avec l'État de condamnation, d'un délai de fourniture de ces renseignements. Si ces renseignements ne sont pas fournis, la demande se résout sur base des données et des documents à disposition.

Article 17. Transit

1. Chaque Partie contractante, sur demande de l'autre Partie contractante, décide du transit à travers leur territoire des condamnés qui ont été transmis par un tiers État à une des Parties contractantes qui a introduit la demande.

2. Doivent être annexés à la demande de transit: une copie certifiée conforme du jugement avec mention de son entrée en vigueur et le texte de l'article de la disposition légale pénale sur la base de laquelle la personne a été condamnée, les données concernant sa nationalité et d'autres renseignements sur sa personnalité, son lieu de résidence, et si ces données ne figurent pas sur le jugement, une description de son apparence physique, des photos et ses empreintes digitales.

3. La Partie contractante à qui a été envoyée la demande de transit d'un condamné à travers son territoire ne peut entamer de poursuites judiciaires à l'encontre de cette personne, le retenir, ou par un autre moyen restreindre sa liberté, à l'exception des cas où cela est nécessaire pour assurer le transport du condamné à travers son territoire.

4. L'accord de la Partie contractante pour le transit du condamné à travers son territoire n'est pas exigé si le transport du condamné se fait par voie aérienne et qu'il n'est pas prévu qu'il atterrisse sur le territoire de cette Partie contractante.

5. Si la Partie contractante transporte le condamné par voie aérienne, elle est alors obligée d'informer préalablement l'autre Partie que le condamné transitera par son territoire.

La Partie contractante est en droit de refuser le transit:

1) si la personne à l'encontre de laquelle un jugement a été prononcé est citoyenne de ce pays;

2) si le délit pour lequel la personne a été condamnée n'est pas considéré comme tel selon sa législation nationale.

Article 18. Organes compétents des Parties contractantes responsables de l'application de l'Accord

1. Le Ministère de la Justice et le Ministère des Affaires intérieures de la République de Lituanie sont responsables de l'application du présent Accord en République de Lituanie.

2. Le Ministère Public et le Ministère des Affaires intérieures de la République du Bélarus sont responsables de l'application du présent Accord en République du Bélarus.

3. Les organes compétents des Parties contractantes se tiennent mutuellement informés du transfert de condamnés via leurs organes centraux.

Article 19. Coûts liés au transfert de condamnés

Les coûts liés au transfert des condamnés sont à la charge de la Partie contractante sur le territoire de laquelle ils sont apparus. Les coûts liés au transport incombent à la Partie contractante sur demande de laquelle le transit s'effectue.

Article 20. Action de l'Accord dans le temps

Le présent Accord agit en rapport avec les demandes envoyées après son entrée en vigueur, même si les actions ou inactions correspondantes ont eu lieu avant cette date.

Article 21. Action de l'Accord en rapport avec d'autres accords

Les dispositions du présent Accord ne touchent pas aux droits et dispositions découlant d'accords bilatéraux et multilatéraux, conclus par chacune des Parties contractantes avec d'autres États.

Article 22. Entrée en vigueur de l'Accord

Le présent Accord sera soumis à ratification et entrera en vigueur 30 jours après l'échange des instruments de ratification. L'échange des instruments de ratification aura lieu le_____.

Article 23

Le présent Accord sera en vigueur cinq ans à partir de la date de son entrée en vigueur. Après que cette période s'est écoulée, la durée d'action du présent Accord sera prorogée à chaque fois d'une période de cinq ans si aucune des Parties contractantes ne dénonce l'Accord à l'autre Partie contractante au plus tard 6 mois avant que ne soit écoulée la durée de validité du présent Accord.

Fait à Vilnius, le 12 juillet 1996, en deux exemplaires, chacun en langues lituanienne, biélorusse et russe, tous les textes faisant également foi.

En cas de divergence d'interprétation, le texte russe prévaudra.

Pour la République de Lituanie :

Pour la République du Bélarus :

No. 41934

Lithuania
and
Belarus

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Belarus on cooperation in the field of prevention and elimination of consequences of catastrophes, natural disasters and serious accidents. Vilnius, 16 December 2003

Entry into force: *27 July 2004 by notification, in accordance with article 17*

Authentic texts: *Lithuanian and Russian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 19 October 2005*

Lituanie
et
Bélarus

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Bélarus relatif à la coopération dans le domaine de la prévention et de l'élimination des conséquences en cas de catastrophes, de catastrophes naturelles et d'accidents graves. Vilnius, 16 décembre 2003

Entrée en vigueur : *27 juillet 2004 par notification, conformément à l'article 17*

Textes authentiques : *lituanien et russe*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 19 octobre 2005*

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR BALTARUSIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS

SUTARTIS

DĖL BENDRADARBIAVIMO KATASTROFŲ, STICHINIŲ NELAIMIŲ BEI DIDELIŲ AVARIJŲ PREVENCIJOS SRITYJE IR LIKVIDUOJANT JŲ PADARINIUS

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Baltarusijos Respublikos Vyriausybė, toliau vadinamos Susitariančiosiomis Šalimis,

atsižvelgdamos į Lietuvos Respublikos ir Baltarusijos Respublikos sutartį dėl geros kaimynystės ir bendradarbiavimo, pasirašytą 1995 m. vasario 6 d., Konvenciją dėl tarpvalstybinio pramoninių avarijų poveikio, pasirašytą 1992 m. kovo 17 d. Helsinkyje;

atsižvelgdamos į Jungtinių Tautų ir kitų tarptautinių organizacijų veiklą, kurią jos vykdo katastrofų, stichinių nelaimių bei didelių avarijų prevencijos srityje ir likviduojant jų padarinius, į tarptautinių sutarčių, priimtų remiant minėtoms tarptautinėms organizacijoms ir susijusių su šios Sutarties objektu, nuostatas;

pripažindamos katastrofų, stichinių nelaimių ir didelių avarijų grėsmę;

būdamos įsitikinusios, kad Susitariančiosioms Šalims būtina bendradarbiauti katastrofų, stichinių nelaimių bei didelių avarijų prevencijos srityje ir likviduojant jų padarinius,

s u s i t a r ė:

1 straipsnis
Sąvokos

Šioje Sutartyje vartojamos sąvokos:

1) **pagalbos prašančioji Šalis** – Susitariančioji Šalis, kurios įgaliotoji institucija prašo kitos Susitariančiosios Šalies įgaliotosios institucijos pagalbos;

2) **pagalbą teikiančioji Šalis** – Susitariančioji Šalis, kurios įgaliotoji institucija vykdo kitos Susitariančiosios Šalies pagalbos prašymą;

3) **katastrofos bei didelės avarijos** (toliau – **katastrofos**) – stichinių jėgų ir žmogaus veiklos ar aplaidumo sukelti padariniai, sukeliantys didelį pavojų ir (arba) darantys žalą žmogaus gyvybei bei sveikatai, turtui ir aplinkai;

4) **gelbėjimo darbai** – veiksmai, kurių tikslas – apsaugoti žmonių gyvybę ir sveikatą bei sušvelninti katastrofų padarytą žalą aplinkai ir turtui;

5) **įranga** – techninės ir transporto priemonės, skirtos pagalbai suteikti, įskaitant jiems eksploatuoti reikalingas medžiagas, gelbėtojų grupės įranga, tarnybiniai šunys ir gelbėtojų grupių narių asmeniniai daiktai;

6) **pagalbai skirtos medžiagos** – būtiniausi daiktai, vaistai ir medikamentai, taip pat vaistai ir medikamentai, kuriuose yra narkotinių ir psichotropinių medžiagų, naudojami katastrofų sukeltiems padariniams sušvelninti ir skirti neatlyginamai išdalyti nukentėjusiems nuo katastrofų;

7) **gelbėtojų grupės** – parengtos ir turinčios įrangą pagalbą teikiančiosios Šalies asmenų grupės, išskyrus ginkluotųjų pajėgų dalinius, siunčiamos teikti pagalbą į pagalbos prašančiosios Šalies valstybės teritoriją;

8) **ekspertas** – pagalbą teikiančiosios Šalies tam tikros srities specialistas, siunčiamas pagalbai suteikti į pagalbos prašančiosios Šalies valstybės teritoriją.

2 straipsnis
Sutarties objektas

1. Ši Sutartis nustato savanoriškos pagalbos teikimo tvarką įvykus katastrofoms, stichinėms nelaimėms bei didelėms avarijoms, pagalbos teikimo sąlygas ir kitas bendradarbiavimo formas.

2. Kitos bendradarbiavimo formos:

2.1. katastrofos padarinių prognozavimas, prevencija, tyrimas ir vertinimas;

2.2. tarpusavio pagalba aprūpinant gelbėtojų grupes technika ir įranga;

2.3. bendrų mokymų katastrofų prevencijos ir padarinių likvidavimo srityje planavimas ir vykdymas;

2.4. keitimasis patirtimi organizuojant gyventojų pasirengimą veikti katastrofų sąlygomis;

2.5. bendrų konferencijų, seminarų, darbo pasitarimų organizavimas ir rengimas;

2.6. bendras mokslinių tyrimų projektų planavimas, rengimas ir vykdymas, keitimasis moksline ir technine literatūra bei tiriamųjų darbų rezultatais, taip pat technologijomis katastrofų prevencijos srityje ir likviduojant jų padarinius;

2.7. specialistų rengimas kitos Susitariančiosios Šalies valstybės mokymo įstaigose, besimokančiųjų, stažuotojų, dėstytojų, mokslininkų ir specialistų mainai;

2.8. keitimasis informacija, norminiais dokumentais, periodiniais leidiniais, metodine ir kita literatūra, vaizdo ir fotomedžiaga;

2.9. įgaliotųjų institucijų ir kitų organizacijų, įgyvendinančių šią Sutartį, tarpusavio konsultacijos.

3. Siekdamos įgyvendinti šią Sutartį, įgaliotosios institucijos pagal Susitariančiųjų Šalių valstybių įstatymus ir kitus teisės aktus gali naudoti kitokias bendradarbiavimo formas, taip pat pasirašyti reikiamus susitarimus ir sudaryti darbo grupes.

4. Šios Sutarties nuostatos, nustatančios pagalbos teikimą, taikomos ir bendrų mokymų metu.

3 straipsnis
Įgaliotosios institucijos

1. Siekdamos įgyvendinti šią Sutartį, Susitariančios Šalys nustato įgaliotąsias institucijas:

Lietuvos Respublikoje:

Vidaus reikalų ministerija;

Baltarusijos Respublikoje:

Nepaprastųjų situacijų ministerija.

2. Susitariančiųjų Šalių įgaliotosios institucijos praneša viena kitai apie kitas institucijas, kurios yra įgaliotos bendradarbiauti pagal šią Sutartį bei vykdyti kitas užduotis, taip pat apie šių institucijų kompetencijos pasikeitimus.

4 straipsnis
Pagalbos prašymas

1. Pagalbos prašančiosios Šalies įgaliotoji institucija pateikia pagalbą teikiančiosios Šalies įgaliotajai institucijai rašytinį arba žodinį prašymą suteikti pagalbą. Žodžiu pateiktą prašymą reikia nedelsiant patvirtinti raštu.

2. Pagalbos prašyme nurodoma prašomos pagalbos forma, mastas ir terminai.

3. Pagalbą teikiančiosios Šalies įgaliotoji institucija nedelsdama organizuoja pagalbą ir informuoja pagalbos prašančiosios Šalies įgaliotąją instituciją apie pagalbos suteikimo galimybes, sąlygas ir mastą.

5 straipsnis
Pagalbos teikimas

1. Pagalba gali būti teikiama siunčiant gelbėtojų grupes ir (arba) ekspertus, tiekiant pagalbai skirtą įrangą ir medžiagas bei perduodant informaciją.

2. Gelbėjimo darbus koordinuoja pagalbos prašančiosios Šalies įgaliotoji institucija.

3. Gelbėjimo darbams katastrofų vietoje vadovauja pagalbos prašančiosios Šalies įgaliotoji institucija.

4. Pagalbos prašančiosios Šalies įgaliotoji institucija praneša gelbėtojų grupių vadovams ir (arba) ekspertams apie situacijos pasikeitimus katastrofų vietoje ir prireikus paskiria toms gelbėtojų grupėms ir (arba) ekspertams vertėjus, teikia jiems kitas paslaugas ir skiria priemonių.

5. Gelbėtojų grupės privalo turėti pakankamai įrangos, kad galėtų atlikti gelbėjimo darbus katastrofos vietoje 72 valandas. Pasibaigus įrangos atsargoms, pagalbos prašančioji Šalis aprūpina nurodytas grupes jų tolesniam darbui reikalingomis priemonėmis.

6. Pagalbos prašančioji Šalis užtikrina nekliudomą pagalbai skirtų medžiagų tiekimą ir neatlygintiną paskirstymą nukentėjusiems nuo katastrofos.

7. Baigus pagalbos teikimo darbus, pagalbą teikiančiosios Šalies įgaliotoji institucija išsiunčia pagalbos prašančiosios Šalies įgaliotajai institucijai atliktų darbų ataskaitą. Pagalbos prašančiosios Šalies įgaliotoji institucija išsiunčia pagalbą teikiančiosios Šalies įgaliotajai institucijai galutinę ataskaitą, pateikdama katastrofos charakteristiką ir gelbėjimo darbų rezultatus.

8. Gelbėtojų grupių nariai ir (arba) ekspertai, būdami pagalbos prašančiosios Šalies valstybės teritorijoje, privalo laikytis tos valstybės įstatymų ir kitų teisės aktų.

9. Gelbėtojų grupių nariai ir (arba) ekspertai pagalbos prašančiosios Šalies valstybės teritorijoje gali dėvėti uniformą.

6 straipsnis
Organizacijų bendradarbiavimas

Susitariančios Šalys ir jų įgaliotosios institucijos remia organizacijų bendradarbiavimą katastrofų prevencijos srityje ir likviduojant jų padarinius.

7 straipsnis
Pranešimas apie katastrofas

Susitariančiosios Šalys įsipareigoja nedelsdamos keistis informacija per įgaliotąsias institucijas arba jų paskirtas kitas institucijas rusų ir (arba) anglų kalbomis apie katastrofų grėsmę ir padarinius, kurie gali išplisti kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje.

8 straipsnis
Valstybės sienos kirtimas

Gelbėtojų grupių nariai ir (arba) ekspertai valstybės sieną kerta valstybės sienos perėjimo punktuose, turėdami dokumentus, leidžiančius kirsti valstybės sieną, sąrašus, patvirtintus įgaliotosios institucijos, ir vizas. Vizos išduodamos nemokamai skubos tvarka valstybės sienos perėjimo punktuose.

9 straipsnis
Pagalbai skirtos įrangos ir medžiagų vežimas per valstybės sieną

1. Susitariančiosios Šalys suteikia galimybę prioriteto tvarka įvežti ir išvežti pagalbai skirtą įrangą ir medžiagas. Gelbėjimo grupės vadovas ir (arba) ekspertai, kirsdami valstybės sieną, privalo pagalbos prašančiosios Šalies muitinės institucijoms pateikti vežamos pagalbai skirtos įrangos ir medžiagų sąrašą (toliau – sąrašas).

2. Neatidėliotinais atvejais įvežant sąrašo galima nepateikti, tačiau jis turi būti nusiųstas muitinės institucijai ne vėliau kaip per 30 dienų nuo pagalbai skirtos įrangos ir medžiagų įvežimo į pagalbos prašančiosios Šalies valstybės teritoriją. Šios dalies nuostatos netaikomos įvežamiems medikamentams, kuriuose yra narkotinių ir psichotropinių medžiagų. Apie neatidėliotinus atvejus Susitariančiųjų Šalių įgaliotosios institucijos informuoja savo valstybių muitinės institucijas.

3. Įvežama pagalbai skirta įranga ir medžiagos visiškai neapmokestinamos muitais, mokesčiais ir rinkliavomis su sąlyga, kad nepanaudota pagalbai skirta įranga ir medžiagos bus išvežtos per 30 dienų nuo pagalbos teikimo pabaigos. Reikalavimas išvežti netaikomas pagalbai skirtai įrangai ir medžiagoms, panaudotoms teikiant pagalbą. Pagalbai skirtai įrangai ir medžiagoms, neišvežtoms laiku, taikomos teisės normos pagal pagalbos prašančiosios Šalies valstybės įstatymus ir kitus teisės aktus. Pagalbą teikiančioji Šalis

atleidžiama nuo prievolės užtikrinti muitų sumokėjimą (pateikti skolos muitinei atlyginimo garantiją) dėl pagalbai skirtos įrangos ir medžiagų.

4. Su įvežimu (išvežimu) susiję draudimai ir apribojimai netaikomi pagalbai skirtai įrangai ir medžiagoms. Draudžiama įvežti ginklus ir šaudmenis. Leidžiama įvežti (išvežti) sprogmenis, skirtus gelbėjimo darbams.

5. Jeigu įranga įgaliotųjų institucijų susitarimu lieka kaip pagalbai skirtos medžiagos pagalbos prašančiosios Šalies valstybės teritorijoje arba dėl kitų priežasčių, apie tai pagalbos prašančiosios Šalies įgaliotoji institucija nedelsdama praneša savo valstybės muitinės institucijai.

6. Naudojant transporto priemones pagalbai teikti pagal šią Sutartį, nereikia leidimo tarptautiniams vežimams ir draudimui, taip pat nereikia mokėti už naudojimąsi automagistralėmis, greitkeliais ir kitais automobilių keliais. Šios transporto priemonės turi turėti atitinkamas emblemas.

7. Gelbėtojų grupės ir (arba) ekspertai pagalbos prašančiosios Šalies valstybės teritorijoje turi teisę naudotis savo skiriamaisiais ir įspėjamaisiais ženklais bei įranga.

8. Tarnybinių šunų vežimo per sieną ir jų laikymo pagalbos prašančiosios Šalies valstybės teritorijoje tvarką nustato pagalbos prašančiosios Šalies karantino taisyklės.

10 straipsnis
Medikamentų, kuriuose yra narkotinių ir psichotropinių medžiagų, naudojimas

1. Medikamentai, kuriuose yra narkotinių ir psichotropinių medžiagų, gali būti įvežami medicinos pagalbai teikti, o juos naudoti gali kvalifikuotas medicinos personalas pagal pagalbą teikiančiosios Šalies valstybės įstatymus ir kitus teisės aktus. Pagalbos prašančioji Šalis turi teisę kontroliuoti šių medikamentų naudojimą savo valstybės teritorijoje.

2. 9 straipsnio 4 ir 5 dalių nuostatos taip pat taikomos įvežant medikamentus, kuriuose yra narkotinių ir psichotropinių medžiagų, į pagalbos prašančiosios Šalies valstybės teritoriją ir išvežant nepanaudotus medikamentus.

3. Nepanaudotiems medikamentams, kuriuose yra narkotinių ir psichotropinių medžiagų ir kurie gali būti išvežti iš pagalbos prašančiosios Šalies valstybės teritorijos, taikomos teisės normos pagal pagalbos prašančiosios Šalies valstybės įstatymus ir kitus teisės aktus.

4. Medikamentų, kuriuose yra narkotinių ir psichotropinių medžiagų, įvežimas (išvežimas) neįtraukiamas į statistikos ataskaitas, pateikiamas Jungtinių Tautų Narkotikų kontrolės tarybai. Abi Susitariančiosios Šalys, iš kurių atsargų buvo panaudotos narkotinės ir psichotropinės medžiagos, įtraukia jas į statistikos ataskaitas.

11 straipsnis
Orlaivių naudojimas

1. Gelbėtojų grupėms ir (arba) ekspertams, pagalbai skirtai įrangai ir medžiagoms vežti bei tiesiogiai teikiant pagalbą gali būti naudojami orlaiviai.

2. Viena Susitariančioji Šalis suteikia teisę orlaiviui, kuris veža gelbėtojų grupes ir (arba) ekspertus, pagalbai skirtą įrangą bei medžiagas ir kuris kyla iš kitos Susitariančiosios

Šalies valstybės teritorijos, pasinaudoti oro koridoriais pagal tarptautines sutartis ir navigacijos taisykles, kilti ir leistis oro uostuose, nusileidimo aikštelėse, gelbėjimo darbų vietose. Šiuo atveju pagalbos prašančiosios Šalies valstybės sienos apsaugos tarnybos ir muitinės institucijos pagal iškvietimą atlieka pasienio ir muitinės kontrolę orlaivio nusileidimo vietoje.

3. Apie ketinimą panaudoti orlaivius būtina iš anksto pranešti pagalbos prašančiosios Šalies įgaliotajai institucijai kartu pateikiant informaciją apie:

3.1. orlaivio rūšį ir tipą;

3.2. registravimo valstybę;

3.3. registravimo numerį;

3.4. įgulą, keleivius ir gelbėtojų grupės sudėtį ir (arba) ekspertus;

3.5. pagalbai skirtą įrangą ir medžiagas, esančias orlaivyje;

3.6. pakilimo laiką, planuojamą skrydžio maršrutą, numatomą nusileidimo vietą ir laiką.

4. Teikiant pagalbą, orlaivio skrydis vykdomas vadovaujantis Tarptautinės civilinės aviacijos organizacijos (ICAO) standartais ir direktyvomis bei Susitariančiųjų Šalių civilinę aviaciją reglamentuojančiais teisės aktais, jei šioje Sutartyje nenumatyta kitaip.

12 straipsnis
Pagalbos teikimo išlaidos

1. Pagalbos prašančioji Šalis neatlygina pagalbą teikiančiajai Šaliai pagalbos teikimo išlaidų, taip pat išlaidų, susidariusių dėl dalinio arba visiško įrangos susidėvėjimo, sugadinimo ar praradimo, jeigu įgaliotosios institucijos raštu nesusitarė kitaip.

2. Pagalbą teikiančioji Šalis atleidžiama nuo mokesčių ir rinkliavų už paslaugas, kurios teikiamos orlaiviui, skirtam pagalbai teikti, skrendant, leidžiantis, laukiant, kylant, taip pat už navigacijos paslaugas.

13 straipsnis
Žalos atlyginimas

1. Viena Susitariančioji Šalis atsisako reikalavimų kitai Susitariančiajai Šaliai atlyginti žalą, jeigu:

1.1. padaryta žalos turtui arba aplinkai, kai ją padarė gelbėtojų grupės narys ir (arba) ekspertas, vykdydamas užduotis, susijusias su šios Sutarties įgyvendinimu;

1.2. gelbėtojų grupės narys ir (arba) ekspertas buvo sužalotas, pakenkta jo sveikatai arba jis žuvo, kai žala padaryta vykdant užduotis, susijusias su šios Sutarties įgyvendinimu.

2. Jeigu pagalbą teikiančiosios Šalies gelbėtojų grupės narys ir (arba) ekspertas, vykdydamas užduotis, susijusias su šios Sutarties įgyvendinimu, išprovokuoja žalą trečiajam asmeniui pagalbos prašančiosios Šalies valstybės teritorijoje, tai už šią žalą atsako pagalbos prašančioji Šalis pagal įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie būtų taikomi, jeigu tą žalą padarytų jos gelbėtojų grupės narys.

3. Šio straipsnio 1 dalies 1.1 ir 1.2 punktai netaikomi, jeigu žala buvo padaryta nepagrįstais veiksmais.

4. Įgaliotosios institucijos bendradarbiauja spręsdamos žalos atlyginimo klausimus.

14 straipsnis
Informacijos naudojimas

Jeigu įgaliotosios institucijos raštu nesusitarė kitaip, tai informacija, gauta pagal šią Sutartį, išskyrus informaciją, kuri negali būti paskelbta pagal Susitariančiųjų Šalių valstybių įstatymus ir kitus teisės aktus, gali būti paskelbta ir panaudota pagal nusistovėjusią praktiką ir abiejų Susitariančiųjų Šalių valstybių įstatymus ir kitus teisės aktus.

15 straipsnis
Santykis su kitomis tarptautinėmis sutartimis

Ši Sutartis nepažeidžia Susitariančiųjų Šalių teisių ir įsipareigojimų pagal kitas tarptautines sutartis.

16 straipsnis
Ginčų sprendimas

Ginčus, kurie gali kilti dėl šios Sutarties aiškinimo ir taikymo, sprendžia įgaliotosios institucijos derybomis. Nepasiekus tarpusavio susitarimo šiuo būdu, ginčas sprendžiamas diplomatiniais kanalais.

17 straipsnis
Baigiamosios nuostatos

1. Ši Sutartis įsigalioja gavus paskutinį rašytinį pranešimą apie tai, kad Susitariančiosios Šalys atliko valstybės vidaus procedūras, reikalingas šiai Sutarčiai įsigalioti.

2. Ši Sutartis sudaroma neribotam laikui. Viena Susitariančioji Šalis gali nutraukti šią Sutartį, raštu pranešdama apie tai kitai Susitariančiajai Šaliai.

3. Šios Sutarties galiojimo nutraukimas neturės įtakos pagal ją vykdomai veiklai, pradėtai, bet nebaigtai iki jos galiojimo nutraukimo, jei Susitariančiosios Šalys nesusitars kitaip.

Ši Sutartis pasirašyta 2003 m. gruodžio 16 d. Vilniuje dviem egzemplioriais lietuvių ir rusų kalbomis. Abu tekstai turi vienodą teisinę galią.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

BALTARUSIJOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

[RUSSIAN TEXT — TEXTE RUSSE]

ДОГОВОР

между Правительством Литовской Республики и Правительством Республики Беларусь о сотрудничестве в области предупреждения катастроф, стихийных бедствий и крупных аварий, а также ликвидации их последствий

Правительство Литовской Республики и Правительство Республики Беларусь в дальнейшем именуемые Договаривающимися Сторонами,

принимая во внимание Договор между Литовской Республикой и Республикой Беларусь о добрососедстве и сотрудничестве, подписанный 6 февраля 1995 года, Конвенцию о трансграничном воздействии промышленных аварий, подписанную 17 марта 1992 г. в г. Хельсинки,

учитывая деятельность Организации Объединенных Наций и других международных организаций, осуществляемую ими в области предупреждения катастроф, стихийных бедствий и крупных аварий, а также ликвидации их последствий, положения международных договоров, принятых при поддержке вышеупомянутых международных организаций и связанных с предметом настоящего Договора,

признавая угрозу возникновения катастроф, стихийных бедствий и крупных аварий,

будучи убеждены в необходимости сотрудничества Договаривающихся Сторон в области предупреждения катастроф, стихийных бедствий и крупных аварий, а также ликвидации их последствий,

договорились о нижеследующем:

Статья 1
Термины

Термины, используемые в настоящем Договоре, имеют следующее значение:

1. **Запрашивающая Сторона** – Договаривающаяся Сторона, уполномоченный орган которой обращается за помощью к уполномоченному органу другой Договаривающейся Стороны;

2. **Предоставляющая Сторона** – Договаривающаяся Сторона, уполномоченный орган которой выполняет запрос об оказании помощи другой Договаривающейся Стороны;

3. **Катастрофы и крупные аварии (в дальнейшем – катастрофы)** – последствия, вызванные стихийными силами, а также деятельностью или небрежностью человека, представляющие большую опасность и (или) причиняющие вред жизни и здоровью человека, имуществу и окружающей среде;

4. **Спасательные работы** – действия, целью которых является защита жизни и здоровья людей и смягчение причиненного катастрофами вреда окружающей среде и имуществу;

5. **Оснащение** – технические и транспортные средства, предназначенные для оказания помощи, включая необходимые для их эксплуатации материалы, снаряжение спасательной группы, служебные собаки и вещи личного пользования участников спасательных групп;

6. **Материалы, предназначенные для оказания помощи** – предметы первой необходимости, лекарства и медикаменты, в том числе лекарства и медикаменты, в составе которых имеются наркотические и психотропные вещества, используемые в целях смягчения вызванных катастрофами последствий и предназначенные для безвозмездного распределения среди пострадавших в результате катастроф;

7. **Спасательные группы** – подготовленные и оснащенные группы лиц Предоставляющей Стороны, за исключением подразделений вооруженных сил, направляемые для оказания помощи на территорию государства Запрашивающей Стороны;

8. **Эксперт** – специалист в определенной области Предоставляющей Стороны, направляемый для оказания помощи на территорию государства Запрашивающей Стороны.

Статья 2
Предмет Договора

1. Настоящий Договор регулирует порядок оказания добровольной помощи в случае возникновения катастроф, стихийных бедствий и крупных аварий, условия предоставления помощи и иные формы сотрудничества.

2. К иным формам сотрудничества относятся:

2.1. прогнозирование, предупреждение, исследование и оценка последствий катастроф;

2.2. оказание взаимной помощи в оснащении спасательных подразделений техникой и снаряжением;

2.3. планирование и проведение совместных учений по предупреждению и ликвидации катастроф;

2.4. обмен опытом в организации подготовки населения к действиям в условиях катастроф;

2.5. организация и проведение совместных конференций, семинаров, рабочих совещаний;

2.6. совместное планирование, разработка и осуществление научно-исследовательских проектов, обмен научно-технической литературой и результатами исследовательских работ, а также технологиями в области предупреждения катастроф и ликвидации их последствий;

2.7.подготовка специалистов в учебных заведениях государства другой Договаривающейся Стороны, обмен обучающимися, стажерами, преподавателями, учеными и специалистами;

2.8.обмен информацией, нормативными документами, периодическими печатными изданиями, методической и другой литературой, видео- и фотоматериалами;

2.9.консультации между уполномоченными органами и другими организациями, реализующими настоящий Договор.

3. Уполномоченные органы могут использовать другие формы сотрудничества, а также заключать необходимые соглашения и создавать рабочие группы в целях реализации настоящего Договора в соответствии с законодательством государств Договаривающихся Сторон.

4. Положения настоящего Договора, регулирующие оказания помощи, применяются также во время совместных учений.

Статья 3
Уполномоченные органы

1. Договаривающиеся Стороны для реализации настоящего Договора определяют уполномоченные органы:

от Литовской Республики:
Министерство внутренних дел.

от Республики Беларусь:
Министерство по чрезвычайным ситуациям.

2. Уполномоченные органы Договаривающихся Сторон уведомляют друг друга о других органах, уполномоченных на осуществление сотрудничества согласно настоящему Договору и выполнение иных задач, а также об изменениях компетенции этих органов.

Статья 4
Запрос об оказании помощи

1. Уполномоченный орган Запрашивающей стороны направляет запрос об оказании помощи в устной или письменной форме уполномоченному органу Предоставляющей стороны. Устный запрос должен быть незамедлительно подтвержден в письменной форме.

2. В запросе об оказании помощи указываются форма, объемы и сроки запрашиваемой помощи.

3. Уполномоченный орган Предоставляющей стороны незамедлительно организовывает оказание помощи и информирует уполномоченный орган Запрашивающей Стороны о возможностях, условиях и объеме оказания помощи.

Статья 5
Оказание помощи

1. Оказание помощи может осуществляться направлением спасательных групп и (или) экспертов, поставкой оснащения и материалов, предназначенных для оказания помощи, и предоставлением информации.

2. Проведение спасательных работ координируется уполномоченным органом Запрашивающей Стороны.

3. Руководство спасательными работами на месте катастроф осуществляется уполномоченным органом Запрашивающей Стороны.

4. Уполномоченный орган Запрашивающей Стороны извещает руководителей спасательных групп и (или) экспертов об изменениях ситуации на месте катастроф и при необходимости предоставляет в распоряжение этих спасательных групп и (или) экспертов переводчиков, оказывает им иные услуги и выделяет средства.

5. Оснащение спасательных групп должно быть достаточным для проведения спасательных работ на месте катастрофы в течение 72 часов. По окончании запасов оснащения Запрашивающая Сторона обеспечивает указанные группы необходимыми средствами для их дальнейшей работы.

6. Запрашивающая Сторона обеспечивает беспрепятственную доставку и безвозмездное распределение между пострадавшими в результате катастрофы материалов, предназначенных для оказания помощи.

7. После завершения работ по оказанию помощи уполномоченный орган Предоставляющей Стороны направляет уполномоченному органу Запрашивающей Стороны отчет о выполненных работах. Уполномоченный орган Запрашивающей Стороны направляет уполномоченному органу Предоставляющей Стороны итоговый отчет с характеристикой катастрофы и результатами спасательных работ.

8. Члены спасательных групп и (или) эксперты во время их пребывания на территории государства Запрашивающей Стороны обязаны соблюдать законодательство этого государства.

9. Члены спасательных групп и (или) эксперты на территории государства Запрашивающей Стороны могут носить служебную форму одежды.

Статья 6
Сотрудничество организаций

Договаривающиеся Стороны и их уполномоченные органы содействуют сотрудничеству между организациями в области предупреждения катастроф и ликвидации их последствий.

Статья 7
Оповещение о катастрофах

Договаривающиеся Стороны обязуются незамедлительно обмениваться информацией через уполномоченные органы или ими назначенные другие органы на русском и (или) английском языках об угрозе и последствиях катастроф, которые могут распространиться на территорию государства другой Договаривающейся Стороны.

Статья 8
Пересечение государственной границы

Члены спасательных групп и (или) эксперты пересекают государстзенную границу в пунктах пропуска через государственную границу на основании документов, действительных для пересечения государственной границы, и списков, утвержденных уполномоченным органом, при наличии виз. Визы выдаются бесплатно в срочном порядке в пунктах пропуска через государственную границу.

Статья 9
Перевозка оснащения и материалов, предназначенных для оказания помощи, через государственную границу

1. Договаривающиеся Стороны предоставляют возможность в приоритетном порядке ввозить и вывозить оснащение и материалы, предназначенные для оказания помощи. Руководитель спасательной группы и (или) эксперты при пересечении государственной границы обязаны представить таможенным органам Запрашивающей Стороны перечень перевозимого оснащения и материалов, предназначенных для оказания помощи (далее - перечень).

2. В неотложных случаях при ввозе перечень можно не предоставлять, однако он должен быть направлен таможенному органу не позднее 30-дневного срока с момента ввоза оснащения и материалов, предназначенных для оказания помощи, на территорию государства Запрашивающей Стороны. Положения настоящего пункта не распространяется на ввоз медикаментов, которые содержат наркотические средства и психотропные вещества. О неотложных случаях уполномоченные органы Договаривающихся сторон информируют таможенные органы своих государств.

3. Оснащение и материалы, предназначенные для оказания помощи, ввозятся с полным освобождением от таможенных пошлин, налогов и сборов при условии вывоза неиспользованных оснащения и материалов, предназначенных для оказания помощи, в течение 30 дней с момента окончания оказания помощи. Условие вывоза не относится к оснащению и материалам, предназначенным для оказания помощи, использованным во время оказания помощи. В отношении оснащения и материалов, предназначенных для оказания помощи, не вывезенных в срок, применяются правовые нормы в соответствии с законодательством государства Запрашивающей Стороны. Предоставляющая Сторона освобождается от обязательств обеспечения уплаты таможенных платежей (предоставления гарантий таможенного долга) в отношении оснащения и материалов, предназначенных для оказания помощи.

4. Запреты и ограничения, относящиеся к ввозу (вывозу), не распространяются на оснащение и материалы, предназначенные для оказания помощи. Запрещается ввоз оружия и боеприпасов. Разрешается ввоз (вывоз) взрывчатых веществ, предназначенных для спасательных работ.

5. Если оснащение по договоренности уполномоченных органов остается в качестве материалов, предназначенных для оказания помощи, на территории государства Запрашивающей Стороны или по другим причинам, об этом уполномоченный орган Запрашивающей Стороны незамедлительно сообщает таможенному органу своего государства.

6. В случае использования транспортных средств при оказании помощи в соответствии с настоящим Договором не требуется разрешение на международные перевозки и страхование, а также оплата за использование автострад, скоростных шоссе и других автомобильных дорог. Эти транспортные средства должны иметь соответствующие эмблемы.

7. Спасательные группы и (или) эксперты на территории государства Запрашивающей Стороны имеют право пользоваться своими опознавательными и предупреждающими обозначениями и оборудованием.

8. Порядок перевозки через границу служебных собак и их содержания на территории государства Запрашивающей Стороны устанавливается правилами карантина государства Запрашивающей Стороны.

Статья 10

Использование медикаментов, которые содержат наркотические средства и психотропные вещества

1. Медикаменты, которые содержат наркотические средства и психотропные вещества, могут быть ввезены в целях оказания медицинской помощи, а их применение возможно квалифицированным медицинским персоналом в соответствии с законодательством государства Предоставляющей Стороны. Запрашивающая Сторона имеет право контролировать использование этих медикаментов на территории своего государства.

2. Положения пунктов 4 и 5 статьи 9 используются также в случае ввоза медикаментов, которые содержат наркотические средства и психотропные вещества, на территорию государства запрашивающей Стороны и вывоза неиспользованных медикаментов.

3. В отношении неиспользованных медикаментов, которые содержат наркотические средства и психотропные вещества, которые могут быть вывезены с территории государства Запрашивающей Стороны, применяются правовые нормы в соответствии с законодательством государства Запрашивающей Стороны.

4. Ввоз (вывоз) медикаментов, которые содержат наркотические средства и психотропные вещества, не включаются в статистические отчеты, которые представляются Совету по контролю за наркотиками при Организации Объединенных Наций. Каждая из Договаривающихся Сторон, из запасов которой использованы наркотические средства и психотропные вещества, включают их в статистические отчеты.

Статья 11
Использование воздушных судов

1. Для транспортировки спасательных групп и (или) экспертов, оснащения и материалов, предназначенных для оказания помощи, а также непосредственно во время оказания помощи могут использоваться воздушные суда.

2. Каждая из Договаривающихся Сторон предоставляет воздушному судну, перевозящему спасательные группы и (или) экспертов, оснащение и материалы, предназначенные для оказания помощи, которое взлетает с территории государства другой Договаривающейся Стороны, право использования воздушных коридоров в соответствии с международными договорами и навигационными правилами, взлетать и приземляться в аэропортах, на площадках приземления, в местах спасательных работ. В этом случае органы пограничной охраны и таможенные органы Запрашивающей Стороны по вызову осуществляют пограничный и таможенный контроль по месту приземления воздушного судна.

3. О намерении использовать воздушные суда необходимо заранее сообщить уполномоченному органу Запрашивающей Стороны с одновременным предоставлением информации:

3.1. о виде и типе воздушного судна;

3.2. о государстве регистрации;

3.3. о его регистрационном номере;

3.4. об экипаже, пассажирах и составе спасательной группы и (или) экспертов;

3.5. об оснащении и материалах, предназначенных для оказания помощи, находящихся в воздушном судне;

3.6. о времени взлета, планируемом маршруте полета, предполагаемом месте и времени приземления.

4. При оказании помощи полет воздушного судна осуществляется в соответствии со стандартами и директивами Международной организации гражданской авиации (ICAO), а также правовыми актами Договаривающихся Сторон, регламентирующими гражданскую авиацию, если в настоящем Договоре не предусмотрено иное.

Статья 12
Расходы по оказанию помощи

1. Запрашивающая Сторона не возмещает Предоставляющей Стороне расходы по оказанию помощи, а также расходы, возникшие в связи с частичным или полным износом, порчей или утратой оснащения, если иное не оговорено в письменной форме уполномоченными органами.

2. Предоставляющая Сторона освобождается от уплаты налогов и сборов за оказание услуг при полете, посадке, ожидании, взлете воздушного судна, предназначенного для оказания помощи, а также за оказание навигационных услуг.

Статья 13
Возмещение ущерба

1. Каждая из Договаривающихся Сторон отказывается от требований по возмещению ущерба к другой Договаривающейся Стороне в случаях:

1.1 причинения вреда имуществу или окружающей среде, если его причинил член спасательной группы и (или) эксперт в связи с выполнением задач по реализации настоящего Договора;

1.2. получения увечий, расстройства здоровья или гибели члена спасательной группы и (или) эксперта, если вред наступил в связи с выполнением задач по реализации настоящего Договора.

2. Если член спасательной группы и (или) эксперт Предоставляющей Стороны, в связи с выполнением задач по реализации настоящего Договора, спровоцирует возникновение вреда у третьего лица на территории государства Запрашивающей Стороны, то за этот вред отвечает Запрашивающая Сторона в соответствии с законодательством, которое применялось бы в случае вреда, причиненного членом своей спасательной группы.

3. Положения подпунктов 1.1 и 1.2 пункта 1 настоящей статьи не применяются, если вред был причинен в результате необоснованных действий.

4. Уполномоченные органы сотрудничают по вопросам возмещения ущерба.

Статья 14
Использование информации

Если уполномоченные органы письменно не согласовали иное, то информация, полученная в рамках настоящего Договора, за исключением информации, которая не подлежит разглашению в соответствии с законодательством государств Договаривающихся Сторон, может быть опубликована и использована согласно обычной практике и законодательству государств каждой из Договаривающихся Сторон.

Статья 15
Отношение к другим международным договорам

Настоящий Договор не затрагивает прав и обязательств Договаривающихся Сторон, вытекающих из других международных договоров.

Статья 16
Разрешение споров

Споры, которые могут возникнуть в связи с толкованием и применением настоящего Договора, решаются уполномоченными органами путем переговоров. Если спор не будет урегулирован этим путем, он будет разрешаться по дипломатическим каналам.

Статья 17
Заключительные положения

1. Настоящий Договор вступает в силу с даты получения последнего письменного уведомления о выполнении Договаривающимися Сторонами внутригосударственных процедур, необходимых для его вступления в силу.

2. Настоящий Договор заключается на неопределенный срок. Каждая из Договаривающихся Сторон может денонсировать настоящий Договор путем направления письменного уведомления об этом другой Договаривающейся стороне.

3. Прекращение действия настоящего Договора не будет затрагивать осуществляемую в соответствии с ним деятельность, начатую, но не завершенную до прекращения его действия, если Договаривающимися Сторонами не будет согласовано иное.

Настоящий Договор подписан в г. Вильнюс 16 дек. 2003 г. в двух экземплярах, каждый на литовском и русском языках, причем оба текста имеют одинаковую силу.

ЗА ПРАВИТЕЛЬСТВО
ЛИТОВСКОЙ РЕСПУБЛИКИ

ЗА ПРАВИТЕЛЬСТВО
РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ

[TRANSLATION - TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF BELARUS ON COOPERATION IN THE FIELD OF PREVENTION AND ELIMINATION OF CONSEQUENCES OF CATASTROPHES, NATURAL DISASTERS AND SERIOUS ACCIDENTS

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Belarus, hereinafter referred to as the Contracting Parties,

Taking into account the Treaty on good-neighbourliness and cooperation between the Republic of Lithuania and the Republic of Belarus signed on 6 February 1995, and the Convention on transboundary effects of industrial accidents, signed on 17 March 1992 in Helsinki,

Taking into consideration the work of the United Nations Organization and other international organizations in the field of prevention of catastrophes, natural disasters and serious accidents, and also mitigation of their outcome, the provisions of international treaties related to the subject of this Agreement and adopted with the support of the above-mentioned international organizations,

Acknowledging the threat that catastrophes, natural disasters and serious accidents may occur,

Being convinced that cooperation between the Contracting Parties in the field of prevention of catastrophes, natural disasters and serious accidents, and also the mitigation of their outcomes is essential,

Have agreed as follows:

Article 1. Definitions

The terms used in this Agreement shall have the following meaning:

1. Requesting Party: The Contracting Party whose authorised body requests assistance from the authorised body of the other Contracting Party;

2. Requested Party: The Contracting Party whose authorised body carries out the request to assist the other Contracting Party;

3. Catastrophes and serious accidents (hereinafter catastrophes): an outcome caused by natural forces, and also by human activity or negligence, constituting great danger and/or causing harm to human life and health, property and the environment;

4. Rescue operations: actions aimed at protecting people's lives or health and at mitigating harm caused to property and the environment;

5. Means of emergency aid: technical devices and vehicles for the purpose of providing assistance, including materials required for their operation, rescue team equipment, working dogs, and items for the personal use of participants of rescue teams;

6. Emergency aid supplies: essential items, medicines and drugs, including medicines and drugs containing narcotic and psychotropic substances used for the purpose of mitigating the effects of catastrophes and intended for distribution free of charge among persons affected by catastrophes;

7. Rescue teams: trained and equipped teams of people, excluding subdivisions of the armed forces, sent by the requested Party to provide assistance on the territory of the requesting Party;

8. Expert: a specialist in a certain field sent by the requested Party to provide assistance on the territory of the requesting Party.

Article 2. Subject of the Agreement

1. This Agreement shall govern the provision of voluntary assistance in the event of catastrophes, natural disasters and serious accidents, the conditions for the provision of assistance, and other forms of cooperation.

2. Other forms of cooperation shall include:

2.1. prediction, prevention, study and assessment of the outcomes of catastrophes;

2.2 provision of mutual assistance in equipping rescue subdivisions with technical devices and equipment;

2.3 planning and conducting joint training courses on the prevention and mitigation of catastrophes;

2.4 exchanging experience in training the population to act in catastrophic conditions;

2.5 organizing and conducting joint conferences, seminars and working meetings;

2.6 joint planning, development and implementation of scientific research projects, exchange of scientific and technical literature and research results, and of practices in the field of catastrophe prevention, catastrophes and mitigation;

2.7 training specialists in State educational establishments of the other Contracting Party, exchange of trainees, interns, teachers, academics and specialist staff;

2.8 exchange of information, normative documents, periodicals, methodological and other literature, videos and photographs;

2.9 consultations between authorised bodies and other organizations involved in the implementation of this Agreement.

3. Authorised bodies may use other forms of cooperation, conclude necessary agreements and create working groups for the purpose of implementing this Agreement, in accordance with the legislation of the Contracting Parties.

4. The provisions of this Agreement governing the provision of assistance shall also be applicable during joint training events.

Article 3. Authorised bodies

1. The Contracting Parties have specified that this Agreement shall be implemented by the following bodies:

For the Republic of Lithuania: the Ministry of the Interior

For the Republic of Belarus: the Ministry for Emergency Situations.

2. The authorised bodies of the Contracting Parties shall notify one another concerning other bodies authorised to cooperate under this Agreement and carry out certain tasks, and about changes in the powers of these bodies.

Article 4. Request for assistance

1. The authorised body of a requesting Party shall send an oral or written request to provide assistance to the authorised body of the requested Party. An oral request must be immediately confirmed in writing.

2. The request to provide assistance shall indicate the form, scope and timing of the assistance requested.

3. The authorised body of the requested Party shall immediately organize the provision of assistance and inform the authorised body of the requesting Party concerning its ability to provide assistance, the scope of assistance, and relevant conditions.

Article 5. Provision of assistance

1. Assistance may take the form of despatching rescue teams and/or experts, supplying means for emergency aid and emergency aid supplies, and providing information.

2. Rescue operations shall be coordinated by the authorised body of the requesting Party.

3. Rescue operations at the site of the catastrophe shall be directed by the authorised body of the requesting Party.

4. The authorised body of the requesting Party shall advise the leaders of the rescue teams and/or experts of changes in the situation at the site of the catastrophe, and if necessary make interpreters available to them, provide other services and means.

5. Rescue teams must have sufficient means of emergency aid to conduct rescue operations at the site of the catastrophe for a period of 72 hours. When their reserves are exhausted, the requesting Party shall provide these groups with the necessary means to extend their operations.

6. The requesting Party shall ensure unhindered delivery and free distribution of emergency aid supplies to persons affected by the catastrophe.

7. Upon completion of operations to provide assistance the authorised body of the requested Party shall send a report on the operations performed to the authorised body of the requesting Party. The authorised body of the requesting Party shall send a final report containing a description of the catastrophe and the results of the rescue operations to the authorised body of the requested Party.

8. During their stay on the territory of the requesting Party, members of the rescue teams and/or experts must comply with the legislation of that State.

9. Members of rescue teams and/or experts may wear uniform on the territory of the requesting Party

Article 6. Cooperation between organizations

The Contracting Parties and their authorised bodies shall promote cooperation between organizations in the field of catastrophe prevention and mitigation.

Article 7. Notification of catastrophes

The Contracting Parties pledge that information shall be exchanged immediately, either in the Russian and/or English languages, through the authorised bodies or other bodies appointed by them about the threat and outcome of catastrophes which may extend to the territory of the other Contracting Party.

Article 8. Passing the State frontier

Members of rescue teams and/or experts shall pass the State frontier at crossing points on the basis of documents valid for this purpose and of lists approved by an authorised body, on condition of having visas. Visas shall be issued urgently free of charge at State frontier crossing points.

Article 9. Passing means of emergency aid and emergency aid supplies across the State frontier

1. The Contracting Parties shall enable means of emergency aid and emergency aid supplies to enter and exit on a priority basis. When passing across the State frontier the leader of a rescue team and /or experts must present a list to the customs authorities of the requesting Party of the means of emergency aid and the emergency aid supplies (hereinafter - the list) being brought across.

2. In urgent cases presentation of the list shall not be compulsory, but the list must be sent to the customs authorities within a period of 30 days following the entry of the means of emergency aid and emergency aid supplies to the territory of the requesting Party. The provisions of this paragraph shall not extend to the entry of medicines which contain narcotics and psychotropic substances. The authorised bodies of the Contracting Parties shall inform their State customs authorities about urgent cases.

3. Means of emergency aid and emergency aid supplies shall be completely exempt from customs duties, taxes and fees on entry, on condition that unused means and supplies shall be taken out within 30 days after cessation of assistance. This condition shall not apply to means of emergency aid and emergency aid supplies used up in the course of providing assistance. Legal norms in accordance with the legislation of the requesting Party shall apply to means of emergency aid and emergency aid supplies which are not taken out in time. The requested Party shall be exempt from obligations relating to customs payments (presenting guarantees to pay a customs debt) for means of emergency aid and emergency aid supplies.

4. Entry/exit prohibitions and restrictions shall not extend to means of emergency aid and emergency aid supplies. The entry of weapons and ammunition shall be prohibited. The entry/exit of explosive substances to be used for rescue operations shall be permitted.

5. If means for emergency aid remain as emergency aid supplies on the territory of the requesting Party by agreement between the authorised bodies or for other reasons, the authorised body of the requesting Party shall inform the customs authority of the other State without delay.

6. In the event that vehicles are used when providing assistance in accordance with this Agreement, no permission for international crossing and insurance shall be required, nor payment for the use of motorways, express ways and other roads. These vehicles must have appropriate markings.

7. Rescue groups and/or experts on the territory of the requesting Party are entitled to use their distinctive and warning markings and equipment.

8. The procedure for transporting working dogs across the border and keeping them on the territory of the requesting Party shall be determined by the quarantine regulations of the requesting Party.

Article 10. Use of medicines containing drugs and psychotropic substances

1. Medicines which contain drugs and psychotropic substances may be brought in for the purpose of rendering medical assistance, and may be used by qualified medical personnel in accordance with the legislation of the requested Party. The requesting Party shall be entitled to monitor the use of these medicines on its territory.

2. The provisions of paragraphs 4 and 5 of Article 9 shall also apply in case of entry of medicines which contain drugs and psychotropic substances to the territory of the requesting Party and taking out unused medicines.

3. Unused medicines containing drugs and psychotropic substances which may be removed from the territory of the requesting Party shall be governed by legal norms in accordance with the legislation of the requesting Party.

4. The entry (exit) of medicines which contain drugs and psychotropic substances shall not be included in the statistical reports which are presented to the United Nations Council on Drugs Control. Each Contracting Party shall include in its statistical reports narcotics and psychotropic substances used from its reserves.

Article 11. Use of aircraft

1. Aircraft may be used to transport rescue teams and/or experts, means for emergency aid and emergency aid supplies, and during actual provision of assistance.

2. Each Contracting Party shall grant any aircraft transporting rescue groups and/or experts, means for emergency aid and emergency aid supplies, which takes off from the territory of the other Contracting Party, the right to use air corridors in accordance with international treaties and navigation regulations, to take off and land at airports, landing areas and rescue operation sites. In this case the border security authorities and customs au-

thorities of the requesting Party shall perform border and customs controls at the landing place when summoned.

3. It is essential that the authorised body of the requesting Party should be forewarned of the intention to use aircraft, and information provided at the same time about:

3.1 the kind and type of aircraft concerned;

3.2 its State registration;

3.3 its registration number;

3.4 the crew, passengers, and the composition of the rescue team and/or experts;

3.5 the means of emergency aid and emergency aid supplies aboard the aircraft;

3.6 take off time, planned flying route, expected time and place of landing.

4. When providing assistance an aircraft shall fly in accordance with the standards and guidelines of the International Civil Aviation Organization (ICAO), and the laws of the Contracting Parties which govern civil aviation, unless otherwise stipulated in this Agreement.

Article 12. Expenses incurred when providing assistance

1. The requesting Party shall not reimburse expenses incurred when providing assistance to the requested Party, nor expenses associated with complete or partial wear, damage or loss of means for emergency aid, unless otherwise agreed in writing by the authorised bodies.

2. The requested Party shall be exempt from payment of taxes and duties for services provided during flight, landing, waiting or take off to an aircraft sent for the purpose of providing assistance, and for navigation services provided.

Article 13. Compensation for loss

1. A Contracting Party shall not claim compensation from the other Contracting Party in the following cases:

1.1 harm to property or the environment if caused by a member of a rescue team and/or an expert in the course of performing tasks related to implementation of this Agreement;

1.2 injury, damage to health or the death of a member of a rescue team and /or an expert, if the harm occurred during the performance of tasks in connection with implementation of this Agreement.

2. If a member of a rescue team and/or an expert of the requested Party in the course of performing tasks in connection with implementation of this Agreement shall cause harm to a third person on the territory of the requesting Party, the requesting Party shall bear responsibility for this harm in accordance with the legislation applicable in the case of harm caused by a member of its own rescue team.

3. The provisions of subparagraphs 1.1 and 1.2 of paragraph 1 of this Article shall not apply if harm was caused as a result of unwarranted actions.

4. Authorised bodies shall cooperate on issues of compensation.

Article 14. Use of information

Unless otherwise agreed in writing by the authorised bodies, information received within the framework of this Agreement, excluding information which shall not be disclosed in accordance with legislation of the Contracting Parties, may be published and used according to standard practice and the legislation of each Contracting Party.

Article 15. Relationship to other international treaties

This Agreement shall not affect the rights and obligations of the Contracting Parties, which may arise from other international treaties.

Article 16. Resolving disputes

Disputes which may arise in connection with the interpretation and application of this Agreement shall be resolved by the authorised bodies by negotiation. If a dispute is not settled in this way it shall be resolved through diplomatic channels.

Article 17. Final provisions

1. This Agreement shall enter into force from the date of reception of the last notification confirming that the Contracting Parties have completed the internal procedures required for its entry into force.

2. This Agreement is concluded for an indefinite period. A Contracting Party may denounce this Agreement by sending written notification to the other Contracting Party.

3. Should this Agreement cease to be valid, activity begun but not completed before cessation of its validity shall not affected, unless otherwise agreed by the Contracting Parties.

This Agreement was signed in Vilnius on 16 December 2003 in two copies, each in the Lithuanian and Russian languages, both texts being equally authentic.

For the Government of the Republic of Lithuania:

For the Government of the Republic of Belarus:

[TRANSLATION - TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DU BÉLARUS RELATIF À LA COOPÉRATION DANS LE DOMAINE DE LA PRÉVENTION ET DE L'ÉLIMINATION DES CONSÉQUENCES EN CAS DE CATASTROPHES, DE CATASTROPHES NATURELLES ET D'ACCIDENTS GRAVES

Le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Bélarus, ci-après dénommés les Parties contractantes,

prenant en considération l'Accord entre la République de Lituanie et la République du Bélarus relatif au bon voisinage et à la coopération, signé le 6 février 1995, et la Convention sur les effets transfrontières des accidents industriels, signée le 17 mars 1992 à Helsinki,

conscients des activités que l'Organisation des Nations Unies et d'autres organisations internationales exercent dans le domaine de la prévention et de l'élimination des conséquences en cas de catastrophes, de catastrophes naturelles et d'accidents graves, et des dispositions prévues par les accords internationaux pour soutenir les organisations susdites et liées à l'objet du présent Accord,

reconnaissant la menace de l'apparition de catastrophes, de catastrophes naturelles et d'accidents graves,

convaincus de la nécessité d'une coopération des Parties contractantes dans le domaine de la prévention et de l'élimination des conséquences en cas de catastrophes, de catastrophes naturelles et d'accidents graves,

sont convenues de ce qui suit :

Article premier. Définitions

Les termes employés dans le présent Accord s'entendent comme suit :

1. Partie requérante : Partie contractante dont l'autorité compétente demande assistance à l'autorité compétente de l'autre Partie contractante;

2. Partie requise : Partie contractante dont l'autorité compétente répond à la demande d'assistance de l'autre Partie contractante;

3. Catastrophes et accidents graves (ci-après dénommées "catastrophes") : conséquences provoquées par des phénomènes naturels ou par les activités ou la négligence humaines et représentant un danger majeur et (ou) portant atteinte à la vie ou à la santé d'êtres humains, à leurs biens ou à leur environnement;

4. Travaux de secours : actions dont le but est la protection de la vie et de la santé humaines ainsi que l'atténuation du tort causé par les catastrophes à l'environnement et aux biens;

5. Moyens d'intervention : moyens techniques et de transport destinés à prêter assistance, y compris les matériels nécessaires à leur exploitation, l'équipement des sauveteurs,

les chiens utilitaires et les objets d'utilisation personnelle des membres des équipes de secours;

6. Matériel permettant de prêter assistance: objets de première nécessité, remèdes et médicaments, notamment composés de substances narcotiques et psychotropes, qui peuvent être utilisés pour atténuer les conséquences provoquées par les catastrophes et qui sont destinés à être distribués gratuitement aux victimes des catastrophes.

7. Équipes de secours: groupes de personnes préparées et équipées de la Partie requise (à l'exception des subdivisions des forces armées), expédiés pour prêter assistance sur le territoire de l'État de la Partie requérante;

8. Expert : spécialiste dans une région déterminée de la Partie requise, expédié pour prêter assistance sur le territoire de l'État de la Partie requérante.

Article 2. Objet de l'Accord

1. Le présent Accord réglemente les modalités d'aide bénévole accordée en cas de catastrophes, de catastrophes naturelles et d'accidents graves, les conditions d'octroi d'assistance et les autres formes de coopération.

2. Parmi les autres formes de coopération, on peut citer :

2.1 les prévisions, la prévention, l'étude et l'évaluation des conséquences des catastrophes;

2.2 l'assistance réciproque pour donner les moyens d'intervention aux subdivisions de secours en termes de technique et d'équipement;

2.3 la planification et la réalisation d'études communes pour prévenir et éliminer les catastrophes;

2.4 l'échange d'expériences en termes d'organisation de la préparation de la population aux actions en cas de catastrophe;

2.5 l'organisation et la réalisation de conférences, séminaires et de réunions de travail communs;

2.6 la planification commune, l'élaboration et la mise en oeuvre de projets d'études scientifiques, l'échange de documents techniques et de résultats de travaux d'étude, ainsi que de technologies dans le domaine de la prévention des catastrophes et de l'élimination de leurs conséquences;

2.7 la préparation de spécialistes dans les établissements d'enseignement de l'État de l'autre Partie contractante, l'échange d'étudiants, de stagiaires, d'enseignants, de chercheurs et de spécialistes;

2.8 l'échange d'informations, de documents normatifs, d'imprimés périodiques, de littérature méthodique et autre, de matériel vidéo et photographique;

2.9 les consultations entre autorités compétentes et autres organisations, exécutant le présent Accord.

3. Les autorités compétentes peuvent recourir à d'autres formes de coopération ainsi que conclure les contrats nécessaires et créer des groupes de travail aux fins de réaliser le présent Accord conformément à la législation des États des Parties contractantes.

4. Les dispositions du présent Accord qui réglementent l'assistance accordée s'appliquent aussi pendant les études conjointes.

Article 3. Autorités compétentes

1. Aux fins de la réalisation du présent Accord, les Parties contractantes définissent les autorités compétentes suivantes :

Pour la République de Lituanie : le Ministère des affaires intérieures.

Pour la République du Bélarus : le Ministère chargé des situations d'urgence.

2. Les autorités compétentes des Parties contractantes s'informent mutuellement des autres autorités compétentes pour la réalisation de la coopération au titre du présent Accord et pour l'exécution d'autres tâches ainsi que des modifications de compétence desdites autorités.

Article 4. Demande d'assistance

1. L'autorité compétente de la Partie requérante adresse sa demande d'assistance sous forme orale ou écrite à l'autorité compétente de la Partie requise. Toute demande orale doit être immédiatement confirmée par écrit.

2. La demande d'assistance doit préciser la forme, l'étendue et les délais de l'aide requise.

3. L'autorité compétente de la Partie requise organise immédiatement l'octroi d'assistance et informe l'autorité compétente de la Partie requérante des possibilités, des conditions et de l'étendue de l'assistance.

Article 5. Prestation de l'aide

1. L'aide peut être accordée sous la forme d'une expédition d'équipes de secours et (ou) d'experts, de la fourniture de moyens d'intervention et de matériel d'assistance, et de la communication d'informations.

2. Le déroulement des travaux de secours est coordonné par l'autorité compétente de la Partie requérante.

3. La direction des travaux de secours sur le lieu de la catastrophe est assurée par l'autorité compétente de la Partie requérante.

4. L'autorité compétente de la Partie requérante informe les responsables des équipes de secours et (ou) les experts des changements de situation sur le lieu de la catastrophe et, si nécessaire, met à la disposition de ces équipes et (ou) experts des traducteurs et interprètes, leur fournit d'autres services et répartit les ressources disponibles.

5. La dotation des équipes de secours doit être suffisante pour permettre d'effectuer les travaux de secours sur le lieu de la catastrophe pendant 72 heures. Une fois les réserves d'équipement épuisées, la Partie requérante assure la fourniture aux équipes concernées des ressources nécessaires à la poursuite de leurs travaux.

6. La Partie requérante assure la livraison sans obstacles et la distribution gratuite entre les victimes de la catastrophe du matériel destiné à leur prêter assistance.

7. Une fois les travaux d'assistance terminés, l'autorité compétente de la Partie requise adresse à l'autorité compétente de la Partie requérante un compte rendu des travaux effectués. L'autorité compétente de la Partie requérante adresse à l'autorité compétente de la Partie requise un compte rendu global dressant le bilan des caractéristiques de la catastrophe et des résultats des travaux de secours.

8. Pendant leur séjour sur le territoire de l'État de la Partie requérante, les membres des équipes de secours et (ou) les experts sont tenus de respecter la législation dudit État.

9. Les membres des équipes de secours et (ou) les experts se trouvant sur le territoire de l'État de la Partie requérante peuvent porter des vêtements adaptés à leurs fonctions.

Article 6. Coopération des organisations

Les Parties contractantes et leurs autorités compétentes contribuent à la coopération entre organisations dans le domaine de la prévention et de l'élimination des conséquences en cas de catastrophes.

Article 7. Informations concernant les catastrophes

Les Parties contractantes s'engagent à échanger immédiatement des informations par l'intermédiaire des autorités compétentes ou d'autres organes désignés à cet effet, en langues russe et (ou) anglaise, relativement à la menace et aux effets des catastrophes qui peuvent s'étendre au territoire de l'autre Partie contractante.

Article 8. Franchissement des frontières

Les membres des équipes de secours et (ou) les experts franchissent la frontière entre États aux postes de passage de frontière, sur la base de documents valides pour un tel passage et d'états validés par l'autorité compétente, en cas de visa. Les visas sont délivrés gratuitement et en temps voulu aux postes de passage des frontières.

Article 9. Transport transfrontalier de moyens d'intervention et de matériel de secours

1. Les Parties contractantes accordent la possibilité, selon une procédure prioritaire, d'introduire et d'évacuer des moyens d'intervention et du matériel de secours. Lors du franchissement de la frontière, le responsable de l'équipe de secours et (ou) les experts sont tenus de présenter aux autorités douanières de la Partie requérante la liste des moyens d'intervention et du matériel de secours introduits (ci-après dénommée "la liste").

2. En cas d'urgence, cette liste peut ne pas être présentée immédiatement mais doit alors être adressée aux autorités douanières 30 jours au plus tard après l'introduction des moyens et matériel concernés sur le territoire de l'État de la Partie requérante. Les dispositions du présent paragraphe ne s'appliquent pas à l'introduction de médicaments qui con-

tiennent des substances narcotiques et psychotropes. Les autorités compétentes des Parties contractantes informent les autorités douanières de leurs États de tels cas d'urgence.

3. Les moyens d'intervention et le matériel de secours sont introduits en franchise de droits, taxes et impôts, à condition que les moyens et le matériel de secours non utilisés soient évacués dans les 30 jours suivant la fin de l'assistance. Cette condition ne concerne pas les moyens et le matériel utilisés pendant la prestation d'aide. Pour ceux qui ne sont pas évacués dans le délai susdit, on appliquera les normes juridiques conformes à la législation de l'État de la Partie requérante. La Partie requise est exonérée du paiement de tout droit de douane (et de la présentation de garanties du droit de douane) relativement à tous les moyens d'intervention et au matériel de secours.

4. Les interdictions et les limitations d'importation (ou d'exportation) ne concernent pas les moyens d'intervention et le matériel de secours. Il est interdit d'importer des armes et des munitions. L'importation (l'exportation) d'explosifs destinés aux travaux de secours est autorisée.

5. S'il reste sur le territoire de l'État de la Partie requérante des moyens d'intervention, à titre de matériel de secours, sur accord des autorités compétentes ou pour d'autres raisons, l'autorité compétente de ladite Partie en informe immédiatement les autorités douanières de son État.

6. En cas d'utilisation de moyens de transport dans le cadre de la prestation d'aide accordée conformément au présent Accord, il n'est pas nécessaire d'obtenir une autorisation de transports internationaux ni d'assurance, ni de régler de droits d'utilisation des autoroutes, des grandes routes et autres routes. Ces moyens de transport doivent porter les emblèmes appropriés.

7. Les équipes de secours et (ou) les experts sur le territoire de l'État de la Partie requérante sont en droit d'utiliser leurs propres marquages et équipements d'identification et d'avertissement.

8. Les modalités de transport transfrontalier des chiens utilitaires et de leur présence sur le territoire de l'État de la Partie requérante sont établies suivant les règles de quarantaine de l'État de la Partie requérante.

Article 10. Utilisation de médicaments qui contiennent des substances narcotiques et psychotropes

1. Les médicaments qui contiennent des substances narcotiques et psychotropes peuvent être importés à des fins d'aide médicale mais ne peuvent être utilisés que par du personnel médical qualifié conformément à la législation de l'État de la Partie requise. La Partie requérante est en droit de contrôler l'utilisation de ces médicaments sur le territoire de son État.

2. Les dispositions des paragraphes 4 et 5 de l'article 9 sont également appliquées en cas d'introduction sur le territoire de l'État de la Partie requérante de médicaments qui contiennent des substances narcotiques et psychotropes, et d'exportation de médicaments non utilisés.

3. En ce qui concerne les médicaments non utilisés et contenant des substances narcotiques et psychotropes qui peuvent être exportés du territoire de l'État de la Partie requérante, on applique les normes juridiques conformes à la législation de l'État de ladite Partie.

4. L'importation (l'exportation) de médicaments contenant des substances narcotiques et psychotropes n'est pas prise en compte dans les rapports statistiques qui sont présentés au Conseil de contrôle des narcotiques de l'Organisation des Nations Unies. Chacune des Parties contractantes sur les stocks desquelles sont utilisés des médicaments narcotiques et psychotropes, les inscrivent dans les rapports statistiques.

Article 11. Utilisation d'aéronefs

1. Des aéronefs peuvent être utilisés pour le transport des équipes de secours et (ou) des experts, des moyens d'intervention et du matériel de secours ainsi que pendant la prestation de l'aide.

2. Chacune des Parties contractantes obtient pour chaque aéronef transportant des équipes de secours et (ou) des experts, des moyens d'intervention et du matériel de secours et décollant du territoire de l'État de l'autre Partie contractante, un droit d'usage des couloirs aériens conforme aux accords internationaux et aux règles de navigation, pour décoller et atterrir dans les aéroports, sur les terrains d'atterrissage des lieux où se déroulent les travaux de secours. Dans ce cas, les autorités chargées de la sécurité des frontières et les autorités douanières de la Partie requérante effectuent sur convocation le contrôle frontalier et douanier sur le lieu d'atterrissage de l'aéronef.

3. Il convient d'informer à l'avance l'autorité compétente de la Partie requérante de l'intention d'utiliser des aéronefs, en présentant simultanément toutes les informations concernant:

3.1 le type d'aéronef;

3.2 l'État d'enregistrement;

3.3 le numéro d'enregistrement;

3.4 l'équipage, les passagers et la composition de l'équipe de secours et (ou) d'experts;

3.5 les moyens d'intervention et le matériel de secours situés dans l'aéronef;

3.6 l'heure du décollage, l'itinéraire prévu du vol, le lieu et l'heure présumés de l'atterrissage.

4. Le vol de l'aéronef destiné aux secours sera conforme aux normes et directives de l'Organisation de l'aviation civile internationale (OACI) ainsi qu'aux actes juridiques des Parties contractantes réglementant l'aviation civile, sauf disposition contraire du présent Accord.

Article 12. Frais de prestation d'aide

1. Sauf accord contraire écrit entre les autorités compétentes, la Partie requérante ne rembourse pas à la Partie requise les frais relatifs à la prestation de l'aide ni les frais liés à l'usure partielle ou totale, à la détérioration ou à la perte des moyens d'intervention.

2. La Partie requise est exonérée du paiement des impôts et taxes encourus pour les prestations de services lors du vol, de l'atterrissage, de l'attente et du décollage de l'aéronef destiné à la prestation d'aide, ainsi que pour l'usage de services de navigation.

Article 13. Indemnisation des dommages

1. Chacune des Parties contractantes refuse les demandes d'indemnisation des dommages envers l'autre Partie contractante en cas de :

1.1 dommage aux biens ou à l'environnement provoqué par un membre de l'équipe de secours et (ou) un expert dans le cadre de l'exécution du présent Accord;

1.2 mutilation, dégradation de la santé ou décès d'un membre de l'équipe de secours et (ou) d'un expert, si le dommage est lié à l'exécution du présent Accord.

2. Si, dans le cadre de l'exécution du présent Accord, un membre de l'équipe de secours et (ou) un expert de la Partie requise provoque un dommage à l'encontre d'un tiers sur le territoire de l'État de la Partie requérante, la responsabilité en incombe à cette dernière, conformément à la législation qui s'appliquerait en cas de dommage provoqué par un membre de son équipe de secours.

3. Les dispositions des sous-paragraphes 1.1 et 1.2 du paragraphe 1 du présent Accord ne s'appliquent pas si le dommage est dû à des actes non fondés.

4. Les autorités compétentes agissent en coopération pour traiter les questions d'indemnisation des dommages.

Article 14. Exploitation des renseignements

Sauf accord écrit contraire des autorités compétentes, les renseignements obtenus dans le cadre du présent Accord, à l'exception de ceux dont la divulgation est interdite par la législation des États des Parties contractantes peuvent être communiqués selon la pratique habituelle et la législation des États de chacune des Parties contractantes.

Article 15. Rapports avec d'autres accords internationaux

Le présent Accord ne porte nullement atteinte aux droits et obligations des Parties contractantes au titre d'autres accords internationaux.

Article 16. Règlement des différends

Les différends qui peuvent résulter de l'interprétation et de l'application du présent Accord sont réglés par les autorités compétentes par voie de négociation. Si le différend n'est pas réglé par cette voie, il le sera par voie diplomatique.

Article 17. Dispositions finales

1. Le présent Accord entrera en vigueur à compter de la date de réception de la dernière notification concernant l'accomplissement des formalités internes nécessaires à son entrée en vigueur.

2. Le présent Accord est conclu pour une durée illimitée. Chacune des Parties contractantes peut le dénoncer à tout moment moyennant une notification écrite à l'autre Partie.

3. La dénonciation du présent Accord ne porte pas atteinte aux activités qui sont en cours au moment de sa dénonciation, à moins que les Parties contractantes n'en conviennent autrement.

Fait à Vilnius le 16 décembre 2003 en deux exemplaires, chacun en lituanien et en russe, les deux textes étant également authentiques.

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie :

Pour le Gouvernement de la République du Bélarus :

No. 41935

Lithuania
and
Belarus

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Belarus on the cooperation concerning the prevention of the violations of customs laws. Vilnius, 12 July 1996

Entry into force: *16 November 2000 by notification, in accordance with article 21*

Authentic texts: *Belarusian, Lithuanian and Russian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 19 October 2005*

Lituanie
et
Bélarus

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Bélarus relatif à la coopération pour la prévention des violations des lois douanières. Vilnius, 12 juillet 1996

Entrée en vigueur : *16 novembre 2000 par notification, conformément à l'article 21*

Textes authentiques : *biélorusse, lituanien et russe*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 19 octobre 2005*

[BELARUSIAN TEXT — TEXTE BIÉLORUSSE]

ПАГАДНЕННЕ

ПАМІЖ УРАДАМ ЛІТОЎСКАЙ РЭСПУБЛІКІ І ЎРАДАМ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ СУПРАЦОЎНІЦТВЕ Ў БАРАЦЬБЕ З ПАРУШЭННЯМІ МЫТНАГА ЗАКАНАДАЎСТВА

Урад Літоўскай Рэспублікі і Урад Рэспублікі Беларусь, якія называюцца ў далейшым Бакамі,

прызнаючы, што парушэнні мытнага заканадаўства наносяць страту эканамічным, падатковым і сацыяльным інтарэсам іх дзяржаў,

прымаючы пад увагу, што незаконны абарот наркатычных сродкаў і псіхатропных рэчываў з'яўляецца небяспекай для здароўя грамадства,

прымаючы пад увагу палажэнні Адзінай канвенцыі аб наркатычных сродках, прынятай у Нью-Йорку 30 сакавіка 1961 года, Канвенцыі аб псіхатропных рэчывах, прынятай у Вене 21 лютага 1971 года і Канвенцыі Арганізацыі Аб'яднаных Нацый аб барацьбе супраць незаконнага абароту наркатычных сродкаў і псіхатропных рэчываў, прынятай у Вене 20 снежня 1988 года,

прымаючы пад увагу Рэкамендацыі Савета мытнага супрацоўніцтва аб адміністрацыйнай узаемнай дапамозе ад 5 снежня 1953 года,

будучы перакананымі ў тым, што барацьба з мытнымі правапарушэннямі стане больш эфектыўнай пры ўмове супрацоўніцтва паміж мытнымі адміністрацыямі і што такое супрацоўніцтва з'яўляецца адной з мэт гэтага Пагаднення,

дамовіліся аб ніжэйпададзеным:

I. АЗНАЧЭННІ

Артыкул 1

У кантэксце гэтага Пагаднення:

a) "мытнае заканадаўства" - сукупнасць нарматыўна-прававых актаў, рэгулюючых адносіны, звязаныя з перамяшчэннем рэчаў праз граніцы дзяржаў Бакоў гэтага Пагаднення, уключаючы меры забароны, абмежаванняў і кантролю за такім перамяшчэннем;

b) "мытная адміністрацыя" - ў Літоўскай Рэспубліцы - Мытны дэпартамент пры Міністэрстве фінансаў Літоўскай Рэспублікі, у Рэспубліцы Беларусь - Дзяржаўны мытны камітэт Рэспублікі Беларусь;

c) "мытнае правапарушэнне" - ўсякае дзеянне, што пасягае на парадак, устаноўлены мытным заканадаўствам, і якое караецца ў адпаведнасці з крымінальным альбо адміністрацыйным заканадаўствам дзяржаў Бакоў гэтага Пагаднення альбо аднаго з іх;

d) "асоба" - любая фізічная альбо юрыдычная асоба;

e) "кантралюемыя пастаўкі" - метад допуску ўвоза на тэрыторыі дзяржаў Бакоў, вываза з іх тэрыторый альбо транзіта праз іх тэрыторыі ўключаных у незаконны абарот альбо падазраваных у гэтым наркатычных сродкаў, псіхатропных рэчываў альбо рэчываў, якімі яны заменены, з ведама кампетэнтных органаў дзяржаў Бакоў і пад іх кантролем, з мэтай выяўлення асоб, што ўдзельнічаюць у незаконным абароце наркатычных сродкаў і псіхатропных рэчываў.

II. СФЕРА ВЫКАРЫСТАННЯ

Артыкул 2

1. Бакі, што заключылі гэта Пагадненне, праз мытныя адміністрацыі аказваюць адзін другому ўзаемную дапамогу:

a) у прадухіленні, выяўленні, абмежаванні і расследаванні мытных правапарушэнняў у адпаведнасці з палажэннямі гэтага Пагаднення;

b) у частцы паведамлення аб дакументах, якія адносяцца да выкарыстання мытнага заканадаўства;

c) у частцы забеспячэння правільнага збірання мытных збораў, пошлін і іншых плацяжоў, а таксама дакладнага выкарыстання норм, якія датычацца забарон, абмежаванняў і кантролю пры перамяшчэнні рэчаў праз граніцы дзяржаў Бакоў гэтага Пагаднення.

2. Прадугледжаная гэтым Пагадненнем дапамога ажыццяўляецца ў адпаведнасці з заканадаўствам дзяржавы запытваемага Боку ў рамках кампетэнцыі і магчымасцей мытнай адміністрацыі.

Гэта Пагадненне не закранае сфер супрацоўніцтва, прадугледжаных іншымі міжнароднымі абавязацельствамі Бакоў, у прыватнасці, палажэнняў Дагавору паміж Літоўскай Рэспублікай і Рэспублікай Беларусь аб прававой дапамозе і прававых адносінах па грамадзянскіх, сямейных і крымінальных справах, падпісанага 20 кастрычніка 1992 года ў г.Вільнюсе.

3. Гэта Пагадненне не прадугледжвае кампенсацыі мытных пошлін, збораў і іншых плацяжоў.

III. МЫТНЫ КАНТРОЛЬ АСОБ, ТАВАРАЎ І ТРАНСПАРТНЫХ СРОДКАЎ

Артыкул 3

1. Мытныя адміністрацыі Бакоў па ўласнай ініцыятыве альбо па запыту прымаюць дадатковыя меры па правядзенню мытнага кантролю ў адносінах да:

a) асоб, аб якіх вядома альбо якія падазраюцца ў парушэнні мытнага заканадаўства дзяржавы другога Боку;

b) перамяшчэння тавараў альбо плацёжных сродкаў, аб якіх мытнай адміністрацыяй аднаго з Бакоў паведамлена мытнай адміністрацыі другога Боку, што яны выкарыстоўваюцца ў незаконным абароце на тэрыторыі гэтай дзяржавы;

c) транспартных сродкаў, аб якіх вядома, што яны выкарыстоўваюцца ў мэтах парушэння мытнага заканадаўства дзяржавы другога Боку альбо падазраюцца ў гэтым;

d) месцаў, што выкарыстоўваюцца для захавання тавараў, прызначаных для буйнамаштабнага нелегальнага абароту на тэрыторыі дзяржавы другога Боку.

2. У межах сваёй кампетэнцыі мытныя адміністрацыі Бакоў не будуць дазваляць:

a) вываз тавараў, аб якіх вядома, альбо ў адносінах да якіх ёсць дастатковыя падставы меркаваць, што яны вывозяцца на тэрыторыю дзяржавы другога Боку для іншых мэт, чым законны гандлёвы абарот паміж дзяржавамі Бакоў;

b) вываз тавараў, увоз якіх на тэрыторыю дзяржавы другога Боку забаронены.

IV. КАНТРАЛЮЕМЫЯ ПАСТАЎКІ

Артыкул 4

1. Бакі ў рамках сваіх магчымасцей прымуць неабходныя меры, калі яны не супярэчаць асноўным палажэнням нацыянальнага заканадаўства, якія дазваляюць належнае прымяненне кантралюемых паставак на міжнародным узроўні на падставе ўзаемаўзгодненых дамоўленасцей, з мэтай выяўлення асоб, якія ўдзельнічаюць у незаконным абароце наркатычных сродкаў і псіхатропных рэчываў, і прыняцця ў адносінах да іх праваахоўных мер.

2. У кожным канкрэтным выпадку кампетэнтныя органы дзяржаў Бакоў прымаюць асобныя рашэнні па прымяненню кантралюемых паставак. Рашэнні могуць, пры неабходнасці і калі гэта не супярэчыць нацыянальнаму заканадаўству, прымацца з улікам узаемаўзгодненых фінансавых дамоўленасцей.

3. Незаконныя адпраўленні, кантралюемыя пастаўкі якіх ажыццяўляюцца па ўзаемнай дамоўленасці кампетэнтных органаў, могуць быць затрыманы альбо дапушчаны да далейшага перамяшчэння пры наяўнасці ў іх наркатычных сродкаў і псіхатропных рэчываў, а таксама з канфіскацыяй альбо заменай гэтых рэчываў цалкам альбо часткова.

V. АБМЕН ІНФАРМАЦЫЯЙ

Артыкул 5

Мытныя адміністрацыі Бакоў па ўласнай ініцыятыве альбо па запыту будуць прадастаўляць адзін другому ўсю інфармацыю, неабходную для ўстанаўлення правільнасці:

a) спагнання мытных пошлін і іншых імпартных і экспартных падаткаў і збораў і, асабліва, інфармацыю, якая дазваляе ўстанавіць правільнасць ацэнкі тавараў у мытных мэтах і іх тарыфнай класіфікацыі;

b) выкарыстання забарон і абмежаванняў на ўвоз, вываз і транзіт;

c) выкарыстання правілаў вызначэння краіны паходжання тавараў, калі гэта не прадугледжана іншымі Пагадненнямі.

Артыкул 6

Мытная адміністрацыя аднаго Боку прадастаўляе па запыту мытнай адміністрацыі другога Боку інфармацыю:

a) аб законнасці вываза тавараў з тэрыторыі дзяржавы запытваемага Боку, што ўвозяцца на тэрыторыю дзяржавы запытваючага Боку;

b) аб законнасці ўвоза на тэрыторыю дзяржавы запытваемага Боку тавараў, што вывозяцца з тэрыторыі дзяржавы запытваючага Боку і аб мытных працэдурах, якім гэтыя тавары падвяргаліся.

Артыкул 7

Мытная адміністрацыя аднаго Боку па ўласнай ініцыятыве альбо па запыту прадастаўляе мытнай адміністрацыі другога Боку ўсю магчымую інфармацыю, якая можа быць выкарыстана ёю ў расследаванні мытных правапарушэнняў, асабліва ў адносінах да:

a) фізічных альбо юрыдычных асоб, аб якіх вядома, альбо якія падазраюцца ва ўчыненні мытных правапарушэнняў;

b) тавараў, аб якіх вядома альбо маюцца падставы меркаваць, што яны выкарыстоўваюцца ў незаконным абароце;

c) транспартных сродкаў, аб якіх вядома альбо маюцца падставы меркаваць, што яны выкарыстоўваюцца пры ўчыненні мытных правапарушэнняў;

d) устаноўленых альбо меркаваных спосабаў і сродкаў ўчынення мытных правапарушэнняў.

Артыкул 8

Мытная адміністрацыя аднаго Боку па ўласнай ініцыятыве альбо па запыту прадастаўляе мытнай адміністрацыі другога Боку акты, пратаколы, пісьмовыя доказы альбо завераныя копіі дакументаў, што ўтрымліваюць усю наяўную ў іх распараджэнні інфармацыю аб устаноўленых альбо плануемых дзеяннях, якія супярэчаць альбо могуць супярэчыць мытнаму заканадаўству дзяржавы другога Боку.

Артыкул 9

Дакументы, прадугледжаныя гэтым Пагадненнем, могуць быць заменены камп'ютэрнай інфармацыяй, прызначанай для той жа мэты.

Уся неабходная інфармацыя па тлумачэнню і выкарыстанню дадзенага матэрыяла павінна прадастаўляцца адначасова.

Артыкул 10

1. Прадастаўленне арыгіналаў дакументаў можа быць запытана толькі ў тых выпадках, калі завераных копій недастаткова.

2. Арыгіналы дакументаў, атрыманыя ад мытнай адміністрацыі другога Боку, вяртаюцца пры першай магчымасці.

VI. РАССЛЕДАВАННЕ

Артыкул 11

1. Па просьбе мытнай адміністрацыі аднаго Боку мытная адміністрацыя другога Боку можа пачаць расследаванне па факту ўчынення дзеянняў альбо спробы дзеянняў, якія супярэчаць альбо могуць супярэчыць мытнаму заканадаўству. Вынікі такога расследавання паведамляюцца запытваючай мытнай адміністрацыі.

2. Расследаванне, аб якім гаворыцца ў пункце 1 гэтага Артыкула, праводзіцца ў адпаведнасці з заканадаўствам дзяржавы запытваемага Боку.

3. Службовыя асобы мытнай адміністрацыі аднаго Боку могуць у выключных выпадках, са згоды мытнай адміністрацыі другога Боку, прысутнічаць на тэрыторыі дзяржавы апошняй пры расследаванні парушэнняў мытнага заканадаўства дзяржавы запытваючага Боку.

VII. ЭКСПЕРТЫ І СВЕДКІ

Артыкул 12

Па запыту судоў альбо кампетэнтных органаў дзяржавы аднаго Боку, які датычыцца парушэнняў мытнага заканадаўства, разглядаемых імі, мытная адміністрацыя другога Боку можа ўпаўнаважыць сваіх службовых асоб выступіць у якасці сведкаў альбо экспертаў ў гэтых судах альбо кампетэнтных органах. Запыт павінен змяшчаць дакладныя дадзеныя аб сутнасці справы і ў якой якасці павінна выступаць службовая асоба.

VIII. УМОВЫ ПРАБЫВАННЯ СЛУЖБОВЫХ АСОБ

Артыкул 13

Службовыя асобы дзяржавы аднаго Боку ў перыяд прабывання на тэрыторыі дзяржавы другога Боку ў выпадках, прадугледжаных гэтым Пагадненнем, павінны мець дакументальнае падцвярджэнне сваіх афіцыйных паўнамоцтваў, не насіць форменнае адзенне і быць без зброі.

IX. ВЫКАРЫСТАННЕ АТРЫМАНЫХ ЗВЕСТАК І ДАКУМЕНТАЎ

Артыкул 14

1. Звесткі, паведамленні і дакументы, прадастаўленыя па запыту, выкарыстоўваюцца выключна ў мэтах выканання гэтага Пагаднення і не могуць перадавацца каму-небудзь альбо выкарыстоўвацца для іншых мэт без згоды мытнай адміністрацыі, што іх прадставіла.

2. Палажэнні пункта 1 гэтага Артыкула не закранаюць матэрыялаў аб парушэннях, звязаных з незаконным абаротам наркатычных сродкаў і псіхатропных рэчываў. Такая інфармацыя можа перадавацца органам, што непасрэдна займаюцца барацьбой з незаконным абаротам наркатычных сродкаў.

3. Кожны з Бакоў прадаставіць такую ж абарону атрыманым адпаведна гэтаму Пагадненню запытам, інфармацыі, актам экспертызы і іншым паведамленням, як і матэрыялам падобнага роду ў адпаведнасці з нацыянальным заканадаўствам.

Артыкул 15

1. Мытныя адміністрацыі Бакоў могуць у адпаведнасці з гэтым Пагадненнем і ў яго рамках выкарыстоўваць у якасці доказаў атрыманыя пісьмовыя тлумачэнні, паказанні сведкаў, паведамленні і іншыя матэрыялы пры правядзенні расследаванняў і судовых разбораў.

2. Доказная сіла гэтых звестак і дакументаў, а таксама іх выкарыстанне ў судах вызначаецца нацыянальным заканадаўствам дзяржавы атрымаўшага іх Боку.

X. ВЫКЛЮЧЭННІ З АБАВЯЗАЦЕЛЬСТВАЎ ПА ЎЗАЕМНАЙ ДАПАМОЗЕ

Артыкул 16

1. Калі запытваемая мытная адміністрацыя лічыць, што выкананне запыта можа нанесці страту суверэнітэту, бяспецы, грамадскаму ладу альбо

іншым істотным інтарэсам сваёй дзяржавы альбо пацягне парушэнне дзяржаўнай, прамысловай альбо камерцыйнай тайны, то яна можа адмовіць у прадастаўленні дапамогі цалкам альбо часткова альбо паставіць выкананне запыту ў залежнасць ад выканання вызначаных умоў.

2. У выпадку адмовы ў прадастаўленні дапамогі, рашэнне аб гэтым з указаннем прычын адмовы паведамляецца запытваючай мытнай адміністрацыі неадкладна.

3. Калі накіроўваецца запыт аб дапамозе, які не можа быць выкананы запытваючай мытнай адміністрацыяй у выпадку запыта да яе з аналагічнай просьбай, то аб гэтым неабходна зазначыць у запыце. Рашэнне аб выкананні такога запыта прымаецца запытваемай мытнай адміністрацыяй.

XI. ПАВЕДАМЛЕННЕ АБ ДАКУМЕНТАХ

Артыкул 17

1. Па просьбе мытнай адміністрацыі аднаго Боку мытная адміністрацыя другога Боку паведамляе зацікаўленым юрыдычным і фізічным асобам, якія знаходзяцца на тэрыторыі яе дзяржавы, аб дакументах, што адлюстроўваюць мерапрыемствы і рашэнні, распачатыя ўладамі ў сувязі з выкарыстаннем мытнага заканадаўства.

2. Паведамленне аб дакументах згодна з гэтым Пагадненнем выконваецца ў адпаведнасці з заканадаўствам і практыкай дзяржавы запытваемага Боку.

3. Па жаданню запытваючага Боку паведамленне можа быць выканана адмысловым спосабам у выпадку, калі гэты спосаб не супярэчыць заканадаўству дзяржавы запытваемага Боку.

4. Пацвярджэнне аб паведамленні павінна быць аформлена як пасведчанне кампетэнтнага органа дзяржавы запытваемага Боку, забяспечана такімі рэквізітамі як дата і подпіс упаўнаважанай асобы альбо пасведчанне, у якім зазначана дата і спосаб паведамлення.

XII. АЖЫЦЦЯЎЛЕННЕ ЎЗАЕМНАЙ ДАПАМОГІ

Артыкул 18

1. Узаемная дапамога, прадугледжаная гэтым Пагадненнем, ажыццяўляецца непасрэдна мытнымі адміністрацыямі Бакоў.

2. Мытныя адміністрацыі Бакоў могуць арганізаваць непасрэдную сувязь паміж іх кантрольнымі службамі на месцах.

XIII. ВЫДАТКІ

Артыкул 19

Мытныя адміністрацыі Бакоў не будуць прад'яўляць прэтэнзій адна другой па пакрыццю панесеных выдаткаў, звязаных з выкананнем гэтага Пагаднення, за выключэннем выдаткаў па ажыццяўленню кантралюемых паставак і, калі гэта будзе неабходна, выдаткаў на экспертаў, сведкаў і перакладчыкаў.

XIV. ПАРАДАК РАШЭННЯ СПРЭЧАК І РОЗНАГАЛОССЯЎ

Артыкул 20

Спрэчкі і рознагалоссі, што ўзнікаюць у сувязі з тлумачэннем і выкарыстаннем гэтага Пагаднення, вырашаюцца шляхам перагавораў і кансультацый паміж мытнымі адміністрацыямі Бакоў. Калі ў час перагавораў не дасягнута згода, спрэчкі вырашаюцца па дыпламатычных каналах.

XV. УСТУПЛЕННЕ Ў СІЛУ І СПЫНЕННЕ ДЗЕЯННЯ

Артыкул 21

1. Гэта Пагадненне ўступіць у сілу праз 30 (трыццаць) дзён пасля атрымання апошняга паведамлення па дыпламатычных каналах аб выкананні Бакамі ўнутрыдзяржаўных юрыдычных працэдур, неабходных для ўступлення Пагаднення ў сілу.

2. Палажэнні гэтага Пагаднення могуць быць зменены і дапоўнены па ўзаемнай дамоўленасці Бакоў. Усе змяненні і дапаўненні складуць неад'емную частку гэтага Пагаднення і ўвойдуць у сілу ў адпаведнасці з парадкам, устаноўленым у пункце 1 гэтага Артыкула.

3. Гэта Пагадненне заключана на неабмежаваны тэрмін. Кожны з Бакоў мае права ў любы час спыніць дзеянне гэтага Пагаднення, паведаміўшы аб гэтым нотай па дыпламатычных каналах другі Бок. У такім выпадку гэта Пагадненне страчвае сваю сілу праз 6 (шэсць) месяцаў з дня атрымання другім Бокам такой ноты.

Здзейснена ў г. Вільнюсе "12" ліпеня 1996 года ў двух экзэмплярах кожны на літоўскай, беларускай і рускай мовах, прычым усе тэксты маюць аднолькавую сілу. У выпадку разыходжанняў ў тлумачэнні палажэнняў гэтага Пагаднення, перавагу мае тэкст на рускай мове.

За Урад
Літоўскай Рэспублікі

За Урад
Рэспублікі Беларусь

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR BALTARUSIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS SUSITARIMAS DĖL BENDRADARBIAVIMO KOVOJANT SU MUITINĖS ĮSTATYMŲ PAŽEIDIMAIS

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Baltarusijos Respublikos Vyriausybė, toliau vadinamos Šalimis,

pripažindamos, kad muitinės įstatymų pažeidimai daro žalą jų valstybių ekonominiams, mokestiniams ir socialiniams interesams,

atsižvelgdamos į tai, kad neteisėta narkotinių priemonių ir psichotropinių medžiagų apyvarta kelia pavojų visuomenės sveikatai,

atsižvelgdamos į Vieningos narkotinių priemonių konvencijos, priimtos Niujorke, 1961 m. kovo 30 d., Psichotropinių medžiagų konvencijos, priimtos Vienoje, 1971 m. vasario 21 d., ir Jungtinių Tautų Organizacijos kovos su neteisėta narkotinių priemonių ir psichotropinių medžiagų apyvarta konvencijos, priimtos Vienoje, 1988 m. gruodžio 20 d., nuostatas,

atsižvelgdamos į Muitinių bendradarbiavimo tarybos 1953 m. gruodžio 5 d. Rekomendacijas dėl administracinės tarpusavio pagalbos,

būdamos įsitikinusios, kad kova su muitinės įstatymų pažeidimais bus efektyvesnė bendradarbiaujant muitinės administracijoms ir kad toks bendradarbiavimas yra vienas iš šio Susitarimo tikslų,

susitarė:

I. APIBRĖŽIMAI

1 straipsnis

Šiame Susitarime:

a) "muitinės įstatymai" - norminių teisės aktų, reguliuojančių santykius, susijusius su daiktų gabenimu per šio Susitarimo Šalių valstybių sienas, įskaitant draudimų, apribojimų ir kontrolės priemones, visuma;

b) "muitinės administracija" - Lietuvos Respublikoje - Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos, Baltarusijos Respublikoje - Baltarusijos Respublikos valstybinis muitinės komitetas;

c) "muitinės įstatymų pažeidimas" - bet kuri veika, kuria kėsinamasi pažeisti muitinės įstatymų nustatytą tvarką ir už kurią baudžiama pagal baudžiamuosius arba administracinius šio Susitarimo Šalių valstybių arba vienos iš jų įstatymus ir kitus teisės aktus;

d) "asmuo" - bet kuris fizinis ar juridinis asmuo;

e) "kontroliuojami pristatymai" - metodas, kurį taikant leidžiamas įtrauktų į neteisėtą apyvartą arba tuo įtariamų narkotinių priemonių, psichotropinių medžiagų arba medžiagų, kuriomis jos pakeistos, siuntų įvežimas į Šalių valstybių teritorijas, išvežimas iš jų teritorijų arba tranzitas per jų teritorijas, Šalių valstybių kompetentingoms institucijoms žinant ir prižiūrint, siekiant nustatyti asmenis, dalyvaujančius neteisėtoje narkotinių priemonių ir psichotropinių medžiagų apyvartoje.

II. TAIKYMO SFERA

2 straipsnis

1. Šalys, pasirašiusios šį Susitarimą, per jų muitinių administracijas teikia viena kitai abipusę pagalbą:

a) užkirsdamos kelią, išaiškindamos, persekiodamos ir tirdamos muitinės įstatymų pažeidimus pagal šio Susitarimo nuostatas;

b) informuodamos apie dokumentus, susijusius su muitinės įstatymų taikymu;

c) užtikrindamos teisingą muitinės rinkliavų, muitų ir kitų mokesčių surinkimą, taip pat normų, susijusių su draudimais, apribojimais ir tikrinimu, gabenant daiktus per šio Susitarimo Šalių valstybių sienas, tikslų taikymą.

2. Šiuo Susitarimu numatyta pagalba teikiama remiantis prašymą gavusios Šalies valstybės įstatymais ir kitais teisės aktais pagal muitinės administracijos kompetenciją ir galimybes.

Šis Susitarimas neliečia bendradarbiavimo sričių, kurias numato kiti Šalių tarptautiniai įsipareigojimai, būtent - 1992 m. spalio 20 d. Vilniuje pasirašytos Lietuvos Respublikos ir Baltarusijos Respublikos sutarties dėl teisinės pagalbos ir teisinių santykių civilinėse, šeimos ir baudžiamosiose bylose nuostatų.

3. Šis Susitarimas nenumato muitų, rinkliavų ir kitų mokesčių kompensavimo.

III. ASMENŲ, PREKIŲ IR TRANSPORTO PRIEMONIŲ MUITINIS TIKRINIMAS

3 straipsnis

1. Šalių muitinių administracijos, savo iniciatyva arba gavusios prašymą, taiko papildomas muitinio tikrinimo priemones:

a) asmenims, apie kuriuos žinoma, kad jie pažeidė arba kurie įtariami pažeidę kitos Šalies valstybės muitinės įstatymus;

b) gabenamoms prekėms arba mokėjimo priemonėms, apie kurias vienos Šalies muitinės administracijai yra pranešusi kitos Šalies muitinės administracija, kaip apie susijusias su neteisėta apyvarta šios valstybės teritorijoje;

c) transporto priemonėms, apie kurias žinoma, jog jos naudojamos siekiant pažeisti kitos Šalies valstybės muitinės įstatymus arba tuo įtariamos;

d) vietose, kur saugomos prekės, skirtos stambaus masto neteisėtai apyvartai kitos Šalies valstybės teritorijoje.

2. Kiek leidžia jų kompetencija, Šalių muitinės administracijos neleis:

a) išvežti prekių, apie kurias žinoma arba yra rimto pagrindo įtarti, kad jos išvežamos į kitos Šalies valstybės teritoriją turint kitų tikslų, nei teisėta prekių apyvarta tarp Šalių valstybių;

b) išvežti prekių, kurių įvežimas į kitos Šalies valstybės teritoriją uždraustas.

IV. KONTROLIUOJAMI PRISTATYMAI

4 straipsnis

1. Jeigu tai neprieštarauja Šalių nacionalinių įstatymų ir kitų teisės aktų pagrindinėms nuostatoms, Šalys, kiek įmanoma ir remdamosi tarpusavyje suderintais susitarimais, imsis būtinų priemonių, leidžiančių tinkamai panaudoti kontroliuojamų pristatymų metodą tarptautiniu lygiu, siekdamos išaiškinti asmenis, susijusius su narkotinių priemonių ir psichotropinių medžiagų neteisėta apyvarta, ir imsis jų atžvilgiu teisėtumą užtikrinančių veiksmų.

2. Kiekvienu konkrečiu atveju Šalių valstybių kompetentingos institucijos priima atskirus sprendimus dėl kontroliuojamų pristatymų metodo panaudojimo. Sprendimus galima priimti, jei reikia ir jeigu tai neprieštarauja nacionaliniams įstatymams ir kitiems teisės aktams, atsižvelgiant į tarpusavyje suderintus finansinius susitarimus.

3. Neteisėtos siuntos, kurių pristatymas kontroliuojamas pagal kompetentingų institucijų tarpusavio susitarimą, gali būti sulaikytos arba leidžiamos gabenti toliau, išėmus arba neišėmus iš jų narkotines priemones ar psichotropines medžiagas, taip pat visai ar tik iš dalies jas pakeitus.

V. PASIKEITIMAS INFORMACIJA

5 straipsnis

Šalių muitinės administracijos, savo iniciatyva arba paprašytos, pateiks viena kitai visą informaciją, būtiną užtikrinant teisingą:

a) muitų bei kitų importo ir eksporto mokesčių bei rinkliavų surinkimą ir ypač informaciją, leidžiančią nustatyti prekių muitinės vertės ir jų tarifinės klasifikacijos teisingumą;

b) įvežimo, išvežimo ir tranzito draudimų bei apribojimų taikymą;

c) prekių kilmės šalies nustatymo taisyklių taikymą, jeigu tai nenustatyta kituose Susitarimuose.

6 straipsnis

Vienos Šalies muitinės administracija, kitos Šalies muitinės administracijai paprašius, teikia informaciją:

a) apie prekių, įvežamų į prašymą pateikusios Šalies valstybės teritoriją, išvežimo iš prašymą gavusios Šalies valstybės teritorijos teisėtumą;

b) apie prekių, išvežamų iš prašymą pateikusios Šalies valstybės teritorijos, įvežimo į prašymą gavusios Šalies valstybės teritoriją teisėtumą ir muitinės procedūras, kurios buvo taikomos šioms prekėms.

7 straipsnis

Vienos Šalies muitinės administracija, savo iniciatyva arba gavusi prašymą, teikia kitos Šalies muitinės administracijai visą galimą informaciją, kuri gali būti jos panaudota tiriant muitinės įstatymų pažeidimus, ypač jeigu ji susijusi:

a) su fiziniais ar juridiniais asmenimis, apie kuriuos žinoma, kad jie pažeidė arba yra įtariami pažeidę muitinės įstatymus;

b) su prekėmis, apie kurias žinoma ar yra pagrindo manyti, kad jos naudojamos neteisėtoje apyvartoje;

c) su transporto priemonėmis, apie kurias žinoma ar yra pagrindo manyti, kad jos naudojamos pažeidžiant muitinės įstatymus;

d) su nustatytais arba numanomais muitinės įstatymų pažeidimo būdais ir priemonėmis.

8 straipsnis

Vienos Šalies muitinės administracija, savo iniciatyva arba gavusi prašymą, pateikia kitos Šalies muitinės administracijai aktus, protokolus, rašytinius įrodymus ar patvirtintas kopijas dokumentų, kuriuose yra visa jos turima informacija apie nustatytus ar planuojamus veiksmus, kurie prieštarauja ar gali prieštarauti kitos Šalies valstybės muitinės įstatymams.

9 straipsnis

Šiame Susitarime numatyti dokumentai gali būti pakeisti kompiuterine informacija, skirta tam pačiam tikslui.

Visa šiai medžiagai interpretuoti ir panaudoti būtina informacija turi būti pateikiama vienu metu.

10 straipsnis

1. Dokumentų originalus gali būti prašoma pateikti tik tais atvejais, kai patvirtintų kopijų nepakanka.

2. Dokumentų originalai, gauti iš kitos Šalies muitinės administracijos, grąžinami esant artimiausiai galimybei.

VI. TYRIMAS

11 straipsnis

1. Vienos Šalies muitinės administracijai paprašius, kitos Šalies muitinės administracija gali pradėti tyrimą pagal prieštaraujančių ar galinčių prieštarauti muitinės įstatymams veiksmų įvykdymo arba kėsinimosi juos įvykdyti faktą. Tokio tyrimo rezultatai pranešami prašymą pateikusiai muitinės administracijai.

2. Tyrimas, apie kurį kalbama šio straipsnio 1 punkte, atliekamas remiantis prašymą gavusios Šalies valstybės įstatymais ir kitais teisės aktais.

3. Ypatingais atvejais vienos Šalies muitinės administracijos pareigūnai gali, sutikus kitos Šalies muitinės administracijai, dalyvauti pastarosios valstybės teritorijoje atliekant prašymą pateikusios Šalies valstybės muitinės įstatymų pažeidimų tyrimą.

VII. EKSPERTAI IR LIUDYTOJAI

12 straipsnis

Vienos Šalies valstybės teismams arba kompetentingoms institucijoms pateikus prašymą, susijusį su jų nagrinėjamais muitinės įstatymų pažeidimais, kitos Šalies muitinės administracija gali įgalioti savo pareigūnus dalyvauti šiuose teismuose arba kompetentingose institucijose kaip liudytojus arba ekspertus. Prašyme turi būti pateikti tikslūs duomenys apie bylos esmę ir pareigūno dalyvavimo sąlygas.

VIII. PAREIGŪNŲ LANKYMOSI SĄLYGOS

13 straipsnis

Vienos Šalies valstybės pareigūnai, lankydamiesi kitos Šalies valstybės teritorijoje šiame Susitarime numatytais atvejais, turi turėti dokumentus, liudijančius jų oficialius įgaliojimus, būti neuniformuoti ir neturėti ginklų.

IX. GAUTOS INFORMACIJOS IR DOKUMENTŲ NAUDOJIMAS

14 straipsnis

1. Informacija, pranešimai ir dokumentai, gauti pateikus prašymą, naudojami tiktai šio Susitarimo vykdymo tikslams ir negali būti kam nors perduoti arba naudojami kitais tikslais be juos pateikusios muitinės administracijos sutikimo.

2. Šio straipsnio 1 punkto nuostatos netaikomos informacijai apie pažeidimus, susijusius su neteisėta narkotinių priemonių ir psichotropinių medžiagų apyvarta. Tokia informacija gali būti perduota institucijoms, tiesiogiai dalyvaujančioms kovoje su neteisėta narkotinių priemonių apyvarta.

3. Gautiems pagal šį Susitarimą prašymams, informacijai, ekspertizės aktams ir kitiems pranešimams kiekviena Šalis taikys tokią pačią apsaugą, kokią taiko panašaus pobūdžio medžiagai pagal nacionalinius įstatymus ir kitus teisės aktus.

15 straipsnis

1. Atliekant tyrimus ir teisminį nagrinėjimą, Šalių muitinės administracijos gali, remdamosi šiuo Susitarimu, kaip įrodymus panaudoti gautus rašytinius paaiškinimus, liudytojų parodymus, pranešimus ir kitą medžiagą.

2. Šios informacijos ir dokumentų įrodomoji galia, taip pat jų naudojimas teismuose nustatomi juos gavusios Šalies valstybės nacionaliniuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose.

X. TARPUSAVIO PAGALBOS ĮSIPAREIGOJIMŲ IŠIMTYS

16 straipsnis

1. Jei prašymą gavusi muitinės administracija laiko, kad prašymo patenkinimas gali padaryti žalą jos valstybės suverenitetui, saugumui, viešajai tvarkai arba kitiems esminiams interesams arba atskleisti valstybinę, pramoninę ar komercinę paslaptį, ji gali visiškai ar iš dalies atsisakyti teikti pagalbą arba nustatyti prašymui patenkinti tam tikras sąlygas.

2. Atsisakius teikti pagalbą, apie sprendimą ir atsisakymo priežastis nedelsiant pranešama prašymą pateikusiai muitinės administracijai.

3. Jeigu pateikiamas pagalbos prašymas, kurio prašymą pateikianti muitinės administracija, gavusi analogišką prašymą, negalėtų patenkinti, apie tai būtina nurodyti prašyme. Sprendimą dėl tokio prašymo tenkinimo priima jį gavusi muitinės administracija.

XI. INFORMAVIMAS APIE DOKUMENTUS

17 straipsnis

1. Vienos Šalies muitinės administracijos prašymu kitos Šalies muitinės administracija informuoja suinteresuotus juridinius ir fizinius asmenis, esančius jos valstybės teritorijoje, apie dokumentus, susijusius su priemonėmis ir sprendimais, valstybinių institucijų priimtais taikant muitinės įstatymus.

2. Apie dokumentus pagal šį Susitarimą informuojama sutinkamai su prašymą gavusios Šalies įstatymais ir kitais teisės aktais bei praktika.

3. Prašymą pateikiančios Šalies pageidavimu gali būti informuojama ypatingu būdu tuo atveju, jeigu šis būdas neprieštarauja prašymą gavusios Šalies valstybės įstatymams ir kitiems teisės aktams.

4. Informavimo patvirtinimas turi būti įformintas kaip prašymą gavusios Šalies valstybės kompetentingos institucijos liudijimas, kuriame nurodyta data ir įgalioto asmens parašas, arba liudijimas, kuriame nurodyta data ir informavimo būdas.

XII. ABIPUSĖS PAGALBOS TEIKIMAS

18 straipsnis

1. Abipusę pagalbą, numatytą šiuo Susitarimu, tiesiogiai teikia Šalių muitinės administracijos.

2. Šalių muitinės administracijos gali organizuoti tiesioginį ryšį tarp jų vietinių kontrolės tarnybų.

XIII. IŠLAIDOS

19 straipsnis

Šalių muitinės administracijos nereikš viena kitai pretenzijų padengti išlaidas, susijusias su šio Susitarimo vykdymu, išskyrus išlaidas, vykdant kontroliuojamus pristatymus ir, jei būtina, dėl ekspertų, liudytojų ir vertėjų.

XIV. GINČŲ IR NESUTARIMŲ SPRENDIMO TVARKA

20 straipsnis

Ginčai ir nesutarimai, kylantys interpretuojant ir taikant šį Susitarimą, sprendžiami derybomis ir konsultacijomis tarp Šalių muitinės administracijų. Nepavykus susitarti derybų metu, ginčai sprendžiami diplomatiniais kanalais.

XV. SUSITARIMO ĮSIGALIOJIMAS IR GALIOJIMO PABAIGA

21 straipsnis

1. Šis Susitarimas įsigalios praėjus 30 (trisdešimt) dienų nuo paskutinio pranešimo diplomatiniais kanalais gavimo, kad procedūros, būtinos jam įsigalioti pagal Šalių nacionalinius įstatymus, atliktos.

2. Šio Susitarimo nuostatos gali būti pakeistos ir papildytos pagal abiejų Šalių susitarimą. Visi pakeitimai ir papildymai įsigalioja šio straipsnio 1 punkte nustatyta tvarka.

3. Šis Susitarimas sudarytas neribotam laikui. Kiekviena Šalis gali bet kada nutraukti šio Susitarimo galiojimą apie tai diplomatiniais kanalais perdavusi notą kitai Šaliai. Tokiu atveju šis Susitarimas nustoja galioti po 6 (šešių) mėnesių nuo tos dienos, kai kita Šalis gavo tokią notą.

Sudaryta VILNIUJE 1996 m. liepos 12 d. d. dviem egzemplioriais lietuvių, baltarusių ir rusų kalbomis, be to, visi tekstai turi vienodą galią. Esant nesutarimams dėl šio Susitarimo nuostatų interpretavimo, pirmenybė teikiama tekstui rusų kalba.

Lietuvos Respublikos
Vyriausybės vardu

Baltarusijos Respublikos
Vyriausybės vardu

[RUSSIAN TEXT — TEXTE RUSSE]

СОГЛАШЕНИЕ

МЕЖДУ ПРАВИТЕЛЬСТВОМ ЛИТОВСКОЙ РЕСПУБЛИКИ И ПРАВИТЕЛЬСТВОМ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ О СОТРУДНИЧЕСТВЕ В БОРЬБЕ С НАРУШЕНИЯМИ ТАМОЖЕННОГО ЗАКОНОДАТЕЛЬСТВА

СОГЛАШЕНИЕ МЕЖДУ ПРАВИТЕЛЬСТВОМ ЛИТОВСКОЙ РЕСПУБЛИКИ И ПРАВИТЕЛЬСТВОМ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ О СОТРУДНИЧЕСТВЕ В БОРЬБЕ С НАРУШЕНИЯМИ ТАМОЖЕННОГО ЗАКОНОДАТЕЛЬСТВА

Правительство Литовской Республики и Правительство Республики Беларусь, именуемые в дальнейшем Сторонами,

признавая, что нарушения таможенного законодательства наносят ущерб экономическим, налоговым и социальным интересам их государств,

имея в виду, что незаконный оборот наркотических средств и психотропных веществ представляет опасность для здоровья общества,

принимая во внимание положения Единой конвенции о наркотических средствах, принятой в Нью-Йорке 30 марта 1961 года, Конвенции о психотропных веществах, принятой в Вене 21 февраля 1971 года и Конвенции Организации Объединенных Наций о борьбе против незаконного оборота наркотических средств и психотропных веществ, принятой в Вене 20 декабря 1988 года,

принимая во внимание Рекомендации Совета таможенного сотрудничества об административной взаимопомощи от 5 декабря 1953 года,

будучи убежденными в том, что борьба с таможенными правонарушениями станет более эффективной при условии сотрудничества между таможенными администрациями и что такое сотрудничество является одной из целей настоящего Соглашения,

договорились о нижеследующем:

I. ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Статья 1

В контексте настоящего Соглашения:

a) "таможенное законодательство" - совокупность нормативно правовых актов, регулирующих отношения, связанные с перемещением вещей через границы государств Сторон настоящего Соглашения, включая меры запрета, ограничений и контроля за таким перемещением;

b) "таможенная администрация" - в Литовской Республике - Таможенный департамент при Министерстве финансов Литовской Республики, в Республике Беларусь - Государственный таможенный комитет Республики Беларусь;

c) "таможенное правонарушение" - всякое деяние, посягающее на порядок, установленный таможенным законодательством, и наказуемое в соответствии с уголовным или административным законодательством государств Сторон настоящего Соглашения либо одного из них;

d) "лицо" - любое физическое или юридическое лицо;

e) "контролируемые поставки" - метод допуска ввоза на территории государств Сторон, вывоза с их территорий или транзита через их территории включенных в незаконный оборот или подозреваемых в этом наркотических средств, психотропных веществ или веществ, которыми они заменены, с ведома компетентных органов государств Сторон и под их контролем, с целью выявления лиц, участвующих в незаконном обороте наркотических средств и психотропных веществ.

II. СФЕРА ПРИМЕНЕНИЯ

Статья 2

1. Стороны, заключившие настоящее Соглашение, посредством таможенных администраций оказывают друг другу взаимную помощь:

a) в предотвращении, выявлении, пресечении и расследовании таможенных правонарушений в соответствии с положениями настоящего Соглашения;

b) в части уведомления о документах, относящихся к применению таможенного законодательства;

c) в части обеспечения правильного взимания таможенных сборов, пошлин и иных платежей, а также точного применения норм, касающихся запретов, ограничений и контроля при перемещении вещей через границы государств Сторон настоящего Соглашения.

2. Предусмотренная настоящим Соглашением помощь осуществляется в соответствии с законодательством государства запрашиваемой Стороны в рамках компетенции и возможностей таможенной администрации.

Настоящее Соглашение не затрагивает сфер сотрудничества, предусмотренных иными международными обязательствами Сторон, в частности, положений Договора между Литовской Республикой и Республикой Беларусь о правовой помощи и правовых отношениях по гражданским, семейным и уголовным делам, подписанного 20 октября 1992 года в г. Вильнюсе.

3. Настоящее Соглашение не предусматривает компенсации таможенных пошлин, сборов и иных платежей.

III. ТАМОЖЕННЫЙ КОНТРОЛЬ ЛИЦ, ТОВАРОВ И ТРАНСПОРТНЫХ СРЕДСТВ

Статья 3

1. Таможенные администрации Сторон по собственной инициативе или по запросу принимают дополнительные меры по проведению таможенного контроля в отношении:

a) лиц, о которых известно или которые подозреваются в нарушении таможенного законодательства государства другой Стороны;

b) перемещения товаров или платежных средств, о которых таможенной администрацией одной из Сторон сообщено таможенной администрации другой Стороны, что они задействованы в незаконном обороте на территории этого государства;

c) транспортных средств, о которых известно, что они используются в целях нарушения таможенного законодательства государства другой Стороны или подозреваются в этом;

d) мест, используемых для хранения товаров, предназначенных для крупномасштабного нелегального оборота на территории государства другой Стороны.

2. В пределах своей компетенции таможенные администрации Сторон не будут разрешать:

a) вывоз товаров, о которых известно, или в отношении которых есть достаточные основания предполагать, что они вывозятся на территорию государства другой Стороны для иных целей, нежели законный торговый оборот между государствами Сторон;

b) вывоз товаров, ввоз которых на территорию государства другой Стороны запрещен.

IV. КОНТРОЛИРУЕМЫЕ ПОСТАВКИ

Статья 4

1. Стороны в рамках своих возможностей примут необходимые меры, если они не противоречат основным положениям национального законодательства, разрешающие надлежащее применение контролируемых поставок на международном уровне на основе взаимосогласованных договоренностей, с целью выявления лиц, участвующих в незаконном обороте наркотических средств и психотропных веществ, и принятия в отношении их правоохранительных мер.

2. В каждом конкретном случае компетентные органы государств Сторон принимают отдельные решения по применению контролируемых поставок. Решения могут, при необходимости и если это не противоречит национальному законодательству, приниматься с учетом взаимосогласованных финансовых договоренностей.

3. Незаконные отправления, контролируемые поставки которых осуществляются по взаимной договоренности компетентных органов, могут быть задержаны или допущены к дальнейшему перемещению при наличии в них наркотических средств и психотропных веществ, а также с изъятием или заменой этих веществ полностью или частично.

V. ОБМЕН ИНФОРМАЦИЕЙ

Статья 5

Таможенные администрации Сторон по собственной инициативе или по запросу будут предоставлять друг другу всю информацию, необходимую для установления правильности:

a) взимания таможенных пошлин и других импортных и экспортных налогов и сборов и, особенно, информацию, позволяющую установить правильность оценки товаров в таможенных целях и их тарифной классификации;

b) применения запретов и ограничений на ввоз, вывоз и транзит;

c) использования правил определения страны происхождения товаров, если это не предусмотрено другими Соглашениями.

Статья 6

Таможенная администрация одной Стороны предоставляет по запросу таможенной администрации другой Стороны информацию:

a) о законности вывоза товаров с территории государства запрашиваемой Стороны, ввозимых на территорию государства запрашивающей Стороны;

b) о законности ввоза на территорию государства запрашиваемой Стороны товаров, вывозимых с территории государства запрашивающей Стороны и о таможенных процедурах, которым эти товары подвергались.

Статья 7

Таможенная администрация одной Стороны по собственной инициативе или по запросу предоставляет таможенной администрации другой Стороны всю возможную информацию, которая может быть использована ею в расследовании таможенных правонарушений, особенно в отношении:

a) физических или юридических лиц, о которых известно, или которые подозреваются в совершении таможенных правонарушений;

b) товаров, о которых известно или имеются основания полагать, что они используются в незаконном обороте;

c) транспортных средств, о которых известно или имеются основания полагать, что они используются при совершении таможенных правонарушений;

d) установленных или предполагаемых способов и средств совершения таможенных правонарушений.

Статья 8

Таможенная администрация одной Стороны по собственной инициативе или по запросу предоставляет таможенной администрации другой Стороны акты, протоколы, письменные доказательства или заверенные копии документов, содержащие всю имеющуюся в их распоряжении информацию об установленных или планируемых действиях, которые противоречат или могут противоречить таможенному законодательству государства другой Стороны.

Статья 9

Документы, предусмотренные настоящим Соглашением, могут быть заменены компьютерной информацией, предназначенной для той же цели.

Вся необходимая информация по толкованию и применению данного материала должна предоставляться одновременно.

Статья 10

1. Предоставление подлинников документов может быть запрошено лишь в тех случаях, когда заверенных копий недостаточно.

2. Подлинники документов, полученные от таможенной администрации другой Стороны, возвращаются при первой возможности.

VI. РАССЛЕДОВАНИЕ

Статья 11

1. По просьбе таможенной администрации одной Стороны таможенная администрация другой Стороны может начать расследование по факту совершения действий или попытки действий, которые противоречат или могут противоречить таможенному законодательству. Результаты такого расследования сообщаются запрашивающей таможенной администрации.

2. Расследование, о котором говорится в пунктке 1 настоящей Статьи, проводится в соответствии с законодательством государства запрашиваемой Стороны.

3. Должностные лица таможенной администрации одной Стороны могут в исключительных случаях, с согласия таможенной администрации другой Стороны, присутствовать на территории государства последней при расследовании нарушений таможенного законодательства государства запрашивающей Стороны.

VII. ЭКСПЕРТЫ И СВИДЕТЕЛИ

Статья 12

По запросу судов или компетентных органов государства одной Стороны, касающемуся нарушений таможенного законодательства, рассматриваемых ими, таможенная администрация другой Стороны может уполномочить своих должностных лиц выступить в качестве свидетелей или экспертов в этих судах или компетентных органах. Запрос должен содержать точные данные о существе дела и в каком качестве должно выступать должностное лицо.

VIII. УСЛОВИЯ ПРЕБЫВАНИЯ ДОЛЖНОСТНЫХ ЛИЦ

Статья 13

Должностные лица государства одной Стороны в период пребывания на территории государства другой Стороны в случаях, предусмотренных настоящим Соглашением, должны иметь документальное подтверждение своих официальных полномочий, не носить форменную одежду и быть без оружия.

IX. ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ПОЛУЧЕННЫХ СВЕДЕНИЙ И ДОКУМЕНТОВ

Статья 14

1. Сведения, сообщения и документы, предоставленные по запросу, используются исключительно в целях выполнения настоящего Соглашения и не могут передаваться кому-либо или использоваться для иных целей без согласия предоставившей их таможенной администрации.

2. Положения пункта 1 настоящей статьи не касаются материалов о нарушениях, связанных с незаконным оборотом наркотических средств и психотропных веществ. Такая информация может передаваться органам, непосредственно занимающимся борьбой с незаконным оборотом наркотических средств.

3. Каждая из Сторон предоставит такую же защиту полученным согласно настоящему Соглашению запросам, информации, актам экспертизы и другим сообщениям, как и материалам подобного рода в соответствии с национальным законодательством.

Статья 15

1. Таможенные администрации Сторон могут в соответствии с настоящим Соглашением и в его рамках использовать в качестве доказательств полученные письменные объяснения, свидетельские показания, сообщения и другие материалы при проведении расследований и судебных разбирательств.

2. Доказательная сила этих сведений и документов, а также их использование в судах определяется национальным законодательством государства получившей их Стороны.

X. ИСКЛЮЧЕНИЯ ИЗ ОБЯЗАТЕЛЬСТВ ПО ВЗАИМОПОМОЩИ

Статья 16

1. Если запрашиваемая таможенная администрация считает, что выполнение запроса может нанести ущерб суверенитету, безопасности, общественному порядку либо иным существенным интересам своего государства или повлечет нарушение государственной, промышленной или коммерческой тайны, то она может отказать в предоставлении помощи полностью или частично либо поставить выполнение запроса в зависимость от выполнения определенных условий.

2. В случае отказа в предоставлении помощи, решение об этом с указанием причин отказа сообщается запрашивающей таможенной администрации незамедлительно.

3. Если направляется запрос о помощи, который не может быть выполнен запрашивающей таможенной администрацией в случае запроса к ней с аналогичной просьбой, то об этом необходимо указать в запросе. Решение о выполнении такого запроса принимается запрашиваемой таможенной администрацией.

XI. УВЕДОМЛЕНИЕ О ДОКУМЕНТАХ

Статья 17

1. По просьбе таможенной администрации одной Стороны таможенная администрация другой Стороны уведомляет заинтересованных юридических и физических лиц, находящихся на территории ее государства о документах, отражающих мероприятия и решения, предпринятые властями в связи с применением таможенного законодательства.

2. Уведомление о документах согласно настоящему Соглашению выполняется в соответствии с законодательством и практикой государства запрашиваемой Стороны.

3. По желанию запрашивающей Стороны уведомление может быть выполнено особым способом в случае, если этот способ не противоречит законодательству государства запрашиваемой Стороны.

4. Подтверждение об уведомлении должно быть оформлено как свидетельство компетентного органа государства запрашиваемой Стороны, обеспеченное такими реквизитами как дата и подпись уполномоченного лица или свидетельство, в котором указана дата и способ уведомления.

XII. ОСУЩЕСТВЛЕНИЕ ВЗАИМОПОМОЩИ

Статья 18

1. Взаимопомощь, предусмотренная настоящим Соглашением, осуществляется непосредственно таможенными администрациями Сторон.

2. Таможенные администрации Сторон могут организовать непосредственную связь между их контрольными службами на местах.

XIII. РАСХОДЫ

Статья 19

Таможенные администрации Сторон не будут предъявлять претензий друг к другу по возмещению понесенных расходов, связанных с исполнением настоящего Соглашения, за исключением расходов по осуществлению контролируемых поставок и, если это будет необходимо, расходов на экспертов, свидетелей и переводчиков.

XIV. ПОРЯДОК РЕШЕНИЯ СПОРОВ И РАЗНОГЛАСИЙ

Статья 20

Споры и разногласия, возникающие в связи с толкованием и применением настоящего Соглашения, решаются путем переговоров и консультаций между таможенными администрациями Сторон. Если во время переговоров не достигнуто согласие, споры решаются по дипломатическим каналам.

XV. ВСТУПЛЕНИЕ В СИЛУ И ПРЕКРАЩЕНИЕ ДЕЙСТВИЯ

Статья 21

1. Настоящее Соглашение вступит в силу через 30 (тридцать) дней после получения последнего уведомления по дипломатическим каналам о выполнении Сторонами внутригосударственных юридических процедур, необходимых для вступления Соглашения в силу.

2. Положения настоящего Соглашения могут быть изменены и дополнены по взаимной договоренности Сторон. Все изменения и дополнения составят неотъемлемую часть настоящего Соглашения и вступят в силу в соответствии с порядком, установленным в пункте 1 настоящей статьи.

3. Настоящее Соглашение заключено на неограниченный срок. Каждая из Сторон имеет право в любое время прекратить действие настоящего Соглашения, уведомив об этом нотой по дипломатическим каналам другую Сторону. В этом случае настоящее Соглашение утрачивает свою силу через 6 (шесть) месяцев со дня получения другой Стороной такой ноты.

Совершено в г. Вильнюс 12 июля 1996 года в двух экземплярах каждый на литовском, белорусском и русском языках, причем все тексты имеют одинаковую силу. В случае расхождений в толковании положений настоящего Соглашения, преимущество имеет текст на русском языке.

За Правительство
Литовской Республики

За Правительство
Республики Беларусь

[TRANSLATION - TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF BELARUS ON THE COOPERATION CONCERNING THE PREVENTION OF THE VIOLATIONS OF CUSTOMS LAWS

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Belarus, hereinafter referred to as the Contracting Parties,

Acknowledging that violations of customs law jeopardize the economic, tax, and social interests of their countries,

Considering that illicit traffic in narcotic drugs and psychotropic substances represents a danger to the health of society,

Bearing in mind the provisions of the Single Convention on Narcotic Drugs, adopted in New York on 30 March 1961, the Convention on Psychotropic Substances, adopted in Vienna on 21 February 1971, and the United Nations Convention Against Illicit Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances, adopted in Vienna on 20 December 1988,

Bearing in mind the Recommendation of the Customs Cooperation Council on Mutual Administrative Assistance of 5 December 1953,

Convinced that the prevention of customs violations will be rendered more effective through the cooperation of customs authorities and that such cooperation is one of the aims of this Agreement,

Have agreed as follows:

I. DEFINITIONS

Article 1

In the context of this Agreement:

(a) "Customs laws" shall mean all legal instruments regulating the relations associated with the movement of articles across the borders of the States of the Contracting Parties to this Agreement, including measures for prohibitions, restrictions and control of such movement;

(b) "Customs authorities" shall mean, for the Republic of Lithuania, the Customs Department under the Ministry of Finance of the Republic of Lithuania and, for the Republic of Belarus, the State Customs Committee of the Republic of Belarus;

(c) "Violations of customs law" shall mean any act encroaching on the rules set by customs law and punishable under the criminal or administrative laws of the States of the Contracting Parties to this Agreement or of one of the States;

(d) "Person" shall mean any individual or any legal person;

(e) "Controlled deliveries" shall mean the method of authorizing the import into the territories of the States of the Contracting Parties, the export from their territories or the

transit through their territories of narcotics, psychotropic substances or substances with which they are replaced that are involved in or are suspected of being involved in illicit traffic, with the knowledge of the competent authorities of the Contracting Parties and under their control, with a view to identifying the persons involved in the illicit traffic of narcotics and psychotropic substances.

II. Scope of the Agreement

Article 2

1. Through the customs authorities, the Contracting Parties that have concluded this Agreement shall assist each other:

(a) in preventing, identifying, suppressing and investigating violations of customs law in accordance with the provisions of this Agreement;

(b) in terms of providing notification of documents pertaining to the application of customs law;

(c) in terms of ensuring the proper collection of customs charges, duties and other tariffs, as well as the precise enforcement of regulations pertaining to prohibitions, restrictions and control in the movement of articles across the borders of the States of the Contracting Parties to this Agreement.

2. The assistance called for by this Agreement shall be rendered in accordance with the laws of the State of the requested Contracting Party, within the competence and capabilities of the requested customs authorities.

This Agreement shall not affect the spheres of cooperation stipulated by other international obligations of the Contracting Parties, particularly the provisions of the Agreement between the Republic of Lithuania and the Republic of Belarus on Legal Assistance and Legal Relations with Regard to Civil, Family and Criminal Cases, which was signed on 20 October 1992, in Vilnius.

3. This Agreement shall not provide for compensation for customs duties, charges or other tariffs.

III. Customs control of persons, goods and means of transport

Article 3

1. The customs authorities of the Contracting Parties, of their own accord or upon request, shall undertake additional measures in the customs control of:

(a) persons who are known to have violated or are suspected of having violated the customs laws of the State of the other Contracting Party;

(b) the transfer of goods or means of payment about which the customs authorities of one Contracting Party have informed the customs authorities of the other Contracting Party with regard to their involvement in illicit traffic in the territory of that State;

(c) means of transport that are known to be or are suspected of being used for purposes of violating the customs laws of the other Contracting Party;

(d) locations used for storing goods intended for large-scale illicit traffic in the territory of the State of the other Contracting Party.

2. Within their competence, the customs authorities of the Contracting Parties shall refuse to allow:

(a) the export of goods that are known to be, or about which there are sufficient grounds to presume that they are being, exported to the territory of the other Contracting Party for purposes other than the legal trade between the States of the Contracting Parties;

(b) the export of goods whose import into the territory of the State of the other Contracting Party is prohibited.

IV. Controlled deliveries

Article 4

1. The Contracting Parties, within their capabilities, shall undertake the requisite measures, unless they contravene the basic provisions of domestic laws, to allow the proper use of controlled deliveries at the international level on the basis of mutually agreed-to arrangements, with a view to identifying the persons involved in the illicit traffic of narcotics and psychotropic substances and taking law-enforcement measures against them.

2. Decisions regarding the employment of controlled deliveries shall be made on a case-by-case basis by the competent authorities of the States of the Contracting Parties. The decisions may, if necessary and if not at variance with domestic law, take into account mutually agreed-to financial arrangements.

3. Illicit shipments the controlled deliveries of which are made by the mutual agreement of competent authorities may be intercepted or allowed to travel farther if they contain narcotics and psychotropic substances, as well as if those substances are wholly or partially removed or replaced.

V. Exchange of information

Article 5

The customs authorities of the Contracting Parties, of their own accord or upon request, shall provide each other all the information necessary for ascertaining the correctness of:

(a) the collection of customs duties and other import and export taxes and charges and, particularly, information that makes it possible to ascertain the correctness of the valuation of goods for customs purposes and their tariff classification;

(b) the application of prohibitions and restrictions on import, export and transit;

(c) the use of the rules for ascertaining the origin of the goods, unless otherwise specified by other agreements.

Article 6

The customs authorities of one Contracting Party shall, if requested, provide the customs authorities of the other Contracting Party with information on:

(a) the legality of the export from the territory of the State of the requested Contracting Party of goods to be imported into the territory of the State of the requesting Contracting Party;

(b) the legality of the import into the territory of the State of the requested Contracting Party of goods to be exported from the territory of the State of the requesting Contracting Party and the customs formalities to which the goods were subjected.

Article 7

The customs authorities of one Contracting Party, of their own accord or upon request, shall provide the customs authorities of the other Contracting Party with all possible information that can be used by them to investigate violations of customs law, particularly with respect to:

(a) individuals or legal persons that are known to have or are suspected of having violated customs laws;

(b) goods that are known to be used or for which there are grounds to believe are being used in illicit traffic;

(c) means of transport that are known to be used or for which there are grounds to believe are being used in the violation of customs laws;

(d) means and methods that are known to be used or are presumed to be used in the violation of customs laws.

Article 8

The customs authorities of one Contracting Party, of their own accord or upon request, shall provide the customs authorities of the other Contracting Party with acts, protocols, written evidence or certified copies of documents containing all the information at their disposal regarding actions that have taken place or are planned and that contravene or may contravene the customs laws of the State of the other Contracting Party.

Article 9

The documents specified by this Agreement may be replaced by computer-based information that is intended for the same purpose.

All the requisite information for interpreting and applying this material must be made available simultaneously.

Article 10

1. The provision of the originals of documents may be requested solely if there are not enough certified copies.

2. The originals of documents received from the customs authorities of the other Contracting Party shall be returned at the first opportunity.

VI. Investigation

Article 11

1. At the request of the customs authorities of one Contracting Party, the customs authorities of the other Contracting Party may begin an investigation concerning the commission or attempted commission of acts that contravene or may contravene customs laws. The results of such an investigation shall be communicated to the requesting customs authorities.

2. The investigation referred to in paragraph 1 of this article shall be conducted in accordance with the laws and prescriptions of the State of the requested Contracting Party.

3. Officials from the customs authorities of one Contracting Party may, in special cases and with the consent of the customs authorities of the other Contracting Party, be present in the territory of the State of the latter Contracting Party during the investigation of the violations of the customs laws of the requesting Contracting Party.

VII. Experts and witnesses

Article 12

At the request of courts or competent bodies of the State of one Contracting Party, in respect of violations of the customs law they are considering, the customs authorities of the other Contracting Party may authorize their officials to appear as witnesses or experts before those courts or competent bodies. The request must contain precise information on the merits of the case and in what capacity the official is to appear.

VIII. Conditions for the stay of the officials

Article 13

The officials of the State of one Contracting Party, while in the territory of the State of the other Contracting Party in the cases stipulated by this Agreement, must have documentary proof of their official authority and must not wear a uniform or possess any weapons.

IX. Use of information and documents received

Article 14

1. The information, communications and other documents provided upon request shall be used exclusively for purposes of the implementation of this Agreement and may not be transmitted to anyone or used for other purposes without the consent of the customs authorities who provided them.

2. The provisions of paragraph 1 of this article shall not pertain to materials on violations involving the illicit trafficking of narcotics or psychotropic substances. Such information may be transmitted to agencies directly engaged in suppressing illicit narcotics trafficking.

3. Each Contracting Party shall provide the same protection to requests, information, expert's reports and other communications received under this Agreement as is provided to other such materials under domestic law.

Article 15

1. The customs authorities of the Contracting Parties, in accordance with this Agreement and within its framework, may use received written explanations, witnesses' testimony, communications and other material as evidence during investigations and court proceedings.

2. The evidentiary force of that information and those documents, as well as their use in the courts, shall be determined by the domestic laws of the State of the Contracting Party that receives them.

X. Exemptions from mutual assistance obligations

Article 16

1. If the requested customs authorities feel that the fulfillment of a request could jeopardize the sovereignty, security, public order or other essential interests of their State or would entail violation of a state, industrial or commercial secret, they may refuse to provide assistance entirely or partially or may place certain conditions on the fulfillment of the request.

2. In the event that assistance is refused, the decision to refuse and the reasons for the refusal shall be communicated immediately to the requesting customs authorities.

3. If a request for assistance is sent that could not be fulfilled by the requesting customs authorities if a similar request were made of them, the request must indicate that. The decision to fulfill such a request shall be made by the requested customs authorities.

XI. Notification regarding documents

Article 17

1. At the request of the customs authorities of one Contracting Party, the customs authorities of the other Contracting Party shall inform concerned legal persons and individuals situated in the territory of its State of documents that reflect the actions and decisions taken by authorities in connection with the application of customs law.

2. The notification regarding the documents pursuant to this Agreement shall be performed in accordance with the laws and practices of the State of the requested Contracting Party.

3. If the requesting Contracting Party so desires, the notification may be performed by special means if those means are not at variance with the laws of the requested Contracting Party.

4. Confirmation of the notification must be formalized by a certificate of the customs authorities of the State of the requested Contracting Party that contains such details as date and signature of the person authorized or a certificate that gives the date and means of notification.

XII. Exchange of assistance

Article 18

1. The exchange of assistance specified in this Agreement shall be effected by the customs authorities themselves of the Contracting Parties.

2. The customs authorities of the Contracting Parties may arrange direct communications between their local monitoring divisions.

XIII. Expenses

Article 19

The customs authorities of the Contracting Parties shall waive claims for the reimbursement of expenses incurred in the execution of this Agreement, with the exception of expenses incurred in effecting controlled deliveries and, if it becomes necessary, expenses for experts, witnesses and translators.

XIV. Procedures for resolving disputes and differences

Article 20

Disputes and differences that arise in connection with the interpretation and application of this Agreement shall be resolved through negotiations and consultations between

the customs authorities of the Contracting Parties. If agreement is not reached during the negotiations, the disputes shall be resolved via diplomatic channels.

XV. Entry into force and termination

Article 21

1. This Agreement shall enter into force thirty (30) days after the date of receipt of the last notification through the diplomatic channel of the completion by the Contracting Parties of the national legal procedures required for the Agreement to enter into force.

2. The provisions of this Agreement may be modified or supplemented by mutual agreement of the Contracting Parties. All modifications and additions shall constitute an integral part of this Agreement and shall enter into force in accordance with the procedure established in paragraph 1 of this article.

3. This Agreement is concluded for an indefinite period. Each Contracting Party shall have the right at any time to terminate this Agreement, notifying the other Contracting Party through the diplomatic channel. In that case, this Agreement shall cease to be in force six (6) months after the date the other Contracting Party receives the notification.

Done at Vilnius, on 12 July 1996, in two copies, each in the Lithuanian, Belarusian and Russian languages, all texts being equally authentic. In case of any divergence of interpretation of the provisions of this Agreement, the Russian text shall prevail.

For the Government of the Republic of Lithuania:

For the Government of the Republic of Belarus:

[TRANSLATION - TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DU BÉLARUS RELATIF À LA COOPÉRATION POUR LA PRÉVENTION DES VIOLATIONS DES LOIS DOUANIÈRES

Le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Bélarus, ci-après dénommés les Parties contractantes,

Reconnaissant que les infractions à la législation douanière portent préjudice aux intérêts économiques, fiscaux et sociaux de leurs États,

Considérant que le trafic illicite de stupéfiants et de substances psychotropes constitue un danger pour la santé publique,

Tenant compte des dispositions de la Convention unique sur les stupéfiants, adoptée à New York le 30 mars 1961, de la Convention sur les substances psychotropes adoptée à Vienne le 21 février 1971 et de la Convention de l'Organisation des Nations Unies contre le trafic illicite de substances psychotropes adoptée à Vienne le 20 décembre 1988,

Tenant compte de la Recommandation du Conseil de coopération douanière sur l'assistance mutuelle administrative du 5 décembre 1953,

Convaincus que la lutte contre les infractions à la législation douanière deviendra plus efficace dans le cadre d'une coopération entre les administrations douanières et qu'une telle coopération est l'un des objectifs du présent Accord,

Sont convenus de ce qui suit :

I. DÉFINITION

Article premier

Aux fins du présent Accord :

a) l'expression "législation douanière" s'entend de l'ensemble des actes normatifs et juridiques qui réglementent les relations liées au mouvement d'objets à travers la frontière entre les États des Parties contractantes au présent Accord, y compris les mesures d'interdiction, de restriction et de contrôle dudit mouvement;

b) l'expression "administration douanière" s'entend, pour la République de Lituanie, du Département des douanes du Ministère des finances de la République de Lituanie et, pour la République du Bélarus, du Comité douanier national de la République du Bélarus;

c) l'expression "infraction douanière" s'entend de tout acte portant atteinte aux modalités prévues par la législation douanière et répréhensible conformément à la législation pénale ou administrative des États des Parties contractantes au présent Accord ou de l'un desdits États;

d) le terme "personne" s'entend de toute personne physique ou morale;

e) l'expression "livraisons contrôlées" désigne la méthode d'admission des importations sur les territoires des États des Parties contractantes, des exportations en provenance desdits territoires ou des transits à travers ces mêmes territoires, de stupéfiants ou de substances psychotropes faisant l'objet d'un trafic illicite ou soupçonnés d'en faire l'objet, ou de substances qui les remplacent, au su des autorités compétentes des Parties contractantes et sous leur contrôle, en vue d'identifier les personnes qui participent au trafic illicite desdits stupéfiants et substances psychotropes.

II. CHAMP D'APPLICATION DE L'ACCORD

Article 2

1. Les Parties contractantes au présent Accord, par l'intermédiaire de leurs administrations douanières, se fournissent une assistance réciproque dans les domaines suivants:

a) pour prévenir les infractions douanières, les identifier, les réprimer et mener des enquêtes à leur sujet, conformément aux dispositions du présent Accord;

b) pour notifier les documents concernant l'application de la législation douanière;

c) pour assurer la perception correcte des droits de douane, taxes et autres charges, ainsi que la stricte application des normes concernant les interdictions, les restrictions et le contrôle en cas de mouvement d'objets à travers la frontière entre les États des Parties contractantes au présent Accord.

2. L'assistance prévue par le présent Accord est mise en oeuvre conformément à la législation de l'État de la Partie contractante requise, dans les limites de la compétence et des ressources de l'administration douanière.

Le présent Accord ne porte pas atteinte aux domaines de coopération prévus par d'autres engagements internationaux des Parties contractantes et notamment par les dispositions de l'Accord entre la République de Lituanie et la République du Bélarus relatif à l'assistance juridique et aux relations juridiques en matière civile, familiale et pénale, signé le 20 octobre 1992 à Vilnius.

3. Le présent Accord ne prévoit pas d'indemnisation des droits de douane, taxes et autres charges.

III. CONTRÔLE DOUANIER DES PERSONNES, DES MARCHANDISES ET DES MOYENS DE TRANSPORT

Article 3

1. Les administrations douanières des Parties contractantes, de leur propre initiative ou sur demande, prennent des mesures supplémentaires pour procéder aux contrôles douaniers suivants:

a) des personnes connues pour avoir enfreint la législation douanière de l'État de l'autre Partie contractante ou soupçonnées de l'avoir fait;

b) des mouvements de marchandises ou de moyens de paiement dont l'administration douanière de l'une des Parties contractantes a informé l'administration douanière de l'autre Partie contractante qu'ils sont impliqués dans un trafic illicite sur le territoire de cet État;

c) des moyens de transport connus pour être utilisés à des fins d'infractions de la législation douanière de l'État de l'autre Partie contractante ou soupçonnés d'être utilisés à ces fins;

d) des lieux utilisés pour le stockage de marchandises destinées à un trafic illicite à grande échelle sur le territoire de l'État de l'autre Partie contractante.

2. Dans les limites de leur compétence, les administrations douanières des Parties contractantes n'autoriseront pas :

a) l'exportation de marchandises dont on sait ou dont on peut supposer de manière suffisamment justifiée, qu'elles sont exportées vers le territoire de l'État de l'autre Partie contractante à des fins autres que pour des échanges commerciaux légaux entre les États des Parties contractantes;

b) l'exportation de marchandises dont l'importation sur le territoire de l'État de l'autre Partie contractante est interdite.

IV. Livraisons contrôlées

Article 4

1. Dans les limites de leurs ressources, les Parties contractantes prennent les mesures nécessaires, si elles ne contreviennent pas aux principales dispositions de la législation nationale, pour permettre l'application appropriée des livraisons contrôlées au niveau international, sur la base d'accords réciproques, en vue d'identifier les personnes qui participent à un trafic illicite de stupéfiants et de substances psychotropes et de prendre à leur égard des mesures de protection juridique.

2. Les autorités compétentes des États des Parties contractantes prennent des décisions sur l'application des livraisons contrôlées au cas par cas. Ces décisions peuvent, si nécessaire et si cela n'est pas incompatible avec la législation nationale, tenir compte d'accords financiers réciproques.

3. Les envois illicites, dont les livraisons contrôlées sont effectuées conformément à un accord réciproque entre les autorités compétentes, peuvent être saisis ou admis pour un transport ultérieur, s'ils contiennent des stupéfiants ou des substances psychotropes, et peuvent aussi donner lieu à une confiscation ou à un remplacement totaux ou partiels de ces substances.

V. Échange d'informations

Article 5

Les administrations douanières des Parties contractantes, de leur propre initiative ou sur demande, se communiquent tous les renseignements nécessaires pour établir la régularité :

a) de la perception des droits de douane, taxes et autres charges à l'importation et à l'exportation, et en particulier les informations permettant d'établir l'exactitude de l'évaluation des marchandises à des fins douanières et leur classification tarifaire;

b) De l'application des interdictions et restrictions à l'importation, à l'exportation et au transit;

c) De l'utilisation de règles permettant de déterminer le pays d'origine des marchandises, si cela n'est pas prévu par d'autres accords.

Article 6

L'administration douanière de l'une des Parties contractantes fournit, sur la demande de l'administration douanière de l'autre Partie contractante, des renseignements concernant :

a) la légalité de l'exportation de marchandises du territoire de l'État de la Partie contractante requise vers le territoire de l'État de la Partie contractante requérante;

b) la légalité de l'importation sur le territoire de l'État de la Partie contractante requise de marchandises exportées du territoire de l'État de la Partie contractante requérante, et les procédures douanières auxquelles ces marchandises ont été soumises;

Article 7

L'administration douanière de l'une des Parties contractantes, de sa propre initiative ou sur demande, fournit à l'administration douanière de l'autre Partie contractante tous les renseignements possibles qui peuvent lui être utiles dans le cadre d'enquêtes sur des infractions douanières, notamment en ce qui concerne :

a) les personnes physiques ou morales connues pour avoir commis des infractions douanières ou soupçonnées de l'avoir fait;

b) les marchandises dont on sait ou dont on peut supposer qu'elles font l'objet d'un trafic illicite;

c) les moyens de transport dont on sait ou dont on peut supposer qu'ils sont utilisés pour commettre des infractions douanières;

d) les procédés ou les moyens utilisés de façon reconnue ou supposée pour commettre des infractions douanières.

Article 8

L'administration douanière de l'une des Parties contractantes, de sa propre initiative ou sur demande, fournit à l'administration douanière de l'autre Partie contractante les rapports, procès-verbaux, preuves écrites ou copies certifiées conformes de documents donnant tous les renseignements dont elle dispose sur les activités constatées ou prévues qui sont ou peuvent être contraires à la législation douanière de l'État de l'autre Partie contractante.

Article 9

Les documents prévus par le présent Accord peuvent être remplacés par des renseignements informatisés.

Toutes les informations nécessaires à l'interprétation et à l'utilisation de ce matériel doivent être fournis en même temps.

Article 10

1. La fourniture des documents originaux ne peut être demandée que dans les cas où des copies certifiées conformes s'avéreraient insuffisantes.

2. Les originaux des documents reçus de l'administration douanière de l'autre Partie contractante sont restitués dès que possible.

VI. ENQUÊTES

Article 11

1. Sur la demande de l'administration douanière de l'une des Parties contractantes, l'administration douanière de l'autre Partie contractante peut ouvrir une enquête sur des activités ou des tentatives d'activités contrevenant ou pouvant contrevenir à la législation douanière. Les résultats de cette enquête sont communiqués à l'administration douanière requérante.

2. L'enquête susmentionnée au paragraphe 1 du présent Article, est menée conformément à la législation de l'État de la Partie contractante requise.

3. Les fonctionnaires de l'administration douanière d'une Partie contractante peuvent, dans certains cas exceptionnels et avec l'accord de l'administration douanière de l'autre Partie contractante, se rendre sur le territoire de cette dernière pour enquêter sur les infractions à la législation douanière de l'État de la Partie contractante requérante.

VII. EXPERTS ET TÉMOINS

Article 12

Sur la demande des tribunaux ou des autorités compétentes de l'État de l'une des Parties contractantes, relativement à des infractions à la législation douanière dont ils sont saisis, l'administration douanière de l'autre Partie contractante peut autoriser ses fonctionnaires à comparaître en qualité de témoins ou experts devant lesdits tribunaux ou autorités. Ladite demande doit préciser dans quelle affaire et en quelle qualité le fonctionnaire sera entendu.

VIII. Conditions de séjour des fonctionnaires

Article 13

Les fonctionnaires de l'État d'une Partie contractante, pendant leur séjour sur le territoire de l'État de l'autre Partie contractante dans les cas prévus par le présent Accord, doivent être en possession d'un document de confirmation de leurs pouvoirs officiels et ne pas porter d'uniforme ni d'arme.

IX. Utilisation des renseignements et des documents reçus

Article 14

1. Les données, comptes rendus et documents fournis sur demande ne sont utilisés qu'aux fins de l'application du présent Accord et ne peuvent être communiqués à des tiers ou utilisés à d'autres fins sans l'accord de l'administration douanière qui les a fournis.

2. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article ne s'appliquent pas aux matériels concernant des infractions liées au trafic illicite de stupéfiants et de substances psychotropes. Ces informations peuvent être communiquées à des organes directement intéressés à la lutte contre le trafic des stupéfiants.

3. Chacune des Parties contractantes assure la même protection aux demandes, renseignements, rapports d'expertise et autres communications reçus conformément au présent Accord que celle qu'elle accorde à des documents similaires, en vertu de la législation nationale.

Article 15

1. Les administrations douanières des Parties contractantes peuvent, conformément au présent Accord et dans les limites de ce dernier, utiliser en tant que preuves les déclarations écrites, témoignages, communications et autres matériels reçus lors d'enquêtes ou de débats judiciaires.

2. Le poids de ces renseignements et documents, ainsi que leur utilisation devant les tribunaux sont régis par la législation nationale de l'État de la Partie contractante qui les a reçus.

X. Dérogations aux obligations d'assistance mutuelle

Article 16

1. Si l'administration douanière requise considère qu'accéder à une demande peut porter atteinte à sa souveraineté, à la sécurité, à l'ordre public ou à tout autre intérêt essentiel de son État, ou entraîner la violation d'un secret d'état, industriel ou commercial, elle peut refuser de fournir l'assistance en totalité ou en partie, ou ne répondre à la demande que sous réserve de certaines conditions.

2. Si l'assistance est refusée, l'administration douanière requérante est informée sans délai de cette décision et des motifs du refus.

3. Si une demande d'assistance est formulée et que cette demande ne peut pas être satisfaite par l'administration douanière requérante si une demande similaire lui est adressée, il doit obligatoirement en être fait mention dans la demande. L'administration douanière requise peut satisfaire ladite demande à sa discrétion.

XI. NOTIFICATION DES DOCUMENTS

Article 17

1. Sur la demande de l'administration douanière d'une Partie contractante, l'administration douanière de l'autre Partie contractante notifie aux personnes physiques et morales concernées qui se trouvent sur le territoire de son État les documents relatifs aux mesures et décisions prises par les autorités en application de la législation douanière.

2. La notification des documents conformément au présent Accord est faite en vertu de la législation et de la pratique de l'État de la Partie contractante requise.

3. Selon les souhaits de la Partie contractante requérante, la notification peut être faite par un moyen particulier, si ce moyen ne va pas à l'encontre de la législation de l'État de la Partie contractante requise.

4. La confirmation de notification doit prendre la forme d'un témoignage de l'organe compétent de l'État de la Partie contractante requise, garanti par des indications telles que la date et la signature de la personne mandatée, ou d'un témoignage sur lequel sont mentionnés la date et le moyen de notification.

XII. MISE EN OEUVRE DE L'ASSISTANCE MUTUELLE

Article 18

1. L'assistance mutuelle prévue par le présent Accord est accordée directement par les administrations douanières des Parties contractantes.

2. Les administrations douanières des Parties contractantes peuvent organiser un lien direct entre leurs services de contrôle locaux.

XIII. COÛTS

Article 19

Les administrations douanières des Parties contractantes renoncent à demander le remboursement des dépenses encourues suite à l'exécution du présent Accord, à l'exception de celles encourues pour procéder aux livraisons contrôlées et, si nécessaire, le coût des experts, témoins, traducteurs et interprètes.

XIV. Modalités de résolution des litiges et différends

Article 20

Les litiges et différends liés à l'interprétation et à l'application du présent Accord sont résolus par voie de négociations et de consultations entre les administrations douanières des Parties contractantes. Si celles-ci ne parviennent pas à se mettre d'accord au cours desdites négociations, les différends sont résolus par voie diplomatique.

XV. Entrée en vigueur et dénonciation

Article 21

1. Le présent Accord entrera en vigueur 30 (trente) jours après la réception de la dernière notification par la voie diplomatique concernant l'accomplissement par les Parties contractantes des procédures juridiques internes nécessaires à l'entrée en vigueur dudit Accord.

2. Les dispositions du présent Accord peuvent être modifiées et complétées sur accord réciproque entre les Parties contractantes. Tous les avenants et modifications font partie intégrante du présent Accord et entrent en vigueur suivant les modalités prévues au paragraphe 1 du présent article.

3. Le présent Accord est conclu pour une période indéfinie. Chacune des Parties contractantes est en droit à tout moment d'y mettre fin moyennant notification à l'autre Partie contractante par voie diplomatique. Dans ce cas, le présent Accord cessera de produire ses effets 6 (six) mois après la date de réception de ladite notification par l'autre Partie contractante.

Fait à Vilnius le 12 juillet 1996 en deux exemplaires dans les langues lituanienne, biélorusse et russe, tous les textes faisant également foi. En cas de divergence sur l'interprétation des dispositions du présent Accord, le texte russe prévaut.

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie :

Pour le Gouvernement de la République du Bélarus :

No. 41936

Lithuania
and
Belarus

Interim Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Belarus on travels of nationals of both States (with annexes). Minsk, 26 November 2002

Entry into force: *1 January 2003 by notification, in accordance with article 15*

Authentic texts: *Lithuanian and Russian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 19 October 2005*

Lituanie
et
Bélarus

Accord provisoire entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Bélarus relatif aux voyages des ressortissants des deux États (avec annexes). Minsk, 26 novembre 2002

Entrée en vigueur : *1er janvier 2003 par notification, conformément à l'article 15*

Textes authentiques : *lituanien et russe*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 19 octobre 2005*

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR BALTARUSIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS LAIKINASIS SUSITARIMAS DĖL ABIEJŲ VALSTYBIŲ PILIEČIŲ KELIONIŲ

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Baltarusijos Respublikos Vyriausybė, toliau vadinamos Šalimis,

vadovaudamosi 1991 m. spalio 24 d. Lietuvos Respublikos ir Baltarusijos Respublikos deklaracijos dėl geros kaimynystės santykių principų, 1995 m. vasario 6 d. Lietuvos Respublikos ir Baltarusijos Respublikos sutarties dėl geros kaimynystės ir bendradarbiavimo nuostatomis;

norėdamos toliau plėtoti ir stiprinti draugiškus santykius ir bendradarbiavimą tarp abiejų valstybių;

atsižvelgdamos į lietuvių ir baltarusių tautų ryšių ūkio, mokslo ir kultūros srityse būklę ir perspektyvas;

siekdamos sureguliuoti abiejų valstybių piliečių įvažiavimo, išvažiavimo, laikino buvimo ir vykimo tranzitu per Lietuvos Respublikos teritoriją ir Baltarusijos Respublikos teritoriją klausimus,

susitarė:

1 straipsnis

Šiame Laikinajame susitarime vartojamos sąvokos:

artimieji giminaičiai ir šeimos nariai – tėvai (įtėviai), vaikai (įvaikiai), broliai ir seserys, sutuoktiniai, seneliai, vaikaičiai;

kompetentingos institucijos – Lietuvos Respublikos ambasada Baltarusijos Respublikoje, Lietuvos Respublikos konsulinės įstaigos Baltarusijos Respublikoje, Baltarusijos Respublikos ambasada Lietuvos Respublikoje, Baltarusijos Respublikos konsulinės įstaigos Lietuvos Respublikoje.

2 straipsnis

1. Vienos Šalies valstybės piliečiai įvažiuoja, išvažiuoja, laikinai būna ir vyksta tranzitu per kitos Šalies valstybės teritoriją turėdami vizas ir galiojančius dokumentus, išvardytus šio Laikinojo susitarimo 1 priede, išskyrus šiame Laikinajame susitarime numatytus atvejus.

2. Šalių valstybių piliečiai vyksta per tarptautiniam ir tarpvalstybiniam susisiekimui skirtus sienos perėjimo punktus.

3. Piliečių įvažiavimo, išvažiavimo, laikino buvimo ir vykimo tranzitu tvarką reglamentuoja Šalių valstybių įstatymai ir kiti teisės aktai.

3 straipsnis

1. Vienos Šalies valstybės piliečiai, būdami kitos Šalies valstybės teritorijoje, privalo laikytis tos valstybės įstatymų ir kitų teisės aktų.

2. Šalių valstybių piliečiai, pažeidę šio Laikinojo susitarimo nuostatas ar buvimo Šalių valstybių teritorijoje taisykles, atsako pagal atitinkamos Šalies valstybės įstatymus ir kitus teisės aktus.

4 straipsnis

Vienos Šalies valstybės piliečiai, norėdami gauti kitos Šalies valstybės vizą, privalo pateikti kitos Šalies valstybės kompetentingai institucijai nustatyta tvarka įformintą kvietimą, gautą iš priimančios valstybės juridinio ar fizinio asmens, išskyrus šiame Laikinajame susitarime numatytus atvejus.

5 straipsnis

1. Kvietimo vienkartinei vizai gauti nereikia:

a) vežančių krovinius ar keleivius autotransporto priemonių ekipažų nariams, pateikusiems įvažiavimo Šalies valstybės atitinkamos institucijos išduotą leidimą ar turintiems Europos Transporto Ministrų Konferencijos leidimus (ETMK licenzijas) tarptautiniam krovinių vežimui;

b) keleivinių autobusų, vykstančių Šalių valstybių atitinkamų institucijų suderintais reguliariais maršrutais, ekipažų nariams;

c) traukinių, refrižeratorių, lokomotyvų brigadų nariams ir atitinkamų Šalių valstybių institucijų darbuotojams, pateikusiems vardinius sąrašus ar kelionės lapus, patvirtintus kiekvienam reisui;

d) vienos Šalies valstybės piliečiams, turintiems nustatyta tvarka įformintą kelialapį į kitos Šalies valstybės teritorijoje esančius pensionatą, poilsio namus, sanatoriją.

2. Kvietimo daugkartinei vizai iki vienerių metų gauti nereikia:

a) krovinius vežančių autotransporto priemonių ekipažų nariams, jei yra kitos Šalies nacionalinės tarptautinių vežėjų automobiliais asociacijos prašymas;

b) keleivinių autobusų, vežančių Šalių valstybių atitinkamų institucijų suderintais reguliariais maršrutais, ekipažų nariams, jei yra kitos Šalies valstybės atitinkamos institucijos prašymas;

c) traukinių, refrižeratorių ir lokomotyvų brigadų nariams, jei yra atitinkamai Lietuvos Respublikos susisiekimo ministerijos ar Baltarusijos geležinkelio arba jų įgaliotų institucijų prašymas;

d) vienos Šalies valstybės piliečiams, turintiems nuosavybės teise priklausančio nekilnojamojo turto kitos Šalies valstybės teritorijoje, pateikus notaro patvirtintą dokumento, patvirtinančio faktą, kad pilietis turi nekilnojamojo turto, kopiją;

e) Lietuvos Respublikos piliečiams, nuolat gyvenantiems Lietuvos Respublikos teritorijoje, išsaugantiems teisę į Baltarusijos Respublikos pilietybę pagal Baltarusijos Respublikos įstatymus, ir jų šeimų nariams, pateikusiems atitinkamus dokumentus, taip pat Baltarusijos Respublikos piliečiams, nuolat gyvenantiems Baltarusijos Respublikos teritorijoje, turintiems atitinkamus teisės į Lietuvos Respublikos pilietybę išsaugojimo pažymėjimus, ir jų šeimų nariams, įrašytiems į šiuos pažymėjimus;

f) vienos Šalies valstybės piliečiams, kurių artimųjų giminaičių ir šeimos narių kapai yra kitos Šalies valstybės teritorijoje, taip pat jų šeimų nariams, jeigu yra dokumentas, patvirtinantis palaidojimo faktą ir tai, kad kapas yra išlikęs.

6 straipsnis

1. Šalys taiko bevizį įvažiavimo režimą:

a) įgulų, įtrauktų į Šalių valstybių civilinės aviacijos orlaivių įgulų sąrašą, nariams;

b) jūrų laivų įgulų nariams, turintiems jūrininko knygelę (Lietuvos Respublikos piliečiams) ir nacionalinį jūrininko asmens pažymėjimą (Baltarusijos Respublikos piliečiams) bei yra įrašas laivo įgulos narių sąraše arba jo išrašas laikinai juos išleisti į krantą, kol laivas būna uoste.

2. Vizos išvažiavimui nereikia asmenims, turintiems grįžimo pažymėjimą.

7 straipsnis

Vienos Šalies valstybės piliečiai, nuolat gyvenantys kitos Šalies valstybės teritorijoje, grįžta į valstybės, kurioje yra jų nuolatinė gyvenamoji vieta, teritoriją be vizų turėdami atitinkamos Šalies valstybės leidimą gyventi.

8 straipsnis

Vizos išduodamos skubos tvarka nemokamai, taip pat ir tarptautinio susisiekimo valstybės sienos perėjimo punktuose:

a) vienos valstybės piliečiams, atvykstantiems į kitos valstybės teritoriją pagal pranešimus apie artimojo giminaičio ir šeimos nario sunkią ligą ar mirtį, patvirtintus Lietuvos Respublikos gydytojo ar Migracijos departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos tarnybų, Baltarusijos Respublikos gydytojo ar vidaus reikalų institucijų, taip pat pagal diplomatiniais kanalais gautus pranešimus;

b) Šalių valstybių geležinkelių transporto specialistams, tiriantiems traukinių eismo saugos pažeidimų atvejus, pateikus vardinius sąrašus, o dalyvaujantiems likviduojant avarines situacijas – turint taip pat kitos Šalies valstybės atitinkamos institucijos prašymą.

9 straipsnis

Šalių valstybių kompetentingos institucijos išduoda nemokamas vizas šioms asmenų kategorijoms:

a) asmenims iki 16 metų;

b) 70 metų ir vyresniems Šalių valstybių piliečiams be kvietimų;

c) Šalių valstybių kompetentingų institucijų darbuotojų artimiesiems giminaičiams ir šeimos nariams pagal tų darbuotojų kvietimus;

d) kultūros, mokslo ir technikos, sporto renginių, abipusiškumo pagrindu suderintų tarp abiejų Šalių valstybės valdymo institucijų, dalyviams, jeigu yra atitinkamų valstybės valdymo institucijų kvietimas;

e) I grupės invalidams;

f) vienos Šalies valstybės piliečiams, lankantiems artimųjų giminaičių kapus kitos Šalies valstybės teritorijoje iki 10 dienų du kartus per metus, be kvietimo ir jeigu yra dokumentas, patvirtinantis, kad kapas yra išlikęs.

10 straipsnis

Šalių valstybių piliečiams, nuolat gyvenantiems Lietuvos Respublikos savivaldybių, seniūnijų ir gyvenamųjų vietovių bei Baltarusijos Respublikos kaimų ir gyvenviečių Deputatų tarybų gyvenamųjų vietovių teritorijose, kurios tiesiogiai ribojasi su Lietuvos Respublikos ir Baltarusijos Respublikos valstybės siena ir yra išvardytos šio Laikinojo susitarimo 2 priede, jeigu yra dokumentas, patvirtinantis gyvenimo nurodytoje teritorijoje

faktą, vizos išduodamos be kvietimų lengvatinėmis sąlygomis abipusiškumo pagrindu, sumažinant mokesčio už vizos išdavimą dydį 70 procentų.

11 straipsnis

Šalys nedelsdamos diplomatiniais kanalais praneša viena kitai apie naujų dokumentų taikymą ar dokumentų, naudojamų šio Laikinojo susitarimo tikslais, pakeitimą ir perduoda viena kitai jų pavyzdžius.

12 straipsnis

1. Prireikus Šalys keičiasi informacija ir konsultuojasi klausimais, susijusiais su šio Laikinojo susitarimo taikymu.

2. Šis Laikinasis susitarimas gali būti keičiamas ir pildomas abipusiu Šalių susitarimu.

13 straipsnis

1. Šis Laikinasis susitarimas neapima Šalių teisės neleisti įvažiuoti ar apriboti buvimo laiką kitos Šalies valstybės piliečiams, kurių buvimas jos valstybės teritorijoje yra nepageidautinas, neaiškindamos savo sprendimo motyvų.

2. Šalys bet kuriuo metu priims savo valstybės piliečius, kuriems bus nurodyta palikti kitos Šalies valstybės teritoriją.

14 straipsnis

Šalys pasilieka teisę laikinai visiškai ar iš dalies sustabdyti šio Laikinojo susitarimo galiojimą. Šalis, priėmusi tokį sprendimą, per kuo trumpesnį laiką, bet ne vėliau kaip per 24 valandas nuo tokio sprendimo priėmimo, praneša kitai Šaliai diplomatiniais kanalais apie tai, kad buvo imtasi šių priemonių arba kad jos buvo atšauktos.

15 straipsnis

1. Šis Laikinasis susitarimas sudaromas neribotam laikui ir įsigalioja nuo tada, kai diplomatiniais kanalais gaunamas paskutinis rašytinis pranešimas apie tai, kad Šalys įvykdė valstybių vidaus procedūras, reikalingas jam įsigalioti.

2. Šalys gali nutraukti šio Laikinojo susitarimo galiojimą pranešusios apie tai raštu viena kitai diplomatiniais kanalais. Tokiu atveju Laikinasis susitarimas nustoja galioti po devyniasdešimties dienų nuo tada, kai kita Šalis gauna tokį pranešimą.

PASIRAŠYTAS 2002 m. lapkričio 26 d. Minske dviem egzemplioriais, kiekvienas lietuvių ir rusų kalbomis. Visi tekstai turi vienodą teisinę galią.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

BALTARUSIJOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Baltarusijos Respublikos Vyriausybės laikinojo susitarimo dėl abiejų valstybių piliečių kelionių
1 PRIEDAS

Galiojantys dokumentai pagal šį Laikinąjį susitarimą yra:

1. Lietuvos Respublikos piliečiams:
a) diplomatinis pasas;
b) tarnybinis pasas;
c) Lietuvos Respublikos piliečio pasas;
d) Lietuvos Respublikos pasas;
e) jūrininko knygelė;
f) vaiko kelionės dokumentas;
g) grįžimo pažymėjimas (tiktai grįžti į Lietuvos Respubliką).

2. Baltarusijos Respublikos piliečiams:
a) diplomatinis pasas;
b) tarnybinis pasas;
c) Baltarusijos Respublikos piliečio pasas, nustatyta tvarka įformintas vykti į užsienį;
d) nacionalinis jūrininko asmens pažymėjimas;
e) grįžimo pažymėjimas (tiktai grįžti į Baltarusijos Respubliką).

Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Baltarusijos Respublikos Vyriausybės laikinojo susitarimo dėl abiejų valstybių piliečių kelionių
2 PRIEDAS

LIETUVOS RESPUBLIKOS SAVIVALDYBIŲ, SENIŪNIJŲ, GYVENAMŲJŲ VIETOVIŲ IR BALTARUSIJOS RESPUBLIKOS KAIMŲ BEI GYVENVIEČIŲ DEPUTATŲ TARYBŲ, KURIOS TIESIOGIAI RIBOJASI SU LIETUVOS RESPUBLIKOS IR BALTARUSIJOS RESPUBLIKOS VALSTYBĖS SIENA, SĄRAŠAS

LIETUVOS RESPUBLIKA

Ignalinos savivaldybė

1. Rimšės seniūnija
2. Naujojo Daugėliškio seniūnija
3. Tverečiaus seniūnija
4. Didžiasalio seniūnija

Zarasų savivaldybė

1. Turmanto seniūnija

Švenčionių savivaldybė

1. Adutiškio seniūnija
2. Cirkliškio seniūnija
3. Magūnų seniūnija
4. Pabradės seniūnija
5. Sarių seniūnija
6. Strūnaičių seniūnija
7. Svirkų seniūnija
8. Švenčionių seniūnija

Vilniaus savivaldybė

1. Buivydžių seniūnija
2. Lavoriškių seniūnija
3. Kalvelių seniūnija
4. Medininkų seniūnija
5. Rukainių seniūnija

Šalčininkų savivaldybė

Eišiškės

1. Turgelių seniūnija
2. Akmenynės seniūnija
3. Poškonių seniūnija
4. Dievenišių seniūnija
5. Šalčininkų seniūnija
6. Gerviškių seniūnija
7. Butrimonių seniūnija
8. Eišiškių seniūnija
9. Kalesninkų seniūnija
10. Dainavos seniūnija

Varėnos savivaldybė

1. Vydenių seniūnija
2. Kaniavos seniūnija
3. Marcinkonių seniūnija

Lazdijų savivaldybė

1. Kapčiamiesčio seniūnija
2. Kučiūnų seniūnija

Druskininkų savivaldybė

1. Leipalingio seniūnija
2. Viečiūnų seniūnija

BALTARUSIJOS RESPUBLIKA

Gardino sritis

1. Sapackinės g/t
2. Gožės k/t
3. Pariečės k/t
4. Beržtų k/t
5. Peršamaiskio k/t
6. Žubalaičio k/t
7. Girkų k/t
8. Nočios k/t
9. Dočiškių k/t
10. Paaradnės k/t
11. Paleckiškių k/t
12. Benekainių k/t
13. Konveliškių k/t
14. Pereigonių k/t
15. Geranainių k/t
16. Subatninkų k/t
17. Trobų k/t
18. Graužiškių k/t
19. Kreivonių k/t
20. Ašmenėlės k/t
21. Kamenylogo k/t
22. Gudagojo k/t
23. Trakininkų k/t
24. Kiemeliškių k/t
25. Podolcavo k/y
26. Spondų k/t

Vitebsko sritis

1. Lentupio k/t
2. Paliesio k/t
3. Kamojų k/t
4. Jarevo k/t
5. Kurapolės k/t
6. Kazėnų k/t
7. Vidžių k/t
8. Drūkšių k/t
9. Miežėnų k/t
10. Mėgūnų k/t

[RUSSIAN TEXT — TEXTE RUSSE]

ВРЕМЕННОЕ СОГЛАШЕНИЕ
между Правительством Литовской Республики
и Правительством Республики Беларусь
о взаимных поездках граждан

Правительство Литовской Республики и Правительство Республики Беларусь, в дальнейшем именуемые Сторонами,

основываясь на положениях Декларации о принципах добрососедских отношений между Литовской Республикой и Республикой Беларусь от 24 октября 1991 года, Договора о добрососедстве и сотрудничестве между Литовской Республикой и Республикой Беларусь от 6 февраля 1995 года,

исходя из желания дальнейшего развития и углубления дружественных отношений и сотрудничества между двумя государствами,

учитывая состояние и перспективы хозяйственных, научных и культурных связей между литовским и белорусским народами,

в целях урегулирования вопросов въезда, выезда, временного пребывания и следования транзитом по территории Литовской Республики и территории Республики Беларусь граждан обоих государств,

согласились о нижеследующем:

Статья 1

Применяемые в настоящем Временном соглашении термины имеют следующее значение:

близкие родственники и члены семьи – родители (в том числе усыновители), дети (в том числе усыновленные/удочеренные), родные братья и сестры, супруг, супруга, бабка, дед, внуки;

компетентные органы – Посольство Литовской Республики в Республике Беларусь, консульские учреждения Литовской Республики в Республике Беларусь, Посольство Республики Беларусь в Литовской Республике, консульские учреждения Республики Беларусь в Литовской Республике.

Статья 2

1. Граждане государства одной Стороны въезжают, выезжают, временно пребывают и следуют транзитом по территории государства другой Стороны по визам и при наличии действительных документов, перечисленных в Приложении 1 к настоящему Временному соглашению, за исключением случаев, предусмотренных настоящим Временным соглашением.

2. Передвижение граждан государств Сторон осуществляется через пункты пропуска, открытые для международного и межгосударственного сообщения.

3. Порядок въезда, выезда, временного пребывания и следования транзитом граждан регулируется законодательством каждого из государств Сторон.

Статья 3

1. Граждане государства одной Стороны во время нахождения на территории государства другой Стороны обязаны соблюдать законодательство государства пребывания.

2. Граждане государств Сторон, нарушившие положения настоящего Временного соглашения или правила пребывания на территории государств Сторон, несут ответственность в соответствии с законодательством государства соответствующей Стороны.

Статья 4

Граждане государства одной Стороны для получения визы государства другой Стороны должны предъявить в компетентный орган государства другой Стороны приглашение, оформленное в установленном порядке и полученное от юридического или физического лица принимающего государства, за исключением случаев, предусмотренных настоящим Временным соглашением.

Статья 5

1. Приглашение для получения однократной визы не требуется:

a) членам экипажей автотранспортных средств, перевозящих грузы или пассажиров, по предъявлении разрешения, выданного соответствующим органом государства Стороны въезда или при наличии разрешений Европейской Конференции Министров Транспорта для международных перевозок грузов (лицензий ЕКМТ);

b) членам экипажей пассажирских автобусов, направляющихся по регулярным маршрутам, согласованным соответствующими органами государств Сторон;

c) членам поездных, рефрижераторных, локомотивных бригад и персоналу соответствующих органов государств Сторон при предъявлении именных списков или маршрутных листов, утвержденных на каждый рейс;

d) гражданам государства одной Стороны при наличии оформленной в установленном порядке путевки в пансионат, дом отдыха, санаторий, расположенный на территории государства другой Стороны.

2. Приглашение для получения многократной визы сроком до одного года не требуется:

a) членам экипажей автотранспортных средств, перевозящих грузы, при наличии ходатайства национальной ассоциации международных автомобильных перевозчиков другой Стороны;

b) членам экипажей пассажирских автобусов, выполняющим перевозки по регулярным маршрутам, согласованным соответствующими органами государств Сторон, при наличии ходатайства соответствующего органа государства другой Стороны;

c) членам поездных, рефрижераторных и локомотивных бригад при наличии ходатайства соответственно Министерства транспорта и коммуникаций Литовской Республики или Белорусской железной дороги, либо уполномоченных ими органов;

d) гражданам государства одной Стороны, владеющим недвижимостью на территории государства другой Стороны на правах собственности при условии предоставления нотариально заверенной копии документа, подтверждающего факт владения недвижимостью;

e) гражданам Литовской Республики, постоянно проживающим на территории Литовской Республики, сохраняющим право на приобретение гражданства Республики Беларусь в соответствии с законодательством Республики Беларусь, и членам их семей, а также гражданам Республики Беларусь, постоянно проживающим на территории Республики Беларусь, имеющим соответствующие удостоверения о сохранении права на гражданство Литовской Республики, и членам их семей, внесенным в данные удостоверения, при предоставлении соответствующих документов;

f) гражданам государства одной Стороны, имеющим места захоронения близких родственников и членов семьи на территории государства другой Стороны, а также членам их семьи при наличии документа, подтверждающего факт захоронения и сохранности могилы.

Статья 6

1. Стороны применяют безвизовый режим при въезде:

a) членов экипажей, включенных в список экипажей воздушных судов гражданской авиации государств Сторон;

b) членов экипажей морских судов при наличии книжки моряка для граждан Литовской Республики и национального удостоверения личности моряка для граждан Республики Беларусь, а также записи в судовой роли или выписки из нее для временного отпуска на берег во время нахождения судна в порту.

2. Выездная виза не требуется для лиц, имеющих свидетельство на возвращение.

Статья 7

Граждане государства одной Стороны, постоянно проживающие на территории государства другой Стороны, возвращаются на территорию государства своего постоянного проживания без виз при наличии вида на жительство государства соответствующей Стороны.

Статья 8

Визы выдаются в срочном порядке бесплатно, в том числе в пунктах пропуска через государственную границу, открытых для международного сообщения:

a) гражданам одного государства, которые въезжают на территорию другого государства по сообщениям о тяжелой болезни или смерти близкого родственника и члена семьи, с Литовской Стороны заверенным врачом или службами Департамента миграции при Министерстве внутренних дел и с Белорусской Стороны – врачом или органами внутренних дел, а также по сообщениям, которые поступают по дипломатическим каналам;

b) специалистам железнодорожного транспорта государств Сторон, расследующим случаи нарушения безопасности движения поездов при предъявлении именных списков, а участвующим в ликвидации аварийных ситуаций – также при наличии ходатайства соответствующего органа государства другой Стороны.

Статья 9

Компетентные органы государств Сторон будут выдавать визы бесплатно следующим категориям лиц:

a) лицам в возрасте до 16 лет;

b) гражданам государств Сторон в возрасте 70 лет и старше без приглашений;

c) близким родственникам и членам семьи работников компетентных органов государств Сторон по приглашениям последних;

d) участникам мероприятий культурного, научно-технического, спортивного характера, согласованных на основе взаимности между соответствующими органами государственного управления обеих Сторон при наличии приглашения соответствующих органов государственного управления;

e) инвалидам I группы;

f) гражданам государства одной Стороны, посещающим места захоронений близких родственников на территории государства другой Стороны на срок до 10 дней два раза в течение года без приглашения и при наличии документа, подтверждающего сохранность могилы.

Статья 10

Гражданам государств Сторон, постоянно проживающим на территориях самоуправлений, сянюний и населенных пунктов Литовской Республики и территориях населенных пунктов сельских и поселковых Советов депутатов Республики Беларусь, которые непосредственно прилегают к литовско-белорусской государственной границе и перечислены в Приложении 2 к настоящему Временному соглашению, при наличии документа, подтверждающего факт проживания на указанной территории, визы выдаются без приглашений на льготных условиях на принципе взаимности, со снижением размера платы за выдачу виз на 70 процентов.

Статья 11

Стороны незамедлительно информируют друг друга по дипломатическим каналам о введении новых документов или изменениях в документах, которые используются для целей настоящего Временного соглашения, и направляют друг другу их образцы.

Статья 12

1. При необходимости Стороны обмениваются информацией и консультируются по вопросам, связанным с применением настоящего Временного соглашения.

2. В настоящее Временное соглашение могут вноситься изменения и дополнения по взаимному согласию Сторон.

Статья 13

1. Настоящее Временное соглашение не затрагивает права каждой из Сторон отказать во въезде или ограничить срок пребывания граждан государства другой Стороны, присутствие которых на территории ее государства считается нежелательным, без объяснения мотивов своего решения.

2. Каждая из Сторон примет в любое время граждан своего государства, которым предписано покинуть территорию государства другой Стороны.

Статья 14

Стороны сохраняют за собой право временно полностью или частично приостановить действие настоящего Временного соглашения. Сторона, принявшая такое решение, в кратчайшие сроки, но не позднее 24 часов с момента принятия такого решения, информирует по дипломатическим каналам другую Сторону о принятии этих мер или их отмене.

Статья 15

1. Настоящее Временное соглашение заключается на неопределенный срок и вступает в силу со дня получения по дипломатическим каналам последнего письменного уведомления о выполнении Сторонами внутригосударственных процедур, необходимых для вступления в силу настоящего Временного соглашения.

2. Каждая из Сторон может прекратить действие настоящего Временного соглашения, если проинформирует об этом другую Сторону по дипломатическим каналам в письменной форме. В этом случае Временное соглашение утрачивает силу через девяносто дней после получения другой Стороной такого уведомления.

Совершено в г. Минске 26 ноября 2002 года в двух экземплярах, каждый на литовском и русском языках, причем все тексты являются аутентичными.

За Правительство Литовской Республики

За Правительство Республики Беларусь

Приложение 1
к Временному соглашению между
Правительством Литовской Республики
и Правительством Республики Беларусь
о взаимных поездках граждан

Действительными документами для целей настоящего Временного соглашения являются:

1. Для граждан Литовской Республики:

a) дипломатический паспорт;

b) служебный паспорт;

c) паспорт гражданина Литовской Республики;

d) паспорт Литовской Республики;

e) книжка моряка;

f) документ путешествия ребенка;

g) свидетельство на возвращение (только для возвращения в Литовскую Республику).

2. Для граждан Республики Беларусь:

a) дипломатический паспорт;

b) служебный паспорт;

c) паспорт гражданина Республики Беларусь, оформленный в установленном порядке для выезда за границу;

d) национальное удостоверение личности моряка;

e) свидетельство на возвращение (только для возвращения в Республику Беларусь).

Приложение 2
к Временному соглашению между Правительством Литовской Республики и Правительством Республики Беларусь о взаимных поездках граждан

Территории самоуправлений, сянюний и населенных пунктов Литовской Республики и территории сельских, поселковых Советов депутатов Республики Беларусь, непосредственно прилегающих к литовско-белорусской государственной границе

ЛИТОВСКАЯ РЕСПУБЛИКА

Игналинское самоуправление

1. Римшеская сян.
2. Н. Даугелишкская сян.
3. Твярячская сян.
4. Диджясальская сян.

Зарасайское самоуправление

1. Турмантская сян.

Швянченское самоуправление

1. Адутишкская сян.
2. Цирклишкская сян.
3. Магунская сян.
4. Пабрадеская сян.
5. Саряйская сян.
6. Струнайчская сян.
7. Свиркосская сян.
8. Швянченская сян.

Вильнюсское самоуправление

1. Буйвиджская сян.
2. Лаворишкская сян.
3. Кальвяльская сян.
4. Мядининкская сян.
5. Рукайнская сян.

Шальчининкское самоуправление
Пос. Эйшишкес

1. Тургяльская сян.
2. Акмянинская сян.
3. Пошконская сян.
4. Девянишкская сян.
5. Шальчининкская сян.
6. Гярвишкская сян.
7. Бутримонская сян.
8. Эйшишкская сян.
9. Каляснинкская сян.
10. Дайнавская сян.

Варенское самоуправление

1. Видянская сян.
2. Канявская сян.
3. Марцинконская сян.

Лаздийское самоуправление

1. Капчяместская сян.
2. Кучюнская сян.

Друскининкское самоуправление

1. Лейпалингская сян.
2. Вечюнская сян.

РЕСПУБЛИКА БЕЛАРУСЬ

Гродненская область

1. Сопоцкинский п/с
2. Гожский с/с
3. Поречский с/с
4. Берштовский с/с
5. Первомайский с/с
6. Заболоцкий с/с
7. Гирковский с/с
8. Начский с/с
9. Дотишский с/с
10. Погородненский с/с
11. Полецкишский с/с
12. Беняконский с/с
13. Конвелишский с/с
14. Переганцевский с/с
15. Гераненский с/с
16. Субботникский с/с
17. Трабский с/с
18. Граужишковский с/с
19. Крейванцевский с/с
20. Муровано-ошмянковский с/с
21. Каменнологский с/с
22. Гудогайский с/с
23. Трокеникский с/с
24. Кемелишковский с/с
25. Подольский с/с
26. Спондовский с/с

Витебская область

1. Лынтупский с/с
2. Полесский с/с
3. Камайский с/с
4. Яревский с/с
5. Курапольский с/с
6. Козянский с/с
7. Видзовский п/с
8. Дрисвятский с/с
9. Межанский с/с
10. Мягунский с/с

[TRANSLATION - TRADUCTION]

INTERIM AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF BELARUS ON TRAVELS OF NATIONALS OF BOTH STATES

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Belarus, hereinafter referred to as the Parties,

Guided by the provisions of the Declaration on the principles of good-neighbourliness between the Republic of Lithuania and the Republic of Belarus of 24 October 1991, and the Treaty on good-neighbourliness and cooperation between the Republic of Lithuania and the Republic of Belarus of 6 February 1995,

Wishing to further develop and deepen friendly relations and cooperation between the two States,

Taking into account the existing and prospective economic, scientific and cultural ties between the Lithuanian and Belarusian peoples,

With the aim of regulating the entry, exit, temporary stay and passage in transit on the territory of the Republic of Lithuania and the territory of the Republic of Belarus by nationals of both States,

Have agreed as follows:

Article 1

The terms used in the present Interim Agreement shall have the following meaning:

"Close relatives and family members" shall mean parents (including adoptive parents), children (including adopted sons/daughters), brothers and sisters, male spouse, female spouse, grandmother, grandfather, grandchildren;

"Competent authorities" shall mean the Embassy of the Republic of Lithuania in the Republic of Belarus, consular establishments of the Republic of Lithuania in the Republic of Belarus, the Embassy of the Republic of Belarus in the Republic of Lithuania, consular establishments of the Republic of Belarus in the Republic of Lithuania.

Article 2

1. Nationals of one Party shall enter, exit, temporarily stay and pass in transit on the territory of the other Party on visas and with valid documents listed in Annex 1 to the present Interim Agreement, except in cases specified by the present Interim Agreement.

2. Nationals of the Parties shall travel through crossing points open to international and interstate traffic.

3. Procedures for nationals to enter, exit, stay temporarily and pass in transit shall be governed by the legislation of each of the Parties.

Article 3

1. Nationals of one Party, when in the territory of the other Party, must comply with the legislation of the State in which they are staying.

2. Nationals of the Parties who have breached the provisions of the present Interim Agreement, or the rules for staying in the territory of the Parties, shall be held responsible in accordance with the legislation of the relevant Party.

Article 4

Nationals of one Party, in order to obtain a visa from the other Party, must present to the competent authority of the first Party an invitation drawn up in the prescribed form and issued by an appropriate individual or body corporate of the receiving State, except for the cases specified in this Interim Agreement.

Article 5

1. To obtain a single entry visa no invitation shall be required by:

(a) crew members of road vehicles transporting freight or passengers, upon presentation of a permit issued by the appropriate authority of the Party of departure, or having permits from the European Conference of Ministers of Transport on international freight transport (ECMT licences);

(b) crew members of passenger buses travelling on regular routes agreed by the appropriate authorities of the Parties;

(c) members of train, refrigerator or locomotive teams, and staff of relevant bodies of the Parties, upon presentation of the list of names and routes confirmed for each journey;

(d) nationals of one Party in possession of a pass drawn up in the prescribed manner to a boarding school, rest home, sanatorium situated in the territory of the other Party.

2. No invitation shall be required to obtain a multiple entry visa valid for one year by:

(a) crew members of road vehicles transporting freight, when in possession of an application from the national association of international road haulers of the other Party;

(b) crew members of passenger buses, travelling according to regular routes agreed by the relevant authorities of the Parties, when in possession of an application from the relevant State authority of the other Party;

(c) members of train, refrigerator or locomotive teams, when in possession of an application, respectively, from the Ministry of transport and communications of the Republic of Lithuania or the Belarusian railway, or bodies commissioned by them;

(d) nationals of one of the Parties owning immovable property in the territory of the other Party, on condition of presenting a notarized copy of a document confirming ownership of the immovable property;

(e) nationals of the Republic of Lithuania, permanently resident in the territory of the Republic of Lithuania, who have retained the right to the nationality of the Republic of

Belarus in accordance with legislation of the Republic of Belarus, and members of their families; and nationals of the Republic of Belarus, permanently resident in the territory of the Republic of Belarus, who hold corresponding certificates indicating that they have retained the right to nationality of the Republic of Lithuania, and members of their families who are included in said certificates, upon presentation of the relevant documents;

(f) nationals of one of the Parties, whose close relatives and family members are buried on the territory of the other Party, and also members of their families, who are in possession of a document confirming the fact of burial and that the grave still exists.

Article 6

1. The Parties shall operate a system of entry without visa for:

(a) members of the crews of civil aircraft of the Parties included in crew lists;

(b) members of the crews of maritime vessels, when in possession of a seaman's book for nationals of the Republic of Lithuania, and a seaman's national identity card for nationals of the Republic of Belarus, and also an entry in the crew list or an extract thereof for temporary shore leave while their ship is in port.

2. An exit visa shall not be required by persons having a confirmation of return.

Article 7

Nationals of one of the Parties who reside permanently on the territory of the other Party shall return to the territory where they reside permanently without a visa when in possession of a residence permit of the relevant Party.

Article 8

Visas shall be issued on an urgent basis free of charge, including at points for crossing a State frontier which are open to international traffic, to:

(a) nationals of one State who enter the territory of the other State on the basis of notification concerning the grave illness or death of a close relative or family member, certified, in the case of the Lithuanian Party by a doctor or by the services of the Department of migration of the Ministry of the Interior, in the case of the Belarusian Party by a doctor or interior affairs authorities, and also on the basis of notification received through the diplomatic channel;

(b) specialized staff of the railways of the Parties engaged in investigating safety incidents, upon presentation of lists of names, and staff participating in emergency relief when additionally in possession of an application from the relevant authority of the other Party.

Article 9

The competent authorities of the Parties shall issue visas free of charge to the persons in the following categories:

(a) persons under 16 years of age;

(b) nationals of the Parties aged 70 and over who do not have an invitation;

(c) close relatives and family members of employees of the competent authorities of the Parties on the basis of an invitation from them;

(d) participants in cultural, scientific, technological and sporting events agreed between the relevant government authorities of both Parties, in possession of an invitation from the relevant government authorities;

(e) group I invalids;

(f) nationals of one of the Parties visiting the burial places of close relatives on the territory of the other Party twice a year for a period of up to 10 days, without an invitation and when in possession of a document confirming that the grave still exists.

Article 10

Nationals of the Parties who are permanently resident on the territories of municipalities, elderates and townships of the Republic of Lithuania, and on the territories of townships, rural and village Councils of Deputies of the Republic of Belarus which are immediately adjacent to the Lithuanian-Belarusian state border and are listed in Annex 2 to this Interim Agreement, when in possession of a document confirming that they reside on the indicated territory, shall on a mutual basis be issued visas without an invitation and on preferential terms, fees for issuing a visa being reduced by 70 per cent.

Article 11

The Parties shall immediately inform one another through the diplomatic channel concerning the introduction of new documents, or changes in the documents which are used for the purposes of this Interim Agreement, and shall send one another samples thereof.

Article 12

1. When necessary the Parties shall exchange information and hold consultations on questions relating to implementation of this Interim Agreement.

2. This Interim Agreement may be modified and supplemented by mutual agreement between the Parties.

Article 13

1. This Interim Agreement shall not affect the right of each Party to deny entry to, or restrict the duration of stay of, nationals of the other Party whose presence on its territory is deemed undesirable, without any explanation of its decision.

2. Each Party shall at any time admit State nationals who have been ordered to leave the territory of the other Party.

Article 14

The Parties shall retain the right to temporarily suspend application of all or part of this Interim Agreement. A Party which has so decided shall inform the other Party through the diplomatic channel as soon as possible, and not later than within 24 hours of so deciding, of the adoption or revocation of these measures.

Article 15

1. This Interim Agreement is concluded for an indefinite period, and shall enter into force on the day the last written notification is received, confirming that the Parties have implemented the internal procedures required for its entry into force.

2. Each Party may terminate the operation of this Interim Agreement if it informs the other Party to that effect in writing through the diplomatic channel. In this case the Interim Agreement shall cease to be valid ninety days after the other Party has received such notification.

Done in Minsk on 26 November 2002 in two copies, each in the Lithuanian and Russian languages, both texts being equally authentic.

For the Government of the Republic of Lithuania:

For the Government of the Republic of Belarus:

ANNEX I TO THE INTERIM AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF BELARUS ON TRAVELS OF NATIONALS OF BOTH STATES

The documents valid for the purposes of this Interim Agreement shall be:

1. For nationals of the Republic of Lithuania:

(a) a diplomatic passport;

(b) a service passport;

(c) a national passport of the Republic of Lithuania;

(d) a passport of the Republic of Lithuania;

(e) a seaman's book;

(f) a child's travel document;

(g) confirmation of return (for return to the Republic of Lithuania only).

2. For nationals of the Republic of Belarus:

(a) a diplomatic passport;

(b) a service passport;

(c) a national passport of the Republic of Belarus, drawn up in the prescribed form for travel abroad;

(d) a national certificate confirming a seaman's identity;

(e) confirmation of return (for return to the Republic of Belarus only).

ANNEX 2 TO THE INTERIM AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF BELARUS ON TRAVELS OF NATIONALS OF BOTH STATES

Territories of municipalities, elderates and townships of the Republic of Lithuania and territories of rural and village Councils of Deputies of the Republic of Belarus immediately adjacent to the Lithuanian-Belarusian state border:

THE REPUBLIC OF LITHUANIA

Municipality of Ignalinsk

1. Elderate of Rimshesk
2. Elderate of N. Daugeslishksk
3. Elderate of Tvyaryachsk
4. Elderate of Didzhyasalsk

Municipality of Zarasaisk

1. Elderate of Turmantsk

Municipality of Shvyanchensk

1. Elderate of Adutishksk
2. Elderate of Tsirklishksk
3. Elderate of Magunsk
4. Elderate of Pabradesk
5. Elderate of Saryaisk
6. Elderate of Strunaychsk
7. Elderate of Svirkossk
8. Elderate of Shvaynchesk

Municipality of Vilnius

1. Elderate of Buividzhsk
2. Elderate of Lavorishksk
3. Elderate of Kalvyalsk
4. Elderate of Myadininks
5. Elderate of Rukainsk

Municipality of Shalchininksk
Township of Eishishkes
1. Elderate of Turgyalsk
2. Elderate of Akmyaninsk
3. Elderate of Poshkonsk
4. Elderate of Devyanishksk
5. Elderate of Shalchininksk
6. Elderate of Gyarvishksk
7. Elderate of Butrimonsk
8. Elderate of Eishishksk
9. Elderate of Kalyasninksk
10. Elderate of Dainavsk

Municipality of Varensk
1. Elderate of Vidyansk
2. Elderate of Kanyavsk
3. Elderate of Martsinkonsk

Municipality of Lazdiisk
1. Elderate of Kapchamestsk
2. Elderate of Kuchunsk

Municipality of Druskininks
1. Elderate of Leipalingsk
2. Elderate of Vechyunsk

REPUBLIC OF BELARUS
Grodno region
1. Sopotskinsky v/c
2. Gozhsky r/c
3. Porechsky r/c
4. Bershtosky r/c
5. Pervomaisky r/c
6. Zabolotsky r/c
7. Girkovsky r/c
8. Nachsky r/c

9. Dotishsky r/c
10. Pogorodnensky r/c
11. Poletskishsky r/c
12. Benyakonsky r/c
13. Konvelishsky r/c
14. Peregantsevsky r/c
15. Geranensky r/c
16. Subbotniksky r/c
17. Trabsky r/c
18. Grauzhishkovsky r/c
19. Kreivantsevsky r/c
20. Murovano-oshmyankovsky r/c
21. Kamennologsky r/c
22. Gudogaisky r/c
23. Trokeniksky r/c
24. Kemelishkovsky r/c
25. Podolsky r/c
26. Spondovsky r/c

Vitebsk region
1. Lyntupsky r/c
2. Polessky r/c
3. Kamaisky r/c
4. Yarevsky r/c
5. Kurapolsky r/c
6. Kozyansky r/c
7. Vidzovsky v/c
8. Drisvyatsky r/c
9. Mezhansky r/c
10. Myagunsky r/c

[TRANSLATION - TRADUCTION]

ACCORD PROVISOIRE ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DU BÉLARUS RELATIF AUX VOYAGES DES RESSORTISSANTS DES DEUX ÉTATS

Le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Bélarus, ci-après dénommés les Parties,

Se fondant sur les dispositions de la Déclaration de principes de bon voisinage entre la République de Lituanie et la République du Bélarus du 24 octobre 1991 et du Traité de bon voisinage et de coopération entre la République de Lituanie et la République du Bélarus du 6 février 1995,

Aspirant à poursuivre le développement et à approfondir les relations amicales et la coopération entre les deux États,

Considérant la situation et les perspectives des liens économiques, scientifiques et culturels entre les peuples lituanien et biélorusse,

À des fins de réglementation des questions d'entrée, sortie, séjour temporaire et transit, sur le territoire de la République de Lituanie et de la République du Bélarus, de ressortissants des deux États,

Sont convenus de ce qui suit:

Article 1

Les termes employés dans le présent Accord provisoire ont les significations suivantes:

"Proches parents et membres de la famille" désigne les parents (y compris adoptifs), les enfants (y compris adoptés), les frères et soeurs germains, l'époux, l'épouse, les grands-parents et les petits-enfants;

"Autorités compétentes" désigne l'Ambassade de la République de Lituanie en République du Bélarus, les consulats de la République de Lituanie en République du Bélarus, l'Ambassade de la République du Bélarus en République de Lituanie, les consulats de la République du Bélarus en République de Lituanie.

Article 2

1. Les ressortissants d'une Partie entrent, sortent, séjournent provisoirement et transitent sur le territoire de l'autre Partie avec les visas et les documents valides énumérés à l'Annexe 1 au présent Accord provisoire, sauf dans les cas prévus par ledit Accord provisoire.

2. La circulation des ressortissants des Parties se fait par des postes de passage ouverts aux communications internationales et interétatiques.

3. Les modalités d'entrée, de sortie, de séjour provisoire et de transit des ressortissants sont réglementées par la législation de chacun des Parties.

Article 3

1. Les ressortissants d'une Partie sont tenus, pendant qu'ils se trouvent sur le territoire de l'autre Partie, de respecter la législation de ce dernier.

2. Les ressortissants des Parties ayant enfreint les dispositions du présent Accord provisoire ou les règles de séjour sur le territoire des autres Parties, sont tenus responsables conformément à la législation de la Partie concernée.

Article 4

Pour obtenir les visas d'une Partie, les ressortissants de l'autre Partie doivent présenter à l'autorité compétente du premier État une convocation rédigée en bonne et due forme et adressée par la personne physique ou morale de l'État d'accueil, sauf dans les cas prévus par le présent Accord provisoire.

Article 5

1. La convocation n'est pas nécessaire pour l'obtention d'un visa pour un séjour unique:

a) Pour les membres de l'équipage de moyens de transport routier transportant des marchandises ou des passagers, sur présentation d'une autorisation d'entrée délivrée par l'organe correspondant de la Partie ou en cas d'autorisations de la Conférence européenne des ministres du transport pour les transports internationaux de marchandises (licences EKMT);

b) Pour les membres d'équipages d'autocars suivant des itinéraires réguliers et approuvés par les organes correspondants des Parties;

c) Pour les membres du personnel de trains, camions frigorifiques, locomotives et du personnel des organes correspondants des Parties, sur présentation des listes nominatives ou des listes d'itinéraires ratifiés pour chaque trajet;

d) Pour les ressortissants de l'une des Parties, en cas de bons établis en bonne et due forme pour un séjour en pension de famille, maison de repos ou sanatorium situés sur le territoire de l'autre Partie.

2. La convocation n'est pas nécessaire pour l'obtention d'un visa pour plusieurs séjours pour une durée d'un an au maximum:

a) Pour les membres d'équipages de moyens de transport routier transportant des marchandises, sur présentation d'une demande d'une association nationale de transporteurs routiers internationaux de l'autre Partie;

b) Pour les membres d'équipages d'autocars effectuant des transports sur des itinéraires réguliers approuvés par les organes correspondants des Parties, sur présentation d'une demande de l'organe correspondant de l'autre Partie;

c) Pour les membres du personnel de trains, camions frigorifiques, locomotives, sur présentation d'une demande conforme du Ministère du transport et des communications de la République de Lituanie ou des chemins de fer biélorusses ou d'organes habilités par ces derniers;

d) Pour les ressortissants de l'une des Parties possédant des biens immobiliers sur le territoire de l'autre Partie, sur la base des droits de propriété, à condition que soit présentée une copie, certifiée conforme par un notaire, du document confirmant la possession desdits biens;

e) Pour les ressortissants de la République de Lituanie résidant en permanence sur le territoire de la République de Lituanie et conservant le droit d'acquérir la nationalité de la République du Bélarus conformément à la législation de cette dernière, et pour les membres de leurs familles, ainsi que pour les ressortissants de la République du Bélarus résidant en permanence sur le territoire de la République du Bélarus et ayant les certificats correspondants concernant la conservation du droit à la nationalité de la République de Lituanie et pour les membres de leurs familles figurant sur lesdits certificats, sur présentation des documents correspondants;

f) Pour les ressortissants de l'une des Parties dont les proches parents et les membres de la famille sont inhumés sur le territoire de l'autre Partie, ainsi que pour les membres de leurs familles, sur présentation du document confirmant cette inhumation et l'intégrité de la tombe.

Article 6

1. Les Parties appliquent un régime sans visa pour l'entrée:

a) Des membres des équipages figurant sur la liste des équipages des aéronefs de l'aviation civile des Parties;

b) Des membres des équipages des bâtiments de mer, sur présentation du livret de marin pour les ressortissants de la République de Lituanie et d'un certificat national d'identité du marin pour les ressortissants de la République du Bélarus, ainsi que de l'enregistrement du rôle d'équipage ou d'un extrait dudit enregistrement pour une permission provisoire sur la côte pendant l'arrêt du navire au port.

2. Il n'est pas nécessaire d'obtenir un visa de sortie pour les personnes qui ont une preuve de retour.

Article 7

Les ressortissants de l'une des Parties résidant en permanence sur le territoire de l'autre Partie, retournent sur le territoire de l'État de leur résidence permanente sans visas, sur présentation d'un permis de séjour de la Partie concernée.

Article 8

Les visas sont délivrés en urgence et gratuitement, notamment aux postes de passage des frontières ouverts aux communications internationales:

a) Aux ressortissants d'un État qui entrent sur le territoire de l'autre État, sur avis de maladie grave ou de décès d'un proche parent ou d'un membre de la famille délivré, pour la Partie lituanienne, par un médecin certifié ou par les services du Département des migrations auprès du Ministère des affaires intérieures et, pour la Partie biélorusse, par un médecin ou les organes des affaires intérieures, ainsi que sur avis délivré par voie diplomatique;

b) Aux spécialistes du transport ferroviaire des Parties enquêtant sur des cas d'infraction à la sécurité de la circulation des trains, sur présentation de listes nominatives, et participant à des opérations de dépannage, sur la demande de l'organe correspondant de l'autre Partie.

Article 9

Les organes compétents des Parties délivreront des visas gratuitement aux catégories de personnes suivantes:

a) Les personnes de moins de 16 ans;

b) Les ressortissants des Parties de 70 ans et plus, sans convocations;

c) Les proches parents et membres de la famille des employés des autorités compétentes des Parties sur convocation de ces derniers;

d) Les participants à des manifestations à caractère culturel, scientifique et technique ou sportif, approuvés sur la base de la réciprocité entre les organes correspondants du gouvernement des deux Parties, sur convocation desdits organes;

e) Les invalides du groupe I;

f) Les ressortissants de l'une des Parties se rendant sur le lieu d'inhumation de proches parents sur le territoire de l'autre Partie pour une durée de 10 jours au maximum, deux fois par an, sans convocation et sur présentation d'un document confirmant l'intégrité de la tombe.

Article 10

Les visas sont délivrés sans convocations, dans des conditions avantageuses, sur la base de la réciprocité et avec une réduction de 70% sur le montant dû, pour les ressortissants des Parties résidant en permanence sur les territoires des gouvernements autonomes, "sianiouniés" et agglomérations de la République de Lituanie et sur les territoires des agglomérations des Conseils de députés de villages et de bourgs de la République du Bélarus qui sont directement contigus à la frontière entre la Lituanie et la Bélarus et énumérés à l'Annexe 2 au présent Accord provisoire, sur présentation du document confirmant le séjour sur le territoire indiqué.

Article 11

Les Parties s'informent immédiatement, mutuellement et par voie diplomatique de la mise en application de nouveaux documents ou des modifications apportées aux documents qui sont utilisés aux fins du présent Accord provisoire, et elles s'en adressent mutuellement des exemplaires.

Article 12

1. Si nécessaire, les Parties s'échangent des informations et se consultent sur des questions liées à l'application du présent Accord provisoire.

2. Des avenants et des addenda peuvent être apportés au présent Accord provisoire, sur accord réciproque entre les Parties.

Article 13

1. Le présent Accord provisoire ne porte pas atteinte aux droits de chacune des Parties de refuser l'entrée de ressortissants de l'État de l'autre Partie ou de limiter la durée de leur séjour si leur présence sur le territoire est jugée indésirable, et ce sans explication des motifs d'une telle décision.

2. Chacune des Parties accueillera à tout moment les ressortissants de son État qui ont reçu l'ordre de quitter le territoire de l'autre Partie.

Article 14

Les Parties se réservent le droit d'interrompre provisoirement la validité de tout ou partie du présent Accord provisoire. La Partie ayant pris une telle décision en informe l'autre par voie diplomatique, dans les meilleurs délais et au plus tard dans les 24 heures suivant ladite décision ou l'informe de l'annulation de cette décision.

Article 15

1. Le présent Accord provisoire est conclu pour une durée indéterminée et entre en vigueur à compter de la date de réception par voie diplomatique de la dernière notification écrite concernant l'exécution par les Parties des procédures internes nécessaires à son entrée en vigueur.

2. Chacune des Parties peut dénoncer le présent Accord provisoire si elle en informe l'autre Partie par voie diplomatique et sous forme écrite. Dans ce cas, ledit Accord provisoire deviendra caduc quatre-vingt-dix jours après la réception par l'autre Partie de la notification correspondante.

Fait à Minsk le 26 novembre 2002 en deux exemplaires, chacun en langues lituanienne et russe, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie :

Pour le Gouvernement de la République du Bélarus :

ANNEXE 1 À L'ACCORD PROVISOIRE ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DU BÉLARUS RELATIF AUX VOYAGES DES RESSORTISSANTS DES DEUX ÉTATS

Aux fins du présent Accord provisoire, les documents valides sont les suivants:

1. Pour les ressortissants de la République de Lituanie:

a) Passeport diplomatique;

b) Passeport de service;

c) Passeport d'un ressortissant de la République de Lituanie;

d) Passeport de la République de Lituanie;

e) Livret de marin;

f) Document de voyage d'un enfant;

g) Preuve de retour (uniquement pour le retour en République de Lituanie).

2. Pour les ressortissants de la République du Bélarus:

a) Passeport diplomatique;

b) Passeport de service;

c) Passeport d'un ressortissant de la République du Bélarus établi en bonne et due forme pour sortir du pays;

d) Certificat national d'identité du marin;

e) Preuve de retour (uniquement pour le retour en République du Bélarus).

ANNEXE 2 À L'ACCORD PROVISOIRE ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DU BÉLARUS RELATIF AUX VOYAGES DES RESSORTISSANTS DES DEUX ÉTATS

Territoires des gouvernements autonomes, "sianiouniés" et agglomérations de la République de Lituanie et territoires des agglomérations des Conseils de députés de villages et de bourgs de la République du Bélarus qui sont directement contigus à la frontière entre la Lituanie et la Bélarus :

RÉPUBLIQUE DE LITUANIE

Gouvernement autonome d'Ignaline

1. "Sian." de Rimché
2. "Sian." de N. Daouguélichk
3. "Sian." de Tviariatch
4. "Sian." de Didjiassal

Gouvernement autonome de Zarassaï

1. " Sian." de Tourmant

Gouvernement autonome de Chviantchen

1. "Sian." de Adoutichk
2. "Sian." de Tsirklichk
3. "Sian." de Magoun
4. "Sian." de Pabradié
5. "Sian." de Sariaï
6. "Sian." de Strunaychk
7. "Sian." de Svirkos
8. "Sian." de Chviantchen

Gouvernement autonome de Vilnius

1. "Sian." de Bouïvidj
2. "Sian." de Lavorichk
3. "Sian." de Kalvial
4. " Sian." de Miadinink
5. "Sian. " de Roukaïn

Gouvernement autonome de Chaltchinink
Bourg d'Eïchichkes
1. "Sian." de Tourial
2. "Sian." de Akmianin
3. "Sian." de Pochkon
4. "Sian." de Diévianichk
5. "Sian." de Chaltchinink
6. " Sian." de Guiarvichk
7. "Sian. " de Boutrimon
8. " Sian." de Eïchichk
9. " Sian." de Kaliasnink
10. "Sian." de Daïnav

Gouvernement autonome de Varen
1. "Sian." de Vidian
2. "Sian." de Kaniav
3. "Sian." de Martsinkon

Gouvernement autonome de Lazdiï
1. "Sian." de Kaptchiamest
2. "Sian." de Koutchioun

Gouvernement autonome de Drouskinink
1. "Sian. " de Leïpaling
2. " Sian." de Vetchioun

RÉPUBLIQUE DU BÉLARUS
Région de Grodnen
1. Conseil de bourg de Sopotskin
2. Conseil de village de Goj
3. Conseil de village de Poretch
4. Conseil de village de Berchtov
5. Conseil de village de Piervomaï
6. Conseil de village de Zabolots
7. Conseil de village de Guirkov
8. Conseil de village de Natch

9. Conseil de village de Dotich
10. Conseil de village de Pogorodnen
11. Conseil de village de Poletskich
12. Conseil de village de Beniakon
13. Conseil de village de Konvelich
14. Conseil de village de Pérégantsev
15. Conseil de village de Guéranen
16. Conseil de village de Soubbotnik
17. Conseil de village de Trab
18. Conseil de village de Graoujichkov
19. Conseil de village de Kreïvantsev
20. Conseil de village de Mourovano-ochmiankov
21. Conseil de village de Kamennolog
22. Conseil de village de Goudogaï
23. Conseil de village de Trokenik
24. Conseil de village de Kemelichkov
25. Conseil de village de Podol
26. Conseil de village de Spondov

Région de Vitebsk

1.Conseil de village de Lyntoup
2.Conseil de village de Polès
3.Conseil de village de Kamaï
4.Conseil de village de Iarev
5.Conseil de village de Kourapol
6. Conseil de village de Kozian
7. Conseil de bourg de Vidzov
8. Conseil de village de Drisviat
9. Conseil de village de Mejan
10. Conseil de village de Miagoun

No. 41937

Lithuania
and
Belarus

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Belarus on social security. Minsk, 4 February 1999

Entry into force: *15 December 1999 by notification, in accordance with article 36*

Authentic texts: *Lithuanian and Russian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 19 October 2005*

Lituanie
et
Bélarus

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Bélarus sur la sécurité sociale . Minsk, 4 février 1999

Entrée en vigueur : *15 décembre 1999 par notification, conformément à l'article 36*

Textes authentiques : *lituanien et russe*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 19 octobre 2005*

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

LIETUVOS RESPUBLIKOS
IR
BALTARUSIJOS RESPUBLIKOS

SUTARTIS

DĖL SOCIALINĖS APSAUGOS

Lietuvos Respublika ir Baltarusijos Respublika, toliau vadinamos Šalimis,

vadovaudamosi

Lietuvos Respublikos ir Baltarusijos Respublikos geros kaimynystės ir bendradarbiavim sutartimi, pasirašyta 1995 m. vasario 6 d. Vilniuje,

Lietuvos Respublikos ir Baltarusijos Respublikos susitarimu dėl piliečių teisių garantij pensinio aprūpinimo srityje, pasirašytu 1994 m.balandžio 14 d. Vilniuje,

siekdamos plėtoti ir gilinti tarpusavio santykius išsaugant piliečių teises socialinės apsaugo srityje,

susitarė:

I DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

1. Šioje Sutartyje toliau nurodyti terminai reiškia:

1) "teisės aktai"-įstatymus ir kitus teisės aktus, reglamentuojančius 2 straipsnyje nurodyta: socialinės apsaugos rūšis;

2) "kompetentingos valdymo institucijos":

Lietuvos Respublikoje - Socialinės apsaugos ir darbo ministeriją;

Baltarusijos Respublikoje - Socialinės apsaugos ministeriją, Darbo ministeriją ir Sveikato: apsaugos ministeriją;

3) "kompetentinga įstaiga" - įstaigą, kuri pagal galiojančius teisės aktus turi teisę skirt pensijas ir pašalpas;

4) "nuolatinis gyvenimas" - nuolatinę gyvenamąją vietą, kuri tokia pripažįstama paga kiekvienos Šalies teisės aktus;

5) "savarankiškai dirbantis asmuo" - asmenį, kuris siekdamas gauti pajamų dirb savarankiškai ir kuriam taikomi šios Sutarties 2 straipsnio nuostatos;

6) "draudimo (darbo) stažas" - socialinio draudimo įmokų mokėjimo, darbo pagal darb sutartį arba savarankiško darbo laikotarpius, kurie tokiais nustatomi arba pripažįstami teisės aktais pagal kuriuos jie buvo įgyti, taip pat bet kuriuos kitus teisės aktais draudimo (darbo) stažu prilygintus laikotarpius.

7) "pensijos" ir "pašalpos" - pinigines pensijas ir pašalpas, įskaitant visas jų dalis, visu: priedus, padidinimus ir priemokas;

8) " žalos atlyginimas" :

Lietuvos Respublikoje - žalos atlyginimo dėl nelaimingų atsitikimų darbe ir susirgim profesine liga pinigines išmokas;

Baltarusijos Respublikos - žalos atlyginimo, padarytos darbuotojams dėl sužalojim profesinio susirgimo ar kitokio sveikatos pakenkimo, susijusio su jų darbo pareigomis piniginė išmokas;

9) " nesusiję su įmokų mokėjimu" - pensijas ir pašalpas, kurių skyrimas nepriklauso n nuo aprūpintinų asmenų arba jų darbdavių tiesioginio įmokų mokėjimo, nei nuo savarankišk darbo stažo;

10)"pasienio rajono darbuotojai" - asmenis, kurie dirba vienos Šalies teritorijoje ir nuol gyvena kitos Šalies teritorijoje, į kurią šie asmenys paprastai gali sugrįžti kiekvieną dieną;

11) "šeimos pašalpos" - periodines pinigines pašalpas, kurios skiriamos pagal kiekvienos i Šalių teisės aktus šeimoms, auginančioms vaikus.

2. Kiti šioje Sutartyje vartojami terminai turi tokią reikšmę, kokią jie turi pagal kiekvieno Šalies teisės aktus.

2 straipsnis

1. Ši Sutartis taikoma šioms kiekvienos Šalies teisės aktais numatytoms socialinės apsaugo rūšims:

1) ligos ir motinystės (laikinojo nedarbingumo) pašalpoms;

2) invalidumo pensijoms;

3) senatvės (amžiaus) pensijoms;

4) ištarnauto laiko pensijoms;

5) našlių ir našlaičių (maitintojo netekimo) pensijoms;

6) žalos atlyginimui;

7) bedarbio pašalpoms ;

8) laidojimo pašalpoms;

9) pašalpoms šeimai.

2. Ši Sutartis taip pat taikoma teisės aktų normoms, kurios pakeis arba pataisys ta socialinės apsaugos rūšis, kurios nurodytos ankstesnėje dalyje.

3 straipsnis

1. Ši Sutartis reglamentuoja nuolat gyvenančių vienos iš Šalių teritorijoje asmenų, kuriem galioja arba galiojo vienos ar abiejų Šalių teisės aktai, socialinę apsaugą.

2. Ši Sutartis netaikoma kariškių, vidaus reikalų, valstybės saugumo darbuotojų ir kit asmenų, kurių pensinis aprūpinimas nėra susijęs su valstybinio socialinio draudimo sistem specialioms pensijų sistemoms.

4 straipsnis

Jeigu ši Sutartis nenumato kitaip, taikant kitos Šalies teisės aktus, vienos Šalies piliečių i jų šeimos narių teisės, nepriklausomai nuo pilietybės prilyginamos savo Šalies piliečių teisėms.

5 straipsnis

Jeigu šia Sutartimi nenumatyta kitaip, negalima neskirti pensijų ir pašalpų, taip pat žalo atlyginimo, į kurias asmuo turi teisę pagal vienos Šalies teisės aktus (išskyrus pensijas ir pašalpa nesusijusias su įmokų mokėjimu (darbo stažu), o paskirtas sumažinti, sustabdyti arba nutraukti j mokėjimą dėl to, kad tas asmuo nuolat gyvena kitos Šalies teritorijoje.

II DALIS

ĮSTATYMŲ TAIKYMAS

6 straipsnis

Asmenims, kuriems galioja ši Sutartis, valstybinio socialinio draudimo srityje taikomi til vienos Šalies teisės aktai pagal minėtos Sutarties šios dalies nuostatas.

7 straipsnis

1. Jeigu šios Sutarties 8 straipsnyje nenumatyta kitaip, pagal darbo sutartį dirbantiem asmenims, taip pat savarankiškai dirbantiems asmenims taikomi Šalies, kurios teritorijoje jie dirba teisės aktai, net jeigu jie nuolat gyvena arba darbdavys (samdytojas), kuriam jie dirba, juridiška yra įregistruotas ar gyvena kitos Šalies teritorijoje.

2. Jeigu asmuo vienu metu pagal darbo sutartį dirba arba vienu metu savarankiškai dirb abiejų Šalių teritorijoje, tai tokiam asmeniui taikomi tos Šalies, kurios teritorijoje jis nuolat gyvena teisės aktai.

3. Jeigu asmuo vienu metu pagal darbo sutartį dirba vienos Šalies teritorijoje i savarankiškai dirba kitos Šalies teritorijoje, tai tokiam asmeniui taikomi teisės aktai tos Šalies, kurios teritorijoje jis dirba pagal darbo sutartį.

8 straipsnis

1. Asmenims, pagal darbo sutartį dirbantiems pas darbdavį (samdytoją) vienos Šalies teritorijoje ir to darbdavio (samdytojo) nusiųstiems jo naudai dirbti į kitos Šalies teritoriją, taikomi pirmosios Šalies teisės aktai, jeigu tų asmenų darbo trukmė neviršija dvejų metų.

2. Automobilių, geležinkelio arba aviacijos transporte pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, kurie atlieka tarptautinius keleivių ir krovinių pervežimus abiejų Šalių teritorijoje darbdavio, kuris įregistruotas vienos iš Šalių teritorijoje, naudai, taikomi šios Šalies teisės aktai.

3. Valstybės tarnautojams ir jiems prilygintiems asmenims, kuriuos vienos Šalies valstybinės institucijos komandiruoja į kitos Šalies teritoriją, taikomi pirmosios Šalies teisės aktai.

4. Jūrų laivų įgulų nariams, taip pat jūrų laivuose pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, taikomi tos Šalies, su kurios vėliava laivas plaukioja, teisės aktai.

9 straipsnis

Pagal darbo sutartį dirbančio asmens ir jo darbdavio (samdytojo) prašymu arba savarankiškai dirbančio asmens prašymu Šalių kompetentingos valdymo institucijos tarpusavio

susitarimu iš 7 ir 8 straipsnių gali padaryti išimtis su sąlyga, kad asmeniui yra taikomi vienos i Šalių teisės aktai.

III DALIS

SPECIALIOSIOS NUOSTATOS DĖL ATSKIRŲ SOCIALINĖS APSAUGOS RŪŠIŲ

PIRMASIS SKYRIUS

LIGOS IR MOTINYSTĖS (LAIKINOJO NEDARBINGUMO) PAŠALPOS.

10 straipsnis

Jeigu pagal vienos Šalies teisės aktus teisės į ligos ir motinystės (laikinojo nedarbingumo) pašalpą įgijimas, išsaugojimas ar atgavimas priklauso nuo draudimo (darbo) stažo, tai tos Šalies kompetentinga įstaiga, sumuodama šį stažą, kai reikia, atsižvelgia į draudimo (darbo) stažą, įgytą pagal kitos Šalies teisės aktus, tačiau tik tuo atveju, jeigu šis stažas nesutampa pagal laiką.

11 straipsnis

Asmenims, kurie įgiję teisę į ligos ir motinystės (laikinojo nedarbingumo) pašalpas pagal vienos Šalies teisės aktus, laikinai būna arba persikelia gyventi į kitos Šalies teritoriją, tas pašalpas moka pirmosios Šalies kompetentinga įstaiga pagal jos administruojamus teisės aktus, tartum šie asmenys būtų šios Šalies teritorijoje.

12 straipsnis

Pagal abiejų Šalių teisės aktus gaunantiems pensijas asmenims taikomi tos Šalies, kurios teritorijoje jie nuolat gyvena, sveikatos draudimo teisės aktai. Ši taisyklė taip pat galioja asmenims, gaunantiems pensiją tik pagal kitos Šalies teisės aktus.

ANTRASIS SKYRIUS

SENATVĖS (AMŽIAUS), IŠTARNAUTO LAIKO, INVALIDUMO, NAŠLIŲ IR NAŠLAIČIŲ (MAITINTOJO NETEKIMO) PENSIJOS

13 straipsnis

Jeigu pagal vienos Šalies teisės aktus teisės į pensiją įgijimas, išsaugojimas ar atgavimas priklauso nuo draudimo (darbo) stažo, tai tuos teisės aktus administruojanti kompetentinga įstaiga sumuodama stažą, kai reikia, atsižvelgia į draudimo (darbo) stažą, įgytą pagal kitos Šalies teisės aktus, tačiau tik tuo atveju, jeigu šis stažas pilnai arba iš dalies nesutampa pagal laiką, tartum jis būtų įgytas pagal pirmosios Šalies teisės aktus. Šio straipsnio nuostatos netaikomos apskaičiuojant

darbo stažą, suteikiantį teisę į pensijas, kurių skyrimas priklauso nuo laikotarpių, įgytų pag atitinkamą profesiją arba atitinkamą darbą.

14 straipsnis

1. Jeigu pagal vienos Šalies teisės aktus pensijos skyrimas priklauso nuo sąlygos, pag kurią draudiminio įvykio momentu atitinkamam asmeniui arba mirusiajam (maitintojo netekin pensijos skyrimo atveju) turi būti taikomi minėti teisės aktai, tai ši sąlyga laikoma įvykdyta, k atitinkamam asmeniui arba mirusiajam, priklausomai nuo atvejo, tuo momentu buvo taikomi kit Šalies teisės aktai, o jeigu to nėra - kai atitinkamas asmuo arba maitintojo netekęs asmuo ga kreiptis dėl atitinkamos pensijos pagal kitos Šalies teisės aktus.

2. Jeigu pagal vienos Šalies teisės aktus teisė į pensiją priklauso nuo tam tikro socialin draudimo laikotarpio betarpiškai iki draudiminio įvykio, tai sąlyga laikoma įvykdyta, k atitinkamas asmuo tokį pat laikotarpį buvo apdraustas pagal kitos Šalies teisės aktus.

15 straipsnis

1. Jeigu asmeniui paeiliui arba pakaitomis buvo taikomi abiejų Šalių teisės aktai, t kiekvienos Šalies kompetentinga įstaiga pagal jos administruojamus teisės aktus nustato, ar tok asmuo įvykdė sąlygas, suteikiančias teisę pensijai gauti, prireikus atsižvelgdama į šios Sutarties 1 straipsnio nuostatas.

2. Jeigu atitinkamas asmuo pagal vienos Šalies teisės aktus įvykdo ankstesnėje dalyj nurodytas sąlygas, tai kompetentinga įstaiga Šalies, pagal kurios teisės aktus pensijų arba atskirų j dalių dydis yra proporcingas draudimo (darbo) stažo trukmei, šias pensijas arba atskiras jų dali apskaičiuoja tik už draudimo (darbo) stažą, įgytą pagal tos įstaigos administruojamus teisės aktus.

3. Jeigu pagal bet kurios Šalies teisės aktus pensijų arba atskirų jų dalių dydis nėr proporcingas draudimo (darbo) stažo trukmei, tai tos Šalies kompetentinga įstaiga apskaičiuoj pensijų teorinį dydį, kurį atitinkamas asmuo galėtų gauti, jeigu pagal abiejų Šalių teisės aktu įgytas ir pagal šios Sutarties 13 straipsnio nuostatas teisei į pensiją nustatyti sumuojamas draudim (darbo) stažas, būtų laikomas įgytu pagal tos įstaigos administruojamus teisės aktus.

Kompetentinga įstaiga po to atitinkamam asmeniui mokėtinos pensijos faktinį dyc apskaičiuoja iš pagal šią dalį apskaičiuoto jos teorinio dydžio proporcingai draudimo (darbo) stažc įgyto iki draudiminio įvykio pagal jos administruojamus teisės aktus, ir viso draudimo (darbc stažo, įgyto pagal abiejų Šalių teisės aktus, santykiu.

16 straipsnis

Jeigu atitinkamas asmuo tam tikrą datą neįvykdo abiejų Šalių teisės aktais nustatytų sąlyg teisei į pensiją įgyti atsižvelgus į šios Sutarties 13 straipsnio nuostatas, tačiau įvykdo vienos Šalie teisės aktų sąlygas, tai tos Šalies kompetentinga įstaiga jam mokėtinos pensijos dydį apskaičiuoj remdamasi šios Sutarties 15 straipsnio 2 arba 3 dalies nuostatomis.

17 straipsnis

1. Jeigu pagal vienos Šalies teisės aktus visas įgytas draudimo (darbo) stažas yra mažesni nei vieneri metai ir jeigu pagal šiuos teisės aktus tas stažas nesuteikia teisės į pensiją, tai skirian pensiją šį stažą įskaito kitos Šalies kompetentinga įstaiga.

2. Jeigu pagal kiekvienos Šalies teisės aktus įgytas draudimo (darbo) stažas yra mažesni nei dvylika mėnesių ir teisė į pensiją neįgyjama nė vienoje iš jų, tai visą tą stažą įskaito kompetentinga įstaiga tos Šalies, pagal kurios teisės aktus, jį susumavus, būtų pasiektas reikalinga stažas, suteikiantis teisę skirti pensiją. Jeigu tokiu būdu būtų įvykdytos sąlygos pensijoms gaut pagal abiejų Šalių teisės aktus, tai visą stažą įskaito, pensiją skiria ir moka kompetentinga įstaig tos Šalies, pagal kurios teisės aktus yra įgytas didesnis draudimo (darbo) stažas.

18 straipsnis

Pablogėjus asmens, gaunančio invalidumo pensiją dėl bendro susirgimo, sveikatai taikomo šios nuostatos:

1) jeigu nuo pensijos paskyrimo pagal vienos Šalies teisės aktus atitinkamam asmeniu nebuvo taikomi kitos Šalies teisės aktai, tai pirmosios Šalies kompetentinga įstaiga pagal jo administruojamus teisės aktus skirdama pensiją privalo atsižvelgti į pablogėjusią sveikatą;

2) jeigu paskyrus pensiją atitinkamam asmeniui buvo taikomi kitos Šalies teisės aktai arb jis gauna invalidumo pensiją pagal abiejų Šalių teisės aktus, tai pensiją jam skiria abiejų Šali kompetentingos įstaigos, atsižvelgdamos į pablogėjusią sveikatą.

19 straipsnis

1. Vienos Šalies kompetentingos įstaigos pripažįsta nustatyta tvarka kitos Šalies įstaig išduotus dokumentus, tačiau dėl invalidumo laipsnio ir priežasčių sprendimą priima medicino ekspertų įstaiga tos Šalies, kurios teritorijoje yra kompetentinga įstaiga, privalanti mokėti atitinkamą pensiją. Tuo atveju atsižvelgiama į kitos Šalies medicinos įstaigų išduotas pažymas ir medicinines išvadas.

2. Asmenų darbingumo laipsniui (invalidumo grupei) nustatyti medicininius patikrinimus arba pakartotinius patikrinimus, kurie numatyti pagal vienos Šalies teisės aktus, šiuos teisės aktus administruojančios kompetentingos įstaigos prašymu atlieka kitos Šalies teritorijoje atitinkama įstaiga pagal šių asmenų nuolatinę gyvenamąją vietą; už nurodytąsias paslaugas tarpusavyje neatsiskaitoma.

20 straipsnis

Jeigu asmuo, gaunantis vienos rūšies pensiją pagal abiejų Šalių teisės aktus, įgyja teisę į kitos rūšies pensiją tik pagal vienos Šalies teisės aktus ir jo prašymu paskiriama ši pensija, tai kitos Šalies kompetentinga įstaiga toliau moka anksčiau paskirtos pensijos rūšį.

21 straipsnis

Nustatydama pensijos dydį bet kurios Šalies kompetentinga įstaiga asmens, turinčio teisę į pensiją, vidutines pajamas arba pajamų santykį su vidutinėmis pajamomis valstybėje, arba kitus teisės aktais numatytus reikalingus vidutinius rodiklius apskaičiuoja iš to draudimo (darbo) stažo, kuris yra įgytas pagal tos įstaigos administruojamus teisės aktus.

TREČIASIS SKYRIUS

ŽALOS ATLYGINIMAS

22 straipsnis

Žalą atlygina darbdavys (samdytojas) tos Šalies, kurios teisės aktai asmeniui buvo taikom sužalojimo darbe momentu arba jo paskutinio darbo, tapusio profesinės ligos priežastimi, metu nepaisant to, kad ji pirmą kartą išaiškėjo kitos Šalies teritorijoje.

23 straipsnis

Vienos Šalies atitinkamos medicinos ekspertų komisijos sprendimas dėl profesini darbingumo laipsnio netekimo procentais ir reikalingų papildomų pagalbos priemoni pripažįstamas kitos Šalies teritorijoje žalos atlyginimui.

24 straipsnis

Žalos atlyginimo piniginės lėšos pervedamos darbdavio (samdytojo) lėšomis atitinkam tarptautiniu susitarimu dėl pasikeitimo pašto piniginėmis perlaidomis nustatyta tvarka.

KETVIRTASIS SKYRIUS

BEDARBIO PAŠALPOS

25 straipsnis

Jeigu pagal vienos Šalies teisės aktus teisės į bedarbio pašalpą įgijimas, išsaugojimas a atgavimas priklauso nuo draudimo (darbo) stažo, tai tuos teisės aktus administruojant kompetentinga įstaiga, sumuodama stažą, kai reikia, įskaito draudimo (darbo) stažą, įgytą paga kitos Šalies teisės aktus, tačiau tik tuo atveju, jeigu šis stažas nesutampa pagal laiką.

26 straipsnis

1. Asmenims, dirbusiems pagal darbo sutartį ne nuolatinės gyvenamosios vietos Šalie teritorijoje, bet kitos Šalies teritorijoje ir ten netekusiems darbo:

1) teisėtai pasilikusiems jos teritorijoje ir nustatyta tvarka pripažintiems bedarbiais bedarbi pašalpos mokamos pagal tos Šalies teisės aktus;

2) sugrįžusiems į nuolatinio gyvenimo Šalies teritoriją ir nustatyta tvarka pripažintiem bedarbiais bedarbio pašalpos mokamos pagal šios Šalies teisės aktus.

2. Kol bedarbis gauna pašalpą pagal šio straipsnio 1 dalies 1 punktą, jam nesuteikiam teisė gauti pašalpos pagal Šalies, kurios teritorijoje jis nuolat gyvena, teisės aktus.

3. Netekus darbo pasienio rajonų darbuotojams bedarbio pašalpos skiriamos ir mokamo pagal jų nuolatinio gyvenimo Šalies teisės aktus ir iš jos lėšų.

PENKTASIS SKYRIUS

LAIDOJIMO PAŠALPOS

27 straipsnis

Jeigu asmuo, kuris socialiniu draudimu buvo apdraustas pagal vienos Šalies teisės aktus, arba jo išlaikomas šeimos narys miršta kitos Šalies teritorijoje, tai laidojimo pašalpą išmoka pirmosios Šalies kompetentinga įstaiga.

28 straipsnis

1. Mirus pensininkui, kuris gaudavo pensiją pagal vienos Šalies teisės aktus ir nuolat gyveno kitos Šalies teritorijoje, laidojimo pašalpą išmoka pirmosios Šalies kompetentinga įstaiga.

2. Mirus pensininkui, kuris gaudavo pensiją pagal abiejų Šalių teisės aktus, laidojimo pašalpą išmoka kompetentinga įstaiga tos Šalies, kurios teritorijoje asmuo nuolat gyveno mirties dieną.

ŠEŠTASIS SKYRIUS

PAŠALPOS ŠEIMOMS

29 straipsnis

Pašalpos šeimoms skiriamos ir mokamos pagal Šalies, kurioje nuolat gyvena vaikai, teisės aktus.

IV DALIS

KITOS NUOSTATOS

30 straipsnis

Kompetentingos valdymo institucijos:

1) teikia tarpusavio administracinę ir teisinę pagalbą taikant ir vykdant šią Sutartį, taip pat informaciją apie teisės aktų pasikeitimus;

2) paskiria įgaliotąsias kompetentingas įstaigas, kurioms pavedama pagal galiojančius teisės aktus ir šią Sutartį apskaičiuoti ir skirti pensijas ir pašalpas, pervesti pinigines lėšas joms mokėti, tarpusavyje atsiskaityti už išmokėtas sumas.

31 straipsnis

1. Asmens pareiškimas pensijai gauti pagal vienos Šalies teisės aktus yra laikomas pareiškimu atitinkamai pensijai gauti pagal kitos Šalies teisės aktus, išskyrus atvejus, kai pareiškėjas pats prašo atidėti pensijos skyrimą pagal kitos Šalies teisės aktus.

2. Asmenų pareiškimai, prašymai arba skundai, kurie pagal vienos Šalies teisės akt nustatytus terminus turi būti pateikti šios Šalies kompetentingai valstybinei institucijai prisilaikydama tų terminų juos priima kitos Šalies, kurios teritorijoje gyvena asmuo, prašantis skirt pensiją ar pašalpą, kompetentinga valstybinė institucija ir nedelsdama persiunčia pirmosios Šalie kompetentingai valstybinei institucijai. Antrosios Šalies kompetentingai valstybinei institucija pareiškimo, prašymo arba skundo pateikimo data yra laikoma jų nagrinėjimui padavimo dat pirmosios Šalies kompetentingai valstybinei institucijai.
3. Vienos Šalies teritorijoje nustatyta tvarka išduoti ar atitinkamų valstybinių įstaigų patvirtint dokumentai kitos Šalies teritorijoje pripažįstami be legalizavimo.

32 straipsnis

1. Pensijos, pašalpos ir žalos atlyginimas pagal šią Sutartį mokami tos Šalies, kurio teritorijoje nuolat gyvena jų gavėjas, valiuta.
2. Pensijų ir pašalpų mokėjimo, taip pat piniginių lėšų pagal centrinio (nacionalinio) bank nustatytą oficialų valiutų kursą perdavimo tvarka nustatoma Šalių kompetentingų valdym institucijų susitarimu.
3. Banko išlaidas, susijusias su piniginių lėšų pervedimu pensijoms ir pašalpoms mokėt kitos Šalies teritorijoje nuolat gyvenantiems asmenims, apmoka tos Šalies kompetentinga įstaiga kuri perveda tas lėšas.
4. Išlaidas, susijusias su pensijų ir pašalpų išmokėjimu, padengia įstaiga, kuri jas išmoka.

33 straipsnis

1. Klausimus, susijusius su šios Sutarties taikymu, sprendžia Šalių kompetentingo valdymo institucijos.
2. Nesutarimai tarp Šalių dėl šios Sutarties nuostatų aiškinimo sprendžiami Šali tiesioginėmis derybomis ir konsultacijomis.

V DALIS

PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

34 straipsnis

1. Pensijos, paskirtos iki šios Sutarties įsigaliojimo, neperžiūrimos.
2. Atsitikus draudiminiam įvykiui po šios Sutarties įsigaliojimo, įsipareigojimus skirt atitinkamam asmeniui pensiją už visą draudimo (darbo) stažą, įgytą po 1992 m. sausio 1 d. prisiima ta Šalis, pagal kurios teisės aktus šis stažas buvo įgytas. Už visą draudimo (darbo) stažą įgytą iki 1992 m. sausio 1 d. buvusios Sovietinių Socialistinių Respublikų Sąjungos teritorijoje i tokiu pripažįstamą pagal kiekvienos iš Šalių teisės aktus, įsipareigojimus asmenims skirt atitinkamą pensiją prisiima ta Šalis, kurios teritorijoje šie asmenys nuolat gyvena kreipimosi dė pensijos skyrimo momentu.

35 straipsnis

Šią Sutartį Šalys keičia ir papildo raštiškai tarpusavio susitarimu.

36 straipsnis

Ši Sutartis įsigalioja nuo paskutinio pranešimo, patvirtinančio, kad abi Šalys atliko sav vidaus procedūras, reikalingas jai įsigalioti, datos.

37 straipsnis

Nuo šios Sutarties įsigaliojimo momento nustoja galioti Lietuvos Respublikos Baltarusijos Respublikos susitarimas dėl piliečių teisių garantijų pensinio aprūpinimo srityj pasirašytas 1994 m.balandžio 14 d. Vilniuje, tačiau pagal šį susitarimą asmenų įgytos teisės išlieka

38 straipsnis

1. Ši Sutartis galios dar šešis mėnesius nuo tos datos, kai viena iš Šalių gaus kitos Šalie raštišką pranešimą apie jos ketinimą nutraukti jos galiojimą. Ją denonsavus, pagal šios Sutartie nuostatas asmenų įgytos teisės išlieka.

Sudaryta 1999 m. vasario 4 d. Minske dviem egzemplioriais, kiekvienas lietuvių ir rus kalbomis, ir abu tekstai turi vienodą galią.

Lietuvos Respublikos
vardu

Baltarusijos Respublikos
vardu

[RUSSIAN TEXT — TEXTE RUSSE]

ДОГОВОР

между Литовской Республикой и Республикой Беларусь о социальном обеспечении

Литовская Республика и Республика Беларусь, в дальнейшем именуемые Сторонами,

руководствуясь Договором о добрососедстве и сотрудничестве между Литовской Республикой и Республикой Беларусь, подписанным 6 февраля 1995 г. в Вильнюсе,

Соглашением между Литовской Республикой и Республикой Беларусь о гарантиях прав граждан в области пенсионного обеспечения, подписанным 14 апреля 1994 г. в Вильнюсе,

стремясь расширять и углублять взаимоотношения по сохранению прав граждан в области социального обеспечения,

договорились о нижеследующем:

Часть 1. Общие положения

Статья 1

1. Для целей настоящего Договора нижеуказанные термины означают:

1) "законодательство" законы и другие правовые акты, регламентирующие виды социального обеспечения, указанные в статье 2;

2) "компетентные органы управления":

в Литовской Республике - Министерство социальной охраны и труда;

в Республике Беларусь - Министерство социальной защиты, Министерство труда и Министерство здравоохранения;

3) "компетентное учреждение" - учреждение, которое по применяемому законодательству уполномочено предоставлять пенсии и пособия;

4) " постоянное проживание" - постоянное проживание, определяемое качестве такового законодательством каждой из Сторон;

5) "лицо, самостоятельно занимающееся трудовой деятельностью," - лицо, которое индивидуально занимается трудовой деятельностью в целях получения дохода и на которое распространяются положения статьи 2 настоящего Договора;

6) "страховой (трудовой) стаж" - периоды уплаты взносов государственного социального страхования, работы по найму или самостоятельной трудовой деятельности, определяемые или признаваемые в качестве таковых законодательством, в соответствии с которым они накоплены, а также любые другие периоды, приравненные по этому законодательству к страховому (трудовому) стажу;

7) "пенсии" и "пособия" - денежные пенсии и пособия, включая все их части и повышения, надбавки и доплаты;

8) "возмещение вреда":

в Литовской Республике - денежные выплаты по возмещению вреда, причиненного работникам вследствие несчастного случая на работе или профессионального заболевания;

в Республике Беларусь - денежные выплаты по возмещению вреда, причиненного работникам увечьем, профессиональным заболеванием либо иным повреждением здоровья, связанными с исполнением ими трудовых обязанностей;

9) "не обусловленные уплатой взносов" - пенсии и пособия, назначение которых не зависит ни от прямого финансового участия подлежащих обеспечению лиц или их работодателей (нанимателей), ни от наличия стажа самостоятельной трудовой деятельности;

10) "трудящиеся пограничных районов" - лица, которые работают на территории одной Стороны и постоянно проживают на территории другой Стороны, куда эти лица могут возвращаться каждый день.

11) "семейные пособия" - периодические денежные пособия, назначаемые в соответствии с законодательством каждой из Сторон семьям, воспитывающим детей.

2. Другие термины, употребляемые в настоящем Договоре, имеют такое же значение какое им придается в законодательстве каждой из Сторон.

Статья 2

1. Настоящий Договор распространяется на предусмотренные законодательством каждой из Сторон нижеперечисленные виды социального обеспечения:

1) пособия по болезни и материнству (по временной нетрудоспособности);

2) пенсии по инвалидности;

3) пенсии по старости (по возрасту);

4) пенсии за выслугу лет;

5) вдовьи пенсии и пенсии сиротам (пенсии по случаю потери кормильца);

6) возмещение вреда;

7) пособия по безработице;

8) пособия на погребение;

9) семейные пособия.

2. Настоящий Договор распространяется также на нормы законодательства изменяющее или заменяющее те виды социального обеспечения, которые указаны в предыдущем пункте.

Статья 3

1. Настоящий Договор регламентирует социальное обеспечение лиц, постоянно проживающих на территории одной из Сторон, на которых распространялось или распространяется законодательство одной или обеих Сторон.

2. Настоящий Договор не распространяется на специальные системы пенсионного обеспечения военнослужащих, работников органов внутренних дел, госбезопасности и других лиц, пенсионное обеспечение которых не обусловлено системой государственного социального страхования.

Статья 4

Если настоящий Договор не предусматривает иное, права граждан одной Стороны, а также членов их семей независимо от гражданства при применении законодательства другой Стороны приравниваются к правам ее собственных граждан.

Статья 5

Если настоящим Договором не предусмотрено иное, не может быть отказано назначении пенсии и пособия, а также возмещении вреда, на которые у лица возникає право по законодательству одной Стороны (за исключением пенсий и пособий, н обусловленных уплатой страховых взносов (наличием трудового стажа), а назначеннь пенсии и пособия, а также возмещение вреда не подлежат уменьшению, приостановлени или прекращению их выплаты, по той причине, что это лицо постоянно проживает н территории другой Стороны.

Часть II. Применяемое законодательство

Статья 6

К лицам, на которых распространяется настоящий Договор, в области государственної социального страхования применяется законодательство только одной Стороны соответствии с положениями настоящей части данного Договора.

Статья 7

1. Если статья 8 настоящего Договора не предусматривает иное, на работающих п найму лиц, а также лиц, самостоятельно занимающихся трудовой деятельностьк распространяется законодательство Стороны, на территории которой они выполняю работу, даже если они постоянно проживают или работодатель (наниматель), у которог они работают, юридически зарегистрирован или проживает на территории другой Стороны

2. Если лицо одновременно работает по найму или одновременно самостоятельн занимается трудовой деятельностью на территории обеих Сторон, то на такое лиц распространяется законодательство той Стороны, на территории которой оно постоянн проживает.

3. Если лицо одновременно работает по найму на территории одной Стороны самостоятельно занимается трудовой деятельностью на территории другой Стороны, то н такое лицо распространяется законодательство той Стороны, на территории которой он работает но найму.

Статья 8

1. На работающих по найму лиц, занятых у работодателя (нанимателя) на территори одной Стороны и направленных этим работодателем (нанимателем) на территорию друго Стороны для выполнения работ в пользу данного работодателя (нанимателя распространяется законодательство первой Стороны с условием, что срок работы этих ли не превышает двух лет.

2. На работающих по найму лиц, осуществляющих международные перевозк пассажиров, грузов и выполняющих работу на территории обеих Сторон в качеств работников автомобильного, железнодорожного, или воздушного транспорта в интереса работодателя (нанимателя), зарегистрированного на территории одной из Сторон распространяется законодательство этой Стороны.

3. На государственных служащих и приравненных к ним лиц, направленны государственными органами одной Стороны на территорию другой Сторонь распространяется законодательство первой Стороны.

4. На членов экипажа морского судна, а также лиц работающих по найму на морско судне, распространяется законодательство Стороны, под флагом которой судно совершає плавание.

Статья 9

По ходатайству работающего по найму лица и его работодателя (нанимателя) или п просьбе лица, самостоятельно занимающегося трудовой деятельностью, компетентны органы управления Сторон по взаимному согласию могут делать исключения из статей 7 и при условии, что на соответствующее лицо распространяется законодательство одной и Сторон.

Часть III. Специальные положения для отдельных видов социального обеспечени

Глава первая

Пособия по болезни и материнству (по временной нетрудоспособности)

Статья 10

Если законодательство одной Стороны обуславливает приобретение, сохранение ил восстановление права на пособие по болезни и материнству (по временно нетрудоспособности) накоплением страховово (трудового) стажа, то для суммировани этого стажа компетентное учреждение этой Стороны учитывает, по мере необходимости страховой (трудовой) стаж, накопленный согласно законодательству другой Стороны, пр условии, что этот стаж не совпадает во времени.

Статья 11

Лицам, которые после приобретения права на пособия по болезни и материнству (п временной нетрудоспособности) по законодательству одной Стороны временно пребываю или переселяются на территорию другой Стороны, эти пособия выплачивают компетентны учреждения первой Стороны в соответствии с положениями применяемого им законодательства, как если бы эти лица находились на территории этой Стороны.

Статья 12

На лиц, получающих пенсию по законодательству обеих Сторон, распространяетс законодательство о медицинском страховании той Стороны, на территории которой он постоянно проживают. Это правило также распространяется на лиц, получающих пенси только к соответствии с законодательством другой Стороны.

Глава вторая

Пенсии по инвалидности, старости (возрасту), за выслугу лет, вдовьи пенсии и пенсии сиротам (по случаю потери кормильца)

Статья 13

Если законодательство одной Стороны обуславливает приобретение, сохранение и восстановление права на пенсию накоплением страхового (трудового) стажа, применяющее это законодательство компетентное учреждение в целях суммирования ста учитывает, по мере необходимости, страховой (трудовой) стаж, накопленный соответствии с законодательством другой Стороны при условии, что этот стаж не совпада полностью или частично во времени, как если бы он был накоплен по законодательст первой Стороны. Положения настоящей статьи не распространяются на случаи исчислен стажа работы для определения права на пенсии, назначение которых обусловлено наличи периодов, накопленных в определенной профессии или на определенной работе.

Статья 14

1. Если законодательство одной Стороны ставит назначение пенсий в зависимость условия, согласно которому в момент возникновения страхового случая на соответствующ лицо или умершего (при назначении пенсии в случае потери кормильца) распространяло это законодательство, то это условие считается выполненным, если на соответствующ лицо или умершего, в зависимости от случая, в этот момент распространяло законодательство другой Стороны или, при отсутствии этого, если соответствующее ли или лицо, потерявшее кормильца, может обратиться за соответствующей пенсии законодательству другой Стороны.

2. Если законодательство одной Стороны право на пенсию ставит в зависимость определенного периода государственного социального страхования непосредственно пер наступлением страхового случая, то условие считается выполненным, ес соответствующее лицо на этот период было застраховано по законодательству друг Стороны.

Статья 15

1. Если на лицо последовательно или поочередно распространялось действ законодательства обеих Сторон, то компетентное учреждение каждой из этих Сторон соответствии с применяемым законодательством определяет, удовлетворяет ли такое ли условиям, дающим право на пенсию с учетом, в случае необходимости, положений стат 13 настоящего Договора.

2. В случае, если соответствующее лицо по законодательству одной Сторон удовлетворяет указанным в предыдущем пункте условиям, то компетентное учрежден этой Стороны, законодательство которой предусматривает, что размер пенсий или отдельных элементов является пропорциональным продолжительности страхово (трудового) стажа, исчисляет эти пенсии или их элементы только с учетом страхово (трудового) стажа, приобретенного в соответствии с применяемым этим учреждение законодательством.

3. В случае, если по законодательству любой Стороны размер пенсий или их отдельны элементов не является пропорциональным продолжительности страхового (трудовог стажа, то компетентное учреждение этой Стороны исчисляет теоретический размер пенси на которые соответствующее лицо могло претендовать, если бы весь страховой (трудовоі стаж, приобретенный по законодательству обеих Сторон и засчитываемый в целя предоставления права на пенсию с учетом положений статьи 13 настоящего Договора, бы приобретен на основании применяемого этим учреждением законодательства.

Затем компетентное учреждение исчисляет фактический размер пенсии, которую он должно выплатить соответствующему лицу, исходя из теоретического размер исчисленного в соответствии с положениями настоящего пункта пропорциональн отношению продолжительности страхового (трудового) стажа, приобретенного д возникновения страхового случая на основании применяемого им законодательства, общей продолжительности страхового (трудового) стажа, приобретенного д возникновения страхового случая на основании законодательства обеих Сторон.

Статья 16

Если соответствующее лицо на определенную дату не удовлетворяет условия предоставления права на пенсию, предусмотренным законодательством обеих Сторон учетом положений статьи 13 настоящего Договора, но удовлетворяет условия законодательства одной Стороны, то размер подлежащей выплате пенсии компетентно учреждение этой Стороны исчисляет на основании положений пункта 2 или 3 статьи 1 настоящего Договора.

Статья 17

1. Если общая продолжительность страхового (трудового) стажа, накопленного п законодательству одной Стороны, составляет менее одного года и если с учетом тольк этого стажа согласно этому законодательству не предоставляется право на пенсию, то это стаж засчитывает для назначения пенсии компетентное учреждение другой Стороны.

2. Если страховой (трудовой) стаж, накопленный согласно законодательству каждоі Стороны, не достигает одного года и право на пенсию не возникает ни в одной из них, т все этот стаж засчитывает компетентное учреждение той Стороны, согласн законодательству которой при его суммирования был бы достигнут стаж, дающий право н назначение пенсии. В случае выполнения таким образом условий для предоставлени пенсий по законодательству обеих Сторон, весь стаж засчитывает, пенсию назначает выплачивает компетентное учреждение той Стороны, согласно законодательству котороі накоплен более длительный страховой (трудовой) стаж.

Статья 18

В случае ухудшения состояния здоровья лица, получающего пенсию по инвалидност по общему заболеванию, применяются следующие положения:

1) если с момента назначения пенсии одной Стороной на соответствующее лицо н распространялось действие законодательства другой Стороны, то компетентное учреждени первой Стороны обязано при назначении пенсии на основании положений применяемог им законодательства учитывать ухудшение состояния здоровья;

2) если с момента назначения пенсии на соответствующее лицо распространялось законодательство другой Стороны или оно получает пенсию по инвалидности на основании законодательства обеих Сторон, то назначение ему пенсии производится компетентными учреждениями обеих Сторон с учетом ухудшения состояния здоровья.

Статья 19

1. Компетентные учреждения одной Стороны признают документы в установленном порядке выданные учреждениями другой Стороны. Однако решения об оценке степени и причины инвалидности принимает медико -экспертное учреждение той Стороны, на территории которой находится компетентное учреждение, в обязанности которого входит выплата соответствующей пенсии. При этом учитываются справки и медицинские заключения, выданные медицинскими учреждениями другой Стороны.

2. Медицинские освидетельствования или переосвидетельствования лиц в целях установления степени их трудоспособности (группы инвалидности), предусмотренные законодательством одной Стороны, по просьбе применяющего это законодательство компетентного учреждения проводятся на территории другой Стороны соответствующим учреждением по месту постоянного проживания этих лиц; за указанные услуги взаимные расчеты не производятся.

Статья 20

Если лицо, получающее пенсию одного вида на основании законодательства обеих Сторон, приобретает право на пенсию другого вида по законодательству только одной Стороны и по его просьбе переводится на эту пенсию, то компетентное учреждение другой Стороны продолжает выплачивать ранее назначенный вид пенсии.

Статья 21

При исчислении размера пенсии компетентное учреждение любой Стороны средний доход или соотношение дохода лица, имеющего право на пенсию, со средними доходами в целом по государству, или предусмотренные законодательством другие необходимые средние показатели, исчисляет только из того страхового (трудового) стажа, который накоплен в соответствии с применяемым этим учреждением законодательством.

Глава третья

Возмещение вреда

Статья 22

Возмещение вреда производит работодатель (наниматель) той Стороны законодательство которой распространялось на работника в момент получения трудового увечья или во время выполнения им последний раз трудовой деятельности, вызвавшего возникновение профессионального заболевания, независимо от того, что оно впервые было выявлено на территории другой Стороны.

Статья 23

Решение соответствующей медицинской экспертной комиссии одной Стороны степени утраты профессиональной трудоспособности в процентах и необходимости дополнительных видах помощи признается для возмещения вреда на территории друго Стороны.

Статья 24

Перевод денежных средств по возмещению вреда осуществляется за счет работодател (нанимателя) в порядке, устанавливаемом соответствующим международным соглашение по обмену денежными почтовыми переводами.

Глава четвертая

Пособия по безработице

Статья 25

Если законодательство одной Стороны обуславливает приобретение, сохранение ил восстановление права на пособие по безработице наличием страхового (трудового) стаж то применяющее это законодательство компетентное учреждение в целях суммировани стажа засчитывает, по мере необходимости, страховой (трудовой) стаж, накопленный соответствии с законодательством другой Стороны при условии, что этот стаж не совпадае во времени.

Статья 26

1. Лицам, работающим по найму не на территории Стороны постоянного проживания, на территории другой Стороны, и там потерявшим работу:

1) легально оставшимся на ее территории и в установленном порядке признанны безработными, пособия по безработице выплачиваются в соответствии с законодательство этой Стороны:

2) вернувшимся на территорию Стороны постоянного проживания и в установленно порядке признанным безработными, пособия по безработице выплачиваются согласн законодательству этой Стороны.

2. До тех пор, пока безработный получает пособие в соответствии подпунктом 1 пункт 1 настоящей статьи, ему не предоставляется право на пособие по законодательств Стороны, на территории которой он постоянно проживает.

3. Трудящимся пограничных районов пособия по безработице в случае потери работ назначаются и выплачиваются по законодательству и за счет средств Стороны и постоянного проживания.

Глава пятая

Пособие на погребение

Статья 27

Если смерть лица, социально застрахованного по законодательству одной Стороны, или члена его семьи, находившегося на его иждивении, произошла на территории другой Стороны, пособие на погребение выплачивается компетентным учреждением первой Стороны.

Статья 28

1. В случае смерти пенсионера, который получал пенсию по законодательству одной Стороны и постоянно проживал на территории другой Стороны, пособие на погребение выплачивается компетентным учреждением первой Стороны.

2. Если пенсионер получал пенсию по законодательству обеих Сторон, пособие на погребение выплачивается компетентным учреждением Стороны, на территории которой он постоянно проживал на день смерти.

Глава шестая

Семейные пособия

Статья 29

Семейные пособия назначаются и выплачиваются в соответствии с законодательством Стороны, на территории которой постоянно проживают дети .

Часть IV. Различные положения

Статья 30

Компетентные органы управления Сторон:

1) оказывают взаимную административную и правовую помощь по применению и выполнению настоящего Договора; представляют информацию об изменениях в законодательстве;

2) назначают уполномоченные компетентные учреждения, на которые возлагаются исчисление и назначение пенсий и пособий в соответствии с применяемым законодательством и настоящим Договором, перечисление денежных средств на их выплату, осуществление взаимных расчетов по выплаченным суммам.

Статья 31

1. Заявление лица на получение пенсии по законодательству одной Стороны считается заявлением на получение соответствующей пенсии по законодательству другой Стороны, за

исключением случаев, когда заявитель сам просит отложить назначение пенсии п законодательству другой Стороны.

2. Заявления, просьбы или жалобы лиц, которые должны быть представлены государственные компетентные органы одной Стороны в сроки, предусмотренны законодательством этой Стороны, при соблюдении сроков принимаются государственным компетентными органами другой Стороны, на территории которой проживает лиц обращающиееся за пенсией или пособием, и немедленно направляются государственны компетентным органам первой Стороны. Дата представления заявления, просьбы ил жалобы государственным компетентным органам второй Стороны считается датой подач государственным компетентным органам первой Стороны для их рассмотрения.

3. Документы, которые на территории одной Стороны были выданы по установленно форме или заверены соответствующими государственными органами, действительны н территории другой Стороны без легализации.

Статья 32

1. Выплата пенсий, пособий и возмещения вреда в соответствии с настоящи Договором осуществляется в валюте Стороны, на территории которой постоянно проживае их получатель.

2. Порядок выплаты пенсий и пособий, а также передачи денежных средств соответствии с официальным курсом валют, установленных центральным (национальым банком, предусматривается соглашением между компетентными органами управлени Сторон.

3. Расходы, связанные с переводом денежных средств для выплаты пенсий и пособи лицам, проживающим на территории другой Стороны, покрывает компетентное учреждени Стороны, которое перечисляет эти средства.

4. Расходы, связанные с выплатой пенсий и пособий, покрывает учреждение, которо осуществляет их выплату.

Статья 33

1. Вопросы, связанные с применением настоящего Договора, решаются компетентным органами управления Сторон.

2. Разногласия, возникшие между Сторонами в связи с толкованием положени настоящего Договора, решаются путем прямых переговоров и консультаций межд Сторонами.

Часть V. Переходные и заключительные положения

Статья 34

1. Пенсии, назначенные до вступления в силу настоящего Договора, н пересматриваются.

2. При возникновении страхового случая после вступления в силу настоящего Договор за страховой (трудовой) стаж, накопленный с 1 января 1992 года, обязательство п предоставлению лицам соответствующей пенсии принимает та Сторона, п законодательству которой этот стаж был накоплен. За весь страховой (трудовой) стаж

накопленный до 1 января 1992 года на территории бывшего СССР и признаваемый таковым по законодательству каждой из Сторон, обязательство по предоставлению лицам соответствующей пенсии принимает та Сторона, на территории которой эти лица постоянно проживают в момент обращения за назначением пенсии.

Статья 35

Изменение и дополнение настоящего Договора производятся Сторонами в письменной форме по согласованию между собой.

Статья 36

Настоящий Договор вступает в силу с даты последнего уведомления, подтверждающего выполнение обеими Сторонами внутригосударственных процедур, необходимых для вступления его в силу.

Статья 37

С момента вступления в силу настоящего Договора прекращает действие Соглашение между Литовской Республикой и Республикой Беларусь о гарантиях прав граждан в области пенсионного обеспечения, подписанное 14 апреля 1994 года в Вильнюсе, однако права лиц, приобретенные в соответствии с этим Соглашением, сохраняются.

Статья 38

Настоящий Договор будет действовать до истечения шести месяцев с даты получения одной из Сторон письменного уведомления другой Стороны о намерении прекратить его действие. В случае его денонсации права лиц, приобретенные согласно положениям настоящего Договора, сохраняются.

Совершено в городе Минск 4 февраля 1999 года, в двух экземплярах, каждый на литовском и русском языках, причем оба текста имеют одинаковую силу.

За Литовскую Республику

За Республику Беларусь

[TRANSLATION - TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF BELARUS ON SOCIAL SECURITY

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Belarus, hereinafter referred to as the Parties,

Guided by the Agreement on Good Neighbourliness and Cooperation between the Republic of Lithuania and the Republic of Belarus, which was signed on 6 February 1995 in Vilnius,

And the Agreement between the Republic of Lithuania and the Republic of Belarus on Guarantees of Rights of Citizens in the Field of Pension Insurance, which was signed on 14 April 1994 in Vilnius,

Endeavouring to expand and deepen mutual relations in respect of protecting the rights of citizens in the field of social security,

Have agreed as follows:

PART I. GENERAL PROVISIONS

Article 1

1. For purposes of this Agreement, the terms listed below shall have the following meaning:

(1) "Legislation" means laws and other legal acts governing the types of social security addressed in article 2;

(2) "Competent government authorities" means:

in the Republic of Lithuania, the Ministry of Social Protection and Labour;

in the Republic of Belarus, the Ministry of Social Protection, the Ministry of Labour and the Ministry of Health;

(3) "Competent institution" means an institution that, under the applicable legislation, is authorized to provide pensions and benefits;

(4) "Permanent residence" means permanent residence defined as such in the legislation of each Party;

(5) "Self-employed person" means a person who is working autonomously in order to earn an income and to whom the provisions of article 2 of this Agreement apply;

(6) "Insurance (employment) period" mean periods in which contributions to state social insurance are paid and periods in which work for hire or self-employment is performed, defined or recognized as such by the legislation in accordance with which they are accumulated, as well as any other periods equivalent under that legislation to insurance (employment) periods;

(7) "Pensions" and "benefits" mean cash pensions and benefits, including all their installments and increases, allowances and supplements;

(8) "compensation for harm" means:

In the Republic of Lithuania, cash payments as compensation for harm caused to workers in work-related accidents or as a result of occupational illnesses;

In the Republic of Belarus, cash payments as compensation for harm caused to workers by injuries, occupational illnesses or other injuries to health that are related to the workers' performance of their job-related duties;

(9) "not tied to payment of contributions" means pensions and benefits whose award depends neither on the direct financial participation of persons entitled to protection or their employers (or hirers) nor on a period of self-employment;

(10) "border-region workers" means persons who work in the territory of one of the Parties and who permanently reside in the territory of the other Party, to which those persons may return each day;

(11) "family benefits" means periodic cash benefits awarded under the legislation of each of the Parties to families raising children.

2. Other terms used in this Agreement shall have the same meaning as given them in the legislation of each of the Parties.

Article 2

1. This Agreement shall apply to the below-listed types of social security specified by the legislation of each of the Parties:

(1) maternity and sickness benefits (for temporary incapacity to work);

(2) disability pensions;

(3) retirement (old-age) pensions;

(4) length-of-service pensions;

(5) widows' pensions and orphans' pensions (loss-of-breadwinner pensions);

(6) compensation for harm;

(7) unemployment benefits;

(8) burial benefits;

(9) family benefits.

2. This Agreement shall also apply to the provisions of legislation that modify or replace the forms of social security indicated in the preceding paragraph.

Article 3

1. This Agreement shall govern social security for persons permanently residing in the territory of one of the Parties to which the legislation of one or both of the Parties applied or applies.

2. This Agreement shall not apply to the special systems of pension support for military service personnel and employees of internal-affairs and state-security agencies or to other persons whose pension support is not tied to the system of state social insurance.

Article 4

Unless otherwise specified by this Agreement, the rights of the nationals of one Party, as well as of the members of their families, regardless of nationality, shall, in the application of the legislation of the other Party, be equivalent to the rights of that Party's nationals.

Article 5

Unless otherwise specified by this Agreement, the award of a pension or benefits, or compensation for harm, to which persons are entitled under the legislation of one of the Parties [with the exception of pensions and benefits that are not tied to the payment of insurance contributions (or to an employment period)] may not be denied, and the pensions or benefits, or compensation for harm, that have been awarded shall not be subject to reduction, suspension or termination because the person permanently resides in the territory of the other Party.

PART II. APPLICABLE LEGISLATION

Article 6

In the field of state social insurance, the legislation of only one Party, in accordance with the provisions of this part of the Agreement, shall apply to the persons to which this Agreement extends.

Article 7

1. Unless otherwise specified by article 8 of this Agreement, employed persons, as well as self-employed persons, shall be subject to the legislation of the Party in whose territory they work, even if they permanently reside in the territory of the other Party or the employer (hirer) for whom they work is legally registered or resides therein.

2. If a person either works for hire or is self-employed in the territories of both Parties at the same time, he shall be subject to the legislation of the Party in whose territory he permanently resides.

3. If a person works for hire in the territory of one Party and, at the same time, is self-employed in the territory of the other Party, he shall be subject to the legislation of the Party in whose territory he works for hire.

Article 8

1. Employed persons who are hired by an employer (hirer) in the territory of one Party and are sent to the territory of the other Party to do work for that employer (hirer) shall be

subject to the legislation of the first Party, provided that the length of the work does not exceed two years.

2. For persons working for hire in the international transport of passengers and freight and who work in the territories of both Parties as surface-, rail-, or air-transport employees in the interests of an employer (hirer) registered in the territory of one of the Parties shall be subject to the legislation of that Party.

3. State employees and persons equivalent to them who are sent by State agencies of one Party to the territory of the other Party shall be subject to the legislation of the first Party.

4. The legislation of the Party under whose flag a ship sails shall apply to the crew of the ship, as well as to persons working for hire on the ship.

Article 9

At the request of an employed person and his employer (hirer) or at the request of a self-employed person, the competent government authorities of the Parties may, by mutual consent, make exceptions to articles 7 and 8, provided that the person is subject to the legislation of one of the Parties.

PART III. SPECIAL PROVISIONS FOR CERTAIN TYPES OF SOCIAL SECURITY

CHAPTER 1. MATERNITY AND SICKNESS BENEFITS (FOR TEMPORARY INCAPACITY TO WORK)

Article 10

If the legislation of one Party ties the acquisition, preservation or restoration of entitlement to a maternity or sickness benefit (for temporary incapacity to work) to accumulation of the insurance (employment), the competent institution of that Party shall, when reckoning the period, take into account, when necessary, the insurance (employment) period accumulated under the legislation of the other Party, if that period does not coincide in time with the first.

Article 11

Persons who, after acquiring entitlement to maternity and sickness benefits (for temporary incapacity to work) under the legislation of one Party, reside temporarily or resettle in the territory of the other Party shall be paid those benefits by the competent institutions of the first Party, in accordance with the provisions of the legislation it applies, as if those persons were situated in the territory of that Party.

Article 12

Persons who receive a pension under the legislation of both Parties shall be subject to the legislation on medical insurance of the Party in whose territory they permanently reside.

That rule shall also apply to persons who receive pensions solely under the legislation of the other Party.

CHAPTER 2. DISABILITY, RETIREMENT (OLD-AGE), LENGTH-OF-SERVICE, WIDOWS' AND ORPHANS' (LOSS-OF-BREADWINNER) PENSIONS

Article 13

If the legislation of one Party ties the acquisition, preservation and restoration of entitlement to a pension to accumulation of the insurance (employment) period, the competent institution applying the legislation for the purpose of reckoning the period shall take into account, as necessary, the accumulation of the insurance (employment) period under the legislation of the other Party, provided that period does not completely or partially coincide in time with the first, as if it were accumulated under the legislation of the first Party. The provisions of this article shall not apply to cases involving the computation of length of service for determining entitlement to pensions whose award is tied to the presence of periods of time spent in a given profession or at a given job.

Article 14

1. If the legislation of one Party ties the award of pensions to the condition that, at the moment of the occurrence of the insured event, the person in question or to the deceased person (in the award of a loss-of-breadwinner pension) had to have been subject to that legislation, that condition shall be regarded as fulfilled if, at that moment, the person in question or the deceased, depending on the event, was subject to the legislation of the other Party or, absent that, if the person in question or the person who lost a breadwinner can petition for the appropriate pension under the legislation of the other Party.

2. If the legislation of one Party ties entitlement to a pension to a given period of state social insurance immediately prior to the onset of the insured event, the condition shall be regarded as fulfilled if the person in question was insured under the legislation of the other Party for that period.

Article 15

1. If a person was successively or alternately subject to the legislation of both Parties, the competent institution of each of the Parties shall, in accordance with the legislation used, determine whether that person satisfies the conditions that provide entitlement to a pension, with allowance made for, if necessary, the provisions of article 13 of this Agreement.

2. If the person in question, under the legislation of one Party, satisfies the conditions indicated in the preceding article, the competent institution of the Party whose legislation stipulates that the sizes of pensions or of their individual components are proportional to the duration of the insurance (employment) period shall calculate those pensions or their components solely on the basis of the insurance (employment) period acquired under the legislation used by that institution.

3. If, under the legislation of either Party, the sizes of pensions or their individual components are not proportional to the duration of the insurance (employment) period, the competent institution of that Party shall calculate the theoretical size of the pension that the person in question could claim if the entire insurance (employment) period acquired under the legislation of both Parties and credited for purposes of providing entitlement to the pension on the basis of the provisions of article 13 of this Agreement were acquired on the basis of the legislation used by the institution.

The competent institution then shall calculate the actual size of the pension that it must pay to the person, based on the theoretical size calculated in accordance with the provisions of this paragraph in proportion to the ratio of the duration of the insurance (employment) period acquired before the occurrence of the insured event on the basis of the legislation used by it to the total duration of the insurance (employment) period acquired before the occurrence of the insured event on the basis of the legislation of both Parties.

Article 16

If the person in question, as of a given date, does not satisfy the conditions for the provision of the entitlement to the pension that are specified under the legislation of both Parties with allowance made for the provisions of article 13 of this Agreement, but satisfies the conditions of the legislation of one Party, the competent institution of that Party shall use the provisions of paragraph 2 or 3 of article 15 of this Agreement to calculate the size of the pension to be paid.

Article 17

1. If the total duration of the insurance (employment) period accumulated under the legislation of one Party is less than one year and if, on the basis of only that period under that legislation, entitlement to a pension is not awarded under that legislation, the competent institution of the other Party shall credit that period toward the award of a pension.

2. If the insurance (employment) period accumulated under the legislation of each Party does not reach one year and the entitlement to a pension does not arise in either Party, the entire period shall be credited by the competent institution of the Party under whose legislation the period entitling the award of a pension would be reached when reckoned. In the event that the conditions for awarding a pension would thus be fulfilled under the legislation of both Parties, the competent institution of the Party under whose legislation a longer insurance (employment) period has accumulated shall credit the entire period and shall award and pay the pension.

Article 18

In the event that the state of health of a person receiving a disability pension worsens as a result of general illness, the following provisions shall apply:

(1) if, at the time of the award of the pension by one Party, the legislation of the other Party did not apply to the person in question, the competent institution of the first Party

shall be obliged, when awarding the pension on the grounds of the provisions of the legislation used by it, to take into account the worsening of the state of health;

(2) if, at the time of the award of the pension by one Party, the legislation of the other Party did apply to the person in question or that person is receiving a disability pension on the basis of the legislation of both Parties, the award of the pension to him shall be made by the competent institutions of both Parties, with account taken of the worsening of the state of health.

Article 19

1. The competent institutions of one Party shall accept documents properly issued by the institutions of the other Party. Decisions regarding the estimate of the extent and causes of disability, however, shall be made by an expert medical institution of the Party in whose territory is situated the competent institution whose duties include the payment of the pension. Reports and medical findings issued by the medical institutions of the other Party shall be taken into account.

2. The medical certifications and re-certifications of persons that are performed for the purpose of establishing the extent of their disability (their disability group) and are specified under the legislation of one Party shall, at the request of the competent institution using that legislation, be performed in the territory of the other Party by the appropriate institution for the place of permanent residence of those persons; mutual settlements shall not be made for the services indicated.

Article 20

If a person receiving a pension of one type on the basis of the legislation of both Parties becomes eligible for a pension of another type under the legislation of only one Party and, at his request, is switched to that pension, the competent institution of the other Party shall continue to pay the previously awarded type of pension.

Article 21

In calculating the size of a pension, the competent institution of either Party shall calculate the average income or the proportion of the income of the person who is eligible for the pension to the average income in the State as a whole or other requisite average indicators specified under the legislation for only the insurance (employment) period that accumulated under the legislation used by that institution.

Chapter 3. Compensation for harm

Article 22

Compensation for harm shall be made by the employer (hirer) of the Party whose legislation applied to the worker at the time of the injury or during his last performance of the

work that caused the occurrence of the occupational illness, regardless of whether the illness was first identified in the territory of the other Party.

Article 23

The decision of the appropriate expert medical commission of one Party regarding the extent, as a percentage, of the loss of occupational work capacity and regarding the need for additional types of assistance shall be accepted for compensation for harm in the territory of the other Party.

Article 24

The transfer of funds for compensation for harm shall be performed at the expense of the employer (hirer) in the manner prescribed by the appropriate international agreement on the exchange of postal money transfers.

CHAPTER 4. UNEMPLOYMENT BENEFITS

Article 25

If the legislation of one Party ties the acquisition, preservation or restoration of entitlement to unemployment benefits to the presence of an insurance (employment) period, the competent institution using that legislation for purposes of reckoning the period shall credit, if necessary, the insurance (employment) period accumulated under the legislation of the other Party, provided that the period does not coincide in time.

Article 26

1. Persons who work for hire not in the territory of the Party of permanent residence, but in the territory of the other Party, and who have lost their jobs there:

(1) who legally remain in that territory and are adjudged in the prescribed manner to be unemployed shall be paid unemployment benefits in accordance with the legislation of that Party;

(2) who have returned to the territory of the Party of permanent residence and are adjudged in the prescribed manner to be unemployed shall be paid unemployment benefits in accordance with the legislation of that Party.

2. While an unemployed person receives benefits under subparagraph (1) of paragraph 1 of this article, he shall not be entitled to benefits under the legislation of the Party in whose territory he permanently resides.

3. If border-region workers lose their jobs, they shall be awarded and paid unemployment benefits under the legislation of and at the expense of the Party in which they permanently reside.

CHAPTER 5. BURIAL BENEFITS

Article 27

If a person socially insured under the legislation of one Party or a member of his family who is his dependent dies in the territory of the other Party, the burial benefits shall be paid by a competent institution of the first Party.

Article 28

1. In the event of the death of a pensioner who had been receiving a pension under the legislation of one Party and was permanently residing in the territory of the other Party, the burial benefits shall be paid by a competent institution of the first Party.

2. If a pensioner was receiving a pension under the legislation of both Parties, the burial benefits shall be paid by a competent institution of the Party in whose territory he was permanently residing on the day of his death.

CHAPTER 6. FAMILY BENEFITS

Article 29

Family benefits shall be awarded and paid under the legislation of the Party in whose territory the children permanently reside.

PART IV. MISCELLANEOUS PROVISIONS

Article 30

The competent government authorities of the Parties:

(1) shall provide mutual administrative and legal assistance in applying and implementing this Agreement; they shall furnish information on changes made to legislation;

(2) shall name the authorized competent institutions charged with calculating and awarding pensions and benefits in accordance with the applicable legislation and this Agreement, allotting funds for their payment, and performing mutual settlements with regard to the amounts paid.

Article 31

1. The application of a person to receive a pension under the legislation of one Party shall be regarded as the application to receive the same pension under the legislation of the other Party, with the exception of cases in which the applicant himself asks that the award of a pension under the legislation of the other Party be set aside.

2. Applications, requests or complaints of persons that should be filed with the competent state authorities of one Party within time periods stipulated by the legislation of that Party shall, if the time periods are adhered to, be accepted by the competent government authorities of the other Party in whose territory the person applying for a pension or benefit resides and shall be immediately forwarded to the competent state authorities of the first Party. The date on which the application, request or complaint is filed with the competent government authorities of the second Party shall be regarded as the date of filing with the competent state authorities of the first Party for their review.

3. Documents that have been issued in the proper form in the territory of one Party and have been certified by the appropriate state authorities shall also be valid in the territory of the other Party without further validation.

Article 32

1. The payment of pensions, benefits or compensation for harm in accordance with this Agreement shall be made in the currency of the Party in whose territory the recipient permanently resides.

2. The procedures for the payment of pensions and benefits, as well as for the transfer of funds in conformance with the official currency exchange rate established by the central (national) bank, shall be specified by an agreement between the competent government authorities of the Parties.

3. The costs associated with transferring funds for the payment of pensions and benefits to persons residing in the territory of the other Party shall be covered by the competent institution of the Party that is transferring the funds.

4. The costs associated with the payment of pensions and benefits shall be covered by the institution that is making the payment.

Article 33

1. Questions associated with the application of this Agreement shall be resolved by the competent government authorities of the Parties.

2. Differences that arise between the Parties with regard to the interpretation of the provisions of this Agreement shall be resolved through direct negotiations and consultations between the Parties.

PART V. TRANSITIONAL AND FINAL PROVISIONS

Article 30

1. Pensions awarded before the entry into force of this Agreement shall not be reconsidered.

2. With the occurrence of an insured event after the entry into force of this Agreement, for the insurance (employment) period accumulated since 1 January 1992, the obligation to

provide persons with the appropriate pension shall be assumed by the Party under whose legislation that period accumulated. For the entire insurance (employment) period that accumulated before 1 January 1992 in the territory of the former USSR and is recognized as such under the legislation of each of the Parties, the obligation to provide persons with the appropriate pension shall be assumed by the Party in whose territory those persons permanently reside at the moment of application for the award of a pension.

Article 35

Changes and additions to this Agreement shall be made by the Parties in writing and in consultation with each other.

Article 36

This Agreement shall enter into force on the date of the final notification confirming the completion by both Parties of the internal procedures required for its entry into force.

Article 37

When this Agreement enters into force, the Agreement between the Republic of Lithuania and the Republic of Belarus on Guarantees of the Rights of Citizens in the Field of Pension Support, which was signed on 14 April 1994 in Vilnius, shall cease to be in effect, although the rights of individuals acquired under that Agreement shall remain in effect.

Article 38

This Agreement shall remain in effect until the expiration of a six-month period from the date of receipt by one of the Parties of written notification by the other Party of its intention to terminate this Agreement. In the event of its denunciation, the rights acquired by individuals under the provisions of this Agreement shall remain in effect.

Done at Minsk on 4 February 1999, in two copies, each in the Lithuanian and Russian languages, both texts being equally authentic.

For the Republic of Lithuania:

For the Republic of Belarus:

[TRANSLATION - TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DU BÉLARUS SUR LA SÉCURITÉ SOCIALE

La République de Lituanie et la République du Bélarus, ci-après dénommées les Parties,

Inspirées par le Traité de bon voisinage et de coopération entre la République de Lituanie et la République du Bélarus signé le 6 février 1995 à Vilnius,

Par l'Accord entre la République de Lituanie et la République du Bélarus relatif aux garanties des droits des ressortissants dans le domaine de l'assurance retraite, signé le 14 avril 1994 à Vilnius,

Désireuses d'étendre et d'approfondir les relations en matière de défense des droits des ressortissants dans le domaine de la sécurité sociale,

Sont convenus de ce qui suit :

TITRE I. DISPOSITIONS GÉNÉRALES

Article premier

1. Aux fins du présent Accord, les termes énumérés ci-après auront les significations suivantes :

1) "Législation" : les lois et autres actes juridiques qui réglementent les différents types de sécurité sociale mentionnés à l'article 2;

2) "Autorités dirigeantes compétentes" :

Pour la République de Lituanie : le Ministère de la protection sociale et du travail;

Pour la République du Bélarus : le Ministère de la protection sociale, le Ministère du travail et le Ministère de la santé publique;

3) "Institution compétente" : institution habilitée par la législation en vigueur à accorder des pensions et des prestations;

4) "Domicile permanent" : lieu de résidence permanente déterminé comme tel par la législation de chacune des Parties;

5) "Personne exerçant une activité professionnelle indépendante" : personne qui exerce à son propre compte une activité professionnelle en vue de recevoir un revenu et à laquelle s'appliquent les dispositions de l'article 2 du présent Accord;

6) "Période d'assurance (de travail)" : périodes de paiement des cotisations d'assurance sociale d'État et de travail pour le compte d'autrui ou d'activité professionnelle pour son propre compte, déterminées ou reconnues comme telles par la législation, conformément à laquelle elles sont accumulées, et toute autre période assimilée en vertu de ladite législation à une période d'assurance (de travail);

7) "Pensions " et "prestations" : pensions et prestations en argent, y compris partielles, ainsi que leurs majorations, suppléments et compléments;

8) "Indemnisation de dommages" :

Pour la République de Lituanie : paiement versé en indemnisation de dommages aux travailleurs provoqués par un accident de travail ou une maladie professionnelle;

Pour la République du Bélarus : paiement versé en indemnisation de dommages aux travailleurs provoqués par une mutilation, une maladie professionnelle ou une autre atteinte à la santé, liées à l'exécution par lesdits travailleurs de leurs obligations professionnelles;

9) "Non conditionnés par le paiement de cotisations" : pensions et prestations dont la fixation ne dépend pas de la participation financière directe des personnes assujetties à la sécurité ou de leurs employeurs ni de l'existence d'une période d'activité professionnelle indépendante;

10) "Travailleurs de régions frontalières" : personnes qui travaillent sur le territoire de l'une des Parties et ont un domicile permanent sur le territoire de l'autre où ils peuvent rentrer tous les jours;

11) "Prestations familiales" : prestations financières périodiques attribuées conformément à la législation de chacune des Parties aux familles qui élèvent des enfants.

2. Les autres termes utilisés dans le présent Accord ont le sens que leur attribue la législation de chacune des Parties.

Article 2

1. Le présent Accord s'applique aux différentes catégories de sécurité sociale énumérées ci-après et prévues par la législation de chacune des Parties :

1) prestations de maladie et de maternité (en cas d'incapacité de travail temporaire);
2) pensions d'invalidité;
3) pensions de vieillesse (en fonction de l'âge);
4) pension d'ancienneté;
5) pension de veuves et d'orphelins (en cas de perte du chef de famille);
6) indemnisation de dommages;
7) prestations de chômage;
8) prestations d'inhumation;
9) prestations familiales.

2. Le présent Accord s'appliquera également aux dispositions légales qui modifient ou remplacent les catégories de sécurité sociale visées au paragraphe précédent.

Article 3

1. Le présent Accord réglemente la sécurité sociale des personnes domiciliées en permanence sur le territoire de l'une des Parties auxquelles s'appliquait ou s'applique la législation de l'une des Parties ou des deux Parties.

2. Le présent Accord ne s'applique pas aux systèmes spéciaux d'assurance retraite des militaires, des employés d'organismes des affaires intérieures, de la sûreté de l'État et autres personnes dont l'assurance retraite ne dépend pas d'un système de sécurité sociale d'État.

Article 4

Sauf disposition contraire prévue par le présent Accord, les droits des ressortissants d'une Partie et des membres de leurs familles quelle que soit leur nationalité, sont assimilés, dans le cadre de l'application de la législation de l'autre Partie, aux droits de ses propres ressortissants.

Article 5

Sauf disposition contraire prévue par le présent Accord, aucune attribution de pensions et de prestations ni aucune indemnisation de dommages ne peuvent être refusées si les personnes concernées y ont droit en vertu de la législation d'une Partie (à l'exception des pensions et prestations non conditionnées par le paiement de cotisations (l'existence d'une période de travail)). De même, les pensions et prestations attribuées, ainsi que l'indemnisation de dommages ne sont soumises à aucune réduction, suspension ou cessation de paiement du fait que la personne concernée est domiciliée en permanence sur le territoire de l'autre Partie.

TITRE II. LÉGISLATION APPLICABLE

Article 6

N'est appliquée aux personnes concernées par le présent Accord, en matière de sécurité sociale publique, que la législation d'une Partie, conformément au présent titre dudit Accord.

Article 7

1. Sauf disposition contraire prévue par l'article 8 du présent Accord, dans le cas d'employés travaillant pour le compte d'autrui ou exerçant une activité professionnelle indépendante, la législation appliquée est celle de la Partie sur le territoire de laquelle le travail est effectué, même si lesdits employés ont un domicile permanent sur le territoire de l'autre Partie ou si l'employeur chez qu'ils travaillent est juridiquement enregistré ou habite sur le territoire de l'autre Partie.

2. Si une personne travaille simultanément, que ce soit pour le compte d'autrui ou pour son propre compte, sur le territoire des deux Parties, la législation appliquée est celle de la Partie sur le territoire de laquelle elle est domiciliée en permanence.

3. Si une personne travaille simultanément pour le compte d'autrui sur le territoire d'une Partie et exerce une profession indépendante sur le territoire de l'autre, la législation appliquée est celle de la Partie sur le territoire de laquelle elle travaille pour le compte d'autrui.

Article 8

1. Dans le cas de personnes travaillant pour un employeur sur le territoire d'une Partie et envoyées par ledit employeur sur le territoire de l'autre Partie pour accomplir une mission au service dudit employeur, la législation appliquée est celle de la première Partie, à condition que la durée de la mission ne dépasse pas deux ans.

2. Dans le cas de personnes travaillant pour un employeur et effectuant à cet effet des transports internationaux de passagers et de marchandises sur le territoire des deux Parties, qu'il s'agisse de transport routier, ferroviaire ou aérien, la législation appliquée est celle de la Partie sur le territoire de laquelle est enregistré l'employeur considéré.

3. Dans le cas de fonctionnaires et assimilés, envoyés par des organes d'État de l'une des Parties sur le territoire de l'autre, la législation appliquée est celle de la première.

4. S'agissant des membres de l'équipage d'un navire marin et des personnes travaillant sur ce navire pour le compte d'un employeur, la législation appliquée est celle de la Partie sous le drapeau de laquelle le navire a pris la mer.

Article 9

À la demande d'une personne salariée et de son employeur ou de la personne exerçant une profession indépendante, les autorités dirigeantes compétentes des Parties peuvent, par entente réciproque, faire exception aux articles 7 et 8 à condition toutefois que la législation appliquée à la personne concernée soit celle de l'une des Parties.

TITRE III. DISPOSITIONS SPÉCIALES PRÉVUES POUR CERTAINES CATÉGORIES DE SÉCURITÉ SOCIALE

CHAPITRE 1. PRESTATIONS DE MALADIE ET DE MATERNITÉ (EN CAS D'INCAPACITÉ DE TRAVAIL TEMPORAIRE)

Article 10

Si la législation de l'une des Parties détermine l'acquisition, la conservation ou la restauration du droit aux prestations de maladie et de maternité (en cas d'incapacité de travail temporaire) en fonction de la période d'assurance (de travail) cumulée, l'institution compétente tiendra compte si nécessaire, pour calculer la durée de cette période, de la période d'assurance (de travail) cumulée en vertu de la législation de l'autre Partie, à condition que ladite période ne soit pas la même.

Article 11

Dans le cas de personnes qui, après avoir acquis leurs droits à des prestations de maladie et de maternité (pour incapacité de travail temporaire) au titre de la législation de l'une des Parties, résident provisoirement ou déménagent sur le territoire de l'autre Partie, lesdites prestations seront versées par les institutions compétentes de la première Partie confor-

mément aux dispositions de sa législation en vigueur, comme si les personnes concernées se trouvaient sur le territoire de cette Partie.

Article 12

S'agissant des personnes qui reçoivent une pension au titre de la législation des deux Parties, la législation appliquée est celle de l'assurance maladie de la Partie sur le territoire de laquelle la personne concernée réside en permanence. Cette règle s'applique aussi aux personnes qui ne reçoivent des pensions qu'au titre de la législation de l'autre Partie.

CHAPITRE 2. PENSIONS D'INVALIDITÉ, DE VIEILLESSE (EN FONCTION DE L'ÂGE), D'ANCIENNETÉ, DE VEUVES ET D'ORPHELINS (EN CAS DE PERTE DU CHEF DE FAMILLE)

Article 13

Si la législation de l'une des Parties détermine l'acquisition, la conservation ou la restauration du droit à une pension en fonction de la période d'assurance (de travail) cumulée, l'institution compétente appliquant ladite législation tiendra compte si nécessaire, pour calculer la durée de cette période, de la période d'assurance (de travail) cumulée en vertu de la législation de l'autre Partie, à condition que ladite période ne soit pas partiellement ou totalement la même que si elle avait été cumulée au titre de la législation de la première partie. Les dispositions du présent article ne s'appliquent pas si la période de travail est évaluée pour déterminer le droit à une pension qui n'est attribuée que pour des périodes de travail dans une profession spécifique ou pour un travail spécifique.

Article 14

1. Si la législation de l'une des Parties prévoit d'attribuer les pensions en fonction d'une condition prévue par ladite législation à la date du risque concernant la personne considérée ou décédée (en cas de perte du chef de famille), cette condition sera jugée satisfaite si la législation de l'autre Partie s'appliquait à cette date à ladite personne considérée ou décédée, selon les cas ou, si elle ne s'y appliquait pas, si la personne considérée ou la personne ayant perdu son chef de famille peut demander la pension au titre de la législation de l'autre Partie.

2. Si la législation de l'une des Parties établit le droit à une pension en fonction d'une période spécifique de la sécurité sociale d'État immédiatement avant la date du risque, cette condition est considérée comme satisfaite si la personne considérée était assurée pour cette période en vertu de la législation de l'autre Partie.

Article 15

1. Si la législation des deux Parties s'est appliquée successivement ou alternativement à une personne, l'institution compétente de chacune desdites Parties détermine, conformément à la législation applicable, si cette personne satisfait les conditions qui donnent droit

à une pension en tenant compte si nécessaire des dispositions de l'article 13 du présent Accord.

2. Si la personne concernée satisfait les conditions énoncées au précédent paragraphe, conformément à la législation de l'une des Parties, l'institution compétente de ladite Partie dont la législation prévoit que le montant des pensions ou d'une partie des pensions est proportionnel à la durée de la période d'assurance (de travail), calcule le montant de ces pensions ou de leurs composantes en ne tenant compte que de la période d'assurance (de travail) acquise conformément à la législation applicable par ladite institution.

3. Si, en vertu de la législation de l'une des Parties, le montant des pensions ou d'une partie d'entre elles n'est pas proportionnel à la durée de la période d'assurance (de travail), l'institution compétente de ladite Partie calcule le montant théorique des pensions auxquelles la personne considérée pourrait prétendre si toute la période d'assurance (de travail) acquise conformément à la législation des deux Parties et prise en compte pour accorder le droit à une pension en respectant les dispositions de l'article 13 du présent Accord, était acquise sur la base de la législation applicable par ladite institution.

Cette dernière calcule ensuite le montant effectif de la pension qu'elle doit verser à la personne concernée, sur la base du montant théorique calculé conformément aux dispositions du présent paragraphe, proportionnellement au rapport entre la durée de la période d'assurance (de travail) acquise avant l'apparition du risque sur la base de la législation applicable et la durée totale de la période d'assurance (de travail) acquise avant l'apparition du risque, sur la base de la législation des deux Parties.

Article 16

Si la personne considérée ne satisfait pas, à une date déterminée, les conditions d'obtention du droit à une pension prévues par la législation des deux Parties, compte tenu des dispositions de l'article 13 du présent Accord, mais satisfait celles de la législation de l'une des Parties, l'institution compétente de cette Partie calcule le montant du paiement dû sur la base des dispositions du paragraphe 2 ou 3 de l'article 15 du présent Accord.

Article 17

1. Si la durée totale de la période d'assurance (de travail) cumulée conformément à la législation de l'une des Parties représente moins d'un an et si, en ne tenant compte que de cette période en vertu de ladite législation, la personne n'a pas droit à une pension, l'institution compétente de l'autre Partie tiendra compte de cette période pour attribuer la pension.

2. Si la période d'assurance (de travail) cumulée conformément à la législation de chacune des Parties est inférieure à un an et si le droit à une pension n'est accordée ni pour l'une ni pour l'autre, toute cette période est prise en compte par l'institution compétente de la Partie dont la législation aurait permis d'atteindre la durée donnant droit à une pension. Si les conditions d'attribution de pensions sont réunies de cette façon, conformément à la législation des deux Parties, l'institution compétente qui calcule la période, attribue la pen-

sion et effectue le paiement est celle de la Partie dont la législation a permis de cumuler la période d'assurance (de travail) la plus longue.

Article 18

En cas d'aggravation de l'état de santé d'une personne bénéficiant d'une pension d'invalidité pour maladie, les dispositions suivantes sont appliquées :

1) Si, depuis que la pension a été attribuée par l'une des Parties à la personne considérée, la législation de l'autre Partie n'a pas été appliquée, l'institution compétente de la première Partie est tenue, pour attribuer les pensions sur la base des dispositions de la législation applicable, de tenir compte de cette aggravation;

2) Si, depuis que la pension a été attribuée à la personne considérée, la législation de l'autre Partie a été appliquée ou la personne a reçu une pension d'invalidité sur la base de la législation des deux Parties, les institutions compétentes des deux Parties lui attribuent une pension en tenant compte de cette aggravation.

Article 19

1. Les institutions compétentes de l'une des Parties reconnaissent les documents remis par les institutions de l'autre Partie suivant les modalités établies. Toutefois, la décision concernant l'évaluation du degré et du motif d'invalidité est prise par l'institution d'expertise médicale de la Partie sur le territoire de laquelle se trouve l'institution compétente chargée de verser les pensions considérées. On tiendra néanmoins compte des informations et des conclusions médicales transmises par les institutions de l'autre Partie.

2. Les examens médicaux ou les nouvelles expertises médicales visant à établir le degré de capacité de travail (groupe d'invalidité) et prévus par la législation de l'une des Parties, seront effectués à la demande de l'institution compétente appliquant ladite législation, sur le territoire de l'autre Partie, par l'institution compétente sur le lieu de domicile permanent des personnes concernées. Aucun paiement réciproque ne sera effectué pour ces services.

Article 20

Si une personne recevant une pension sur la base de la législation des deux Parties acquiert le droit à un autre type de pension au titre de la législation d'une seule des Parties et si, à sa demande, il choisit de toucher ladite pension, l'institution compétente de l'autre Partie continuera à lui verser le type de pension qu'elle lui avait attribué au préalable.

Article 21

Pour déterminer le montant de la pension, l'institution compétente de l'une ou l'autre des Parties ne calcule le revenu moyen ou le rapport entre le revenu d'une personne ayant droit à une pension et le total des revenus moyens de l'État, ou d'autres indicateurs moyens nécessaires au titre de la législation, que sur la période d'assurance (de travail) cumulée conformément à la législation applicable par cette institution.

CHAPITRE 3. INDEMNISATION DE DOMMAGES

Article 22

L'indemnisation des dommages est assurée par l'employeur de la Partie dont la législation a été appliquée à l'employé au moment de la mutilation due à un accident de travail ou pendant le dernier exercice de l'activité professionnelle qui a provoqué la maladie, même si celle-ci s'est manifestée pour la première fois sur le territoire de l'autre Partie.

Article 23

La décision prise par la commission d'expertise médicale compétente de l'une des Parties relativement au degré de perte de capacité de travail en pourcentage et à la nécessité d'aides supplémentaires, est reconnue pour l'indemnisation des dommages sur le territoire de l'autre Partie.

Article 24

Le transfert des fonds correspondant à l'indemnisation des dommages est effectué pour le compte de l'employeur suivant les modalités établies par la convention internationale correspondante relative à l'échange de mandats postaux.

CHAPITRE 4. PRESTATIONS DE CHÔMAGE

Article 25

Si la législation de l'une des Parties détermine l'acquisition, la conservation ou la restauration du droit à des prestations de chômage en fonction de la période d'assurance (de travail), l'institution compétente appliquant cette législation tiendra compte, si nécessaire, pour calculer la durée de cette période, de la période d'assurance (de travail) cumulée en vertu de la législation de l'autre Partie, à condition que ladite période ne soit pas la même.

Article 26

1. S'agissant des personnes qui travaillent pour le compte d'un employeur non pas sur le territoire de la Partie où se trouve leur domicile permanent mais sur le territoire de l'autre Partie et qui ont perdu leur travail sur ce dernier territoire :

1) Si elles sont restées légalement sur ledit territoire et si leur chômage est reconnu suivant les modalités établies, les prestations leur sont versées conformément à la législation de cette Partie;

2) Si elles sont retournées sur le territoire de la Partie où se trouve leur domicile permanent et si leur chômage est reconnu suivant les modalités établies, les prestations leur sont versées conformément à la législation de cette Partie.

2. Tant que le chômeur reçoit des prestations conformément à l'alinéa 1 du paragraphe 1 du présent article, il n'a droit à aucune prestation au titre de la législation de la Partie sur le territoire de laquelle il réside en permanence.

3. Dans le cas de travailleurs de régions frontalières, les prestations de chômage en cas de perte de travail sont attribuées et versées conformément à la législation et pour le compte de la Partie où se trouve le domicile permanent.

CHAPITRE 5. PRESTATIONS D'INHUMATION

Article 27

Si le décès d'une personne bénéficiant d'une assurance sociale en vertu de la législation de l'une des Parties ou d'un membre de sa famille qui est à sa charge, s'est produit sur le territoire de l'autre Partie, les prestations d'inhumation sont versées par l'institution compétente de la première Partie.

Article 28

1. En cas de décès d'un retraité qui percevait une pension au titre de la législation de l'une des Parties et avait un domicile permanent sur le territoire de l'autre Partie, les prestations d'inhumation sont versées par l'institution compétente de la première Partie.

2. Si le pensionnaire recevait une pension au titre de la législation des deux Parties, les prestations d'inhumation sont versées par l'institution compétente de la Partie sur le territoire de laquelle il avait un domicile permanent le jour de son décès.

CHAPITRE 6. PRESTATIONS FAMILIALES

Article 29

Les prestations familiales sont attribuées et versées conformément à la législation de la Partie sur le territoire de laquelle les enfants ont un domicile permanent.

TITRE IV. DISPOSITIONS DIVERSES

Article 30

Les autorités dirigeantes compétentes des Parties :

1) S'accordent une assistance juridique et administrative réciproque pour l'application et l'exécution du présent Accord; fournissent les informations concernant les modifications apportées à la législation;

2) Désignent les institutions compétentes qui sont chargées de calculer et d'attribuer les pensions et les prestations conformément à la législation applicable et au présent Accord, de transférer les fonds correspondant à leur paiement et à effectuer des paiements réciproques.

Article 31

1. Toute demande de pension au titre de la législation d'une Partie est considérée comme une demande de pension correspondante au titre de la législation de l'autre Partie, sauf dans les cas où le demandeur souhaite différer l'attribution d'une pension au titre de la législation de l'autre Partie.

2. Les demandes, requêtes ou plaintes qui doivent être déposées par les personnes concernées auprès des autorités compétentes de l'État de l'une des Parties dans les délais prévus par la législation dudit État, sont transmises en temps voulu aux autorités compétentes de l'État de l'autre Partie sur le territoire de laquelle réside la personne qui demande des pensions ou des prestations, et adressées dans les meilleurs délais aux autorités compétentes de la première Partie. La date de dépôt de la demande, requête ou plainte auprès des autorités compétentes de l'État de la seconde Partie est la date de leur soumission à l'examen des autorités compétentes de l'État de la première Partie.

3. Les documents qui ont été remis sur le territoire de l'une des Parties sous la forme établie ou certifiés par les organes d'État correspondants, sont également valables sans légalisation sur le territoire de l'autre Partie.

Article 32

1. Le versement des pensions, prestations et indemnisations des dommages conformément au présent Accord est effectué dans la devise de la Partie sur le territoire de laquelle le bénéficiaire réside en permanence.

2. Les modalités de paiement des pensions et prestations ainsi que le transfert des fonds au cours officiel des devises établi par la banque centrale (nationale) sont prévues par un accord entre les autorités dirigeantes compétentes des Parties.

3. Les dépenses liées au transfert de fonds pour le paiement de pensions et de prestations aux personnes résidant sur le territoire de l'autre Partie, sont à la charge de l'institution compétente de la Partie qui transfère ces fonds.

4. Les dépenses liées au paiement de pensions et de prestations sont à la charge de l'institution qui effectue ce paiement.

Article 33

1. Les questions liées à l'application du présent Accord sont résolues par les autorités dirigeantes compétentes des Parties.

2. Les différends apparus entre les Parties relativement à l'interprétation du présent Accord sont résolus par des négociations directes et des consultations entre les Parties.

TITRE V. DISPOSITIONS TRANSITOIRES ET FINALES

Article 34

1. Les pensions attribuées avant l'entrée en vigueur du présent Accord ne sont pas réexaminées.

2. Si un risque apparaît après l'entrée en vigueur du présent Accord pour la période d'assurance (de travail) cumulée depuis le 1er janvier 1992, l'obligation de versement de pensions aux personnes concernées incombe à la Partie dont la législation a été appliquée pour la période cumulée. Pendant toute la période d'assurance (de travail) cumulée jusqu'au 1er janvier 1992 sur le territoire de l'ex-URSS et reconnue comme telle par la législation de chacune des Parties, l'obligation de versement aux personnes concernées de la pension correspondante incombe à la Partie sur le territoire de laquelle ces personnes ont un domicile permanent à la date de demande d'attribution de pension.

Article 35

Toutes les modifications ou avenants apportés au présent Accord par les Parties le seront sous forme écrite et d'un commun accord entre elles.

Article 36

Le présent Accord entre en vigueur à compter de la date de la dernière notification confirmant l'exécution par les deux Parties des procédures internes nécessaires à son entrée en vigueur.

Article 37

À compter de l'entrée en vigueur du présent Accord, la validité de l'Accord entre la République de Lituanie et la République du Bélarus relatif aux garanties des droits des ressortissants dans le domaine de l'assurance pension, signé le 14 avril 1994, expire mais les droits acquis conformément audit accord sont maintenus.

Article 38

Le présent Accord restera en vigueur six mois après la date de réception par l'une des Parties d'une notification écrite de l'autre Partie concernant son intention de le dénoncer. En cas de dénonciation dudit Accord, les droits acquis conformément à ses dispositions seront maintenus.

Fait à Minsk le 4 février 1999, en deux exemplaires, rédigés en lituanien et en russe, les deux textes faisant également foi.

Pour la République de Lituanie :

Pour la République du Bélarus :

No. 41938

Lithuania
and
Bulgaria

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Bulgaria on trade and economic and scientific - technical cooperation. Sofia, 10 April 1996

Entry into force: *17 July 1996 by notification, in accordance with article 16*

Authentic texts: *Bulgarian, Lithuanian and Russian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 19 October 2005*

Lituanie
et
Bulgarie

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République de Bulgarie relatif au commerce et à la coopération économique, scientifique et technique. Sofia, 10 avril 1996

Entrée en vigueur : *17 juillet 1996 par notification, conformément à l'article 16*

Textes authentiques : *bulgare, lituanien et russe*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 19 octobre 2005*

[BULGARIAN TEXT — TEXTE BULGARE]

СПОГОДБА

между Правителството на Литовската Република и Правителството на Република България за търговско-икономическо и научно-техническо сътрудничество

Правителството на Литовската Република и Правителството на Република България, наричани по-нататък "Договарящи се Страни",

съзнавайки важното значение на развитието на търговско-икономическото и научно-техническото сътрудничество между двете страни,

отчитайки коренните изменения, които се извършват в обществено-икономическия живот на двете държави,

ръководейки се от принципите за суверенно равенство, взаимна изгода и другите общопризнати принципи и норми на международното право, Генералното споразумение за митата и търговията /ГАТТ/ и Световната търговска организация,

се договориха за следното:

ЧЛЕН 1

1. Договарящите се Страни ще си предоставят взаимно режим на най-облагодетелствувана нация по всички въпроси, които се отнасят до:

- митническите тарифи и такси от всякакъв вид, налагани върху или във връзка с вноса или износа, в т.ч. метода за облагане с такива мита и такси;

- правилата и формалностите свързани с вноса и износа, включително с митническата проверка, транспортирането, складирането и претоварването;

- косвени данъци и други вътрешни такси, събирани за вносните стоки;

- методите на плащания при вноса и износа и международния превод на такива плащания;

- ПРАВИЛАТА, ОТНАСЯЩИ СЕ ДО ПРОДАЖБАТА, ПОКУПКАТА, ТРАНСПОРТА, РАЗПРЕДЕЛЕНИЕТО, СЪХРАНЕНИЕТО И УПОТРЕБАТА НА СТОКИТЕ НА ВЪТРЕШНИЯ ПАЗАР;

- ИЗДАВАНЕТО НА ЛИЦЕНЗИ ВЪВ ВРЪЗКА С ВНОСА И ИЗНОСА.

2. РАЗПОРЕДБИТЕ НА ПАРАГРАФ 1 НЯМА ДА СЕ ПРИЛАГАТ ПО ОТНОШЕНИЕ НА:

- ПРЕИМУЩЕСТВА, КОИТО ВСЯКА ОТ ДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ Е ПРЕДОСТАВИЛА ИЛИ МОЖЕ ДА ПРЕДОСТАВИ НА СЪСЕДНИ СТРАНИ, С ЦЕЛ ДА СЕ ОБЛЕКЧИ ПРИГРАНИЧНАТА ТЪРГОВИЯ И ПРИГРАНИЧНИЯ ТРАНСПОРТ;

- ПРЕИМУЩЕСТВА, ПРОИЗТИЧАЩИ ОТ ЧЛЕНСТВОТО НА ВСЯКА ОТ ДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ ВЪВ ВЕЧЕ СЪЩЕСТВУВАЩИ ИЛИ СЪЗДАВАНИ В БЪДЕЩЕ МИТНИЧЕСКИ СЪЮЗИ, ЗОНИ ЗА СВОБОДНА ТЪРГОВИЯ ИЛИ ДРУГИ ФОРМИ НА РЕГИОНАЛНО СЪТРУДНИЧЕСТВО;

- ПРЕИМУЩЕСТВА, ПРЕДОСТАВЯНИ НА ТРЕТИ СТРАНИ И РАЗВИВАЩИТЕ СЕ СТРАНИ В СЪОТВЕТСТВИЕ С ГЕНЕРАЛНОТО СПОРАЗУМЕНИЕ ЗА МИТАТА И ТЪРГОВИЯТА И С ДРУГИ МЕЖДУНАРОДНИ СПОРАЗУМЕНИЯ.

ЧЛЕН 2

ДОСТАВКИТЕ НА СТОКИ И ОКАЗВАНЕ НА УСЛУГИ ЩЕ СЕ ИЗВЪРШВАТ ВЪЗ ОСНОВА НА ДОГОВОРИ, СКЛЮЧЕНИ МЕЖДУ ЮРИДИЧЕСКИ И/ИЛИ ФИЗИЧЕСКИ ЛИЦА, ИМАЩИ ПРАВО ДА ОСЪЩЕСТВЯВАТ ВЪНШНОИКОНОМИЧЕСКА ДЕЙНОСТ, НАРИЧАНИ ПО-НАТАТЪК "СТОПАНСКИ СУБЕКТИ", В СЪОТВЕТСТВИЕ СЪС ЗАКОНОДАТЕЛСТВОТО НА ВСЯКА ЕДНА ОТ СТРАНИТЕ И С РАЗПОРЕДБИТЕ НА НАСТОЯЩАТА СПОГОДБА.

ЧЛЕН 3

ВСИЧКИ РАЗЧЕТИ И ПЛАЩАНИЯ ЗА ДОСТАВКИТЕ НА СТОКИ И ОКАЗВАНЕ НА УСЛУГИ ЩЕ СЕ ИЗВЪРШВАТ В СВОБОДНО КОНВЕРТИРУЕМА ВАЛУТА ПО ЦЕНИ НА МЕЖДУНАРОДНИТЕ ПАЗАРИ И УСЛОВИЯ, ПРИЕТИ В МЕЖДУНАРОДНАТА ТЪРГОВСКА, ФИНАНСОВА И БАНКОВА ПРАКТИКА.

ЧЛЕН 4

В съответствие с отделни договорености между Договарящите се Страни може да бъде определен друг начин за разчети и плащания на взаимните доставки на стоки и оказване на услуги в съответствие с действащото законодателство във всяка една от страните. При необходимост може да бъдат сключени междубанкови споразумения.

ЧЛЕН 5

Упълномощените компетентни органи на Литовската Република и Република България в съответствие с националното си законодателство в случай на необходимост своевременно ще издават разрешения на Стопанските субекти за доставка на стоки и оказване на услуги по сключени между тях договори.

ЧЛЕН 6

Договарящите се Страни взаимно ще си оказват съдействие при осъществяване обмена на информация, в т.ч. в областта на законовите и други нормативни актове, засягащи търговско-икономическите и валутно-финансови отношения, а така също при организирането на панаири, изложби и други мероприятия способстващи за разширяването на търговско-икономическите връзки между двете страни.

ЧЛЕН 7

Договарящите се Страни в съответствие с националното си законодателство ще разрешават освобождаване от заплащане на митнически такси при внос и износ на следните категории стоки:

- стокови образци и информационни материали за оформяне на поръчки и с рекламна цел;

- ПРЕДМЕТИ, ДОСТАВЯНИ С ЦЕЛ ЗАМЯНА В СЛУЧАЙ НА ВРЪЩАНЕ НА ПРЕДМЕТИТЕ, ПОДЛЕЖАЩИ НА ЗАМЯНА;

- РЕЗЕРВНИ ЧАСТИ БЕЗ ТЪРГОВСКА СТОЙНОСТ, ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ДОГОВОР ПРЕЗ ГАРАНЦИОННИЯ ПЕРИОД;

- СТОКИ ПРЕДНАЗНАЧЕНИ ЗА ПОСТОЯННИ ИЛИ ВРЕМЕННИ ИЗЛОЖБИ И ПАНАИРИ БЕЗ ТЯХНА ПОСЛЕДВАЩА РЕАЛИЗАЦИЯ;

- ИНСТРУМЕНТИ И КОМПЛЕКТОВАЩИ ИЗДЕЛИЯ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА РАБОТИ НА ТЕРИТОРИЯТА НА ЕДНА ОТ СТРАНИТЕ ПРИ УСЛОВИЕ ТЯХНОТО ВРЪЩАНЕ;

- ИЗПОЛЗВАНИ В МЕЖДУНАРОДНАТА ТЪРГОВИЯ СПЕЦИАЛНИ КОНТЕЙНЕРИ, КОИТО ПОДЛЕЖАТ НА ВРЪЩАНЕ.

ЧЛЕН 8

ВСЯКА ОТ ДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ В СЪОТВЕТСТВИЕ СЪС СВОЕТО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО ЩЕ ОКАЗВА СЪДЕЙСТВИЕ ПРИ ОТКРИВАНЕТО И ДЕЙНОСТТА НА ПРЕДСТАВИТЕЛСТВА НА СТОПАНСКИ СУБЕКТИ НА ДРУГАТА ДОГОВАРЯЩА СЕ СТРАНА НА СВОЯ ТЕРИТОРИЯ, А СЪЩО ТАКА ЗА ОБМЕНА НА ТЪРГОВСКИ ДЕЛЕГАЦИИ НА ДВЕТЕ СТРАНИ.

ЧЛЕН 9

ДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ ЩЕ СПОСОБСТВУВАТ ЗА РАЗВИТИЕ И ЗАДЪЛБОЧАВАНЕ НА ИКОНОМИЧЕСКОТО И НАУЧНО-ТЕХНИЧЕСКОТО СЪТРУДНИЧЕСТВО, А СЪЩО И ЗА РАЗШИРЯВАНЕ НА КООПЕРИРАНЕТО В ПРОИЗВОДСТВОТО, СЪЗДАВАНЕ НА СЪВМЕСТНИ ПРЕДПРИЯТИЯ, РАЗВИТИЕ И ВНЕДРЯВАНЕ НА ДРУГИ ФОРМИ НА СЪТРУДНИЧЕСТВО, В СЪОТВЕТСТВИЕ СЪС ЗАКОНОДАТЕЛСТВОТО НА ВСЯКА ОТ ДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ.

ЧЛЕН 10

ДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ ЩЕ ПОДКРЕПЯТ ИНИЦИАТИВИТЕ И ФОРМИТЕ ЗА ПРЯКО СЪТРУДНИЧЕСТВО, ОСЪЩЕСТВЯВАНИ ОТ ДЪРЖАВНИ И ЧАСТНИ ОРГАНИЗАЦИИ И ФИРМИ ОТ НАУЧНИ ИНСТИТУТИ И ЗВЕНА, НАСОЧЕНИ КЪМ:

- НАСЪРЧАВАНЕ НА ПРЕКИТЕ ИНВЕСТИЦИИ В ДВЕТЕ СТРАНИ;

- ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ НА СЪВМЕСТНИ МАРКЕТИНГОВИ ПРОУЧВАНИЯ;

- ОБМЯНА НА ОПИТ;

- ОБМЕН НА НАУЧНА ИНФОРМАЦИЯ И КАДРИ.

ЧЛЕН 11

ДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ ЩЕ СЪДЕЙСТВУВАТ НА ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ ПРИ ОСЪЩЕСТВЯВАНЕТО НА СЪВМЕСТНИ НАУЧНИ ИЗСЛЕДВАНИЯ И РАЗРАБОТКИ С ФУНДАМЕНТАЛЕН И ПРИЛОЖЕН ХАРАКТЕР В РАЗЛИЧНИ ОБЛАСТИ НА ИКОНОМИКАТА. РЕЗУЛТАТИТЕ ОТ ТЕЗИ ИЗСЛЕДВАНИЯ И РАЗРАБОТКИ НЕ МОГАТ ДА БЪДАТ ПРЕДОСТАВЯНИ НА ТРЕТИ СТРАНИ БЕЗ ОБЩОТО СЪГЛАСИЕ НА ДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ.

ЧЛЕН 12

РЕДЪТ ЗА ОСЪЩЕСТВЯВАНЕ НА ТРАНСПОРТА И ТРАНЗИТА НА ТОВАРИ И ПЪТНИЦИ ПРЕЗ ТЕРИТОРИИТЕ НА ДВЕТЕ СТРАНИ ЩЕ СЕ ОПРЕДЕЛЯ СЪГЛАСНО ОТДЕЛНИ СПОГОДБИ И ЗАКОНИТЕ НА ДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ.

ЧЛЕН 13

ДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ СЕ СЪГЛАСИХА, ЧЕ НА ОСНОВАТА НА НАСТОЯЩАТА СПОГОДБА, СЕ СЪЗДАВА СЪВМЕСТНА МЕЖДУПРАВИТЕЛСТВЕНА ЛИТОВСКО-БЪЛГАРСКА КОМИСИЯ ЗА ТЪРГОВСКО-ИКОНОМИЧЕСКО И НАУЧНО-ТЕХНИЧЕСКО СЪТРУДНИЧЕСТВО, КОЯТО ЩЕ ПРОВЕЖДА СВОИТЕ ЗАСЕДАНИЯ ПОСЛЕДОВАТЕЛНО ВЪВ ВИЛНЮС И СОФИЯ.

ОСНОВНИ ЗАДАЧИ НА КОМИСИЯТА СА:

- РАЗГЛЕЖДАНЕ НА ВЪПРОСИТЕ ПО ТЪЛКУВАНЕТО И ХОДА НА ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА НАСТОЯЩАТА СПОГОДБА;

- СЪДЕЙСТВИЕ ЗА РАЗВИТИЕ НА ТЪРГОВИЯТА И ДРУГИ ФОРМИ ЗА ИКОНОМИЧЕСКО СЪТРУДНИЧЕСТВО;

- НАМИРАНЕ НА НОВИ ВЪЗМОЖНОСТИ ЗА СЪТРУДНИЧЕСТВО, А СЪЩО ТАКА И РАЗРАБОТВАНЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЯ И ПРЕПОРЪКИ С ЦЕЛ ПОДОБРЯВАНЕ НА УСЛОВИЯТА ЗА ИКОНОМИЧЕСКО, ПРОМИШЛЕНО И НАУЧНО-ТЕХНИЧЕСКО СЪТРУДНИЧЕСТВО МЕЖДУ СТОПАНСКИТЕ СУБЕКТИ НА ДВЕТЕ ДОГОВАРЯЩИ СЕ СТРАНИ;

- ПРИЕМАНЕ НА КОНКРЕТНИ МЕРКИ ЗА РАЗВИТИЕ НА ТЪРГОВСКО-ИКОНОМИЧЕСКОТО И НАУЧНО-ТЕХНИЧЕСКОТО СЪТРУДНИЧЕСТВО И ПРЕОДОЛЯВАНЕ НА ПРЕПЯТСТВИЯТА.

ЧЛЕН 14

СПОРОВЕТЕ МЕЖДУ СТОПАНСКИТЕ СУБЕКТИ НА ДВЕТЕ ДОГОВАРЯЩИ СЕ СТРАНИ ЩЕ СЕ РАЗРЕШАВАТ В СЪОТВЕТСТВИЕ С ДОГОВОРЕНОСТИТЕ, СЪДЪРЖАЩИ СЕ В ДОГОВОРИТЕ ИЛИ В ОТДЕЛНИ ПИСМЕНИ СПОРАЗУМЕНИЯ МЕЖДУ ПАРТНЬОРИТЕ ПО ДОГОВОРИТЕ.

РЕШЕНИЯТА НА АРБИТРАЖА ПО ВЪЗНИКНАЛИТЕ СПОРОВЕ ПОДЛЕЖАТ НА ЗАДЪЛЖИТЕЛНО ИЗПЪЛНЕНИЕ ОТ СТОПАНСКИТЕ СУБЕКТИ НА ДВЕТЕ ДОГОВАРЯЩИ СЕ СТРАНИ.

ВСЯКА ОТ ДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ В СЪОТВЕТСТВИЕ С НЕЙНОТО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО ЩЕ ОСИГУРИ НА СОБСТВЕНАТА СИ ТЕРИТОРИЯ ПРИЛАГАНЕТО НА ЕФЕКТИВНИ СРЕДСТВА ЗА ПРИВЕЖДАНЕ В ИЗПЪЛНЕНИЕ НА АРБИТРАЖНИТЕ РЕШЕНИЯ.

ЧЛЕН 15

В НАСТОЯЩАТА СПОГОДБА МОГАТ ДА СЕ ВНАСЯТ ИЗМЕНЕНИЯ ИЛИ ДОПЪЛНЕНИЯ СЛЕД СЪГЛАСУВАНЕ МЕЖДУ ДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ.

ТАКИВА ИЗМЕНЕНИЯ ИЛИ ДОПЪЛНЕНИЯ ВЛИЗАТ В СИЛА СЛЕД КАТО ДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ СЕ УВЕДОМЯТ ВЗАИМНО, ЧЕ СА ИЗПЪЛНЕНИ ЗАКОНОДАТЕЛНИТЕ ПРОЦЕДУРИ, НЕОБХОДИМИ ЗА ВЛИЗАНЕТО ИМ В СИЛА.

ЧЛЕН 16

Настоящата Спогодба влиза в сила от датата на последното уведомяване на една от Договарящите се Страни по дипломатически път за изпълнение на вътрешнодържавните процедури, необходими за влизането ѝ в сила и ще действува в продължение на 5 години.

От момента на влизане в сила на настоящата Спогодба, губи сила Спогодбата между Правителството на Литовската Република и Правителството на Република България за търговско-икономическо и научно-техническо сътрудничество, подписана на 7 ноември 1991 г. в гр. София.

Настоящата Спогодба автоматически ще се продължава за всеки следващи 5 години, ако нито една от Договарящите се Страни 6 месеца преди изтичане на срока на действието ѝ писмено не уведоми за своето намерение да прекрати нейното действие.

В случай на прекратяване действието на настоящата Спогодба нейните положения ще се прилагат към всички договори, сключени в периода на действие на настоящата Спогодба, до пълното изпълнение на задълженията по тях.

Съставена в гр. София на 10 април 1996 г. в два оригинални екземпляра, всеки на литовски, български и руски език, като всички текстове имат еднаква сила.

В случай на разногласия при тълкуването на текста на Спогодбата страните ще се ръководят от текста на руски език.

За
Правителството на
Литовската Република

За
Правителството на
Република България

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR BULGARIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS

SUSITARIMAS

DĖL PREKYBINIO - EKONOMINIO IR MOKSLINIO - TECHNINIO BENDRADARBIAVIMO

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Bulgarijos Respublikos Vyriausybė, toliau vadinamos "Susitariančiosiomis Šalimis",

suprasdamos svarbią prekybinio - ekonominio ir mokslinio - techninio bendradarbiavimo tarp dviejų valstybių plėtojimo reikšmę,

atsižvelgdamos į esminius pakitimus, vykstančius abiejų valstybių visuomeniniame - ekonominiame gyvenime,

vadovaudamosi suverenios lygybės, abipusės naudos bei kitais visuotinai pripažintais tarptautinės teisės, Bendrojo susitarimo dėl tarifų ir prekybos /GATT/ ir Pasaulinės prekybos organizacijos principais ir normomis,

susitarė:

1 straipsnis

1. Šalys suteikia viena kitai didžiausio palankumo statusą visais klausimais, susijusiais su:

- muito mokesčiais ir bet kuriomis rinkliavomis, taikomomis ar susijusiomis su importu ar eksportu, įskaitant tokių mokesčių ir rinkliavų mokėjimo metodus;

- importu ir eksportu susijusiomis taisyklėmis ir formalumais, įskaitant tuos, kurie taikomi muitiniam įforminimui, pervežimui, sandėliavimui ir perkrovimui;

- netiesioginiais mokesčiais ir kitomis vidinėmis rinkliavomis, taikomomis importuojamoms prekėms;

- mokėjimų už importą ir eksportą būdais bei tokių mokėjimų tarptautiniam pervedimui;

- prekių pardavimo, pirkimo, pervežimo, paskirstymo, saugojimo ir naudojimo vidaus rinkoje taisyklėmis;

- licenzijų, susijusių su importu ir eksportu, išdavimu.

2. 1 dalies nuostatos netaikomos:

- privilegijoms, kurias kiekviena iš Susitariančiųjų Šalių suteikė ar gali suteikti kaimyninėms valstybėms dėl pasienio prekybos ir pervežimų palengvinimo;

- privilegijoms, atsirandančioms dėl kiekvienos iš Susitariančiųjų Šalių dalyvavimo jau egzistuojančiose ar būsimose muitų sąjungose, laisvos prekybos zonose ar kitose regioninio bendradarbiavimo formose;

- privilegijoms, teikiamoms trečiosioms ir besivystančioms šalims pagal Bendrąjį susitarimą dėl tarifų ir prekybos ir kitus tarptautinius susitarimus.

2 straipsnis

Prekės bus tiekiamos ir paslaugos bus teikiamos juridinių ir/ar fizinių asmenų, turinčių teisę vykdyti užsienio ekonominę veiklą, toliau vadinamų "ūkiniais subjektais", kontraktų pagrindu pagal kiekvienos iš šalių įstatymus ir šio Susitarimo nuostatas.

3 straipsnis

Visi atsiskaitymai ir mokėjimai už patiektas prekes ir suteiktas paslaugas bus vykdomi laisvai konvertuojama valiuta tarptautinės rinkos kainomis ir tarptautinei prekybai, finansinei ir bankinei praktikai priimtomis sąlygomis.

4 straipsnis

Atskirais Susitariančiųjų Šalių susitarimais gali būti nustatyta kitokia atsiskaitymo ir mokėjimų už abipusius prekių tiekimus ir paslaugų teikimą tvarka pagal galiojančius kiekvienoje valstybėje įstatymus. Esant būtinybei, gali būti sudaryti tarpbankiniai susitarimai.

5 straipsnis

Įgalioti kompetentingi Lietuvos Respublikos ir Bulgarijos Respublikos organai pagal savo nacionalinius įstatymus laiku išduos ūkiniams subjektams būtinas licenzijas prekėms pagal jų sudarytus kontraktus tiekti ir paslaugoms teikti.

6 straipsnis

Susitariančiosios Šalys rems viena kitą keisdamosi informacija, įskaitant informaciją apie įstatymus ir kitus norminius aktus, susijusius su prekybiniais - ekonominiais ir valiutiniais - finansiniais santykiais, taip pat organizuodamos muges, parodas ir kitus renginius, skatinančius prekybinių - ekonominių ryšių tarp abiejų šalių plėtojimą.

7 straipsnis

Susitariančiosios Šalys pagal savo nacionalinius įstatymus spręs klausimus dėl atleidimo nuo muito mokesčių įvežant ir išvežant šių kategorijų prekes:

- prekių pavyzdžius ir informacines medžiagas, skirtas užsakymų apiforminimui ir reklamai;

- daiktus, tiekiamus pakeitimui, tuo atveju, kai pakeičiami daiktai grąžinami atgal;

- atsargines dalis be komercinės vertės, vykdant kontraktą garantiniu laikotarpiu;

- prekes, skirtas nuolatinėms ar laikinoms parodoms ir mugėms, vėliau jų nerealizuojant;

- instrumentus ir komplektuojančias dalis, skirtas darbams vienos iš šalių teritorijoje atlikti, su sąlyga, kad jie bus grąžinti;

- tarptautinėje prekyboje naudojamus specialius konteinerius, kurie turi būti grąžinami.

8 straipsnis

Kiekviena Susitariančioji Šalis pagal savo įstatymus rems kitos Susitariančiosios Šalies ūkinių subjektų atstovybių įkūrimą ir veiklą savo teritorijoje, taip pat keitimąsi abiejų šalių prekybinėmis delegacijomis.

9 straipsnis

Susitariančiosios Šalys pagal savo įstatymus rems ekonominio ir mokslinio - techninio bendradarbiavimo plėtrą ir gilinimą, taip pat gamybos kooperavimo plėtojimą, bendrų įmonių kūrimą, kitų bendradarbiavimo formų vystymą ir įdiegimą.

10 straipsnis

Susitariančiosios Šalys stiprins valstybinių ir privačių organizacijų ir firmų, mokslo institutų ir grandžių vykdomo tiesioginio bendradarbiavimo formas ir iniciatyvas, kurių tikslas:
- skatinti tiesiogines investicijas abiejose valstybėse;
- vykdyti bendrus marketingo tyrimus;
- keistis patirtimi;
- keistis moksline informacija ir kadrais.

11 straipsnis

Susitariančiosios Šalys rems suinteresuotas organizacijas, vykdančias bendrus fundamentalaus ir taikomojo pobūdžio mokslinius tyrimus įvairiose ekonomikos srityse. Tokių tyrimų rezultatai negali būti perduodami trečiosioms šalims be abipusio Susitariančiųjų Šalių sutikimo.

12 straipsnis

Prekių ir keleivių pervežimo bei tranzito per abiejų šalių teritorijas tvarka bus nustatoma atskirais Susitarimais ir Susitariančiųjų Šalių įstatymais.

13 straipsnis

Susitariančiosios Šalys susitarė, kad šio Susitarimo pagrindu sudaroma bendra Tarpvyriausybinė Lietuvos - Bulgarijos prekybinio - ekonominio ir mokslinio - techninio bendradarbiavimo komisija, kuri posėdžiaus paeiliui Vilniuje ir Sofijoje.

Pagrindiniai komisijos uždaviniai yra šie:

- nagrinėti klausimus dėl šio Susitarimo aiškinimo ir įgyvendinimo;

- remti prekybos ir kitų ekonominio bendradarbiavimo rūšių plėtrą;

- išsiaiškinti naujas bendradarbiavimo galimybes bei rengti pasiūlymus ir rekomendacijas ekonominio, pramoninio ir mokslinio - techninio bendradarbiavimo tarp abiejų Susitariančiųjų Šalių ūkinių subjektų sąlygoms gerinti;

- imtis konkrečių priemonių, vystant prekybinį - ekonominį ir mokslinį - techninį bendradarbiavimą bei šalinant kliūtis.

14 straipsnis

Abiejų Susitariančiųjų Šalių ūkinių subjektų ginčai bus sprendžiami pagal kontraktuose esančius susitarimus arba atskirus kontrakto šalių rašytinius susitarimus.

Arbitražo sprendimai dėl iškilusių ginčų turi būti privalomi vykdyti abiejų Susitariančiųjų Šalių ūkiniams subjektams.

Kiekviena Susitariančioji Šalis pagal jos įstatymus užtikrins savo teritorijoje efektyvias arbitražo sprendimų vykdymo priemones.

15 straipsnis

Susitariančiosioms Šalims susitarus, šis Susitarimas gali būti pakeistas arba papildytas.

Tokie pakeitimai ar papildymai įsigalioja po to, kai Susitariančiosios Šalys praneš viena kitai apie tai, kad yra įvykdytos visos teisinės procedūros, būtinos jiems įsigalioti.

16 straipsnis

Šis Susitarimas įsigalioja nuo tos dienos, kai diplomatiniais kanalais bus gautas paskutinis vienos iš Susitariančiųjų Šalių pranešimas apie vidaus procedūrų, būtinų jam įsigalioti, įvykdymą, ir galios 5 metus.

Nuo šio Susitarimo įsigaliojimo momento laikyti netekusiu galios Susitarimą tarp Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Bulgarijos Respublikos Vyriausybės dėl prekybinio - ekonominio ir mokslinio - techninio bendradarbiavimo, pasirašytą Sofijoje 1991 metų lapkričio 7 dieną.

Šis Susitarimas bus automatiškai pratęsiamas tolesniam 5 metų laikotarpiui, jei nė viena iš Susitariančiųjų Šalių prieš 6 mėnesius iki jo galiojimo pabaigos raštu nepraneš apie savo ketinimą nutraukti Susitarimo galiojimą.

Jei šis Susitarimas nustos galiojęs, jo nuostatos bus taikomos visiems kontraktams, sudarytiems šio Susitarimo galiojimo laikotarpiu, kol įsipareigojimai kylantys dėl šių kontraktų bus visiškai įvykdyti.

Sudaryta Sofijoje 1996 m. balandžio 10d. dviem originaliais egzemplioriais, kiekvienas jų lietuvių, bulgarų ir rusų kalbomis, visi tekstai yra vienodos teisinės galios.

Esant nesutarimams dėl Susitarimo teksto aiškinimo, remiamasi tekstu rusų kalba.

Lietuvos Respublikos
Vyriausybės vardu

Bulgarijos Respublikos
Vyriausybės vardu

[RUSSIAN TEXT — TEXTE RUSSE]

СОГЛАШЕНИЕ

между Правительством Литовской Республики и Правительством Республики Болгарии о торгово-экономическом и научно-техническом сотрудничестве

Правительство Литовской Республики и Правительство Республики Болгарии, именуемые в дальнейшем "Договаривающиеся Стороны",

сознавая важное значение развития торгово-экономического и научно-технического сотрудничества между двумя странами,

учитывая коренные изменения, происходящие в общественно-экономической жизни обеих государств,

руководствуясь принципами суверенного равенства, взаимной выгоды, другими общепризнанными принципами и нормами международного права, Генерального соглашения о тарифах и торговле / ГАТТ/ и Всемирной торговой организации,

договорились о нижеследующем:

СТАТЬЯ 1

1. Договаривающиеся Стороны предоставят друг другу режим наибольшего благоприятствования по всем вопросам, относящимися к:

- таможенным пошлинам и сборам любого вида, применяемым к или в связи с импортом или экспортом, включая методы взимания таких пошлин и сборов;

- правилам и формальностям в связи с импортом и экспортом, включая те, которые относятся к таможенной очистке, транспортировке, складированию и перегрузке;

- косвенным налогам и другим внутренним сборам, применяемым к импортируемым товарам;

- способам оплаты импорта и экспорта и международного

перевода таких платежей;

- правилам, касающим продажи, покупки, перевозки, распределения, хранения и использования товаров на внутреннем рынке;

- выдачи лицензий в связи с импортом и экспортом.

2. Положения пункта 1 не будут применяться к:

- преимуществам, которые каждая из Договаривающихся Сторон представила или может представить соседним странам для облегчения приграничной торговли и приграничных перевозок;

- преимуществам, вытекающим из членства каждой из Договаривающихся Сторон в уже существующих или возможно создаваемых в будущем таможенных союзах, зонах свободной торговли или других формах регионального сотрудничества;

- преимуществам, представляемым третьим и развивающимся странам в соответствии с Генеральным соглашением о тарифах и торговли и другими международными соглашениями.

СТАТЬЯ 2

Поставки товаров и оказание услуг будут осуществляться на основе контрактов, заключенных между юридическими и/или физическими лицами, имеющими право на внешнеэкономическую деятельность, далее именуемые "Хозяйствующими Субъектами", в соответствии с законодательством каждой из стран и положениями настоящего Соглашения.

СТАТЬЯ 3

Все расчеты и платежи за поставку товаров и оказание услуг будут осуществляться в свободно конвертируемой валюте по ценам международных рынков и условиям, принятым в международной торговой, финансовой и банковской практике.

СТАТЬЯ 4

В соответствии с отдельными договоренностями Договаривающихся Сторон может быть определен иной порядок расчетов и платежей за взаимные поставки товаров и оказание

услуг в соответствии с действующим в каждом из государств законодательством. При необходимости могут быть заключены межбанковские соглашения.

СТАТЬЯ 5

Уполномоченные компетентные органы Литовской Республики и Республики Болгарии будут в соответствии со своим национальным законодательством своевременно выдавать Хозяйствующим Субъектам, если это необходимо, лицензии на поставки товаров и услуг по контрактам, заключенным между ними.

СТАТЬЯ 6

Договаривающиеся Стороны будут оказывать друг другу содействие при осуществлении обмена информацией, в том числе, в области законов и других нормативных актов, касающих торгово-экономических и валютно-финансовых отношений, а также при организации ярмарок, выставок и других мероприятий, способствующих расширению торгово-экономических связей между обеими странами.

СТАТЬЯ 7

Договаривающиеся Стороны будут разрешать в соответствии со своим национальным законодательством освобождение от уплаты таможенных пошлин на ввоз и вывоз следующих категорий товаров:

- товарные образцы и информационные материалы для оформления заказов и с целью рекламы;
- предметы, поставляемые с целью замещения в случае обратной отправки замещаемых предметов;
- запасные части без торговой стоимости, по выполнению контракта в гарантийный период;
- товары, предназначенные для постоянных и временных выставок и ярмарок без их последующей реализации;
- инструменты и комплектующие изделия для выполнения работ на территории одной из сторон при условии их возвращения;

- используемые в международной торговле специальные контейнеры, которые подлежат возвращению.

СТАТЬЯ 8

Каждая Договаривающаяся Сторона в соответствии со своим законодательством будет содействовать открытию и деятельности на своей территории представительств Хозяйствующих Субъектов другой Договаривающейся Стороны, а также обмену торговыми делегациями двух стран.

СТАТЬЯ 9

Договаривающиеся Стороны будут содействовать развитию и углублению экономического и научно-технического сотрудничества, а также расширению кооперирования производства, созданию совместных предприятий, развитию и внедрению других форм сотрудничества в соответствии с законодательством каждой из Договаривающихся Сторон.

СТАТЬЯ 10

Договаривающиеся Стороны будут подкреплять инициативы и формы прямого сотрудничества, осуществляемые государственными и частными организациями и фирмами, научными институтами и звенами и относящиеся к:

- поощрению прямых инвестиций в двух странах;
- осуществлению совместных маркетинговых исследований;
- обмену опытом;
- обмену научной информацией и кадрами.

СТАТЬЯ 11

Договаривающиеся Стороны будут содействовать заинтересованным организациям для осуществления совместных научных исследований и разработок с фундаментальным и прикладным характером в разных областях экономики. Результаты исследований и разработок не могут предоставляться третьим странам без обоюдного согласия Договаривающихся Сторон.

СТАТЬЯ 12

Порядок транспортировки и транзита грузов и пассажиров через территории обеих сторон будет определяться согласно отдельным Соглашениям и законам Договаривающихся Сторон.

СТАТЬЯ 13

Договаривающиеся Стороны согласились, что на основе настоящего Соглашения создается совместная Межправительственная литовско-болгарская комиссия по торгово-экономическому и научно-техническому сотрудничеству, которая будет проводить свои заседания поочередно в Вильнюсе и Софии.

Главными задачами комиссии являются:

- рассмотрение вопросов по толкованию и ходу выполнения настоящего Соглашения;

- содействие развитию торговли и иных видов экономического сотрудничества;

- выявление новых возможностей сотрудничества, а также разработка предложений и рекомендаций с целью улучшения условий экономического, промышленного и научно-технического сотрудничества между Хозяйствующими Субъектами обеих Договаривающихся Сторон;

- принятие конкретных мер по развитию торгово-экономического и научно-технического сотрудничества и устранению препятствий.

СТАТЬЯ 14

Споры между Хозяйствующими Субъектами обеих Договаривающихся Сторон будут разрешаться в соответствии с договоренностями, содержащимися в контрактах или отдельных письменных соглашениях между партнерами по контрактам.

Решения арбитража по возникшим спорам подлежат обязательному исполнению Хозяйствующими Субъектами обеих Договаривающихся Сторон.

Каждая Договаривающаяся Сторона в соответствии с ее законодательством обеспечит на своей территории применение эффективных средств к приведению во исполнение арбитражных решений.

СТАТЬЯ 15

В настоящее Соглашение могут вноситься изменения или дополнения по согласованию Договаривающихся Сторон.

Такие изменения или дополнения вступают в силу после того, как Договаривающиеся Стороны уведомят друг друга о выполнении законодательных процедур, необходимых для их вступления в силу.

СТАТЬЯ 16

Настоящее Соглашение вступает в силу с даты последнего уведомления одной из Договаривающихся Сторон по дипломатическим каналам о выполнении внутригосударственных процедур, необходимых для его вступления в силу и будет действовать в течение 5 лет.

С момента вступления в силу настоящего Соглашения, считать утратившим силу Соглашение между Правительством Литовской Республики и Правительством Республики Болгария о торгово-экономическом и научно-техническом сотрудничестве, подписанное 7 ноября 1991 года в г.Софии.

Настоящее Соглашение будет автоматически продлеваться на каждые следующие 5 лет, если ни одна из Договаривающихся Сторон за 6 месяцев до истечения срока его действия не уведомит письменно о своем намерении прекратить его действие.

В случае прекращения действия настоящего Соглашения его положения будут применяться ко всем контрактам, заключенным в период действия настоящего Соглашения, до полного выполнения обязательств по ним.

Совершено в г.Софии 10 апреля 1996 года в двух подлинных экземплярах, каждый на литовском, болгарском и русском языках, причем все тексты имеют одинаковую силу.

В случае разногласий в толковании текста Соглашения руководствоваться текстом на русском языке.

За
Правительство
Литовской Республики:

За
Правительство
Республики Болгария:

[TRANSLATION - TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF BULGARIA ON TRADE AND ECONOMIC AND SCIENTIFIC-TECHNICAL COOPERATION

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Bulgaria, hereinafter referred to as the Contracting Parties,

Recognizing the importance of the development of trade and economic and scientific-technical cooperation between the two countries,

Taking into account the radical changes that are taking place in the socio-economic life of both States,

Guided by the principles of sovereign equality and mutual benefit and by other universally recognized principles and norms of international law, the General Agreement on Tariffs and Trade (GATT), and the World Trade Organization,

Have agreed as follows:

Article 1

1. The Contracting Parties shall accord each other most favoured nation treatment with regard to:

-- customs duties and charges of any kind that are levied on or are related to imports and exports, including the procedures for the collection of such duties and charges;

-- rules and formalities for imports and exports, including those that pertain to customs clearance, transportation, storage and transshipment;

-- indirect taxes and other domestic charges levied on imported goods;

-- methods of payment for imports and exports and the international remittance of such payments;

-- rules concerning the sale, purchase, transport, distribution, storage and utilization of goods on the domestic market;

-- issuance of import and export licenses.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to:

-- privileges that either of the Contracting Parties has accorded or may accord to neighbouring countries to facilitate border trade and border transshipments;

-- privileges arising from the membership of either of the Contracting Parties in customs unions, free trade zones or other forms of regional cooperation that already exist or may be established in the future;

-- privileges accorded to third and developing countries in accordance with the General Agreement on Tariffs and Trade and other international agreements.

Article 2

Goods shall be delivered and services rendered on the basis of contracts concluded between legal persons and/or individuals who are licensed to perform foreign economic activities, hereinafter referred to a Economic Entities, in accordance with the laws of each country and the provisions of this Agreement.

Article 3

All settlements and payments for the delivery of goods or the provision of services shall be made in freely convertible currency at international market prices and under the terms customary in international trade, financial and banking practices.

Article 4

Under separate agreements between the Contracting Parties, other arrangements may be made for settlements and payments for reciprocal deliveries of goods and services in accordance with the prevailing law in each of the States. If necessary, interbank agreements may be concluded.

Article 5

The authorized competent authorities of the Republic of Lithuania and the Republic of Bulgaria shall, in accordance with their national laws, in a timely manner, issue to Economic Entities, as necessary, licenses to deliver goods and services under contracts concluded between the Entities.

Article 6

The Contracting Parties shall provide each other assistance in exchanging information, including information regarding the laws and other legal enactments pertaining to trade and economic relations and currency and financial relations, as well as in organizing fairs, exhibitions and other events that help to expand the trade and economic ties between both countries.

Article 7

The Contracting Parties shall, in accordance with their national laws, allow the import and export of the following categories of goods to be exempt from the payment of customs duties:

-- commercial samples and informational materials used for processing orders and for advertising purposes;

-- items supplied for replacement purposes if the items being replaced are return-shipped;

-- spare parts with no commercial value, in the fulfillment of a contract during the warranty period;

-- goods that are intended for permanent and temporary exhibitions and fairs and will not be subsequently sold;

-- tools and accessories intended for use in the performance of work in the territory of one of the Parties if they are subsequently returned;

-- special containers that are used in international trade and are subject to be returned.

Article 8

Each Contracting Party, in accordance with its laws, shall facilitate the opening and operation in its territory of representative offices of Economic Entities of the other Contracting Party, as well as the exchange of trade delegations of the two countries.

Article 9

The Contracting Parties shall foster the development and broadening of economic and scientific-technical cooperation, as well as the expansion of production cooperation, the establishment of joint ventures and the development and introduction of other forms of cooperation, in accordance with the laws of each of the Contracting Parties.

Article 10

The Contracting Parties shall support initiatives and forms of direct cooperation that are carried out by State and private organizations and firms and by science institutions and their branches and that involve:

-- the encouragement of direct investment in the two countries;

-- the performance of joint marketing research;

-- the exchange of experience;

-- the exchange of scientific information and personnel.

Article 11

The Contracting Parties shall assist concerned organizations in performing joint basic and applied research and development in various areas of economics. The results of the research and development may not be provided to third countries without the mutual consent of the Contracting Parties.

Article 12

The procedures for the transport and transit of cargo and passengers across the territories of both Parties shall be determined under separate agreements and the laws of the Contracting Parties.

Article 13

The Contracting Parties have agreed to establish, on the basis of this Agreement, a joint Lithuanian-Bulgarian Intergovernmental Commission on Trade and Economic and Scientific-Technical Cooperation that will hold its meetings alternately in Vilnius and Sofia.

The main objectives of the Commission shall be:

-- to consider questions involving the interpretation of this Agreement and the status of its implementation;

-- to promote the development of trade and other forms of economic cooperation;

-- to identify new possibilities for cooperation, as well as draft suggestions and recommendations for improving the conditions for economic, industrial and scientific-technical cooperation between the Economic Entities of both Contracting Parties;

-- to undertake specific measures for developing trade and economic and scientific-technical cooperation and for removing obstacles.

Article 14

Disputes that arise between the Economic Entities of both Contracting Parties shall be settled in accordance with arrangements stipulated in contracts or in separate written agreements between contract partners.

Decisions handed down by a Board of Arbitration regarding disputes that have arisen shall be binding on the Economic Entities of both Contracting Parties.

Each Contracting Party, in accordance with its laws, shall ensure in its territory the employment of effective means to enforce arbitration decisions.

Article 15

Changes and additions may be made to this Agreement by agreement of the Contracting Parties.

Such changes or additions shall enter into force after the Contracting Parties notify each other of the completion of the legislative procedures necessary for their entry into force.

Article 16

This Agreement shall enter into force on the date of the final notification by one of the Contracting Parties via diplomatic channels of the completion of the internal procedures necessary for its entry into force and shall remain in force for 5 years.

The Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Bulgaria on Trade and Economic and Scientific-Technical Cooperation signed on 7 November 1991 in Sofia shall be deemed as no longer having effect when this Agreement enters into force.

This Agreement shall be automatically renewed for further five-year periods unless one of the Contracting Parties, 6 months before the expiry of the Agreement, notifies the other in writing of its intention to terminate the Agreement.

In the event of the termination of this Agreement, its provisions shall apply to all contracts entered into while the Agreement was in force, until the obligations under those contracts have been completely fulfilled.

Done at Sofia on 10 April 1996 in two original copies, each in the Lithuanian, Bulgarian and Russian languages, all texts being equally authentic.

In the event that differences arise in the interpretation of the text of the Agreement, the Russian text shall prevail.

For the Government of the Republic of Lithuania:

For the Government of the Republic of Bulgaria:

[TRANSLATION - TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE BULGARIE RELATIF AU COMMERCE ET À LA COOPÉRATION ÉCONOMIQUE, SCIENTIFIQUE ET TECHNIQUE

Le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République de Bulgarie, ci-après dénommés les Parties contractantes,

conscients de l'importance du développement du commerce et de la coopération économique, scientifique et technique entre les deux pays,

considérant les changements radicaux qui ont lieu dans la vie économique et sociale de ces deux nations,

animés par les principes d'égalité souveraine, d'intérêt réciproque et autres principes et normes universellement reconnus du droit international, de l'Accord général sur les tarifs douaniers et le commerce (GATT) et de l'Organisation mondiale du commerce,

sont convenus de ce qui suit :

Article 1

1. Les Parties contractantes respectent mutuellement la clause de la nation la plus favorisée pour toutes les questions concernant :

-- tous les droits de douane et taxes douanières applicables ou liés à l'importation ou à l'exportation, y compris les méthodes de perception de ces droits et taxes;

-- les règles et les formalités liées à l'importation et à l'exportation, y compris celles qui concernent le dédouanement, le transport, l'entreposage et le transbordement;

-- les impôts indirects et autres taxes intérieures applicables aux marchandises à importer;

-- les moyens de paiement des importations et des exportations et les modes de virement international de ces paiements;

-- les règles concernant la vente, l'achat, le transport, la distribution, la conservation et l'utilisation des marchandises sur le marché intérieur;

-- l'octroi de licences liées à l'importation et à l'exportation.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne seront pas appliquées :

-- aux avantages que chacune des Parties contractantes accorde ou peut accorder à des pays voisins pour faciliter le commerce et le transport transfrontaliers;

-- aux avantages résultant de l'appartenance de chacune des Parties contractantes à des unions douanières, zones de libre échange ou autres formes de coopération régionale déjà existantes ou susceptibles d'être constituées;

-- aux avantages accordés à des pays tiers et en développement, conformément à l'Accord général sur les tarifs douaniers et le commerce et à d'autres accords internationaux.

Article 2

Les fournitures de marchandises et la prestation de services seront effectuées sur la base de contrats conclus entre des personnes morales et/ou physiques ayant le droit d'exercer une activité d'économie extérieure, ci-après dénommées "sujets économiques", conformément à la législation de chacun des pays et aux dispositions du présent Accord.

Article 3

Tous les comptes et paiements effectués pour la fourniture de marchandises et la prestation de services le seront en devises librement convertibles, aux prix des marchés internationaux et dans les conditions admises par les pratiques commerciales, financières et bancaires internationales.

Article 4

D'autres modalités de compte et de paiement peuvent être définies par des accords séparés entre les Parties contractantes, pour les fournitures de marchandises et la prestation de services réciproques, conformément à la législation en vigueur dans chacun des pays. Si nécessaire, des accords interbancaires peuvent être conclus.

Article 5

Les autorités compétentes de la République de Lituanie et de la République de Bulgarie accorderont aux sujets économiques, en temps utile, conformément à leur législation nationale et si nécessaire, des licences pour la fourniture des marchandises et des services au titre des contrats conclus entre eux.

Article 6

Les Parties contractantes se prêteront mutuellement assistance pour assurer l'échange d'informations, notamment dans le domaine des lois et autres actes normatifs concernant les relations commerciales et économiques d'une part et monétaires et financières d'autre part, ainsi que pour organiser des foires, des expositions et autres manifestations contribuant à l'extension des liens économiques et commerciaux entre les deux pays.

Article 7

Les Parties contractantes autoriseront, conformément à leur législation nationale, l'exemption du paiement des droits de douane sur l'importation et l'exportation des catégories suivantes de marchandises :

-- les échantillons de marchandises et les documents d'information utilisés pour une passation de commande et à des fins publicitaires;

-- les objets fournis en remplacement en cas de retour d'objets;

-- les pièces de rechange sans valeur commerciale, dans le cadre de l'exécution d'un contrat et pendant la période de garantie;

-- les marchandises destinées à des expositions et foires permanentes et provisoires, sans être vendues ultérieurement;

-- les instruments et les produits complémentaires utilisés pour effectuer les travaux sur le territoire de l'une des Parties en cas de retour des marchandises;

-- les conteneurs spéciaux utilisés pour le commerce international et qui doivent être restitués.

Article 8

Chacune des Parties contractantes, conformément à sa législation, contribuera à la découverte et aux activités sur son territoire de représentants des sujets économiques de l'autre Partie contractante, ainsi qu'à l'échange de délégations commerciales entre les deux pays.

Article 9

Les Parties contractantes contribueront à développer et à approfondir la coopération scientifique et technique ainsi qu'à étendre l'élaboration d'un système coopératif de production, à créer des entreprises conjointes et à développer et introduire d'autres formes de collaboration conformément à la législation de chacune des Parties contractantes.

Article 10

Les Parties contractantes soutiendront les initiatives et les formes de coopération directe proposées par les organisations et les sociétés publiques et privées ainsi que les instituts et groupes scientifiques, dans les domaines suivants :

-- aide aux investissements directs dans les deux pays;

-- réalisation conjointe d'études de marketing;

-- échange d'expériences;

-- échange d'informations scientifiques et de cadres.

Article 11

Les Parties contractantes aideront les organisations intéressées à mener des recherches scientifiques conjointes et des études fondamentales et appliquées dans différents secteurs de l'économie. Les résultats de ces recherches et études ne pourront pas être présentés à des pays tiers sans le consentement réciproque des Parties contractantes.

Article 12

Les modalités de transport et de transit des cargaisons et des passagers à travers le territoire des deux parties sont définies conformément à des accords séparés et aux lois des Parties contractantes.

Article 13

Les Parties contractantes ont convenu, sur la base du présent Accord, de constituer une commission conjointe intergouvernementale lituano-bulgare pour la coopération commerciale, économique et scientifique, qui se réunira alternativement à Vilnius et à Sofia.

Cette commission aura pour principales missions :

-- d'examiner les questions d'interprétation et la procédure d'exécution du présent Accord;

-- de contribuer au développement du commerce et d'autres formes de coopération économique;

-- de faire apparaître de nouvelles possibilités de coopération et d'élaborer des propositions et des recommandations en vue d'améliorer les conditions de coopération économique, industrielle, scientifique et technique entre les sujets économiques des deux Parties contractantes;

-- de prendre des mesures concrètes pour le développement de la coopération commerciale, économique, scientifique et technique et de supprimer les obstacles.

Article 14

Les litiges entre les sujets économiques des deux Parties contractantes seront résolus conformément aux arrangements prévus par les contrats ou par des accords écrits séparés entre les parties aux contrats.

Les décisions d'arbitrage concernant d'éventuels litiges auront force exécutoire pour les sujets économiques des deux Parties contractantes.

Chacune des Parties contractantes, conformément à sa législation, assurera sur son territoire la mise en oeuvre de moyens efficaces pour la mise à exécution des décisions arbitrales.

Article 15

Le présent Accord peut être modifié ou complété sur le consentement des Parties contractantes.

De tels amendements ou avenants entrent en vigueur après notification mutuelle entre les Parties contractantes de l'exécution des procédures légales nécessaires à leur entrée en vigueur.

Article 16

Le présent Accord entre en vigueur à compter de la date de la dernière notification par l'une des Parties contractantes par voie diplomatique concernant l'exécution des procédures internes nécessaires à son entrée en vigueur et reste en vigueur pendant 5 ans.

À compter de l'entrée en vigueur du présent Accord, l'accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République de Bulgarie relatif au commerce et à la coopération économique, scientifique et technique, signé le 7 novembre 1991 à Sofia, sera considéré comme caduc.

Le présent Accord sera automatiquement renouvelé pour chacune des périodes de 5 ans suivantes si, dans les 6 mois qui précèdent l'expiration de l'une de ces périodes, aucune des Parties contractantes ne notifie par écrit son intention de le dénoncer.

En cas de cessation de la validité du présent Accord, ses dispositions seront appliquées à tous les contrats conclus pendant la période de validité dudit Accord, jusqu'à l'exécution complète des obligations qu'ils prévoient.

Fait à Sofia le 10 avril 1996 en deux exemplaires originaux, chacun en langues lituanienne, bulgare et russe, tous les textes faisant également foi.

En cas de divergence dans l'interprétation du texte de l'Accord, le texte en langue russe prévaudra.

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie :

Pour le Gouvernement de la République de Bulgarie :

ANNEX A

Ratifications, accessions, subsequent agreements, etc., concerning treaties and international agreements registered in October 2005 with the Secretariat of the United Nations

---

ANNEXE A

Ratifications, adhésions, accords ultérieurs, etc., concernant des traités et accords internationaux enregistrés en octobre 2005 au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies

No. 588. Multilateral

CONVENTION (NO. 5) FIXING THE MINIMUM AGE FOR ADMISSION OF CHILDREN TO INDUSTRIAL EMPLOYMENT, AS MODIFIED BY THE FINAL ARTICLES REVISION CONVENTION, 1946. WASHINGTON, 28 NOVEMBER 1919[1]

DENUNCIATION (PURSUANT TO THE RATIFICATION OF CONVENTION NO. 138, IN ACCORDANCE WITH ARTICLE 10)

Djibouti

Date: 14 June 2005

Date of effect: 14 June 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

No. 588. Multilatéral

CONVENTION (NO 5) FIXANT L'ÂGE MINIMUM D'ADMISSION DES ENFANTS AUX TRAVAUX INDUSTRIELS, TELLE QU'ELLE A ÉTÉ MODIFIÉE PAR LA CONVENTION PORTANT RÉVISION DES ARTICLES FINALS, 1946. WASHINGTON, 28 NOVEMBRE 1919[1]

DÉNONCIATION (EN VERTU DE LA RATIFICATION DE LA CONVENTION NO 138, CONFORMÉMENT À L'ARTICLE 10)

Djibouti

Date : 14 juin 2005

Date de prise d'effet : 14 juin 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 38, I-588 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 38, I-588.

No. 593. Multilateral

CONVENTION (NO. 10) CONCERNING THE AGE FOR ADMISSION OF CHILDREN TO EMPLOYMENT IN AGRICULTURE, AS MODIFIED BY THE FINAL ARTICLES REVISION CONVENTION, 1946. GENEVA, 16 NOVEMBER 1921[1]

DENUNCIATION (PURSUANT TO THE RATIFICATION OF CONVENTION NO. 138, IN ACCORDANCE WITH ARTICLE 10)

Djibouti

Date: 14 June 2005

Date of effect: 14 June 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

No. 593. Multilatéral

CONVENTION (NO 10) CONCERNANT L'ÂGE D'ADMISSION DES ENFANTS AU TRAVAIL DANS L'AGRICULTURE, TELLE QU'ELLE A ÉTÉ MODIFIÉE PAR LA CONVENTION PORTANT RÉVISION DES ARTICLES FINALS, 1946. GENÈVE, 16 NOVEMBRE 1921[1]

DÉNONCIATION (EN VERTU DE LA RATIFICATION DE LA CONVENTION NO 138, CONFORMÉMENT À L'ARTICLE 10)

Djibouti

Date : 14 juin 2005

Date de prise d'effet : 14 juin 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 38, I-593 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 38, I-593.

No. 598. Multilateral

CONVENTION (NO. 15) FIXING THE MINIMUM AGE FOR THE ADMISSION OF YOUNG PERSONS TO EMPLOYMENT AS TRIMMERS OR STOKERS, AS MODIFIED BY THE FINAL ARTICLES REVISION CONVENTION, 1946. GENEVA, 11 NOVEMBER 1921[1]

DENUNCIATION (PURSUANT TO THE RATIFICATION OF CONVENTION NO. 138, IN ACCORDANCE WITH ARTICLE 10)

Djibouti

Date: 14 June 2005

Date of effect: 14 June 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

No. 598. Multilatéral

CONVENTION (NO 15) FIXANT L'ÂGE MINIMUM D'ADMISSION DES JEUNES GENS AU TRAVAIL EN QUALITÉ DE SOUTIERS OU CHAUFFEURS, TELLE QU'ELLE A ÉTÉ MODIFIÉE PAR LA CONVENTION PORTANT RÉVISION DES ARTICLES FINALS, 1946. GENÈVE, 11 NOVEMBRE 1921[1]

DÉNONCIATION (EN VERTU DE LA RATIFICATION DE LA CONVENTION NO 138, CONFORMÉMENT À L'ARTICLE 10)

Djibouti

Date : 14 juin 2005

Date de prise d'effet : 14 juin 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 38, I-598 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 38, I-598.

No. 600. Multilateral

CONVENTION (NO. 17) CONCERNING WORKMEN'S COMPENSATION FOR ACCIDENTS, AS MODIFIED BY THE FINAL ARTICLES REVISION CONVENTION 1946. GENEVA, 10 JUNE 1925[1]

RATIFICATION

Kyrgyzstan

Registration of instrument with the Director-General of the International Labour Office: 6 June 2005

Date of effect: 6 June 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

No. 600. Multilatéral

CONVENTION (NO 17) CONCERNANT LA RÉPARATION DES ACCIDENTS DU TRAVAIL, TELLE QU'ELLE A ÉTÉ MODIFIÉE PAR LA CONVENTION PORTANT RÉVISION DES ARTICLES FINALS 1946. GENÈVE, 10 JUIN 1925[1]

RATIFICATION

Kirghizistan

Enregistrement de l'instrument auprès du Directeur général du Bureau international du Travail : 6 juin 2005

Date de prise d'effet : 6 juin 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 38, I-600 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 38, I-600.

No. 601. Multilateral

CONVENTION (NO. 18) CONCERNING WORKMEN'S COMPENSATION FOR OCCUPATIONAL DISEASES, AS MODIFIED BY THE FINAL ARTICLES REVISION CONVENTION 1946. GENEVA, 10 JUNE 1925[1]

RATIFICATION

Armenia

Registration of instrument with the Director-General of the International Labour Office: 18 May 2005

Date of effect: 18 May 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

No. 601. Multilatéral

CONVENTION (NO 18) CONCERNANT LA RÉPARATION DES MALADIES PROFESSIONNELLES, TELLE QU'ELLE A ÉTÉ MODIFIÉE PAR LA CONVENTION PORTANT RÉVISION DES ARTICLES FINALS 1946. GENÈVE, 10 JUIN 1925[1]

RATIFICATION

Arménie

Enregistrement de l'instrument auprès du Directeur général du Bureau international du Travail : 18 mai 2005

Date de prise d'effet : 18 mai 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 38, I-601 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 38, I-601.

No. 605. Multilateral

CONVENTION (NO. 22) CONCERNING SEAMEN'S ARTICLES OF AGREEMENT, AS MODIFIED BY THE FINAL ARTICLES REVISION CONVENTION 1946. GENEVA, 24 JUNE 1926[1]

NOTIFICATION OF APPLICATION WITHOUT MODIFICATION

China (in respect of: Macao Special Administrative Region)

Receipt by the Director-General of the International Labour Office: 20 July 2005

Date of effect: 20 July 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

No. 605. Multilatéral

CONVENTION (NO. 22) CONCERNANT LE CONTRAT D'ENGAGEMENT DES MARINS, TELLE QU'ELLE A ÉTÉ MODIFIÉE PAR LA CONVENTION PORTANT RÉVISION DES ARTICLES FINALS 1946. GENÈVE, 24 JUIN 1926[1]

NOTIFICATION D'APPLICATION SANS MODIFICATION

Chine (à l'égard de : Région administrative spéciale de Macao)

Réception par le Directeur général du Bureau international du Travail : 20 juillet 2005

Date de prise d'effet : 20 juillet 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 38, I-605 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 38, I-605.

No. 606. Multilateral

CONVENTION (NO. 23) CONCERNING THE REPATRIATION OF SEAMEN, AS MODIFIED BY THE FINAL ARTICLES REVISION CONVENTION 1946. GENEVA, 23 JUNE 1926[1]

NOTIFICATION OF APPLICATION WITHOUT MODIFICATION

China

Receipt by the Director-General of the International Labour Office: 20 July 2005

Date of effect: 20 July 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

RATIFICATION

Belize

Registration of instrument with the Director-General of the International Labour Office: 15 July 2005

Date of effect: 15 July 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

No. 606. Multilatéral

CONVENTION (NO 23) CONCERNANT LE RAPATRIEMENT DES MARINS, TELLE QU'ELLE A ÉTÉ MODIFIÉE PAR LA CONVENTION PORTANT RÉVISION DES ARTICLES FINALS, 1946. GENÈVE, 23 JUIN 1926[1]

NOTIFICATION D'APPLICATION SANS MODIFICATION

Chine

Réception par le Directeur général du Bureau international du Travail : 20 juillet 2005

Date de prise d'effet : 20 juillet 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

RATIFICATION

Belize

Enregistrement de l'instrument auprès du Directeur général du Bureau international du Travail : 15 juillet 2005

Date de prise d'effet : 15 juillet 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 38, I-606 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 38, I-606.

No. 612. Multilateral

CONVENTION (NO. 29) CONCERNING FORCED OR COMPULSORY LABOUR, AS MODIFIED BY THE FINAL ARTICLES REVISION CONVENTION, 1946. GENEVA, 28 JUNE 1930[1]

RATIFICATION

Sao Tome and Principe

Registration of instrument with the Director-General of the International Labour Office: 4 May 2005

Date of effect: 4 May 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

RATIFICATION

Philippines

Registration of instrument with the Director-General of the International Labour Office: 15 July 2005

Date of effect: 15 July 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

No. 612. Multilatéral

CONVENTION (NO 29) CONCERNANT LE TRAVAIL FORCÉ OU OBLIGATOIRE, TELLE QU'ELLE A ÉTÉ MODIFIÉE PAR LA CONVENTION PORTANT RÉVISION DES ARTICLES FINALS, 1946. GENÈVE, 28 JUIN 1930[1]

RATIFICATION

Sao Tomé-et-Principe

Enregistrement de l'instrument auprès du Directeur général du Bureau international du Travail : 4 mai 2005

Date de prise d'effet : 4 mai 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

RATIFICATION

Philippines

Enregistrement de l'instrument auprès du Directeur général du Bureau international du Travail : 15 juillet 2005

Date de prise d'effet : 15 juillet 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 39, I-612 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 39, I-612.

RATIFICATION

Bolivia

Registration of instrument with the Director-General of the International Labour Office: 31 May 2005

Date of effect: 31 May 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

RATIFICATION

Bolivie

Enregistrement de l'instrument auprès du Directeur général du Bureau international du Travail : 31 mai 2005

Date de prise d'effet : 31 mai 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

No. 615. Multilateral

CONVENTION (NO. 33) CONCERNING THE AGE FOR ADMISSION OF CHILDREN TO NON-INDUSTRIAL EMPLOYMENT, AS MODIFIED BY THE FINAL ARTICLES REVISION CONVENTION, 1946. GENEVA, 30 APRIL 1932[1]

DENUNCIATION (PURSUANT TO THE RATIFICATION OF CONVENTION NO. 138, IN ACCORDANCE WITH ARTICLE 10)

Djibouti

Date: 14 June 2005

Date of effect: 14 June 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

No. 615. Multilatéral

CONVENTION (NO 33) CONCERNANT L'ÂGE D'ADMISSION DES ENFANTS AUX TRAVAUX NON INDUSTRIELS, TELLE QU'ELLE A ÉTÉ MODIFIÉE PAR LA CONVENTION PORTANT RÉVISION DES ARTICLES FINALS, 1946. GENÈVE, 30 AVRIL 1932[1]

DÉNONCIATION (EN VERTU DE LA RATIFICATION DE LA CONVENTION NO 138, CONFORMÉMENT À L'ARTICLE 10)

Djibouti

Date : 14 juin 2005

Date de prise d'effet : 14 juin 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 39, I-615 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 39, I-615.

No. 633. Multilateral

CONVENTION (NO. 55) CONCERNING THE LIABILITY OF THE SHIPOWNER IN CASE OF SICKNESS, INJURY OR DEATH OF SEAMEN, AS MODIFIED BY THE FINAL ARTICLES REVISION CONVENTION, 1946. GENEVA, 24 OCTOBER 1936[1]

RATIFICATION

Belize

Registration of instrument with the Director-General of the International Labour Office: 15 July 2005

Date of effect: 15 July 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

No. 633. Multilatéral

CONVENTION (NO 55) CONCERNANT LES OBLIGATIONS DE L'ARMATEUR EN CAS DE MALADIE, D'ACCIDENT OU DE DÉCÈS DES GENS DE MER, TELLE QU'ELLE A ÉTÉ MODIFIÉE PAR LA CONVENTION PORTANT RÉVISION DES ARTICLES FINALS, 1946. GENÈVE, 24 OCTOBRE 1936[1]

RATIFICATION

Belize

Enregistrement de l'instrument auprès du Directeur général du Bureau international du Travail : 15 juillet 2005

Date de prise d'effet : 15 juillet 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 40, I-633 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 40, I-633.

No. 635. Multilateral

CONVENTION (NO. 58) FIXING THE MINIMUM AGE FOR THE ADMISSION OF CHILDREN TO EMPLOYMENT AT SEA (REVISED 1936), AS MODIFIED BY THE FINAL ARTICLES REVISION CONVENTION, 1946. GENEVA, 24 OCTOBER 1936[1]

DENUNCIATION (PURSUANT TO THE RATIFICATION OF CONVENTION NO. 138, IN ACCORDANCE WITH ARTICLE 10)

Djibouti

Date: 14 June 2005

Date of effect: 14 June 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

No. 635. Multilatéral

CONVENTION (NO 58) FIXANT L'ÂGE MINIMUM D'ADMISSION DES ENFANTS AU TRAVAIL MARITIME (RÉVISÉE EN 1936), TELLE QU'ELLE A ÉTÉ MODIFIÉE PAR LA CONVENTION PORTANT RÉVISION DES ARTICLES FINALS, 1946. GENÈVE, 24 OCTOBRE 1936[1]

DÉNONCIATION (EN VERTU DE LA RATIFICATION DE LA CONVENTION NO 138, CONFORMÉMENT À L'ARTICLE 10)

Djibouti

Date : 14 juin 2005

Date de prise d'effet : 14 juin 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 40, I-635 — Nations Unies, *Receuil des Traites*, vol. 40, I-635.

No. 637. Multilateral

CONVENTION (NO. 62) CONCERNING SAFETY PROVISIONS IN THE BUILDING INDUSTRY, AS MODIFIED BY THE FINAL ARTICLES REVISION CONVENTION, 1946. GENEVA, 23 JUNE 1937[1]

DENUNCIATION (PURSUANT TO THE RATIFICATION OF CONVENTION NO. 167, IN ACCORDANCE WITH ARTICLE 24 (1) (A) OF THE CONVENTION.)

Uruguay

Date: 25 May 2003

Date of effect: 25 May 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

No. 637. Multilatéral

CONVENTION (NO 62) CONCERNANT LES PRESCRIPTIONS DE SÉCURITÉ DANS L'INDUSTRIE DU BÂTIMENT, TELLE QU'ELLE A ÉTÉ MODIFIÉE PAR LA CONVENTION PORTANT RÉVISION DES ARTICLES FINALS, 1946. GENÈVE, 23 JUIN 1937[1]

DÉNONCIATION (EN VERTU DE LA RATIFICATION DE LA CONVENTION NO 167, CONFORMÉMENT À L'ALINÉA A) DU PARAGRAPHE 1 DE L'ARTICLE 24 DE LA CONVENTION.)

Uruguay

Date : 25 mai 2003

Date de prise d'effet : 25 mai 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series*, vol. 40, I-637 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 40, I-637.

No. 881. Multilateral

CONVENTION (NO. 87) CONCERNING FREEDOM OF ASSOCIATION AND PROTECTION OF THE RIGHT TO ORGANISE. SAN FRANCISCO, 9 JULY 1948[1]

RATIFICATION

Uganda

Registration of instrument with the Director-General of the International Labour Office: 2 June 2005

Date of effect: 2 June 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

No. 881. Multilatéral

CONVENTION (NO 87) CONCERNANT LA LIBERTÉ SYNDICALE ET LA PROTECTION DU DROIT SYNDICAL. SAN FRANCISCO, 9 JUILLET 1948[1]

RATIFICATION

Ouganda

Enregistrement de l'instrument auprès du Directeur général du Bureau international du Travail : 2 juin 2005

Date de prise d'effet : 2 juin 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 68, I-881 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 68, I-881.

No. 1691. Multilateral

AGREEMENT FOR THE ESTABLISHMENT OF A GENERAL FISHERIES COUNCIL FOR THE MEDITERRANEAN. ROME, 24 SEPTEMBER 1949[1]

AGREEMENT FOR THE ESTABLISHMENT OF A GENERAL FISHERIES COMMISSION FOR THE MEDITERRANEAN. ROME, 6 NOVEMBER 1997

ACCEPTANCE (WITH RESERVATION)

Algeria

Deposit of instrument with the Director-General of the Food and Agriculture Organization of the United Nations: 26 April 2005

Date of effect: 26 April 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: Food and Agriculture Organization of the United Nations, 3 October 2005

Reservation:

No. 1691. Multilatéral

ACCORD RELATIF À LA CRÉATION D'UN CONSEIL GÉNÉRAL DES PÊCHES POUR LA MÉDITERRANÉE. ROME, 24 SEPTEMBRE 1949[1]

ACCORD PORTANT CRÉATION DE LA COMMISSION GÉNÉRALE DES PÊCHES POUR LA MÉDITERRANÉE. ROME, 6 NOVEMBRE 1997

ACCEPTATION (AVEC RÉSERVE)

Algérie

Dépôt de l'instrument auprès du Directeur général de l'Organisation des Nations Unies pour l'alimentation et l'agriculture : 26 avril 2005

Date de prise d'effet : 26 avril 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation des Nations Unies pour l'alimentation et l'agriculture, 3 octobre 2005

Réserve :

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 126, I-1691 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 126, I-1691.

[ARABIC TEXT - TEXTE ARABE]

"إنّ حكومة الجمهورية الجزائرية الديمقراطية الشعبية لا تعتبر نفسها ملزمة بأحكام المادة الخامسة عشرة من التعديلات المذكورة أعلاه والتي تنصّ على أنّ أيّ نزاع بشأن تفسير هذه التعديلات أو تطبيقها لا تتم تسويته عن طريق المفاوضات، يحال إلى محكمة العدل الدولية.

تعلن حكومة الجمهورية الجزائرية الديمقراطية الشعبية أنّه يستلزم، لرفع أي نزاع إلى محكمة العدل الدولية، توفر، وفي كل حالة، موافقة كل الأطراف في النزاع".

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

"The Government of the People's Democratic Republic of Algeria does not consider itself bound by the provisions of Article XV of the above-mentioned amendments, which provide that disputes regarding the interpretation or the implementation of the present Convention, which is not governed by negotiations, be submitted to the International Court of Justice.

"The Government of the People's Democratic Republic of Algeria declares that, in order for any disputes to be brought before the international Court of Justice, the approval by all parties shall be necessary in each case."

[TRANSLATION - TRADUCTION]

Le Gouvernement de la République algérienne démocratique et populaire ne se considère pas lié aux dispositions de l'article XV des amendements susmentionnés, qui stipulent que les différends touchant l'interprétation ou l'application du présent Accord, qui ne sont pas réglés par des négociations, sont soumis à la Cour internationale de Justice.

Le Gouvernement de la République algérienne démocratique et populaire déclare que, pour soumettre aucun différent à la Cour internationale de Justice, l'agrément de toutes Parties seront nécessaire dans chaque cas.

No. 1870. Multilateral

CONVENTION (NO. 94) CONCERNING LABOUR CLAUSES IN PUBLIC CONTRACTS, AS MODIFIED BY THE FINAL ARTICLES REVISION CONVENTION, 1961. GENEVA, 29 JUNE 1949[1]

RATIFICATION

Armenia

Registration of instrument with the Director-General of the International Labour Office: 18 May 2005

Date of effect: 18 May 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

No. 1870. Multilatéral

CONVENTION (NO 94) CONCERNANT LES CLAUSES DE TRAVAIL DANS LES CONTRATS PASSÉS PAR UNE AUTORITÉ PUBLIQUE, TELLE QU'ELLE A ÉTÉ MODIFIÉE PAR LA CONVENTION PORTANT RÉVISION DES ARTICLES FINALS, 1961. GENÈVE, 29 JUIN 1949[1]

RATIFICATION

Arménie

Enregistrement de l'instrument auprès du Directeur général du Bureau international du Travail : 18 mai 2005

Date de prise d'effet : 18 mai 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 138, I-1870 — Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 138, I-1870.

No. 1871. Multilateral

CONVENTION (NO. 95) CONCERNING THE PROTECTION OF WAGES. GENEVA, 1 JULY 1949[1]

TERMINATION OF THE OBLIGATIONS UNDER ARTICLE 11 (PURSUANT TO THE ACCEPTANCE OF PART II OF CONVENTION NO. 173, IN ACCORDANCE WITH ARTICLE 3 (6))

Armenia

Date: 18 May 2005

Date of effect: 18 May 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

No. 1871. Multilatéral

CONVENTION (NO 95) CONCERNANT LA PROTECTION DU SALAIRE. GENÈVE, 1 JUILLET 1949[1]

ABROGATION DES OBLIGATIONS STIPULÉES À L'ARTICLE 11 (EN VERTU DE L'ACCEPTATION DE LA PARTIE II DE LA CONVENTION NO 173, CONFORMÉMENT AU PARAGRAPHE 6 DE L'ARTICLE 3.)

Arménie

Date : 18 mai 2005

Date de prise d'effet : 18 mai 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series*, vol. 138, I-1871 — Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 138, I-1871.

No. 2109. Multilateral

CONVENTION (NO. 92) CONCERNING CREW ACCOMMODATION ON BOARD SHIP (REVISED 1949). GENEVA, 18 JUNE 1949[1]

RATIFICATION

Belize

Registration of instrument with the Director-General of the International Labour Office: 15 July 2005

Date of effect: 15 January 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

No. 2109. Multilatéral

CONVENTION (NO 92) CONCERNANT LE LOGEMENT DE L'ÉQUIPAGE À BORD (REVISÉE EN 1949). GENÈVE, 18 JUIN 1949[1]

RATIFICATION

Belize

Enregistrement de l'instrument auprès du Directeur général du Bureau international du Travail : 15 juillet 2005

Date de prise d'effet : 15 janvier 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 160, I-2109 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 160, I-2109.

No. 2181. Multilateral

CONVENTION (NO. 100) CONCERNING EQUAL REMUNERATION FOR MEN AND WOMEN WORKERS FOR WORK OF EQUAL VALUE. GENEVA, 29 JUNE 1951[1]

RATIFICATION

Uganda

Registration of instrument with the Director-General of the International Labour Office: 2 June 2005

Date of effect: 2 June 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

No. 2181. Multilatéral

CONVENTION (NO 100) CONCERNANT L'ÉGALITÉ DE RÉMUNÉRATION ENTRE LA MAIN-D'OEUVRE MASCULINE ET LA MAIN-D'OEUVRE FÉMININE POUR UN TRAVAIL DE VALEUR ÉGALE. GENÈVE, 29 JUIN 1951[1]

RATIFICATION

Ouganda

Enregistrement de l'instrument auprès du Directeur général du Bureau international du Travail : 2 juin 2005

Date de prise d'effet : 2 juin 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 165, I-2181 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 165, I-2181.

No. 4648. Multilateral

CONVENTION (NO. 105) CONCERNING THE ABOLITION OF FORCED LABOUR. GENEVA, 25 JUNE 1957[1]

RATIFICATION

Sao Tome and Principe

Registration of instrument with the Director-General of the International Labour Office: 4 May 2005

Date of effect: 4 May 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

RATIFICATION

Oman

Registration of instrument with the Director-General of the International Labour Office: 21 July 2005

Date of effect: 21 July 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

No. 4648. Multilatéral

CONVENTION (NO 105) CONCERNANT L'ABOLITION DU TRAVAIL FORCÉ. GENÈVE, 25 JUIN 1957[1]

RATIFICATION

Sao Tomé-et-Principe

Enregistrement de l'instrument auprès du Directeur général du Bureau international du Travail : 4 mai 2005

Date de prise d'effet : 4 mai 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

RATIFICATION

Oman

Enregistrement de l'instrument auprès du Directeur général du Bureau international du Travail : 21 juillet 2005

Date de prise d'effet : 21 juillet 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 320, I-4648 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 320, I-4648.

No. 5181. Multilateral

CONVENTION (NO. 111) CONCERNING DISCRIMINATION IN RESPECT OF EMPLOYMENT AND OCCUPATION. GENEVA, 25 JUNE 1958[1]

RATIFICATION

Uganda

Registration of instrument with the Director-General of the International Labour Office: 2 June 2005

Date of effect: 2 June 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

No. 5181. Multilatéral

CONVENTION (NO 111) CONCERNANT LA DISCRIMINATION EN MATIÈRE D'EMPLOI ET DE PROFESSION. GENÈVE, 25 JUIN 1958[1]

RATIFICATION

Ouganda

Enregistrement de l'instrument auprès du Directeur général du Bureau international du Travail : 2 juin 2005

Date de prise d'effet : 2 juin 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 362, I-5181 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 362, I-5181.

No. 7247. Multilateral

INTERNATIONAL CONVENTION FOR THE PROTECTION OF PERFORMERS, PRODUCERS OF PHONOGRAMS AND BROADCASTING ORGANISATIONS. ROME, 26 OCTOBER 1961[1]

ACCESSION

Bahrain

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 18 October 2005

Date of effect: 18 January 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 18 October 2005

No. 7247. Multilatéral

CONVENTION INTERNATIONALE SUR LA PROTECTION DES ARTISTES INTERPRÈTES OU EXÉCUTANTS, DES PRODUCTEURS DE PHONOGRAMMES ET DES ORGANISMES DE RADIODIFFUSION. ROME, 26 OCTOBRE 1961[1]

ADHÉSION

Bahreïn

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 18 octobre 2005

Date de prise d'effet : 18 janvier 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 18 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series*, vol. 496, I-7247 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 496, I-7247.

No. 7310. Multilateral

VIENNA CONVENTION ON DIPLOMATIC RELATIONS. VIENNA, 18 APRIL 1961[1]

ACCESSION

Monaco

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 4 October 2005

Date of effect: 3 November 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 4 October 2005

No. 7310. Multilatéral

CONVENTION DE VIENNE SUR LES RELATIONS DIPLOMATIQUES. VIENNE, 18 AVRIL 1961[1]

ADHÉSION

Monaco

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 4 octobre 2005

Date de prise d'effet : 3 novembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 4 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series*, vol. 500, I-7310 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 500, I-7310.

No. 7515. Multilateral

SINGLE CONVENTION ON NARCOTIC DRUGS, 1961. NEW YORK, 30 MARCH 1961[1]

ACCESSION

Angola

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 26 October 2005

Date of effect: 25 November 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 26 October 2005

No. 7515. Multilatéral

CONVENTION UNIQUE SUR LES STUPÉFIANTS DE 1961. NEW YORK, 30 MARS 1961[1]

ADHÉSION

Angola

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 26 octobre 2005

Date de prise d'effet : 25 novembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 26 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series*, vol. 520, I-7515 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 520, I-7515.

No. 8638. Multilateral

VIENNA CONVENTION ON CONSULAR RELATIONS. VIENNA, 24 APRIL 1963[1]

ACCESSION

Monaco

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 4 October 2005

Date of effect: 3 November 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 4 October 2005

No. 8638. Multilatéral

CONVENTION DE VIENNE SUR LES RELATIONS CONSULAIRES. VIENNE, 24 AVRIL 1963[1]

ADHÉSION

Monaco

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 4 octobre 2005

Date de prise d'effet : 3 novembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 4 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 596, I-8638 — Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 596, I-8638.

No. 8836. Multilateral

CONVENTION (NO. 123) CONCERNING THE MINIMUM AGE FOR ADMISSION TO EMPLOYMENT UNDERGROUND IN MINES. GENEVA, 22 JUNE 1965[1]

DENUNCIATION (PURSUANT TO THE RATIFICATION OF CONVENTION NO. 138, IN ACCORDANCE WITH ARTICLE 10)

Madagascar

Date: 31 May 2000

Date of effect: 31 May 2001

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

DENUNCIATION (PURSUANT TO THE RATIFICATION OF CONVENTION NO. 138, IN ACCORDANCE WITH ARTICLE 10)

Djibouti

Date: 14 June 2005

Date of effect: 14 June 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

No. 8836. Multilatéral

CONVENTION (NO 123) CONCERNANT L'ÂGE MINIMUM D'ADMISSION AUX TRAVAUX SOUTERRAINS DANS LES MINES. GENÈVE, 22 JUIN 1965[1]

DÉNONCIATION (EN VERTU DE LA RATIFICATION DE LA CONVENTION NO 138, CONFORMÉMENT À L'ARTICLE 10)

Madagascar

Date : 31 mai 2000

Date de prise d'effet : 31 mai 2001

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

DÉNONCIATION (EN VERTU DE LA RATIFICATION DE LA CONVENTION NO 138, CONFORMÉMENT À L'ARTICLE 10)

Djibouti

Date : 14 juin 2005

Date de prise d'effet : 14 juin 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series*, vol. 610, I-8836 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 610, I-8836.

No. 12320. Multilateral

CONVENTION (NO. 134) CONCERNING THE PREVENTION OF OCCUPATIONAL ACCIDENTS TO SEAFARERS. GENEVA, 30 OCTOBER 1970[1]

RATIFICATION

Belize

Registration of instrument with the Director-General of the International Labour Office: 15 July 2005

Date of effect: 15 July 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

No. 12320. Multilatéral

CONVENTION (NO 134) CONCERNANT LA PRÉVENTION DES ACCIDENTS DU TRAVAIL DES GENS DE MER. GENÈVE, 30 OCTOBRE 1970[1]

RATIFICATION

Belize

Enregistrement de l'instrument auprès du Directeur général du Bureau international du Travail : 15 juillet 2005

Date de prise d'effet : 15 juillet 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series*, vol. 859, I-12320 — Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 859, I-12320.

No. 12659. Multilateral

CONVENTION (NO. 135) CONCERNING PROTECTION AND FACILITIES TO BE AFFORDED TO WORKERS' REPRESENTATIVES IN THE UNDERTAKING. GENEVA, 23 JUNE 1971[1]

RATIFICATION

Sao Tome and Principe

Registration of instrument with the Director-General of the International Labour Office: 4 May 2005

Date of effect: 4 May 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

No. 12659. Multilatéral

CONVENTION (NO 135) CONCERNANT LA PROTECTION DES REPRÉSENTANTS DES TRAVAILLEURS DANS L'ENTREPRISE ET LES FACILITÉS À LEUR ACCORDER. GENÈVE, 23 JUIN 1971[1]

RATIFICATION

Sao Tomé-et-Principe

Enregistrement de l'instrument auprès du Directeur général du Bureau international du Travail : 4 mai 2005

Date de prise d'effet : 4 mai 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series*, vol. 883, I-12659 — Nations Unies, R*ecueil des Traités*, vol. 883, I-12659.

No. 14151. Multilateral

PROTOCOL AMENDING THE SINGLE CONVENTION ON NARCOTIC DRUGS, 1961. GENEVA, 25 MARCH 1972[1]

ACCESSION

Angola

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 26 October 2005

Date of effect: 25 November 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 26 October 2005

No. 14151. Multilatéral

PROTOCOLE PORTANT AMENDEMENT DE LA CONVENTION UNIQUE SUR LES STUPÉFIANTS DE 1961. GENÈVE, 25 MARS 1972[1]

ADHÉSION

Angola

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 26 octobre 2005

Date de prise d'effet : 25 novembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 26 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 976, I-14151 — Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 976, I-14151.

No. 14152. Multilateral

SINGLE CONVENTION ON NARCOTIC DRUGS, 1961, AS AMENDED BY THE PROTOCOL AMENDING THE SINGLE CONVENTION ON NARCOTIC DRUGS, 1961. NEW YORK, 8 AUGUST 1975[1]

PARTICIPATION IN THE CONVENTION BY VIRTUE OF ACCESSION TO THE PROTOCOL OF 25 MARCH 1972 OR TO THE 1961 CONVENTION AFTER THE ENTRY INTO FORCE OF THE PROTOCOL

Angola

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 26 October 2005

Date of effect: 25 November 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 26 October 2005

No. 14152. Multilatéral

CONVENTION UNIQUE SUR LES STUPÉFIANTS DE 1961, TELLE QUE MODIFIÉE PAR LE PROTOCOLE PORTANT AMENDEMENT DE LA CONVENTION UNIQUE SUR LES STUPÉFIANTS DE 1961. NEW YORK, 8 AOÛT 1975[1]

PARTICIPATION À LA CONVENTION EN VERTU DE L'ADHÉSION AU PROTOCOLE DU 25 MARS 1972 OU À LA CONVENTION DE 1961 APRÈS L'ENTRÉE EN VIGUEUR DU PROTOCOLE

Angola

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 26 octobre 2005

Date de prise d'effet : 25 novembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 26 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series*, vol. 976, I-14152 — Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 976, I-14152.

No. 14668. Multilateral

INTERNATIONAL COVENANT ON CIVIL AND POLITICAL RIGHTS. NEW YORK, 16 DECEMBER 1966[1]

OBJECTION TO THE RESERVATIONS MADE BY MAURITANIA UPON ACCESSION

Sweden

Notification effected with the Secretary-General of the United Nations: 5 October 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 5 October 2005

No. 14668. Multilatéral

PACTE INTERNATIONAL RELATIF AUX DROITS CIVILS ET POLITIQUES. NEW YORK, 16 DÉCEMBRE 1966[1]

OBJECTION AUX RÉSERVES FORMULÉES PAR LA MAURITANIE LORS DE L'ADHÉSION

Suède

Notification effectuée auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 5 octobre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 5 octobre 2005

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

"The Government of Sweden has examined the declarations made by the Government of Mauritania upon accession to the International Covenant on Civil and Political Rights, regarding Article 18 and paragraph 4 of Article 23.

The Government of Sweden would like to recall that the designation assigned to a statement whereby the legal effect of certain provisions of a treaty is excluded or modified does not determine its status as a reservation to the treaty. The Government of Sweden considers that this declaration made by the Government of Mauritania in substance constitutes a reservation.

The reservations make general references to the Islamic Sharia. The Government of Sweden is of the view that the reservations which do not clearly specify the extent of Mauritania's derogation from the provisions in question raises serious doubts as to the commitment of Mauritania to the object and purpose of the Covenant. In addition, Article 18 of the Covenant is among the provisions from which no derogation is allowed, according to Article 4 of the Covenant.

The Government of Sweden wishes to recall that, according to customary international law as codified in the Vienna Convention on the Law of Treaties, a reservation that is incompatible with the object and purpose of a treaty shall not be permitted. It is in the common interest of States that all parties respect treaties to which they have chosen to become parties as to their object and purpose, and that States are prepared to undertake any legislative changes necessary to comply with their obligations under the treaties.

1. United Nations, Treaty Series, vol. 999, I-14668 — Nations Unies, Recueil des Traités, vol. 999, I-14668

The Government of Sweden therefore objects to the aforesaid reservations made by the Government of Mauritania to the International Covenant on Civil and Political Rights and considers the reservation null and void. This objection does not preclude the entry into force of the Covenant between Mauritania and Sweden. The Covenant enters into force in its entirety between the two States, without Mauritania benefiting from its reservation."

[TRANSLATION - TRADUCTION]

Le Gouvernement suédois a examiné les déclarations faites par le Gouvernement mauritanien lors de son adhésion au Pacte international relatif aux droits civils et politiques, concernant l'article 18 et le paragraphe 4 de l'article 23 du Pacte.

Le Gouvernement suédois rappelle qu'une déclaration qui exclut ou modifie l'effet juridique de certaines dispositions d'un traité n'a de déclaration que le nom. Il considère qu'en substance, les déclarations faites par le Gouvernement mauritanien constituent des réserves.

Ces réserves font des références générales à la charia islamique. Le Gouvernement suédois considère qu'elles ne précisent pas clairement l'étendue de la dérogation envisagée aux dispositions en question et conduisent à douter sérieusement de la volonté de la Mauritanie d'honorer les engagements qu'elle a pris quant à l'objet et au but de la Convention. En outre, l'article 4 du Pacte dispose que l'article 18 fait partie de ceux auxquels il n'est pas permis de déroger.

Le Gouvernement suédois rappelle qu'en vertu du droit international coutumier codifié dans la Convention de Vienne sur le droit des traités, aucune réserve incompatible avec l'objet et le but d'un traité ne sera autorisée. Il est dans l'intérêt de tous les États que les traités auxquels ils ont décidé de devenir parties soient respectés, quant à leur objet et à leur but, par toutes les parties, et que les États soient disposés à apporter à leur législation toutes les modifications nécessaires pour pouvoir s'acquitter des obligations qu'ils ont contractées en vertu des traités.

Le Gouvernement suédois fait donc objection aux réserves susmentionnées du Gouvernement mauritanien en ce qui concerne le Pacte international relatif aux droits civils et politiques et les considère comme nulles et non avenues. Cette objection ne fait pas obstacle à l'entrée en vigueur de la Convention entre la Mauritanie et la Suède. Le Pacte entre en vigueur dans son intégralité entre les deux États, sans que la Mauritanie puisse se prévaloir de ses réserves.

NOTIFICATION UNDER ARTICLE 4 (3) OF THE COVENANT (WITH ATTACHMENT)

Guatemala

Notification effected with the Secretary-General of the United Nations: 14 October 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 14 October 2005

Attachment:

NOTIFICATION EN VERTU DU PARAGRAPHE 3 DE L'ARTICLE 4 DU PACTE (AVEC PIÈCE JOINTE)

Guatemala

Notification effectuée auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 14 octobre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 14 octobre 2005

Pièce jointe :

[SPANISH TEXT — TEXTE ESPAGNOL]

Ministerio de Relaciones Exteriores
Guatemala C.A.

13 de octubre de 2005

Su Excelencia:

Dipom No.3903

Tengo el honor de dirigirme a Vuestra Excelencia en cumplimiento al Artículo 4 del Pacto Internacional de Derechos Civiles y Políticos y en tal virtud, el Gobierno de Guatemala se permite notificar a los demás Estados Parte sobre la suspensión de las obligaciones contraídas en virtud de dicho Pacto.

Como es de su conocimiento, la trágica situación que enfrenta la población guatemalteca ante los efectos devastadores de la tormenta Stan, fenómeno natural que ocasionara inundaciones y daños extensos en varias regiones del territorio nacional tales como la destrucción de caminos y puentes y sobre todo la irreparable pérdida de vida humana. Tal extremo ha obligado a decretar un estado de excepción en el grado de Calamidad Pública, para garantizar la protección de la población en las regiones afectadas.

En ese sentido, fueron suspendidas las disposiciones relativas al derecho a la libre locomoción y el referido a la libertad de acción, quedando excluido de la suspensión el derecho a no ser molestado por sus opiniones o por actos que no impliquen infracción a la ley".

La decisión fue aprobada por el Congreso de la República el pasado 6 de octubre, mediante Decreto Legislativo 70-2005 y entró en vigencia con fecha 10 del mismo mes. El Decreto establece el estado de Calamidad para las áreas afectadas, por un plazo de 30 días.

Sin otro particular, aprovecho la ocasión para manifestar a Vuestra Excelencia mis muestras de alta consideración y estima.

Marta Altolaguirre Larrondo
Viceministra de Relaciones Exteriores
Encargada del Despacho

Excelentísimo Señor
Kofi Annan
Secretario General de la
Organización de Naciones Unidas
New York, New York

ORGANISMO LEGISLATIVO

CONGRESO DE LA REPÚBLICA DE GUATEMALA

DECRETO NÚMERO 70-2005

EL CONGRESO DE LA REPÚBLICA DE GUATEMALA

CONSIDERANDO:

Que de conformidad con la información proveniente de las autoridades y los medios de comunicación, la población de todo el país, especialmente la región sur, está sufriendo las inclemencias derivadas de los fenómenos climatológicos y atmosféricos que se han presentado en los últimos días, producto de la tormenta tropical Stan.

CONSIDERANDO:

Que como consecuencia de lo anterior, con fecha 5 de octubre de 2005, el Presidente de la República en Consejo de Ministros, y por las razones expuestas en los respectivos considerandos, emitió el Decreto Gubernativo Número 1-2005, el cual fue publicado en el Diario Oficial el 6 de octubre del corriente año, mediante el cual se declaró Estado de Calamidad Pública durante treinta días en todo el territorio de la República.

CONSIDERANDO:

Que el honorable Congreso de la República no puede permanecer al margen de la situación que atraviesa la población en general del país, motivo por el cual es procedente ratificar el Decreto Gubernativo Número 1-2005 de fecha 5 de octubre de 2005 emitido por el Presidente de la República en Consejo de Ministros, haciéndole las modificaciones que ha considerado pertinentes.

POR TANTO:

En ejercicio de las atribuciones que le confieren los artículos 138, 171 literal a) y 176 todos de la Constitución Política de la República.

DECRETA:

Artículo 1. Ratificar el Decreto Gubernativo Número 1-2005, de fecha 5 de octubre de 2005, emitido por el Presidente de la República en Consejo de Ministros, por el cual se declara Estado de Calamidad Pública en las áreas afectadas por un plazo de treinta días.

Artículo 2. Se faculta al Presidente la República, para tomar las medidas señaladas en el Decreto Gubernativo que por este medio se ratifica, así como establecer precios máximos o mínimos para los artículos de primera necesidad y evitar su acaparamiento.

Artículo 3. Se reforma el artículo 4 del Decreto Gubernativo Número 1-2005 emitido por el Presidente de la República, el cual queda así:

- **"Artículo 4. Derechos restringidos.** Se restringe la plena vigencia de los derechos constitucionales reconocidos en el artículo 5, con excepción de la última parte del mismo; y, el artículo 26 de la Constitución Política de la

República de Guatemala, ambos en las zonas afectadas que así sean declaradas por la Coordinadora Nacional para la Reducción de Desastres Naturales de Guatemala -CONRED-, de lo cual dará informe al Congreso de la República dentro de los cinco días de emitida la declaratoria."

Artículo 4. El Congreso de la República, durante el tiempo que dure la declaratoria de calamidad pública, por medio de una comisión especial integrada por 1 diputado de cada uno de los bloques legislativos, deberá realizar labores de control de todas aquellas actividades y acciones que se realicen.

Artículo 5. Se otorga a las entidades de beneficencia, debidamente inscritas en el Registro respectivo de la Municipalidad que corresponda y en el Registro Tributario Unificado de la Superintendencia de Administración Tributaria, exención del pago de los derechos arancelarios a la importación y del Impuesto al Valor Agregado por las importaciones que realicen de alimentos, ropa, medicines, materiales de construcción, carpas, casas de campaña y frazadas que se realicen dentro del plazo contemplado en el Decreto Gubernativo Número 1-2006 de fecha 5 de octubre de 2005 y que sean destinados específicamente al apoyo de las personas afectadas por la tormenta tropical Stan.

El ingreso de la mercadería y bienes exentos quedan bajo el control y supervisión de la Superintendencia de Administración Tributaria -SAT- debiendo llevar un registro detallado, para análisis interno de la entidad y para entregarlo a la comisión fiscalizadora que el Congreso de la República ha integrado.

Artículo 6. El presente Decreto queda eximido del cumplimiento del procedimiento contemplado en el artículo 125 de la Ley Orgánica del Organismo Legislativo, Decreto Número 63-94 del Congreso de la República, por lo que deberá publicarse inmediatamente.

Artículo 7. El presente Decreto fue declarado de urgencia nacional con el voto favorable de más de las dos terceras partes del número total de diputados que integran el Congreso de la República, aprobado en un solo debate y entrará en vigencia el día de su publicación en el Diario Oficial.

REMÍTASE AL ORGANISMO EJECUTIVO PARA SU SANCIÓN, PROMULGACIÓN Y PUBLICACIÓN.

EMITIDO EN EL PALACIO DEL ORGANISMO LEGISLATIVO, EN LA CIUDAD DE GUATEMALA, EL SEIS DE OCTUBRE DE DOS MIL CINCO.

JORGE MENDEZ HERBRUGER
PRESIDENTE

MAURICIO NORIEGA LEÓN CORADO
SECRETARIO

LUIS FERNANDO PÉREZ MARTÍNEZ
SECRETARIO

PALACIO NACIONAL: *Guatemala, siete de octubre del año dos mil cinco.*

PUBLÍQUESE Y CÚMPLASE

BERGER PERDOMO

Carlos Humberto Aldana Villanueva
Ministro de la Defensa Nacional

Carlos Vielmann Montes
Ministro de Gobernación

María Antonieta de Bonilla
Ministra de Finanzas Públicas

Encargado del Despacho

Manuel Eduardo Castillo Arroyo
Ministro de Comunicaciones, Infraestructura y Vivienda

Marco Tulio Sosa Ramírez
Ministro de Salud Pública y Asistencia Social

ORGANISMO EJECUTIVO

PRESIDENCIA DE LA REPÚBLICA

Acuérdase declarar DUELO NACIONAL en todo el territorio de la República durante tres días, por la irreparable pérdida de vidas humanas acaecidas por los efectos que en varios departamentos causó el paso del Huracán Stan, debiendo el Pabellón Nacional ser enarbolado a media asta en el Palacio Nacional y en todos los edificios gubernamentales.

ACUERDO GUBERNATIVO NÚMERO 522-2005

Guatemala, 7 de octubre del 2005

"EL PRESIDENTE DE LA REPUBLICA"

CONSIDERANDO:

Que el Presidente de la República además de Jefe de Estado y ejercer las funciones del Organismo Ejecutivo por mandato del Pueblo, tiene asignado por la Constitución Política de la República el importante deber de representar la unidad nacional y velar por los intereses de toda la población guatemalteca.

CONSIDERANDO:

Que las intensas lluvias que en días recientes provocó el Huracán Stan así como las inundaciones y deslaves que de ellas derivaron, azotaron diferentes zonas del territorio nacional causando además de daños a la infraestructura, a la agricultura y a los bienes de la población, la pérdida irreparable de vidas humanas que dejan en luto a muchas familias guatemaltecas, lo que justifica que el Gobierno de la República declare duelo nacional y exprese su pesar a los familiares de las víctimas.

POR TANTO:

En ejercicio de las funciones que le confiere el artículo 183 literal a) y con fundamento en el segundo párrafo del artículo 182, ambos de la Constitución Política de la República de Guatemala,

ACUERDA:

Artículo 1. Declarar **DUELO NACIONAL** en todo el territorio de la República durante tres días, por la irreparable pérdida de vidas humanas acaecidas por los efectos que en varios departamentos causó el paso del Huracán Stan, debiendo el Pabellón Nacional ser enarbolado a media asta en el Palacio Nacional y en todos los edificios gubernamentales.

Artículo 2. Expresar en lo personal y en nombre del Gobierno de la República su pesar y condolencia a las familias de las personas que fallecieron como consecuencia del trágico fenómeno natural, instando a toda la población a compartir solidariamente el profundo dolor por tan lamentable pérdida que enluta a la Nación.

Artículo 3. El presente Acuerdo empezará a regir el día de su publicación en el Diario de Centro América.

COMUNIQUESE

OSCAR BERGER

Carlos Vielmann Montes
Ministro de Gobernación

Secretario General
de la Presidencia de la República

[TRANSLATION - TRADUCTION]

13 October 2005

Sir,

I have the honour to address you pursuant to article 4 of the International Covenant on Civil and Political Rights and to inform you that the Government of Guatemala wishes to notify the other States Parties about a derogation from obligations under the Covenant.

As you know, the people of Guatemala are facing a tragic situation as a result of the devastating impact of hurricane Stan, a natural event that caused extensive flooding and damage in many regions of the country, including the obliteration of roads and bridges and above all an irreparable loss of human life. This extreme situation has compelled the Government to decree a state of exception amounting to a national disaster, in order to guarantee that it can protect the population in the affected regions.

Accordingly, it has derogated from the provisions relating to the right of liberty of movement and the right of freedom of action, except for the right of persons not to be harassed for their opinions or for acts which do not violate the law.

The decision was adopted by the Congress of Guatemala on 6 October 2005 in Legislative Decree No. 70-2005, and it entered into force on 10 October. The Decree recognizes a state of national disaster in the affected areas for a period of 30 days.

Accept, Sir, the assurances of my highest consideration.

MARTA ALTOLAGUIRRE LARRAONDO
Vice-Minister for Foreign Affairs

H.E. Kofi Annan
Secretary-General of the United Nations
New York

The Congress of the Republic of Guatemala

Decree No. 70-2005

The Congress of the Republic of Guatemala,

Considering that, according to the information provided by the authorities and the media, the population of the entire country, especially in the south, is suffering because of the inclement weather and atmospheric disturbances that have occurred in recent days as a result of hurricane Stan;

Considering that consequently, on 5 October 2005, the President of the Republic in session with the Council of Ministers issued, for the reasons set out in the preambular paragraphs, Executive Decree No. 1-2005, which was published in the Official Gazette of 6 October 2005 and which declared a state of national disaster for 30 days throughout the territory of the Republic;

Considering that the honourable Congress of the Republic cannot remain uninvolved in a situation affecting most of the population of the country, and that it is therefore incumbent upon it to ratify Executive Decree No. 1-2005 dated 5 October 2005, issued by the President of the Republic in session with the Council of Ministers, having amended it as deemed appropriate;

Has therefore decreed as follows, exercising the powers conferred upon it by articles 138, 171, paragraph (a), and 176 of the Political Constitution of the Republic:

Hereby decrees:

Article 1. Executive Decree No. 1-2005 of 5 October 2005, issued by the President of the Republic in session with the Council of Ministers, which declares a state of national disaster for a period of 30 days in the areas affected, is hereby ratified.

Article 2. The President of the Republic is empowered to carry out the measures set out in the Executive Decree hereby ratified, and to establish maximum or minimum prices for emergency articles in order to avoid their hoarding.

Article 3. Article 4 of Executive Decree No. 1-2005 issued by the President of the Republic is hereby amended [by the insertion of a first paragraph], as follows:

"Article 4. Restricted rights. Restrictions are placed on the full application of the rights recognized under article 5 of the Political Constitution of the Republic of Guatemala, with the exception of the last part of that article, and on article 26 of the Constitution, in the areas declared to be affected areas by Guatemala's National Coordinator for Natural Disaster Reduction (CONRED), who shall report to the Congress of the Republic within five days of having issued her declaration."

Article 4. As long as the declaration of national disaster is in effect, the Congress of the Republic, acting through a special committee composed of one deputy from each of the legislative blocs, shall monitor all related activities and actions.

Article 5. Charitable and aid organizations duly registered in the relevant register of the municipality concerned and in the unified tax register of the Department of Tax Administration (SAT) shall, during the period covered by Executive Decree No.1-2005 of 5 October 2005, be exempt from payment of import duties and value-added tax on imports of

food, clothing, drugs, construction materials, tarpaulins, tents and blankets that are intended specifically to help persons affected by hurricane Stan.

The entry of the exempted goods and merchandise shall be controlled and supervised by the Department of Tax Administration, which shall keep a detailed record for its own internal analysis and for transmission to the monitoring committee established by the Congress of the Republic.

Article 6. This Decree shall not require completion of the procedure set out in article 125 of the Organic Law on the Legislative Branch contained in Decree No. 63-94 of the Congress of the Republic, and shall therefore be published immediately.

Article 7. This Decree was declared to be a national emergency decree by a more than two-thirds vote in favour by the deputies of the Congress of the Republic, having been adopted after a single debate. It shall enter into force on the day of its publication in the Official Gazette.

To be sent to the Executive Branch for approval, promulgation and publication.
Issued at the Palace of the Legislature in Guatemala City on 6 October 2005.

JORGE MÉNDEZ HERBRUGER
President of Congress

MAURICIO LEÓN CORADO
Secretary

LUIS FERNANDO PÉREZ MARTÍNEZ
Secretary

National Palace, Guatemala City, 7 October 2005

For publication and implementation

OSCAR BERGER PERDOMO
President of the Republic

JORGE RAUL ARROYAVE REYES
General Secretary, Office of the President

CARLOS UMBERTO ALDANA VÍLLANUEVA
Minister of National Defence

CARLOS VIELMANN MONTES
Minister of the Interior

MARÍA ANTONIETA DE BONILLA
Minister of Public Finance

MANUEL EDUARDO CASTILLO ARROYO
Minister of Communications, Infrastructure and Housing

MARCO TULIO SOSA RAMÍREZ
Minister of Public Health and Social Welfare

EXECUTIVE BRANCH

Office of the President of the Republic

It has been agreed to declare a three-day period of national mourning throughout the territory of the Republic in view of the irreparable loss of life caused by the passage of hurricane Stan through various departments, and the national flag shall be flown at half mast at the National Palace and at all government buildings.

EXECUTIVE AGREEMENT NO. 522-2005

Guatemala City, 7 October 2005

The President of the Republic,

Considering that as President, in addition to acting as Head of State and exercising the functions of the executive branch by popular mandate, he has been given under the Political Constitution of the Republic the important duty of representing national unity and watching over the interests of the entire Guatemalan population;

Considering that the torrential rains and the resulting flooding and mudslides produced by hurricane Stan in recent days battered various regions of the country and in addition to damaging infrastructure, agriculture and the property of individuals, caused an irreparable loss of human life, leaving many Guatemalan families in mourning, for which reasons the Government of the Republic is declaring a period of national mourning and expressing its sorrow to the families of the victims;

Has therefore agreed as follows, exercising the powers confirmed on him by article 183, paragraph (a) of the Political Constitution of the Republic of Guatemala, and acting on the basis of the second paragraph of article 182 of the Constitution:

Decides:

Article 1. National mourning is hereby declared throughout the territory of the Republic for three days, because of the irreparable loss of life caused by the impact of hurricane Stan as it passed through several departments, and the national flag shall be flown at half mast at the National Palace and at all government buildings.

Article 2. The President conveys personally and on behalf of the Government of the Republic his grief and his condolences to the families of those who died as a result of the tragic natural disaster, and calls upon the entire population to share, in solidarity, the profound sorrow felt over such a deplorable loss that has cast the nation into mourning.

Article 3. This Agreement shall enter into force on the date of its publication in the Official Gazette of Central America.

For proclamation

OSCAR BERGER
President of the Republic

CARLOS VIELMANN MONTES
Minister of the Interior

JORGE RAUL ARROYAVE REYES
General Secretary of the Office of the President

[TRANSLATION - TRADUCTION]

13 octobre 2005

Monsieur,

Conformément à l'article 4 du Pacte international relatif aux droits civils et politiques, j'ai l'honneur de notifier par la présente aux autres États parties au Pacte, que le Gouvernement guatémaltèque a pris des mesures dérogeant aux obligations qu'il a contractées en vertu dudit pacte.

Comme vous le savez, à la suite des effets dévastateurs de l'ouragan Stan, phénomène naturel qui a provoqué dans diverses régions du territoire national des inondations et des dégâts considérables tels que la destruction de routes et de ponts, et surtout la perte irréparable de vies humaines, la population guatémaltèque se trouve dans une situation tragique. Devant cette situation d'une extrême gravité, le Gouvernement s'est vu obligé de déclarer l'état d'urgence pour cause de calamité publique afin d'assurer la protection de la population dans les régions touchées.

C'est ainsi que, si le droit de ne pas être inquiété pour ses opinions ou pour des actes ne constituant pas une infraction à la loi est maintenu, l'application des dispositions relatives à la liberté de circulation et à la liberté d'action a été suspendue.

Ayant reçu l'approbation du Congrès de la République, qui a, le 6 octobre dernier, adopté le décret législatif 70-2005 instituant l'état d'urgence dans les zones touchées pour une période de 30 jours, cette décision a pris effet le 10 octobre.

Je tiens à saisir l'occasion pour vous renouveler, Monsieur le Secrétaire général, les assurances de ma très haute considération.

La Vice-Ministre des relations extérieures,
MARTA ALTOLAGUIRRE LARRAONDO

Son Excellence
Monsieur Kofi Annan
Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies
New York, New York

"Congrès de la République du Guatemala

Décret numéro 70-2005

Le Congrès de la République du Guatemala,

Considérant qu'il ressort des informations provenant des autorités et des médias que la population de tout le pays, en particulier celle de la région méridionale, souffre des dommages survenus à la suite des phénomènes climatiques et atmosphériques qu'a occasionnés récemment l'ouragan Stan;

Considérant qu'à la suite des événements susmentionnés et pour les raisons exposées aux paragraphes correspondants, le Président de la République a, au cours Conseil des ministres, du 5 octobre 2005, pris le décret no 1-2005, publié au Journal officiel le 6 octobre de cette année, déclarant l'état d'urgence pour une période de trente jours sur tout le territoire de la République;

Considérant que le Congrès de la République ne peut se désintéresser de la situation à laquelle est confronté l'ensemble de la population du pays, raison pour laquelle il ratifie le décret no 1-2005 en date du 5 octobre 2005, pris par le Président de la République en Conseil des ministres, en y apportant les modifications qu'il juge nécessaires,

En vertu des pouvoirs qui lui sont conférés par les articles 138, 171 alinéa a) et 176 de la Constitution de la République,

Décrète :

Article premier. Le décret no 1-2005, en date du 5 octobre 2005, pris par le Président de la République en Conseil des ministres, déclarant l'état d'urgence dans les zones touchées pour une durée de trente jours, est ratifié.

Article 2. Le Président de la République est habilité à prendre les mesures mentionnées dans le décret ratifié par les présentes, et à fixer des prix maximaux ou minimaux pour les biens de première nécessité et à garantir leur accès à tous.

Article 3. L'article 4 du décret no 1-2005 pris par le Président de la République est modifié et se lit comme suit :

" Article 4. Restriction des droits. L'exercice des droits constitutionnels reconnus à l'article 5 de la Constitution de la République du Guatemala, à l'exception de la dernière partie dudit article, ainsi qu'à l'article 26 de ladite Constitution, est restreint dans les zones déclarées touchées par le Centre national guatémaltèque de coordination pour la réduction des catastrophes naturelles (CONRED), cette déclaration devant être portée à la connaissance du Congrès de la République dans un délai de cinq jours à compter du jour où elle est faite. "

Article 4. Pendant toute la durée de l'état d'urgence, le Congrès de la République devra, par l'intermédiaire d'une commission spéciale composée d'un député de chacun des partis politiques représentés au Congrès, exercer un contrôle sur toutes les activités et mesures mises en oeuvre.

Article 5. Les organisations caritatives régulièrement inscrites au Registre municipal correspondant et au Registre fiscal unifié de la Superintendance de l'administration fiscale, sont exemptées du paiement des droits de douane à l'importation et de la taxe sur la valeur ajoutée pour les produits alimentaires, vêtements, médicaments, matériels de construction,

tentes, abris et couvertures qu'elles importeront pendant la période visée par le décret gouvernemental no 1-2005 en date du 5 octobre 2005 et qui sont expressément destinés à l'aide aux personnes touchées par l'ouragan Stan.

L'entrée sur le territoire des marchandises et des biens exonérés de droits de douane reste soumise au contrôle et à la supervision de la Superintendance de l'administration fiscale (SAT), qui doit en tenir une liste détaillée qui sera utilisée aux fins de l'analyse interne des organisations et remise à la commission de contrôle mise en place par le Congrès de la République.

Article 6. Le présent décret n'est pas soumis à la procédure visée à l'article 125 de la loi organique de l'Organisme législatif, adoptée par le décret no 63-94 du Congrès de la République, et devra donc être publié immédiatement.

Article 7. Le présent décret a été déclaré d'urgence nationale après avoir recueilli les voix favorables de plus des deux tiers du nombre total de députés composant le Congrès de la République, a été adopté en lecture unique et entrera en vigueur dès sa publication au Journal officiel. "

Le présent décret sera communiqué à l'organe exécutif pour approbation, promulgation et publication.

Adopté au palais de l'organe législatif, à Guatemala, le six octobre 2005.

Le Président du Congrès,

JORGE MENDEZ HERBRUGER

Les secrétaires,

MAURICIO LEON CORADO

LUIS FERNANDO PÉREZ MARTÍNEZ

Palais national, Guatemala, le sept octobre 2005.

Pour publication et application

Le Président de la République,

OSCAR BERGER PERDOMO

Le Secrétaire général de la présidence de la République,

JORGE RAÚL ARROYAVE REYES

Le Ministre de la défense nationale,

CARLOS HUMBERTO ALDANA VILLANUEVA

Le Ministre de l'intérieur,

CARLOS VIELMANN MONTES

La Ministre des finances publiques,
MARIA ANTONIETA DE BONILLA

Le Ministre des communications, de l'infrastructure et du logement,
MANUEL EDUARDO CASTILLO ARROYO

Le Ministre de la santé publique et de l'assistance sociale,
MARCO TULIO SOSA RAMIREZ

ORGANE EXÉCUTIF

Présidence de la République

Un deuil national de trois jours est décrété sur tout le territoire de la République, en raison de la perte irréparable de vies humaines provoquée par le passage, dans différents départements, de l'ouragan Stan. Les drapeaux seront mis en berne au Palais national ainsi que dans toutes les administrations.

DÉCISION GOUVERNEMENTALE NO 522-2005

Guatemala, le 7 octobre 2005

Le Président de la République,

Considérant que le Président de la République, outre les fonctions de chef de l'État et de représentant de l'organe exécutif qui lui ont été confiées par le peuple a, en vertu de la Constitution de la République, l'important devoir de représenter l'unité nationale et de veiller aux intérêts de la population guatémaltèque dans son ensemble,

Considérant que les pluies diluviennes récemment provoquées par l'ouragan Stan ainsi que les inondations et les glissements de terrain qui s'en sont suivis ont frappé différentes régions du territoire national, causant des dégâts à l'infrastructure, à l'agriculture et aux biens de la population ainsi que la perte irréparable de vies humaines qui a endeuillé un grand nombre de familles guatémaltèques, raison pour laquelle le Gouvernement de la République déclare le deuil national et présente ses condoléances aux familles des victimes,

En vertu des pouvoirs qui lui sont conférés par l'article 183 alinéa a) de la Constitution de la République du Guatemala et conformément au deuxième paragraphe de l'article 182 de ladite Constitution,

Décide :

Article 1. Le deuil national est décrété sur tout le territoire de la République pour une durée de trois jours, en raison de la perte irréparable de vies humaines provoquée par le passage, dans différents départements, de l'ouragan Stan. Les drapeaux seront mis en berne au Palais national ainsi que dans toutes les administrations.

Article 2. En son nom personnel et en celui du Gouvernement de la République, le Président présente ses condoléances aux familles des personnes qui sont décédées à la suite de ce phénomène naturel tragique, et exhorte l'ensemble de la population à compatir à la profonde douleur dans laquelle cette perte immense a plongé la nation.

Article 3. La présente décision prendra effet le jour de sa publication au Journal d'Amérique centrale.

Pour diffusion

Le Président de la République,

OSCAR BERGER

Le Ministre de l'intérieur,

CARLOS VIELMANN MONTES

Le Secrétaire général de la Présidence de la République,

JORGE RAÚL ARROYAVE REYES

OBJECTION TO THE RESERVATIONS MADE BY MAURITANIA UPON ACCESSION

Greece

Notification effected with the Secretary-General of the United Nations: 24 October 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 24 October 2005

OBJECTION AUX RÉSERVES FORMULÉES PAR MAURITANIE LORS DE L'ADHÉSION

Grèce

Notification effectuée auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 24 octobre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 24 octobre 2005

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

"The Government of the Hellenic Republic have examined the reservations made by the Government of the Islamic Republic of Mauritania upon accession to the International Covenant on Civil and Political Rights (New York, 16 December 1966) in respect of articles 18 and 23 paragraph 4 thereof.

The Government of the Hellenic Republic consider that these declarations, seeking to limit the scope of the aformentioned provisions on a unilateral basis, amount in fact to reservations.

The Government of the Hellenic Republic furthermore consider that, although these reservations refer to specific provisions of the Covenant, they are of a general character, as they do not clearly define the extent to which the reserving State has accepted the obligations deriving from the Covenant.

For these reasons, the Government of the Hellenic Republic object to the abovementioned reservations made by the Government of the Islamic Republic of Mauritania.

This objection shall not preclude the entry into force of the Covenant between Greece and Mauritania."

[TRANSLATION - TRADUCTION]

Le Gouvernement de la République hellénique a examiné les réserves à l'article 18 et au paragraphe 4 de l'article 23 du Pacte international relatif aux droits civils et politiques (New York, le 16 décembre 1966) formulées par le Gouvernement de la République islamique de Mauritanie au moment de son adhésion.

Le Gouvernement de la République hellénique estime que ces déclarations, qui cherchent à restreindre unilatéralement la portée des dispositions susmentionnées, constituent en fait des réserves.

Le Gouvernement de la République hellénique considère en outre que, même si ces réserves visent des dispositions particulières du Pacte, elles sont de caractère général car elles ne précisent pas expressément la mesure dans laquelle l'État réservataire a accepté les obligations découlant du Pacte.

Pour ces motifs, le Gouvernement de la République hellénique formule une objection aux réserves susmentionnées du Gouvernement de la République islamique de Mauritanie.

Cette objection ne constitue pas un obstacle à l'entrée en vigueur du Pacte entre la Grèce et la Mauritanie.

No. 14861. Multilateral

INTERNATIONAL CONVENTION ON THE SUPPRESSION AND PUNISHMENT OF THE CRIME OF APARTHEID. NEW YORK, 30 NOVEMBER 1973[1]

ACCESSION (WITH RESERVATION)

Republic of Moldova

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 28 October 2005

Date of effect: 27 November 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 28 October 2005

Reservation:

No. 14861. Multilatéral

CONVENTION INTERNATIONALE SUR L'ÉLIMINATION ET LA RÉPRESSION DU CRIME D'APARTHEID. NEW YORK, 30 NOVEMBRE 1973[1]

ADHÉSION (AVEC RÉSERVE)

République de Moldova

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 28 octobre 2005

Date de prise d'effet : 27 novembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 28 octobre 2005

Réserve :

[MOLDOVIAN TEXT - TEXTE MOLDOVE]

„Pînă la restabilirea deplină a integrității teritoriale a Republicii Moldova, prevederile convenției se aplică doar pe teritoriul controlat efectiv de autoritățile Republicii Moldova."

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 1015, I-14861 — Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 1015, I-14861.

[TRANSLATION - TRADUCTION][1]

Until the full establishment of the territorial integrity of the Republic of Moldova, the provisions of the Convention will be applied only on the territory effectively controlled by the authorities of the Republic of Moldova.

[TRANSLATION - TRADUCTION]

Jusqu'au rétablissement intégral de l'intégrité territoriale de la République de Moldova, les dispositions de la Convention ne s'appliqueront qu'au territoire effectivement contrôlé par les autorités de la République de Moldova.

1. Translation supplied by the Government of the Republic of Moldova - Traduction fournie par le Gouvernement de la République de Moldova.

No. 14862. Multilateral

CONVENTION (NO. 138) CONCERNING MINIMUM AGE FOR ADMISSION TO EMPLOYMENT. GENEVA, 26 JUNE 1973[1]

RATIFICATION

Sao Tome and Principe

Registration of instrument with the Director-General of the International Labour Office: 4 May 2005

Date of effect: 4 May 2006 . Specifying, pursuant to article 2 (1) of the Convention, that the minimum age for admission to employment is 14 years.

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

RATIFICATION

Djibouti

Registration of instrument with the Director-General of the International Labour Office: 14 June 2005

Date of effect: 14 June 2006 . Specifying, pursuant to article 2 (1) of the Convention, that the minimum age for admission to employment is 16 years.

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

No. 14862. Multilatéral

CONVENTION (NO 138) CONCERNANT L'ÂGE MINIMUM D'ADMISSION À L'EMPLOI. GENÈVE, 26 JUIN 1973[1]

RATIFICATION

Sao Tomé-et-Principe

Enregistrement de l'instrument auprès du Directeur général du Bureau international du Travail : 4 mai 2005

Date de prise d'effet : 4 mai 2006 . Il est spécifié, conformément au paragraphe 1 de l'article 2 de la Convention, que l'âge minimum d'admission à l'emploi est de 14 ans.

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

RATIFICATION

Djibouti

Enregistrement de l'instrument auprès du Directeur général du Bureau international du Travail : 14 juin 2005

Date de prise d'effet : 14 juin 2006 . Il est spécifié, conformément au paragraphe 1 de l'article 2 de la Convention, que l'âge minimum d'admission à l'emploi est de 16 ans.

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 1015, I-14862 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 1015, I-14862.

RATIFICATION

Saint Kitts and Nevis

Registration of instrument with the Director-General of the International Labour Office: 3 June 2005

Date of effect: 3 June 2006 . Specifying, pursuant to article 2 (1) of the Convention, that the minimum age for admission to employment is 16 years.

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

RATIFICATION

Saint-Kitts-et-Nevis

Enregistrement de l'instrument auprès du Directeur général du Bureau international du Travail : 3 juin 2005

Date de prise d'effet : 3 juin 2006 . Il est spécifié, conformément au paragraphe 1 de l'article 2 de la Convention, que l'âge minimum d'admission à l'emploi est de 16 ans.

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

RATIFICATION

Oman

Registration of instrument with the Director-General of the International Labour Office: 21 July 2005

Date of effect: 21 July 2006 . Specifying, pursuant to article 2 (1) of the Convention, that the minimum age for admission to employment is 15 years.

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

RATIFICATION

Oman

Enregistrement de l'instrument auprès du Directeur général du Bureau international du Travail : 21 juillet 2005

Date de prise d'effet : 21 juillet 2006 . Il est spécifié, conformément au paragraphe 1 de l'article 2 de la Convention, que l'âge minimum d'admission à l'emploi est de 15 ans.

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

RATIFICATION

Lao People's Democratic Republic

Registration of instrument with the Director-General of the International Labour Office: 13 June 2005

Date of effect: 13 June 2006 . Specifying, pursuant to article 2 (1) of the Convention, that the minimum age for admission to employment is 14 years.

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

RATIFICATION

République démocratique populaire lao

Enregistrement de l'instrument auprès du Directeur général du Bureau international du Travail : 13 juin 2005

Date de prise d'effet : 13 juin 2006 . Il est spécifié, conformément au paragraphe 1 de l'article 2 de la Convention, que l'âge minimum d'admission à l'emploi est de 14 ans.

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

No. 14956. Multilateral

CONVENTION ON PSYCHOTROPIC SUBSTANCES. VIENNA, 21 FEBRUARY 1971[1]

ACCESSION

Angola

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 26 October 2005

Date of effect: 24 January 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 26 October 2005

No. 14956. Multilatéral

CONVENTION SUR LES SUBSTANCES PSYCHOTROPES. VIENNE, 21 FÉVRIER 1971[1]

ADHÉSION

Angola

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 26 octobre 2005

Date de prise d'effet : 24 janvier 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 26 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 1019, I-14956 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 1019, I-14956.

No. 16510. Multilateral

CUSTOMS CONVENTION ON THE INTERNATIONAL TRANSPORT OF GOODS UNDER COVER OF TIR CARNETS (TIR CONVENTION). GENEVA, 14 NOVEMBER 1975[1]

AMENDMENTS TO ARTICLE 1(B) OF THE CUSTOMS CONVENTION ON THE INTERNATIONAL TRANSPORT OF GOODS UNDER COVER OF TIR CARNETS (TIR CONVENTION). GENEVA, 1 JULY 2005

Entry into force : 1 October 2005

Authentic texts : English, French and Russian

Registration with the Secretariat of the United Nations : ex officio, 1 October 2005

Not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

No. 16510. Multilatéral

CONVENTION DOUANIÈRE RELATIVE AU TRANSPORT INTERNATIONAL DE MARCHANDISES SOUS LE COUVERT DE CARNETS TIR (CONVENTION TIR). GENÈVE, 14 NOVEMBRE 1975[1]

AMENDEMENTS À L'ARTICLE 1(B) DE LA CONVENTION DOUANIÈRE RELATIVE AU TRANSPORT INTERNATIONAL DE MARCHANDISES SOUS LE COUVERT DE CARNETS TIR (CONVENTION TIR). GENÈVE, 1 JUILLET 2005

Entrée en vigueur : 1er octobre 2005

Textes authentiques : anglais, français et russe

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 1er octobre 2005

Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 1079, I-16510 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 1079, I-16510.

AMENDMENTS TO THE CUSTOMS CONVENTION ON THE INTERNATIONAL TRANSPORT OF GOODS UNDER COVER OF TIR CARNETS (TIR CONVENTION). GENEVA, 1 JULY 2005

Entry into force : . 1 October 2005

Authentic texts : . English, French and Russian

Registration with the Secretariat of the United Nations : . ex officio, 1 October 2005

Not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

AMENDEMENTS À LA CONVENTION DOUANIÈRE RELATIVE AU TRANSPORT INTERNATIONAL DE MARCHANDISES SOUS LE COUVERT DE CARNETS TIR (CONVENTION TIR). GENÈVE, 1 JUILLET 2005

Entrée en vigueur : . 1er octobre 2005

Textes authentiques : . anglais, français et russe

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : . d'office, 1er octobre 2005

Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

No. 16705. Multilateral

CONVENTION (NO. 144) CONCERNING TRIPARTITE CONSULTATIONS TO PROMOTE THE IMPLEMENTATION OF INTERNATIONAL LABOUR STANDARDS. GENEVA, 21 JUNE 1976[1]

RATIFICATION

Serbia and Montenegro

Registration of instrument with the Director-General of the International Labour Office: 13 May 2005

Date of effect: 13 May 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

No. 16705. Multilatéral

CONVENTION (NO 144) CONCERNANT LES CONSULTATIONS TRIPARTITES DESTINÉES À PROMOUVOIR LA MISE EN OEUVRE DES NORMES INTERNATIONALES DU TRAVAIL. GENÈVE, 21 JUIN 1976[1]

RATIFICATION

Serbie-et-Monténégro

Enregistrement de l'instrument auprès du Directeur général du Bureau international du Travail : 13 mai 2005

Date de prise d'effet : 13 mai 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 1089, I-16705 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 1089, I-16705.

No. 17847. Multilateral

EUROPEAN AGREEMENT SUPPLEMENTING THE CONVENTION ON ROAD TRAFFIC OPENED FOR SIGNATURE AT VIENNA ON 8 NOVEMBER 1968. GENEVA, 1 MAY 1971[1]

ACCESSION

Albania

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 27 October 2005

Date of effect: 27 October 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 27 October 2005

No. 17847. Multilatéral

ACCORD EUROPÉEN COMPLÉTANT LA CONVENTION SUR LA CIRCULATION ROUTIÈRE OUVERT À LA SIGNATURE À VIENNE LE 8 NOVEMBRE 1968. GENÈVE, 1 MAI 1971[1]

ADHÉSION

Albanie

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 27 octobre 2005

Date de prise d'effet : 27 octobre 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 27 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 1137, I-17847 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 1137, I-17847.

No. 17863. Multilateral

CONVENTION (NO. 146) CONCERNING ANNUAL LEAVE WITH PAY FOR SEAFARERS. GENEVA, 29 OCTOBER 1976[1]

RATIFICATION

Turkey

Registration of instrument with the Director-General of the International Labour Office: 28 July 2005

Date of effect: 28 July 2006 . Specifying, pursuant to article 3 (2) of the Convention, that the length of annual leave is 30 days.

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

No. 17863. Multilatéral

CONVENTION (NO 146) CONCERNANT LES CONGÉS PAYÉS ANNUELS DES GENS DE MER. GENÈVE, 29 OCTOBRE 1976[1]

RATIFICATION

Turquie

Enregistrement de l'instrument auprès du Directeur général du Bureau international du Travail : 28 juillet 2005

Date de prise d'effet : 28 juillet 2006 . Il est spécifié, conformément au paragraphe 2 de l'Article 3 de la Convention, que la durée de congé annuel est de 30 jours.

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 1138, I-17863 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 1138, I-17863.

No. 17949. Multilateral

CONVENTION RELATING TO THE DISTRIBUTION OF PROGRAMME-CARRYING SIGNALS TRANSMITTED BY SATELLITE. BRUSSELS, 21 MAY 1974[1]

ACCESSION

Viet Nam

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 12 October 2005

Date of effect: 12 January 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 12 October 2005

No. 17949. Multilatéral

CONVENTION CONCERNANT LA DISTRIBUTION DE SIGNAUX PORTEURS DE PROGRAMMES TRANSMIS PAR SATELLITE. BRUXELLES, 21 MAI 1974[1]

ADHÉSION

Viet Nam

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 12 octobre 2005

Date de prise d'effet : 12 janvier 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 12 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 1144, I-17949 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 1144, I-17949.

No. 19183. Multilateral

CONVENTION (NO. 150) CONCERNING LABOUR ADMINISTRATION: ROLE, FUNCTIONS AND ORGANISATION. GENEVA, 26 JUNE 1978[1]

RATIFICATION

Armenia

Registration of instrument with the Director-General of the International Labour Office: 18 May 2005

Date of effect: 18 May 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

No. 19183. Multilatéral

CONVENTION (NO 150) CONCERNANT L'ADMINISTRATION DU TRAVAIL : RÔLE, FONCTIONS ET ORGANISATION. GENÈVE, 26 JUIN 1978[1]

RATIFICATION

Arménie

Enregistrement de l'instrument auprès du Directeur général du Bureau international du Travail : 18 mai 2005

Date de prise d'effet : 18 mai 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 1201, I-19183 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 1201, I-19183.

No. 19653. Multilateral

CONVENTION (NO. 151) CONCERNING PROTECTION OF THE RIGHT TO ORGANISE AND PROCEDURES FOR DETERMINING CONDITIONS OF EMPLOYMENT IN THE PUBLIC SERVICE. GENEVA, 27 JUNE 1978[1]

RATIFICATION

Sao Tome and Principe

Registration of instrument with the Director-General of the International Labour Office: 4 May 2005

Date of effect: 4 May 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

No. 19653. Multilatéral

CONVENTION (NO 151) CONCERNANT LA PROTECTION DU DROIT D'ORGANISATION ET LES PROCÉDURES DE DÉTERMINATION DES CONDITIONS D'EMPLOI DANS LA FONCTION PUBLIQUE. GENÈVE, 27 JUIN 1978[1]

RATIFICATION

Sao Tomé-et-Principe

Enregistrement de l'instrument auprès du Directeur général du Bureau international du Travail : 4 mai 2005

Date de prise d'effet : 4 mai 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 1218, I-19653 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 1218, I-19653.

No. 20378. Multilateral

CONVENTION ON THE ELIMINATION OF ALL FORMS OF DISCRIMINATION AGAINST WOMEN. NEW YORK, 18 DECEMBER 1979[1]

OBJECTION TO THE RESERVATIONS MADE BY THE UNITED ARAB EMIRATES UPON ACCESSION

Greece

Notification effected with the Secretary-General of the United Nations: 4 October 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 4 October 2005

No. 20378. Multilatéral

CONVENTION SUR L'ÉLIMINATION DE TOUTES LES FORMES DE DISCRIMINATION À L'ÉGARD DES FEMMES. NEW YORK, 18 DÉCEMBRE 1979[1]

OBJECTION AUX RÉSERVES FORMULÉES PAR LES ÉMIRATS ARABES UNIS LORS DE L'ADHÉSION

Grèce

Notification effectuée auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 4 octobre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 4 octobre 2005

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

"The Government of the Hellenic Republic have examined the reservations made by the Government of the United Arab Emirates upon accession to the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women (New York, 18 December 1979).

The Government of the Hellenic Republic consider that the reservations in respect of Articles 2 (f), which is a core provision of the above Convention, 15 paragraph 2 and 16, all containing a reference to the provisions of the Islamic Shariah, are of unlimited scope and, therefore, incompatible with the object and purpose of the Convention.

The Government of the Hellenic Republic recall that, according to Article 28 paragraph 2 of the Convention, a reservation incompatible with the object and purpose of the Convention shall not be permitted.

Consequently, the Government of the Hellenic Republic object to the aforementioned reservations made by the Government of the United Arab Emirates. This objection shall not preclude the entry into force of the Convention between Greece and the United Arab Emirates."

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 1249, I-20378 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 1249, I-20378.

[TRANSLATION - TRADUCTION]

Le Gouvernement de la République hellénique a examiné les réserves formulées par le Gouvernement des Émirats arabes unis au moment de son adhésion à la Convention sur l'élimination de toutes les formes de discrimination à l'égard des femmes (New York, 18 décembre 1979).

Le Gouvernement de la République hellénique considère que les réserves relatives à l'article 2, alinéa f), qui est une disposition essentielle de la convention susmentionnée, ainsi qu'aux articles 15, paragraphe 2, et 16, réserves qui renvoient toutes aux dispositions de la charia, sont de portée illimitée et, par conséquent, incompatibles avec l'objet et le but de la Convention.

Le Gouvernement de la République hellénique rappelle que, en vertu du paragraphe 2 de l'article 28 de la Convention, les réserves incompatibles avec l'objet et le but de la Convention ne sont pas autorisées.

Par conséquent, le Gouvernement de la République hellénique formule une objection aux réserves susmentionnées du Gouvernement des Émirats arabes unis. Cette objection ne fait pas obstacle à l'entrée en vigueur de la Convention entre la Grèce et les Émirats arabes unis.

OBJECTION TO THE RESERVATIONS MADE BY THE UNITED ARAB EMIRATES UPON ACCESSION

Latvia

Notification effected with the Secretary-General of the United Nations: 4 October 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 4 October 2005

OBJECTION AUX RÉSERVES FORMULÉES PAR LES ÉMIRATS ARABES UNIS LORS DE L'ADHÉSION

Lettonie

Notification effectuée auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 4 octobre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 4 octobre 2005

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

"The Government of the Republic of Latvia has carefully examined the reservations made by the United Arab Emirates to the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women upon accession to the Convention regarding Article 2 (f), Article 15 (2), and Article 16 thereof.

The Government of the Republic of Latvia considers that the reservations made by the United Arab Emirates contain general reference to national law without making specific reference to the extent of the obligations the United Arab Emirates are accepting.

Moreover, the Government of the Republic of Latvia is of the opinion that these reservations contradict to the object and purpose of the Convention and in particular to obligation all States Parties to pursue by all appropriate means and without delay a policy of eliminating discrimination against women.

The Government of the Republic of Latvia recalls Part VI, Article 28 of the Convention setting out that reservations incompatible with the object and purpose of the Convention are not permitted.

The Government of the Republic of Latvia therefore objects to the aforesaid reservations made by the United Arab Emirates to the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women.

However, this objection shall not preclude the entry into force of the Convention between the Republic of Latvia and the United Arab Emirates."

[TRANSLATION - TRADUCTION]

Le Gouvernement de la République de Lettonie a examiné attentivement les réserves formulées par les Émirats arabes unis au sujet de l'alinéa f) de l'article 2, du paragraphe 2 de l'article 15, et de l'article 16 de la Convention sur l'élimination de toutes les formes de discrimination à l'égard des femmes.

Le Gouvernement de la République de Lettonie estime que les réserves formulées par les Émirats arabes unis font référence de manière générale au droit national sans préciser exactement dans quelle mesure les Émirats arabes unis acceptent les obligations prévues par la Convention.

De plus, le Gouvernement de la République de Lettonie considère que ces réserves sont contraires à l'objet et au but de la Convention, et en particulier pour tous les États parties de poursuivre par tous les moyens appropriés et sans retard une politique tendant à éliminer la discrimination à l'égard des femmes.

Le Gouvernement de la République de Lettonie rappelle que l'article 28 de la Convention (sixième partie) prévoit que les réserves incompatibles avec l'objet et le but de la Convention ne sont pas autorisées.

Le Gouvernement de la République de Lettonie fait donc objection aux réserves formulées par les Émirats arabes unis à l'égard de la Convention sur l'élimination de toutes les formes de discrimination à l'égard des femmes.

Cette objection n'interdit toutefois pas l'entrée en vigueur de la Convention entre la République de Lettonie et les Émirats arabes unis.

OBJECTION TO THE RESERVATIONS MADE BY THE UNITED ARAB EMIRATES UPON ACCESSION

Sweden

Notification effected with the Secretary-General of the United Nations: 5 October 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 5 October 2005

OBJECTION AUX RÉSERVES FORMULÉES PAR LES ÉMIRATS ARABES UNIS LORS DE L'ADHÉSION

Suède

Notification effectuée auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 5 octobre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 5 octobre 2005

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

"The Government of Sweden has examined the reservations made by United Arab Emirates upon acceding to the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women, regarding Article 2 (f), 9, 15 (2) and 16.

The Government of Sweden notes that the said articles are being made subject to reservations referring to national legislation and Sharia principles.

The Government of Sweden is of the view that these reservations which do not clearly specify the extent of the United Arab Emirates' derogation from the provisions in question raises serious doubts as to the commitment of the United Arab Emirates to the object and purpose of the Convention. The reservations in question, if put into practice, would inevitably result in discrimination against women on the basis of sex, which is contrary to the object and purpose of the Convention. It should be borne in mind that the principles of the equal rights of women and men and of non-discrimination on the basis of sex are set forth in the Charter of the United Nations as one of the purposes of the organization, as well as in the declaration of Human Rights of 1948.

According to article 28 (2) of the Convention, and to international customary law as codified in the Vienna Convention on the Law of the Treaties, reservations incompatible with the object and purpose of the Convention shall not be permitted. It is in the common interest of States that treaties to which they have chosen to become parties are respected as to their object and purpose, by all parties, and that States are prepared to undertake any legislative changes necessary to comply with their obligations under the treaties.

The Government of Sweden therefore objects to the aforesaid reservations made by the Government of the United Arab Emirates to the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women and considers them null and void.

This objection shall not preclude the entry into force of the Convention between the United Arab Emirates and Sweden. The Convention enters into force in its entirety between the two States, without the United Arab Emirates benefiting from its reservations."

[TRANSLATION - TRADUCTION]

Le Gouvernement suédois a examiné les réserves formulées par les Émirats arabes unis lors de son adhésion à la Convention sur l'élimination de toutes les formes de discrimination à l'égard des femmes, concernant l'alinéa f) de l'article 2, l'article 9, le paragraphe 2) de l'article 15 et l'article 16 de la Convention.

Le Gouvernement suédois note que les réserves formulées à l'égard de ces articles font référence à la législation émirienne et aux principes de la charia.

Le Gouvernement suédois considère que ces réserves, qui ne précisent pas clairement l'étendue de la dérogation envisagée pour les dispositions en question, conduisent à douter sérieusement de la volonté des Émirats arabes unis d'honorer les engagements qu'ils ont pris quant à l'objet et au but de la Convention. Les réserves en question, si elles venaient à être mises en oeuvre, auraient inévitablement pour résultat d'introduire une discrimination au détriment des femmes en raison de leur sexe, ce qui est contraire à l'objet et au but de la Convention. Le principe de l'égalité des droits des hommes et des femmes et celui de la non-discrimination quant au sexe sont consacrés par la Charte des Nations Unies comme l'un des buts de l'Organisation et par la Déclaration universelle des droits de l'homme de 1948.

Conformément au paragraphe 2 de l'article 28 de la Convention, et en vertu du droit international coutumier codifié dans la Convention de Vienne sur le droit des traités, aucune réserve incompatible avec l'objet et le but de la Convention ne sera autorisée. Il est dans l'intérêt de tous les États que les traités auxquels ils ont décidé de devenir parties soient respectés, quant à leur objet et à leur but, par toutes les parties, et que les États soient disposés à apporter à leur législation toutes les modifications nécessaires pour pouvoir s'acquitter des obligations qu'ils ont contractées en vertu des traités.

Le Gouvernement suédois fait donc objection aux réserves susmentionnées du Gouvernement émirien en ce qui concerne la Convention sur l'élimination de toutes les formes de discrimination à l'égard des femmes et les considère comme nulles et non avenues.

Cette objection ne fait pas obstacle à l'entrée en vigueur de la Convention entre les Émirats arabes unis et la Suède. La Convention entre en vigueur dans son intégralité entre les deux États, sans que les Émirats arabes unis puissent se prévaloir de leurs réserves.

OBJECTION TO THE RESERVATION MADE BY THE UNITED ARAB EMIRATES UPON ACCESSION

Austria

Notification effected with the Secretary-General of the United Nations: 5 October 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 5 October 2005

OBJECTION À LA RÉSERVE FORMULÉE PAR LES ÉMIRATS ARABES UNIS LORS DE L'ADHÉSION

Autriche

Notification effectuée auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 5 octobre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 5 octobre 2005

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

"The Government of Austria has examined the reservation made by the Government of the United Arab Emirates upon accession to the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women regarding articles 2 (f), 9, 15 (2), 16 and 29 (1).

The Government of Austria finds that the reservations to article 2 (f), article 9, article 15 (2) and article 16, if put into practice, would inevitably result in discrimination against women on the basis of sex. This is contrary to the object and purpose of the Convention.

The Government of Austria would like to recall that, according to article 28 (2) of the Convention as well as customary international law as codified in the Vienna Convention on the Law of Treaties, a reservation incompatible with the object and purpose of a treaty shall not be permitted.

It is in the common interest of States that treaties to which they have chosen to become parties are respected as to their object and purpose, by all parties, and that States are prepared to undertake any legislative changes necessary to comply with their obligations under the treaties.

For these reasons, the Government of Austria objects to the aforementioned reservations made by the United Arab Emirates to the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women.

This position, however, does not preclude the entry into force in its entirety of the Convention between the United Arab Emirates and Austria."

[TRANSLATION - TRADUCTION]

Le Gouvernement autrichien a examiné la réserve formulée par le Gouvernement des Émirats arabes unis lors de son adhésion à la Convention sur l'élimination de toutes les formes de discrimination à l'égard des femmes au sujet des articles 2 alinéa f), 9, 15 paragraphe 2, 16 et 29 paragraphe 1.

Le Gouvernement autrichien considère que les réserves relatives aux articles 2 alinéa f), 9, 15 paragraphe 2 et 16, si elles sont mises en pratique, donneront lieu, inévitablement, à une discrimination à l'égard des femmes fondée sur le sexe, ce qui est contraire à l'objet et au but de la Convention.

Le Gouvernement autrichien voudrait rappeler que, en vertu du paragraphe 2 de l'article 28 de la Convention d'une part et du droit international coutumier tel qu'il a été codifié dans la Convention de Vienne sur le droit des traités d'autre part, les réserves incompatibles avec l'objet et le but des traités ne sont pas autorisées.

Il est de l'intérêt commun des États que les traités auxquels ils ont choisi de devenir parties soient respectés dans leur objet et dans leur but, par toutes les parties, et que les États soient disposés à modifier leur législation comme il convient pour exécuter leurs obligations conventionnelles.

Pour ces raisons, le Gouvernement autrichien formule une objection aux réserves susmentionnées du Gouvernement des Émirats arabes unis à la Convention sur l'élimination de toutes les formes de discrimination à l'égard des femmes.

Cette situation ne fait toutefois pas obstacle à l'entrée en vigueur de la Convention, dans son intégralité, entre les Émirats arabes unis et l'Autriche.

OBJECTION TO THE RESERVATIONS MADE BY THE UNITED ARAB EMIRATES UPON ACCESSION

Spain

Notification effected with the Secretary-General of the United Nations: 6 October 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 6 October 2005

OBJECTION AUX RÉSERVES FORMULÉES PAR LES ÉMIRATS ARABES UNIS LORS DE L'ADHÉSION

Espagne

Notification effectuée auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 6 octobre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 6 octobre 2005

[SPANISH TEXT — TEXTE ESPAGNOL]

"El gobierno del Reino de España ha examinado las reservas presentadas por el gobierno de los Emiratos Árabes Unidos en el momento de su adhesión a la convención sobre la eliminación de todas las formas de discriminación contra la mujer, el 6 de octubre de 2005, en relación con sus artículos 2(F), 9, 15(2), y 16.

El gobierno del Reino de España considera que las reservas mencionadas resultan incompatibles con el objeto y fin de la citada convención, ya que tienen por objeto excluir el compromiso de los Emiratos Árabes Unidos en relación con aspectos esenciales de la convención, uno de carácter general, cual es la adopción de medidas, incluidas las legislativas, para eliminar toda forma de discriminación contra la mujer (artículo 2 (F)), y otros relativos a formas concretas de discriminación en relación con la nacionalidad (artículo 9), la capacidad jurídica en materias civiles (artículo 15 (2)) y el matrimonio y las relaciones familiares (artículo 16).

El gobierno del Reino de España recuerda que, en virtud del artículo 28 (2) de la convención, no son aceptables las reservas incompatibles con el objeto y propósito de la convención.

Asimismo , la reserva relativa al artículo 16 de la convención hace una referencia general a los principios de la ley islámica, sin precisar su contenido, lo que impide a los otros Estados partes determinar con certeza

la medida en la que los Emiratos Árabes Unidos han aceptado las obligaciones derivadas del artículo 16 de la convención.

En consecuencia, el gobierno del Reino de España objeta las reservas formuladas por el gobierno de los Emiratos Árabes Unidos a los artículos 2(F), 9, 15 (2) y 16 de la convención sobre la eliminación de todas las formas de discriminación contra la mujer.

Esta objeción no impide la entrada en vigor de la mencionada convención entre el Reino de España y los Emiratos Árabes Unidos".

[TRANSLATION - TRADUCTION]

The Government of the Kingdom of Spain has examinted the reservations entered by the Government of the United Arab Emirates to article 2, subparagraph (f); article 9; article 15, paragraph 2; and article 16 of the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women upon its accession to that instrument on 6 October 2005.

The Government of the Kingdom of Spain considers that these reservations are incompatible with the object and purpose of the Convention, since they are intended to exempt the United Arab Emirates from obligations relating to essential aspects of the Convention: one of a general nature, namely the adoption of measures, including legislation, to eliminate all forms of discrimination against women (article 2, subparagraph (f)), and others concerning specific forms of discrimination in relation to nationality (article 9), legal capacity in civil matters (article 15, paragraph 2) and marriage and family relations (article 16).

The Government of the Kingdom of Spain recalls that, under article 28, paragraph 2, of the Convention, reservations incompatible with the object and purpose of the Convention are not permitted.

Moreover, the reservation to article 16 of the Convention makes a general reference to the principles of Islamic law without specifying their content, with the result that the other States parties cannot precisely determine the extent to which the Government of the United Arab Emirates accepts the obligations set out in article 16 of the Convention.

Accordingly, the Government of the Kingdom of Spain objects to the reservations entered by the Government of the United Arab Emirates to article 2, subparagraph (f); article 9; article 15, paragraph 2; and article 16 of the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women.

This objection shall not preclude the entry into force of the Convention between the Kingdom of Spain and the United Arab Emirates.

[TRANSLATION - TRADUCTION]

Le Gouvernement du Royaume d'Espagne a examiné les réserves que le Gouvernement des Émirats arabes unis a formulées, au moment de son adhésion, au sujet de l'alinéa f) de l'article 2, de l'article 9, du paragraphe 2 de l'article 15 et de l'article 16 de la Convention sur l'élimination de toutes les formes de discrimination à l'égard des femmes.

Le Gouvernement du Royaume d'Espagne considère que ces réserves sont incompatibles avec l'objet et le but de la Convention précitée, dans la mesure où elles visent à exempter les Émirats arabes unis de plusieurs des obligations fondamentales prévues par la Convention, dont l'une, de caractère général, consiste à prendre des mesures, notamment des mesures législatives, pour éliminer toute forme de discrimination à l'égard des femmes [art. 2, alinéa f)], et les autres portent sur des formes concrètes de discrimination en matière de nationalité (art. 9), de capacité juridique en matière civile (art. 15, par. 2), enfin de mariage et de rapports familiaux (art. 16).

Le Gouvernement du Royaume d'Espagne rappelle qu'en vertu du paragraphe 2 de l'article 28 de la Convention, les réserves incompatibles avec l'objet et le but de la Convention ne sont pas autorisés.

De plus, la réserve relative à l'article 16 de la Convention se réfère en termes généraux aux principes du droit islamique, sans préciser leur teneur, ce qui ne permet aux autres États parties de déterminer avec certitude dans quelle mesure les Émirats arabes unis acceptent les obligations prévues à l'article 16 de la Convention.

Par conséquent, le Gouvernement du Royaume d'Espagne fait objection aux réserves formulées par le Gouvernement des Émirats arabes unis au sujet de l'alinéa f) de l'article 2, de l'article 9, du paragraphe 2 de l'article 15 et de l'article 16 de la Convention sur l'élimination de toutes les formes de discrimination à l'égard des femmes.

Cette objection n'interdit pas l'entrée en vigueur de la Convention susmentionnée entre le Royaume d'Espagne et les Émirats arabes unis.

OPTIONAL PROTOCOL TO THE CONVENTION ON THE ELIMINATION OF ALL FORMS OF DISCRIMINATION AGAINST WOMEN. NEW YORK, 6 OCTOBER 1999

RATIFICATION

Burkina Faso

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 10 October 2005

Date of effect: 10 January 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 10 October 2005

ACCESSION

South Africa

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 18 October 2005

Date of effect: 18 January 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 18 October 2005

PROTOCOLE FACULTATIF À LA CONVENTION SUR L'ÉLIMINATION DE TOUTES LES FORMES DE DISCRIMINATION À L'ÉGARD DES FEMMES. NEW YORK, 6 OCTOBRE 1999

RATIFICATION

Burkina Faso

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 10 octobre 2005

Date de prise d'effet : 10 janvier 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 10 octobre 2005

ADHÉSION

Afrique du Sud

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 18 octobre 2005

Date de prise d'effet : 18 janvier 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 18 octobre 2005

No. 20690. Multilateral

CONVENTION (NO. 147) CONCERNING MINIMUM STANDARDS IN MERCHANT SHIPS. GENEVA, 29 OCTOBER 1976[1]

RATIFICATION

Ghana

Registration of instrument with the Director-General of the International Labour Office: 10 May 2005

Date of effect: 10 May 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

RATIFICATION

Belize

Registration of instrument with the Director-General of the International Labour Office: 15 July 2005

Date of effect: 15 July 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

No. 20690. Multilatéral

CONVENTION (NO 147) CONCERNANT LES NORMES MINIMA À OBSERVER SUR LES NAVIRES MARCHANDS. GENÈVE, 29 OCTOBRE 1976[1]

RATIFICATION

Ghana

Enregistrement de l'instrument auprès du Directeur général du Bureau international du Travail : 10 mai 2005

Date de prise d'effet : 10 mai 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

RATIFICATION

Belize

Enregistrement de l'instrument auprès du Directeur général du Bureau international du Travail : 15 juillet 2005

Date de prise d'effet : 15 juillet 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 1259, I-20690 — Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 1259, I-20690.

PROTOCOL OF 1996 TO THE MERCHANT SHIPPING (MINIMUM STANDARDS) CONVENTION, 1976. GENEVA, 22 OCTOBER 1996

RATIFICATION

Belize

Registration of instrument with the Director-General of the International Labour Office: 15 July 2005

Date of effect: 15 July 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

RATIFICATION

Bulgaria

Registration of instrument with the Director-General of the International Labour Office: 9 June 2005

Date of effect: 9 June 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: Belize, 19 October 2005

PROTOCOLE DE 1996 RELATIF À LA CONVENTION SUR LA MARINE MARCHANDE (NORMES MINIMA), 1976. GENÈVE, 22 OCTOBRE 1996

RATIFICATION

Belize

Enregistrement de l'instrument auprès du Directeur général du Bureau international du Travail : 15 juillet 2005

Date de prise d'effet : 15 juillet 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

RATIFICATION

Bulgarie

Enregistrement de l'instrument auprès du Directeur général du Bureau international du Travail : 9 juin 2005

Date de prise d'effet : 9 juin 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Belize, 19 octobre 2005

No. 22344. Multilateral

CONVENTION (NO. 154) CONCERNING THE PROMOTION OF COLLECTIVE BARGAINING. GENEVA, 19 JUNE 1981[1]

RATIFICATION

Sao Tome and Principe

Registration of instrument with the Director-General of the International Labour Office: 4 May 2005

Date of effect: 4 May 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

No. 22344. Multilatéral

CONVENTION (NO 154) CONCERNANT LA PROMOTION DE LA NÉGOCIATION COLLECTIVE. GENÈVE, 19 JUIN 1981[1]

RATIFICATION

Sao Tomé-et-Principe

Enregistrement de l'instrument auprès du Directeur général du Bureau international du Travail : 4 mai 2005

Date de prise d'effet : 4 mai 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series*, vol. 1331, I-22344 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 1331, I-22344

No. 22345. Multilateral

CONVENTION (NO. 155) CONCERNING OCCUPATIONAL SAFETY AND HEALTH AND THE WORKING ENVIRONMENT. GENEVA, 22 JUNE 1981[1]

RATIFICATION

Sao Tome and Principe

Registration of instrument with the Director-General of the International Labour Office: 4 May 2005

Date of effect: 4 May 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

No. 22345. Multilatéral

CONVENTION (NO 155) CONCERNANT LA SÉCURITÉ, LA SANTÉ DES TRAVAILLEURS ET LE MILIEU DE TRAVAIL. GENÈVE, 22 JUIN 1981[1]

RATIFICATION

Sao Tomé-et-Principe

Enregistrement de l'instrument auprès du Directeur général du Bureau international du Travail : 4 mai 2005

Date de prise d'effet : 4 mai 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 1331, I-22345 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 1331, I-22345.

No. 22514. Multilateral

CONVENTION ON THE CIVIL ASPECTS OF INTERNATIONAL CHILD ABDUCTION. THE HAGUE, 25 OCTOBER 1980[1]

ACCEPTANCE OF ACCESSION OF THE BAHAMAS

Belize

Notification effected with the Government of the Netherlands: 30 August 2005

Date of effect: 1 November 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: Netherlands, 11 October 2005

ACCEPTANCE OF ACCESSION OF BELARUS

Belize

Notification effected with the Government of the Netherlands: 30 August 2005

Date of effect: 1 November 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: Netherlands, 11 October 2005

ACCEPTANCE OF ACCESSION OF BRAZIL

Belize

Notification effected with the Government of the Netherlands: 30 August 2005

Date of effect: 1 November 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: Netherlands, 11 October 2005

No. 22514. Multilatéral

CONVENTION SUR LES ASPECTS CIVILS DE L'ENLÈVEMENT INTERNATIONAL D'ENFANTS. LA HAYE, 25 OCTOBRE 1980[1]

ACCEPTATION D'ADHÉSION DES BAHAMAS

Belize

Notification effectuée auprès du Gouvernement néerlandais : 30 août 2005

Date de prise d'effet : 1er novembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Pays-Bas, 11 octobre 2005

ACCEPTATION D'ADHÉSION DU BÉLARUS

Belize

Notification effectuée auprès du Gouvernement néerlandais : 30 août 2005

Date de prise d'effet : 1er novembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Pays-Bas, 11 octobre 2005

ACCEPTATION D'ADHÉSION DU BRÉSIL

Belize

Notification effectuée auprès du Gouvernement néerlandais : 30 août 2005

Date de prise d'effet : 1er novembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Pays-Bas, 11 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 1343, I-22514 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 1343, I-22514.

ACCEPTANCE OF ACCESSION OF BULGARIA

Belize

Notification effected with the Government of the Netherlands: 30 August 2005

Date of effect: 1 November 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: Netherlands, 11 October 2005

ACCEPTATION D'ADHÉSION DE LA BULGARIE

Belize

Notification effectuée auprès du Gouvernement néerlandais : 30 août 2005

Date de prise d'effet : 1er novembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Pays-Bas, 11 octobre 2005

ACCEPTANCE OF ACCESSION OF CHILE

Belize

Notification effected with the Government of the Netherlands: 30 August 2005

Date of effect: 1 November 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: Netherlands, 11 October 2005

ACCEPTATION D'ADHÉSION DU CHILI

Belize

Notification effectuée auprès du Gouvernement néerlandais : 30 août 2005

Date de prise d'effet : 1er novembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Pays-Bas, 11 octobre 2005

ACCEPTANCE OF ACCESSION OF THE DOMINICAN REPUBLIC

Belize

Notification effected with the Government of the Netherlands: 30 August 2005

Date of effect: 1 November 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: Netherlands, 11 October 2005

ACCEPTATION D'ADHÉSION DE LA RÉPUBLIQUE DOMINICAINE

Belize

Notification effectuée auprès du Gouvernement néerlandais : 30 août 2005

Date de prise d'effet : 1er novembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Pays-Bas, 11 octobre 2005

ACCEPTANCE OF ACCESSION OF THE DOMINICAN REPUBLIC

Bulgaria

Notification effected with the Government of the Netherlands: 5 September 2005

Date of effect: 1 December 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: Netherlands, 11 October 2005

ACCEPTATION D'ADHÉSION DE LA RÉPUBLIQUE DOMINICAINE

Bulgarie

Notification effectuée auprès du Gouvernement néerlandais : 5 septembre 2005

Date de prise d'effet : 1er décembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Pays-Bas, 11 octobre 2005

ACCEPTANCE OF ACCESSION OF ESTONIA

Belize

Notification effected with the Government of the Netherlands: 30 August 2005

Date of effect: 1 November 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: Netherlands, 11 October 2005

ACCEPTATION D'ADHÉSION DE L'ESTONIE

Belize

Notification effectuée auprès du Gouvernement néerlandais : 30 août 2005

Date de prise d'effet : 1er novembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Pays-Bas, 11 octobre 2005

ACCEPTANCE OF ACCESSION OF GUATEMALA

Belize

Notification effected with the Government of the Netherlands: 30 August 2005

Date of effect: 1 November 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: Netherlands, 11 October 2005

ACCEPTATION D'ADHÉSION DU GUATEMALA

Belize

Notification effectuée auprès du Gouvernement néerlandais : 30 août 2005

Date de prise d'effet : 1er novembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Pays-Bas, 11 octobre 2005

ACCEPTANCE OF ACCESSION OF GEORGIA

Belize

Notification effected with the Government of the Netherlands: 30 August 2005

Date of effect: 1 November 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: Netherlands, 11 October 2005

ACCEPTATION D'ADHÉSION DE LA GÉORGIE

Belize

Notification effectuée auprès du Gouvernement néerlandais : 30 août 2005

Date de prise d'effet : 1er novembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Pays-Bas, 11 octobre 2005

ACCEPTANCE OF ACCESSION OF ICELAND

Belize

Notification effected with the Government of the Netherlands: 30 August 2005

Date of effect: 1 November 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: Netherlands, 11 October 2005

ACCEPTATION D'ADHÉSION DE L'ISLANDE

Belize

Notification effectuée auprès du Gouvernement néerlandais : 30 août 2005

Date de prise d'effet : 1er novembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Pays-Bas, 11 octobre 2005

ACCEPTANCE OF ACCESSION OF LATVIA

Belize

Notification effected with the Government of the Netherlands: 30 August 2005

Date of effect: 1 November 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: Netherlands, 11 October 2005

ACCEPTATION D'ADHÉSION DE LA LETTONIE

Belize

Notification effectuée auprès du Gouvernement néerlandais : 30 août 2005

Date de prise d'effet : 1er novembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Pays-Bas, 11 octobre 2005

ACCEPTANCE OF ACCESSION OF LITHUANIA

Belize

Notification effected with the Government of the Netherlands: 30 August 2005

Date of effect: 1 November 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: Netherlands, 11 October 2005

ACCEPTATION D'ADHÉSION DE LA LITUANIE

Belize

Notification effectuée auprès du Gouvernement néerlandais : 30 août 2005

Date de prise d'effet : 1er novembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Pays-Bas, 11 octobre 2005

ACCEPTANCE OF ACCESSION OF MALTA

Belize

Notification effected with the Government of the Netherlands: 30 August 2005

Date of effect: 1 November 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: Netherlands, 11 October 2005

ACCEPTATION D'ADHÉSION DE MALTE

Belize

Notification effectuée auprès du Gouvernement néerlandais : 30 août 2005

Date de prise d'effet : 1er novembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Pays-Bas, 11 octobre 2005

ACCEPTANCE OF ACCESSION OF PANAMA

Belize

Notification effected with the Government of the Netherlands: 30 August 2005

Date of effect: 1 November 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: Netherlands, 11 October 2005

ACCEPTATION D'ADHÉSION DU PANAMA

Belize

Notification effectuée auprès du Gouvernement néerlandais : 30 août 2005

Date de prise d'effet : 1er novembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Pays-Bas, 11 octobre 2005

ACCEPTANCE OF ACCESSION OF PERU

Belize

Notification effected with the Government of the Netherlands: 30 August 2005

Date of effect: 1 November 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: Netherlands, 11 October 2005

ACCEPTATION D'ADHÉSION DU PÉROU

Belize

Notification effectuée auprès du Gouvernement néerlandais : 30 août 2005

Date de prise d'effet : 1er novembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Pays-Bas, 11 octobre 2005

ACCEPTANCE OF ACCESSION OF SLOVENIA

Belize

Notification effected with the Government of the Netherlands: 30 August 2005

Date of effect: 1 November 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: Netherlands, 11 October 2005

ACCEPTATION D'ADHÉSION DE LA SLOVÉNIE

Belize

Notification effectuée auprès du Gouvernement néerlandais : 30 août 2005

Date de prise d'effet : 1er novembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Pays-Bas, 11 octobre 2005

ACCEPTANCE OF ACCESSION OF SOUTH AFRICA

Belize

Notification effected with the Government of the Netherlands: 30 August 2005

Date of effect: 1 November 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: Netherlands, 11 October 2005

ACCEPTATION D'ADHÉSION DE L'AFRIQUE DU SUD

Belize

Notification effectuée auprès du Gouvernement néerlandais : 30 août 2005

Date de prise d'effet : 1er novembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Pays-Bas, 11 octobre 2005

ACCEPTANCE OF ACCESSION OF SRI LANKA

Belize

Notification effected with the Government of the Netherlands: 30 August 2005

Date of effect: 1 November 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: Netherlands, 11 October 2005

ACCEPTATION D'ADHÉSION DE SRI LANKA

Belize

Notification effectuée auprès du Gouvernement néerlandais : 30 août 2005

Date de prise d'effet : 1er novembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Pays-Bas, 11 octobre 2005

ACCEPTANCE OF ACCESSION OF THAILAND

Belize

Notification effected with the Government of the Netherlands: 30 August 2005

Date of effect: 1 November 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: Netherlands, 11 October 2005

ACCEPTATION D'ADHÉSION DE LA THAÏLANDE

Belize

Notification effectuée auprès du Gouvernement néerlandais : 30 août 2005

Date de prise d'effet : 1er novembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Pays-Bas, 11 octobre 2005

ACCEPTANCE OF ACCESSION OF TURKMENISTAN

Belize

Notification effected with the Government of the Netherlands: 30 August 2005

Date of effect: 1 November 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: Netherlands, 11 October 2005

ACCEPTATION D'ADHÉSION DU TURKMÉNISTAN

Belize

Notification effectuée auprès du Gouvernement néerlandais : 30 août 2005

Date de prise d'effet : 1er novembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Pays-Bas, 11 octobre 2005

ACCEPTANCE OF ACCESSION OF URUGUAY

Belize

Notification effected with the Government of the Netherlands: 30 January 2005

Date of effect: 1 November 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: Netherlands, 11 October 2005

ACCEPTATION D'ADHÉSION DE L'URUGUAY

Belize

Notification effectuée auprès du Gouvernement néerlandais : 30 janvier 2005

Date de prise d'effet : 1er novembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Pays-Bas, 11 octobre 2005

No. 26369. Multilateral

MONTREAL PROTOCOL ON SUBSTANCES THAT DEPLETE THE OZONE LAYER. MONTREAL, 16 SEPTEMBER 1987[1]

AMENDMENT TO THE MONTREAL PROTOCOL ON SUBSTANCES THAT DEPLETE THE OZONE LAYER ADOPTED BY THE NINTH MEETING OF THE PARTIES. MONTREAL, 17 SEPTEMBER 1997

ACCEPTANCE

Ireland

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 6 October 2005

Date of effect: 4 January 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 6 October 2005

AMENDMENT TO THE MONTREAL PROTOCOL ON SUBSTANCES THAT DEPLETE THE OZONE LAYER. BEIJING, 3 DECEMBER 1999

RATIFICATION

Kyrgyzstan

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 5 October 2005

Date of effect: 3 January 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 5 October 2005

No. 26369. Multilatéral

PROTOCOLE DE MONTRÉAL RELATIF À DES SUBSTANCES QUI APPAUVRISSENT LA COUCHE D'OZONE. MONTRÉAL, 16 SEPTEMBRE 1987[1]

AMENDEMENT AU PROTOCOLE DE MONTRÉAL RELATIF À DES SUBSTANCES QUI APPAUVRISSENT LA COUCHE D'OZONE ADOPTÉ PAR LA NEUVIÈME RÉUNION DES PARTIES. MONTRÉAL, 17 SEPTEMBRE 1997

ACCEPTATION

Irlande

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 6 octobre 2005

Date de prise d'effet : 4 janvier 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 6 octobre 2005

AMENDEMENT AU PROTOCOLE DE MONTRÉAL RELATIF À DES SUBSTANCES QUI APPAUVRISSENT LA COUCHE D'OZONE. BEIJING, 3 DÉCEMBRE 1999

RATIFICATION

Kirghizistan

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 5 octobre 2005

Date de prise d'effet : 3 janvier 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 5 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 1522, I-26369 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 1522, I-26369.

ACCEPTANCE

Ireland

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 6 October 2005

Date of effect: 4 January 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 6 October 2005

ACCEPTATION

Irlande

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 6 octobre 2005

Date de prise d'effet : 4 janvier 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 6 octobre 2005

No. 27310. Multilateral

AFRICAN REGIONAL COOPERATIVE AGREEMENT FOR RESEARCH, DEVELOPMENT AND TRAINING RELATED TO NUCLEAR SCIENCE AND TECHNOLOGY. 21 FEBRUARY 1990[1]

ACCEPTANCE OF THE THIRD EXTENSION OF THE AGREEMENT

Mali

Deposit of instrument with the Director-General of the International Atomic Energy Agency: 21 September 2005

Date of effect: 21 September 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Atomic Energy Agency, 4 October 2005

No. 27310. Multilatéral

ACCORD RÉGIONAL DE COOPÉRATION POUR L'AFRIQUE SUR LA RECHERCHE, LE DÉVELOPPEMENT ET LA FORMATION DANS LE DOMAINE DE LA SCIENCE ET DE LA TECHNOLOGIE NUCLÉAIRES. 21 FÉVRIER 1990[1]

ACCEPTATION DE LA TROISIÈME PROROGATION DE L'ACCORD

Mali

Dépôt de l'instrument auprès du Directeur général de l'Agence internationale de l'énergie atomique : 21 septembre 2005

Date de prise d'effet : 21 septembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Agence internationale de l'énergie atomique, 4 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 1566, I-27310 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 1566, I-27310.

No. 27531. Multilateral

CONVENTION ON THE RIGHTS OF THE CHILD. NEW YORK, 20 NOVEMBER 1989[1]

OPTIONAL PROTOCOL TO THE CONVENTION ON THE RIGHTS OF THE CHILD ON THE INVOLVEMENT OF CHILDREN IN ARMED CONFLICT. NEW YORK, 25 MAY 2000

OBJECTION TO THE RESERVATION MADE BY OMAN UPON ACCESSION

Sweden

Notification effected with the Secretary-General of the United Nations: 5 October 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 5 October 2005

No. 27531. Multilatéral

CONVENTION RELATIVE AUX DROITS DE L'ENFANT. NEW YORK, 20 NOVEMBRE 1989[1]

PROTOCOLE FACULTATIF À LA CONVENTION RELATIVE AUX DROITS DE L'ENFANT, CONCERNANT L'IMPLICATION D'ENFANTS DANS LES CONFLITS ARMÉS. NEW YORK, 25 MAI 2000

OBJECTION À LA RÉSERVE FORMULÉE PAR L'OMAN LORS DE L'ADHÉSION

Suède

Notification effectuée auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 5 octobre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 5 octobre 2005

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

"The Government of Sweden has examined the Oman reservation to the Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on the involvement of children in armed conflict.

The Government of Sweden notes that the Optional Protocol is made subject to the reservation formulated by the Government of Oman concerning the Convention on the Rights of the Child. The reservation to the Convention contains a general reservation to all the provisions of the Convention that do not accord with Islamic law or the legislation in force in Oman. It also contains a general limitation of the application of the Convention, which stipulates that the provisions of the Convention should be applied within the limits imposed by the material resources available.

The Government of Sweden is of the view that the reservations which do not clearly specify the extent of Oman's derogation from the provisions in question raises serious doubts as to the commitment of Oman to the object and purpose of the Optional Protocol. The Government of Sweden wishes to recall that, according to customary international law as codified in the Vienna Convention on the Law of Treaties, a reservation that is incompatible with the object and purpose of a treaty shall not be permitted.

It is in the common interest of States that treaties to which they have chosen to become parties are respected as to their object and purpose, by all parties, and that States are pre-

1. United Nations, *Treaty Series*, vol. 1577, I-27531 — Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 1577, I-27531.

pared to undertake any legislative changes necessary to comply with their obligations under the treaties.

The Government of Sweden therefore objects to the aforesaid reservation made by the Government of Oman to the Optional Protocol to the Convention of the Rights of the Child in Armed Conflicts and considers the reservation null and void. This objection shall not preclude the entry into force of the Optional Protocol between Oman and Sweden. The Optional Protocol enters into force in its entirety between Oman and Sweden, without Oman benefiting from its reservation."

[TRANSLATION - TRADUCTION]

Le Gouvernement suédois a examiné la réserve formulée par l'Oman au Protocole facultatif à la Convention relative aux droits de l'enfant, concernant l'implication d'enfants dans les conflits armés.

Le Gouvernement suédois note que le Protocole additionnel fait l'objet de réserves formulées par le Gouvernement omanais concernant la Convention relative aux droits de l'enfant. Une de ces réserves est une réserve générale à l'égard de toutes les dispositions de la Convention qui ne sont pas conformes au droit islamique ou aux législations en vigueur en Oman. Une autre de ces réserves constitue une limite générale à l'application de la Convention, précisant que celle-ci sera appliquée dans la mesure où cela est financièrement possible.

Le Gouvernement suédois considère que ces réserves qui ne précisent pas clairement l'étendue de la dérogation envisagée par l'Oman à ces dispositions conduisent à douter sérieusement de sa volonté d'honorer les engagements qu'il a pris quant à l'objet et au but du Protocole additionnel. Il rappelle qu'en vertu du droit international coutumier codifié dans la Convention de Vienne sur le droit des traités, aucune réserve incompatible avec l'objet et le but d'un traité ne sera autorisée.

Il est dans l'intérêt de tous les États que les traités auxquels ils ont décidé de devenir parties soient respectés, quant à leur objet et à leur but, par toutes les parties, et que les États soient disposés à apporter à leur législation toutes les modifications nécessaires pour pouvoir s'acquitter des obligations qu'ils ont contractées en vertu des traités.

Le Gouvernement suédois formule donc une objection à la réserve susmentionnée du Gouvernement omanais au Protocole facultatif à la Convention relative aux droits de l'enfant concernant l'implication d'enfants dans les conflits armés, et la considère comme nulle et non avenue. Cette objection ne fait pas obstacle à l'entrée en vigueur de l'intégralité du Protocole facultatif entre l'Oman et la Suède. Le Protocole optionnel entre en vigueur dans son intégralité entre les deux États, sans que l'Oman puisse se prévaloir de sa réserve.

No. 27627. Multilateral

UNITED NATIONS CONVENTION AGAINST ILLICIT TRAFFIC IN NARCOTIC DRUGS AND PSYCHOTROPIC SUBSTANCES. VIENNA, 20 DECEMBER 1988[1]

ACCESSION

Angola

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 26 October 2005

Date of effect: 24 January 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 26 October 2005

RATIFICATION

Democratic Republic of the Congo

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 28 October 2005

Date of effect: 26 January 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 28 October 2005

No. 27627. Multilatéral

CONVENTION DES NATIONS UNIES CONTRE LE TRAFIC ILLICITE DE STUPÉFIANTS ET DE SUBSTANCES PSYCHOTROPES. VIENNE, 20 DÉCEMBRE 1988[1]

ADHÉSION

Angola

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 26 octobre 2005

Date de prise d'effet : 24 janvier 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 26 octobre 2005

RATIFICATION

République démocratique du Congo

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 28 octobre 2005

Date de prise d'effet : 26 janvier 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 28 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 1582, I-27627 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 1582, I-27627.

No. 27865. Multilateral

CONVENTION (NO. 167) CONCERNING SAFETY AND HEALTH IN CONSTRUCTION. GENEVA, 20 JUNE 1988[1]

RATIFICATION

Uruguay

Registration of instrument with the Director-General of the International Labour Office: 25 May 2005

Date of effect: 25 May 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

No. 27865. Multilatéral

CONVENTION (NO 167) CONCERNANT LA SÉCURITÉ ET LA SANTÉ DANS LA CONSTRUCTION. GENÈVE, 20 JUIN 1988[1]

RATIFICATION

Uruguay

Enregistrement de l'instrument auprès du Directeur général du Bureau international du Travail : 25 mai 2005

Date de prise d'effet : 25 mai 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 1592, I-27865 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 1592, I-27865.

No. 28382. Multilateral

CONVENTION (NO. 133) CONCERNING CREW ACCOMMODATION ON BOARD SHIP (SUPPLEMENTARY PROVISIONS). GENEVA, 30 OCTOBER 1970[1]

RATIFICATION

Belize

Registration of instrument with the Director-General of the International Labour Office: 15 July 2005

Date of effect: 15 January 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

No. 28382. Multilatéral

CONVENTION (NO 133) CONCERNANT LE LOGEMENT DE L'ÉQUIPAGE À BORD DES NAVIRES (DISPOSITIONS COMPLÉMENTAIRES). GENÈVE, 30 OCTOBRE 1970[1]

RATIFICATION

Belize

Enregistrement de l'instrument auprès du Directeur général du Bureau international du Travail : 15 juillet 2005

Date de prise d'effet : 15 janvier 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 1650, I-28382 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 1650, I-28382.

No. 28911. Multilateral

BASEL CONVENTION ON THE CONTROL OF TRANSBOUNDARY MOVEMENTS OF HAZARDOUS WASTES AND THEIR DISPOSAL. BASEL, 22 MARCH 1989[1]

AMENDMENTS TO ANNEXES VIII AND IX OF THE BASEL CONVENTION ON THE CONTROL OF TRANSBOUNDARY MOVEMENTS OF HAZARDOUS WASTES AND THEIR DISPOSAL. GENEVA, 8 OCTOBER 2005

Entry into force : 8 October 2005

Authentic texts : Arabic,Chinese, English, French, Russian and Spanish

Registration with the Secretariat of the United Nations : ex officio, 8 October 2005

No. 28911. Multilatéral

CONVENTION DE BÂLE SUR LE CONTRÔLE DES MOUVEMENTS TRANSFRONTIÈRES DE DÉCHETS DANGEREUX ET DE LEUR ÉLIMINATION. BÂLE, 22 MARS 1989[1]

AMENDEMENTS AUX ANNEXES VIII ET IX DE LA CONVENTION DE BÂLE SUR LE CONTRÔLE DES MOUVEMENTS TRANSFRONTIÈRES DE DÉCHETS DANGEREUX ET DE LEUR ÉLIMINATION. GENÈVE, 8 OCTOBRE 2005

Entrée en vigueur : 8 octobre 2005

Textes authentiques : arabe, chinois, anglais, français, russe et espagnol

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 8 octobre 2005

1. United Nations, Treaty Series Vol. 1673, I-28911 — Nations Unies, Recueil des Traités Vol. 1673, I-28911

[ARABIC TEXT — TEXTE ARABE]

المقرر 19/7 – استعراض أو تغيير قوائم النفايات الواردة في الملحقين الثامن والتاسع لاتفاقية بازل

إن مؤتمر الأطراف،

إذ يضع في اعتباره الطلب المقدم من الهند بشأن وضع مدخلات جديدة بشأن خردة الكابلات المغلفة باللدائن الواردة في الملحقين الثامن والتاسع،

إذ يعي الشواغل الصحية التي تم التعامل معها أيضاً بموجب اتفاقية استكهولم بشأن الملوثات العضوية الثابتة المتعلقة بحرق بعض أنواع الكابلات المغلفة باللدائن واحتمال تكوين ملوثات عضوية ثابتة منتجة بغير قصد،

إذ يشير إلى أن العمل بشأن الملحق الثالث الخصائص الخطرة، خاصة H10, H11, H13، يسير قدماً مما يمثل خطوة نحو بحث تصنيف النفايات مثل، نفايات كلوريد البولوفينيل،

1 – يعتمد التعديلات التالية في الملحقين الثامن والتاسع لاتفاقية بازل:

(أ) *مدخل جديد A 1190 في الملحق الثامن:*

نفايات الكابلات المعدنية المغلفة بـــ، أو المعزولة بمواد لدائنية تحتوي على، أو ملوثة بقار الفحم، مركبات ثنائي الفينيل متعدد الكلور،[8] الرصاص، الكادميوم، المركبات الهالوجينية العضوية الأخرى أو أي مكونات واردة بالملحق الأول بالقدر الذي يجعلها تُظْهر خواص الملحق الثالث؛

(ب) *مدخل جديد B 1115 في الملحق التاسع:*

نفايات الكابلات المعدنية المغلفة بـــ، أو المعزولة بمواد لدائنية غير مدرجة في القائمة A 1190، باستثناء تلك الموجهة لعمليات الملحق الرابع ألف، أو أي عمليات تخلص أخرى تنطوي على، في أي مرحلة من مراحلها، على عمليات حرارية غير متحكم بها كالحرق في أماكن مفتوحة.

(8) ثنائي الفينيل متعدد الكلور موجود بتركيز 50 ملليغرام/في كل كيلو أو أكثر.

[CHINESE TEXT — TEXTE CHINOIS]

VII/19. 审查或调整《巴塞尔公约》附件八和附件九所列废物清单

缔约方大会，

审议了
印度就将塑料包裹的废电缆的新的条目列入附件八和附件九提出的申请，

认识到
根据《关于持久性有机污染物的斯德哥尔摩公约》就焚毁某些种类的塑料包裹的废电缆提出的健康问题和形成无意产生的持久性有机污染物的可能性，

注意到
在附件三危险特性，特别是H10、H11和H13方面所作的工作正在取得进展，是审议聚氯乙烯等废物分类方面的一个步骤，

1. *通过* 对《巴塞尔公约》附件八和附件九的以下修正：

(a) *附件八中的新条目 A1190:*

含有煤焦油、多氯联苯[8]
铅、镉、其它有机卤化合物或附件一所列其它物质或受到此种物质污染的塑料包裹或绝缘的废金属电缆，条件是这些电缆显示出附件三所列特性；

(b) *附件九中的新条目B1115:*

未列入清单A1190的塑料包裹或绝缘的废金属电缆，但不包括用于附件四所列A类活动或在任何阶段涉及到露天焚烧等不加控制的热处理过程的任何其它处置活动的那些电缆。

[8] 多氯联苯的浓度为50毫克/公斤或以上。

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

VII/19. Review or adjustment of the lists of wastes contained in Annexes VIII and IX to the Basel Convention

The Conference of the Parties,

Considering the application submitted by India concerning the placement of new entries regarding plastic-coated cable scrap on Annex VIII and Annex IX,

Aware of the health concerns that are also dealt with under the Stockholm Convention on persistent organic pollutants regarding the burning of some types of plastic coated cables and the potential for the formation of unintentionally produced persistent organic pollutants (POPs),

Noting that work on Annex III hazard characteristics, in particular H10, H11 and H13, is progressing and represents a step in considering the classification of, for example, PVC wastes,

1. Adopts the following amendments to Annexes VIII and IX of the Basel Convention:

(a) New entry A 1190 in Annex VIII:

Waste metal cables coated or insulated with plastics containing or contaminated with coal tar, PCB[1], lead, cadmium, other organohalogen compounds or other Annex I constituents to an extent that they exhibit Annex III characteristics;

(b) New entry B 1115 in Annex IX:

Waste metal cables coated or insulated with plastics, not included in list AA 1190, excluding those destined for Annex IVA operations or any other disposal operations involving, at any stage, uncontrolled thermal processes, such as open-burning.

1. PCBs are at concentration level of 50 mg/kg or more.

[FRENCH TEXT — TEXTE FRANÇAIS]

VII/19. Révision ou ajustement des listes de déchets inscrits dans les Annexes VIII et IX à la Convention de Bâle

La Conférence des Parties,

Considérant la demande soumise par l'Inde au sujet de l'ajout de nouvelles rubriques concernant les déchets de câbles à gaine plastique aux Annexes VIII et IX,

Consciente des préoccupations sanitaires qui sont également abordées dans la Convention de Stockholm sur les polluants organiques persistants concernant le brûlage de certains types de câble à gaine plastique et la possibilité que se constituent ainsi des polluants organiques persistants produits non intentionnellement,

Notant que les travaux sur les caractéristiques de danger de l'Annexe III, en particulier les caractéristiques H10, H11 et H13 progressent et constituent une étape vers l'inscription, notamment, des déchets de PVC,

1. Adopte les amendements suivants aux Annexes VIII et IX à la Convention de Bâle :

a) Nouvelle rubrique A 1190 de l'Annexe VIII :

Déchets de câbles métalliques revêtus de matières plastiques ou isolés par des matières plastiques, ou contaminés par du goudron, des PCB[1], du plomb, du cadmium, d'autres composés organohalogénés ou d'autres constituants de l'Annexe I au point de présenter les caractéristiques de l'Annexe III;

b) Nouvelle rubrique B 1115 de l'Annexe IX :

Déchets de câbles métalliques revêtus de matières plastiques ou isolés par des matières plastiques, non inscrits à la rubrique AA 1190, à l'exclusion de ceux qui sont destinés à des opérations visées à l'Annexe IV A ou à toute autre opération d'élimination impliquant, à un stade quelconque, un procédé thermique non contrôlé, tel que le brûlage à l'air libre.

1. Les concentrations de PCB sont de 50 mg/kg ou plus.

[RUSSIAN TEXT — TEXTE RUSSE]

VII/19. Обзор или корректировка перечней отходов, указанных в приложениях VIII и IX к Базельской конвенции

Конференция Сторон,

учитывая представленную Индией заявку относительно включения в приложения VIII и IX новых статей, касающихся лома кабелей с пластиковым покрытием,

осознавая проблемы для здоровья, которые также рассматриваются в рамках Стокгольмской конвенции о стойких органических загрязнителях в связи с сжиганием некоторых видов кабелей с пластиковым покрытием и возможным возникновением непреднамеренно производимых стойких органических загрязнителей (СОЗ),

отмечая, что работа над указанными в приложении III опасными свойствами, особенно H10, H11 и H13, продолжается и представляет собой один из этапов в ходе рассмотрения классификации, например, ПВХ-отходов,

1. *принимает* следующие поправки к приложениям VIII и IX к Базельской конвенции:

a) *новая статья A1190 в приложении VIII:*

отходы металлических кабелей с покрытием или изоляцией из пластмассы, содержащие или загрязненные каменноугольной смолой, ПХД[8], свинцом, кадмием, другими органо-галогенными соединениями или иными включенными в приложение I компонентами в объеме, при котором проявляются свойства, указанные в приложении III;

b) *новая статья B1115 в приложении IX*:

отходы металлических кабелей с покрытием или изоляцией из пластмассы, не включенные в перечень статьи A1190, за исключением тех, которые предназначены для операций, предусмотренных в приложении IVA, или иных операций по удалению, связанных на любом из этапов с неконтролируемыми термическими процессами, такими как открытое сжигание.

[8] Концентрация ПХД на уровне 50 мг/кг или более.

[SPANISH TEXT — TEXTE ESPAGNOL]

VII/19. Revisión o ajuste de las listas de desechos incluidas en los anexos VIII y IX del Convenio de Basilea

La Conferencia de las Partes,

Considerando la solicitud presentada por la India, tendiente a la inclusión de nuevas inscripciones para residuos de cables recubiertos de plástico en el anexo VIII y en el anexo IX,

Consciente de los problemas de salud que también se tratan en el marco del Convenio de Estocolmo sobre contaminantes orgánicos persistente relativos a la quema de algunos tipos de cables recubiertos de plástico y la posibilidad de que se formen contaminantes orgánicos persistentes (COP) producidos en forma no internacional,

Tomando nota de que la labor sobre las características de peligro que figuran en el anexo III, en particular H10, H11 y H13, se encuentra en una etapa de elaboración y que representa un paso necesario en el examen de la clasificación de, por ejemplo, los desechos de PVC,

1. *Aprueba* las siguientes enmiendas a los anexos VIII y IX del Convenio de Basilea:

a) *Nueva inscripción A 1190 en el anexo VIII*:

Cables de metal de desecho recubiertos o aislados con plástico que contienen alquitrán de carbón, PCB[1], plomo, cadmio, otros compuestos organohalogenados u otros constituyentes del anexo I, o están contaminados por éstos, en tal grado que posean alguna de las características del anexo III;

b) *Nueva inscripción B 1115 en el anexo IX*:

Cables de metal de desecho recubiertos o aislados con plástico, no incluidos en la lista A 1190, excluidos los destinados a las operaciones especificadas en la sección A del anexo IV o cualquier otra operación de eliminación que incluya, en cualesquiera de sus etapas, procesos térmicos no controlados, tales como la quema a cielo abierto.

[1] PCB presentes a una concentración igual o superior a 50 mg/kg.

No. 30382. Multilateral

EUROPEAN AGREEMENT ON IMPORTANT INTERNATIONAL COMBINED TRANSPORT LINES AND RELATED INSTALLATIONS (AGTC). GENEVA, 1 FEBRUARY 1991[1]

ACCESSION (WITH RESERVATION)

Serbia and Montenegro

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 6 October 2005

Date of effect: 4 January 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 6 October 2005

Reservation:

No. 30382. Multilatéral

ACCORD EUROPÉEN SUR LES GRANDES LIGNES DE TRANSPORT INTERNATIONAL COMBINÉ ET LES INSTALLATIONS CONNEXES (AGTC). GENÈVE, 1 FÉVRIER 1991[1]

ADHÉSION (AVEC RÉSERVE)

Serbie-et-Monténégro

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 6 octobre 2005

Date de prise d'effet : 4 janvier 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 6 octobre 2005

Réserve :

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

"The provisions of article 12 in connection with article 13 of the Agreement are not binding on Serbia and Montenegro."

[TRANSLATION - TRADUCTION]

Conformément à l'article 13 de l'Accord, les dispositions de l'article 12 dudit Accord ne sont pas obligatoires pour la Serbie-et-Monténégro.

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 1746, I-30382 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 1746, I-30382.

No. 30609. Multilateral

CONVENTION (NO. 170) CONCERNING SAFETY IN THE USE OF CHEMICALS AT WORK. GENEVA, 25 JUNE 1990[1]

RATIFICATION

Poland

Registration of instrument with the Director-General of the International Labour Office: 19 May 2005

Date of effect: 19 May 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

No. 30609. Multilatéral

CONVENTION (NO 170) CONCERNANT LA SÉCURITÉ DANS L'UTILISATION DES PRODUITS CHIMIQUES AU TRAVAIL. GENÈVE, 25 JUIN 1990[1]

RATIFICATION

Pologne

Enregistrement de l'instrument auprès du Directeur général du Bureau international du Travail : 19 mai 2005

Date de prise d'effet : 19 mai 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

1. United Nations, Treaty Series, vol. 1753, I-30609 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 1753, I-30609.

No. 30619. Multilateral

CONVENTION ON BIOLOGICAL DIVERSITY. RIO DE JANEIRO, 5 JUNE 1992[1]

CARTAGENA PROTOCOL ON BIOSAFETY TO THE CONVENTION ON BIOLOGICAL DIVERSITY. MONTREAL, 29 JANUARY 2000

ACCESSION

Kyrgyzstan

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 5 October 2005

Date of effect: 3 January 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 5 October 2005

ACCESSION

Papua New Guinea

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 14 October 2005

Date of effect: 12 January 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 14 October 2005

No. 30619. Multilatéral

CONVENTION SUR LA DIVERSITÉ BIOLOGIQUE. RIO DE JANEIRO, 5 JUIN 1992[1]

PROTOCOLE DE CARTAGENA SUR LA PRÉVENTION DES RISQUES BIOTECHNOLOGIQUES RELATIF À LA CONVENTION SUR LA DIVERSITÉ BIOLOGIQUE. MONTRÉAL, 29 JANVIER 2000

ADHÉSION

Kirghizistan

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 5 octobre 2005

Date de prise d'effet : 3 janvier 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 5 octobre 2005

ADHÉSION

Papouasie-Nouvelle-Guinée

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 14 octobre 2005

Date de prise d'effet : 12 janvier 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 14 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series*, vol. 1760, I-30619 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 1760, I-30619.

No. 30865. Multilateral

AGREEMENT ON THE CONSERVATION OF SMALL CETACEANS OF THE BALTIC AND NORTH SEAS. NEW YORK, 17 MARCH 1992[1]

ACCESSION

France

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 3 October 2005

Date of effect: 2 November 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 3 October 2005

No. 30865. Multilatéral

ACCORD SUR LA CONSERVATION DES PETITS CÉTACÉS DE LA MER BALTIQUE ET DE LA MER DU NORD. NEW YORK, 17 MARS 1992[1]

ADHÉSION

France

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 3 octobre 2005

Date de prise d'effet : 2 novembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 3 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 1772, I-30865 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 1772, I-30865.

No. 31922. Multilateral

CONVENTION ON PROTECTION OF CHILDREN AND COOPERATION IN RESPECT OF INTERCOUNTRY ADOPTION. THE HAGUE, 29 MAY 1993[1]

RATIFICATION (WITH DECLARATIONS)

China (in respect of: Hong Kong Special Administrative Region and Macao Special Administrative Region)

Deposit of instrument with the Government of the Netherlands: 16 September 2005

Date of effect: 1 January 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: Netherlands, 10 October 2005

TERRITORIAL APPLICATION

Canada (in respect of: Labrador and Newfoundland)

Notification effected with the Government of the Netherlands: 15 August 2003

Registration with the Secretariat of the United Nations: Netherlands, 10 October 2005

No. 31922. Multilatéral

CONVENTION SUR LA PROTECTION DES ENFANTS ET LA COOPÉRATION EN MATIÈRE D'ADOPTION INTERNATIONALE. LA HAYE, 29 MAI 1993[1]

RATIFICATION (AVEC DÉCLARATIONS)

Chine (à l'égard de : Région administrative spéciale de Hong-Kong et Région administrative spéciale de Macao)

Dépôt de l'instrument auprès du Gouvernement néerlandais : 16 septembre 2005

Date de prise d'effet : 1er janvier 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Pays-Bas, 10 octobre 2005

APPLICATION TERRITORIALE

Canada (à l'égard de : Labrador et Terre-Neuve)

Notification effectuée auprès du Gouvernement néerlandais : 15 août 2003

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Pays-Bas, 10 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 1870, I-31922 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 1870, I-31922.

No. 32088. Multilateral

CONVENTION (NO. 173) CONCERNING THE PROTECTION OF WORKERS' CLAIMS IN THE EVENT OF THE INSOLVENCY OF THEIR EMPLOYER. GENEVA, 23 JUNE 1992[1]

RATIFICATION

Armenia

Registration of instrument with the Director-General of the International Labour Office: 18 May 2005

Date of effect: 18 May 2005 (Accepting parts II and III.)

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

No. 32088. Multilatéral

CONVENTION (NO 173) CONCERNANT LA PROTECTION DES CRÉANCES DES TRAVAILLEURS EN CAS D'INSOLVABILITÉ DE LEUR EMPLOYEUR. GENÈVE, 23 JUIN 1992[1]

RATIFICATION

Arménie

Enregistrement de l'instrument auprès du Directeur général du Bureau international du Travail : 18 mai 2005

Date de prise d'effet : 18 mai 2005 (Avec acceptation des parties II et III.)

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 1886, I-32088 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 1886, I-32088.

No. 33757. Multilateral

CONVENTION ON THE PROHIBITION OF THE DEVELOPMENT, PRODUCTION, STOCKPILING AND USE OF CHEMICAL WEAPONS AND ON THEIR DESTRUCTION. GENEVA, 3 SEPTEMBER 1992[1]

RATIFICATION

Democratic Republic of the Congo

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 12 October 2005

Date of effect: 11 November 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 12 October 2005

TERRITORIAL APPLICATION

United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland (in respect of: Akrotiri and Dhekelia, Anguilla, Bermuda, British Antarctic Territory, British Indian Ocean Territory, British Virgin Islands, Cayman Islands, Falkland Islands (Malvinas), Gibraltar, Guernsey, Isle of Man, Jersey, Montserrat, Pitcairn, Henderson, Ducie and Oeno Islands, Saint Helena and Dependencies, South Georgia and South Sandwich Islands and Turks and Caicos Islands)

Notification effected with the Secretary-General of the United Nations: 26 October 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 26 October 2005

No. 33757. Multilatéral

CONVENTION SUR L'INTERDICTION DE LA MISE AU POINT, DE LA FABRICATION, DU STOCKAGE ET DE L'EMPLOI DES ARMES CHIMIQUES ET SUR LEUR DESTRUCTION. GENÈVE, 3 SEPTEMBRE 1992[1]

RATIFICATION

République démocratique du Congo

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 12 octobre 2005

Date de prise d'effet : 11 novembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 12 octobre 2005

APPLICATION TERRITORIALE

Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord (à l'égard de : Akrotiri et Dhekelia, Anguilla, Bermudes, Territoire britannique de l'Antarctique, Territoire britannique de l'océan Indien, Îles Vierges britanniques, Îles Caïmanes, Îles Falkland (Malvinas), Gibraltar, Guernesey, Île de Man, Jersey, Montserrat, Îles Pitcairn, Henderson, Ducie and Oeno, Sainte-Hélène et dépendances, Îles Georgie du Sud et Sandwich du Sud et Îles Turques et Caïques)

Notification effectuée auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 26 octobre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 26 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 1974, I-33757 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 1974, I-33757.

No. 33836. Multilateral

AGREEMENT ON THE ESTABLISHMENT OF THE INTERNATIONAL VACCINE INSTITUTE. NEW YORK, 28 OCTOBER 1996[1]

ACCESSION

Liberia

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 12 October 2005

Date of effect: 1 November 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 12 October 2005

No. 33836. Multilatéral

ACCORD PORTANT CRÉATION DU CENTRE INTERNATIONAL DU VACCIN. NEW YORK, 28 OCTOBRE 1996[1]

ADHÉSION

Libéria

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 12 octobre 2005

Date de prise d'effet : 1er novembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 12 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 1979, I-33836 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 1979, I-33836.

No. 36467. Austria and Lithuania

AGREEMENT BETWEEN THE AUSTRIAN FEDERAL GOVERNMENT AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA ON THE READMISSION OF PERSONS, WHO ILLEGALLY ENTERED THE TERRITORY OF THE OTHER CONTRACTING PARTY (READMISSION AGREEMENT). VIENNA, 9 DECEMBER 1998[1]

PROTOCOL ON THE APPLICATION OF THE AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE FEDERAL GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF AUSTRIA ON THE READMISSION OF PERSONS ENTERING THE TERRITORY OF THE OTHER STATE ILLEGALLY (READMISSION AGREEMENT). VILNIUS, 9 DECEMBER 1998

Entry into force : 1 January 2001, in accordance with article IX

Authentic texts : German and Lithuanian

Registration with the Secretariat of the United Nations : Lithuania, 19 October 2005

No. 36467. Autriche et Lituanie

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT FÉDÉRAL DE LA RÉPUBLIQUE D'AUTRICHE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE CONCERNANT LA RÉADMISSION DES PERSONNES ENTRÉES ILLÉGALEMENT SUR LE TERRITOIRE DE L'AUTRE PARTIE CONTRACTANTE (ACCORD DE RÉADMISSION). VIENNE, 9 DÉCEMBRE 1998[1]

PROTOCOLE D'APPLICATION DE L'ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT FÉDÉRAL DE LA RÉPUBLIQUE D'AUTRICHE CONCERNANT LA RÉADMISSION DES PERSONNES QUI ENTRENT ILLÉGALEMENT SUR LE TERRITOIRE DE L'AUTRE PARTIE (ACCORD DE RÉADMISSION). VILNIUS, 9 DÉCEMBRE 1998

Entrée en vigueur : 1er janvier 2001, conformément à l'article IX

Textes authentiques : allemand et lituanien

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Lituanie, 19 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 2098, I-36467 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 2098, I-36467.

[GERMAN TEXT — TEXTE ALLEMAND]

Protokoll
zur Durchführung des Abkommens zwischen der Regierung der Republik Litauen und der Österreichischen Bundesregierung über die Übernahme von Personen, die illegal in das Gebiet der anderen Vertragspartei eingereist sind (Rückübernahmeabkommen)

Auf der Grundlage von Artikel 12 des Abkommens zwischen der Regierung der Republik Litauen und der Österreichischen Bundesregierung über die Übernahme von Personen (im folgenden Rückübernahmeabkommen genannt) haben die Regierung der Republik Litauen und die Österreichische Bundesregierung folgendes vereinbart:

I
Zu Artikel 1

(1) Der Nachweis der Staatsangehörigkeit oder der früheren Staatsangehörigkeit kann geführt werden durch:
- Staatsbürgerschaftsurkunden;
- Pässe aller Art (Nationalpässe, Sammelpässe, Diplomatenpässe, Dienstpässe, Paßersatzpapiere);
- Personalausweise;
- Wehrpässe und Militärausweise;
- amtlich ausgestellte Dokumente, aus denen sich die Staatsangehörigkeit ergibt.

(2) Bei der Vorlage der in Absatz 1 genannten gültigen Nachweise wird die Staatsangehörigkeit als verbindlich anerkannt, ohne daß es weiterer Erhebungen bedarf.

(3) Die Glaubhaftmachung der Staatsangehörigkeit kann insbesondere erfolgen durch:
- Kopien der unter Absatz 1 genannten Nachweismittel;
- Führerscheine;
- Geburtsurkunden;
- Seefahrtsbücher und Schifferausweise;
- Firmenausweise;
- Kopien der genannten Dokumente;
- Behördenauskünfte mit eindeutigen Aussagen
- Zeugenaussagen;
- eigene Angaben des Betroffenen;
- die Sprache des Betroffenen.

(4) Für den Fall der Glaubhaftmachung gilt die Staatsangehörigkeit unter den Vertragsparteien als feststehend, solange die ersuchte Vertragspartei dies nicht widerlegt hat.

(5) Die in den Absätzen 1 und 3 angeführten Dokumente genügen auch dann als Nachweis oder Glaubhaftmachung der Staatsangehörigkeit, wenn sie durch Zeitablauf ungültig geworden sind.

(6) Nimmt die ersuchende Vertragspartei eine Person wieder zurück, weil nachträglich festgestellt wurde, daß sie nicht im Besitz der Staatsangehörigkeit der ersuchten Vertragspartei war, so muß diese alle Dokumente dieser Person der ersuchenden Vertragspartei retournieren.

II
Zu Artikel 2 Absatz 1

Das Ersuchen um Feststellung der Staatsangehörigkeit muß, abgesehen von den Personaldaten, erforderlichenfalls folgende Angaben enthalten:

- die für die Feststellung der Staatsangehörigkeit notwendigen Informationen;
- Hinweise auf eine etwaige auf Krankheit oder Alter beruhende besondere Hilfs-, Pflege- oder Betreuungsbedürftigkeit der zu übergebenden Person mit deren Einverständnis;
- sonstige im Einzelfall bei der Übergabe erforderliche Schutz- oder Sicherheitsmaßnahmen.

III
Zu Artikel 4 Absatz 1:

(1) Der Antrag auf Übernahme muß Angaben über die Nachweis- oder Glaubhaftmachungsmittel für den Aufenthalt auf dem Staatsgebiet der ersuchten Vertragspartei oder die Durchreise durch dieses und, soweit möglich, die folgenden weiteren Angaben enthalten:

- die Personalien der zu übergebenden Person (Vor- und Familiennamen, frühere Namen, Aliasnamen, Geburtsdatum und -ort, Geschlecht, Staatsangehörigkeit, letzter Wohnort im Herkunftsstaat);
- die Personaldokumente (insbesondere Art, Nummer, Ausstellungsort, -datum und -behörde, Gültigkeitsdauer);
- Tag, Ort und Art der rechtswidrigen Einreise;
- Angaben zum rechtswidrigen Aufenthalt;
- Angaben zur Einreise des Betroffenen im Zuge einer Schlepperaktion in den Fällen des Artikels 4 Absatz 2 Ziffern 2 und 3 des Rückübernahmeabkommens;
- eine etwaige auf Krankheit oder Alter beruhende besondere Hilfs-, Pflege- oder Betreuungsbedürftigkeit der zu übergebenden Person mit deren Einverständnis;
- etwaige sonstige im Einzelfall bei der Übergabe erforderliche Schutz- oder Sicherheitsmaßnahmen und im Falle der Begleitung Angaben zu den Begleitpersonen;
- Sprachkenntnisse der zu übergebenden Person, insbesondere die Notwendigkeit der Hinzuziehung eines Dolmetschers;
- Zeit und Ort der beabsichtigten Übergabe.

(2) Der Aufenthalt auf dem Hoheitsgebiet der ersuchten Vertragspartei oder die Durchreise durch dieses wird nachgewiesen durch:

- einen gültigen oder einen seit weniger als einem Jahr abgelaufenen Aufenthaltstitel der ersuchten Vertragspartei;
- einen Einreise- oder Ausreisestempel der ersuchten Vertragspartei, auch wenn sich dieser in einem ge- oder verfälschtem Reisedokument befindet;
- Flugtickets, Bescheinigungen und Rechnungen, die eindeutig den Aufenthalt der Person auf dem Hoheitsgebiet der ersuchten Vertragspartei belegen;
- sonstige Vermerke der ersuchten Vertragspartei in Reisedokumenten, die Hinweise auf den Aufenthalt geben.

Ein in dieser Weise erfolgter Nachweise wird unter den Vertragsparteien als verbindlich anerkannt, ohne daß weitere Erhebungen durchgeführt werden.

(3) Der Aufenthalt auf dem Staatsgebiet der ersuchten Vertragspartei oder die Durchreise durch dieses wird glaubhaft gemacht durch:

- ein gültiges oder ein abgelaufenes Visum oder einen seit mehr als einem Jahr abgelaufenen anderen Aufenthaltstitel der ersuchten Vertragspartei;
- Fahrkarten und sonstige Belege, die den Aufenthalt auf dem Staatsgebiet der ersuchten Vertragspartei belegen;
- Zeugenaussagen in Verbindung mit einer behördlichen Niederschrift;
- Aussagen des Betroffenen in Verbindung mit einer behördlichen Niederschrift.

Eine in dieser Weise erfolgte Glaubhaftmachung gilt zwischen den Vertragsparteien als feststehend, solange die ersuchte Vertragspartei dies nicht widerlegt hat.

(4) Die für die Stellung und Erledigung von Anträgen auf Übernahme zuständigen Behörden sind:

- auf österreichischer Seite:
  Bundesministerium für Inneres,
  Abteilung III/16,
  Adresse: A-1014 Wien, Postfach 100
  Tel.Nr.: +43/1/53126/4621
  Fax-Nr.: +43/1/53126/4648
- auf litauischer Seite:
  Innenministerium der Republik Litauen, Migrationsdepartement
  (Migracijos departamentas prie Lietuvos Respublikos Vidaus reikalu ministerijos)
  Adresse: LT-2000 Vilnius, Saltoniskiu 19
  Tel.Nr.: +37/02/723069
  Fax-Nr.:+37/02/725364

IV
Zu Artikel 6

(1) Die Übergabe erfolgt an dem zwischen den Vertragsparteien vereinbarten Ort zum vereinbarten Zeitpunkt.

(2) Im Fall der Fristverlängerung infolge rechtlicher oder tatsächlicher Hindernisse unterrichtet die ersuchende Vertragspartei unter Angabe des beabsichtigten

Übergabeortes und des Überstellungstermins die ersuchte Vertragspartei unverzüglich über den Wegfall dieser Hindernisse.

(3) Die erfolgte Übergabe wird in einem Protokoll festgehalten.

V
Zu Artikel 7

Nimmt die ersuchende Vertragspartei auf begründeten Antrag der ersuchten Vertragspartei eine Person wieder zurück, weil nachträglich festgestellt wurde, daß die Übernahmevoraussetzungen nicht vorlagen, so müssen alle Dokumente dieser Person der ersuchenden Vertragspartei retourniert werden.

VI
Zu Artikel 8

(1) Der Antrag auf Durchbeförderung muß, soweit möglich, die folgenden Angaben enthalten:

- die Personalien der durchzubefördernden Person (insbesondere Vor- und Familiennamen, frühere Namen, Aliasnamen, Geburtsdatum und -ort, Geschlecht, Staatsangehörigkeit, letzter Wohnort im Herkunftsstaat);
- die Personaldokumente (insbesondere Art, Nummer, Gültigkeitsdauer);
- die Erklärung, daß die Voraussetzungen gemäß Artikel 8 Absatz 1 des Rückübernahmeabkommens erfüllt sind und keine Ablehnungsgründe gemäß Artikel 8 Absatz 2 des Rückübernahmeabkommens bekannt sind;
- eine etwaige auf Krankheit oder Alter beruhende besondere Hilfs-, Pflege- oder Betreuungsbedürftigkeit der durchzubefördernden Person mit deren Einverständnis;
- etwaige sonstige im Einzelfall erforderliche Schutz- oder Sicherheitsmaßnahmen; im Falle der Begleitung Angaben zu den Begleitpersonen;
- Datum, Zeit und Ort der Durchbeförderung sowie die weitere Durchbeförderungsroute.

(2) Die ersuchte Vertragspartei benachrichtigt die ersuchende Vertragspartei unter Bestätigung des Datums, der Zeit und des Ortes unverzüglich über die Übernahme zur Durchbeförderung oder über die Ablehnung der Übernahme und die Gründe der Ablehnung.

(3) Die erfolgte Übergabe bzw. die Überwachung der Zwischenlandung wird in einem Protokoll festgehalten.

(4) Die für die Stellung und Erledigung von Anträgen auf Durchbeförderung zuständigen Behörden sind:

- auf österreichischer Seite:
  Bundesministerium für Inneres,
  Abteilung III/16,
  Adresse: A-1014 Wien, Postfach 100

Tel.Nr.: 43/1/53126/4621
Fax-Nr.: 43/1/53126/4648

- auf litauischer Seite:
  Innenministerium der Republik Litauen, Migrationsdepartement
  (Migracijos departamentas prie Lietuvos Respublikos Vidaus reikalu ministerijos)
  Adresse: LT-2000 Vilnius, Saltoniskiu 19
  Tel.Nr.: +37/02/723069
  Fax-Nr.:+37/02/725364

VII
Zu Artikel 10

Die Kosten werden an das Innenministerium der ersuchten Vertragspartei innerhalb von 60 Tagen ab Erhalt der Rechnung überwiesen.

VIII
Expertengespräche

Zwischen Experten der beiden Vertragsparteien werden nach Bedarf Gespräche, insbesondere über die Anwendung des Abkommens und dieses Protokolls sowie über allfällige Änderungen dieser Vereinbarung abgehalten werden. Zeit und Ort solcher Gespräche werden jeweils einvernehmlich festgelegt.

IX
Schlußbestimmungen

(1) Das vorliegende Protokoll tritt gleichzeitig mit dem Rückübernahmeabkommen in Kraft. Es kann im gegenseitigen Einvernehmen jederzeit geändert werden.
(2) Im Falle des Außerkrafttretens des Rückübernahmeabkommens tritt gleichzeitig auch dieses Protokoll außer Kraft.

Geschehen zu Wien, am 9. Dezember 1998

in zwei Urschriften in litauischer und deutscher Sprache, wobei beide Texte gleichermaßen authentisch sind.

Für die Regierung
der Republik Litauen:

Für die Österreichische
Bundesregierung:

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

Protokolas dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Austrijos Respublikos Federalinės Vyriausybės Sutarties dėl nelegaliai į kitos Susitariančiosios Šalies teritoriją atvykusių asmenų perėmimo (Readmisijos sutarties) įgyvendinimo

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Austrijos Respublikos Federalinė Vyriausybė, besiremdamos Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Austrijos Respublikos Federalinės Vyriausybės Sutarties dėl asmenų perėmimo (toliau vadinamos Readmisijos sutartimi), 12 straipsniu

susitarė:

I

prie 1 straipsnio

(1) Pilietybė arba buvusi pilietybė gali būti įrodoma šiais dokumentais:

- pilietybės dokumentais;
- visų rūšių pasais (piliečio pasais, grupiniais pasais, diplomatiniais pasais, tarnybiniais pasais, pasą pakeičiančiais dokumentais);
- asmens identifikacinėmis kortelėmis;
- karinės tarnybos dokumentais;
- oficialiai išduotais dokumentais, kuriuose yra vienareikšmiškai nurodyta pilietybė

(2) Pateikus 1 pastraipoje išvardintus galiojančius įrodymus, taip įrodyta pilietybė pripažįstama, neatliekant papildomo patikrinimo.

(3) Pagrindą manyti, kad pilietybė yra tos šalies, suteikia šie dokumentai:

- dokumentų, išvardintų 1 punkte, kopijos;
- vairuotojo pažymėjimai;
- gimimo liudijimai;
- jūrininko knygelės ir laivavedybos pažymėjimai;
- firmų pažymėjimai;
- išvardintų dokumentų kopijos;

- oficialių įstaigų suteikta informacija su vienareikšmiais duomenimis.
- liudytojų parodymai;
- liečiamo asmens parodymai;
- liečiamo asmens kalba;

(4) Tuo atveju, jeigu yra pagrindas manyti, tarp Susitariančiųjų Šalių galioja, kad pilietybė yra nustatyta, kol tai nebus paneigta prašomosios Susitariančiosios Šalies;

(5) 1ir 3 pastraipose išvardintų dokumentų pakanka pilietybei įrodyti ar turėti pagrindo manyti, kad ji tokia, ir tada, kai jų galiojimo laikas yra pasibaigęs.

(6) Jei prašančioji Susitariančioji Šalis atsiima asmenį dėl to, kad po to buvo nustatyta, kad jis neturėjo prašomosios Susitariančiosios Šalies pilietybės, tai prašomoji Susitariančioji Šalis grąžina ir visus šio asmens dokumentus.

II

prie 2 straipsnio 1 pastraipos

Prašyme nustatyti pilietybę šalia asmens duomenų, reikalui esant, turi būti nurodomi ir sekantys duomenys:

- informacija, būtina pilietybės nustatymui;
- nuorodos apie perduotino asmens amžių ar sveikatos stovį, jei tai reikalauja ypatingos pagalbos ar priežiūros ir asmuo tam neprieštarauja;
- kitokia informacija kai perduodant asmenį reikalingas papildomas saugumas ar apsauga.

III

prie 4 straipsnio 1 pastraipos

(1) Perėmimo prašyme turi būti nurodyti duomenys apie buvimo prašomosios Susitariančios Šalies teritorijoje ar vykimo per ją tranzitu įrodymus arba medžiagą, kuri suteikia pagrindą tai manyti, ir, pagal galimybę, turi būti nurodoma ši informacija:

- perduotinų asmenų asmens duomenys (vardai, pavardės, buvusios pavardės, pravardės, gimimo data bei vieta, lytis, pilietybė, kaip ir paskutinė gyvenamoji vieta prašomosios Susitariančiosios Šalies teritorijoje);
- asmens dokumentai (ypatingai rūšis, numeris, išdavimo vieta, išdavimo data, išdavusi įstaiga, galiojimo laikas);
- neteisėto įvažiavimo data, vieta ir būdas;
- duomenys apie neteisėtą buvimą;
- duomenys apie liečiamo asmens įvažiavimą nelegalų pervežimo akcijos metu Readmisijos sutarties 4 straipsnio 2 pastraipos 2 ir 3 punktų atvejais;
- nuorodos apie perduotino asmens amžių ar sveikatos stovį, jei tai reikalauja ypatingos pagalbos ar priežiūros ir asmuo tam neprieštarauja;
- kitokia informacija, kai perduodant asmenį, reikalingos papildomos saugumo ar apsaugos priemonės bei, naudojant palydą, - duomenys apie lydinčius asmenis;
- perduotino asmens kalbos žinios, ypatingai nuoroda į tai, ar bus reikalingas vertėjas;
- numatomo perdavimo laikas ir vieta.

(2)Buvimas prašomosios Susitariančiosios Šalies teritorijoje ar vykimas per ją tranzitu yra įrodomas:

- prašomosios Susitariančios Šalies suteiktu galiojančiu ar mažiau kaip prieš metus pasibaigusiu dokumentuotu teisiniu buvimo statusu;

- prašomosios Susitariančios Šalies įdėtais atvykimo ir išvykimo spaudais, net ir tada, kai jie yra suklastotame dokumente;
- lėktuvo bilietais, pažymomis ir sąskaitomis, kurios vienareikšmiškai įrodo asmens buvimą prašomosios Susitariančios Šalies teritorijoje;
- kitomis prašomosios Susitariančiosios Šalies padarytomis žymomis kelionės dokumentuose, įrodančiomis asmens buvimą jos teritorijoje.

Pateikus išvardintus galiojančius įrodymus, taip įrodytas buvimas Susitariančiųjų Šalių pripažįstamas, neatliekant papildomo patikrinimo.

(3) Pagrindą manyti, kad yra būta prašomosios Susitariančios Šalies teritorijoje arba vykta per ją tranzitu, suteikia:

- prašomosios Susitariančios Šalies išduota galiojanti ar pasibaigusi viza arba suteiktas kitas daugiau kaip prieš metus pasibaigęs teisinis buvimo statusas;
- bilietai ir kiti dokumentai, kurie duoda pagrindo manyti apie buvimą prašomosios Susitariančiosios Šalies teritorijoje;
- oficialūs liudininkų parodymų protokolai;
- oficialūs pačio asmens parodymų protokolai.

Šiais atvejais tarp Susitariančiųjų Šalių galioja, kad yra nustatyta, jog yra pagrindas manyti apie buvimą prašomoje Susitariančioje Šalyje, kol tai nebus paneigta prašomosios Susitariančiosios Šalies.

(4) Už prašymų asmenų perdavimui pateikimą ir apdorojimą yra atsakingi:

- iš Austrijos pusės Austrijos Respubilkos Vidaus reikalų ministerija
  skyrius III/16
  Pašto dėžė 100
  A-1014 WIEN
  Tel. 43/1/53126/4621
  Fax. 43/1/53126/4648
- iš Lietuvos pusės

Migracijos departamentas prie Lietuvos Respublikos Vidaus reikalų ministerijos
Saltoniškių 19

LT-2000 Vilnius
Tel. 37/02/723069
Fax. 37/02/725364

IV

prie 6 straipsnio

(1) Perdavimas įvyksta Susitariančiųjų Šalių sutartu laiku ir sutartoje vietoje.
(2) Jei perdavimo laikas yra pratęsiamas dėl faktinių ir teisinių kliūčių, prašančioji Susitariančioji Šalis informuoja prašomąją Susitariančiąją Šalį apie kliūčių dingimą nedelsiant, nurodydama numatomą perdavimo vietą ir datą.
(3) Perdavimo atlikimas yra protokoluojamas.

V

Prie 7 straipsnio

Jeigu prašančioji Susitariančioji Šalis perima atgal asmenį dėl to, kad po to išaiškėjo, kad jį perimti nebuvo pagrindo, tai prašomoji Susitariančioji Šalis privalo grąžinti visus šio asmens dokumentus.

VI

prie 8 straipsnio

(1) Prašyme pergabenti pagal galimybę turi būti nurodyti šie duomenys:

- pergabentino asmens asmens duomenys (vardai, pavardės, buvusios pavardės, pravardės, gimimo data bei vieta, lytis, pilietybė, kaip ir paskutinė gyvenamoji vieta prašomosios Susitariančiosios Šalies teritorijoje);
- asmens dokumentai (ypatingai rūšis, numeris, galiojimo laikas);
- pranešimas, kad yra tenkinami Readmisijos sutarties 8 straipsnio 1 pastraipos reikalavimai ir, kad pagal Readmisijos sutarties 8 straipsnio 2 pastraipą nėra žinoma priežasčių, dėl ko galima būtų atsakyta pergabenimo prašymui;

- nuorodos apie pergabentino asmens amžių ar sveikatos stovį, jei tai reikalauja ypatingos pagalbos ar priežiūros ir asmuo tam neprieštarauja;
- kitokia informacija, kai, pergabenant asmenį, reikalingos papildomos saugumo ar apsaugos priemonės bei, naudojant palydą, - duomenys apie lydinčiuosius asmenis;
- numatomo pergabenimo data, laikas, vieta ir tolimesnis maršrutas.

(2) Prašomoji Susitariančioji Šalis praneša prašančiajai Susitariančiajai Šaliai nedelsdama apie pergabenimo perėmimą, patvirtindama datą, laiką ir vietą, arba apie atsisakymą perimti pergabenimą, nurodydama priežastis.

(3) Pergabenimo įvykdymas arba tarpinio nusileidimo oro uoste stebėjimas yra protokoluojamas.

(4) Už prašymų asmenų pergabenimui pateikimą ir apdorojimą yra atsakingi:

- iš Austrijos pusės:

Austrijos Respubilkos Vidaus reikalų ministerija
skyrius III/16
Pašto dėžė 100
A-1014 WIEN
Tel. 43/1/53126/4621
Fax. 43/1/53126/4648

- iš Lietuvos pusės:

Migracijos departamentas prie Lietuvos Respublikos Vidaus reikalų ministerijos
Saltoniškių 19
LT-2000 Vilnius
Tel. 37/02/723069
Fax. 37/02/725364

VII

prie 10 straipsnio

Kaštai yra pervedami į prašomosios Susitariančios Šalies Vidaus reikalų ministerijos sąskaitą per 60 dienų nuo sąskaitos gavimo.

VIII

Ekspertų konsultacijos

Susitariančiųjų Šalių ekspertai, esant reikalui, konsultuosis tarpusavyje klausimais, susijusiais ypatingai su šios Sutarties ir šio Protokolo taikymu bei galimų pakeitimų šiuose susitarimuose darymu.

IX

Baigiamieji nuostatai

(1) Šis Protokolas įsigalioja kartu su Readmisijos sutartimi. Šis Protokolas abiejų Susitariančiųjų Šalių sutikimu gali būti bet kuriuo metu keičiamas.

(2) Nustojus galioti Readmisijos sutarčiai tuo pat metu nustoja galioti ir šis Protokolas.

Sudarytas Vilnyje 1998 m. gruodžio 9 d. dviem egzemplioriais lietuvių ir vokiečių kalbomis, abu tekstai turi vienodą galią.

Lietuvos Respublikos
Vyriausybės vardu

Austrijos Respublikos Federalinės
Vyriausybės vardu

[TRANSLATION - TRADUCTION]

PROTOCOL ON THE APPLICATION OF THE AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE FEDERAL GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF AUSTRIA ON THE READMISSION OF PERSONS ENTERING THE TERRITORY OF THE OTHER STATE ILLEGALLY (READMISSION AGREEMENT)

On the basis of Article 12 of the Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Federal Government of the Republic of Austria on the readmission of persons entering the territory of the other State illegally (hereinafter the Readmission Agreement), the Government of the Republic of Lithuania and the Austrian Federal Government have agreed as follows:

I. Ad Article 1

1. Nationality or former nationality may be proved by:

" citizenship documents;

" passports of all types (national, group, diplomatic, service passes and passport substitute papers);

" personal identity documents;

" service books and military identity cards;

" officially issued documents that reveal nationality.

2. If the valid documents listed in paragraph 1 are submitted, nationality shall be recognized to binding effect, without the need for further investigation.

3. Nationality may be substantiated in particular by:

" copies of the evidence listed in paragraph 1;

" driving licenses;

" birth certificates;

" seamen's registration books and master's certificates;

" company documents;

" copies of the documents referred to;

" unequivocal written statement from authorities;

" statements by witnesses;

" statements by the persons themselves;

" the language spoken by the persons themselves.

4. In the event of substantiation, nationality shall be regarded as firmly established as between the Contracting Parties, provided that the requested Contracting Party has not refuted it.

5. The documents listed in paragraphs 1 and 3 shall suffice to substantiate nationality or residence even if their validity has expired.

6. If the requesting Contracting Party readmits a person because it is subsequently established that the person does not possess the nationality of the requested Contracting Party, the latter shall return all documents of such person to the requesting Contracting Party.

II. Ad Article 2 (1)

The request for determination of nationality must contain the following data as necessary, over and above the personal data:

" the information needed to establish nationality;

" indication, with the agreement of the person, of any special need for assistance, care or personal attendance based on sickness or age;

" other protective or safety measures required on handover in an individual case.

III. Ad Article 4 (1)

1. The request for readmission must contain data on the materials proving or substantiating residence on the national territory of the requested Contracting Party, or travel through such territory and, to the extent possible, contain the following additional data:

" personal details of the person to be handed over (first and family names, former names, aliases, date and place of birth, sex, nationality, last residence in the State of origin);

" personal documents (in particular the type, number, place and date of issue, issuing authority, and validity);

" date, place and type of the illegal entry;

" information on the illegal residence;

" information on the entry of the person with the assistance of a facilitator in the cases covered by article 4 (2), items 2 and 3 of the Readmission Agreement;

" with the agreement of the person to be handed over, of any special need for assistance, care or personal support based on sickness or age;

" other protective or safety measures required on handover in an individual case and, if the person is to be escorted, details of the escorts;

" language knowledge of the person to be handed over, and in particular whether there is a need to bring in an interpreter;

" time and place of the intended handover.

2. Residence in the territory of the requested Contracting Party or travel through the territory shall be proved by:

" a residence permit, still valid or having expired less than a year previously, issued by the requested Contracting Party;

" an entry or exit stamp of the requested Contracting Party, even where this is located in a forged or falsified travel document;

" air tickets, receipts and invoices attesting unequivocally to the residence of the person in the territory of the requested Contracting Party;

" other travel document entries of the requested Contracting Party indicating a sojourn in its territory.

Proof produced in this way shall be recognized as of binding effect between the Contracting Parties, without need for further investigation.

3. Residence in the territory of the requested Contracting Party may be substantiated by:

" a valid or expired visa, or some other residence permit having expired more than a year previously, issued by the requested Contracting Party;

" travel tickets and other documents attesting to the person's residence in the territory of the requested Contracting Party;

" statements from witnesses in conjunction with an official record;

" statement by the person concerned in conjunction with an official record.

Substantiation produced in this way shall be regarded as firmly established between the Contracting Parties, provided the requested Contracting Party has not refuted it.

4. The contracting authorities for the submission and processing of requests for readmission shall be:

-- On the Austrian side:

Federal Ministry of the Interior,

Abteilung 111/16

Address: A-1014 Vienna, Postfach 100

Telephone: +43/1/53126/4621

Fax: +43/1/53126/4648

-- On the Lithuanian side:

Ministry of the Interior, Migrations Department

Address: LT-2000 Vilnius, Saltoniskiu 19

Telephone: +37/02/723069

Fax: + 37/02/725364

IV. Ad Article 6

1. Handover shall occur at the place agreed between the Contracting Parties, at the agreed date and time.

2. In the event that the time limit is extended on the basis of legal or practical obstacles, the requesting Contracting Party shall inform the requested Contracting Party without delay when such obstacles are eliminated, stating the intended place of handover and the time and date.

3. The handover, once performed, shall be recorded in a protocol.

V. Ad Article 7

If the requesting Contracting Party readmits a person on the basis of a well-founded request from the requested Contracting Party, because it is subsequently established that the conditions for admission were not fulfilled, then all documents of such person must be returned to the requesting Contracting Party.

VI. Ad Article 8

1. The request for transit must, to the extent possible, contain the following information:

" personal details of the person to be sent for transit (in particular first and family names, former names, aliases, date and place of birth, sex, nationality, last residence in the State of origin);

" personal documents (in particular the type, number and validity);

" a declaration that the conditions in accordance with article 8 (1) of the Readmission Agreement are fulfilled and that no reasons for rejection in accordance with article 8 (2) of the Readmission Agreement are known;

" indication, with the agreement of the person, of any special need for assistance, care or personal attendance based on sickness or age;

" other protective or safety measures required on handover in an individual case and, if the person is to be escorted, details of the escorts;

" date, time and place of the transit as well as the onward route to be taken.

2. The requested Contracting Party shall promptly inform the requesting Contracting Party either of readmission for purposes of transit, with confirmation of the date, time and place thereof, or of the rejection of readmission, together with the reasons for the rejection.

3. The handover, once performed, or the surveillance of any intermediate landing, shall be recorded in a protocol.

4. The competent authorities for the submission and processing of requests for transit shall be:

-- On the Austrian side:

Federal Ministry of the Interior,

Abteilung 111/16

Address: A-1014 Vienna, Postfach 100

Telephone: +43/1/53126/4621

Fax: +43/1/53126/4648

-- On the Lithuanian side:

Ministry of the Interior, Migrations Department

Address: LT-2000 Vilnius, Saltoniskiu 19

Telephone: +37/02/723069

Fax: + 37/02/725364

VII. Ad Article 10

The costs shall be credited to the Ministry of the Interior of the requested Contracting Party within 60 days of the receipt of the invoice.

VIII. Expert consultations

Consultations shall be held between experts of the two Contracting Parties as needed, in particular on the application of the Agreement and of the present Protocol and on any changes to the Agreement. The time and place of such consultations shall be settled by mutual agreement.

IX. Final provisions

1. The present Protocol shall enter into force at the same time as the Readmission Agreement. It may be changed at any time by mutual agreement.

2. In the event the Readmission Agreement ceases to be applicable, the present Protocol shall cease to be applicable at the same time.

Done at Vienna on 9 December 1998, in duplicate in the Lithuanian and German languages, both texts being equally authentic.

For the Government of the Republic of Lithuania:

For the Austrian Federal Government:

[TRANSLATION - TRADUCTION]

PROTOCOLE D'APPLICATION DE L'ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT FÉDÉRAL DE LA RÉPUBLIQUE D'AUTRICHE RELATIF À LA RÉADMISSION DE PERSONNES ENTRÉES ILLÉGALEMENT SUR LE TERRITOIRE DE L'AUTRE ÉTAT (ACCORD DE RÉADMISSION)

Conformément à l'article 12 de l'Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement fédéral de la République d'Autriche relatif à la réadmission de personnes entrées illégalement sur le territoire de l'autre État (ci-après l'Accord de réadmission), le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement fédéral de la République d'Autriche sont convenus de ce qui suit:

I. Article premier

1.La preuve de la nationalité actuelle et antérieure peut être apportée par les pièces suivantes:

" certificats de nationalité;

" passeports de tous types (nationaux, collectifs, diplomatiques, de service ou documents tenant lieu de passeport);

" cartes d'identité;

" livrets ou cartes d'identité militaires;

" documents officiels indiquant la nationalité.

2. Sur présentation des preuves valides visées au paragraphe 1 du présent article, la nationalité est formellement reconnue sans que d'autres vérifications soient nécessaires.

3. La présomption de nationalité peut être établie notamment par les pièces ci-après:

" copies des moyens de preuve énumérés au paragraphe 1 du présent article;

" permis de conduire;

" extrait d'acte de naissance;

" livrets de marin et livrets de batelier;

" document d'identité établi par l'employeur;

" copie des documents ci-dessus;

" déclarations écrites non équivoques émanant d'autorités;

" déclaration de témoins;

" déclaration de l'intéressé;

" langue de l'intéressé.

4. La présomption de nationalité est réputée ainsi établie entre les Parties contractantes pour autant que la Partie contractante requise ne l'ait pas contestée.

5. Les pièces énumérées aux paragraphes 1 et 3 du présent article suffisent à établir la présomption de nationalité ou de domicile même si elles sont périmées.

6. Si la Partie contractante requérante réadmet une personne parce qu'il est établi ultérieurement que celle-ci ne possède pas la nationalité de la Partie contractante requise, celle-ci restitue l'ensemble des pièces relatives à la dite personne à la Partie contractante requérante.

II. Article 2 (1)

La demande d'établissement de la nationalité doit, le cas échéant, contenir les données suivantes, en plus des renseignements d'identité:

" les informations nécessaires pour établir la nationalité;

" avec le consentement de la personne à remettre, mention de l'aide ou des soins particuliers ou personnels dont celle-ci peut avoir besoin pour des raisons de maladie ou d'âge;

" les autres mesures de protection ou de sécurité nécessaires dans des cas particuliers lors de la remise.

III. Article 4 (1)

1. La demande de réadmission doit indiquer les moyens de preuve ou les moyens établissant la plausibilité de la résidence sur le territoire national de la Partie contractante requise ou du passage en transit par ce territoire et, autant que possible, les renseignements ci-après:

" Identité de la personne à remettre (prénoms, nom de famille, noms antérieurs, autres noms éventuels, date et lieu de naissance, sexe, nationalité, dernier domicile sur le territoire de l'État de provenance);

" les documents d'identité (en particulier leur type, numéro, lieu et date d'autorisation, autorités de provenance et période de validité);

" date, lieu et type d'entrée illégale;

" indications concernant le séjour illégal;

" renseignements relatifs à l'entrée de l'intéressé avec l'aide d'un passeur clandestin dans les cas visés à l'article 4 paragraphe 2 alinéas 2 et 3 de l'Accord relatif à la réadmission;

" avec le consentement de la personne à remettre, mention de l'aide ou des soins particuliers ou personnels dont celle-ci peut avoir besoin pour des raisons de maladie ou d'age;

" les autres mesures de protection ou de sécurité nécessaires dans des cas particuliers lors de la remise et, si la personne doit être escortée, les renseignements relatifs à l'escorte;

" les connaissances linguistiques de la personne à remettre et, en particulier, s'il est nécessaire de faire appel à un interprète;

" le moment et le lieu de la remise prévue.

2. Le séjour sur le territoire de la Partie contractante requise ou le passage en transit par ce territoire doit être prouvé par:

" un permis de séjour valide ou périmé depuis moins d'un an, délivré par la Partie contractante requise;

" un timbre d'entrée ou de sortie apposé par la Partie contractante requise, même s'ils le sont sur un document de voyage contrefait;

" les billets d'avion, attestations ou factures qui prouvent sans ambiguïté que la personne a séjourné sur le territoire de la Partie contractante requise;

" d'autre mention faite par la Partie contractante requise dans des documents de voyage, qui indiquent un séjour sur le territoire de la Partie contractante requise.

Les preuves ainsi apportées sont reconnues comme contraignantes entre les Parties contractantes sans que d'autres recherches soient nécessaires.

3. Le séjour sur le territoire de la Partie contractante requise peut être prouvé par:

" un visa ou autre permis de séjour en cours de validité ou périmé depuis moins d'un an, délivré par la Partie contractante requise;

" des billets de voyage et autres documents qui prouvent le séjour de la personne sur le territoire de la Partie contractante requise;

" des déclarations de témoins consignées dans un procès-verbal officiel;

" une déclaration de l'intéressé consignée dans un procès-verbal officiel.

Les Parties contractantes accepteront formellement la présomption ainsi établie pour autant qu'elle n'ait pas été réfutée par la Partie contractante requise.

4. Les autorités compétentes pour l'introduction et le traitement des demandes de réadmission sont:

-- Pour l'Autriche:

Ministère fédéral de l'Intérieur

Abteilung 111/16

A-1014 Vienne, B.P. 100

Téléphone: +43/1/53126/4621

Télécopieur: +43/1/53126/4648

-- Pour la Lituanie:

Ministère de l'Intérieur, Département des migrations

LT-2000 Vilnius, Saltoniskiu 19

Téléphone: +37/02/723069

Télécopieur: +37/02/725364

IV. Article 6

1. La remise s'effectue au lieu, à la date et à l'heure convenus entre les Parties contractantes.

2. Si le délai est prolongé en raison d'obstacles juridiques ou pratiques, la Partie contractante requérante informe sans retard la Partie contractante requise lorsque ces obstacles sont levés en indiquant le lieu, la date et l'heure prévus pour la remise.

3. L'exécution de la remise est consignée dans un procès-verbal.

V. Article 7

Si la Partie contractante requérante réadmet une personne suite à une demande justifiée de la Partie contractante requise parce qu'il est établi ultérieurement que les conditions d'admission n'étaient pas remplies, tous les documents de l'intéressé doivent être restitués à la Partie contractante requérante.

VI. Article 8

1. La demande de transit doit contenir autant que possible les renseignements suivants:

" l'identité de la personne qui sera envoyée pour le passage en transit (en particulier, le prénom et le nom de famille, les noms antérieurs, les autres noms éventuels, la date et le lieu de naissance, le sexe, la nationalité, le dernier domicile dans l'État de provenance);

" les documents d'identité (en particulier leur type, numéro et période de validité);

" la déclaration attestant que les conditions de l'article 8 paragraphe 1 de l'Accord relatif à la réadmission sont remplies et qu'aucun motif de rejet au titre de l'article 8 paragraphe 2 dudit Accord n'est connu;

" avec l'accord de la personne à envoyer en transit, l'indication de tout besoin spécial d'aide, de soins ou d'assistance personnelle pour des raisons de santé ou d'âge;

" les autres mesures de protection ou de sécurité nécessaires dans les cas particuliers de remise et, si la personne doit être escortée, les renseignements relatifs à l'escorte;

" la date, l'heure et le lieu du transit ainsi que l'itinéraire qui sera emprunté.

2. La Partie contractante requise informe sans retard la Partie contractante requérante soit de la réadmission aux fins du transit avec confirmation de la date, de l'heure et du lieu de celle-ci, soit du refus de la réadmission ainsi que des motifs de ce refus.

3. L'exécution de la remise ou de la surveillance de l'escale à un aéroport est consignée dans un procès-verbal.

4. Les autorités compétentes pour l'introduction et le traitement des demandes de transit sont les suivantes:

-- Pour l'Autriche :

Ministère fédéral de l'Intérieur

Abteilung 111/16

A-1014 Vienne, B.P. 100

Téléphone: +43/1/53126/4621

Télécopieur: +43/1/53126/4648

-- Pour la Lituanie :

Ministère de l'Intérieur, Département des migrations

LT-2000 Vilnius, Saltoniskiu 19

Téléphone: +37/02/723069

Télécopieur: +37/02/725364

VII. Article 10

Les coûts sont remboursés au Ministère de l'Intérieur de la Partie contractante requise dans les 60 jours de la réception de la facture.

VIII. Consultation d'experts

Des consultations auront lieu le cas échéant entre les experts des deux Parties contractantes, en particulier sur l'application de l'Accord et du présent Protocole et sur toute modification de l'Accord. Le moment et le lieu de ces consultations seront fixés d'un commun accord.

IX. Dispositions finales

1. Le présent Protocole entrera en vigueur en même temps que l'Accord relatif à la réadmission. Il pourra être modifié à tout moment d'un commun accord.

2. Au cas où l'Accord relatif à la réadmission deviendrait caduc, le présent Protocole deviendrait caduc au même moment.

Fait à Vienne le 9 décembre 1998 en deux exemplaires en langues lituanienne et allemande, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie :

Pour le Gouvernement fédéral de la République d'Autriche :

No. 36660. Multilateral

CONVENTION (NO. 178) CONCERNING THE INSPECTION OF SEAFARERS' WORKING AND LIVING CONDITIONS. GENEVA, 22 OCTOBER 1996[1]

RATIFICATION

Bulgaria

Registration of instrument with the Director-General of the International Labour Office: 9 June 2005

Date of effect: 9 June 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

No. 36660. Multilatéral

CONVENTION (NO 178) CONCERNANT L'INSPECTION DES CONDITIONS DE TRAVAIL ET DE VIE DES GENS DE MER. GENÈVE, 22 OCTOBRE 1996[1]

RATIFICATION

Bulgarie

Enregistrement de l'instrument auprès du Directeur général du Bureau international du Travail : 9 juin 2005

Date de prise d'effet : 9 juin 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 2108, I-36660 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 2108, I-36660.

No. 37245. Multilateral

CONVENTION (NO. 182) CONCERNING THE PROHIBITION AND IMMEDIATE ACTION FOR THE ELIMINATION OF THE WORST FORMS OF CHILD LABOUR. GENEVA, 17 JUNE 1999[1]

RATIFICATION

Sao Tome and Principe

Registration of instrument with the Director-General of the International Labour Office: 4 May 2005

Date of effect: 4 May 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

RATIFICATION

Tajikistan

Registration of instrument with the Director-General of the International Labour Office: 8 June 2005

Date of effect: 8 June 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

No. 37245. Multilatéral

CONVENTION (NO 182) CONCERNANT L'INTERDICTION DES PIRES FORMES DE TRAVAIL DES ENFANTS ET L'ACTION IMMÉDIATE EN VUE DE LEUR ÉLIMINATION. GENÈVE, 17 JUIN 1999[1]

RATIFICATION

Sao Tomé-et-Principe

Enregistrement de l'instrument auprès du Directeur général du Bureau international du Travail : 4 mai 2005

Date de prise d'effet : 4 mai 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

RATIFICATION

Tadjikistan

Enregistrement de l'instrument auprès du Directeur général du Bureau international du Travail : 8 juin 2005

Date de prise d'effet : 8 juin 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 2133, I-37245 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 2133, I-37245.

RATIFICATION

Lao People's Democratic Republic

Registration of instrument with the Director-General of the International Labour Office: 13 June 2005

Date of effect: 13 June 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

RATIFICATION

République démocratique populaire lao

Enregistrement de l'instrument auprès du Directeur général du Bureau international du Travail : 13 juin 2005

Date de prise d'effet : 13 juin 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

No. 37770. Multilateral

CONVENTION ON ACCESS TO INFORMATION, PUBLIC PARTICIPATION IN DECISION-MAKING AND ACCESS TO JUSTICE IN ENVIRONMENTAL MATTERS. AARHUS, DENMARK, 25 JUNE 1998[1]

RATIFICATION

Luxembourg

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 25 October 2005

Date of effect: 23 January 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 25 October 2005

No. 37770. Multilatéral

CONVENTION SUR L'ACCÈS À L'INFORMATION, LA PARTICIPATION DU PUBLIC AU PROCESSUS DÉCISIONNEL ET L'ACCÈS À LA JUSTICE EN MATIÈRE D'ENVIRONNEMENT. AARHUS (DANEMARK), 25 JUIN 1998[1]

RATIFICATION

Luxembourg

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 25 octobre 2005

Date de prise d'effet : 23 janvier 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 25 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 2161, I-37770 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 2161, I-37770.

No. 38090. International Development Association and Madagascar

DEVELOPMENT CREDIT AGREEMENT (SECOND HEALTH SECTOR SUPPORT PROJECT) BETWEEN THE REPUBLIC OF MADAGASCAR AND THE INTERNATIONAL DEVELOPMENT ASSOCIATION. WASHINGTON, 3 FEBRUARY 2000[1]

AGREEMENT AMENDING THE DEVELOPMENT CREDIT AGREEMENT (SECOND HEALTH SECTOR SUPPORT PROJECT) BETWEEN THE REPUBLIC OF MADAGASCAR AND THE INTERNATIONAL DEVELOPMENT ASSOCIATION (WITH SCHEDULE). WASHINGTON, 13 JULY 2005

Entry into force : 13 September 2005 by notification

Authentic text : English

Registration with the Secretariat of the United Nations : International Development Association, 12 October 2005

Not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

No. 38090. Association internationale de développement et Madagascar

ACCORD DE CRÉDIT DE DÉVELOPPEMENT (DEUXIÈME PROJET D'APPUI AU SECTEUR DE LA SANTÉ) ENTRE LA RÉPUBLIQUE DE MADAGASCAR ET L'ASSOCIATION INTERNATIONALE DE DÉVELOPPEMENT. WASHINGTON, 3 FÉVRIER 2000[1]

ACCORD MODIFIANT L'ACCORD DE CRÉDIT DE DÉVELOPPEMENT (DEUXIÈME PROJET D'APPUI AU SECTEUR DE LA SANTÉ) ENTRE LA RÉPUBLIQUE DE MADAGASCAR ET L'ASSOCIATION INTERNATIONALE DE DÉVELOPPEMENT (AVEC ANNEXE). WASHINGTON, 13 JUILLET 2005

Entrée en vigueur : 13 septembre 2005 par notification

Texte authentique : anglais

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Association internationale de développement, 12 octobre 2005

Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 2170, I-38090 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 2170, I-38090.

No. 38349. Multilateral

INTERNATIONAL CONVENTION FOR THE SUPPRESSION OF THE FINANCING OF TERRORISM. NEW YORK, 9 DECEMBER 1999[1]

OBJECTION TO THE RESERVATION MADE BY THE SYRIAN ARAB REPUBLIC UPON ACCESSION

Norway

Notification effected with the Secretary-General of the United Nations: 4 October 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 4 October 2005

No. 38349. Multilatéral

CONVENTION INTERNATIONALE POUR LA RÉPRESSION DU FINANCEMENT DU TERRORISME. NEW YORK, 9 DÉCEMBRE 1999[1]

OBJECTION À LA RÉSERVE FORMULÉE PAR LA RÉPUBLIQUE ARABE SYRIENNE LORS DE L'ADHÉSION

Norvège

Notification effectuée auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 4 octobre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 4 octobre 2005

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

"The Government of Norway has examined the contents of the reservation relating to paragraph 1 (b) of article 2 to the Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism made by the Syrian Arab Republic.

The Government of Norway considers the reservation to be in contradiction with the object and purpose of the Convention, namely the suppression of the financing of terrorist acts wherever and by whomever they may be carried out.

The reservation is, furthermore, contrary to the terms of Article 6 of the Convention according to which State Parties commit themselves to adopt measures as may be necessary to ensure that criminal acts within the scope of the Convention are under no circumstances justifiable by considerations of a political, ideological, racial, ethnic, religious or similar nature.

The Government of Norway wishes to recall that according to customary international law as codified in the Vienna Convention on the Law of Treaties a reservation incompatible with the object and purposes of the Convention shall not be permitted.

It is in the common interest of States that treaties to which they have chosen to become parties are respected as to their object and purpose and that States are prepared to undertake any legislative changes necessary to comply with the obligations under the treaties.

The Government of Norway therefore objects to the above-mentioned reservations made by the Government of the Syrian Arab Republic to the Convention.

This objection does not preclude the entry into force of the Convention between the Syrian Arab Republic and Norway. The Convention will thus become operative between the two States without the Syrian Arab Republic benefiting from its declaration."

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 2178, I-38349 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 2178, I-38349.

[TRANSLATION - TRADUCTION]

Le Gouvernement norvégien a examiné la réserve formulée par la République arabe syrienne au sujet du paragraphe 1, alinéa b) de l'article 2 de la Convention internationale pour la répression du financement du terrorisme.

Le Gouvernement norvégien considère que cette réserve est contraire à l'objet et au but de la Convention, à savoir la répression du financement des actes terroristes, où qu'ils se produisent et quels qu'en soient les auteurs.

Cette réserve va en outre à l'encontre de l'article 6 de la Convention, aux termes duquel les États Parties s'engagent à " adopte[r] les mesures qui peuvent être nécessaires, y compris, s'il y a lieu, d'ordre législatif, pour que les actes criminels relevant de la présente Convention ne puissent en aucune circonstance être justifiés par des considérations de nature politique, idéologique, raciale, ethnique, religieuse ou d'autres motifs analogues ".

Le Gouvernement norvégien souhaite rappeler que selon le droit international coutumier tel qu'il a été codifié dans la Convention de Vienne sur le droit des traités, les réserves incompatibles avec l'objet et le but des traités ne sont pas autorisées.

Il est dans l'intérêt commun des États que les traités auxquels ils ont choisi de devenir parties soient respectés quant à leur objet et leur but et que les États eux-mêmes soient disposés à adopter les amendements législatifs nécessaires pour se conformer à leurs obligations aux termes des traités.

Le Gouvernement norvégien fait donc objection aux réserves susmentionnées, que le Gouvernement de la République arabe syrienne a formulées à l'égard de la Convention.

Cette objection n'interdit pas l'entrée en vigueur de la Convention entre la République arabe syrienne et la Norvège, qui prendra donc effet entre les deux États sans que la République arabe syrienne puisse se prévaloir de sa déclaration.

OBJECTION TO THE EXPLANATORY DECLARATION MADE BY EGYPT UPON RATIFICATION

Sweden

Notification effected with the Secretary-General of the United Nations: 5 October 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 5 October 2005

OBJECTION À LA DÉCLARATION EXPLICATIVE FORMULÉE PAR L'EGYPTE LORS DE LA RATIFICATION

Suède

Notification effectuée auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 5 octobre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 5 octobre 2005

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

"The Government of Sweden has examined the explanatory declaration made by the Government of the Arab Republic of Egypt upon ratification of the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, according to which the Arab Republic of Egypt does not consider acts of national resistance in all its forms, including armed resistance against foreign occupation and aggression with a view of liberation and

self-determination, as terrorist acts within the meaning of paragraph 1 (b) of Article 2 of the Convention.

The Government of Sweden recalls that the designation assigned to a statement whereby the legal effect of certain provisions of a treaty is excluded or modified does not determine its status as a reservation to the treaty. The Government of Sweden considers that the declaration made by the Government of the Arab Republic of Egypt in substance constitutes a reservation.

The object and purpose of the Convention is to suppress the financing of terrorist acts, including those defined in paragraph 1 (b) of Article 2 of the Convention. Such acts can never be justified with reference to the exercise of people's right to self-determination.

The Government of Sweden further considers the reservation to be contrary to the terms of Article 6 of the Convention, according to which the States parties are under an obligation to adopt such measures as may be necessary, including, where appropriate, domestic legislation, to ensure that criminal acts within the scope of the Convention are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or other similar nature.

The Government of Sweden wishes to recall that, according to customary international law as codified in the Vienna Convention on the Law of Treaties, a reservation incompatible with the object and purpose of a treaty shall not be permitted. It is in the common interest of States that treaties to which they have chosen to become parties are respected as to their object and purpose, and that States are prepared to undertake any legislative changes necessary to comply with their obligations under the treaties.

The Government of Sweden therefore objects to the reservation made by the Arab Republic of Egypt to the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism. This objection shall not preclude the entry into force of the Convention between the Arab Republic of Egypt and Sweden. The Convention enters into force between the Arab Republic of Egypt and Sweden without the Arab Republic of Egypt benefiting from its reservation."

[TRANSLATION - TRADUCTION]

Le Gouvernement suédois a examiné la déclaration explicative faite par le Gouvernement de la République arabe d'Egypte au moment de la ratification de la Convention internationale pour la répression du financement du terrorisme, selon laquelle le Gouvernement de la République arabe d'Egypte ne considère pas les actes de résistance dans toutes ses formes, y compris la résistance armée nationale et la lutte contre l'occupation étrangère et l'action offensive dans l'exercice du droit des peuples à disposer d'eux-mêmes comme des actes terroristes au sens du paragraphe 1 b) de l'article 2 de la Convention.

Le Gouvernement suédois rappelle que le nom donné à une déclaration visant à exclure ou à modifier l'effet juridique de certaines dispositions d'un traité n'est pas ce qui détermine s'il s'agit ou non d'une réserve au traité. Il estime que, sur le fond, la déclaration faite par le Gouvernement de la République arabe d'Egypte constitue une réserve.

L'objet et le but de la Convention est de réprimer le financement des actes de terrorisme, y compris ceux définis au paragraphe 1 b) de l'article 2 de la Convention. Ces actes ne

peuvent en aucun cas être justifiés en invoquant l'exercice du droit des peuples à disposer d'eux-mêmes.

En outre, le Gouvernement suédois considère la réserve comme contraire aux dispositions de l'article 6 de la Convention, selon lesquelles les États parties ont l'obligation d'adopter les mesures qui peuvent être nécessaires, y compris, s'il y a lieu, d'ordre législatif, pour que les actes criminels relevant de la Convention ne puissent en aucune circonstance être justifiés par des considérations de nature politique, philosophique, idéologique, raciale, ethnique, religieuse ou d'autres motifs analogues.

Le Gouvernement suédois tient à rappeler que le droit international coutumier codifié dans la Convention de Vienne sur le droit des traités exclut toute réserve incompatible avec l'objet et le but d'un traité. Il est dans l'intérêt commun des États que les instruments auxquels ils ont choisi de devenir parties soient respectés dans leur objet et dans leur but par toutes les parties, et que les États soient préparés à procéder à toute modification législative nécessaire pour s'acquitter de leurs obligations en vertu des traités.

En conséquence, le Gouvernement suédois fait objection à la réserve formulée par le Gouvernement de la République arabe d'Egypte à la Convention internationale pour la répression du financement du terrorisme. Cette objection n'empêchera pas l'entrée en vigueur de la Convention entre la République arabe d'Egypte et la Suède. La Convention entre en vigueur entre les deux parties sans que la République arabe d'Egypte ait le bénéfice de sa réserve.

OBJECTION TO A RESERVATION MADE BY THE SYRIAN ARAB REPUBLIC UPON ACCESSION

Sweden

Notification effected with the Secretary-General of the United Nations: 5 October 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 5 October 2005

OBJECTION À LA RÉSERVE FORMULÉE PAR LA RÉPUBLIQUE ARABE SYRIENNE LORS DE L'ADHÉSION

Suède

Notification effectuée auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 5 octobre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 5 octobre 2005

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

"The Government of Sweden has examined the reservation made by the Government of the Syrian Arab Republic upon accession to the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, according to which the Syrian Arab Republic considers that acts of resistance to foreign occupation are not included under acts of terrorism within the meaning of paragraph 1 (b) of Article 2 of the Convention.

The object and purpose of the Convention is to suppress the financing of terrorist acts, including those defined in paragraph 1 (b) of Article 2 of the Convention. Such acts can never be justified with reference to the exercise of people's right to self-determination.

The Government of Sweden further considers the reservation to be contrary to the terms of Article 6 of the Convention, according to which the States parties are under an ob-

ligation to adopt such measures as may be necessary, including, where appropriate, domestic legislation, to ensure that criminal acts within the scope of the Convention are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or other similar nature.

The Government of Sweden wishes to recall that, according to customary international law as codified in the Vienna Convention on the Law of Treaties, a reservation incompatible with the object and purpose of a treaty shall not be permitted. It is in the common interest of States that treaties to which they have chosen to become parties are respected as to their object and purpose, and that States are prepared to undertake any legislative changes necessary to comply with their obligations under the treaties.

The Government of Sweden therefore objects to the reservation made by the Syrian Arab Republic to the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism.

This objection shall not preclude the entry into force of the Convention between the Syrian Arab Republic and Sweden. The Convention enters into force between the Syrian Arab Republic and Sweden, without the Syrian Arab Republic benefiting from its reservation."

[TRANSLATION - TRADUCTION]

Le Gouvernement suédois a examiné la réserve explicative faite par le Gouvernement de la République arabe syrienne au moment de l'adhésion à la Convention internationale pour la répression du financement du terrorisme, selon laquelle le Gouvernement de la République arabe syrienne ne considère pas les actes de résistance dans toutes ses formes, y compris la résistance armée nationale et la lutte contre l'occupation étrangère et l'action offensive dans l'exercice du droit des peuples à disposer d'eux-mêmes comme des actes terroristes au sens du paragraphe 1 b) de l'article 2 de la Convention.

L'objet et le but de la Convention est de réprimer le financement des actes de terrorisme, y compris ceux définis au paragraphe 1 b) de l'article 2 de la Convention. Ces actes ne peuvent en aucun cas être justifiés en invoquant l'exercice du droit des peuples à disposer d'eux-mêmes.

En outre, le Gouvernement suédois considère la réserve comme contraire aux dispositions de l'article 6 de la Convention, selon lesquelles les États parties ont l'obligation d'adopter les mesures qui peuvent être nécessaires, y compris, s'il y a lieu, d'ordre législatif, pour que les actes criminels relevant de la Convention ne puissent en aucune circonstance être justifiés par des considérations de nature politique, philosophique, idéologique, raciale, ethnique, religieuse ou d'autres motifs analogues.

Le Gouvernement suédois tient à rappeler que le droit international coutumier codifié dans la Convention de Vienne sur le droit des traités exclut toute réserve incompatible avec l'objet et le but d'un traité. Il est dans l'intérêt commun des États que les instruments auxquels ils ont choisi de devenir parties soient respectés dans leur objet et dans leur but par toutes les parties, et que les États soient préparés à procéder à toute modification législative nécessaire pour s'acquitter de leurs obligations en vertu des traités.

En conséquence, le Gouvernement suédois fait objection à la réserve formulée par le Gouvernement de la République arabe syrienne à la Convention internationale pour la répression du financement du terrorisme.

Cette objection n'empêchera pas l'entrée en vigueur de la Convention entre la République arabe syrienne et la Suède. La Convention entre en vigueur entre les deux parties sans que la République arabe syrienne ait le bénéfice de sa réserve.

OBJECTION TO A RESERVATION MADE BY THE SYRIAN ARAB REPUBLIC UPON ACCESSION

Belgium

Notification effected with the Secretary-General of the United Nations: 24 October 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 24 October 2005

OBJECTION À UNE RÉSERVE FORMULÉE PAR LA RÉPUBLIQUE ARABE SYRIENNE LORS DE L'ADHÉSION

Belgique

Notification effectuée auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 24 octobre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 24 octobre 2005

[FRENCH TEXT — TEXTE FRANÇAIS]

"Le Gouvernement du Royaume de Belgique a examiné la réserve formulée par la République arabe syrienne lors de l'adhésion à la Convention internationale pour la répression du financement du terrorism, en particulier la partie des réserves et déclaraions relative aux dispositions de l'aliné b) du paragraphe 1 de l'article 2 de la Convention, dans laquelle la République arabe syrienne déclare qu'elle estime "que les actes de résistance à l'occupation étrangère ne sauraient être assimilés à des actes de terrorisme". Le Gouvernement belge considère que cette réserve vise à limiter unilatéralement la portée de la Convention, ce qui est contraire au but et à l'objectif de celle-ci, à savoir la répression du financement du terrorisme, quels qu'en soient le lieu et l'auteur.

En outre, cette réserve contrevient à l'article 6 de la Convention, selon lequel "Chaque État Partie adopte les mesures qui peuvent être nécessaires, y compris, s'il y a lieu, d'ordre législatif, pour que les actes criminels relevant de la présente Convention ne puissent en aucune circonstance être justifiés par des considérations de nature politique, philosophique, idéologique, raciale, ethnique, religieuse ou d'autres motifs analogues."

Le Gouvernement belge rappelle qu'en vertu de l'alinéa c) de l'article 19 de la Convention de Vienne sur le droit des traités, il ne peut être formulé aucune réserve incompatible avec l'objet et le but de la Convention.

Le Gouvernement belge s'oppose donc à la réserve susmentionnée émise par la République arabe syrienne à l'égard de la Convention internationale pour la répression du financement du terrorisme. Cette objection ne fait pas obstacle à l'entrée en vigueur de la Convention entre la Belgique et la Syrie."

[TRANSLATION - TRADUCTION]

The Government of Belgium has examined the reservation formulated by the Syrian Arab Republic upon accession to the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism, in particular the part of the reservations and declarations relating to the provisions of article 2, paragraph 1 (b), of the Convention, in which the Syrian Arab Republic declares that it considers "that acts of resistance to foreign occupation are not included under acts of terrorism". The Government of Belgium considers that this reservation seeks to limit the scope of the Convention on a unilateral basis, which is contrary to the object and purpose thereof, namely, the suppression of the financing of acts of terrorism, wherever and by whomever committed.

Moreover, this reservation contravenes article 6 of the Convention, according to which "Each State Party shall adopt such measures as may be necessary, including, where appropriate, domestic legislation, to ensure that criminal acts within the scope of this Convention are under no circumstances justifiable by considerations of a political, philosophical, ideological, racial, ethnic, religious or other similar nature".

The Government of Belgium recalls that, under article 19 (c) of the Vienna Convention on the Law of Treaties, no reservation may be formulated that is incompatible with the object and purpose of the Convention.

The Government of Belgium therefore objects to the above-mentioned reservation made by the Syrian Arab Republic to the International Convention for the Suppression of the Financing of Terrorism. This objection shall not preclude the entry into force of the Convention between Belgium and the Syrian Arab Republic.

RATIFICATION

Democratic Republic of the Congo

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 28 October 2005

Date of effect: 27 November 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 28 October 2005

RATIFICATION

République démocratique du Congo

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 28 octobre 2005

Date de prise d'effet : 27 novembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 28 octobre 2005

ACCESSION

Vanuatu

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 31 October 2005

Date of effect: 30 November 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 31 October 2005

ADHÉSION

Vanuatu

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 31 octobre 2005

Date de prise d'effet : 30 novembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 31 octobre 2005

No. 38544. Multilateral

ROME STATUTE OF THE INTERNATIONAL CRIMINAL COURT. ROME, 17 JULY 1998[1]

RATIFICATION (WITH NOTIFICATIONS)

Mexico

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 28 October 2005

Date of effect: 1 January 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 28 October 2005

Notifications:

No. 38544. Multilatéral

STATUT DE ROME DE LA COUR PÉNALE INTERNATIONALE. ROME, 17 JUILLET 1998[1]

RATIFICATION (AVEC NOTIFICATIONS)

Mexique

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 28 octobre 2005

Date de prise d'effet : 1er janvier 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 28 octobre 2005

Notifications :

[SPANISH TEXT — TEXTE ESPAGNOL]

El Gobierno de los Estados Unidos Mexicanos solicita, de conformidad con el Artículo 87, párrafo 1, inciso a) del Estatuto, que las solicitudes de cooperación de la Corte Penal Internacional sean transmitidas por la vía diplomática a la Secretaría de Relaciones Exteriores.

Asimismo, el Gobierno de los Estados Unidos Mexicanos elige que las solicitudes de cooperación de la Corte Penal Internacional y los documentos que las justifican, a los que se refiere el Artículo 87, párrafo 2 del Estatuto, se encuentren redactados en español o acompañados de una traducción a ese idioma.

[TRANSLATION - TRADUCTION]

The Government of the United Mexican States requests, in accordance with article 87, paragraph 1 (a) of the Statute, that the requests for cooperation from the International Criminal Court shall be transmitted through diplomatic channels to the Ministry of Foreign Affairs.

Similarly, the Government of the United Mexican States decides that the request for cooperation from the International Criminal Court, and any documents supporting such requests to which article 87, paragraph 2 refers, shall be written in or submitted together with a translation into Spanish.

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 2187, I-38544 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 2187, I-38544.

[TRANSLATION - TRADUCTION]

Le Gouvernement des États-Unis du Mexique demande conformément à l'article 87, paragraphe 1 a) que les demandes de coopération émanant de la Cour pénale internationale soient transmises par voie diplomatique au Ministère des affaires étrangères.

Le Gouvernement des États-Unis du Mexique décide conformément à l'article 87, paragraphe 2 que les demandes de coopération émanant de la Cour pénale internationale et les pièces justificatives y afférentes doivent être rédigées en espagnol ou accompagnées d'une traduction dans cette langue.

No. 39481. Multilateral

INTERNATIONAL CONVENTION ON THE PROTECTION OF THE RIGHTS OF ALL MIGRANT WORKERS AND MEMBERS OF THEIR FAMILIES. NEW YORK, 18 DECEMBER 1990[1]

ACCESSION (WITH DECLARATION AND RESERVATION)

Nicaragua

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 26 October 2005

Date of effect: 1 February 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 26 October 2005

Declaration and reservation:

No. 39481. Multilatéral

CONVENTION INTERNATIONALE SUR LA PROTECTION DES DROITS DE TOUS LES TRAVAILLEURS MIGRANTS ET DES MEMBRES DE LEUR FAMILLE. NEW YORK, 18 DÉCEMBRE 1990[1]

ADHÉSION (AVEC DÉCLARATION ET RÉSERVE)

Nicaragua

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 26 octobre 2005

Date de prise d'effet : 1er février 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 26 octobre 2005

Déclaration et réserve :

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 2220, I-39481 — Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 2220, I-39481.

[SPANISH TEXT — TEXTE ESPAGNOL]

DECLARACIÓN:

"LA REPÚBLICA DE NICARAGUA, AL ADHERIRSE A ESTA CONVENCIÓN ESTÁ DE ACUERDO EN SU APLICACIÓN DE CONFORMIDAD CON SU LEGISLACIÓN NACIONAL"

RESERVA:

"LA REPÚBLICA DE NICARAGUA, EN EL EJERCICIO DE SU SOBERANÍA NO CONCEDE A LOS EXTRANJEROS EL DISFRUTE DE LOS DERECHOS POLÍTICOS, LO CUAL ESTÁ CONSIGNADO EN NUESTRA CONSTITUCIÓN POLÍTICA EN LOS ARTÍCULOS 27 Y 182.

EL ARTÍCULO 91 DE LA CONVENCIÓN ESTABLECE LA POSIBILIDAD DE FORMULAR RESERVAS A ELLA EN EL MOMENTO DE LA FIRMA, RATIFICACIÓN O ADHESIÓN. EN CONSECUENCIA, EN VIRTUD DE LO DISPUESTO EN EL NUMERAL 3 DEL ARTÍCULO 42 DE ESTA CONVENCIÓN, LA REPÚBLICA DE NICARAGUA NO CONCEDERA DERECHOS POLÍTICOS A LOS TRABAJADORES MIGRATORIOS POR IMPEDIMENTO CONSTITUCIONAL EXPRESO, CONTENIDO EN EL SEGUNDO PÁRRAFO DEL ARTÍCULO 27 DE SU CONSTITUCIÓN POLÍTICA QUE LITERALMENTE DICE:

"LOS EXTRANJEROS TIENEN LOS MISMOS DEBERES Y DERECHOS QUE LOS NICARAGÜENSES CON LA EXCEPCIÓN DE LOS DERECHOS POLÍTICOS Y LOS QUE ESTABLEZCAN LAS LEYES; NO PUEDEN INTERVENIR EN LOS ASUNTOS POLÍTICOS DEL PAÍS."

LA REPÚBLICA DE NICARAGUA CONSIDERA QUE ESTA RESERVA NO ES INCOMPATIBLE CON EL OBJETO Y EL PROPÓSITO DE LA CONVENCIÓN."

[TRANSLATION - TRADUCTION]

Declaration:

The Republic of Nicaragua, on acceding to this Convention, agrees to apply it in accordance with its domestic laws.

Reservation:

The Republic of Nicaragua, in the exercise of its sovereignty, does not allow foreigners to enjoy political rights; this is embodied in articles 27 and 182 of the Constitution.

Article 91 of the Convention establishes the possibility of formulating reservations at the time of signature, ratification or accession. Consequently, by virtue of the provisions of article 42, paragraph 3, of this Convention, the Republic of Nicaragua will not grant political rights to migratory workers owing to the express prohibition contained in article 27, paragraph 2, of its Constitution, which states:

Foreigners have the same rights and obligations as Nicaraguans, with the exception of political rights and others established by law; they may not intervene in the political affairs of the country.

The Republic of Nicaragua considers that this reservation is not incompatible with the object and purpose of the Convention.

[TRANSLATION - TRADUCTION]

Déclaration :

En adhérant à la présente Convention, la République du Nicaragua s'angage à l'appliquer conformément à sa législation nationale.

Réserve :

La République du Nicaragua, dans l'exercice de sa souveraineté, n'accorde pas la jouissance des droits politiques aux étrangers, en vertu des articles 27 et 182 de la Constitution du pays.

L'article 91 de la Convention prévoit la possibilité de formuler des réserves au moment de la signature, de la ratification ou de l'adhésion. Par conséquent et conformément aux dispositions du paragraphe 3 de l'article 42 de ladite Convention, la République du Nicaragua n'accordera pas de droits politiques aux travailleurs migrants, du fait que ce serait incompatible avec le deuxième paragraphe de l'article 27 de la Constitution qui dispose expressément ce qui suit :

"Les étrangers ont les mêmes obligations et droits que les Nicaraguayens à l'exception des droits politiques et de ceux établis par la loi; ils ne peuvent intervenir dans les affaires politiques du pays"

La République du Nicaragua considère que cette réserve n'est pas incompatible avec l'objet et le but de la Convention.

No. 39574. Multilateral

UNITED NATIONS CONVENTION AGAINST TRANSNATIONAL ORGANIZED CRIME. NEW YORK, 15 NOVEMBER 2000[1]

RATIFICATION

Lebanon

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 5 October 2005

Date of effect: 4 November 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 5 October 2005

RATIFICATION

Bolivia

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 10 October 2005

Date of effect: 9 November 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 10 October 2005

ACCESSION

Democratic Republic of the Congo

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 28 October 2005

Date of effect: 27 November 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 28 October 2005

No. 39574. Multilatéral

CONVENTION DES NATIONS UNIES CONTRE LA CRIMINALITÉ TRANSNATIONALE ORGANISÉE. NEW YORK, 15 NOVEMBRE 2000[1]

RATIFICATION

Liban

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 5 octobre 2005

Date de prise d'effet : 4 novembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 5 octobre 2005

RATIFICATION

Bolivie

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 10 octobre 2005

Date de prise d'effet : 9 novembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 10 octobre 2005

ADHÉSION

République démocratique du Congo

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 28 octobre 2005

Date de prise d'effet : 27 novembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 28 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 2225, I-39574 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 2225, I-39574.

PROTOCOL TO PREVENT, SUPPRESS AND PUNISH TRAFFICKING IN PERSONS, ESPECIALLY WOMEN AND CHILDREN, SUPPLEMENTING THE UNITED NATIONS CONVENTION AGAINST TRANSNATIONAL ORGANIZED CRIME. NEW YORK, 15 NOVEMBER 2000

RATIFICATION

Lebanon

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 5 October 2005

Date of effect: 4 November 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 5 October 2005

ACCESSION

Democratic Republic of the Congo

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 28 October 2005

Date of effect: 27 November 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 28 October 2005

PROTOCOLE ADDITIONNEL À LA CONVENTION DES NATIONS UNIES CONTRE LA CRIMINALITÉ TRANSNATIONALE ORGANISÉE VISANT À PRÉVENIR, RÉPRIMER ET PUNIR LA TRAITE DES PERSONNES, EN PARTICULIER DES FEMMES ET DES ENFANTS. NEW YORK, 15 NOVEMBRE 2000

RATIFICATION

Liban

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 5 octobre 2005

Date de prise d'effet : 4 novembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 5 octobre 2005

ADHÉSION

République démocratique du Congo

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 28 octobre 2005

Date de prise d'effet : 27 novembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 28 octobre 2005

PROTOCOL AGAINST THE SMUGGLING OF MIGRANTS BY LAND, SEA AND AIR, SUPPLEMENTING THE UNITED NATIONS CONVENTION AGAINST TRANSNATIONAL ORGANIZED CRIME. NEW YORK, 15 NOVEMBER 2000

RATIFICATION

Lebanon

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 5 October 2005

Date of effect: 4 November 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 5 October 2005

ACCESSION

Democratic Republic of the Congo

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 28 October 2005

Date of effect: 27 November 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 28 October 2005

PROTOCOLE CONTRE LE TRAFIC ILLICITE DE MIGRANTS PAR TERRE, AIR ET MER, ADDITIONNEL À LA CONVENTION DES NATIONS UNIES CONTRE LA CRIMINALITÉ TRANSNATIONALE ORGANISÉE. NEW YORK, 15 NOVEMBRE 2000

RATIFICATION

Liban

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 5 octobre 2005

Date de prise d'effet : 4 novembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 5 octobre 2005

ADHÉSION

République démocratique du Congo

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 28 octobre 2005

Date de prise d'effet : 27 novembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 28 octobre 2005

PROTOCOL AGAINST THE ILLICIT MANUFACTURING OF AND TRAFFICKING IN FIREARMS, THEIR PARTS AND COMPONENTS AND AMMUNITION, SUPPLEMENTING THE UNITED NATIONS CONVENTION AGAINST TRANSNATIONAL ORGANIZED CRIME. NEW YORK, 31 MAY 2001

ACCESSION

Democratic Republic of the Congo

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 28 October 2005

Date of effect: 27 November 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 28 October 2005

PROTOCOLE CONTRE LA FABRICATION ET LE TRAFIC ILLICITES D'ARMES À FEU, DE LEURS PIÈCES, ÉLÉMENTS ET MUNITIONS, ADDITIONNEL À LA CONVENTION DES NATIONS UNIES CONTRE LA CRIMINALITÉ TRANSNATIONALE ORGANISÉE. NEW YORK, 31 MAI 2001

ADHÉSION

République démocratique du Congo

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 28 octobre 2005

Date de prise d'effet : 27 novembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 28 octobre 2005

No. 39591. Multilateral

CONVENTION (NO. 184) CONCERNING SAFETY AND HEALTH IN AGRICULTURE. GENEVA, 21 JUNE 2001[1]

RATIFICATION

Sao Tome and Principe

Registration of instrument with the Director-General of the International Labour Office: 4 May 2005

Date of effect: 4 May 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

RATIFICATION

Uruguay

Registration of instrument with the Director-General of the International Labour Office: 25 May 2005

Date of effect: 25 May 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: International Labour Organisation, 19 October 2005

No. 39591. Multilatéral

CONVENTION (NO 184) CONCERNANT LA SÉCURITÉ ET LA SANTÉ DANS L'AGRICULTURE. GENÈVE, 21 JUIN 2001[1]

RATIFICATION

Sao Tomé-et-Principe

Enregistrement de l'instrument auprès du Directeur général du Bureau international du Travail : 4 mai 2005

Date de prise d'effet : 4 mai 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

RATIFICATION

Uruguay

Enregistrement de l'instrument auprès du Directeur général du Bureau international du Travail : 25 mai 2005

Date de prise d'effet : 25 mai 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Organisation internationale du Travail, 19 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 2227, I-39591 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 2227, I-39591.

No. 40214. Multilateral

STOCKHOLM CONVENTION ON PERSISTENT ORGANIC POLLUTANTS. STOCKHOLM, 22 MAY 2001[1]

RATIFICATION

Bahamas

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 3 October 2005

Date of effect: 1 January 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 3 October 2005

RATIFICATION

Mozambique

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 31 October 2005

Date of effect: 29 January 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 31 October 2005

No. 40214. Multilatéral

CONVENTION DE STOCKHOLM SUR LES POLLUANTS ORGANIQUES PERSISTANTS. STOCKHOLM, 22 MAI 2001[1]

RATIFICATION

Bahamas

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 3 octobre 2005

Date de prise d'effet : 1er janvier 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 3 octobre 2005

RATIFICATION

Mozambique

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 31 octobre 2005

Date de prise d'effet : 29 janvier 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 31 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 2256, I-40214 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 2256, I-40214.

No. 40446. Multilateral

AGREEMENT ON THE PRIVILEGES AND IMMUNITIES OF THE INTERNATIONAL CRIMINAL COURT. NEW YORK, 9 SEPTEMBER 2002[1]

RATIFICATION

Burkina Faso

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 10 October 2005

Date of effect: 9 November 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 10 October 2005

ACCESSION

The Former Yugoslav Republic of Macedonia

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 19 October 2005

Date of effect: 18 November 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 19 October 2005

No. 40446. Multilatéral

ACCORD SUR LES PRIVILÈGES ET IMMUNITÉS DE LA COUR PÉNALE INTERNATIONALE. NEW YORK, 9 SEPTEMBRE 2002[1]

RATIFICATION

Burkina Faso

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 10 octobre 2005

Date de prise d'effet : 9 novembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 10 octobre 2005

ADHÉSION

Ex-République yougoslave de Macédoine

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 19 octobre 2005

Date de prise d'effet : 18 novembre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 19 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 2271, I-40446 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 2271, I-40446.

No. 40832. Netherlands and United States of America

CONVENTION BETWEEN THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS AND THE UNITED STATES OF AMERICA FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME. WASHINGTON, 18 DECEMBER 1992[1]

PROTOCOL AMENDING THE CONVENTION BETWEEN THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS AND THE UNITED STATES OF AMERICA FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME (WITH EXCHANGE OF NOTES). WASHINGTON, 13 OCTOBER 1993

Entry into force : 30 December 1993 by notification, in accordance with annex 7

Authentic texts : Dutch and English

Registration with the Secretariat of the United Nations : Netherlands, 20 October 2005

Not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

No. 40832. Pays-Bas et États-Unis d'Amérique

CONVENTION ENTRE LE ROYAUME DES PAYS-BAS ET LES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU. WASHINGTON, 18 DÉCEMBRE 1992[1]

PROTOCOLE MODIFIANT LA CONVENTION ENTRE LE ROYAUME DES PAYS-BAS ET LES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU (AVEC ÉCHANGE DE NOTES). WASHINGTON, 13 OCTOBRE 1993

Entrée en vigueur : 30 décembre 1993 par notification, conformément à l'annexe 7

Textes authentiques : néerlandais et anglais

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Pays-Bas, 20 octobre 2005

Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 2291, I-40832 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 2291, I-40832.

PROTOCOL AMENDING THE CONVENTION BETWEEN THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS AND THE UNITED STATES OF AMERICA FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME (WITH EXCHANGE OF LETTERS). WASHINGTON, 8 MARCH 2004

Entry into force : 28 December 2004 by notification, in accordance with article 10

Authentic texts : Dutch and English

Registration with the Secretariat of the United Nations : Netherlands, 20 October 2005

Not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

PROTOCOLE MODIFIANT LA CONVENTION ENTRE LE ROYAUME DES PAYS-BAS ET LES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU (AVEC ÉCHANGE DE LETTRES). WASHINGTON, 8 MARS 2004

Entrée en vigueur : 28 décembre 2004 par notification, conformément à l'article 10

Textes authentiques : néerlandais et anglais

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Pays-Bas, 20 octobre 2005

Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

No. 41032. Multilateral

WHO FRAMEWORK CONVENTION ON TOBACCO CONTROL. GENEVA, 21 MAY 2003[1]

RATIFICATION

Cape Verde

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 4 October 2005

Date of effect: 2 January 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 4 October 2005

RATIFICATION (WITH DECLARATION)

China

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 11 October 2005

Date of effect: 9 January 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 11 October 2005

Declaration:

No. 41032. Multilatéral

CONVENTION-CADRE DE L'OMS POUR LA LUTTE ANTITABAC. GENÈVE, 21 MAI 2003[1]

RATIFICATION

Cap-Vert

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 4 octobre 2005

Date de prise d'effet : 2 janvier 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 4 octobre 2005

RATIFICATION (AVEC DÉCLARATION)

Chine

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 11 octobre 2005

Date de prise d'effet : 9 janvier 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 11 octobre 2005

Déclaration :

[CHINESE TEXT — TEXTE CHINOIS]

... 根据世界卫生组织《烟草控制框架公约》第十六条第五款的规定，在中华人民共和国领域内禁止使用自动售烟机。

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 2302, I-41032 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 2302, I-41032.

[TRANSLATION - TRADUCTION][1]

In accordance with the provision of Article 16, paragraph 5.....the People's Republic of China indicates hereby its commitment to prohibit the introduction of tobacco vending machines within its jurisdiction.

[TRANSLATION - TRADUCTION]

Selon les dispositions du paragraphe 5 de l'article 16 ..... la République populaire de Chine s'engage à interdire les distributeurs automatiques de produits du tabac dans les limites de sa juridiction.

1. Translation supplied by the Government of China —- Traduction fournie par le Gouvernement chinois.

DECLARATION IN RESPECT OF HONG KONG AND MACAO

China (in respect of: Hong Kong and Macao)

Notification deposited with the Secretary-General of the United Nations: 11 October 2005

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 11 October 2005

Declaration:

DÉCLARATION À L'ÉGARD DE HONG KONG ET MACAO

Chine (à l'égard de : Hong-Kong et Macao)

Dépôt de la notification auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 11 octobre 2005

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 11 octobre 2005

Déclaration :

[CHINESE TEXT — TEXTE CHINOIS]

根据《中华人民共和国香港特别行政区基本法》第一百五十三条和《中华人民共和国澳门特别行政区基本法》第一百三十八条的规定，中华人民共和国政府决定，世界卫生组织《烟草控制框架公约》及中华人民共和国关于禁止使用自动售烟机的声明适用于中华人民共和国香港特别行政区和澳门特别行政区。

[TRANSLATION - TRADUCTION][1]

In accordance with the provision of article 153 of the Basic Law of the Hong Kong Special Administrative Region of the People's Republic of China and article 138 of the Basic Law of the Macao Special Administrative Region of the People's Republic of China, the Government of the People's Republic of China decides that the WHO Framework Convention on Tobacco Control and the declaration made by the People's Republic of China on the prohibition of the introduction of tobacco vending machines shall apply to the Hong Kong Special Administrative Region and the Macao Special Administrative Region of the People's Republic of China.

[TRANSLATION - TRADUCTION][1]

Conformément aux dispositions de l'article 153 de la Loi fondamentale de la Région administrative spéciale de Hong Kong (République populaire de Chine) et de l'article 138 de la Loi fondamentale de la Région administrative spéciale de Macao (République populaire de Chine), le Gouvernement de la République populaire de Chine a décidé d'appliquer la Convention -cadre de l'OMS pour la lutte antitabac et la déclaration qu'elle a faite concernant son engagement à interdire l'introduction de distributeurs automatiques de produits du tabac à la Région administrative spéciale de Hong Kong (République populaire de Chine) et à la Région administrative spéciale de Macao, République populaire de Chine.

1. Translation supplied by the Government of China — Traduction fournie par le Gouvernement chinois.

RATIFICATION

Rwanda

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 19 October 2005

Date of effect: 17 January 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 19 October 2005

RATIFICATION

Rwanda

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 19 octobre 2005

Date de prise d'effet : 17 janvier 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 19 octobre 2005

RATIFICATION

Mali

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 19 October 2005

Date of effect: 17 January 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 19 October 2005

RATIFICATION

Mali

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 19 octobre 2005

Date de prise d'effet : 17 janvier 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 19 octobre 2005

RATIFICATION

Nigeria

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 20 October 2005

Date of effect: 18 January 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 20 October 2005

RATIFICATION

Nigéria

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 20 octobre 2005

Date de prise d'effet : 18 janvier 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 20 octobre 2005

RATIFICATION

Cyprus

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 26 October 2005

Date of effect: 24 January 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 26 October 2005

RATIFICATION

Chypre

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 26 octobre 2005

Date de prise d'effet : 24 janvier 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 26 octobre 2005

RATIFICATION

Democratic Republic of the Congo

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 28 October 2005

Date of effect: 26 January 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 28 October 2005

RATIFICATION

République démocratique du Congo

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 28 octobre 2005

Date de prise d'effet : 26 janvier 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 28 octobre 2005

RATIFICATION

Mauritania

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 28 October 2005

Date of effect: 26 January 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 28 October 2005

RATIFICATION

Mauritanie

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 28 octobre 2005

Date de prise d'effet : 26 janvier 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 28 octobre 2005

RATIFICATION

Sudan

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 31 October 2005

Date of effect: 29 January 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 31 October 2005

RATIFICATION

Soudan

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 31 octobre 2005

Date de prise d'effet : 29 janvier 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 31 octobre 2005

No. 41259. Germany and United States of America

ARRANGEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY AND THE GOVERNMENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA CONCERNING "ANALYTICAL SUPPORT SERVICES FOR THE U.S. FORCES - GENERAL CONDITIONS RELATING TO THE LEGAL STATUS OF SUCH ENTERPRISES AND THEIR EMPLOYEES". BERLIN, 29 JUNE 2001[1]

ARRANGEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY AND THE GOVERNMENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA CONCERNING THE ACTIVITIES OF ENTERPRISES CHARGED WITH PROVIDING SERVICES IN THE FIELD OF ANALYTICAL ACTIVITIES TO THE UNITED STATES FORCES STATIONED IN THE FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY (WITH ANNEX). BERLIN, 28 JULY 2005

Entry into force : 28 July 2005, in accordance with its provisions

Authentic texts : English and German

Registration with the Secretariat of the United Nations : Germany, 20 October 2005

Not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

No. 41259. Allemagne et États-Unis d'Amérique

ARRANGEMENT ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE FÉDÉRALE D'ALLEMAGNE ET LE GOUVERNEMENT DES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE RELATIF AUX "SERVICES D'APPUI ANALYTIQUE AUX FORCES AMÉRICAINES - CONDITIONS GÉNÉRALES RELATIVES AU STATUT LÉGAL DE TELLES ENTREPRISES ET DE LEURS EMPLOYÉS". BERLIN, 29 JUIN 2001[1]

ARRANGEMENT ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE FÉDÉRALE D'ALLEMAGNE ET LE GOUVERNEMENT DES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE RELATIF AUX ACTIVITÉS DES ENTREPRISES CHARGÉES DE FOURNIR DES SERVICES DANS LE DOMAINE DES ACTIVITÉS ANALYTIQUES AUX FORCES AMÉRICAINES STATIONNÉES DANS LA RÉPUBLIQUE FÉDÉRALE D'ALLEMAGNE (AVEC ANNEXE). BERLIN, 28 JUILLET 2005

Entrée en vigueur : 28 juillet 2005, conformément à ses dispositions

Textes authentiques : anglais et allemand

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Allemagne, 20 octobre 2005

Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 2313, I-41259 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 2313, I-41259.

No. 41569. Germany and United States of America

ARRANGEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY AND THE GOVERNMENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA CONCERNING THE ACTIVITIES OF ENTERPRISES CHARGED WITH PROVIDING ANALYTICAL SUPPORT SERVICES "CACI (DOCPER-AS-24-08) AND CSC (DOCPER-AS-22-02)". BERLIN, 18 JANUARY 2005[1]

ARRANGEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY AND THE GOVERNMENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA CONCERNING THE GRANTING OF EXEMPTIONS AND BENEFITS TO THE ENTERPRISES "CACI PREMIER TECHNOLOGY, INC. (DOCPER-AS-24-08)". BERLIN, 16 JUNE 2005

Entry into force : with retroactive effect from 18 January 2005, in accordance with its provisions

Authentic texts : English and German

Registration with the Secretariat of the United Nations : Germany, 20 October 2005

Not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

No. 41569. Allemagne et États-Unis d'Amérique

ARRANGEMENT ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE FÉDÉRALE D'ALLEMAGNE ET LE GOUVERNEMENT DES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE RELATIF AUX ACTIVITÉS DES ENTREPRISES CHARGÉES DE FOURNIR DES SERVICES D'APPUI ANALYTIQUE "CACI (DOCPER-AS-24-08) ET CSC (DOCPER-AS-22-02)". BERLIN, 18 JANVIER 2005[1]

ARRANGEMENT ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE FÉDÉRALE D'ALLEMAGNE ET LE GOUVERNEMENT DES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE RELATIF À L'OCTROI D'EXEMPTIONS ET D'ALLOCATIONS AUX ENTREPRISES "CACI PREMIER TECHNOLOGY, INC. (DOCPER-AS-24-08)". BERLIN, 16 JUIN 2005

Entrée en vigueur : avec effet rétroactif à compter du 18 janvier 2005, conformément à ses dispositions

Textes authentiques : anglais et allemand

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Allemagne, 20 octobre 2005

Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 2321, I-41569 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 2321, I-41569.

No. 41607. Multilateral

INTERGOVERNMENTAL AGREEMENT ON THE ASIAN HIGHWAY NETWORK. BANGKOK, 18 NOVEMBER 2003[1]

RATIFICATION

Pakistan

Deposit of instrument with the Secretary-General of the United Nations: 19 October 2005

Date of effect: 17 January 2006

Registration with the Secretariat of the United Nations: ex officio, 19 October 2005

No. 41607. Multilatéral

ACCORD INTERGOUVERNEMENTAL SUR LE RÉSEAU ROUTIER ASIATIQUE. BANGKOK, 18 NOVEMBRE 2003[1]

RATIFICATION

Pakistan

Dépôt de l'instrument auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies : 19 octobre 2005

Date de prise d'effet : 17 janvier 2006

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : d'office, 19 octobre 2005

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 2323, I-41607 — Nations Unies, *Recueil des Traités,* vol. 2323, I-41607.

No. 41856. Latvia and United States of America

TREATY BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LATVIA AND THE GOVERNMENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA FOR THE ENCOURAGEMENT AND RECIPROCAL PROTECTION OF INVESTMENT. WASHINGTON, 13 JANUARY 1995[1]

ADDITIONAL PROTOCOL BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LATVIA AND THE GOVERNMENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA TO THE TREATY FOR THE ENCOURAGEMENT AND RECIPROCAL PROTECTION OF INVESTMENT OF 13 JANUARY 1995. BRUSSELS, 22 SEPTEMBER 2003

Entry into force : 14 July 2004 by the exchange of instruments of ratification, in accordance with article VI

Authentic texts : English and Latvian

Registration with the Secretariat of the United Nations : Latvia, 3 October 2005

No. 41856. Lettonie et États-Unis d'Amérique

TRAITÉ ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LETTONIE ET LE GOUVERNEMENT DES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE RELATIF À L'ENCOURAGEMENT ET À LA PROTECTION RÉCIPROQUE DES INVESTISSEMENTS. WASHINGTON, 13 JANVIER 1995[1]

PROTOCOLE ADDITIONNEL AU TRAITÉ RELATIF À L'ENCOURAGEMENT ET À LA PROTECTION RÉCIPROQUE DES INVESTISSEMENTS DU 13 JANVIER 1995 ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LETTONIE ET LE GOUVERNEMENT DES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE. BRUXELLES, 22 SEPTEMBRE 2003

Entrée en vigueur : 14 juillet 2004 par échange des instruments de ratification, conformément à l'article VI

Textes authentiques : anglais et letton

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Lettonie, 3 octobre 2005

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

Representatives of the Governments of the Republic of Latvia and the United States of America;

Desiring to make more effective the Treaty Between the Government of the Republic of Latvia and the Government of the United States of America for the Encouragement and Reciprocal Protection of Investment, with Annex and Protocol, signed at Washington on January 13, 1995 (hereinafter "the Treaty");

Have discussed the intentions of the Republic of Latvia and the United States of America regarding the compatibility between the Republic of Latvia's obligations under the Treaty and its obligations that arise from membership in the European Union;

Have acknowledged that the Republic of Latvia, pursuant to Article 307 of the Treaty Establishing the European Community and Article 6.10 of the Republic of Latvia's Act of

1. United Nations, *Treaty Series,* vol. 2336, I-41856 — Nations Unies, *Recueil des Traités*, vol. 2336, I-41856.

Accession, as applicable, must take all appropriate steps to eliminate incompatibilities between the Treaty Establishing the European Community and its other international agreements, including the Treaty;

Have concluded, as a result, that certain amendments to the Treaty are necessary in order to avoid such incompatibilities;

Have decided to conclude an Additional Protocol thereto; and

Have agreed upon the following articles:

Article I

As necessary for the Republic of Latvia to meet its obligations pursuant to measures adopted by the European Union, Article II, paragraph 6, of the Treaty shall not limit the ability of the Republic of Latvia to impose performance requirements:

(a) in the agricultural sector that relate to the production, processing and trade of agricultural and processed agricultural products, that implement quotas, or that require the purchase or use of goods produced or services provided in the European Union or, with respect to goods produced or services provided, a particular level or percentage of content from a source in the European Union; or

(b) in the audio-visual sector that relate to the production, distribution and exploitation of audio-visual works, that implement quotas, or that require the purchase or use of goods produced or services provided in countries of the Council of Europe or, with respect to goods produced or services provided, a particular level or percentage of content from a source in countries of the Council of Europe.

Article II

The Parties acknowledge that the terms of the customs union or free trade area exception found at Article II, paragraph 10(a), of the Treaty shall apply to all obligations of a Party by virtue of its membership in an economic integration agreement that includes a free trade area or customs union (e.g., the European Union), including obligations owed to nationals or companies of any third country.

Article III

Article V of the Treaty shall be amended by deleting the text of the existing article in its entirety and substituting the following text in its place:

"The Parties agree to consult promptly, on the request of either, to resolve any disputes in connection with the Treaty, or to discuss any matter relating to the interpretation or application of the Treaty. The Parties also agree to consult promptly whenever a Party believes that steps are necessary to assure compatibility between the Treaty and the Treaty Establishing the European Community with a view to assuring compatibility."

Article IV

A. The Annex to the Treaty shall be amended by adding the following additional paragraphs:

"4. As necessary to meet its obligations pursuant to measures adopted by the European Union, the Republic of Latvia reserves the right to make or maintain exceptions to national treatment, as provided in Article II, paragraph 1, in the sectors or matters it has indicated below:

Agriculture

Audio-visual

Securities, Investment Services and other Financial Services

Fisheries

Hydrocarbons

Subsidies

Transport (Air Carriers)

Transport (Inland Waterways)

Transport (Maritime)

5. As necessary to meet its obligations pursuant to measures adopted by the European Union, the Republic of Latvia reserves the right to make or maintain exceptions to most-favored-nation treatment, as provided in Article II, paragraph 1, in the sectors or matters it has indicated below:

Agriculture

Audio-visual

Hydrocarbons

6. Any exception by the Republic of Latvia exercised pursuant to paragraphs 4 or 5 above (i.e., through any law or regulation adopted by, or any European Union measure directly applicable within, the Republic of Latvia) shall not apply, for the time period set forth below in subparagraph (a), to investments of nationals or companies of the United States that are existing in the relevant sector on the date this amendment takes effect or on the date the European Commission publishes its proposal to enact the relevant measure in its Official Journal, whichever date is later.

(a) The time period referred to in this paragraph shall be ten years from the date the relevant law or regulation adopted by, or European Union measure directly applicable within, the Republic of Latvia takes effect, or twenty years from the date of entry into force of the Treaty, whichever date is later.

(b) In no case, however, may an exception exercised pursuant to paragraphs 4 or 5 above apply to an existing investment, as defined in this paragraph, to the extent that it would require divestment, in whole or in part, of such an existing investment."

B. Paragraph 1 of the Annex to the Treaty shall be amended to reflect that the Government of the United States reserves the right to make or maintain limited exceptions to

national treatment, as provided in Article II, paragraph 1, in the new sectors or matters it has indicated below:

Fisheries

Subsidies

C. Paragraph 2 of the Annex to the Treaty shall be amended to reflect that the Government of the United States reserves the right to make or maintain limited exceptions to most favored nation treatment, as provided in Article II, paragraph 1, in the new sectors or matters it has indicated below:

Fisheries

Article V

This Additional Protocol, which shall form an integral part of the Treaty, shall be subject to ratification.

Article VI

This Additional Protocol shall enter into force upon the exchange of instruments of ratification, and shall remain in force so long as the Treaty shall remain in force.

In Witness Whereof, the undersigned, duly authorized, have signed this Additional Protocol..

Done in duplicate at Brussels on the 22nd day of September, 2003 in the Latvian and English languages, both texts being equally authentic.

For the Government of the Republic of Latvia:

For the Government of the United States of America:

[LATVIAN TEXT — TEXTE LETTON]

PAPILDUS PROTOKOLS LATVIJAS REPUBLIKAS VALDĪBAS UN AMERIKAS SAVIENOTO VALSTU VALDĪBAS 1995. GADA 13. JANVĀRA LĪGUMAM PAR IEGULDĪJUMU VEICINĀŠANU UN SAVSTARPĒJU AIZSARDZĪBU

Latvijas Republikas valdības un Amerikas Savienoto Valstu valdības pārstāvji;

Vēloties uzlabot Latvijas Republikas valdības un Amerikas Savienoto Valstu valdības līgumu par ieguldījumu veicināšanu un savstarpēju aizsardzību, ar tā pielikumu un protokolu, kas ir parakstīts 1995. gada 13. janvārī Vašingtonā (turpmāk tekstā "Līgums");

Apspriežot Latvijas Republikas valdības un Amerikas Savienoto Valstu valdības apņemšanos nodrošināt Latvijas Republikas saistību, kuras izriet no Līguma, atbilstību saistībām, kuras izriet no Latvijas iestāšanās Eiropas Savienībā;

Atzīmējot, ka Latvijas Republikai saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 307. pantu un Latvijas Republikas pievienošanās Eiropas Savienībai līguma 6.panta 10. punktu ir jārīkojas, lai novērstu neatbilstības starp Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un citiem starptautiskajiem līgumiem, tai skaitā Līgumu;

Rezultātā secinot, ka ir nepieciešami atsevišķi Līguma labojumi, kas novērstu šīs neatbilstības;

Nolēma noslēgt papildus protokolu; un

Vienojās par sekojošiem pantiem:

I. pants

Ņemot vērā, ka Latvijas Republikai ir jāpilda saistības, kas izriet no Eiropas Savienības pieņemtajiem noteikumiem, Līguma II. panta 6. punkts nedrīkst ierobežot Latvijas Republikas tiesības piemērot izpildīšanas prasības:

(a) lauksaimniecības jomā attiecībā uz lauksaimniecības un pārstrādāto lauksaimniecības produktu ražošanu, pārstrādi un tirdzniecību, kuriem tiek piemērotas kvotas,

vai kas pieprasa Eiropas Savienībā saražoto preču vai sniegto pakalpojumu pirkšanu vai izmantošanu,

vai attiecībā uz saražotajām precēm vai sniegtajiem pakalpojumiem, kuriem tiek pieprasīta daļēja Eiropas Savienības izcelsmes preču vai pakalpojumu izmantošana; vai

(b) audio – vizuālajā sektorā attiecībā uz audio – vizuālo darbu ražošanu, izplatīšanu un izmantošanu, kuriem tiek piemērotas kvotas,

vai kas pieprasa Eiropas Padomes dalībvalstīs saražoto preču vai sniegto pakalpojumu pirkšanu vai izmantošanu,

vai attiecībā uz saražotajām precēm, vai sniegtajiem pakalpojumiem, kuriem tiek pieprasīta daļēja Eiropas Padomes dalībvalstu izcelsmes preču vai pakalpojumu izmantošana.

II. pants

Puses atzīst, ka Līguma II. panta 10. (a). punktā definētie muitas ūnijas vai brīvās tirdzniecības telpas izņēmumi ir jāattiecina uz visām puses saistībām, kuras izriet no tās dalības ekonomiskās integrācijas līgumos, kuri ietver brīvās tirdzniecības telpu vai muitas ūniju (piemēram Eiropas Savienība), ieskaitot saistības, kas attiecināmas uz trešo valstu pilsoņiem un uzņēmējsabiedrībām.

III. pants

Līguma V. pants tiek grozīts, pilnībā svītrojot pašreizējo panta tekstu un aizstājot to ar sekojošo tekstu:

"Puses vienojas nekavējoties konsultēties pēc jebkuras puses pieprasījuma, atrisināt strīdus, kuri ir saistīti ar Līgumu, vai apspriest jautājumus, kuri ir saistīti ar Līguma interpretāciju vai piemērošanu. Puses arī vienojas nekavējoties konsultēties ikreiz, kad viena no pusēm uzskata par nepieciešamu rīkoties ar nolūku nodrošināt atbilstību starp Līgumu un Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu."

IV. pants

A. Grozīt Līguma pielikumu, pievienojot sekojošus punktus:

"4. Ņemot vērā, ka Latvijas Republikai ir jāpilda saistības, kas izriet no Eiropas Savienības pieņemtajiem noteikumiem, Latvijas Republika patur sev tiesības izdarīt vai paturēt izņēmumus attiecībā uz nacionālo režīmu, kā noteikts II. panta 1. punktā, sektoros vai jautājumos, kas norādīti zemāk:

lauksaimniecībā,
audio-vizuālā jomā,
vērtspapīru, ieguldījumu pakalpojumu vai citu finansu pakalpojumu jomā,
zivsaimniecībā,
ogļūdeņražu jomā,
subsīdijās,
transporta jomā (gaisa pārvadājumi),

transporta jomā (pa iekšzemes ūdeņiem),
transporta jomā (jūras transports).

5. Pildot saistības, kuras izriet no Eiropas Savienības pieņemtajiem noteikumiem, Latvijas Republika patur sev tiesības izdarīt vai paturēt izņēmumus attiecībā uz vislielākās labvēlības režīmu, kā noteikts II. panta 1. punktā, sektoros vai jautājumos, kas norādīti zemāk:

lauksaimniecībā,
audio-vizuālā jomā,
ogļūdeņražu jomā.

6. Jebkurus Latvijas Republikas izņēmumus, kuri tiek ieviesti saskaņā ar 4. un 5. punktu (tas ir, pieņemot Latvijas Republikas likumus vai noteikumus, vai piemērojot Eiropas Savienības tieši piemērojamus noteikumus), nepiemēro laika periodā, kā noteikts apakšpunktā (a), Amerikas Savienoto Valstu pilsoņu vai uzņēmējsabiedrību ieguldījumiem, kuri jau veikti attiecīgajā sektorā dienā, kad labojumi stājas spēkā, vai dienā, kad Eiropas Savienība publicē priekšlikumu ieviest attiecīgus noteikumus Oficiālajā Žurnālā, atkarībā no tā, kura diena ir vēlāka.

(a) Šajā punktā noteiktais laika periods ir 10 gadi no dienas, kad stājas spēkā attiecīgais Latvijas Republikas likums vai noteikumi, vai Eiropas Savienības tieši piemērojamie noteikumi, vai 20 gadi no dienas, kad stājas spēkā Līgums, atkarībā no tā, kura ir vēlāka.

(b) Izņēmumus, kuri minēti 4. vai 5. punktā, nekādā gadījumā nedrīkst attiecināt uz jau veiktajiem ieguldījumiem, kā noteikts šajā punktā, tādā mērā, kas prasītu veikto ieguldījumu pilnu vai daļēju izņemšanu.

B. Līguma pielikuma 1. punkts tiek grozīts, lai noteiktu, ka Amerikas Savienoto Valstu valdība patur tiesības izdarīt vai paturēt ierobežotus izņēmumus attiecībā uz nacionālo režīmu, kā noteikts II. panta 1. punktā, jaunajos sektoros vai jomās, kas norādīti zemāk:

zivsaimniecībā,
subsīdiju jomā.

C. Līguma pielikuma 2. punkts tiek grozīts, lai noteiktu, ka Amerikas Savienoto Valstu valdība patur tiesības izdarīt vai paturēt ierobežotus izņēmumus attiecībā uz vislielākās labvēlības režīmu, kā noteikts II. panta 1. punktā, jaunajos sektoros vai jomās, kas norādīti zemāk:

zivsaimniecībā.

V. pants

Līguma papildus protokols veido Līguma neatņemamu sastāvdaļu un ir ratificējams.

VI. pants

Līguma papildus protokols stājas spēkā ratifikācijas instrumentu apmaiņas ceļā un ir spēkā tik ilgi, kamēr ir spēkā Līgums.

APLIECINOT IEPRIEKŠMINĒTO, attiecīgi pilnvarotie ir parakstījuši šo papildus protokolu.

IZPILDĪTS divos eksemplāros 2003. gada 22. septembrī Briselē latviešu un angļu valodās, pie tam abi teksti ir vienlīdz autentiski.

LATVIJAS REPUBLIKAS
VALDĪBAS VĀRDĀ

AMERIKAS SAVIENOTO VALSTU
VALDĪBAS VĀRDĀ

[TRANSLATION - TRADUCTION]

PROTOCOLE ADDITIONNEL AU TRAITÉ RELATIF À L'ENCOURAGEMENT ET À LA PROTECTION RÉCIPROQUE DES INVESTISSEMENTS DU 13 JANVIER 1995 ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LETTONIE ET LE GOUVERNEMENT DES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE

Les représentants des Gouvernements de la République de Lettonie et des États-Unis d'Amérique;

Désireux d'accroître l'efficacité du Traité relatif à l'encouragement et à la protection réciproque des investissements entre le Gouvernement de la République de Lettonie et le Gouvernement des États-Unis d'Amérique, de ses Annexes et du Protocole, signés à Washington le 13 janvier 1995 (ci-après dénommé "le Traité");

Ayant examiné les intentions de la République de Lettonie et des États-Unis d'Amérique concernant la compatibilité entre les obligations de la République de Lettonie au titre dudit Traité et ses obligations qui découlent de son adhésion à l'Union européenne;

Ayant constaté que la République de Lettonie, conformément à l'Article 307 du Traité constituant la Communauté européenne et à l'Article 6.10 de l'Acte d'adhésion de la République de Lettonie, suivant les cas, doit prendre toutes les mesures adéquates pour éliminer les incompatibilités entre le Traité constituant la Communauté européenne et ses autres accords internationaux, y compris le Traité;

Ayant conclu leur examen en reconnaissant qu'un certain nombre d'amendements au Traité sont nécessaires en vue d'éviter lesdites incompatibilités;

Ont décidé de conclure un Protocole additionnel à ce sujet; et

Sont convenus des articles suivants:

Article premier

Selon que de besoin, pour que la République de Lettonie puisse respecter ses obligations conformément aux mesures adoptées par l'Union européenne, le paragraphe 6 de l'Article II du Traité ne limite pas l'aptitude de la République de Lettonie à imposer des obligations de rendement:

a) dans le secteur agricole qui concerne la production, la transformation et le commerce des produits agricoles et des produits agricoles transformés, qui remplissent les contingents, ou qui exigent l'achat ou l'utilisation de biens produits ou de services fournis dans l'Union européenne, ou en ce qui concerne les biens produits et les services fournis, un niveau déterminé ou un- pourcentage du contenu, provenant d'une source située dans l'Union européenne; ou

b) dans le secteur de l'audiovisuel concernant la production, la distribution et l'exploitation de matériel audiovisuel, qui remplissent les contingents ou qui exigent l'achat ou l'utilisation de biens produits ou de services fournis provenant des pays du Conseil de l'Eu-

rope ou requièrent, en ce qui concerne les biens ou les services fournis, un niveau ou un pourcentage déterminés de contenu provenant d'une source située dans les pays du Conseil de l'Europe.

Article II

Les Parties conviennent que les conditions de l'exception prévues par l'Union douanière ou les zones franches, figurant au paragraphe 10 a) de l'Article II du Traité, s'appliquent à toutes les obligations d'une Partie en vertu de son adhésion à un accord d'intégration économique qui prévoit une zone franche ou une union douanière (par exemple l'Union européenne), y compris les obligations à l'égard des ressortissants ou sociétés d'un pays tiers.

Article III

L'Article V du Traité est amendé par la suppression du texte de l'article existant dans sa totalité et par son remplacement par le texte suivant:

"Les Parties conviennent de se consulter rapidement, à la demande de l'une ou l'autre, pour résoudre tout différend relatif au Traité, ou d'examiner toute question liée à l'interprétation ou à l'application dudit Traité. Les Parties conviennent en outre de se consulter rapidement chaque fois qu'une Partie estime que des mesures sont nécessaires pour assurer la compatibilité entre le Traité et le Traité constituant la Communauté européenne en vue d'assurer leur compatibilité".

Article IV

A. L'Annexe au Traité est modifiée par l'addition des paragraphes supplémentaires suivants:

"4. Selon que de besoin et pour faire face à ses obligations, conformément aux mesures adoptées par l'Union européenne, la République de Lettonie se réserve le droit de faire ou de conserver des exceptions au traitement national, comme prévu au paragraphe 1 de l'Article II, dans les secteurs ou les spécialités indiqués ci-dessous:

Agriculture

Audiovisuel,

Garanties, services d'investissements et autres services financiers

Pêcheries,

Hydrocarbures,

Subventions,

Transports (transports aériens),

Transports (navigation fluviale intérieure),

Transports (maritimes).

5. Selon que de besoin et pour respecter ses obligations, conformément aux mesures adoptées par l'Union européenne, la République de Lettonie se réserve le droit de faire ou de conserver des exceptions au traitement de la nation la plus favorisée, prévues au paragraphe 1 de l'Article II, dans les secteurs ou les spécialités indiquées ci-dessous:

Agriculture

Audiovisuel

Hydrocarbures

6. Toute exception de la part de la République de Lettonie, adoptée conformément aux paragraphe 4 ou 5 'ci-dessus (c'est-à-dire par le biais de la législation ou d'une réglementation adoptée ou par une mesure de l'Union européenne directement applicable en République de Lettonie) ne s'applique pas pendant le délai fixé dans l'alinéa a) ci-dessous, aux investissements des ressortissants ou des sociétés des Etats-Unis qui existent dans le secteur-en question à la date où le présent amendement entre en vigueur ou à la date à laquelle la Commission européenne publie sa proposition de promulguer les mesures pertinentes dans son Journal officiel, celle des deux dates la plus éloignée éteint retenue.

a) Le délai mentionné dans le présent paragraphe est de dix ans à partir de la date à laquelle la loi ou la réglementation pertinente adoptée, ou une mesure de l'Union européenne directement applicable en République de Lettonie entre en vigueur, ou vingt ans à compter de la date d'entrée en vigueur du Traité, celle des deux dates la plus éloignée étant retenue.

b) Toutefois, une exception appliquée conformément aux paragraphes 4 ou 5 ci-dessus ne peut en aucun cas s'appliquer à un investissement déjà réalisé, comme prévu dans le présent paragraphe, que dans la mesure où il entraînerait une obligation de désinvestissement, en totalité ou en partie, de l'investissement existant".

B. Le paragraphe 1 de l'Annexe au Traité est amendé de façon à refléter le fait que le Gouvernement des États-Unis se réserve le droit de faire ou de conserver des exceptions limitées au traitement national, comme prévu au paragraphe 1 de l'Article II, dans les nouveaux secteurs ou spécialités indiqués ci-dessous:

Pêcheries

Subventions.

C. Le paragraphe 2 de l'Annexe au Traité est amendé de façon à tenir compte du fait que le Gouvernement des États-Unis d'Amérique se réserve le droit de faire ou de conserver des exceptions limitées au traitement de la nation la plus favorisée, comme prévu au paragraphe 1 de l'Article II, dans les nouveaux secteurs ou spécialités indiqués ci-dessous:

Pêcheries

Article V

Le présent Protocole additionnel, qui fait partie intégrante du Traité, est soumis à ratification.

Article VI

Le présent Protocole additionnel entre en vigueur au moment de l'échange des instruments de ratification et reste valide aussi longtemps que le Traité lui-même.

En foi de quoi, les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé le présent Protocole additionnel.

FAIT en double exemplaire à Bruxelles le 22 septembre 2003, en langues lettone et anglaise, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement de la République de Lettonie :

Pour le Gouvernement des États-Unis d'Amérique:

UNITED

NATIONS

TREATY

SERIES

Volume
2339

2005

I. Nos.
41932-41938
Annex A
Annexe A

RECUEIL

DES

TRAITÉS

NATIONS

UNIES

كيفية الحصول على منشورات الأمم المتحدة

يمكن الحصول على منشورات الأمم المتحدة من المكتبات ودور التوزيع في جميع أنحاء العالم. استعلم عنها من المكتبة التي تتعامل معها أو اكتب إلى: الأمم المتحدة، قسم البيع في نيويورك أو في جنيف.

如何购取联合国出版物

联合国出版物在全世界各地的书店和经售处均有发售。请向书店询问或写信到纽约或日内瓦的联合国销售组。

HOW TO OBTAIN UNITED NATIONS PUBLICATIONS

United Nations publications may be obtained from bookstores and distributors throughout the world. Consult your bookstore or write to: United Nations, Sales Section, New York or Geneva.

COMMENT SE PROCURER LES PUBLICATIONS DES NATIONS UNIES

Les publications des Nations Unies sont en vente dans les librairies et les agences dépositaires du monde entier. Informez-vous auprès de votre libraire ou adressez-vous à : Nations Unies, Section des ventes, New York ou Genève.

КАК ПОЛУЧИТЬ ИЗДАНИЯ ОРГАНИЗАЦИИ ОБЪЕДИНЕННЫХ НАЦИЙ

Издания Организации Объединенных Наций можно купить в книжных магазинах и агентствах во всех районах мира. Наводите справки об изданиях в вашем книжном магазине или пишите по адресу: Организация Объединенных Наций, Секция по продаже изданий, Нью-Йорк или Женева.

COMO CONSEGUIR PUBLICACIONES DE LAS NACIONES UNIDAS

Las publicaciones de las Naciones Unidas están en venta en librerías y casas distribuidoras en todas partes del mundo. Consulte a su librero o diríjase a: Naciones Unidas, Sección de Ventas, Nueva York o Ginebra.

ISBN 978-92-1-900325-5

9 789219 003255

Printed at the United Nations, New York
07-61332—March 2009—1,150
ISSN 0379-8267